

סדור

תורה אור

תפלות ישראל

על פי נוסח הקדוש האר"י ז"ל

עם כל הדינים והמנהגים. כאשר יסד והכריע אדמו"ר
כקש-ת מהור"ר שניאור זלמן זצ"ל מק"ק לאדי
בעל התניא והשו"ע.

כמו שנדפס בשקלאב וקאפוסט בהיי הרב המסכר ז"ל, ובהוצאה זאת
הוסרו כל השכושים שנפלו בו ברבות הימים בדפוסים שונים. והוגה
בתכלית הדיוק.

גם נלוו עליו תורה אור מראה מקומות לפסוקי תנ"ך.

ועתה נוספו בו על כל אלה :

- (א) קריאות והפטרות לשלש רגלים וחז"מ ור"ח. הנוכה ופורים ותעניתים.
- (ב) סליחות לבה"ב ולתעניתים ולתחלואי ילידים ר"ל.
- (ג) תפלות לעצירת גשמים ולרבוי גשמים.
- (ד) הרחמן לברכת המזון של ברית מילה.

וגם חלק שני

מחזור לר"ה ויוה"כ

יצא לאור בהגהה מדויקת וכמה הוספות ע"י אגודת חסידי חב"ד העולמית
ברוקלין, ניו יורק

מפתח

<p> א צט א ..... סדר קריאת שמע על המטה " קב ..... " תיקון חצות ב קיב ב ..... סדר נטילת ידים לסעודה " קיד א ..... " ברכת הגנון " קכה " ..... דיני הלולב וההלל " קכו " ..... מוסף לראש חודש ב קכח ב ..... מוסף לשבת וראש חודש " קל " ..... סדר עירובי תבשילין א קלא א ..... סדר עירובי חצרות " " ..... סדר עירובי תחומין " " ..... סדר תפלת שלש רגלים " קלב " ..... הוכרת נשמות (יזכור) " " ..... מוסף לשלש רגלים ב קלו ב ..... סדר קידוש ליום טוב " " ..... ברכת טל ב קלו ב ..... ברכת גשם " קלח " ..... סדר התרת גדרים " קלט " ..... קידוש ראש השנה א קמ א ..... תפלת ראש השנה ב קמב ב ..... אבינו מלכנו " קמג " ..... סדר תקיעות " קמד " ..... מוסף לראש השנה א קמא א ..... סדר תשליך " קמב " ..... סדר כפרות א קמא א ..... תפלת יום כפור ב קמב ב ..... מוסף ליום כפור א קמא א ..... סדר עבודה ליום כפור " קמב " ..... תפלת נעילה א קמא א ..... סדר הושענות ב קמב ב ..... סדר הקפות בשמחת תורה א קמא א ..... דיני תנוכה " קמב " ..... סדר קריאת המגילה א קמא א ..... סדר בדיקת החמץ " קמב " ..... סדר קרבן פסח " קמג " ..... סדר הגדה א קמא א ..... קידוש לשלש רגלים " קמב " ..... ספירת העומר א קמא א ..... הגות לסדור הישן ב קמב ב ..... סדר הקריאה ליום א קמא א ..... סליחות ב קמב ב ..... סדר הקריאה א קמא א ..... סדר הסליחות ב קמב ב ..... הגות א קמא א ..... רל </p>	<p> אלהי בית וקודות גיבת הדלקת הגרות " הפרשת חלה " השכמת הבוקר " סדר הנטילה " נוסח ברכות השחר " הקדמה " הלכות ציצית " הלכות תפילין וק"ש " סדר שחרית " ברכת כהנים " ברכת הגומל " תפלת הדרך " הסכת חלום " סדר המילה " " מדין הבן " " הוכנסת שבת " הלכתא ורתא לשבתא " סדר כניחת ערב שבת " קבלת שבת " תפלת ערבית " קידוש ליל שבת " שחרית לשבת " פתיחת הארון לשבת " לשלש רגלים ולרי"ה ויוהכ"פ " ברכת הגומל " ברכת האב לבר מצות בנו " ברכות הפטורה " אמירת התלים בשבת מברכין " סדר הפטורות " לוח המילדות והמוצאים " לשנות תשי"ב תשי"ג " תפלת מברכין החודש " תפלת מוסף לשבת " סדר קידוש ליום השבת " תפלת מנחה לשבת " סדר סעודה שלישית " פרקי אבות " סדר הבדלה " קידוש לבנה " סדר ברכת המזון " ברכת אחרונה " ברכת אירוסין ונשואין </p>
---	--

אבבגדהוז

חטייפקבל

מםנןסעפ

פףצץקר

ששתת

תמונת הנקודות

ד — ••••• : ••••• : ••••• : •••••

% ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת

% ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ פ ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ פ ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % טו טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז
 % טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז
 % טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ברוך רחמנא אלהנא מלכא דעלמא מרא דהאי פיתא :

בְּרִכּוֹת הַדִּלְקָת הַנִּירוֹת

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת קדש :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של יום טוב :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת ושל יום טוב :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של יום הוצרות :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת ושל יום הוצרות :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של יום הכפורים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת ושל יום הכפורים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והציענו
לזמן הזה :

בְּרִכַּת הַפָּרִישַׁת חֻלָּה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להפריש חלה :

מפתחות

הלכות נטילת ידים וברכת הנהגן טאדט"ר • שבכבוד חלק ראשון •

הלכות נט"י לשעודה

(א) כשם מים נגז עשה סיד • (ב) לשוך כל כל יד
 י"פ ובלא ינב כגלי בין שפיה נפשיה • (ג) פרימי
 דימי נטות סיד נגלי • (ד) נכסה ושפוף סידים •
 (ה) להניב ידו בשפת הכרסה וקדו הנשילם •
 (ו) הילנה שנידו ושפוף ארז נטילם • (ז) כשנר
 המים • (ח) טעילת סידים ונטילה בתקופת •
 (ט) הכרסה על הטעילם • (י) מלאכה טעולת
 המים • (יא) מים ששבו מתן כרסה מים וסוף
 וכלו וחזר • (יב) כלי שלמה לנטילם • (יג) הקון
 כגלי • (יד) כלי שלא נשבו לקנול • (טו) כלי
 נגדל וקולת הנדח • (יז) ענב נחלמם הסטודס
 בתקופת הטענשים • (יח) שיטור ספת שחיב
 נטילם ופח ספילם • (יט) ארז מני פח מינים
 נטילם • (כ) כ"א טעילו בתקופת • (כב) קף וקנין
 וברכה ידו נחפה למס וטעילן :

ברכת הנהגן

פֶּרֶק א (א ב) נרמס טולנת • (ג) מנטיקן
 מקמח ודיסקא • (ד) ספת נברכה וספק
 נמין • (ה) ארז לנטב לכחמם • (ו) שני מינים
 ומקו בין נמטון לפסור • (ז) נרסה אחרונה •
 (ח ב) י"א דיסקא ס' מינים וארז ודומן •
 (יב יג יד) טקח נברכה נמין ג' ואלא אכל נס
 פירות שזרמין נגלי • (טו) נמין ג' שובר נגלי •
 (טז) נמנים ומתוקים • (יז) נרסה אחרונה קודם
 כטודס • (יח יט כ) ארז מין שובר נגלי
 מברכה ראשונה ואחרונה :

ב (א ב ג) שיטור להסחיב נרסמלי וממין ג'
 (ד) סיס נרסמו לאטל פדלי ומתן לאטל כדו
 נטינה • (ה ו ז ח ט) אפתיות • פרוקיין פח
 כנלס נמטין • שופנמן • מיישא • נקוקין דקון •
 מיסס מולאס • (י) למחיס אלו כנלס בתוך
 כטודס • (יא יב) נמון • (יג יד טו) נחם אשוי
 שנתמבל ושפמן מרסמלי קיידיליך :

ג (א ב ג ד ה ו) סמנחה שני מינים ניד •
 (ז) מיסס מנחלח • (ח עד סוף ספרק) סיפק
 ופח • דג מליס ופח • פח וי"ס • למס וסכר סח •
 נמין • שני מקס :

ד (א ב ג ד ה ו) דננים כנלס בתוך כטודס •
 (ז ח ט י) מים ומקסס בתוך כטודס •
 (יא יב) מקסס סקודס כטודס • (יג עד סוף
 ספרק) סמנחלות סקודס כטודס :

ה (א עד ט) נמלך • טוק • סיכס ספת
 (י עד סוף ספרק) פיסול מחלסל ומחלן :
ו (א ב ג ד ה) מינים מרים • ומפליס • נרסמלי •
 קליפות • וסחינם מרסמי • (ו ז) סימני פריס •
 ופס"ח • (ח ט) סקף ספיות (י עד סוף ספרק)
 חיים • מנשלים • מנשנים • מוקחיים • מוקחיס
 פ"י דבר אחר • מל"ן פולוי"ל :

ז (א) נרסה ספיל • (ב ג ד ה) מינים מנחלקין •
 וסחינם רלויים לאכילס ופחיס • משקס מפרסו
 ומטואס • יין מטסלי • (ו) מנורכ סם מקסס •
 (ז ח) אכילס וסחינם למחלו או לרפואס • (ט) סלואכ
 כוילק או דנר אסוד • (י) דנש טענלו וספרקס סם
 שחרי מינים • (יא) פירות סמקטן להילח מימין •
 וויטיק מלויניק • יין סמן ששסס לרפואס •
 (יב יג) פירות ספרקן או טיטילן נמין כלא נכר
 לאכלן סם מימיס • (יד) נסחות מימיס נגד •
 סייח • קלוס • קולס • (טו) כלי מין סל
 ספסס קודס • (יז) מי טעייח נכשים • קרליס
 לונומקליס • (יט) מרק טעייכ סם מלג •
 (כ) מרק מנחמל סם נכר • (כא) יקוח מנחמלו
 נחמין ומחוס • (כב עד סוף ספרק) מינים מטיטין
 או מנחמו נטיטל • פלוינול • קלסס מנחמין :

ח (א עד ט) שיטור ולרף לנרסה אחרונה •
 וכלל סמחה ומקסס טנקקס • (ט י) דנר
 נלס כנרייט • (יא עד סוף ספרק) סלח
 סחן וסוס :

ט (א ב) ספק בין נרסה לאכילס • (ג ד) סומת
 סברס • (ה ו ז) ללחן נשפת סברס •
 נרסה כרסונס סטופרת מין סעי • (ח ט) סיק
 ונלדן קודס אכילס • (י) סמנך לנגלס • (יא עד
 סוף ספרק) שני מקסס ודננים סטופים נרסה
 לאכריסס בתקופת :

י דימי קדימס נברסות :

יא (א עד יג) נרסמס כריס (יג עד סוף ספרק)
 סחיטט כל פרי סחם :
יב (א עד ט) נרסות סוטת ומחלס נגז •
 (ט) סמסות רסות • (י) טולח מילס •
 (יא) טולן נון וספק • (יב) ללח מנינו סאכס
 פלי • (יג) ילדס אשוי אכר • (יד עד סוף ספרק)
 כטודס וסחסינן פל סין :

יג (א עד ח) נרסה סקיסס ארנסס מלויס
 נסודס • כנול • נכין רחמל • (ח עד י)
 נרסמס סללס • (יד עד סוף ספרק) יקון שסס
 נקיסס נרסמי :

השכמת הבקר

מדרשת זאת משלת קומת חזות לילה שהיא עת רצון למפלה. ומי שאינו יכול לקום בהחלט **פל** לילה. פכ"ס יחאמך לקום בהחלט בחיזה לילה שיכול ולהיות מבגל ענדי ה' וכמ"ס כל ענדי ה' השומדים בבית ה' בלילות דייקא ובאיוזה לילה שאינו יכול יחאמך עכ"ל לקום איוו שעה לפני שחוד השחר כמ"ס לעיריה שחר ומיד שימסור משהו כדי שלא יחזור ויבין ירניל א"ע להחזוק מיד לפני מי הוא שוכב לפני מלך המלכים הקב"ה כמ"ס הלא את השמים ואת הארץ אני מלא וכו' ואילו הם שוכב לפני מלך בשר הם הים מהחייב בגשבו וכו'. וסוד להרניל פאחו לומר מיד שימסור טסח זה מודה אני וכו' ועי"ו יזכור את ה' הנגב עליו ויקום בציאות :

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַזְרָתָ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֻמְלָה .
רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :

דלכות נטילה שחרית

לפי שנגמס זה אין בו שום צד שמוח שאין נמחקין אף איסור לומר קודם עפ"י בעוד שאין ידיו מקוּח אצל להכיר את הסם בנכרטה או להטיל ד"ח מסוי אשר עד שינקו ידיו. ולהכיר גדלת שוחר. מי שישן במלבושו מאחר שיכול להיות שלא נגעו ידיו במקומות המטמאים שנגמס שדרך להיות מטמאים (שולח). הרי טמא ידים אלו כשרות להזכיר את הסם בנכרטה ולדבר ד"ח מדין החלומד וה"ל לנגב במלבושו קודם נטילה עפ"י שרחה אורה עליהם. אך בזכור החמירו מאוד שלא להזכיר הסם בנכרטה ולא ללמוד וכן שלא לנגב במלבושו וכן שלא ליתך ד"ח בעוד שרות הסומאה שורה על הידים קודם עפ"י שחרית. ומ"מ אם חרע מקרה שאין לו מים ליסול ידיו ג"ס כראוי שבמטמאים בלילה חלילה לו לנפל מד"ח עד שיזכיר היום ויסול ידיו כראוי אלא יסול חשט או ינקו בכל דבר שנתקו כדן החלומד רק יזכר שלא לנגב לפני ולא לחזן ולא לחוסם ולא לנש ולא לאמח בען משפחה ולחפס או לנכר דיון וכן יזכר שלא יגע במים חוד כהני ושמחם וכ"ס שרף לזכר מאוד שלא לנגב בשום מחלל או שחקק שלא לפחלכ ושרך להזכיר על זה השבים ביותר כי רוב חיקן המחלכים על ידן :

סדר הנטילה

לכתחלה יסול כלי מלא מים בימינו ויחנט מימינו לשמאלו ואח"כ יסוך משמאלו על ימינו ויזכר מחלל אפילו לעבב ליסול בסידוין כי קבלו חכמי הקבלה שאין רוח הסומאה שונרת לעזרי מחל וכל עד שיסול ג' טמאים בסידוין ונס יסול כל מרק קב היד עד שחודו לקום הרוח כי עד שט הסומאה מתפשטת על הידים ואם הן לו מים רבים כל כך ליסול ידיו ג"ס כראוי טסל ס"ל וינכר עמ"י כי הכרטה לא נחקקה בסביל שבערה הסומאה משל ידו בלבד אלא לפי שרף לזכר

סדר נשילה

צריך להיות לנו זכות הכסף שלא יגלה נשמה
אלא כמה שצריך ובעת שצריך ולא קודם לכן
אפי' רגע ולכן לא יגלה עמו עד שיסב ולא יגלה כ"ח
טפה מלאחריו ומלפניו עפ"י ח"כ"ש שלא כ"ח
הכסף וצ"ל לנו שלא לגלות בשדו שלא לזרז והכרה
ואפילו בלינה כי עיקר הנישוח הוא מפני הטמא
מלפניו ממ"ה הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו .
ולפניו בחשכה כדאורה : הנטה במקום מגולה לא יסב
ואחוריו למערב או למזרח או אפילו לדרום כמדינית
אלו שהן בלשונות מערבית לירושלים אלא יהי' אחוריו
רק לזמן אבל במקום שיש מחיצות ואפילו מחיצה
אחת יסב בלד המחיצה במקום זה ונחמה ואחוריו
למחיצה ואפי' הוא למזרח או למערב ודרום . והשיל
מיס מותר בכל ענין ומותר אפילו מיס כפי
הרבים מפני השם כבוד . יא' מ יס להסדוק
ללדנין . הקיטוה בניו חכמי המשנה היו מקנחים
בגדירות שהן כמו חכמים קמטים הלכות ואפי' הן
גדולות קאת' כלתו וכבינה שאינו יכול להכניסן
לתוך פי הטבעת בעומק כי זלחה השארת בעומק
פי הטבעת אינה אוסרת לקרות ולהסתכל כשאני
גדלות לתוך כשאוה יסב שאז פי הטבעת פתוח
ואפילו בעצת התינו לפגול הנזירות לקח נהן אף
שהן מוקיף שמשום כבוד הנזירות לא נזרו . ומדת
הסידות לרחוק במים ומי שאיטו אכתיים ומקח
באלבנותי ממש לא יקח ביד ימין אלא ביד שמאל
ולא באלבנה האמנית שטרך עליה הרשעות
של תפילין :

ולא יטה נקביו שלא לעבור על כל השקף
מד"ס וסוף שרנים כבר נקביו ומשמד
עלמו אך לא העמידו דברים במקום כבוד הנזירות
בנון עד שימלא מקום לנו וכן במקום הספק נתפלה
ואפילו בברכות ק"ש או בלשון הספק דומרה
מז"ס וליך אין להספק בשיטל להעמיד עמו
עד שיסיים התפלה ולהעמיד עמו מפני שהם
אין בה תמוס כל השקף בכל עת ואף אם מניח
נקביו וי"ל שנקבים אין בה תמוס ב"ח אלא
שאריו תמוס כבודו שלא יהיה עקר וי"ל שכל
שיכול להעמיד עמו עד כדי הליך פרה לין זו
תמוס כל השקף ולא תמוס כבודו בין נקביו
בין בנשולש :

ליזר מדברים הוללים וכל דבר הסוגל נש"י
לשערה לפי שכל העילה הספלה לשערה אין
לברך עליה בשאר :
אם ישור כל הלילה או סביב יתן כחות פחות
חמ"ש נשימות לא שרחה עליו רוח הטומאה
כלל ואפי' לישול ידיו נ"ס כ"א פ"א לתפלה ולא
יברך עמו"י ולא ברכת אלהי נשמה אבל אם יתן
יותר מששים נשימות אפילו יתן שינה ערלי צריך
ליטול ידיו ג' עממים ותכל מקום ימנעם במקומות
המנוסים שנגשו קודם הנשילה כדי שיברך על
נשילת ידיו לד"ס :

אם עשה זרכיו קודם התפלה או נגע במקומות
המנוסים שנגשו או חיךך בראשו אחר שפגל
ידיו כראוי ויברך כבוד עמו"י . צריך לישול ידיו
שנית במים לתפלה פ"א ומולו לחזור אחר מיס
עד מיל לק"ש ולהתפלה בין בשחיות בין במחנה
וערטיה (משל"כ לת"ח והוכרת השם בשאר ברכות די
בנקיין בכל דבר שמקנה) ובמך לנשילה זו שאל' ארחה
בנקיין כפי ואכוננה את מוצתה כי' לשמיט בקול
זרע ופי' וצריך לישול עד הפרק דהייט עד הגור
האצבעות לקף היד ויקח עוד מיס כבשו וישקף
בשתי הידים זו בצד נקיהת לקיים ארחה בנקיין כפי
אך א"כ כל ולא כח טוקן ולא מיס כברים ולא שאר
דברים השתכנסים נש"י לסודוה ואפי' לברך על
שילה זו ומ"מ לכתלה כשעור משנהו ולצריך
לנקבו ודעשו למטה מיד ימחין מלברך עד יא' אהו
מבחי"ס אבל אם א"כ לנקבו ולא יסנה עד לאחר
זמן מרובה יברך מיד ובלבד שיביה מהאי לילה
ואיך כדן שאר ברכות השחר ואפילו אם דעשו
ליטן שנית שנית קבע קודם אור היום ויאמר
לחזור וליטול ידיו נ"ס בסודוהן אשכ"כ יכול לברך
על הנשילה הראשונה ולא יאמר לברך על הנשילה
השניה כי לא הקט לברך עמו"י אלא פ"א בשחר
בשנה שמשנה גריה חדשה וכמו כל ברכות השחר :
המהרה לברך ואין לו כלי אם משגיל בתוך
מי נבאים שיש נהן מ' סאה או בני
משין אש"כ שחין זו מ' סאה יברך עמו"י ואחר
כך כשודמת לו כלי ומיס ישאר עליהם נ"ס ובשעת
הדחק כבאיש מלטה להיות לו כלי ומיס קודם
שיעבור זמן קריחת שמה והמלה משגיל בני נבאים
פ"ס שחין נכס מ' סאה ומברך עמו"י

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּתַבְכְּמָה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חַלּוּלִים
חַלּוּלִים גְּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ שְׂאֵם יִסְתֵּם
אֶחָד מֵהֶם אִוּ אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשֶׁר
לְהִתְקַיֵּם אִפְּלוּ שְׁעָה אַחַת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רֹפֵא
כָּל בֶּשֶׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:**

**אֱלֹהֵי. נִשְׁמָה שְׁנַתְּךָ בִּי מְחֻרָה הִיא אַתָּה בְּרֵאתָה
אַתָּה יִצְרַתָּה אַתָּה נִפְתַּתָּה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה
בְּקַרְבִּי וְאַתָּה עֵתִיד לְפִלְאָה מִמְּנֵי וּלְתַחֲזִירָה בִּי לְעֵתִיד
לְבֹא: כְּלִזְמַן שְׁהִנְשַׁמָּה בְּקַרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲרוֹן
כָּל־הַנְּשָׁמוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּחַזֵּר נְשָׁמוֹת
לְפָנֶיךָ מֵתִים:**

כל הברכות הללו מנודח אסיל לא נחייב נקן מן שטור כל כליה ולא טמא נדיו ולא נכח ארש
אלא טמא ניכור כל כליה ולא נחייב נקן איש מנודח אלא אחר שיעלה ט"ס אבל אם יש כליה
ונחייב נקן יוכל לנודח מיד שנחייב נקן ונלכד טיכוס מחמת לילה ואילך ואם ישיר כל כליה וטמא
קל מרגעל מחמת ואילך יוכל לנודח הטהר לבטוי כעס אבל על שמיטה שקדם חטא לא ינודח אלא יטחן
עד אחר שיעלה עמוד השחר:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַעֲתֵן־לִשְׁכְּתִי
בֵּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עֲוֹנוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְתִיר אֲסוּרוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹקֵף כְּפוּפִים:

השכמת הבקר

חֲסִדִים טוֹבִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַגּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יְהִי רְצוֹן מִלְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂמַחֲלֵנִי הַיּוֹם וּבְכִלְיוֹם מַעֲשֵׂי
פְּנִים וּמַעֲשֵׂוֹת פְּנִים מֵאַדָּם רַע וּמִחֶבֶר רַע וּמִשָּׁבֶן רַע וּכְפָגַע רַע מַעֲשֵׂי
הַרַע מִלְשׁוֹן הַרַע מִמַּלְשֵׁנוֹת מַעֲשֵׂוֹת שְׂכָר מִשִּׁנְאֵת הַבְּרִיּוֹת מִעֲלִילָה
מִמִּיתָה מִשִּׁנְיָה מִדָּלִים רָעִים וּמִמְקָרִים רָעִים וּמִשָּׁמֶן הַמִּשְׁחָת מִדִּין קָשָׁה
וּמִכְּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין שְׂהוּא בְּדַבְרֵיחַ וּבֵין שְׂאִיטוֹ בְּדַבְרֵיחַ וּמִדַּעַת
שֶׁל גִּיהֶנָם :

עֲשֵׂה הַחֶסֶד לְרַךְ לְיוֹסֵף כִּי מַלְאךְ וְאֶסְכֵר לְדַבֵּר וְלִהְיוֹלֵל לֵיל מַסּוֹ פֶד שִׁינְךָ וְחֵן נְלִילָה מִנְּךָ נִקְשָׁה
מִחֲסֵד הַלֵּיל וְאִילֶךְ וְאִם יִשְׁכַח כֹּל הַלֵּיל מִנְּךָ כְּשִׁילֹךְ הַיּוֹם כִּמוֹ כֹּל בְּרַכַת כְּסִיחַ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה :

וְהִעֲרַבְנָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְכַף כָּל־
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי כָל־
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׂמִיךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ
מִכָּל הָעַמִּים וּנְתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה נוֹתֵן תּוֹרָה :

וְיִדְבֵר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְאָמֵר : (א) דַּבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאֶל־בְּנֵי לְאֹמֵר
כֹּה תִּבְרַכּוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם : (ב) יִבְרַכְךָ יְהוָה
וְיִשְׂמְרֶךָ : (ג) יֵאָדָר יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי וַיִּחַנְךָ : (ד) יִשָּׂא יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי
וְיִשֵּׂם לָהֶם שְׁלוֹם : (ה) וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם :

אֵלֶּה דְּבָרִים שְׂאֵין לָהֶם שְׁעוֹר הַפֶּאֶה וְהַפְּבוֹרִים וְהַרְּאִיִן וְגִמְלוֹת חֲסִדִים
וְהַלְמוֹד תּוֹרָה : אֵלֶּה דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוֹמִיתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִפְקֹן
מִקְּמַת לְעוֹלָם הַבָּא : וְאֵלֶּה הֵן כְּבוֹד אֵב וְאֵם וְגִמְלוֹת חֲסִדִים וְהַשְׁכַּמַת בֵּית
הַמִּדְרָשׁ שְׂחִדִית וְעַרְבֵיבִית וְהַכְּסֵט אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְּסֵט כֹּלֵל
וְהַלְבֵּית נִפְתָּה וְעִיּוֹן הַפֶּלֶה וְהַכְּבֵּאת שְׁלוֹם שְׁבִין אָדָם לְחֶסֶד וּבֵין אִישׁ
לְאִשְׁתּוֹ וְהַלְמוֹד תּוֹרָה בְּגֵגֶר כָּלֵם :

הקדמה

הקל קול יעקב ותי כתיב ואתה מחיה את כלם. ובסובו סחידש בכל יום תמיד מי
מחדש כמש מאן ליש בכל עת ורגע כמאמר ברוך עושה בראשית אושר
ועושה כו' ודברה תורה כלשון בני אדם כמו שגילוי אור וחיות וכן העשמה משכל
האדם הוא מתגלה ומשתלשל בני מיני מדרגות זו למטה מזו שהם בחינת מחשבה
דבור ומעשה לבושי השכל. כך כביכול אור פני מלך חיים מרחי הזיזים א"ס ב"ה
מתגלה ומאיר להחיות העולמות בני מיני לבושים אלו כמה שכתוב לבושין תקנת לון
דבינייהו פרחין נשמהו כו' רק כי לא מחשבותי מחשבותיכם וגו' וכתוב ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו פירש כי מחיות הקב"ה רם ונשא ומתנשא רבבות מדרגות
עד אין קץ ותכלית למעלה מעלה אפילו מבחינת השכל והכמה עילאה ואצל מבחינת
מחשבה ה"ם ובתחלת ששת ימי בראשית כשעלה ברצוני לברא העולם במחשבה
אחת נבראו כל העולמות בדרך כלל ונפרטו אח"כ בשי מאמרות בששת ימים הרי
מחשבה זו וכל האמרות הן צמצום גדול ועצום מאד מאד ובפרט לימי ימי קדמון וגו'
דכא קמיה כלא וכו' והלון הדיוטא ולא אורחא דמלאכא כו' : אך הנה צמצום זה גילוי
והביטות אור פני מלך חיים מרחי הזיזים א"ס ב"ה ה' אז בתורת חסד חנם מרצון
העליון ב"ה בלי אשירותא דלתתא כלל. אך אחר שנברא האדם כתיב ויניחהו בגן
עדן לעבדה אלו רמ"ה ס"ע כו' פי כי גן עדן הוא גילוי אור פני מלך חיים המאיר
ומתגלה בשכל והשגת הנשמות ולכן נהגין מווי השכינה הוא בחינת גילוי השכינה
זמתי גנים על ה' מקור החיים והתענוגים. אך כי הגורם המשתב האור והחיות לירד
בצמצומים עצומים לבא לירי גילוי והשגת הנה הוא על ידי אשירותא דלתתא עסק
התורה והמצות כי כל מצוה הוא כלי לרצון העליון א"ס ב"ה שלכן נקראות איברין
דמלאכא ונר מצוה עדי"ם כמו שהנר הוא כלי לאור הגשמי והנה על ידי קיום מצות
מיניעות ממשיכין חיי החיים ואור ה' בגן עדן התחתון בבחינת גילוי ועל ידי קול ודבור
בהלמוד תורה ממשיכין לגן עדן העליון כי כל קול הוא בחינת המשכה מהעולם אל
גילוי הדיוט השכל שבמח או השוקה שבלב באים לידי גילוי כדבור שבפה על ידי
הקל יוצא מתבל ושארם התחתון מציא ספוי דברי תורה שהן רצונו והכמתו
הביחודות במאצילן ב"ה בתכלית כמו שכתוב ה' ברכמה וגו' (וכמ"ש בלק"א בפל"ה
בהג"ה) אוי גם שורש נשמתו למעלה מעלה המישרשת ביום דבי"ע גם כן מדבר וממשיך
דבר ה' ממש למטה כביכול וכמו שכתוב ואשים דברי בפיך ודברי אשר שמתי בך.
זה שאמר רבותינו חל כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו וכמו שכתוב בפיך
ה' האמרת היום האמרת הוא פועל יוצא שאתה עשית אותו אושר ד"ת כביכול כו'
לחיות לך לאלהים כו' וכמו שכתוב בודי על פסוק ועשיתם אותם אדם כתיב סאלו
עטאני כביכול חזו ברוך אושר ועושה עושה בראשית ע"י התורה שנקראת ראשית
ברוך אתה ה' נתת: התורה בכל יום לכן מברכין כן בכל יום ויום כי כלם בחכמה
עשית היא תורה שכתב מלאה הארץ היא תורה שבע"ס קנינך הן הן קנה חכמה
קנה בינה וכן הן מעמי הליכות שבנמרא מאי מעמא דרבי מאיר קסבר כו' שהם
נמשכות בחכמה ובינה עילאין וכל המשכה נקרא בשם קנה עדי"ם כמו קנה גשמי
המציא הקל מלכב גם התפשטות והילוך כח השכלי מרמז אל הלב הוא הדין

הקדמה

נדיק דקן מאד המובלעים בקנה כידוע ל"ח. אך כרי שיוכל האדם לעורר דבור העליון כביכול על ידי קולו ודבורו צריך לקשר נפשו האלקית תחלה [בבחי' העלאת מ"ג כי אין טפה זוררת מלמעלה כו'] לה אחד בק"ש שחיות וערבית (ושאר התפלה הוא ביאור הקריאת שמע כנודע) ברעותא דלכא שיהיה לבו חפץ באמת לדבקה בו כי רוח אמיץ רוח ואייתו רוח וכמו שכתוב אם ישום אליו לבו רוחו ונשמטו אליו יאסוף כמו שכתוב בוהר הקדוש וזה שכתוב ואהבת את ה' אלהיך פירוש שהאהוב ותחפץו שה' יהיה אלהיך ואתה תהא מרכבה ובטל לו מחשבתך למחשבתו ודבורך לדבורו וכן לבטל ולהפך כל המדות למדותיו יתברך כנודע שאז הוא אלהיך ובקרבך קדוש ולבשתחפץו כן יהיה כך באמת כשיהיו הרברים האלה כי ודברת בס וגו' וזה הקל קול יעקב הקול הראשון מכמה למעלה מה שישאל צועקים ה' אחי בקריאת שמע וחפצים לדבקה בו ברעותא דלכא ולא להיות בפרודא חס ושלום בעזם אופן מחמת אהבה הטבעית על כל פנים ועל ידי זה האלהים יעגנו בקול מלמעלה למטה וקרא ושונה כנגדו להיות דבר ה' כמש בפיו ולכן קול זה מלא וי"ו כי וי"ו מורה על הכשבה מלמעלה מיו"ד שבראשה היא בחינת חכמה עלאה כו'. אך לפי שמודעת זאת מדה הקדושה היא אחרות והתכללות ונעץ התחלתו בסופן וסופן בתחלתו ולא בפרודא חס ושלום לכן אי אפשר גם כן לקול התחלתו מכמה למעלה לקשר נפשו בה' אחד בקריאת שמע בקשר אמיץ וחזק ולדבקה בו באמת לאמיתו בלי המשכת קול העליון מלמעלה לכמה על ידי קנה העליון קנה חכמה קנה בינה כו' וכנודע נ"ב שלכן נקראו חכמה ובינה עילאה בשם אבא ואמא שהן הן המולידות המדות אהבה ויראה כו' (גם נודע מהרא"י ד"ל עאפ"י בעלויות עולמות עליונים אי אפשר להתחנן לעלות למעלה בבחינת מ"ן עד שתרד תחלה הארה מלמעלה) אך בהיות כי הכלית בריאת עולם הזה כדי להיות לו דירה בתחתונים דוקא כמ"ש ויטלא כבוד ה' את כל הארץ דייקא בבחינת גלוי אחרותו ויתודו יתברך כמו שכתוב ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו וגו' כי עין בעין יראו וגו' וכמו שהיה מעין זה בסתן תורה שעל כל דבור פתחה נשמחן. אבל לימות המשיח ותחיית המתים שיורכך תומרות עולם הזה יוכלו לסבול לקבל הארה יותר גדולה לאין קץ בבחינת גלוי לעין כל בשר והשתגש שכל אחד לפי השגתו מראה באצבע עי"ם ואומר הנה אלהינו זה קיונו לו וגו' אך כי הוא הגורם המשכות ירידת אור ה' לתחתונים פמש בבחינת גלוי בזה הנה הן הן כל המצות מעשיות בכלל כנ"ל (וכמ"ש בפל"ו ול"ו) ובפרט מצות הצדקה השקולה כנגד כולן שלכן נקראת בשם מצוה סתם בירושלמי לפי שענינה ומהותה היא השפעת חיים הן וחסד למאן דלית לה מגרמיה ולהיות רוח שפלים כו' ובאתערוהא דלתתא זו היא אתערותא דלעילא להמשך הארת אור פני סלך חיים מחיי הדיים א"ס ברוך הוא לעולם הזה השפל והתחתון שבכל הכוררות בתורת חסד תנם מרצון העליון ברוך הוא כאור שבעת הימים של ימי בראשית

שראור בחסד תנם כנ"ל §

ובזה יובן מה שכתוב במשלי כן צדקה לחיים פירש שן בסיס ומסכן בפי' רש"י במלכים ור"ל שהצדק הוא מסן לחיים עליונים הנמשכים מאור פני סלך חיים א"ס ב"ה לעולם הזה הנשמו להחיות רוח שפלים בו וזהו שכתוב בצדקה תבונני פירש שהיה מסן לשבתו יתברך רק שבעת הנה תומרות עולם הזה הנמשך מקליפת גנה מסתיר ומכסה על אור פני סלך כו' עד שת קץ אשר שם לחיטך ויצא כסרק

הקדמה

חצו כלומר כמו שהברק יצא מתוך עבים חשוכים שזהו נגזר בתוכם ומבריק ומאיר
 בכל השלם. כן יצא אור ה' הורוע ונגזר בחשכת חסריות שלם הזה על ידי מעשה
 הצדקה הנקרא בשם ורישה וזרע צדקות וכמו שכתוב אור וזרע לצדיק ח"ש הקל קל
 יעקב וי"ד עקב הוא בתי' היות ואור המלוכש בעולם הזה השפל המכונה בשם עקב
 על ידי מעשה הצדקה במדת הרחמים שהוא מדתו של יעקב וכמה שכתוב וצדקה
 ביעקב אתה עשית. גת קל הוא בחינת המשבת היות מאוד פני מלך לפנימית
 והזניות השלם על ידי קל ודבור בתלמוד תורה ויעקב הוא בחינת ההמשכה בבחינת
 גלוי לרוצניות שלם הזה וחזמיותו על ידי השפעת דומד ודחמים לרוצניות רוח שפלים
 בגל' כדי להיות לו דירה בתחתונים דיוקא בגל'. וז"ש בגמרא (פ"ק דנ"ג דף ז"ד)
 ר"א יהוב פרופה לעני יוהדר מצלי שנאמר אני בצדק אחזה פניך אתה דיוקא היא
 בחינת גלוי אלקות בגפש השכלית המשכלת ומתבוננת בגדולה ה' השורה במוח ומגפש
 השכלית אל נפש הרוצניות שבלב על ידי מעשה הצדקה כי נפש הרוצניות היא בחינת
 הרוצניות לגבי נפש השכלית והז' לשון מצלי שהוא לשון היות והמשכת אלקות מלמעלה
 שדועלם אל הגלוי בגפש ובעולם והז' בא"י שיתגלה שם היות' ברוך הוא בעולם
 ובגפש השכלית והרוצניות שבלב כאלו הוא לנכח כמש' והז' אתה. ובחינת גלוי בגפש
 הוא התחשבות המדות שבלב לה' לברו והז' לשון אלהינו כמו אלוהי אברהם שהוא
 בחינת מרכבה כו'. והז' ענין כללות התפלה כולה שהוא ביאור הק"ש להתגלות שם
 היות' המדה על יתדא עליאה כי להיותו מזה הכל מאין ליש תמיד בכל רגע לזאת
 כולא קמה כלא ממש והז' היות הזה ויהיה בלי עום שני כו' והז' ענין כל ברכות
 השדד ומסקי חסרה וברכות ק"ש ותפלה דרך כלל. ודרך פר' שני כו' והז' ענין כל ברכות
 ברוך לשון בריכה והמשכה מהשלם עד השלם מעלמא דאתכסיא לעלמא דארגליא
 הנקרא אתה. והז'א תלי עמו ישראל ומברך השנים עז"ם הוא הכלי שבו מתגלה
 אלקותו יתברך שמו למטה בגשמות כשנותן חיים ובריאות לחולים וברכה על פני
 הארצה כו' ובמ"ש בודר דלית ברכתא שריא באתר ריקניא והז' הקל כו' בה"א הדיועה
 חסר וזו שהוא קלא פנימאה שבלב כמש"כ בודר הקדוש הדיועה התפלה כולה שכל
 כוונתה היא בקשת גלוי אלקותו יתברך צריך לומר בקשה זו מעומקא דלבא כמ"ס
 ממעמקים קראתך ה' פירוש קראתך כאדם הקורא את חברו לבא אליו עז"ם. אך
 עצה היעצה להיות קריאה ובקשה זו מעומקא דלבא להיות מסארי דדעשנא בכל
 לילה בתקן חצות או בקריאת שמע שעל הכפפה לשמע מירוח בגפשו מכל מעשיו
 ודבוריו ומחשבותיו אשר לא לה' המה סיום היותו ויוסף דעת התבוננות בגדולת ה'
 יוסף מכאוב בגפשו על אשר בתבל בא ובחשך תצלמות ילך רוב הזמן כו' אך הסבה
 לזה היא דוא סמכת בחינת גלות השכינה כביטול הוא בחינת חסר או פני מלך
 בלבוש שק כמו שכתוב אלביש שמם קדרות ושק וגי ומיכוב ואנכי חסר אסתד פני
 גני. והז' שאמר רז"ל במשנה אין עומדין להתפלל אלא מתוך טובד ראש פירש עז"ד
 שארז"ל (פ"י דמסנהין פסוק ס) שכינה מה לשון אומרה קלני מראשי ופירש' ראשי כבוד
 עלי ומתוך טובד ראש יבא אתי כך לידי שמחה היא שמחה דגפש המשכלת ומתבוננת
 בגדולה א"ס ברוך הוא ע"פ עצה היעצה בלק"א פרק ל"א ופרק ל"ב שם באריות וכמו
 שאמר רז"ל בביריאה אין שומדים להתפלל אלא מתוך שמחה כי ב' האמרים שבמשנה
 השברייאה שלין בקנה אחד תבובד ראש עם השמחה שארז"ל כך כמבואר בל"א שם

הקדמה

ה

באריכות. והנה בשומו זאת אל לבו קודם התפלה וראי יתפלל ויבקש משמקא דלבא על בחינת גילוי אלקותו בגופו ושולם וע"י זה יכול ג"כ לטקף יצרו ללמוד הרבה יותר מרגילותו וכן בכל עת ובכל שעה שאפשר לו כמארו"ל כל שאפשר לו לעסק ואינו עוסק עליו נאמר כי דבר ה' בזה הברית תכרת הגופו ונ"י היינו הסתלקות אלקות חס, שלום כנ"ל וכן בצדקה כי הן המשכת גילוי אלקותו יתברך בפועל ממש בפנימיות וברוצניות שהן דבור ומעשה כנ"ל והתפלה היא רק בקשה שיהיה כן בפועל ממש ואם כן אם אינו עושה כן בפ"מ הרי זה תפלת שוא חס ושולם וזה עונשו שמוסינים לו כל המגיעות סבות המורדות ומבלבלות אותו ברבות מחשבות של הבל הבלים כי קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת כתיב ובוה יובן מה שכתוב במשל מסוד אוננו משמוע תורה גם תפלתו תועבה כי דובר שקרים לא יכון וגו' וזה הקל קל יעקב שהיא מדה אמת כמו שכתוב תתן אמת ליעקב וגם מרדו היא מדה הרחמים לעוד תתלה רחמים רבים בתקן חצות וכחאי גונא במרדת נפשו על ידי זה בא לבחינת הקל שהוא קלא פנימאה עוסקא דלבא כמו שכתוב בודי הקדוש :

הלכות ציצית

כל איש ירא' ו' וחסך במחשבו לקיים מצוה ציצית
 כל היום לר"ה נרדף לזכור בע"מ שלנו להיות
 פתוח לגמרי מנ' נרדדו ולא יחבר עם אטילו
 בקרבים ומנ"ש בחסירה אמי' מחזיו ומעלה ואין
 נרדף לזכור שלא לעשות בתי' ודושות ורוחב הסלית
 קצן צ"ל אמה של תורה שהיא רוחב כ"ד גודלין
 מרווחים מחדש טיבו האורך שלאחריו מניח
 הטואר ולמטה צ"ל ג"כ אמה של תורה מרווחת
 בכדי שיסיה עם אמה על אמה שלם עד החלת
 נקב בית הטואר שאלאחריו האורך שמלפניו חסוף
 נקב בית הטואר עד למטה צ"ל גם כן אמה של
 תורה ורוחב אמה וממלא כל האורך שתי' אמות
 לבד מניח הטואר שהוא נקב שיש בו חסרון ואיט
 עלה למדת שיעור סלית וזנה מקיים המצוה
 לר"ס. ובקשרים שגישו לחסוף דהייט מן שם
 שיש עד כן י"ג אשכר להק' ולסחוף ע"ד האומרים
 ששיעור גנד להתחייב בציצית הוא אמה על אמה
 בגד וכל השיעור הוא של כרוחב ואורך הסלית
 קצן נרדף להיות טולו מופשט ומגביש את האדם
 בכל השיעור הוא טולו כמ"ש אשר תכסה בה
 ייקא ולא יתקבל ולא יתקמח כלום משיעור הוא
 די מקום הנקבל או הנקמח אינו שולט מן המדה
 וארד' הסגנון ע"ד תמיד כל המזכיר לקיים מצוה
 ציצית כל היום וגם נרדף לזכור להיות שיעור זה
 ברוח עם עורף מעט ברוחב הסלית קצן ולא
 בלחטום כי זהו דבר הקשה לזכור שיסיה מופשט
 כ"כ השיעור טולו ברוח. וגם כסוף לזכור להיות
 שמי לדי בית הטואר למעלה אל הטואר חטוטי
 זה לזה על ידי קשרים במחשבות או על ידי קרשים
 בכדי שיסיה החוה מוטסה מעט כמ"ש בכתבי
 ארזיו"ל. הנקב שמתנים בו חושי הציצית נרדף
 שיסיה רוחק מסוף הכנף כאורך מלא קשר אגודל
 עד סוף הספורן הייטו כל אורך פרק ראשון אגודל
 מחדש ציטוי ברוח ולא בלחטום עד רוחב שלם
 גודלין ולה עד בכלל אלה סמות מעט ובהקפה
 א' לנחת לכל הדעות צ"ל מסוף רוחב הסלית
 סתא לקחת המחשקף וגם מסוף אורך הסלית
 סתא רוחב המחשקף בסלית גדול שמתחשק בו
 כמו שיה' וכן נרדף להרחיק בסלית גדול
 וברחב רק שבסלית גדול יפשה נקב אחד לגד
 יכניס בחוטו סד' חושין ויפסל לחי וימחה
 לזכור הסלית שהוא למעלה ממלא קשר גודל חזית
 על ידי הסלית למעלה ממלא קשר גודל חזית
 הסלית שלמטה שאלאר' ועשו להם ציצית על כנפי
 ולא כנפי אלה עובדה הכנף למעלה ממלא קשר
 גודל החזיות. [בכ"ה] וגם צ"ל הציצית חולט
 ומשפטה פרוח מנחת ומנה על קץ החיות ולכן
 רח"ל

לא יקשרנה על שולי הסלית למטה שהוא אורך
 הסלית שנמלאת תלויה בלמי' קרקע ולא על הקצן
 בנכסות ההחזקות אבל בנכסות הסליונות יש כן
 חילוקים כפי השיטה במש"ת. ולא די במה
 שהנקב שבו מכניס החושין הוא למעלה מקשר
 גודל שאלאר' גדילים תעשה לך על ארבע כנפות
 שהיא בגדיל נעשה עובדה הכנף ומתקבב עד הקשר
 הראשון אינו נקרא גדיל עדיין [שלכן איט שולט
 בחשבון מדת אורך הציצית שהוא רחב י"ב גודלין
 אחר שבכפלו לח' חושין וצ"ל שיעור זה מלבד מה
 שמתקבב עד הקשר] ואם הסלית דקה ורוכה ואיט
 תסור חתיכת גנד [שקצין כנפות] בנכסותיהם
 להקשות ולחוקק כחשוב מקדש ולזאת גם אם
 יסדק וידחק קשר הראשון על ידי הסלית לא
 יועיל כלום שלא תרד הציצית אח"כ ממקומה למטה
 ממלא קשר גודל בקל וממילא וסורה הוא לשיעור
 ולהשניט על זה תמיד ובפרט בשעת החפלה או
 שזה טובה לו לעשות עוד נקב קצן מסוף לשפת הסלית
 שמהרה לרחבה למעלה מקשר גודל מהחיות שלמטה
 ולהשניט שם חוש הסודך שהוא האורך אחר ששטה
 הקשר העליון כדאי קודם שיתחיל לברוך. ובדורות
 המטה והגמרה היו ששים הנקב סמוך לשפת
 הסלית מחדש ועל ידי זה סיחה הציצית מהדוקת
 לשפת הסלית ולכן היה די להם באורך ד' חושין
 ברוח כ"ד גודלין לבד לפי שהנקב ואילו נחשב
 מהגדיל מאחר שהיה הקשר מודקב כאר' הקשרים
 גרם כעון דא נרדף לארזוטי שזה שנתבאר כאן
 בשם שקשרת הציצית על הכנף הוא על ידי
 הסלית ברוחב האין הפרט והבדל בין כנפות
 ההחזקות לעליונות זהו לפי מהנכ שנתבאר ביטוי
 להגביס ידיו הסלית על הכנף מכאן ומכאן כדי
 שיסיה ב' ציצית לאחריו ושנים למניו להיות משובב
 במטה ואי גם ציצית העליונות הקצורות על רוחב
 הסלית הן נוספות ותליון על הקצן ולא כלפי
 קרקע אבל לפי מהנכ השולט שחין מגביסין הארדדין
 על הכתופה אם יקשר הציצית על ידי הסלית
 ברוחב הסיס תלויה כלפי קרקע ולא על הקצן
 לכן נרדף לקבוע ב' ציצית הסליונות על עליונית
 הסלית שהיא ארבעה למעלה ממלא קשר גודל
 מהחיות באורך הסלית. אמנם דרך הסובב וסיסר
 הוא לנחשו כמנהג ארזיו"ל בשאר ענין המצוה
 והוכנה גם כן במ"א וגם ע"ס העולה הנה אמת
 נכון הדבר שלא להיות עיקר עשיית הסלית
 באחריו לבד אלא להיות משובב במטה גם חופסיו
 עד למטה מהחוט כמו מלאחריו כמו שהוא דרך
 רוב המלגושים וככה היה המנהג בימי חכמי
 אגמלא וכן היה המנהג עדיין בימי רמ"א כמו
 שכתב

שכתב ה"א והייט של ידו שיעסוף ראשו בח"י
השמאלי של אורך הסלית וכנף השמאלי העליון
יהיה על החזה או סמוך לו והוא אורך סלית
סימני יסבב למנין עד למטה מחזהו ברוחב אמה
שאישר רוחב הסלית שהייבנת בל"גית ג' ר"ך להיות
כטו מוספס ומלגישו כ"ל . וכנף העליון סימני
יט"ך ע"ג הכסו השמאלי לאחוריו (כדליתא
במדרש הונא בב"י) וכנף התחתון סימני יג"ב
על גב ידו הימנית בענין שהל"גית הקשורה על
שולי הסלית למעלה ממלא קשר אגודל מהזיות
היא תולה ומנספת על הקרן ולא כליף קרקע .
כן יקשר ל"גית העליונה הימנית של עליונית
סלית שהיא ארכה למעלה ממלא קשר אגודל
מהזיות והיה תולה ומנספת על הקרן מאחוריו
למטה מחנף השמאלי וככה יקשר גם כן ל"גית
העליונה השמאליה התלויה ומלגישו אגל ל"גית
התחתונה השמאליה יקשר על ג' הסלית ברחבה
(וכמ"ס בנ"מ בשם מבר"ם שיש כנף שהולה זו
הל"גית ברוחב סלית כפי עשייתה) שהיה תולה
ומנספת על הקרן כי כנף התחתון השמאלי הוא
משולש והלוי למטה מיד השמאלי ולא על גב
ידו ככנף התחתון סימני ימני וכן ל"גית שמלגישו
לפי סדר עיפסה זוהן העליונה השמאליה ותחתונה
הימנית והשיש שמלאחוריו כן העליונה הימנית
שלמטה מחנף השמאליה ותחתונה השמאליה
שהוא סמוך קצה לאחוריו ומלא ע"י מתיחה
כנף העליון שמוטטו ומשליכו לאחוריו על גבי הכסו
השמאלי ומלא מסיבב במטה ככה יהיה ממוסף
כל שעת הפסול . אמנם יתיב אחר ברכת להעטף
בל"גית סד כדי הילוך ד' אמות יהיה עטוף
בעיפסת השמאליים ממש כמ"ס בבבארי"ל
דסייט להגביה גם כנף התחתון סימני ולתעטבו
על כנף השמאליה לאחוריו רק שיהיה גם אז
להיות עטוף מלגישו ברוחב אמה מוספס ומלגישו
בג"ל ולאחא בעליותה שלט שאינן ארוכות כ"כ
ה"א אז להגביה גם כנף התחתון השמאליה להיות
נפשו מלא שחלו על גבי החזה או סמוך לו כדי
הילוך ד' אמות אחר הנכרס כמ"ס בקצה כהאר"ל
(כמו שתוכן לקמן) אלא אם כן יגביה שולי הסלית
על גבי הכסו מלאחוריו ויכריס קניב ילאחר כמו
שנטיגין קצה חו שנגס גדולה כי עיפסת הראש
גלו עטוף הנוף לא שמה עטיפה לדברי הכל לענין
ל"גית ואין בה שום מזה כלל לדברי הכל . ובסלית
קצן יש לעשות ב' נקבים מרוחקים כמלא קשר
גדול באורך ורוחב ויכניס ד' חוסיין בנקב זה
ויגיהם בנקב זה ויכסלו ויקשרם ויהדקם סמוך
לגבד ממש כדי שיהא הקשר הראשון למעלה מקשר

לדברי

הלכות ציצית

או אפי' חוץ הגדיל פסולה. אבל אם נספק
 מן הראשין היוצאין חוץ לגדיל כגון אפי' נספק
 לגמרי ואם נספק ב' ראשין אפי' יוצאים מזה אחד
 של הקשר אם לא דקדק בעת עשיית הציצית
 שיהיו ד' ראשין עומדים לשלם מזה אחד פסולה
 אם לא נשתיר בנחת מהם כדי ענינה וכל שכן
 אם אחד יוצא מזה זה ואחד מזה השני ואם
 נספק ג' ראשין פסול בכל ענין אפילו נשתיר
 בכל אחד מהן הכרנה יותר מכדי ענינה וכן הדיון
 אם נחפרק החוסיין מפירתן :
בבל יום כשמתעסק בהם קודם הכרנה שיהיו
 ויבדוק בחוסיין אם הם כשרים ובשרם
 על הכף והגדיל. גם לרדף להסיר החוסיין זה
 מה קודם הכרנה ואם נשחטה לנא לבית הכנסת
 וכעד שיבדוק או יסיר החוסיין יחבט מלהחליט
 עם הציצית אין לרדף לבדוק ולא להסירן :

לדבר הכל מותר שאין הקשר בשיעור הכף
 פסול. ואם לא נקשר ונספק הכף לגמרי מהשליש
 אלא שאר מחובר במשהו מזה להעלה משלם
 אצבעת השליש או מחובר בשליש ברחוק ג'
 אצבעת מזה לא נפסלה הציצית הראשונה ויחזור
 ויחפור הכף עם הציצית להפליט בחוסי' משי אבל
 אם נספק לגמרי יש אומרים שנספלה ציצית
 הראשונה ויש' שאפי' חנור הראשונה פל יד
 ושיל להכשיר הציצית הראשונה על ידי שיחזור
 ויחפור עד שיהיה מחובר בשיעור רוחב ג' אצבעות
 או כגרה אפילו בלא חפירה ויש לחוש לדבריהם
 במקום שאפשר וכל האצבעות כן ברחוב גדול ואם
 הציצית ארוכה יותר מ"ב גודלן לרדף להיות
 גדיל שכן הכריעות והקשרים יותר מד' גודלן כי
 לכתחלה לרדף להיות גדיל שליט ועקב ג' שליטים *
 אם נספק אפי' חס' שיקרו דהייט על הכף

בשפת נדיקת הציצית יאמר זה :

בְּרַכְוּ נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהוֹדֵר לְבָשֶׁת:
(ג) עֲזֻתָּהּ אֹדֵר בְּשִׁלְמָהּ נוֹמָה שְׁמִימִים בְּיָרִיעָה:

בהתעסקו ימין שלוש הקצוות להתעסק בו כדי שחזור כל משהו לפסולת שנאמר וריתים ליה
 וחכמה גו' :

הענינה לרדף להיות משומד ונס הכרנה לרדף להיות משומד לכתחלה וקודם שיחליט להתעסק יברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהִתְעַסֵּף בְּצִיצִית:

דיכמה ראו ויחטוף כשעיסת ישתעללים
 דהייט שיכרוך הסלית עם הכ' בנשות
 של ד' ימין טכני שאלו ויחזיקו לאחוריו ודך
 של שמאל וכ' כנפות האחרים של ד' שמאל ימין
 דרך הכסים ומתחיל כל כד' ציצית מזה שמאל
 שחם לגמרי וחסים לאחוריו וצריך שיבא משקף
 מלפניו ומלאחוריו עד הכוח (ואין לרדף לכנות
 ראו פד פיו) ויפסוד ק' משקף (לפחות כדי
 הילוך לרבע אמות אחר הכרנה ואח"כ ישלש
 כמנה התקוף ומל מקום מזה להיות עשוק
 נפליט גדול כל זמן התפלה שיבא בו רשמו
 ונשו מלפניו ומלאחוריו טכני הרועות שיבא
 מונה ד' ימין של שמאל. וטוב יותר להלך
 כך כל' של ימין על כף שמאל לאחוריו ומתחיל
 כלו משקף בו עסיסה נמורה כשעיסת
 ישתעללים קא :

ובשפת עסיסת הסלית גדול יאמר זה :

מִהֲיֵךְ חֶסֶדְךָ אֱלֹהִים וּבְגֵי אֶדָם בְּצֵל בְּנִפְיָהּ יִתְקוּן: (ה) יִרְחַן
מִרְשָׁן בְּיָתְךָ וְגַחַל עֲדֻנְיָהּ תִּשְׁקֶם: (ו) כִּי עֲמָךָ מִקּוֹדֵר הַיָּיִם
בְּאֹרְךָ נִרְאָה אֹדֵר: (ז) מִשֶּׁךְ חֶסֶדְךָ לְיָעִיָּה וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל:

וכן בנפילות קמית שלו אם רחם לנכר פלו
 שבו שיעטו רחמי לקמתי ויחטוף בו כבוכר
 לפי ד' לברך להתעסק ויפסוד ק' משקף
 לפחות כדי הילוך ד' אמות ואח"כ יתעסק מל
 ראו

הלכות ציצית

הלכות תפילין

אור שלגם הפלטה גדול יפה תפילין כדי שיהיו עליו לפחות בשעת קריאת שמו והפלה ויכוין בנהגות טוטה הקב"ה לכתוב ד' פרחיות אלו שיש בהם יתור שמו ויפילת המרים כדי שזכור נשים והטליות ששעה עמנו שהם מורים על יהודי ואשר לו הכח והממשלה לעשות בעליונים ובהחיות כרצונו. וזוהי להכין על הרוח כנגד כלב ועל הראש עד המוח כדי ששעבד הסגמה שהיא במוח וגם האוזות ומחשבות לבטל לעבודתו יתברך שט"י הנחת תפילין זכור את הטרור וימשיע הנאחזים : **יש** טובה לנהיגת תפלה ש"י מיושב מפעם שנחבאר בויתר ומברך ג"כ מיושב :

מקום הנחת תפילין על יד צד שמאל צריכה הכשר שנתקן שכן המרפק שרץ פליגיני'ין להכתף זה המקום נקרא קיבורה ולא יניחוה למעלה מחצי הכתף ולא למטה בתהיח' ממנו למטה מן הקיבורה שנאמר ושמחת את דברי אלה על לבבך ריכה שהיא שמה כנגד הלב וזהו קיבורה שהוא מסוון ממנו כנגד הלב. ולכן צריך שיטה את התפלה של יד לצד הכף ממש בענין ששייך את זרעו למטה האף התפלה של יד מסוננת עד לבו ממנו ויותר בלא יסיד דבר חוץ מן התפילין יצאנו :

אסור להסירה דעמו מהתפילין על זמן שהן עליו ואינו נקרא היסח הדעת אלא כשעומד בקלות ראש או שחוק ושיחה בעיניו שהרי זה מפורסם יראה אבל אם מהעסק בצרכיו ויראה סי' היא תקפה בלבו להסיר מכל הפא וטון בעסקיו שלא למרות עיניו כטעמו ח"ו לא נקרא היסח הדעת אע"פ שאין דעתו ממש על התפילין ולכן הנהיג תפילין להיות לבוש בהן כל היום כולו וחיוב הדם למשמש בהתפילין בכל פעם שחבר מהם שכל די זה יסא מוכר על האוכרות שנטה ויותר את סי' להעבד לו הלב והמוח ולא יבא לידי היסח הדעת גמור שהוא קלות ראש ושיחה בעלמא אך מלוס מן המוכר שלא להסירה דעתו כלל מן ולמשמש בהן בכל פעם גם בעוד שדעתו עליהן כגדי שלא יבא לידי היסח הדעת כלל וכלל. וזהו כשמוסך בהרים ובחפלות י"ח שאז אין בהם מפוס היסח הדעת ואע"פ ככל הפוס שזכר מן ומשמש בהן. ואחר הנחת התפלה של יד על הקיבורה קודם שמהדק יצד :

ראשו וילבשו. ואם לובשו מיד בקומו בעוד שאין ידיו נקיות כדי שלא ירד' אמות בלא ציפת מברך על פליה גדול וכוין לפסוק גם את זה וכן אם לובשו קודם אור היום שאינו זמן ציפת. והמדקקים טובין לישן כש"כ כדי שאם ישן על היום לא יסיה ערום בלא מלת וגם לא יעטרך ללבשו קודם נס"י לטבור על קדושת הזכר שנחבאר בדיון השכמה הכקר והף אם פסמו מעליו וחזר ולבשו בליה אין בו משום כל חוסף מאחר ש"א שכסותו יום חייב בליה וכן ע"פ הסוד יש מלוס בלגישת פליה קמן גם בליה :

צריך להסיר לגמרי העשות ציפת שהיא צפיה כפירוש בתחילה הסווייה שהיא עשה כן לעם ציפת וכן בתחלת הסווייה. מלבושים שלטו שיש להם ב' כנסות מלפניהם למטה וז' כנסות למעלה בבית המדרש צריך ליהרר לפשות הכנסות למעלה עגולות כמו שהיו עשויים מקרוב ולא מרובעים כמקדס כדי לפסדם מציפת לדברי הכל וכן המכסה (שקרון קאלור"א) שמתכסין בו בעינין ביום חף אם עיקרו מיוחד ללילה יש למשוח בו קרן אחד עגולה לפסדו מציפת. לדברי הכל אין לעשות פליה של פסחן כלל ובשעת הדחק הגדול ישמש בה ציפת של פסחן סווייה ושוויה לפמן הבלתה ויוכל לברך עליהן וכן בעליה קמן. מותר להסיר ציפת שכרה מנגד זה כדי לתלוסה כנגד אחר וכן כדי לתלוסה חדשה במקומה אך לא יפסקנה אלא יתירנה שאין לפסול ציפת חדשה בידים משום בזוי מלוס. אין לברך על הציפת בלבוש עד שיסיר בין תבלת שהיתה בציפת לנגן שנה רש' אמרים שהוא כדי שיראה את הנירו הרגיל ואינו רגיל ברהוק ד' אמות ויכירט ולא בערב אחר תחלה העקובה שאז הוא תחלה בין השתחוות והפסוס מליה לפי שעה על דעת לחזור וללבוש (אלתר א"כ מלך לחזור וללבוש בלתי א"כ נשאר עליו פליה קמן א"כ לחזור ולברך אבל אם בא ללבוש אחר כמה שעות משפססה צריך לחזור ולברך אפי' נשאר עליו פליה קמן ואפי' היסח דעתו מתחלה לקי' השואל פליה מהבדיו יבוק ממש שיהן לו במתנה ע"מ לחזור כדי שיוכל לברך עליה לדברי הכל כי היות פון סי' :

הלכות תפילין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין :

ותם וזוהי אם ששע משמאל ובתפילין דר"ט שהטעמים כשרין אין בין יצא לשמאל אלא משמאל דהיינו שהרין שכן וזוהי כי יביאך לשמע על קן דרך ליחזר בזה מאד וגם דרך להשגיח ולראות בהרעים שכן הנהיג אם נדבק מטעם נדבק בשגגת הסופר ויאר להסרידס בנחה בראש שכן דקה והדס סיחיו נמרדיס בין ביה לביה עד למטה ממש ולכן מעבירין גיד התפירה בין ביה לביה למטה ממש נכדי להכדיל בנבוח והלא יחדנך כדלחא בנמרל וסופיקס סובלו בכו" ובהכא"י זל . ודרך שיהיה הקשר של תפילין ש"ר מחזורי בראש נגונה העורף בלמשל נראה עקב דלית לנדן חן שהיא לפני הרוחם מלחמרו עקב דלית בכתובתו

יכוין לשמור גם את של ראש וחל"כ יתקן הרעטה בתוך הקשר כדי לנקות מלות וקבוצת לוח על יד שיהיה מלות הירדוק על יד עמלו נקשר זה שהרי הירדוק זה על יד עמלו עם הקשר ויאר שלא יחזק הקשר של יו"ד מן התפלה על יד ורשאי לכוון הרעטה סביב התפורה כדי לחזק על יד אכל לא סביב הקפלה (ויש טורחין ב"ס סביב התפורה נכדי שיהיה כמין ש"ן עם הרעטה שההקפת את התפלה על יד) וחל"כ ש"ן שבעה כריכות על פרק הרוע המחובר אל יד וחל"כ ימות את של ראש נגונה בראש ויאר שהיא בלמשל רוחב בראש ממש שהיא אמרו קודם וזוהי כי יביאך ממשן

ואם שח בין חמלה לתפלה יבדק על של ראש :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין :

וללמד בזה ששה אחת אם חושש להרחיק בניהו מהדרש מפני הירבוא או מפני שנה לו ויאר ללמד בניהו ולא יספיק באום שיהיה כלל בין תפילין של יד לתפילין של ראש אף שאין מנודק עליהן אכל מספיק לנעוה חמן ולצ"ל לקדושה וברט וחמן יהא שמה רבא ס' . וק המרה תפילין נחול המועד בלא ברכה :

ברא כשר נעניסם שאין לשר תפילין אכל אם הספיק בענינים שהם נזכרים לו להנחת תפילין אין דרך לחזור ולבדק על של ראש ולבחולל חמן להספיק כלל אלא אם כן אי אפשר בענין אחר ולכוון הרעטה סביב הרוע לא היו הספיק כלל שיהו ענין הטעם עמלו אכל בענינים אחרים שהיו הספיק נדברי קדושה היו הספיק אף על פן אם שמש קדם או ברבו או קדושה בין תפילין של יד לתפילין של ראש מותר להספיק ולנחת עם הנזכר והנ"ל שטרם ברכה אחרת על של ראש ואחר נע"ס פרטה שיהיה נרכים לפי שם חומרים מסבירים לשלם על ש"ר של מזה תפילין אף אם לא שח פיהם ואף שאין לנבוח קן להחלה דמקם ברטה להקל חבל מקום לפנין אחרים גרם ברטה שיהיה נרכים כדלי הם לשמור עליהם שלא לנשל מעניית דבר שנקדושה :

אין לביה תפילין אחר תהלת השקשה ואם היו עליו מקדס א"ל לחלץ כ"א בע"ס ובעי"ס שרד לחלץ לפני השקשה זמן מה קודם שמדליקין בנחת בע"ס :

אדר שניה תפילין של ראש יבדק ג' ברטים של לבנה האמצעי . בתחלה בריטה אחת של ארץ האמצעי וחל"כ שיהי כריטה של הפרק התיכון (וטרך החומר על קו יד) ובסוף הכריטה יקאר :

לד

כל אחר עם ידעיה אלהים בלבו יניה תפילין דרנטי חם בלא ברכה אחר התפלה בניהו

הלכות תפילין וק"ש

יא

ועד עד שיסיימו הכבוד אלא שנים עמסה בידו . ועל ברכות החודש יטעו נרוך ה' המנוגד לשלום ועד וגם אמן אחר עתון החודש אצל אחר שאר ברכות אין טעון אמן בקריאת שבע וברכותיה אפילו בין המרקיע חץ מאמן שטיני אחר ברכת האל הקדוש ואמן שאחר שומע תפלה שיש להם דין דבר שנקדושו וטעון אותו אפילו באמצע פסוק אצל נספיקי דומרה מנרוך שאמר ועד ישתבח מוחר לעזת אמן אפילו באמצע פרק ואומר להפסיק באמצע הברכה של קריאת שבע לפילו בעגיות אמן שאחר ברכה זו עממה ולכן אין להמתין בשדים חדשה לעזת אמן על גאל ישראל אלא אם רוצה לנאח כל השעה שיש אומרים שאין לעזת אמן אחר שאמר גאל ישראל שלא להפסיק בין גאלו להפלה וי"א לעזת אמן וכל לטין לביים עם הס"ף ולא אינו מחוייב לעזת אמן אחר הס"ף לפי מנהגי שאין טעון אמן אחר ברכת פנמו :

בתפלת י"ח נרוך להחזיר פניו כנגד ירושלים

והמקדש ומה שהטע לעמוד כלפי מוצא תחפסס המנהג מימי קדם כשיחיה הגלות בנרפת ובחוכות שלט אצל במדינות אלט לאומיות ביחוד נרוך לעמוד כנגד קרן דרומית מורחית ולא כנגד הקרן מעם אלא משך מן הקרן מעם כלפי דרום בענין שאם תחלק רובע העיול שחלוצת הדרום לאמצע המזרח לג' שלישים יהיו פניו מכוונים כנגד רוחק ערך שלישים אחד מאמצע הדרום וערך ב' שלישים מאמצע המזרח :

בק"ש יש רמ"ה היטח והסברו ג' היטח להשלים

מגין רמ"ה היטח לכן טענין הספ"ן חזר ואומר ה' אליהם אמת : יחיד המהפלה לפנמו יחוד היטח אלי ה' אליהם :

זמן ק"ש של שחרית שהוא רביע היום נרוך

לזכור במלמד בקץ ביחוד שלא לעטר הזמן כי הוא יחוד מוקדם בקץ שמדינית אלט כן החמה בקין הוא בערך ג' שעות ומחלה אחר חמת היום ורביע היום ארבע שעות ורביעי ממזל כלה הזמן בג' רביעי שעה שמינית . ולפי שמדי השעות אין כלל הולכים באמת והוא ספק של חודש וגם אין ראי לפנמו לכן נרוך לזכור לעטר קריאת שבע בסוף שעה שביעית בקץ :

נכון לומר קודם התפלה (כרעי מקבל פני

מחא עטה של והנחת לרעך כחזק) :

לגד המכסה והוא הדין אם טאה גבית לענין הפלה והפילין וכן הדין לענין שאר ספרים שאם יש טאה גבית אומר להניח הספרים מגולים אלא אם כן מונחים על שולחן או דף גביות ' ספרים מן הקרקע אצל כפחות מ"ש נרוך לכסותם :

בי שאין לו הפילין והכבוד מהפילין מושב שיחטב

אחר תפלת הכבוד לשאלו לו הפילין מחברו כדי שיקרא ק"ש ויהפלה בתפילין ממה שיחטבל עם הכבוד בלא הפילין אצל מי שמחירא שמה ישעור זמן קריאת שבע עד שימלא הפילין קורא ק"ש בלא הפילין ואם מחירא שמה ישעור גם זמן הפלה מהפלה גם כן וכשיבואו הפילין לידו אח"כ ימין בנחמה או ימין באמצע היום ויאמר בן איה מוזמר ואם באו לידו בין ק"ש לתפלה אפילו באמצע הספק יוכל לברך עליהן אצל לא בין גאלו לתפלה אלא לנבטן בלא ברכה . וכן אין להפסיק לעזת קדים וקדושה וברכו ומודים בין גאלו לתפלה כילו הוא שבע ממתין בשדים חדשה שלעגיות קדים וקדושה וברכו ומודים מהפסיק אפי' באמצע הספק ואפילו באמצע הספיק הן מהפסיק שבע ישראל והוא הדין לנרוך שם כנגד מלכותו לשלום ועד . וכן אין להפסיק גם כן בין שבע ישראל לנרוך שם כנגד מלכותו לשלום ועד . ומכל מקום יחיד להתחלה להמתין באזיה סיום ענין שלא להפסיק באמצע ענין בן פסוק ושמחתי וגו' יוכל להפסיק בין נפשיהם לוקשרת שהוא ענין אצל עד מלח נפשיהם לא יפסיק בין היכה להיכה אך אם אי אפשר לו יוכל להפסיק ולעזת אפילו באמצע ענין וכשחזר חזר לתחלה הספיק :

בשמפסיק למודים ישנה ויאמר מודים אמתו

לך ולא יחזר וכשמפסיק לקדים יאמר אמן יהא שמיים רבא עד יתברך ועד בכלל וישמע מהס"ף עד ואמרו אמן וישנה אמן ומהקבל ואין לא ישנה אמן שאינו אלא מנהג ובקדושה יאמר רק קדוש וברוך וגם ימלך הוא מעיקר הקדושה אצל טוח שמוסיפין בשבת אינו מטוח הקדושה ואין אומרים אותו במקום שאומר להפסיק ובשמפסיק לברכו לא יאמר רק נרוך ה' המנוגד לשלום ועד כלבד ולא ישנה אמן אחר נרוך ה' המנוגד לעזת אמן ועד שאומר הס"ף כי א"ף כלל לפנמו אמן זה שאין הס"ף אומר נרוך ה' המנוגד לשלום ועד אלא כדי לכלול פנמו עם הכבוד לכן אין להס"ף להמתין מלומר נרוך ה' המנוגד לשלום

סדר שחרית

מִהַיְשָׁבוֹ אֲדַלִּיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל:
וְאֲנִי בָּרַב חֶסֶדְךָ אָבִיא בֵּיתְךָ אִשְׁתַּחֲוֶה
אֶל־הַיּוֹכֵל קִדְשֶׁךָ בְּיִרְאַתְךָ: וְאֲנִי תַפְלְתִי
לָךְ וַיְהִי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

אֲרוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מַלְךְ בְּמִסְרָם כָּל־צֹדֵר נִבְרָא: לַעֲת
נַעֲשֶׂה בַּחֲפְצוֹ כֹּל אֲזִי מַלְךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאֲתֵרִי
בְּכֹלוֹת הַבַּל לָבֹדוּ יִמְלוֹךְ נִוְרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה
וְהוּא יְהִי בְּתַפְאָרְהָ: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַיִם לַהַמְשִׁיל
לוֹ לַחֲבִירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלוֹ הַעֲזוֹ
וְהַמְשִׁרָה: וְהוּא אֵלֵי וְחַי נֶאֱלֵי וְצֹדֵר חֲבָלִי בַעַת צָרָה:
וְהוּא נֶסֶף וּמְנוּס לִי מִנֶּת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ
אֶפְקֹד רִחְמִי בַעַת אִישָׁן וְאֶעִירָה: וְעַס־רוּחִי גִוְיָתִי
יְהִי לִי וְלֹא אִירָא:

בְיוֹם סֵלִין לִמְרִים תַעֲזֹן לִין לִמְרִים זֵי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקְדוֹת
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קִדְּם וְזָכַר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֱהָבַת הַמְּדַמְנִים אֲבָרְתֵם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וְאֶת־חֲבֵרֹת
וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר
הַמּוֹרִיָּה וְאֶת־הַעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־נַפְשֵׁי הַמּוֹזְבֵּחַ
בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

אֲיִדְךָ אֲתֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרְתֵם וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי: כִּי וַיֹּאמֶר קָח
נָא אֶת־בְּנֶיךָ אֶת־יִתְדֶיךָ אֲשֶׁר־אֱהָבָת אֶת־יִצְחָק וְלָךְ

לך אל ארץ המזרח והעלהו שם לעלה על אתר ההרים
 אשר אמר אליך: ג וישבם אברהם בבקר ויחבש אתו
 חמרו ויקח את שני נעריו איתו ואת יצחק בנו ויבקע
 עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:
 ד ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את
 המקום מרחק: ה ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם
 פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחה
 ונשיבה אליכם: ו ויקח אברהם את עצי העלה וישם
 על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת
 וילכו שניהם יחדו: ז ויאמר יצחק אל אברהם אביו
 ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
 ואיה השה לעלה: ח ויאמר אברהם אלהים יראה לו
 השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ט ויבאו אל
 המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את
 המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם
 אתו על המזבח ממעל לעצים: י וישלח אברהם את
 ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: יא ויקרא אליו
 מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
 הנני: יב ויאמר אל תשחת ידך אל הנער ואל תעש לו
 מאומה כי ועתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
 חשבת את בנו את יחידך ממני: יג וישא אברהם את
 עיניו וירא והנה איל אתר גאחו בסבך בקרניו וילך
 אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:
 יד ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה ויראה אשר

יאמר היום בחר יהוה יראה: טו ויקרא מלאך יהוה אל
 אברהם שנת מן השמים: טו ויאמר בי נשבעתי נאם
 יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת
 את-בנה את-יחודה: י"ב כי-בתך אברהם ותרבה ארבה
 את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים
 ובש זרעך את שער איבוי: י"ה והתברכו בזרעך כל
 גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: י"ט וישב אברהם
 אל-נערו ויקמו וילכו יהוה אל-באר שבע וישב
 אברהם בבאר שבע:

יום ט"ז אמריס הענין אין אמריס וכו'

רבנו של-עולם כמו שכתב אברהם אבינו את-רחמי מעל בן-יחוד
 לעשות רצונה בלב שלם בן וכפשו רחמיך את-פשוה מעלינו
 ונלוי רחמיך על מרותיך. והתנהג עמנו יהוה אלהינו במדת החסד ובמדת
 הרחמים ותקנם לנו לפני משורת הרין. ובטובה הגדול ישוב חרון אפה
 כמפקד ומערה ומארגה ומגחלתה. נקום לנו יהוה אלהינו את-העבר
 שדכסרנונו בחרתה עלינו משה עברה גפי כבודה כאמר וזכרתי את
 בריתי יעקב ואף את-בריתי יצחק ואף את-בריתי אברהם אזכר ותארץ
 אזכר: ונאמר ואף-גם זאת בהיותם בארץ איבתם לא-מאסתים ולא
 געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: ונאמר וזכרתי
 להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם בארץ מצרים לעיני בני ישראל
 לדם לאלהים אני יהוה: ונאמר וישב יהוה אלהיה את-שבותך ורחמיך
 וישב וקצף מפל תעשים אשר הפיץ יהוה אלהיה שמה: אם יהוה
 גזרה בקצה השמים משם יקצף יהוה אלהיה ומשם יקצף: והביאה
 יהוה אלהיה אל-הארץ אשר רשו אבתה ורשתה ומיטבה ורחמיך
 כאבתה: ונאמר יהוה נתנו לה מינו יהוה ורועם לפרקים אף ישענתנו
 בעת צרה: ונאמר ועת צרה הוא היעקב וממנה יושע: ונאמר בכל
 צרתם לו י"ד ומלאך פניו הושיעם באהבתו וברחמלתו הוא נאלם
 ונקלם ונשאם כל ימי עולם: ונאמר מי-אל קמה נשא עון ועבר על-

פשוה

טו ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנת מן השמים: טו ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את-בנה את-יחודה: י"ב כי-בתך אברהם ותרבה ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים ובש זרעך את שער איבוי: י"ה והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: י"ט וישב אברהם אל-נערו ויקמו וילכו יהוה אל-באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

פֶּשַׁע לְשֹׂארוֹת נַחֲלָתוֹ לֹא־תִחַזֵּק לַעֲד אִפּוֹ בִּירְפִין הֶסֶד הוּא : יִשׁוּב
 יִרְחַמְנוּ יִבְבֵּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּמַצּוּלוֹת וּסְ בַל־תִּטְאֲתֶם : תִּסְפֵּן אֲמַת
 לַעֲקֹב הֶסֶד לְאַבְרָהָם אִשְׁרׁ גִּישְׁבַּעַת לְאַבְוֹתֵינוּ כִּימֵי הַקֶּדֶם : וְנֹאמַר
 נִקְבְּאוֹתֵים אֶל־הַר קָדְשׁ וְשִׁמְרוֹתֵים בְּבֵית הַפְּלִי עֲלוֹסִיתֵם וְנִכְחִיתֵם
 לְרַצּוֹן עַל־מִזְבְּחֵי כִּי בֵיתֵי בֵית־הַקְּבֵלָה יִקְרָא לְכָל הַעַמִּים :

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יִרְאֵה שָׁמַיִם בַּפֶּתֶר וּמוֹדָה עַל־הָאֲמַת וְדוֹבַר
 אֲמַת בְּלִבָּבוֹ וַיִּשְׁבַּח וַיֹּאמֶר :

רַבּוֹן כִּלְהַעֲוֹלָמִים רֵא עַל־צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּיִלִים
 תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . מַה אָנוּ
 מַה תִּינֵנוּ מַה חִסְדְּךָ מַה־צְדָקְךָ מַה־בְּחִנֵּנוּ מַה־גְּבוּרַתְךָ
 מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הוּ אֲבוֹתֵינוּ הֵרָא
 כָּל־הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנִשֵׁי הַשָּׁמַיִם כְּרֵא הֵיוּ וְחַכְמִים
 כְּבָלִי מִדַּע וְגִבּוֹנִים כְּבָלִי הַשָּׁבַל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם
 הִתְהוּ וַיִּמֵי תִייהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ . וּמוֹתֵר הָאָדָם מִךְ
 הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֵבֶל הַקָּל : לְבַד הַנְּשָׁמָה הַמְּתוֹרָה
 שְׂוִיָּא עֲתִידָה לִתֵּן דִּין וְחִשְׁבוֹן לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדָה וְכָל
 הַגּוֹיִם כְּאֵין גְּנֵיךָ שֶׁנֹּאמַר הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וְכִשְׁחַק
 מֵאוֹנִים נַחֲשִׁבוּ הֵן אֵיִים כְּדַק יִפּוֹל :

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמָּה בְּנֵי בְרִיתְךָ . בְּנֵי אֲבְרָהָם אַהֲבָה
 שֶׁנִּשְׁבַּעַת לּוֹ בְּהַר הַמִּרְיָה . זָרַע יִצְחָק יַחֲידוֹ
 שֶׁנֶּעֱקַד עַל גְּבִידַמְזֻבַּח עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵה בְּטוֹרָה
 שְׂמֵאֲהַבְתָּה שְׂאֲהַבְתָּ אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּה שֶׁשְׂמַחְתָּבוֹ
 קָרָאת אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרֹן :

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ תִּיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחָךְ
 וּלְפָאֲרָךְ וּלְבָרָךְ וּלְקַדְּשׁ וְלִתֵּן שַׁבַּח

וְהוֹדָה

והודיה לשמך: אשרינו מהיטוב הלקנו ומה
 נעים גורלנו ומהיפה ירשתנו אשרינו שאני
 מושבימים ומעריבים ערב ובקר ואזמרים
 פעמים בכל יום:

דברים 7

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ה' ואתה בתי את יהוה אלהיך בכל לבבך ובקרבנך
 ובכל מאדך: ויהיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום על לבבך: וישננתם לבניך ודברת
 בהם בשבתך בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך: הוקשרתם לאות עליה ויהיו למטפת בין
 עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

אתה הוא עד שלא נברא העולם אתה הוא משנברא העולם
 אתה הוא בעולם הנה ואתה הוא לעולם הבא קדש את
 שמך בעלמך על עם מקדישי שמך ובישועתך מלבנו תרום
 ותגבית ברננו. והשיענו בקרוב למען שמך: ברוך המקדש
 שמו ברבים:

אתה הוא יהוה האלהים בשמים ובארץ ובשמי
 השמים העליונים: אמת אתה הוא ראשון
 ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים: קבץ נפוצות
 קנה מארבע כנפות הארץ: יכירו וידעו כל באי
 עולם כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות
 הארץ. אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים
 ואת כל אשר בהם: ומי בכל מעשה ידך בעליונים

ובתחלתו ש'יאמר לך מה תעשה ומה תפועל י אבינו
 שבשמים חי וקים עשה עמנו צדקה וחסד בעבור
 שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו וקים לנו
 יהוה אלהינו את הדבר שהבטתנו על ידי צפניה
 חוזה כאמור בעת ההוא אביא אתכם ובעת קבצי
 אתכם בראתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
 בשוכי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה :

מן מלך לומר בכל יום פרט תרומת הדגן ומדור המערה . ויטל לאמרה לפי קודם לך כיום
 נחמך . ונקץ יאמרה קודם פרט החמיד :

^י וידבר יהוה אל משה לאמר : ב צו את אהרן ואת בניו לאמר
 זאת תורת העלה הוא העלה על מקרה עליהמוזבח כל
 הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו : ג ולבש הכהן מדין כד
 ומכנסו בד' ולבש על בשרו והרים את ידיו אשר תאכל האש
 את העלה עליהמוזבח ושמו אצל המזבח : ד ופשט את בגדיו
 ולבש בגדים אחרים והוציא את ידיו למחנה אל
 מקום טהור : ה והאש עליהמוזבח תוקד בו לא תכבה ובער
 עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערף עליה העלה והקטיר עליה
 חלבי השלמים : ו אש תמיד תוקד עליהמוזבח לא תכבה :

כיום סוף אמרים תתן סין אמרים ז :

ידו רצון מלפניו יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתבסם עלינו והמחול
 לנו על כל הפאטינו והכפר לנו על כל עונותינו והמחול והסלה
 לנו על כל פשענו ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך
 קרבן תמיד שזכר בעדנו כמו שכתבה עלינו בתורתך עלי ידי משה
 עבדך מפי כבודך כאמור :

מנחה

^א וידבר יהוה אל משה לאמר : ב צו את בני ישראל
 ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח
 ניחוחי תשמרו להקריב לי כמועדו : ג ואמרת להם זה

האשה

א . ט . כ . ג . ב . ט . חסד .

הַאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה בְּבָשִׂים בְּגֵר־שָׁנָה תְּמִימִם
 שָׁנִים לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
 בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים:
 הַנְּעִשְׂרִית הָאֹפָה סֵלֹת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית
 רְבִיעֵת הַחֵין: וְעֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בַחֵר סִינֵי לַרִיחַ
 גִּיחַח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּךָ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: הַנְּעִשְׂרִית
 תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כַּמִּנְחָת הַבֶּקֶר וְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה
 אִשָּׁה רִיחַ גִּיחַח לַיהוָה:

וְשִׁחַט אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל
 הַבְּרִיטִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אֵתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהַקְטֹרֶת אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ אֵת
 הַקְטֹרֶת הַכֹּסֶם בְּזֶמַן שִׁבִּית הַמַּקְדֵּשׁ קִים כְּאֲשֶׁר צִוִּית אֹתָם עַל־יַד
 מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כְּכֹתוֹב בַּתּוֹרָה:

ד' וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים נְטוּפוֹ וְשִׁחַלְתָּ
 וְחִלְבְּנָה סָמִים וְחִלְבְּנָה זָבָה בַד בְּבַד יְהוָה:

לַהַעֲשִׂיֹת אֵתָּה קְטֹרֶת רִקַח מַעֲשֵׂה רִקַח מִמֶּלֶח מִתּוֹר
 קֹדֶשׁ: לוֹ וְשִׁחַתְתָּ מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֶעֱבֹד לָךְ שִׁמְחָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים אֲתִיחֶה
 לָכֶם: וַיֹּאמֶר וְהַקְטֹרֶת עָלָיו אֹהֶל־ן קְטֹרֶת סָמִים בַּבֶּקֶר
 בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּחֱרֵת יִקְטֹרְנָה: וְכִתְּעֹלוֹת אֹהֶל־ן
 אֶת־הַנֶּחֱרֵת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטֹרְנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי
 יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

הָעֵי רָבָן פְּטוֹם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמְנֵה כֶּסֶם
 הָיָה בָּהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחִמְשָׁה כֶּסֶם וְיִמֹת חֲמִשָּׁה מֵנָה

לְכַלְיוֹם פָּרַם בְּשַׁחֲרֵית וּפָרַם בֵּין הָעֶרְבִים : וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְּרִים
 שְׂמוֹתָם מִכְּנִים בְּהֵן גְּדוֹל מְלֵא הַפְּנִי בְּיוֹם הַכִּפְּרִים * וּמִחֲזִירָן
 לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבַּיּוֹם הַכִּפְּרִים * וְשֹׁהֲקוּ יָפָה יָפָה כְּדִי שִׁתְּהָא
 דְקָה מִן הַדְּקָה : וְאַחַד עֶשֶׂר סַמְמָנִין הֵיוּ בָהּ * וְאֵלֹהֵינוּ * הַצְּרִי
 ב' וְהַצְּפָרָן ב' הַחֲלֻפְנָה וְהַחֲלֻבֹנָה * מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנֶה *
 ה' מִזֹּר וּקְצִיעָה י' שְׁבַלֶת נֶרְדִּי חֲוִכְרָפִם * מִשְׁקַל שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר שֵׁשֶׁה
 עֶשֶׂר מָנֶה * ח' הַקִּשְׁטִי שְׁנַיִם עֶשֶׂר * י' קַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה * י"א קַנְמִין
 הַשְּׁעָה * בְּרִית בְּרִשְׁנֵיהּ הַשְּׁעָה קָבִין * י"ב קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא
 וְקָבִין תְּלָתָא * וְאִם אֵין לוֹ י"ג קַפְרִיסִין מִבֵּיא הַמֵּר הַחֲרִין עֲתִיק *
 מִלַּח סוּדְמִית רִבְעָה * מַעֲלָה עֶשֶׂן כֹּל־שְׁהוּא : רַבִּי נֶתָן הַכְּבִילִי אָמַר
 אִף כֶּסֶף הַיִּרְדֵּן כֹּל שְׁהוּא וְאִם נֶתָן בָּהּ דְּבִשׁ פֶּסְלָה * וְאִם חֶסֶד
 אֶחָד מִכָּל סַמְמָנֵיהּ חֵיב מִיתָה : רַבִּין שְׂמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר *
 הַצְּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַגּוֹטָף מַעֲצֵי הַקָּמָף : בְּרִית כְּרִשְׁנֵיהּ שְׁשִׁפִין
 בָּהּ אֵת הַצְּפָרָן * כְּדִי שִׁתְּהָא נְאֻחָה : י"ד קַפְרִיסִין שְׁשׂוּרִין בּוֹ אֵת
 הַצְּפָרָן * כְּדִי שִׁתְּהָא עֹזָה : וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֶלָּא שְׂאֵן
 מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תְּנִיָא רַבִּי נֶתָן אָמַר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אָמַר תִּנְק הַיִּטֵּב הַיִּטֵּב
 חֲדַק * מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׂמִים : פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה *
 לְשִׁלִּישׁ וְלִרְבִּיעַ לֹא שְׂמַעֲנוּ : אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל אִם
 כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין וְאִם חֶסֶד אֶחָד מִכָּל סַמְמָנֵיהּ חֵיב מִיתָה :
 תְּנִיָא בַר קַפְרָא אָמַר * אֲדַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שְׁנֵה הֵיתָה
 בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין : וְעוֹד תִּגִּי בַר קַפְרָא אֵלּוּ הֵיָה
 נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יִכּוֹל לְעִמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ
 וְלִמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כֹל שְׂאוֹר
 וְכֹר דְּבִשׁ לֹא תִקְמִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיתְּהָה :

יְהִיָה צְבָאוֹת עֲמֵנוּ מִשְׁעָב לֵט אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : גִּם יְהִיָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
 אָדָם בְּמִסַּח בָּהּ : גִּם יְהִיָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךָ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם קְרָאָם : גִּם וְעַרְבָה
 לִדְעָה כַּחַח יְהוּדָה וְיִדְוִשְׁלָם בִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדֻמוֹנוֹת :

אב"י

(א) דקס ב טו (ב) סגסס טז טז (ג) סגסס טז טז (ד) סגסס טז טז (ה) סגסס טז טז

אב"י הנה מסדר סדר המערכה משמא הנמרא
 ואלבא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת
 למערכה שניה של קמורת ומערכה שניה של
 קמורת קודמת לסידור שני גורי עצים וסידור שני גורי
 עצים קודם לרשון מזבח הפנימי ורשון מזבח הפנימי
 קודם להטבת חמש גרות והטבת חמש גרות
 קודמת לרשון התמיד ורשון התמיד קודם להטבת
 שתי גרות והטבת שתי גרות קודמת לקמורת
 וקמורת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה
 לחבתין וחבתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין
 לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים
 שנאמר וערך עליה העלה והקטיר עליה חרבי
 השלמים עליה השלם כל דברנות כלם :

אנא בכה גדלת ימינה תתיר צרוחה *
 קבל רנת עמך שנבנו כהדנו נורא *
 נא נבוד דורשי יחודה בבבת שמרם *
 ברבם טהרם רחמי צדקתה תמיד נמלם *
 חסון קדוש ברוב טובה נהל עדתה *
 יחיד נאה לעמך פנה וזכרי קדשתה *
 שועתני קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות *
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

כיום סוף לחמשים רבעון סוף לחמשים זכ *
 רבון העולמים אשה צדיקנו להקריב קרבן תמיד במועדו . ולתקדש
 תפארת בנסכה ולקוות בנתינים בעבודתם ולזים בדוקנם השקאל
 במעמדם ונשה בעשותינה רכב בית המקדש ובשל תמיד ותקמרת ואין
 לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוקנו ולא ישראל במעמדו . לכן יהי
 ע

דצו מלפניך הנה אלתי נאלי אבותינו שיהא שים שפתותינו חשוב
 ויקבל לפניה כאלו התקבנו קרבן הקמיד במועדו ועבדנו על מעמדו
 והקטנו הקמרת בנמנה * כמה שנאמר ונשלמה פרים שפתינו:
 ונאמר זאת הנה להלה לפניה ולמאת ולאשם ולמלאים
 ולזבח השלמים:

אזרחו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיותן
 בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיותן
 בצפון וקבול דמן בקלי שרת בצפון ודמן טעון הויה
 על בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה
 אחת מהן מעבבת * שירי הדם הנה שופה על יסוד
 מערבי של מזבח תחיצון אמלא נתן לא עכב: פרים
 הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיותן בצפון וקבול
 דמן בקלי שרת בצפון ודמן טעון הויה על הפרכת
 ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבבת * שירי
 הדם הנה שופה על יסוד מערבי של מזבח תחיצון
 אמלא נתן לא עכב * אלו ואלו גשרפין בבית הדין:
 תמאות הצבור ותחיד אלו הן תמאות הצבור שעירי
 ראשי חדשים ושל מועדות שחיותן בצפון וקבול
 דמן בקלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על
 ארבע קרנות * כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא
 לו לקח דרומית מזרחית * מזרחית צפונית * צפונית
 מערבית * מערבית דרומית * שירי הדם הנה שופה
 על יסוד דרומי * ונאכלין לפני מן הקלעים לזכר
 בהנה בכל מאכל ליום ולילה עד תצות:

העולה קדש קדשים שחיותה בצפון * וקבול דמה בקלי שרת
 בצפון ודמה טעון שתי מתנות שחן ארבע ומעונה

שחרית

הַפֶּשֶׁם וְנִתְּחַה וְכִלְיִל לְאֲשִׁים : וְכִתְּוִי שְׁלֹמִי צְבוּר וְאֲשִׁמוֹת * אֵלֶּיךָ
 הֵן אֲשִׁמוֹת אֲשֶׁם : גְּזֹלוֹת אֲשֶׁם מְעִילוֹת אֲשֶׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם
 גְּזוּר אֲשֶׁם מְצוּרַע אֲשֶׁם תְּלוּי * שְׁחִיטָתְךָ בְּצַפּוֹן וּקְבוּל דָּמֶךָ בְּכִלְיִ
 שָׂרֵת בְּצַפּוֹן * וְדָמֶךָ טָעוֹן שְׁתִּי מִתְּנוּת שְׁתֵּן אַרְבַּע * וְנֶאֱכָלִין
 לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים ? וְכִרְיִי כִהְנֶה בְּכֹל־מֵאֵכֶל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

הַתּוֹרָה וְאֵיל גְּזוּר קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתְךָ בְּכֹל מְקוֹם בְּעֹזְרָה
 וְדָמֶךָ טָעוֹן שְׁתִּי מִתְּנוּת שְׁתֵּן אַרְבַּע * וְנֶאֱכָלִין בְּכֹל־הָעִיר
 לְכֹל־אָדָם בְּכֹל־מֵאֵכֶל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת : הַמּוֹרָם מִהֶם בְּיוֹצֵא
 בָּרֶם אֵלֶּא שְׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לְכֹהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :

שְׁלֹמִים קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתְךָ בְּכֹל־מְקוֹם בְּעֹזְרָה * וְדָמֶךָ
 טָעוֹן שְׁתִּי מִתְּנוּת שְׁתֵּן אַרְבַּע * וְנֶאֱכָלִין בְּכֹל־הָעִיר לְכֹל־
 אָדָם בְּכֹל־מֵאֵכֶל לְשֵׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד : הַמּוֹרָם מִהֶם בְּיוֹצֵא
 בָּרֶם אֵלֶּא שְׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לְכֹהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :

הַכְּבוֹד וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתְךָ בְּכֹל־מְקוֹם
 בְּעֹזְרָה וְדָמֶךָ טָעוֹן מִתְּנֶה אֶחָת וּבִלְבָד שְׁוִיתָ בְּגִיד הַיְסוּד :
 שְׁנֵה בְּאֵבִירְךָ הַכְּבוֹד נֶאֱכָל לְכֹהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכֹל־אָדָם *
 וְנֶאֱכָלִין בְּכֹל־הָעִיר בְּכֹל־מֵאֵכֶל לְשֵׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד * הַפֶּסַח
 אֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא בְּלַיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל
 אֵלֶּא לְמַעֲוֵי וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא צְלִי :

רַבִּי יִשְׁמְעֵאל אוֹמֵר בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשׁת * מִקַּל וְהָקֵר
 וּמְבֹרָה שֶׁנָּה * מִפְּנֵין אֵב מִכְּתוּב אֶחָד וּמִפְּנֵין אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים *
 מִקַּל וְהָקֵר וּמִפְּרָט וּקְלָל * קַל וְהָרָט וּקְלָל אִי אֶתָּה דָן אֵלֶּא פְּעוֹן הַפְּרָט *
 מִקַּל שֶׁהוּא צְרִיף לְפָרֵט וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צְרִיף לְקַל * כֹּל־דָּבָר שֶׁהֵיךְ
 בְּקַל וְהָא מוֹדֵקֵל לְלַפֵּד לֹא לְלַפֵּד עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֵלֶּא לְלַפֵּד עַל־
 הַקַּל כִּדוּ יָצָא * כֹּל־דָּבָר שֶׁהֵיךְ בְּקַל וְהָא לְטָעוֹן מִצֵּן אֶחָד שֶׁהוּא
 דַּעְיָנוּ יָצָא לְהַקַּל וְלֹא לְהַחֲמִיד * כֹּל־דָּבָר שֶׁהֵיךְ בְּקַל וְהָא לְטָעוֹן מִצֵּן
 אֶחָד שֶׁהוּא קַעְיָנוּ יָצָא לְהַקַּל וְלְהַחֲמִיד * כֹּל־דָּבָר שֶׁהֵיךְ בְּקַל וְהָא לְדוֹן
 דָּבָר תִּשָּׂא אִי אֶתָּה וְכוּל לְהַחֲמִיד לְקַלּוֹ עַד שְׁחִיטָתְךָ הַכְּתוּב לְקַלּוֹ
 בְּיוֹשׁ * דָּבָר הַקַּד מַעְיָנוּ וְדָבָר הַקַּד מְסוּפָּן [בן גַּי וְכוּאן] שְׁנֵי כְּתוּבִים
 הַמְּבֹרָשִׁים

המקדושים וזה אחרונה עד שיבא הכתוב השלישי ויכרע בעיניהם :
 וזו רצון מלפניה יהיה אלהינו ואלהי אבותינו שישקנה בית המקדש
 במנחה קמינו ומן הלכנו בחורחה : קדש ורבנו

ה' הודו ליהוה קראו בשמו : הודיעו בעמים עלילותיו :

ט שירו לו זמרו לו שירו בכל נפלאותיו :

י התהלכו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה :

יא דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד : יב זכרו נפלאותיו

אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו : יג זרע ישראל עבדו

בני יעקב בחוריו : יד הוא יהוה אלהינו בכל הארץ

משפטיו : טו זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלהי דור :

טז אשר כרת את אברהם וישבועתו ליצחק :

יז ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם : יח לאמר

לה אתן ארץ כנען חבל נחלתכם : יט בהיותכם מתי

מספר כמעט ונגרים בה : כ וירתחכו מגוי אל גוי

ומממלכה אל עם אחר : כא לא יהיית לאיש לעשתכם

ניזכח עליהם מלכים : כב אל תגעו במשיחי ובנביאי

אל תגעו : כג שירו ליהוה כל הארץ בשורו מונה אל-

זום ישועתו : כד ספרו בגוים את כבודו בכל העמים

נפלאותיו : כה כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על-

כל אלהים : טו כי כל אלהי העמים אילים * מן מדר נספח

ויהוה שמים עשה : כז תוד ותדר לפניו עז והדרה

במקמו : כח תבו ליהוה משפחות עמים * תבו ליהוה

כבוד ועז : כט תבו ליהוה כבוד שמו * שאו מנחה וקאו

לפניו השתתוו ליהוה בהדרת קדש : לחילו מלפניו

שחרית

יה

וְרַעַם וּנְשֹׂאִים עַד-הָעוֹלָם : גַּפְשָׁנוּ חֲבַתָּה לַיהוָה
 עֲזַרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא : כִּי-בֹו יִשְׂמַח לִבְנוּ כִּי בִשְׁם
 קָדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ : יְהוֹ-תְסַדֵּךְ יְהוָה עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחַלְנוּ
 לָךְ : הִרְאֵנוּ יְהוָה חֲסִדָּךְ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן-לָנוּ : קוֹמָה
 עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְדַנְנוּ לְמַעַן חֲסִדָּךְ : אֲנִכִּי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב-פִּיךָ וְאִמְלֵאֵהוּ : אֲשֶׁר־י
 הָעַם שִׁבְכָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיְהוּה אֱלֹהָיו : וְאֲנִי |
 בְּחֲסִדָּךְ בְּטַחְתִּי וְגַל לְבִי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לַיהוָה
 כִּי גָמַל עָלַי :

א ^{סלס} מְזֻמָּר שִׁיר־הַנֶּפֶת הַבַּיִת לְדָוִד : ב אַרְוִמְךָ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא-
 שָׁמַתָּ אִיבֵי לִי : ג יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוֹעֵתִי אֲלִיךָ וְתִרְפָּאֵנִי :

ד יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן-שְׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי-בֹר : ה זָמְרוּ לַיהוָה
 חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לִזְכָּר קָדְשׁוֹ : ו כִּי רָגַע | בְּאֶפֶס חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ בְּעָרֵב
 יֵלֵן בְּכִי וּלְבָבְךָ רִנָּה : ז וְאֲנִי אִמְרָתִי בִשְׁלֹו בְלִ-אֲמוּט לְעוֹלָם :
 ח יְהוָה בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עַו הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ חַיִּיתִי נִבְהַל :
 ט אֲלִיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל-יְהוָה אֶתְחַנֵּן : י מִדֵּ-בָצַע בְּדַמִּי בְרַדְתִּי
 אֶל-שִׁשִׁתַּת הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר הַגִּיד אִמְתָּךְ : יא שְׁמַע-יְהוָה וְחַנְּנִי יְהוָה יְהוָה
 עֲזֹר לִי : יב הַפְּסֵק מִסְפָּדֵי לְמַחֹל לִי פִתַּח־תְּ שִׁנִּי וְהִאֲזַנֵּי שְׁמַחָה :
 יג לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדַּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֹדְךָ :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד :
 יְהוָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

הוֹשִׁיעֵנו | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּקְבֹצֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם קָדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלִיתְךָ : בְּרוּךְ

ס כִּל הַחַיִּים בְּחַיִּת . * מִיּוֹדֵי בִי .
 (א) סלס (ג. כ. ס. ג.) סס (ג. כ. כ. ר.) סס (ס. ח. ה.) סס (ס. ח. י.) סס (ס. ח. י.) סס (ק. ט. י.)
 (ב) סס (ג. כ. י.) סס (ס. ח. י.) סס (ס. ח. י.) סס (ס. ח. י.) סס (ס. ח. י.) סס (ס. ח. י.)

שחרית

יהוה | אלהי ישראל מנה העולם | ועד העולם ואמר כל
העם אמן הללויה : כל הנשמה תהלל יה הללויה :

נחל יצד ^{מלך} זה וכנסת וניזע שמים לכנסת כומר לחד השמים מספרים וס *

למנצח בגנינות מומד שיר : ב אלהים יהנו ויברכנו יאר פני
אתנו סלה : ג לדעת בארץ דרקה בכל נזים ישועתה :
י יודקה עמים | אלהים יודקה עמים כלם : ה ישמחו וירננו לאמים
כרת שפט עמים מישור ולאמים | בארץ תנתם סלה : ו יודקה
עמים | אלהים יודקה עמים כלם : ז ארץ נתנה יבולה וברכנו
אלהים אלהינו : ח וברכנו אלהים ויראו אותה כל אפסי ארץ :
לשם יד קדשא ברוך הוא ושכינסה לעדא שם יה ברה ביהוה
שלום בשם כל ישראל :

ברוך שאמר ויהוה העולם • **ברוך** הוא •
ברוך אומר ועשה • **ברוך** גזור ומקום •
ברוך עשה בראשית • **ברוך** מרחם על הארץ •
ברוך מרחם על הבריות • **ברוך** משלם שכר
טוב ליראיו • **ברוך** חי לעד ומים לנצח • **ברוך**
פודה ומציל • **ברוך** שמו • **ברוך** אתה יהוה
אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן המהלל
בפה עמו משבח ומפאר בלשון חסדיו ועבדיו
ובשירי יוד עבדך • נהללך יהוה אלהינו
בשבתות ובזמרות • נגדלך ונשבחך ונפאריך
ונמליכך ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יוד חי
העולמים מלך • משבח ומפאר עדיעד

שְׁמוֹ הַגָּדוֹל : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהַלֵּל בַּתְּשׁוּבָה :

ס"ב סוכות להודיה נשנת וכו' וכל נפ"ס וכו' של ספח וכל נשנת פ"ב:

^{ס"ב} א מְזוֹמָר לְתוֹדָה הִרְעוּ לַיהוָה פְּלִהָאָרְץ : ב עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה
בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה : ג דַּעוּ פִּי־יְהוָה הוּא
אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלֹא (לו ק) אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ : ד בָּאוּ
לְשַׁעֲרָיו וּבַתְּוֹדָה חֲצֵרְתּוֹ בַּתְּהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ : ה בְּיָטוֹב
יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד־דָּוַר וְדָוַר אֲמוּנָתוֹ :

נשנת וי"ט לשנתים זס :

ס"ב

א מְזוֹמָר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : ב טוֹב לַהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְחָה
עֲלוּיִן : ג לְהַגִּיד בְּבֶכֶר חֲסִדָּה וְאֲמוּנָתָה בְּלִילוֹת : ד עֲלִי־
עֲשׂוֹר וְעֲלִי־נָבֶל עֲלֵי הַיַּיִן בְּכִנּוֹר : ה כִּי שִׂמְחֵתְנִי יְהוָה בַּפַּעֲלָה
בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָבֵן : ו מִהִגְדְּלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוֹ
מִהַשְׁבֵּתֶיךָ : ז אִישׁ־בָּעַר לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא־יָבִין אֶת־זוֹאת :
ח בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים וּבְמוֹעֵשֶׁב וַיִּצְיִצּוּ כָּל־פַּעְלֵי אֹנֶן לְהַשְׁמֵדֵם עַד־
עַד : ט וְאַתָּה מְרוֹם לְעֹלָם יְהוָה : י כִּי הִבֵּה אֵיבֶיךָ וַיְהוָה פִּי־הַגָּה
אֵיבֶיךָ יִאֲבָדוּ וַיִּתְפָּרְדּוּ כָּל־פַּעְלֵי אֹנֶן : יא וַתֵּרֵם כְּרָאִים כְּרָגֵי בִקְתִי
בְּשִׁמְךָ רַעֲנָן : יב וַתִּבְטַם עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בַקָּמִים עֲלֵי מְרַעִים הַשְׁמֵעָנָה
אֲזִנִּי : יג צְדִיק כְּתֹמֵר יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן וַיִּשְׁבֵּה : יד שְׂתוּלִים
בְּבֵית יְהוָה בַּתְּעֲרֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : טו עוֹד יִטְבוּן בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : טז לְהַגִּיד כִּי־יִשָּׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־
עָלְתָה (עולתה ק) ב :

ס"ב

א יְהוָה מֶלֶךְ גֹּאֲזֵת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאוֹר אֶת־חַבּוֹן הַבַּל
בְּלִתְמוֹמֵת : ב נָכוֹן כְּסֹאֵךְ מֵאֵן מְעוֹלִים אֶתָּה : ג נִשְׂאוּ
נְהָרוֹת וַיְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָבִים : ד מִקְלוֹת ו
מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִיִּים אֲדִיר בְּמְרוֹם יְהוָה : ה עַד־תִּקְרָה ו
נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱדָר (נֶאֱדָר) קִדְשׁ יְהוָה לְאַרְבַּע יָמִים :

לְדוֹר אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד : ב בְּכֹל־יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד :
 ג גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלָּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר : ד דוֹר
 לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יְיָהוִי : ה הַדָּר כְּבוֹד
 הַיְהוָה וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : ו וַעֲזוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
 וּגְדֻלוֹתֶיךָ (גְּדוּלְתֶךָ ק) אֶסְפְּרָנָה : ז זְכַר רַב־טוֹבָה יִבְעוּ
 וְצִדְקוֹתֶיךָ יִרְגְּנוּ : ח חֲנֹן וְרַחֲמִים יְהוָה אֲרַךְ אַפַּיִם וּגְדוּל־
 (גְּדוּל ק) חֶסֶד : ט מוֹזַב־יְהוָה לְכֹל וְרַחֲמוֹ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו :
 י יוֹדֶה יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְוֶכָה : יא כְּבוֹד
 מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יְדַבְּרוּ : יב לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
 הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ : יג מַלְכוּתֶךָ
 מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דוֹר וָדוֹר : יד סוֹמֵךְ
 יְהוָה לְכָל־תְּנַפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים : טו עֵינֵי כָל
 אֲדִיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲבָלָם בְּעֵתוֹ :
 טז פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רְצוֹן : יז צַדִּיק
 יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחֶסֶד בְּכָל־מַעֲשָׂיו : יח קְרוֹב
 יְהוָה לְכָל־קְרָאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאָמֹת :
 יט רְצוֹן־יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשְׁעִים :
 כ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת־כָּל־הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד : כא תַּהַלֵּת יְהוָה יְדַבֵּר־פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל־בֶּשֶׂר
 שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ | נִבְרַךְ יְהוָה מִעַתָּה
 וְעַד־עוֹלָם תְּהַלְלֶינָה :

א תְּהַלְלֶינָה תְּהַלְלֶינָה גְּפָשִׁי אֶת־יְהוָה : ב אֶהְלֵלָה יְהוָה בְּחַי אֲזַמְּרָה
 לאלהי

שהרית

לאֵלֹהֵי בְעוֹדֵי: ג אֶל־חַבְמַתּוֹ כְּנִדְיָבִים בְּכַן־אָדָם ו שְׁאֵן לוֹ
 תְּשׁוּעָה: ד תַּצַּא רוּחוֹ וְיָשֵׁב לְאֲדָמְתּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשֵׂת־נַתְיוֹ:
 ה אֲשֶׁר־י שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹזוֹ שִׁבְרוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו: ו עֲשֵׂה ו
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־יְהוָה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשְּׁמַר אֲמַת לְעוֹלָם:
 ז עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשֵׂי־קוֹס נִתֵּן לָחֵם לָרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים:
 ח יְהוָה פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָכָה כַּפּוּפִים יְהוָה אֱהָב צַדִּיקִים:
 ט יְהוָה שְׁמַר אֶת־גֵּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲוֹד וְדַרְךְ רַשָּׁעִים יַעֲזוֹת:
 י יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר תִּלְלוּהָ:

א תִּלְלוּהָ ו כִּי־מִזֶּבֶח וּמִרָחֹק אֱלֹהֵינוּ כִּי־נַעֲשֶׂים נֶאֱוָה תִּהְלֶה: ב בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַם יְהוָה נְדָחוּ יִשְׂרָאֵל יִכְבֶּם: ג הַרְפֵּא לְשִׁבְרֵי לֵב
 וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתֵם: ד מִזְנֵה מִסְפָּר לְפוֹכְבִים לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא:
 ה גְּדוּל אֲדוּגֵנוּ וְרִבִּיכָה לְתַבִּינָתוֹ אֵין מִסְפָּר: ו מַעֲוֹד עֵנוּם יְהוָה
 מִשְׁפִּיל רַשָּׁעִים עַד־אָרֶץ: ז עֵנּוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ
 בְּכִנּוּר: ח הַמִּכְסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים הַמְכִיֵן לְאָרֶץ מִטָּר הַמְצַמִּית
 הַיָּם תַּצִּיר: ט גּוֹתֵן לְבַהֲמָה לְחֶמֶה לְבִנֵי עָרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: י לֹא
 בְּבוֹרֵת הַפִּים יִחְפֵּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: יא רֹצֵחַ יְהוָה
 אֶת־יְרָאוּ אֶת־דַּמּוּתֵהֶם לְחַסֵּד: יב שִׁבְחוּ יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה
 תִּלְלוּ אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן: יג כִּי־תִזְוֹק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרֹךְ בְּנֵיךָ בְּמַרְבֵּךְ:
 יד הַשָּׁם־גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חַמִּים יִשְׁבִּיעֶךָ: טו הַשְׁלַח אֲמִיתוֹ אָרֶץ
 עַרְמִיתָהּ יְרוּץ דְּבָרוֹ: טז הַגֵּתֵן שְׁלֵג כְּצֶמֶר כְּפֹדַר כְּאֶפֶר יִפּוֹר:
 יז מִשְׁלֵיךְ קָרְחוֹ כַּפְתִּים לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד: יח יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וְיִסַּס יִשָּׁב רוּחוֹ וְלוֹ־מִים: יט מַעֲיֵד דְּבָרוֹ לְיַעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו
 לְיִשְׂרָאֵל: כ לֹא עֲשֵׂה כֵן וְלִכְלֹגֵנוּ זִמְשָׁפְטִים בְּלִי־דַעוּם תִּלְלוּהָ:

א תִּלְלוּהָ ו ב הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם תִּלְלוּהוּ בְּמַרוֹמוֹם:
 ב הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו תִּלְלוּהוּ כָל־צְבָאוֹ: ג הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵשׁ וְיַרְחַ תִּלְלוּהוּ כָל־כּוֹכְבֵי אוֹר: ד הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם

והמים

יג קרדו מיו נסח . סדקרו מיו נסח . יצקציו מיו נסח
 (ה) הבלים קמ . (ב) טס קמ .
 דה"ח

יְהַמִּים אֲשֶׁר יִמְעַל הַשָּׁמַיִם : ה' יִהְלֹל אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא
 צִדָּה וְנִבְרָאוֹ : ו יִזְעַמְדֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִי־נֶתָן וְלֹא יַעֲבֹר :
 * יִהְלֹל אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תִּנְיָנִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת : ח אִשׁ וְכָרֶד
 שָׁלַג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ : ט הַדְרִים וְכָל־נִבְכֻזֹּת עֵץ
 פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים : י תַּנְיָה וְכָל־בְּהֵמַת רֶמֶשׂ וְצַפּוֹד כָּנָף : יא מַלְכֵּךְ
 אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ : יב בַּחֹרִים וְגַם־בַּתְּלוֹת
 זִקְנִים עַם־נְעָרִים : יג יִהְלֹל | אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁגַב שְׁמוֹ לְבָדוֹ
 הוֹדוּ עַל־אָרֶץ וְשָׁמַיִם : יד וְיִרְם כָּרֶן לְעַמּוֹ תְהַלֵּל לְכָל־חַסִּידָיו
 לְבַנְיֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ :

* הַלְלוּיָהּ | שִׁיר לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְהַלְלוּ בְּקֹהַל חַסִּידִים :
 ב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעִשׂוֹ בְּגִידֵי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בַמֶּלֶךְם :
 ג יִהְלֹל שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּרוּךְ וְכַנּוֹר יִזְמְרֵלוּ : ד בִּירוּצָה יְהוָה
 בְּעַמּוֹ יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה : ה יִעֲלוּ חַסִּידִים בְּכָבוֹד וְיִגְנוּ עַל־
 מַשְׁכַּבְתָּם : ו רֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְתָרַב פִּיפִיּוֹת בְּדָם :
 ז לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחַת בְּלְאֻמִּים : ח לֵאמֹר מִלְּבַיְתָם
 בְּזָקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹל : ט לַעֲשׂוֹת בָּדָם | מִשְׁפַּט קָרוֹב
 תֵּדַד הוּא כָּל־חַסִּידָיו הַלְלוּיָהּ :

* הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְוַע עוֹז : ב הַלְלוּהוּ
 בְּנִבְרוֹתָיו הַלְלוּהוּ כָרִב גִּדְלוֹ : ג הַלְלוּהוּ בְּתַמְקַע
 שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגַבַל וְכַנּוֹר : ד הַלְלוּהוּ בְּרוּךְ וְכַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
 וְעֵגֶב : ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : ו כָּל
 הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ : ז בַּהֲתִיָּה :

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְהוָה
מִצִּיּוֹן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
 לְכָר

(*) סוכים קמ. (ב) ס. ק. ג. (ג) ס. ע. ג. (ד) ס. ס. כ. (ה) ס. ע. י. ט.

לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת דרדפיהם
השליכת במצולת כמו אבן במים עזים:

^{עמ} וַיִּישַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת
הַיָּם: **לא יורא ישראל את הַיָּם הגדלה אשר עשה**
יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה
ובמושה עבדו:

^{עמ} **אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת**
ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי נאח גאה
סוס ורכבו רמה בים: ב עזי וזמרת יה ויהוה לי ישועה
יה אלי ואנהו אלהי אבי וארמנתו: ג יהוה איש
מלחמה יהוה שמו: ד מרכבת פרעה ותילו ירה בים
ומבחר שלשו טבעו בים סוף: ה תהמת וכסמו ירדו
במצולת כמו אבן: ו ימינה יהוה גאדתי בכח ימינה
יהוה תרעץ אויב: ז וקרב גאונה תהרס קמיה תשלח
תרנה יאכלמו בקשו: ח וברוח אפיה נערמו מים נצבו
כמו נד גולים קפאו תהמת בלב ים: ט אמר אויב
ארדה אשיג אתלק שלל תמלאמו גפשו ארוק חרבי
תורישמו ידי: י נשפת ברוחה כפמו ים צללו בעופרת
במים אדירים: יא מרכמכה באלם יהוה מי כמכה
גאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: יב גמית ימינה
תבלעמו ארץ: יג נחית בחסדה עסו גאלת נהלת
בעזה אל גוה קדשה: יד שמעו עמים רננו חיל אחו
ישבי פלשת: טו אז נבהלו אלופי אדום אלי מואב

יִאחַזְמוּ רַעַד נַמְנוּ כֵּל יִשְׁבִי כְנָעַן : מִ תַּפֵּל עֲלֵיהֶם
 אִימָתָה וּפָחַד בְּגִדְלֵךְ זְרוּעֶיךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ
 יִהְיֶה עַד-יַעֲבֹר עִם-זֶה קִנְיֹתִי : יִ תְּבֹאֲמוּ וְתַפְּעֵמוּ בְּתֵר
 נִחַלְתֶּךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלֹת יְהוָה מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כֹנְנֵנו
 יְדִידָה : יִי יְהוָה ! יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם
 וָעֶד : יְהוָה מַלְכוּתָה קָאֵם לְעֹלָם וְלְעֹלְמֵי עֲלָמָיָא :
 יִטְכֵי בָא סוּס פְּרָעָה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרְשָׁיו בָּיִם וַיִּשָׁב יְהוָה
 עֲלֵהֶם אֶת-מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִיבִשָׁה בְּתוֹךְ
 הַיָּם : כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם : וְעָלוּ מוֹשִׁיעֵי־ם
 בְּתֵר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת-תֵּר עֵשֶׂן וְחִיתָה לִיהוָה הַמְּלוּכָה :
 וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה

אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלִּבְנֵי הָאֵל הַמְּלֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמְיִי
 וּבְאָרְצִי * כִּי לֶךָ נָאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעֹלָם וָעֶד * שִׁיר וּשְׁבִיחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמְשֻׁלָּה נִצְחָה גְּדֻלָּה
 וְגִבּוּרָה תְהִלָּה וְתִפְאֳרֹת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת * בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ * וּמַעֲלֹם עַד עוֹלָם אֵתָה אֵל : בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתִשְׁבּוּחֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
 הַתְּפִלּוֹת בּוֹרֵא כְּלֵי-הַשָּׁמַיִם רַבּוֹן כְּלֵי-הַמַּעֲשִׂים הַפּוֹתֵר בְּשִׁירֵי
 זִמְרָה מֶלֶךְ יְחִיד חַי הַעוֹלָמִים :

בְּשִׁמְיִי מִיָּסֵד מִיָּסֵד מִיָּסֵד מִיָּסֵד מִיָּסֵד מִיָּסֵד מִיָּסֵד מִיָּסֵד מִיָּסֵד מִיָּסֵד

אֱלֹהֵינוּ הַמְּשַׁלֵּחַ מַעֲשֵׂי־קִדְשׁ וְהוֹדָה : ב אֲדָנִי שִׁמְךָ בְּקוֹל הַתְּהִלָּה
 אֲנִיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תְּהִלָּתִי : ג אִם-עֲשׂוֹת הַשְּׁמִירָה אֲדָנִי מִ
 יַעֲמֵד : ד כִּי-עָמְדָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר : ה קִוִּיתִי יְהוָה קִוִּיתִי נַפְשִׁי וְלִדְבַר
 הַתְּהִלָּה : ו נַפְשִׁי אֲדָנִי מִשְׁמֵרִים לְבַקֵּר שְׁמֵרִים לְבַקֵּר : ז יִחַל יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהֵינוּ כִּי-עֲשִׂיתָה הַסְּמֵךְ וְתִרְבֶּה עִמָּךְ פְּרוּת : ח הוּא יִפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא : אִמֵּן בְּעֻלְמָא דְדִבְרָא כְרַעוּתָהּ וְזִמְלִיָּה
 מְלֻכּוּתָהּ וְנִצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ * אִמֵּן : בְּחַיִּיכּוֹן וּבְיָזְמִיכּוֹן
 וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
 קְבִירָה לְעֹלָם וּלְעֹלְמֵי עֹלְמָיָא : יִתְקַבֵּד וְיִשְׁמַפַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
 וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיהּ הוּא . אִמֵּן : לְעֻלְמָא מִן כָּל
 בְּרַקְתָּא וְשִׁיבְתָּא וְיִשְׁבַּחְתָּא וְנִתְבָּרַתָּא בְּאַמִּיבָּן בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

חזן בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ :

קהל וחזן בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
 וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַבַּיִת :
 הַמְּאִיר לְאָרֶץ וְלְדָרִים עֲלֵיהָ בְרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מִתְדַּשׁ
 בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־בְרָאשִׁית : מַה רַבּוֹ
 מַעֲשֵׂיךָ וְיְהוָה כָּלֵם בְּתַכְמֵהּ עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ
 קַנְיָנָה : הַמְּלַךְ הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵז הַמְשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר
 וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים
 רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזוּנֵנו צוּר מְשַׁנְּבֵנו מִעַן יִשְׁעֵנו מְשַׁנְּב
 בְּעַדְנוּ : אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל הַעֵה הַכִּין וּפְעַל זְהָרֵי חַמָּה
 מִזֵּב יוֹצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עִזּוֹ פְּנוֹת
 צְבָאוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תְמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל
 וּקְדוּשָׁתוֹ : תִּתְבָּרֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־
 הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל־כָּל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי־
 אוֹר שִׁיצְרָתְ יִפְאָרוּךְ סְלָה :

תִּתְבָּרֵךְ לְנִצְחַת צוּרֵנוּ מְלַכְנוּ וְנִאֲלָנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֵךְ לְעַד מְלַכְנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים
 וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמְשַׁמְעִים

שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְטָחוּ בְךָ וְתִלְמָדֵם
 חָפְזוֹ חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלֵם בְּנוֹתְנֵנוּ
 וְתִלְמָדֵנוּ : אָבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם־נָא עֲלֵינוּ
 וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁבִּיל לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד
 לְשִׁמֹּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד וְתוֹרָתְךָ
 בְּאַהֲבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְיִחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שִׁמְךָ וְלֹא־נִבּוֹשׁ
 וְלֹא־נִכְלָם וְלֹא־נִכְשַׁל לְעוֹלָם וָעֶד : כִּי בָשָׂם קִדְשְׁךָ
 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטָחֵנוּ נִגְיִלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ :
 וּרְחַמֶּיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצְחָה
 סֵלָה וְעַד : מִהַר וְהִבֵּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מִהַרָּה :
 וְהִבִּיאֵנוּ לְשְׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ : וְשִׁבּוֹר עַל
 הַגּוֹיִם מֵעַל צְוֹאֲרֵינוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מִהַרָּה קוֹמְמוֹת
 לְאַרְצֵנוּ : כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשְׁוִיעוֹת אֶתְּהָ וּכְנֹו בְחֵרֶת מִכָּל־
 עַם וְלִשׁוֹן וּמְרַבֶּתֵנוּ מִלִּבֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה
 לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִתְרוֹךְ וּלְאַהֲבָה אֶת־שִׁמְךָ : בְּרוּךְ אַתְּהָ
 יְהוָה הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

י שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

**הַיְוָהבְּתָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל־מְאֹדְךָ : וְהָיוּ דְבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ : וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ : הִקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְמִטְפַּת בֵּין**

עֵינֶיךָ

עֲנִיָּה : 8 וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :
 י וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי
 מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֹאֲהַבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : י וְנָתַתִּי מִטָּר־
 אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹדָה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ
 וְיִצְהַרְךָ : יו וְנָתַתִּי עֵשׂוֹב בְּשׂוֹדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאָכַלְתָּ
 וְשָׂבַעְתָּ : יא הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פְּרִי־פִתְחָה לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶיכֶם
 וְעַבְדְתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : יב וְחָרָה
 אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטָּר
 וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרַתֶם מִחֶרֶד מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטְּבֵף אֲשֶׁר יִהְיֶה נָתַן לָכֶם : יג וְשָׁנִיתִם אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֶת־
 לְאִזֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : יד וּלְמַדְתֶּם
 אֶתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ : טו וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת
 בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

טו לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִכֶם לָתֵת לָהֶם כִּי־יָמֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר : לז דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־
 כַּנְּפֵי בְגֵדֵיכֶם לְדֹרֹתֶם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל
 תְּבֵלָת : לט וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרַי

לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זְנוּיִם אַחֲרֵיהֶם :
 ס לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : מֵא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אֲמַת וַיֵּצֵיב וַיִּכּוֹן וַיִּשָׁר וַיִּאֱמָן וְאֶהוּב וְחִיבִיב וַיִּתְחַד
 וַיַּעֲמִים וַיִּנְרָא וְאֶדִיר וּמְתַקֵּן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וַיִּפֶּה
 הַדָּבָר הַזֶּה עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אֲמַת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּכֵנוּ
 צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ לְדֹר וָדֹר הוּא קָם וְשָׁמוּ קָם
 וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמִלְכוּתוֹ ^(כ"ה ואמנתו) לְעַד קִיּוּמָת : וַיִּדְבְּרֵי
 חַיִּים וּקְיוּמִים נְאֻמִּים וּנְחֻמִּים לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים :
 עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵּנוּ עַל-בְּגֵינוּ וְעַל-דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל-
 דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ עַל-הָרָאשׁוֹנִים וְעַל-
 הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וּקָם בְּאֲמַת וּבְאֲמוּנָה חוֹק וְלֹא
 יַעֲבוּר : אֲמַת שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מִלְּכֵנוּ מִלְּךָ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֵלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ צוּרֵנוּ צוּר
 יִשׁוּעָתֵנוּ פּוֹקֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׂמֵךְ וְאֵין לָנוּ
 עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֵלָה :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְכֶם וּלְבְנֵיכֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֶךָ וּמוֹשָׁפְתֶיךָ
 וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אֶרֶץ : אֲמַת אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתְךָ וְדִבְרֶיךָ יִשִּׁים עַל לִבּוֹ : אֲמַת אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ וּמִלְּךָ
 גְּבוּר קְרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים : אֲמַת אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֶתָּה
 הוּא אַחֲרוֹן וּמִכָּל-עֲדִידָה אֵין לָנוּ מִלְּךָ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : אֲמַת מִמְצַדִּים
 נֶאֱלָתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִפִּיֹת עֲבָדִים קְדוֹתֵנוּ : כָּל-בְּבוֹרֵיהֶם הִתְנַת
 וּבְבוֹרֵי

שחרית

ובברוך ישראל גאלת ויססוף להם בקמעת וזדים טבעת וידידים
העברת ויכשו מים צריהם אחד מדם לא נותר : על־זאת שבתו
אהובים ודוממו לאל ונתנו ידידים זמרות שירות ותשבחות
ברכות והודאות למלך אל חי וקיים : רם וגשוא גדול ונורא משפיל
גאים עדי ארץ ומגביה שפלים עדי־מרום מוציא אסירים פודה
עניים עוזר דלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו : תהלות
לאל עליון גאלם ברוך הוא ומברך משה ובני ישראל לך ענו
שירה בשמחה רבה ואמרו כלם :

טִרְכַּמְכָּהּ אֱלֹהֵי הַיְהוָה מִי כַמְכָהּ נֶאֱדָר בְּקִדְשׁוֹ שֶׁנִּזְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂת פְּלֵאָה
שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחַי גְּאוּלַּי לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל עַל־שֵׁפֶת תַּיִם יְהוָה
כֻּלָּם חֲדָדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה וַיִּמְלֵךְ לְעֹלָם וָעַד : וְנֶאֱמַר
גָּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
גָּאֵל יִשְׂרָאֵל :

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵנוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים מְזֻבִּים קוֹנֵה
כֹּכַב וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בְּשֵׁמִיחָ וּבְרִנָּה לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים וְכֹתֵבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַגֵּן אֲבֹתֵינוּ :
אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַתִּיבָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

בְּכָף מוֹרֵד תִּסָּל : בַּחַדָּף מוֹשִׁיב תְּרוֹת וּמוֹרֵד הַנָּשִׁים :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַתִּיבָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אַמְוֵנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם כְּמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת

(א) שבת טו י"ג (ב) טו טו י"ג (ג) טו טו י"ג (ד) טו טו י"ג (ה) טו טו י"ג (ו) טו טו י"ג (ז) טו טו י"ג (ח) טו טו י"ג (ט) טו טו י"ג (י) טו טו י"ג

עֲהָרִית

וְהִסְוִיבֵנו בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה :

קָלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָמְאָנוּ מִחֹל לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה חַנּוּן הַמְרַבֵּה לְסְלוּחַ :

רָאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיֹבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
שְׂמֹךְ כִּי אֵל גּוֹאֵל תְּזַק אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

בְּחַמִּימֵי טַבֵּר לְמַר סִיָּץ סֵף עֵנּוּ •

עֵנּוּ יְהוָה עֵנּוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְּצָרָה גִּזְלָה אֲנִינּוּ אֶל־תִּפְסֵן אֶל־
רִשְׁעֵנוּ וְאֶל־תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִפָּנֵינוּ וְאֶל־תִּתְנַעַם מִתְּתַכְּתְּנוּ יְהוָה נָא קְרוֹב
לְשִׁעֲתֵנוּ יְהִי נָא תְּסַדֵּךְ לְנַחֲמֵנוּ טָרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֵנּוּ בְּדָבָר שְׂנֵאָמֵר וְהִלֵּךְ
טָרָם יִקְרָאוּ וְאִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאִי אֶשְׁמַע : כִּי אַתָּה יְהוָה הַעֲוִנָה
בְּגַשְׁתְּ צָרָה וּפְתָה וּמְצִיל בְּכָל־עַתְּ צָרָה וְצָרָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַעֲוִנָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּגַשְׁתְּ צָרָה :

רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִגְשָׁעָה כִּי תִהְיֶה לָּנוּ
אַתָּה : וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־
מִבּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מְלֵךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה רוֹפֵא הוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־
מִינֵי תְבוּאָתֶיהָ לְטוֹבָה וְתֵן בְּיָד בְּרָכָה בַּיּוֹם טַל
וּמִסֵּד לְבָרָכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ מִפְּרִי הָאָרֶץ וּבְרַךְ
שָׁנֵתֵנוּ בְּשָׁנִים תְּמוּבוֹת לְבָרָכָה : כִּי אֵל טוֹב וּמְמִיב
אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :
תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לְהַרְוִתֵנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ

וּקְבַצְנוּ יחד מארבע כנפופת הארץ לארצנו : ברוך אתה יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְמֵינוּ כְּבָר־אֲשַׁנָּה וְיִזְעַצְנוּ כִּבְתַחֲלָה וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יַגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אֵתָּה יְהוָה

לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט : (בעשיית המלך המלך המושפט) :

וְלִמְלָאֲשֵׁנִים אֲלֵתְהוּ תִקְוָה וְכָל־הַמַּיִנִּים וְכָל־הַזָּדִים כִּרְגַע יֵאָבְדוּ וְכָל אֲבִי עֵמָךְ מִתְהַרָה

יִכָּרְתוּ וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִתְהַרָה תִעָקֵר וְתִשְׁבֵּר וְתִמָּגֵר וְתִקְנִיעַ בְּמִתְהַרָה בְּיָמֵינוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שֹׁבֵר אוֹיְבִים וּמְקַנֵּעַ זָדִים :

עַל־הַצְדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גְּרֵי הַצַּדִּיק

וְעַלֵּינוּ יְיָמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שֹׁכֵר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּדֵם וְלַעוֹלָם לֹא גִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בְּמַחְנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְדִּיקִים :

וְלִירוּשָׁלַם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁבּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּכְפֹא דָוִד עַבְדְּךָ מִתְהַרָה בְּתוֹכָהּ תָּבִין וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּגֵן עוֹלָם :

וְעַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

נַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת־אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַעִיר הָאֲבֵלָה וְהַתְּרַבָּה וְהַמְּבֹרָה וְהַשׁוֹמֵמָה הָאֲבֵלָה מְדִלֵי בְגֵיט וְהַתְּרַבָּה מְעִיּוּנוֹתֶיהָ וְהַמְּבֹרָה מְבֹרָה וְהַשׁוֹמֵמָה כַּאֲשֶׁר יוֹשֵׁב וְהִיא יוֹשֵׁבֶת

נַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת־אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַעִיר הָאֲבֵלָה וְהַתְּרַבָּה וְהַמְּבֹרָה וְהַשׁוֹמֵמָה הָאֲבֵלָה מְדִלֵי בְגֵיט וְהַתְּרַבָּה מְעִיּוּנוֹתֶיהָ וְהַמְּבֹרָה מְבֹרָה וְהַשׁוֹמֵמָה כַּאֲשֶׁר יוֹשֵׁב וְהִיא יוֹשֵׁבֶת

נח"כ למנוח לומר זכ :

א. יעקב ה"ט בבב"י גמ' (א) ציון יקרא נכבד ככלל סתם פ' את ליט' . רמ"ז וראשית

שחרית

וְרִאשֹׁנָה חָפוּי כַּאֲשֶׁר עָמְדָה שְׁלֹא יִלְכֶּה • וְיִבְלָעֶה לְגִזְמוֹת וַיִּרְשָׁתָה עֹקְבֵיהִי
בְּסָלִים • וַיִּטְלוּ אֶת־עַמּוּקָה יִשְׂרָאֵל לְחֶרֶב • וַיִּתְּרֵנוּ בְּדוֹן חֲסִידֵי גְלוּיוֹ • עַל־
כֵּן צִיּוֹן בְּמֵד תִּבְקַד וְרוּשָׁלַם תִּמְחַן קוֹלָהּ לְבִי לְבִי עַל תְּלִילֵיהֶם בְּמַעַי בְּמַעַי
עַל תְּלִילֵיהֶם • כִּי אֵתָּה יְהוָה בְּאֵשׁ הַצַּדִּיקָה וּבְאֵשׁ אֵתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ •
כְּאָמֹר נֶאֱמַר אֲדַעְתָּ לָהּ גְּאֻם יְהוָה חִימַת אִישׁ סָבִיב וּלְכַבֹּד אֲהִיָּה בְּתוֹכָהּ •
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְנַחֵם צִיּוֹן וּבֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

אֶת־צִמְחַת יְהוָה עֲבַדְךָ מִחֶרֶת תִּצְמִיחַ וּמְקַרְנֵי תֵרוֹם
בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָרְינוּ כָּל־הַיּוֹם : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מִצְמִיחַ קָרְן יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ • אָב הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ
וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל
שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּגִים אַתָּה • וּמְלַפְּנֵיךָ מַלְכֵנוּ
רִיקָם אֵל־הַשִּׁיבֵנוּ : בְּהַשְׁמַת אֹמֶר יָחִיד כֵּלָן עַנְנוּ כֵּלָא תַחֲסִיב כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל • וּלְתְּפִלָּתָם שְׁעָה •
וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן וּתְהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

לְרַם חֲדָשׁ וּלְחַזֵּן טַל מוֹעֵד :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְיִרְצוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיַפְקֵד
וְיִזְכְּרוּ וְיִכְרְזוּ וְיִפְקְדוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מִשִּׁיחַ בְּנֵי דָוִד
עֲבַדְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר קְדֻשָּׁה וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְפָלְטִימָה לְמוֹכָה לְחֵן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לְרַם חֲדָשׁ רִאשׁ הַחֹדֶשׁ | כִּסּוּס חַג הַמִּצּוֹת | כִּסּוּס חַג הַסִּבּוֹת
הַזֶּה : וְזָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה וּפְקָדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים : וּבְדָבַר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ

והשענו כי אליה עינינו * כי אל מלך חנון ורחים אמתה :
 ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה
 המחזיר שכירתו לציון :

מודים אנחנו לך שאמתה הוא
 יהוה אלתינו ואלהי
 אבותינו אלתי כל בשר יוצרנו
 ויצר בראשית ברכות והודאות
 לששקה הגדול ותקדוש על
 שהתחייבנו וקיימנו בן חננו
 ותקיימנו והאסוף גליותינו
 להצרות גדולה ונשוב אליך
 להשמוע רצונה ולעשות רצונה
 ולעבדך בלב שלם על שאנו
 מודים לך : ברוך אל מהודאות :

מודים אנחנו לך שאמתה
 הוא יהוה אלתינו
 ואלהי אבותינו לעולם ועד
 צור חיינו מנן ישענו אמתה
 הוא לדור ודור נודה לך
 ונספר תהלתך על חיינו
 המסורים בידך ועל גשמתינו
 הפקודות לך ועל גפך
 שבכל יום עמנו ועל

גפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהריים
 המשוב כי לא יכלו רחמיך המרחם כי לא יתמו חסדך
 כי מעולם קיינו לך :

בחנוכה ונפרים אומרים כל ועל הנסים :

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות
 ועל הנפלאות שעשית לאבותינו בימים ההם
 בזמן הזה :

בימי גדליה ואסתר
 בשושן הבירה
 בשעמד עליכם הקוראין
 בקוש להשיב לך
 ולאבד את כל היהודים
 בגשר ועד זמן סוף ונשים
 ביום אחד בשלשה עשר
 לחדשים

בימי מהתנהו בדייתו בנה גדול השמא
 ובניו בשעמדה מלכות וזו הרשעה על
 עפה ישראל להשיבותם חונקה ולהעבירם
 קצו רצונה ואמה ברחמיה הכבים עמדת
 להם גשת צרתם בכם את ריכם בנת אתי
 דנים נקמתם את נקמתם קצתם גבורים ביד
 חלשים וימים ביד קשטים וקמאים ביד
 מהודים

שחרית

לְחַדֵּשׁ שְׁנֵי־יָשָׁר הוֹאֵר
 תְּחִלָּה אֲדָר וְשִׁלְלָם לְבוֹ
 וְאַתָּה בְּרַבְרָא הַרְבִּים
 הַפְּתָה אֶת־עֵצֶיךָ וְקַלְקַלְתָּ
 אֶת־מִטְחָשְׁתְּךָ וְהִשְׁבֹּת
 לֹא נִמְצְאוּ בְּרֵאשִׁי וְתִלְו
 אוֹתוֹ וְאַתְּ־פָנִי עַל הַעַץ:
 מְהוֹרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים וְזָרִים בְּיַד עוֹסְקֵי
 תוֹרָתְךָ וְלֹא עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
 וְלַעֲמֻקַּי יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ מְשׁוּעָה גְדוֹלָה וְפָרַח
 כַּמַּיִם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵי לְדָבִיר בְּיָמֶיךָ
 וּפְגַם אֶת־הַיְקָלְךָ וְנִטְרְוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְתִדְלִיקוּ
 גִּזְרוֹת בְּמַעְרֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ שְׂמוֹנֶת יָמֵי
 תַּנְבָּא אֵלֶיךָ לְהוֹדוֹת וְלִהְיֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

וְעַל־כֵּלָם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּעֵשֶׂיית וּבְתוֹב לְחַיִּים מוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:
 וְכָל־הַחַיִּים יוֹדֶיךָ סֵלָה וְיִתְלָלוּ שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל לְעוֹלָם
 כִּי טוֹב הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ וְעִזְרָתְנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלֹא נֶאֱמַר לְהוֹדוֹת:
 יִשׁ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְנוּ בְּפִרְכָּה הַמִּשְׁלֵשֶׁת בְּתוֹרַת הַבְּרִית
 עַל־יְדֵי מִשְׁה עֲבָרָה הָאֲמִרָה כִּפֵּי אֱהִי וּבְנֵי כְּהֻנִּים עִם
 הַיִּשְׁה כְּאִמֹר: וְכִבְרָה יְדֵת וְיִשְׁכְּרָה: יֵאָר יְדֵת וּפְנֵי אֱלֹהֵי יִתְבַּרְךָ: יֵאָר
 יִשָּׂא יְדֵת וּפְנֵי אֱלֹהֵי וְיִשָּׂם לָהּ שְׁלֹם: יֵאָר

שֵׁם שְׁלֹם מוֹבָה וּבְרַבְרָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ בְּרַבְנוּ אָבִינוּ כָּלְנוּ
 כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְדֵת
 אֱלֹהֵינוּ הַתּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרַבְרָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת־עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־שְׁעָה וּבְכֹל־שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:

וּבְסִפְר חַיִּים בְּרַבְרָה וְשְׁלֹם וּפְרִינְסָה מוֹבָה יִשְׁעָה וְנִחְמָה וְגִזְרוֹת
 מוֹבֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנֵרְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְחַיִּים מוֹבִים וְשְׁלֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם:

שחרית

אלהי ייחנה : אמן ישא יהוה פניו אליה .
וישם לה שלום : אמן

בשם סוכנינו מננים סיוות וישם לך שלום יאמר זש :

רבנו של-עולם אני שלך וחלומתי שלך חלום חלמתי ואני
ידע מה-הוא יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
שהיו כל-חלומתי עלי ועל כל-ישראל לטובה בין חלומות
שחלמתי על אחרים ובין שחלמתי על עצמי ובין שחלמו אחרים
עלי אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקומו בי ובהם כח-חלומותיו
של יוסף הצדיק . ואם צריכים רפואה רפאם כח-חזקתו מלך
יהודה מחליו וכמרים הנביאה מצרעתה . וכנעמן מצרעתו וכמי
מרה ערירי משה רבינו וכמי יריתו על-ירי אלישע ובשם
שהפכת את-קללת ברעם הרשע מקללה לברכה כן תהפך כל-
חלומתי עלי ועל כל-ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני :

אמר רזין אמרים וכוונתו זה

אמר רזין אמרים וכוונתו זה

רבנו של-עולם עשינו מה-שגורת עלינו
עשה אלה עמנו כמו שהכסתנו :
השקפה מעון גדשה מן-השמים וברך
את-עמך את ישראל ואת האדמה אשר
נתת לנו באשר נשבעת לאבותינו ארץ
זבת חלב ודבש :

אריך בפרום שבין בנברכה
אקה שלום ושקה
שלום יהי רצון מלפניך
שששים עלינו ועל כל-עמך
בית ישראל תרים וברכה
למשערת שלום :

ספר שמונה עשרה בספרים וכונתו יומר ויהי ז

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מתפלתנו שאין אנו עוין פנים וקשי ערף לומר לפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנהנו ולא תטאנו אבל
אנהנו ואבותינו תמאנו :

אשמנו • בננו • גרנו • דברנו דפי : העוינו • והרשענו •
ודנו • תמסנו • טפלנו שקר : מעצנו רע • בזבנו • לצנו •
מרדנו • נאצנו • סרנו • עינו • פשענו צרנו • קשינו ערף :
רשענו • שחתנו • תעבנו • תעינו • תעתענו : סרנו ממצותך

וכמישפוד

יהוה

(א) בננו (ב) צרנו (ג) עינו

וּמְשַׁפְּטֵמֶיךָ הַמִּזְכִּים וְלֹא שׁוּחֵ לָנוּ : וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא
עֲלֵינוּ בִּירְאֵת עֲשִׂית וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעֵנוּ :

אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים נִכְרָאת וְדַרְךְ הַשְׁוֹכֵחַ
הַזִּכִּיתָ * גִּדְלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְזִרְע
יְדִידֶיךָ * תִּפְּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים * כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחָמִים *
בְּתַחֲנוּן וּבְחַפְזָה פָּנֶיךָ נִקְרָם * כַּהֲדַעְתָּ לְעֵינֵי מִקְדָּם * מִדְּרוֹן
אַפָּךָ שׁוֹב * כְּמוֹ בְּתוֹרְתֶךָ כְּתוּב * וּבְצֶל כְּנֶפֶיךָ נִחַסָה וְנִחְלוּנוּ *
כְּיוֹם וַיִּרְדַּ יְהוָה בְּעָנָן : הַעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתַמְחָה אֲשֶׁם * כְּיוֹם
וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שָׁם * תִּאֲזִין שׁוֹעֲתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֶמֶר * כְּיוֹם
וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וְשָׁם נֹאמֵר :

וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם
וְתַחֲנוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאַמֵּת : נִצּוֹר חַסֵּד
לְאַלְפִים נִשְׂא עֵינַי וּפִשְׁעֵי וְחַטָּאֵה וְנִקְהָה :

רַחוּם וְתַחֲנוּן תִּמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחוּם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

* לְדָוִד אֱלֹהֵי יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׂא : ב אֱלֹהֵי כֶּךָ בְּמַחְתִּי אֶל־אֲבוֹשָׁה
אֶל־יַעֲרֹצֵנוּ אוֹיְבֵי כִי : ג גַּם כִּלְכַּוְוָה לֹא יִבְשׁוּ וְיִבְשׁוּ

הַבּוֹגְדִים בְּרַקִּם : ד דְּרַכְוָה יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֶרְחוּמֶיךָ לְמַדְנִי :
ה הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ | וְלִמְדֵנִי בִּירְאֵתָה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי אוֹתָךָ כְּבִיתִי
כָּל־הַיּוֹם : ו זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלֵם הַמֵּה : ז חַטָּאוֹת
נַעֲוִי | וּפִשְׁעֵי אֶל־תִּזְכֹּר כַּחַסְדֶּךָ זְכֹר־לִירְאֵתָה לְמַעַן מוֹבֵקֵי יְהוָה :
ח מוֹבֵדֵי־יִשְׂרָאֵל יְהוָה עֲלֵיכֶן יוֹדֵה חַטָּאִים בְּדַרְכֶּךָ : ט יִדְבַר עֲנִוִים
בְּמִשְׁפַּט וְלִמְד עֲנִוִים דְּרָכּוֹ : י כָּל־אֲרָחוֹת יְהוָה חַסֵּד וְאַמֵּת
לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַד־תִּי : יא לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלְחָתֵךָ לְעֹנֵי כִּי רַב־
הוּא : יב מִיָּזֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יוֹרְגוּ בְּדַרְךָ יִבְדָּר : יג וּפִשְׁעֵי
כְּמוֹב תִּלְוֵן וְדַעוּ יִירַשׁ אֲרָץ : יד סוֹד יְהוָה לִירְאוֹ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם :
טו עֵינֵי תִמְיֵד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא־יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלֵי : טז פִּנְה אֶרֶץ
וְתַחֲנוּן בִּיחֻד וְעֵינֵי אֲנִי : יז צַחַת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמִּצְוִיֹתֶי
הוֹצִיאֵנִי : יח דַּהָּה עֵינֵי וְעַמְלֵי וְשֵׂא לְכָל־חַטָּאוֹתַי : יט רַחֲמֵי־אֱלֹהֵי כִּי

תפלה אלוד | אונקה ושמע פקחה עיניך וראה שמכותינו והעיר
 אשר נקרא שמך עליה כי | לא על צדקותינו אנהנו
 מפילים תתנונינו לפניך כי על רחמך הרבים: אדני | שמעה
 אדני | סלחה אדני הקשיבה ועשה אלהי אהר למענה אלוד
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: אבינו אב הרחמן הרואה
 אות למובה ומבין נפוצותינו מארבע בנפות הארץ יבירו וידעו
 בליהוים כי אתה יהוה אלהינו: ועתה יהוה אבינו אתה אנהנו
 תהמר ואתה יוצרנו ומעשה ידך בלנו: אבינו מלכנו צורנו
 תואלנו: תוסה יהוה על עמך ואליה תתן נחלתך לתרפה למשל
 גם נזים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: ידענו כי תמאנו
 ואין מי יעמוד בעדנו אלא שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה:
 ברחם אב על בנים בן הרחם יהוה עלינו והושיענו למען שמך:
 המול על עמך רחם על נחלתך ויסדנא כרוב רחמך תגנו
 ועגנו כי לך יהוה הצדקה עשה נפלאות בכל עת: הבטנא
 והושיעה צאן מרעייתך ואל ימשל לנו קצף כי לך יהוה הושיעה
 בך תחלתנו אלה סליחות אנא סלחנא כי אל טוב וסלח אתה:
אנא מלך תנון ורחום זכור והבט לברית בין הבתרים
והתראה לפניך עקדת יחיד ולמען ישראל אבינו
אל תעזובנו אבינו ואל תמשנו מלכנו ואל תשכחנו
יוצרינו ואל תעש עמנו כלה כחפאתינו בגלותנו כי
אל מלך תנון ורחום אתה:

אין כמות תנון ורחום יהוה אלהינו אין כמות אל ארך אפים
 ורב חסד ואמת הושיענו ורחמנו מרעש ומרנו הצילנו:
 זכר לעבודתך האברהם ליצחק וליעקב אליהם אל יקשינו
 ואל ירשענו ואל יחפאתנו: שוב מרחון אפך והנחם עליהרעה
 לעמך: והסר ממנו מכת המות כי רחום אתה: כי בן דרפק
 עשה חסד תנם בכל ידוד נדוד: אנא | יהוה הושיעה נא אנא

שחרית

יהוה הצליחה נא : אָנָּה יְהוָה עֲנֵנּוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ : לֵךְ יְהוָה קִצְיוֹ *
לֵךְ יְהוָה חֲקִינוּ * לֵךְ יְהוָה נִחַל * אֶל־תִּחְשָׁה וְהִעַנְנוּ כִּי נֶאֱמַר נֹזֵם
אֲבָרָה תִּקְוַתְּם כָּל־כְּרֵךְ לֵךְ תִּכְרַע וְכִל־קוֹמָה לַפְּנִיָּה תִשְׁתַּחֲוֶה :
הַפּוֹרְתָח יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהַלְתָּ
נַפְשֵׁנוּ מְרוֹב עֲצָבוֹנָנוּ אֶל־תִּשְׁבַּחְנוּ נִצַּח קוֹמָה

וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְאֶל־תִּשְׁפּוּךְ חַרוֹן־עַלְיֵנוּ כִּי אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי
בְרִיתְךָ : עוֹרְרָה נְבוֹרְתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׂמִיךָ וְאֶל־
יִמְעַטוּ לַפְּנִיָּה תִלְאוֹתֵינוּ מִהַר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בַּעַת
צָרָתְנוּ לֹא לְמַעַנְנוּ אֱלֹהִים לְמַעַנְךָ פֶּעַל וְאֶל תִּשְׁחֹת
אֶת־זְכוֹר שְׂאֵרֵיתְנוּ כִּי לֵךְ מִיַּחְלֹת עֵינֵינוּ כִּי אֵל מִלֵּךְ
חֲנוּן וְרַחִים אַתָּה : וְזָכוֹר עֲדוֹתֵינוּ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד
אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יהוה אחד :

יהוה אלנו ישראל שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהַנְּחֵם עַל־
דַּרְעֵךָ לְעַמְּךָ :

הַבֵּט מַשְׁמַיִם וְרֹאה כִּי הֵינּוּ לַעַג וְקִלְס בְּנֹזֵם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן
לְטֶמֶת יוֹבֵל לְחֵרוֹג וְלֹאֲבָד וְלִמְכָה וְלִחְרָפָה :

וּבְכָל־זֹאת שְׂמִיךָ לֹא שָׁבַחְנוּ נָא אֶל־תִּשְׁבַּחְנוּ : יְהוָה
נְרִים אוֹמְרִים אֵין תִּחְלֶלֶת וְתִקְוָה * הֵן אוֹם לְשְׂמִיךָ מִקְּדָה * מְהוֹר
יִשְׁעֵנוּ קִרְבָּה * יַעֲנֵנוּ וְלֹא הִינַח לָנוּ רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ
אֶת־יַעֲקֹב מֵעַלְיָנוּ :

אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹן־עַפְּךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ : יְהוָה
תִּקְוָה יְהוָה עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ * וְאֶל־תִּתְּנוּ בְּיַד אֲבוֹרִים לְפִי
יֹאמְרוּ תַמָּס אֲחֵינוּ אֱלֹהֵינוּ * לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ הַרְבֵּה
וְאֶל־תֵּאָדָר :

אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹן־עַפְּךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ : יְהוָה

וְיִשְׁעֵנוּ יִכְבְּשׁוּ אֶת־יַעֲקֹב מֵעַלְיָנוּ

קולנו תשמע ותחזן ואל־תפושנו ביד אויבינו למחוזות אֶת־
 שִׁמְנוּ * זכור אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ כְּבוֹדְכִי הַשָּׁמַיִם
 אֲרָבָה אֶת־זִרְעֶכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מִדְּרָבָה :
 וּבְכָל־זוֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֶל־תִּשְׁכַּחְנוּ : יְהוָה
 עֲזָרְנוּ וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁעֵנוּ עַל־דָּבָר כְּבוֹד־שִׁמְךָ וְהַצִּילֵנוּ וּכְפַר עַל־
 חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ :
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנַּחֵם עַל־
 הָרָעָה לְעַמֶּיךָ :

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹד שְׂאֲרִית יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יֵאֱבֹד יִשְׂרָאֵל
 הַאוֹמְרִים שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל :
 שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹד שְׂאֲרִית עִם אֶחָד וְאֶל־יֵאֱבֹד גּוֹי אֶחָד
 הַמִּיְחָדִים שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :
 שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ שְׁמוֹד שְׂאֲרִית עִם קְדוֹשׁ וְאֶל־יֵאֱבֹד גּוֹי קְדוֹשׁ
 הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשַׁלְשׁ קְדוּשׁוֹת לְקְדוֹשׁ : מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים
 וּמִתְפַּיִם בְּתַתְּנוּגִים הַתְרַצָּה וְהַתְפַּיִם לְדוֹר עֲנִי כִי אֵין עֲזוֹר :
 פ"ב מ"ב סמוכות נ"טו וכתמי :

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ אָבִינוּ אֵתָּה : אָבִינוּ מִלִּבְנוּ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ אֱלֹהֵי
 אֵתָּה : אָבִינוּ מִלִּבְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ : אָבִינוּ מִלִּבְנוּ חַנּוּנוּ
 וְעֲנֵנוּ כִי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחַסֵּד לְמַעַן שִׁמְךָ
 תִּגְדֹּל וְהוֹשִׁיעֵנו :

וְאִנְחָנוּ לֹא גִרַע מִה־נַּעֲשֶׂה כִי עָלֶיךָ עֲנִינוּ : זְכֹר רַחֲמֶיךָ
 יְהוָה וְחַסְדֶּיךָ כִי מַעֲוֹלָם הִמָּה : יְהִי־חַסְדֶּיךָ
 יְהוָה עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : אֶל־תִּזְכַּרְלָנוּ עֲוֹנוֹת
 רֵאשׁוֹנִים מִדֶּר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִי דָלוּנוּ מְאֹד : חַנּוּנוּ
 יְהוָה חַנּוּנוּ כִי־רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ : בְּרָגְזוּ רַחֵם תִּזְכֹּר :
 בְּרָגְזוּ עַקְרָת תִּזְכֹּר : בְּרָגְזוּ הַמִּימוֹת תִּזְכֹּר : בְּרָגְזוּ

אֲדָבָה

שחרית

אֲהַבָה תִּזְכּוֹר: יְהוָה הוֹשִׁיעָה תִּמְלֹךְ יַעֲגֹגוּ בְיוֹם
קִרְאֵנוּ: כִּי־הוּא יַדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר בִּירְעָפֶךָ אֲנַחְנוּ:
עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ וְהַצִּילֵנוּ
וּכְפַר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:

כס"ז אומר חצי קריש

תְּהַבֵּל תִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ רַבָּא אָמֵן: גְּעַלְמָא דִּדְבָרָא כִרְעוּתָהּ תְּמַלֵּךְ
מִלְכּוּתָהּ וְיַצִּיחַ פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ * אָמֵן: בְּתוֹכֵן וּבְיוֹמֵיכֹן
וּבְחַיֵּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֶךָ רַבָּא
קְבִיר לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁמַרְבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְגַּבֵּר
וְיִתְעַד וְיִתְעַלֶּה וְיִתְעַלֵּל שְׁמֶךָ דְקוּדְשָׁא בְרִיהּ הוּא * אָמֵן: לְעִילָא מִן כָּל
בְּרִיתָא וְשִׁירָא תוֹשְׁבְתָא וְנִשְׁבְּתָא וְנִחְסְתָא בְּאִמְרֵי גְעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

ל שני וחמישי

אין אמרים אל ארץ אפים לא נר"ח ולא נחטסה וסורים קמן וגזול ב"י מיים ולא נע"ס וס"ב:
אל יֵהֵא אִפְסֵי וְנִבְחָסָד וְאָמַר: אֵל־בְּאִפְקָה תּוֹכֵיכֶם תּוֹסָה יְהוָה עַל־עַמְּךָ
וְהוֹשִׁיעֵנו מִכָּל־דַּע תְּסַאֲנוּ לָהּ אֲדוֹן * קַלְדַּיָּא קְרוֹב בְּרַמְיָה אֵל:

בספתחן סארון יאמר סקטל

וְיָדוּ בְנוֹקֵעַ הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ מֹשֶׁה קִיָּמָה | יְהוָה וְיִפְצֵנו
אֵיבֵיהּ וְיִנְסוּ מִשְׁנֵאָהּ מִפְּנֵיהּ: כִּי מַצִּיּוֹן תִּצְאָ
תוֹרָה וְדַבַּר־יְהוָה מִירוּשָׁלַם:

בְּרִיךְ שְׁמֵן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקוּדְשׁוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵיךָ דְבָרָא עַלְמָא בְּרִיךְ בְּתַרְךָ וְאַתְרְךָ יְהֵא רַעִיתְךָ עִם
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵי וּפּוֹרְקֵן יִמְיָךְ אַחֲזֵי לְעַמְּךָ בְּבֵי
מִקּוּדְשְׁךָ: וְלֹא־מִסְּוִי לְנָא מִסּוּב גְּהוּדְךָ וְלִקְבֵּל אֲלוּתְנָא בְּרַחְמִין
יְהֵא רַעֲוֵא בְּרַחְמֵךְ דְּתוֹרָה לָן תִּיּוֹן בְּמִיבֵי וְלִהּוּי אָנָּה פְּקוּדָא בְּגֵי
עֲדִיקָא לְמִתָּם עַלֵי וְלִמְסַר יְתֵי וְיַת כְּלֵדֵי לֵי וְדֵי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
אָנָּה הוּא אֵן לְבָלָא וּמִסְרָגְס לְבָלָא אָנָּה הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא אָנָּה
הוּא דְשִׁלִּיט עַל מַלְכֵיָא וּמְלִיכּוּתָא דִּילְךָ הוּא אָנָּה עֲבָדָא

דקדשא

אָנָּה הוּא דְשִׁלִּיט עַל מַלְכֵיָא וּמְלִיכּוּתָא דִּילְךָ הוּא אָנָּה עֲבָדָא

דְּקָדְשָׁא קְדִיקָה הוּא דְכַנְיָדְנָא קָמָה וּמְקַמֵּי הִיכָד אֲוִרְתִּיהּ : בְּכֹל
 עֲדָן וְעֲדָן לֹא עַל אֲנָשׁ רְחִיצָנָא וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִיכְנָא :
 אֵלָא בְּאֱלֹהָא דְשִׁמְיָא דְהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּמִ * וְאֲוִרְתִּיהּ קְשׁוּמִ *
 וְנִבְיָאוּדֵיהּ קְשׁוּמִ * וּמְסַנְנָא לְמַעַבְד טַבְּוֹן וּקְשׁוּמִ בִּיהּ אֲנָא רְחִיץ :
 וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יְקָרָא אֲנָא אֲמַר תּוּשְׁבְּתוּן יְהֵא רַעוּא קְרַמְדָּךְ
 דְּתַפְתָּת לְבָאֵי בְּאֲוִרְתָּהּ וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלוֹן דְּלְבָאֵי וְלְבָא דְכָל
 עַמְדָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלְחַיִּין וְלְשָׁלָם :

וְלִמַּר ס"ג גְּדִלְרוּ לִיהוּדָה אֲדַעֵי וְגִרּוּמְכֹה שְׁמוֹ יְחִידוֹ :

וסקל שנין :

לְהִ יהוה תְּגִלָּה וְתִנְבֹנָה וְתַתְּפֹאֲרַת וְתַנְצַח וְתַזְדָּד כִּרְכַּל
 בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצֵן לְהִ יהוה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכֹל לְרֹאשׁ :
 רִמְמֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֵנוּ לְהַר קְדִישׁוֹ בִּירְקֹדֶשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :
 אָב הַרְחִמֵם הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכֹּר בְּרִית אִיתְנִים וְצִיל
 נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת וְיַעַר בְּיַצֵּר הַרְעָה מִן הַשְׁוֹאִים
 וְיַחַן עֲלֵינוּ לְפָלִיטַת עוֹלָמִים * וְיַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה מִזְכָּת
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

וְתִנְגַּלָּה וְתִרְאָה מְלִכּוּתוֹ עֲלֵינוּ בְּזִמְן קְרוֹב וְיַחַן פְּלַטְתְּנוּ וְפָלַטַת עַמּוֹ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל לְחַן וְלְחַסֵּד הַרְחִמֵם וְלְרַצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן * הַבֵּל תְּבוּ גְּדִל
 לְאֱלֹהֵינוּ וְחַנּוּ כְבוֹד לְהַתְּרָה בְּזִמְן קָרִיב * עַמּוּד (ס"ג) הַבְּתָן :
 בְּרוּךְ שְׁנַתְּן הַתְּרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקַדְשׁוֹ :
 פֵּל וְאִתְּם הַדְּבָקִים בִּיהוּדָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים וְלָכֶם חַיִּים :

ברכת סעודה (ס"ג) בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ :

וסקל שנין בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּתַרְבֵּיבְנוּ מִכָּל־
 הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת יְהוָה בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתְּרָה :

סוף הקריאה מנוח :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ הַתְּרָה אֶת
 יְהוָה עוֹלָם נִמְעַ בְּתוֹכֵנוּ * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתְּרָה :

ברך

(א) סהלים (ב) ד' (ב) סהלים (ג) סהלים (ד) וכו' (ה) ד'

שחרית

ברכת כוונת

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הגומל לתוכים טובות
שנמלני טוב :

ושמן ארזי מי שנמלה טוב הוא ינמלה כל טוב סלה :

פאר קריאת הסוד לאמר ח"ק

המבטיחין ס"ח להראות הכוזב לעם כל אדם שיחלל לקרב עמו לחיבה כדי שיוכל לקרא סוד
שכתוב בספר תורה בעת כניסתו בספר תורה ויאמר :

וזאת תתורה אשר שם משה לפני בני ישראל :

עליונים היא לפתוחים בה ותומקיה מאשר : דרכיה דרכי נעם וכל
תמיכתיה שלום : ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד : יהוה
הפז למען צדק גדיל תורה ואמיר :

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוקה סלה : אשרי העם ששכבה לו

אשרי העם שיהיה אלהיו : * תהיה הדר ארומקה

אלהי המלה ואברכה שמה לעולם ועד : ב בכל יום אברכה

ואהלה שמה לעולם ועד : ג גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו

אין תגר : ד דור דור ישבח מעשיה וגבורתיה יגידו : ה הדר

כבוד הדרה ודברי נפלאותיה אשיתה : ו ועוזו נוראותיה יאמרו

וגדלותה (וגדולתה) אספרנה : ז זכר רב טובה יפיעו וצדקתה

יהנו : ח חנון ורחם יהוה ארץ אפים וגדול (גדל) ק חסד :

ט טוב יהוה לכל ורחמו על כל מעשיו : י יודוה יהוה כל

מעשיה וחסדיה יברכה : יא כבוד מלכותה יאמרו וגבורתה

ידברו : יב להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו :

יג מלכותה מלכות כל עמים וממשלתה בכל דור ודור :

יד סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : יו עיני כל

אלה ישפרו ואתה נותן להם את אבנם בעתו : יז פותת את

נהר ומשגיב לגלתי רצון : יח צדיק יהוה בכל דרכיו וחסד

בכל מעשיו : יט קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו

באמת : כ רצון יהוה יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם :

כאמר יהוה את כל אהביו ואת כל דשעים ישמיד :

תהלת

(*) זכרים ד. ס. (ב) סגול ג. ט. (ג) סגול פ. (ד) סגול ז. (ה) סגול ח. (ו) סגול ט. (ז) סגול י. (ח) סגול יא. (ט) סגול יב. (י) סגול יג. (יא) סגול יד. (יב) סגול יו. (יג) סגול יז. (יד) סגול יח. (טו) סגול יט. (טז) סגול כ.

שודית

ד

בא תהלה יהוה ידברפי ויברך כלב־בשר שם קדשו לעולם ועד :
ואנחנו ו נברך יה מעתה ועד־עולם תללויה :

כיום שכל יום שאין בו החגן ונסלה אפיס אין לומרם למלא יעק ואלא הסלה אחד . דהייס כל
תדס ניסן וססה סיי סהא יי"ד כליור ולי"ג בטומר ומר"ח סיון עד י"ב טו ועד כולל דהייס
האסה ימיס אחר תג בטושה כי הוצ יס לו ססלמין כל שנטס וס"ו נלב ומר"ס ומס"ב עד סף
הסרי וס"ו בטנס וכלל יוס סיס בטנס"ג מילס או חתן כל שנטס ימי סמסחה ולי"ג ס"ב וסריוס
קדן סהא יי"ד וס"ו כלדר ראשון וסריוס גדול ומטנס ור"ח . גם כמסחה ער"ח וערב מטנס
וערב סריוס גדול וקדן וערב לי"ג בטומר וערב ס"ו כלב וערב ס"ו בטנס אין לומרם חתן ומס"א
אלל כמסחה סלמי ער"ס וערב יוס כסריוס וססה סיי טולין :

* למנצח מומד לרוד : ב יענה יהוה ביום צרה ישנבך שם ו
אלו יעקב : ג ישלח עזרה מקדש ומציון יסעדה :

ד יזכור כל־מנחתיה ועולתה ידשנה־סלה : ה יתן־לך כל־בכר
זכר עצרתך ימלא : ו נרננה א בישועתה ובשם־אלהינו נדגל ימלא
יהוה כל־משאלותיך : ז עתה ידעתי כי הושיע א יהוה משיח
יענהו משמי קדשו בנבורות ישע ימינו : ח אלה ברכב ואלה
כסוסים ואנחנו א בשם יהוה אלהינו נזכיר : ט המה פרעו ונפלו
ואנחנו קמנו ונתעורר : י יהוה הושיעה המלך יעגנו ביום־קראנו :

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם
יהוה : ואני זאת בריתי אתם אמר

יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר־שקמתי
בפיה לא ימוש מפיה ומפי זרע ומפי זרע
זרעך אמר יהוה מעתה ועד־עולם : ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל
זה ואמר קדוש א קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל־הארץ כבודו : ומקבלין דין מן־דין
ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית
שכינתה קדיש על־ארעא עובר גבורתה

(ס סלס סקו יס ט כ ס ס . ג) סכס כ ס (ד) ס ס ס ס . ה) סלס ככ ד . ז) קדיש
(*)

שחרית

קדִישׁ לְעֵלִים וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא יְהוָה צְבָאוֹת
 מְלֵיָא כָּל־אֲרָעָא זִיו יְקָרְהָ: וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ
 וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׂ נְדוּל בְּרוּךְ כְּבוֹד־
 יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלָתְנִי (י"ג וְנִטְלָתְנִי) רוּחָא
 וְשִׁמְעִית בְּתַרֵּי קַל זִיע סָנְיָא דְמִשְׁבְּחִין וְאִמְרִין
 בְּרִידָה יְקָרָא דִיהוָה מֵאַתְר בֵּית שְׂבִינְתָהּ:
 יְהוָה אֵימְלֵךְ לְעֵלְמֵי וְעַד: יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאִם
 לְעֵלְמֵי וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם
 לִיצֵר מַחֲשָׁבוֹת לְבַב עַמְּךָ וְהִכֵּן לְבָבְכֶם אֵלֶיךָ:
 וְהוּא רַחוּם אֵיכָפֹר עֶזְרִין וְלֹא יִשְׁחוֹת וְהִרְבָּה
 לְהִשָּׁב אִפּוֹ וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: כִּי־אַתָּה
 אֲדֹנָי טוֹב וְסֵלָה וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֵיךָ:
 צְדִיקְתֶּךָ צִדְקָה לְעוֹלָם וְתוֹרַתֶךָ אֱמֶת: תִּתֵּן
 אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתָּיִם מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם אִיּוֹם
 יַעֲמִסְלֵנוּ הָאֵל יִשְׁוַעְתְּנוּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת
 עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֵּלָה: יְהוָה
 צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בּוֹמַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה
 דְּמִלְךָ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרֹאֵנוּ: בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ
 שְׁבַרְאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן־הַתַּעֲוִים וְנָתַן

לנו

(א) וְשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׂ נְדוּל בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: (ב) וְנִטְלָתְנִי (י"ג וְנִטְלָתְנִי) רוּחָא (ד) וְשִׁמְעִית בְּתַרֵּי קַל זִיע סָנְיָא דְמִשְׁבְּחִין וְאִמְרִין (ה) בְּרִידָה יְקָרָא דִיהוָה מֵאַתְר בֵּית שְׂבִינְתָהּ: (ו) יְהוָה אֵימְלֵךְ לְעֵלְמֵי וְעַד: (ז) יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאִם לְעֵלְמֵי וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: (ח) יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לִיצֵר מַחֲשָׁבוֹת לְבַב עַמְּךָ וְהִכֵּן לְבָבְכֶם אֵלֶיךָ: (ט) וְהוּא רַחוּם אֵיכָפֹר עֶזְרִין וְלֹא יִשְׁחוֹת וְהִרְבָּה לְהִשָּׁב אִפּוֹ וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: (י) כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֵלָה וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֵיךָ: (יא) צְדִיקְתֶּךָ צִדְקָה לְעוֹלָם וְתוֹרַתֶךָ אֱמֶת: (יב) תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִם מִימֵי קֶדֶם: (יג) בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם אִיּוֹם יַעֲמִסְלֵנוּ הָאֵל יִשְׁוַעְתְּנוּ סֵלָה: (יד) יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֵּלָה: (טו) יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בּוֹמַח בְּךָ: (טז) יְהוָה הוֹשִׁיעָה דְּמִלְךָ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרֹאֵנוּ: (יז) בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שְׁבַרְאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן־הַתַּעֲוִים וְנָתַן

לָנוּ תוֹרַת אֲמוֹת וַחַי עוֹלָם נִמְע בְּתוֹכֵנוּ הוּא
 יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֵּׁם בְּלָבָנוּ אֲהָבָתוֹ
 וְיִרְאֶתנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם
 לְמַעַן לֹא נִיגע לְרִיק וְלֹא נִלָּד לְבִדְלוֹתָהּ: וּבְכֵן
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁנִּשְׁמָרוּ תְּהִיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְנֹכָה וְנַחֲוּהָ
 וְנִרְאֶהּ וְנִירְשׁ מִזְכָּרָהּ וּבְרַכְיָהּ לַעֲשִׂי יְמוֹת
 הַמַּשְׁמִיחַ וְלַחַי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן אֲזַמְּרֶךָ
 כְּבוֹד וְלֹא יֵהָא יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹרֶךָ:
 בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה
 מְבַטְחוֹ: בְּטַחוּ בִּיהוָה עַד־יַעַד כִּי בִּיָּהּ יְהוָה
 צוּר עוֹלָמִים: וַיִּבְטַחוּ בָהּ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ כִּי לֹא
 עֲזָבְתָּ הוֹרְשֶׁךָ יְהוָה: יְהוָה חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ
 יִגְדִּיל תוֹרָה וְיַאֲדִיר: וְיִשָּׁא אֱמֵן ק"ש

יְתַגַּדל וְתַקְדִּשׁ שְׁמִיךָ בְּכָא. א: א: בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּבָה וְתִמְלִיק
 מַלְכוּתָהּ וְיַזְכֵּחַ פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁימָהּ. א: א: בְּחַיִּיכוֹן וּבְחַיִּיכוֹן
 וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָנְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב וְאִמְרוּ אַמֵּן: וְהָא שְׁמִיךָ בְּכָא
 קְבִיבָה לְעַלְמִי וְלְעַלְמֵי עֵלְמָיָא יִתְקַבַּל וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹקֵם וְיִתְעִשְׂא
 וְיִתְהַבֵּר וְיִתְעַלֵּה וְיִתְהַלַּל שְׁמִיךָ דְקוֹדֶשׁא בְּרוּךְ הוּא. א: א: לְעֵילָא מַן בַּל
 בְּרַחֲמָא וְיִשְׁרַחֲמָא וְיִשְׁבְּרַחֲמָא וְיִתְבַּחֲמָא דְאַמִּירוֹן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אַמֵּן:
 תְּתַקַּם בַּל צְלוֹתְהוֹן וְכַעוֹתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּדָם אֲבוֹתָן דִּי בְּשִׁמְיָא
 וְאִמְרוּ אַמֵּן:

וְהָא שְׁלָמָא בְּכָא מַד־שְׁמִיךָ נְחִיִּים מַוְבִּיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וְאִמְרוּ אַמֵּן:
 עֵשֶׂה שְׁלוֹם (בְּעִשָּׂה) הַשְׁלוֹם בְּמְרוֹקוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן:

שחרית

בשמי ונתחמי מכניסן סס"ח לסיכל . ולאמר ה"שן ידלל וס' :

יח יהללו | את שם יהוה בירושלם שמו לבדו

הסגל אומרים הודו עלי ארץ ושמים : וירם כרן לעמו תהלה לכל

חסידיו לבני ישראל עם קרובו תהלה :

כיום סס"ח תרגון ס"ח תפלה לרוד ס"ח מתחילין בית יעקב :

א תפלה לרוד | המה יהוה אנה ענני ברעני ואביון

אני : ב שמרה נפשי בירחסוד אני הושע

עבדה אתה אלהי הבורח אלהי : ג הנני אדני ביראליה

אקרא בלתיים : ד שמח נפש עבדה ביראליה אדני

נפשי אשא : ה ביראתה אדני טוב וסלח ורביחסוד

לכל קראך : ו האזינה יהוה תפילתי והקשיבה בקול

תחנונותי : ז ביום צרתי אקראך כי תענני : ח אד

במוה באלהים | אדני ואין כמעשהי : ט כל גוים | אשר

עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך :

י בירגדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדה :

יא הזרני יהוה ברכה אהלך באמתך יחד לבבי ליראה

שמך : יב אודה | אדני אלהי בכל ללבי ואכבדה שמך

לעולם : יג בירחסך גדול עלי והצלת נפשי משאול

תחתיה : יד אלהים | ידים קמו עלי ועדת עריצים בקשו

נפשי ולא שמך לנגדם : טו ואתה אדני אל רחום ותנון

אדך אפים ורביחסוד ואמת : טז פנה אלי ותנני תנה ענה

לעבדה והושיעה לבן אמתך : יז עשה עמי אות למזכה

ויראו שנאי ויבשו ביראתה יהוה עורפני ונתמתני :

בית יעקב לבו ונלכה באור יהוה : כי בלהעמים ילכו איש

בשם אלהיו ואנהנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד :

יהי יהודה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אליעזרנו ואל
 ימשנו: להפזות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו
 וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר
 הרתננתי לפני יהודה קרבים אל יהודה אלהינו זמם ולילה לעשותו
 משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבריו ביום: למען דעת
 בלעמי הארץ כי יהודה הוא האלהים אין עוד:

* שיר המעלות לדוד לולי יהודה שהיה לנו ואמרנא ישראל:
 ב לולי יהודה שהיה לנו בקום עלינו אדם: ג אזי חיים
 בלעונו בחרות אפם בנו: ד אזי המים שטפונו נחקה עבר
 עלינו שנו: ה אזי עבר עלינו המים הוידנים: ו ברוך
 יהודה שלא נתנו כרה לשנאיהם: ז נפשנו בצפור נמלטה מפח
 יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: ח עזרנו בשם יהודה עשה
 שמים יארץ:

שיר של יום

ראשון בשבת היום יום ראשון בשבת שבו היו הלוחם אוקרים גבית המקדש:

* לך יום מזמור ליהודה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: ב כי
 הוא עלימים יסרה ועל נהרות יכוננה: ג מריעלה
 בדר יהודה ומי יקום במקום קדשו: ד נקי כפים ובר לבב אשר
 לא ינשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ה ישא ברכה מאת
 יהודה וצדקה מאתו ישעו: ו זה דור דרשו מבקשי פניו יעקב
 סלה: ז שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא
 מלך הכבוד: ח מי זה מלך הכבוד יהודה עוזו ונבור יהודה נבור
 מלחמה: ט שאו שערים ראשיכם וישאו פתחי עולם ויבוא
 מלך הכבוד: י מי הוא זה מלך הכבוד יהודה צבאות הוא מלך
 הכבוד סלה:

הושיענו יהודה אלהינו ומקצנו מן הגוים להודות
 לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך

גמ"ק . וזכ"ק .

שחרית

יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל
העם אמן הללויה : ברוך יהוה | מציון שכן ירושלים
הללויה : ברוך | יהוה אלהים אלהי ישראל עשה
נפלאות לבדו : וברוך | שם כבודו לעולם ויפלא
כבודו את כל הארץ אמן | ואמן :

יתגדל ויתקדש שמה רבא * : בַּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיַמְלִיךָ
כְּלִבְוֹתָהּ וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיַקְרֵב מְשִׁיחָהּ * : פְּחִיבּוֹן וְכוּיִמְכוֹן
וּבְחַיָּו דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא
כְּבֻדָּהּ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא : יְהַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיַחֲפָאֵר וְיַחַדְוִמֵּס וְיַחַדְוִשְׂמָא
וְיַחַדְוִדֵּר וְיַחַדְוִעַלָּה וְיַחַדְוִלְלֵי שְׁמָהּ דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא * : לְעִילָא כּוֹן כּוֹן
בְּרַחְמָא וְיִשְׂרָתָא הַשְׁבַּרְתָּא וְנַחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעִלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְתַיִם טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן :

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בְּשֵׁמִי הַשְׁלוֹם) בְּמִדְרוּמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

כַּסְּיָא בְּשֵׁמֵי הַיּוֹם יוֹם שְׁנֵי בְשֵׁבֶת שְׁמוֹ הוּוּ תְּלָתִים אֲסִירִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ :

א שִׁיר מְזֻמָּד לְבְנֵי־קִרְיָתָא : ב גְּדוּל יְהוָה וּמַהֲלָל מְאֹד בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ הִרְיִקְדִּישׁוּ : ג יִפָּה נֹחַף מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ הִרְיִ
צִיּוֹן יִרְבְּתִי צִפּוֹן קְרִית מְלֶךְ רַב : ד אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע
לְמַשְׁנֵב : ה בִּירֵהֲנָה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ עֲבָדוּ יְהוָה : ו הִמָּה רָאוּ בֵּן
הַמָּהוּ נִבְהָלוּ נִחְפָּזוּ : ז יַרְעֵדָה אֲתוֹתֵם שֵׁם חֵיל בְּיֹלְדָהּ : ח בְּרִית
קָדִים הַשְׁבַּר אֲנִיּוֹת הַרְשִׁישׁ : ט כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ | בֵּן רֵאֲוֵנוּ
בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד־עוֹלָם סְלֵה :
י דִּמְיֵנוּ אֱלֹהִים חֲסֵדָה בְּקָרֵב הִיבְלָהּ : יא כַּשְׁמֵהּ אֱלֹהִים בֵּן
הַתְּלָתָהּ עַל־צִבְיֹר־אֲרִי צִדְקַת מְלָאָה יְמִינָה : יב יִשְׁמַח הַר־צִיּוֹן וְתִגְלַעְנָהּ
בְּנוֹת יְהוָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ : יג כְּבוֹ צִיּוֹן וְהִקְיֹפוּהָ סִפְרוּ מִגְּדִלְתָּהּ :
יד שִׁירֵנוּ לְבָבָם | לְחִילָה פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹד
אֲבָרְזוֹן : טו כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ
עַל־מוֹת : וְהִשְׁעוּ קַי * :

כגליי כנכת היום חם קלילי בשבת שמו היו היום אוקרים בבית הסקנש :
 * מזמור לאקה אלהים געב בעדת אל בקרב אלהים ישפט :
 ב עדמתי תשפטו על ופני רשעים תשאויקלה :
 ג שפטוידל ויתום עני ודש תצדיקו : ד פלטוידל ואביון מיד
 רשעים הצילו : ה לא ידעו ולא יבינו בהשקה ותחלכו ימטו
 פלמוסרי ארץ : ו אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם :
 י אכן באדם תמותו ובאחד השנים תפלו : ח קומה אלהים
 שפטוה הארץ פיראתה תנחל בכלהגוים : הששעו קי *
 כגליי כנכת היום חם קלילי בשבת שמו היו היום אוקרים בבית הסקנש :
 * אל נקמות יהוה אל נקמות הזפיע : ב הנשא שפט הארץ
 השב נמול עלגאים : ג עדמתי רשעים ו יהוה עדמתי
 רשעים יעלו : ד יביעו ידברו עתק ותאמרו כלפעלי און :
 ה עמך יהוה ידבאו ונחלתך יענו : ו אלמנה וגר ידעו ויתומים
 ירצחו : ז ויאמרו לא יראויה ולא יבין אלהי יעקב : ח בינו
 בערים בעם וכסילים מתי תשקילו : ט הנמע און הלא ישמע
 אסיצור עין הלא יביט : י היסר נזים הלא יוכית המלמד אדם
 דעת : יא יהוה ידע ומהשבות אדם פי המה תכל : יב אשרי
 הגבר אשרתסרנו יה ומתורתך תלמדנו : יג להשקוט לו מימי
 נע עד יקרה לדשע שחת : יד פי ולא יטש יהוה עמו ונחלתו
 לא ישוב : טו ביעד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב :
 טז מייקום לי עם מדעים מיי תעצב לי עם פעלי און : יז לולי
 יהוה עזרתה לי כמעט ו שקנה דוקה נפשי : יח אס אמרתי
 כמה רגלי חסדה יהוה יסעדני : יט ברב שרעפי בקרבי תנחמה
 ישעשעו נפשי : כ והתברך כפא הוזה יצר עמל עלי חק :
 כא יגדו על נפש צדיק ודם גמו ירשעו : כב ויהי יהוה לי למשגב
 ואלהי לצד מחסי : כג וישב עלידם את האונם וברעתם
 יצמיתם וצמיתם יהוה אלקינו :
 * לכו נרננה ליהוה נריעה לצד ישענו : ב נקדמה פניו בתודה

רוח: י עשה מלאכת רוחות משרתיו אש לדם: ה יסד ארץ
 על מכונתה בלהמוט עולם ועד: ו יהום כלבוש בסיתו על-
 הרים יעמדו מים: ז מן געתה ינוסון מן קול רעמה יתפוזן:
 ח יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה ו יסדה לדם: ט גבל
 שמת בל יעברון בל ישובן לבסות הארץ: י המשלח מעינים
 בנחלים בין הרים יהלכון: יא ישקו בלחיתו שדי ישברו פראים
 צמאם: יב עליהם עוף השמים ישבון מפין עפאים יתגדקול:
 יג משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיה תשבע הארץ: יד מצמיח
 תציר ו לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא חם מן הארץ:
 טו ו יין ו ישמח לבב אגוש להצחיל פנים משמן ולדם לבב אגוש
 יסעד: טז ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: יז אשר שם
 צפרים יקנגו חסידה ברזשים ביתה: יח הרים הגבוהים ליעלים
 סלעים מחסה לשפנים: יט עשה ירח למועדים שמש ידע
 מבואו: כ תשט חשך ויהי לילה בורח רמש בלחיתו יער:
 כא הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: כב תזרח השמש
 יאספון ואל מעונתם ירצצון: כג יצא אדם קפעלו ולעבדתו ערי-
 ערב: כד מהרבו מעשיה ו יהוה כלם בחכמה עשית מלאה
 הארץ מניגה:כה זה והים גדול ורחב ידים שם רמש ואין
 מספר חיות קטנות עס גדלות: כו שם אגיות יהלכון לזותן זה ו
 יצרת לשחקיבו: כז כלם אליה ישברון לתת אכלם בעתו:
 כח תתן להם ילקטון תפתח ידה ישבעון טוב: כט תסתיר פנה
 יקהלון תספ רוחם יגעון ואל עפרם ישובת: ל תשלח רוחה
 יבראון ותחדש פני אדמה: לא יהי כבוד יהוה לעולם ישמח
 יהוה במעשיו: לב המביט לארץ ותדעד יגע בהרים ויעשנו:
 לז אשירה ליהוה בתי אומרה לאלהי בעודי: לח יערב עליו
 שיתי אנכי אשמח ביהוה: לה יתמו הפאים מן הארץ וישעים ו
 עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

מן ר"ח אלל עד ארז כסמנה רכס ארז ט"ז ט"ח ונמחה קולט ט"ט למרס ט"ז:
 * **לדוד** יהוה אורי וישעי ממי אינא יהוה מעודתי ממי
 אפרד

שחרית

אָפֶהד : ב בָּקֶרֶב עָלַי ו מִרְעִים לֶאֱכֹל אֶת־בִּשְׂרֵי צִרִי
 וְאֹיְבֵי לִי הִקְמָה כְּשֶׁלֹּו וְנִפְלֹו : ג אִם־תִּתְחַנֶּה עָלַי ו מִתְחַנֶּה לֹא־יִירָא
 לְבִי אִם־תִּקְרֹם עָלַי מִלִּחְמָה בְּזֹאת אֲנִי בִמַּח : ד אַחַת ו שְׂאֵלְתִי
 מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבֹתִי בְּבֵית־יְהוָה כְּלַיְמֵי חַיִּי לַחַוֹת
 בְּנִעַם־יְהוָה וְלִבְקֶךָ בְּהִיכָלוֹ : ה כִּי יִצְפְּנֵנִי ו בִסְכָה בְיָוִם רָעָה
 יִסְתִּירֵנִי בְּסֶתֶר אֶהְלֹו בְּצֹדֵר יְרוּמָמְנִי : ו וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל
 אֹיְבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֹפְקָה בְּאֶהְלֹו וּבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה
 לַיהוָה : ז שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי : ח לֵךְ ו אָמַר לְבִי
 בִקְשׁוּ פָנָי אֶת־פְּנֵיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ : ט אֶל־תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֶל־
 תֵּט בְּאֵף עֲבָדְךָ עֲזַרְתִּי הָיִית אֶל־תִּטְשֵׁנִי וְאֶל־תִּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל : י בִּירְאֻכִי וְאִמִּי עֲזֹבוּנִי וִיהוָה יֹאכְלֵנִי : יא תִּחַנְנֵי יְהוָה
 דְּרָכְךָ ו יִתְּנֵי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר לְמַעַן שָׂרְרֵי : יב אֶל־תִּתְחַנְּנֵי בְּנַפְשׁ
 צְדִי כִּי קָמֹוּ בִי עַד־יִשְׁקַךְ וּיִפַּח חֶמְסִים : יג לֹולֵא הָאֲמַנְתִּי לְדַאוֹת
 בְּטוֹבֵי־יְהוָה בְּאַרְצָן חַיִּים : יד קִוָּה אֶל־יְהוָה חֹק וְיִאֲמֹן לְכָף
 וְקִוָּה אֶל־יְהוָה :

קִוָּה אֶל־יְהוָה חֹק וְיִאֲמֹן לְכָף וְקִוָּה אֶל־יְהוָה : אֵין־קְדוֹשׁ בֵּיתְךָ
 בִּירְאֵין בְּלִמְךָ וְאֵין צֹדֵר כְּאֱלֹהֵינוּ : כִּי מִי אֶלֶזָה סִבְלַעְדֵי
 יְהוָה וְיִרְצוֹד וּלְתֵי אֱלֹהֵינוּ :

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ • אֵין כְּאֱדוֹנֵינוּ • אֵין כְּמַלְכֵנוּ • אֵין
 כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : מִי כְּאֱלֹהֵינוּ • מִי כְּאֱדוֹנֵינוּ • מִי
 כְּמַלְכֵנוּ • מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ • נוֹדָה
 לְאֱדוֹנֵינוּ • נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ • נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ • בְּרוּךְ אֱדוֹנֵנוּ • בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ • בְּרוּךְ
 מוֹשִׁיעֵנוּ : אֶתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ • אֶתָּה הוּא אֱדוֹנֵנוּ •
 אֶתָּה הוּא מַלְכֵנוּ • אֶתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ • אֶתָּה
 הוֹשִׁיעֵנוּ : אֶתָּה תִקְוִים תִּרְחַם צִיּוֹן בִּירְעַת לַחֲנֻנָה כִּי

כָּא מוֹעֵד :

יִלְלֵהוּ כְּעוֹלָם עוֹלָם

(א) הַחַיִּים מִי ד (ב) מִלֵּב ב (ג) הַחַיִּים מִי ג (ד) מִסֵּף י

אֶתָּה

אתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שהקמיר
אבותינו לפניך את קמרת הסמים :

פסוים הקמרת הצרי והצפון תחלבנה ותלבונה * משקל שבועים
שבועים מנה : מור וקציעה שבקלת נרד וברכס משקל
ששה עשר ששה עשר מנה * הקשט שנים עשר * קלופה
שלשה * קמזון תשעה ברית ברשינה תשעה קבין יין קפריסין
קאין תלתא וקבין תלתא * ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר
תירון עתיק * מלח סוזמית רבע * מעלה עשן בלשהוא :
רבי נתן תבבלי אומר אף כפת תירון בלשהוא ואם נתן
בה דבש פסלה * ואם חמר אחד מכל סממניה תוב מיתה :
רפן שמעון בן גמליאל אומר * הצרי אינו אלא שרף
הזומף מעצי הקמף : ברית ברשינה ששפין בה את
הצפון קרי שתהא נאה * יין קפריסין ששזרין בו את
הצפון קרי שתהא עזה : והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין
מבניסין מי רגלים במקדש מפני הקבוד :

תנא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום סובב לו שהוא בן עולם
נפא שגאמר הליכות עולם לו אל הקב הליכות אלא הליכות :

אמר רבי אלעזר אמר רבי תניא תלמידי תנאים מדברים שלום בעולם *
שגאמר וכל בגדי לפסי יהוה נוב שלום בגדי : אל הקב בגדי
אלא בגדי : שלום רב לאהבי תורה ואין למו כשול : יהי שלום בתורה
שלמה בארמונה : למען ארזי ירע אברהמא שלום קה : למען בית
יהוה אלקינו אבקשה טוב לה : יהוה עז לעמו יסן יהוה ויבנה את
עמו בשלום :

יתגביל ותפגש שמה רפא * = : בעלמא די ברא טרעותה תגליה
מלכותה וצמח פורקנה וקרב קשיחה * = : קחצונו וקיומיתנו
וברזי וכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : תא שמה רפא
מבנה לעלם ולעלמי עלמא יהבנה ושתפח והפאר והרומם והעשאו
ותסבד ותעלה ותהגלל שמה דקדושא קדיה דתא * = : לעלא מן כל
ברכתא ושיתא וישפחתא ותסתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

על
(א) הנהגתו (ב) ששים בו (ג) סמלים קט קט (ד) עם קב (ה) עם קב (ו) עם קב

שחרית

על ישראל ועל רבגן * ועל מלכודיהון ועל כל-מלכודי מלכודיהון * ועל
כל-מאן דעסקין באוריתא די בארתא נדין ודי בכל-אטר ואטר יהא
לדין ולכון שלמא רבא תבא ותבדא ונתבין ותיין אריכין * ומזוגא חיתא
ופורקנא * מוקדמם אבוהון דבשמיא ואבירו אמון :

יהא שלמא רבא מן-שמיא ומינים טובים עלינו ועל-כל-ישראל
ואבירו אמון :

עשר שלום ^(בשמיא) השלום במקומו הוא יעשה שלום עלינו ועל-כל-
ישראל ואבירו אמון :

עלינו לשבט לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא
עשנו כעיי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו בהם ונרלט בכל-המונים שהם משתחוים להבל
ולריק : ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא : שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עוז בגבהי מרומים : הוא אלהינו אין עוד אמת מלפני
אפס וזלתי בכתוב בחורתי ונדעת היום והשבת אל-לבבך כי יהוה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת אין עוד :

ועל-כן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת
עזה להעביר גלולים מן-הארץ והאלילים פרות
יברתוך לתמן עולם במלכות שדי וכל-בגדי-בשר
יקראו בשמה להפנות אלה כל-רשעי ארץ * יכירו
נדעו כל-יושבי תבל בירך תברע כל-ברך תשבע
כל-לשון * לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד
שמה יקר יתנו * ויקבלו כלם עליהם את-עול מלכותך *
רחמלך

וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֶרֶה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמְּלָכוֹת שֶׁלְךָ
 הֵינָה וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכֹבוֹד בְּכַתוּב בַּתּוֹרָתְךָ:
 יְהוָה וְיִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמֵר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־
 כָּל־הָאָרֶץ בְּיוֹם־הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְיִשְׁמוּ אֶת־ךָ: ק"י
 אֶל־תֵּרָא מִפְּנֵי פְתָאוֹם וּמִשׂוּאֹת רָשָׁעִים כִּי תִבּוֹא: עֵצוֹ גַּעֲזָה וְחֹסֶר דְּבַר
 דְּבַר וְלֹא יָקוּם כִּי עָמְנוּ אֵל: וְעַד־וְקָמָה אֲנִי הוּא וְעַד־שִׁבְתָּ אֲנִי אֶסְבֵּל
 אֲנִי גְשִׁימִי וְאֲנִי אֶשָּׂא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאִמְלֵם:

וכתב רמ"ל סוף סמוך זה:

אִךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ וְיֵשְׁבוּ יוֹשְׁבֵי אֶתְּפִנָּךְ:

פסוק נמתי חפנין דר"ה שבר כחמלה בלא גרסה ולקחת ק"ם נכס וים סמךן שטר נס ק
 פסוק קדש וכוסי כי יבולד:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: בְּקֶדְשֶׁלִּי כֹל־בְּכוֹר פְּטוּר כֹּל־
 רַחֵם בְּבִנְיַי יִשְׂרָאֵל בְּאֵדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: ג וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זִכֹּר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יָצִאתֶם מִמִּצְרָיִם מִבְּיַת
 עַבְדִּים כִּי בַתּוֹק יָד הוֹצִיאָ יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יִאֲבֹל הַמַּיִן:
 ו הַיּוֹם אַתֶּם יוֹצִיאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: ה וְהָיָה כִּי־יִבְרָאֶךָ יְהוָה אֶל־
 אֶרֶץ הַכְּנַעַנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִזִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ
 לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ וְעַבְדֶּת אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת
 בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה: וּשְׁבַעַת יָמִים תֹּאכְלָה מִצֹּת וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי תִגַּע
 לַיהוָה: ו מִצֹּת יִאֲכַל אֵת שְׁבַעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִדְרֹאֶה לֶךָ הַמַּיִן
 וְלֹא־יִדְרֹאֶה לֶךָ שָׂאֵר בְּכָל־זָבֻלֶךָ: ח וְהֵגַדְתָּ לְבִנְיָךְ בְּיוֹם הַהוּא
 לֵאמֹר בְּעַבְדוֹ זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם: ט וְהָיָה לֶךָ לְאוֹת
 עֲלִידָה וְלִזְכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לַמַּעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ בַּיּוֹם
 הַזֶּה חוֹקֶה הוֹצֵאֶךָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם: י וּשְׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
 לְמוֹעֲדֵה מִיָּמִים יְמִימָה: יא וְהָיָה כִּי־יִבְרָאֶךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעַנִי
 כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֶךָ וְלֹאֲבֹתֶיךָ וַתִּגְדָּה לֶךָ: יב וְהַעֲבַרְתָּ כֹל־פִּטְרוֹתֶיךָ
 לַיהוָה וְכָל־פִּטְרֶיךָ שֹׁנֵה בְהֵמָה אֲשֶׁר יְהוָה לֶךָ הַזֹּכְרִים לַיהוָה:
 יג וְכָל־פִּטְרֶיךָ חֲמֹר תַּפְרֶה בָשָׂה וְאִם־לֹא תַּפְרֶה וְעַרְפָּתוֹ וְכֹל בְּכוֹר

אדם

(א) מלאך (ב) זכרון (ג) מלאך (ד) יבשתי (ה) חסוד (ו) סלתי (ז) קד (ח) חסוד

סדר המילה

מב

קִנְיָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־בְלִיְתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי : לִכֵּן אָמַר
תִּקְנֵי נַתָּן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם :

סממין סלע על הכסף של אלוהים יאמר סמל :

זֶה הַכֶּסֶף שֶׁל אֱלֹהֵי זְכוּר לְטוֹב : לִישׁוּעַתְךָ קִנְיָתִי יְהוָה :
שִׁבְרָתִי לִישׁוּעַתְךָ יְהוָה וּמִצִּוְתֶיךָ עֲשִׂיתִי : אֱלֹהֵי מִלְאָךְ
הַבְּרִית הִנֵּה שְׁלַךְ לְפָנֶיךָ עַמּוּד עַל־יְמִינִי וּסְמִכְנִי : שֵׁשׁ אֲנֹכִי
עַל־אִמְרָתְךָ בְּמוֹצֵא שְׁלַל רֵב : שְׁלוֹם רֵב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין
לָמוּ מִכְשׁוֹל : אֲשֶׁר־י תִבְחַר וּתִקְרָב יִשְׁכֵּן חֲצִיךָ וְשִׁבְעָה בְּמוֹב
בֵּיתְךָ קֹדֶשׁ הַיְכָלְךָ :

סמל סגור ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על המילה :

לפי סגן סגור בן מלח למרשם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְצִוָּנוּ לְהִכְנִיֵם בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ :
וְעוֹמְדִים עַם טוֹיִם בְּשֵׁם שְׁנַכְנֵם לְבְרִית * בֵּן יִצְחָק לְתוֹרָה וְלַחֶסֶד
וְלְמַעֲשִׂים טוֹבִים :

יאמר סממין סלעו יאמר לעשות סממין וסמל על את הכסף סגור :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשׁ יָדֶיךָ מִכֶּסֶם
וְחֹזֵק בְּשֵׁאוֹר שֵׁם וְצִאֲצָאוֹ חֲתָם בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ עַל־
בֵּן בְּשֵׁכַר זֹאת אֵל נֹי תִלְקֵנוּ צוּרְנוּ צִדָּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאֵרְנוּ
מִשְׁנַחַת לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שֵׁם בְּבִשְׂרָנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
בוֹרֵת הַבְּרִית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִיָּס אֶת־הַיָּלֵד הוּא לְאֲבִיו וְלֵאמֹר וְיִקְרָא
שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל כִּבְשׁ יִשְׁמַח הָאֵב בְּיֹצֵא חֲלָצִיו וְתִגַּל אִמּוֹ
בְּפָרִי בְמִנְהָ : בְּכַתוּב יִשְׁמַח־אֲבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ : וְנֹאמַר
וְנֹאעֲבֹר עֲלֶיךָ וְנֹאֲרֹאךָ מִתְּבוֹסַסֶּת בְּדַמְךָ וְנֹאמַר לֹךְ בְּדַמְךָ חַי *
וְאָבִד

(א) סמל סגן סגן (ב) סמל סגן סגן (ג) סמל סגן סגן (ד) סמל סגן סגן (ה) סמל סגן סגן (ו) סמל סגן סגן (ז) סמל סגן סגן (ח) סמל סגן סגן (ט) סמל סגן סגן (י) סמל סגן סגן

סדר המידה

וְאָמַר לָךְ בְּדַמְךָ חַיִּי : וְנֹאמַר זְכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבָר צְדָה לְאַלֹהִים
דוֹד : אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אֲבֹרְהָם וּשְׁבִיעַתוֹ לְיִשְׁחָק : וְיַעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : וְנֹאמַר וַיִּמָּל אֲבֹרְהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ
בְּן־שָׁמֶנֶת יָמִים בְּאֲשֶׁר צָנָה אֹתוֹ אֱלֹהִים : הוֹדוּ לַיהוָה כִּירְטוֹב
פִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : הוֹדוּ לַיהוָה כִּירְטוֹב פִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : (פּלוּגי) זֶה
הַקָּטָן גְּדוֹל יְהִיָּה פֶלֶשׁ שְׁנֵיבְנֵים לְבְרִית בֶּן יַגְנֵם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה
וּלְמַעֲשִׂים מוֹבִים :

וּמַעֲשִׂים לְחֻפָּה מִטֹּס כִּנְרֵסָה אוֹ יִחֵסָה כְּעֵמֶט * וְאַחַר סִמְלָה יִחֲסַל חֲסֵלָה * מִשּׁוֹמֵל וְלֹא יִחֵס :
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיחָא זֶה חֲשׁוֹב וּמִקְבֵּל לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּי
לְפָנֶיךָ כְּסֹא כְבוֹדךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שָׁלַח עַל יַד מְלֹאכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים
בְּשֵׁמֶה קְדוֹשָׁה וּמְהוֹרָה (פ"ב"ב) הַנְּמוּל עֵתָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְשִׁיחָה לְבוֹ פֶתַח
כְּפֶתֶחַ שֶׁל אוֹלָם בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְהֵן לוֹ אֵיִיכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים חַיִּים שֶׁל יוֹרָת הַמָּא חַיִּים שֶׁל עוֹשֵׁר וּכְבוֹד וּשְׁתַּמְלָא מִשְׁאֲלוֹת לְבוֹ
לְמוֹבָה אִמֵּן וְכֵן יְהִי רְצוֹן :

כִּי שְׂכַר אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִשָּׁה וְאַחֲרָיִם דוֹד וְשִׁלְמָה הוּא יִבְרַךְ אֶת
הַיְלָד הַרֵךְ הַנְּמוּל (פ"ב"ב) כְּעֹבֵר (שפ"ב"ב) נָדַר עֲבוּרֵי לְצַדִּיקָה לְבִקּוֹר חוֹלִים
בְּשִׁכְרַת הַקְּבִ"ה יִשְׁלַח לוֹ מִדֶּרֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּכָל רַמָּ"ה אֲבִירֵי וְשִׁמָּה נִידוּץ
וְיִגְדֹלֵהוּ לְתוֹרָה וְלְחֻפָּה לְמַעֲשִׂים מוֹבִים וְנֹאמַר אִמֵּן :

דיני פדיון הבן

מִתָּה כֹּסֶם נִפְדוּת כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ נֶט שֶׁהוּא כֹסֶר לְאִמּוֹ הַיִּשְׂרָאֵלִית מִזֶּס שְׁנַיִם וְלִמְסַלָּה דֵּסִיס
בְּיוֹם יָ"ח בְּחֹמֶסֶה סְלֵעִים וְחַס פְּדוּת קִדְּס אִישׁ מְדוּי מִכָּלן וְאִינֵךְ שֶׁנֶּט כְּפֶסֶס * וְהַמֵּם סוֹנֵסִים כֹּס
מִסְקָל שְׁמוֹנֶה לֹט כֶּסֶף נֶק (שְׁקִירִין סִי"ן דִּלְבָר) כְּמִסְקָל סְקִירָה דְּמִדִּיחָנוּ וְחָל חֲמֵסֶה סְלֵעִים
שִׁתָּן לִכְתָּן כְּכֶסֶף אוֹ כֹּסֶף מִכֵּל דְּנֶט שִׁרְטָה שִׁתָּן מִקְרִקְשׁוֹת פְּגָדִים וְהַפְּרוֹת וְחַס פְּדֵס כֹּסֶס
אִישׁ מְדוּי :

הוא לך סדר פדיון הבן

אֵלֶּס מִיִּי לֵס לְגִטֵּר קִמ' כֵּן וּמִיִּי כֶּסֶף אוֹ אֵס כֶּסֶף חֲמֵסֶה סְלֵעִים וְהוֹדֵעַ לְכֵן שֶׁהוּא כֹסֶר
סֶסֶר רַחֵם לְאִמּוֹ הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאֹמַר לֵי :

אֲשִׁיתִי הַיִּשְׂרָאֵלִית יְלָדָה לִי בֶּן זֶה הַתְּכָבוֹד : סִכְתָּן מִכָּל אִישׁ וְאֹמַר בְּמֵאֵי
בְּעִית מִפִּי בְּבִנְיָה בְּבוּרָה אוֹ בְּחֵמֶשׁ סְלֵעִים דִּמְתִּיבָתָּ לְתָן לִי
בְּפִדְיוֹן בְּנֵי בְּבוּרָה זֶה : אֵלֶּס אִישׁ בְּעֵינָא בְּבִנְיָ בְּבוּרָה זֶה וְהִילָךְ
הַמִּשְׁעָה סְלֵעִים בְּפִדְיוֹן דִּמְתִּיבָנָא בֵּיה :

(א) סְלֵעִים קָפ ס (ב) סֶס קָפ ס (ג) סֶס קָפ ס (ד) סֶס קָפ ס (ה) סֶס קָפ ס (ו) סֶס קָפ ס (ז) סֶס קָפ ס (ח) סֶס קָפ ס (ט) סֶס קָפ ס

סדר פדיון הבן

וכשתקן האב לבן הספדיון מנרך האב .

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שתתנונו וקדמנו והתענונו לזמן הזה :

יש שכתבו לעשות מעשה ולא יש סס יין ששה ספדיון נהוך הסעודה אחר הסעודה ומנרך ססן על סין מד אחר הספדיון ולא אין סס יין ששה הספדיון עלה נהוך הסעודה ולא מנרך ססן על סלף משקיס ומעודה זו סיל סעודה מעסה :

סדר הבנסת שבת

מאד מאד צריך לזהר בהדלקת נרות להדליק קודם שקיעת החמה שקיעת הנראות והדינו בעוד השמש זורח בראשי האילנות בישרה בארץ המיטור שאין שום דבר במערב או בראשי גנים הגבוהים בעיר ולא לעשות אה"כ שום מלאכה כלל כד' לחוסף מחול על הקדש מעט כי אחר סילוק וביאת האור מראשי האילנות ונגים הגבוהים בכמו ד' הלך ששים משעה (שקדין מונטון) אזי הוא שקיעה האמיתית שהוא סילוק וביאת האור מראשי ההרים הגבוהים שבא"י ואז הוא תחילת זמן ביה"ש לר' יהודה בברייתא ופסקו בגמ' הלכה כמותו בכניסת שבת לחומרא לפי שהוא ספק של תורה באיסור כרת וסקילה ח"ו ולא כר' יוסי דאמר שתחילת זמן ביה"ש הוא בסוף ביה"ש דר' יהודה שהוא בכדי תוכש שעה וחצי תוכש משעות השעות (שוק כ"ד במעלי' וכן י"ח מינוטון) אחר השקיעה האמיתית בימים הששים שהם ימי ניסן ותשרי בא"י ואז הוא דאי לילה לר' יהודה ומשך זמן ענמשך ביה"ש דר' יוסי השעות אחר שקיעה האמיתית הוא דאי לילה גם לר' יוסי בא"י בימים הששים (כמ"ש בסמ"ג בהל' הרומה) שאז הוא זמן צאת ג' כוכבים בינונים בא"י בימים אלו תם בכל החורף כמעט דהיינו שאז כשהרקייע במטרהו והאיר זך נראים אז ג' כוכבים בינונים לזכי הראות מהאצטמננין הבקאים בגדל גוף הוכבים כולם ברקייע (וכמ"ש בתשו' מהר"ם ב"ב בשם ר"י) ובגדל אורם ויודעים שאלו ג' הנראים להם הם בינונים בגדל גופם ברקייע תם באורם (וכמ"ש הרמב"ד בפי' המשנה) והם אינם נראים לעולם לפני שקיעה האמיתית משא"כ בגדלים מהם בגופם או באורם שנראים לפעמים לפני שקיעה האמיתית כשהאיר זך והקטנים מהם בגופם או באורם אינן נראים עד לאחר זמן מה יותר משליש שעה אחר שקיעה האמיתית וכה שנראים לפעמים כוכבים קטנים מאד מקדם לשליש שעה אחר השקיעה בא"י (וכפי שדך זה במדינותינו) הם באמת גדולים ברקייע אלא שלמראית עינינו נראים קטנים (כמ"ש בתשו' ר"י במדרי"ם ב"ב שם והובאה בי' ב"ד סי' רס"ב ודלא כש"ך שלא ע"ש רק כב"י) ובמדינות אלו זמן צאת ג' כוכבים בינונים בימים הששים הוא בכמו חצי שעה בקרוב אחר שקיעה האמיתית שוק ליד הלך ששים בקרוב אחר שקיעה הנראית ליל צ"ח שהאיר זך וכן בכל החורף כמעט (שבמרחשון של חרשי החמה פותח

סדר הבנסת שבת

מש מושיע שנראים או נ' כוכבים בכחצי שעה אחר שקיעה הגראית ובנסת שוק
 מש על השני ובארד חוזר ופחת מש כבמרחשון ובניסן חוזר להיות בשנה עם
 תשרי (ע בס' אילים במעין התום) ופסק בגמרא הלכה כר' יוסי לחומרא כס'
 ביציאת שבת וק"ש של ערבית וכיוצא בהן שאינו ודאי לילה עד צאת הכוכבים
 הבתלים בגדל נפס ברקיע ובאורם ולפי שאין אנו בקיאים בהם לכך צריך להחמיר
 בקץ לענין ק"ש של ערבית עד שעה שלימה אחר השקיעה ובמ"ש לחוסף אח"כ
 מש מתחיל על הקרש ובחורף שהימים קצרים ורבחה המכשלה מאד בנשים להדליק
 צד שבת אחר השקיעה וגם באנשים ע"ה וקלי הדעת במלאכות אחרות צריך להודיעם
 שהוא איסור גמור של תורה ולהוכיחם בדברים רבים וקשים אולי ישמש לו אבל אם
 ידע שלא ישמש לו לא יוכיחם ולא יודיעם כלל וכלל כי מוטב שיהיו שוננים ואל
 יחו מודים כדאיתא בגמ' גבי תוס' יוה"כ והיינו דווקא תיכף אחר השקיעה עד סמוך
 לחצי שעה אחר כך כי אז בקרוב לחצי שעה אחר השקיעה בחורף תובה של תורה
 למחול ביום ביד חזקה בעתשים ונדודים אם לא ישמש שבוודאי איסור של תורה
 אין אומרים מוטב שיהיו שוננים וכו' ובקץ השיער משתנה לפי החדשים מנסת
 המדינה לצפון העולם וחמרון ידעה בזה אינו נקרא ספק בזה ולכן צריך להחמיר
 ולמחול בכל תוקף במדינות אלו: גם בקץ בכחצי שעה אחר השקיעה האמיתית
 עכ"ל ויש אומרים שספק של תורה דינו כודאי איסור של תורה לענין זה ולכן צריך
 למחול לכל תוקף בין בקץ בין בחורף תיכף אחר שקיעה האמיתית שהוא תחלת
 ביה"ש דר' יהודה לא אמרו בגמ' מוטב שיהיו שוננים אלא לענין תוס' מתחיל על
 הקרש ולא לענין עצמו של יום אפי' לספיק וכן עיקר להחמיר בשל תורה אבל לענין
 הפלה המנחה שהוא מ"ס אין למחול ביד המקלין בין בתל בין בשבת ובפרט
 בשעת הדחק בימות החורף שהיום קצר וכמו שמצינו שדחירו חכמים איסור שבות
 מ"ס בביה"ש בשעת הדחק ולצורך מצוה עוברת (אבל אין לסמוך כלל להקל עפ"י
 מ"ש הרב"י בש"ע הל' שבת בשם י"א והוא דעת ר"ה וסיעתו שעד כדי הולך נ'
 סלין ורביע שהוא קרוב לשעה ביננות אחר השקיעה הוא יום גמור ואח"כ מתחיל
 ביה"ש דר' יהודה הוא כדי הולך נ' רביעי סל שאו הוא זמן צאת הכוכבים ולילה
 ודאי כמאדול שמסקנת הדמה עד צ"ה הוא כדי הולך ד' סלין כי כבר חזר בו
 רב"י בש"ע יד הל' סילה ופסק בפשיטות דאחר השקיעה סיד הוא ביה"ש וכל"ש הש"ך
 שם וכל"ש הפרי"ה לא"ה ס' תר"גב ועמ"ס ומוקם עמ"ס כי ר"ה וסיעתו יודאי נגדו
 נגד הגאונים הראשונים רב שירא ורב האי בנו (הובא לשונם בתשו' ר"ם אלשקר
 ס' צ"ו) ואחריהם רבינו הנגאל (בט"ל) והר"ף והרמב"ם והראב"ן וסיעתם ונגד ר"י
 בעל התוס' ובעל העיטור וסיעתם ואינהו בתרא וחלקו על ר"ה וכל"ש הרא"ש בשם
 הד"י: וכה גם כי דעת זו היא נגד החוש ופליאה שנשנה שרד"י שיעור ד' סלין
 מהשקיעה עד צ"ה שברב"י רח"ל בגמ' מבואר שם בפי' בגמ' שהוא שיעור א' ממש
 כשיעור ד' סלין שכן ע"ה עד נץ התמה ובעת עליית ע"ה נראה בעליל שדקדק הוא
 לא כוכבים ולא נ' כוכבים בלבד וככה הוא ממש ודאי בסוף הולך ד' סלין אחר
 שקיעה אבל זמן תחלה הלילה לענין מצות של תורה שהוא בצאת וראיית נ' כוכבים
 בר דאי שהוא מקדם הרבה לזמן צאת וראיית כל הכוכבים כמו שנרא' בעת עליית
 ה' ועוד יש פליאה עצומה מדהוש על דעת זו וגם ראיות רבות ועצומות מסוגיה
 הולמד לדעת הגאונים הגם שאין דבריהם צריכים חיזוק כגודל שדבריהם קבלה:

הלכתא רבתא לשבתא

מד

ההן קצת אזהרות והערות לזרים ממשולות ושגגות השכיחות ומצוות אלפי הרבה
 מהנהיג הראשונים יש בהן איסור כרת וסקילה במיד והדוב הפאט בשגגה ה' יכפר :
שלא לסמוך על היתר הנהג באם נפל זבוב או שאר פסולת לכוס או לקערה
 להוציאו ע"י כף ולשאוב קצת משקה עמו כו' כי יש בזה חשש חיוב הטאת
 איסור סקילה ח"ו. ואין תקנה רק לשפוך מהכוס עד שיצא הפסולת מתיכנו; ולא
 ינפה עליו ברות פיו עד שיצא: אבל כותר לנפח עליו להקריבו לחופן הכוס ואו
 יסוה וישפוך ממנו עד שיפול הפסולת מתיכנו: שכיין שנפילת הפסולת לחופן הוא ע"י
 שאוחזו בידו הכוס עם המשקה שבתוכו ומסרתו בידו ה"ז נקרא בורר אוכל סתוך
 פסולת ומותר כדי לשתות מיד וכן אם נפל לקערה שיש בה רוטב ואפי' שומן הצף
 ע"פ הרוטב לא יורקנו ע"י כף עם רוטב שה"ז כבורר פסולת מאוכל וחייב:

ליוהר מאד שלא לאכול בשבת פולין (שקורין באב) בין חזין בין מבושלים כשרם
 בשרביטין שלהם כי מאתי שאין השרבים ראוי לאכילה יש בהם משום
 מפרק לדיה שהוא תולדת הדיש וחייב הטאת וסקילה ח"ו ואנפי' שכבר ניהוק הפולין
 מהשרבים על ידי הבישול ואינן מחוברים בו. וכן בשומטטין. ובעל נפש יתכיר
 לעצמו גם בסמן קמניות (שקורין ארבעם) בעורן בשרביטין אף שהשרביטין ראייל
 לאכילה. כי אין זה היתר ברוד:

מזב למנוע מלאכול ולחיים בשבת פולין הוציאם מקליפתם מע"ש כי הגה אף
 בעוד שהפרי מונח בקליפתו כולו או מקצתו מותר להסיר קליפתו בידו ואין בו
 משום בורר פסולת כאוכל מ"ם לאתר שהותרה הקליפה אם מנתת איזה תועבת קליפה
 בין חתוכות פרי או בין שלמי' אם כסירה מטעם חייב הטאת וסקילה משום בורר
 פסולת סתוך אוכל אלא יברור הפרי מהקליפות ולא יגע בקליפות כלל. ואפילו אם
 הקליפות מנתות לבין בלי שום פרי ביניהן יש איסור גדול בטלמולן משום סקנתה
 כנודע. וקשה להוהר בכל זה:

אנפי' שאין בישול אחר ביכול בדבר יבש. מ"ם אם חוזר ונמחה ממנו קצת יש
 בו משום בישול אחר בישול בלחלוחת המתיח אם הוסי' בו. ולכן צריך ליוהר
 במאד שלא להחם בשר או עופות צלויים או מבושלים אם יתחכם המהול הנמחה מהם
 עד שהוסי' בו משום איסור סקילה וכרת ח"ו וכן שלא לשפוך בב"ד שהוסי' על
 צוקטר כי מאחר שהצוקטר נמחה יש בו משום בישול. ולכן אין להקל במלח שלנו
 אף שנחבשל תחלה שמאחר שחוזר ונמחה אין להקל בו יותר מבמלח שביסיהם.
 לפי חילוק דרשות שבשיעור שיהא אפי' לחן בב"ש שהוסי' בו. והמסור תע"ב:

סדר מנחת ערב שבת

סוחרים סוחר נכל ערב שבת קודם מנחה וכו' כמנהל ז"ל או סוחרים נפרד שבת ז"ל סוחר
 א הדין ליהודה פרימוב פי לעולם תקדו: ב יאמר גאולי יהיה
 אשך גאלם מידעד: ג ימאריצות קבצם מוקדח וממערב
 מקפון ומים: ד תעו במדבר בישמון דרך עיר מלעוב לא מצאת
 רעובים

סדר מנחת ערב שבת

ה רעבים נסִיִּצְמֵאִים נִפְשָׁם בְּהֵם תִּתְעַפֵּף : י וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה
בְּצַר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם : י וַיִּדְרִיבֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לִלְבַת
אֶל־עִיר מוֹשֵׁב : ח יִדְדוּ לִיהוָה חֶסֶדוֹ וַנִּפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : ט כִּי
הַשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׂקְקָה וּנְפֹשׁ רַעֲבָה מִלֵּאֲמוֹב : י וְשִׁבִי הַשֶּׁדֶךְ
וְצַלְמוֹת אֲסִירֵי עֵינֵי וּבְרוּרָה : יא כִּי־הִמְרוּ אֶמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עַלְיוֹן
נֶאֱצַו : יב וַיִּכְנַע בְּעַמֵּל לֶבָם בְּשִׁלּוֹ וְאֵין עֲזָר : יג וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה
בְּצַר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם : יד יוֹצִיאֵם מִחֹשֶׁךְ וְצַלְמוֹת
וּמִסּוֹחֲתֵיהֶם יוֹתֵק : טו יִדְדוּ לִיהוָה חֶסֶדוֹ וַנִּפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם :
טז כִּי־שִׁבַר וְלַחֹת נִהְיֶת וּבְרִיחַ בְּרוּל גִּדְעַ : יז אֲוִלִים מִהֶרֶךְ
פֶּשַׁעַם וּמַעֲוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ : יח כִּל־אֲכַל תִּתְעַב נִפְשָׁם וַיִּנְעֻו עַד
שְׁעַר־יָמוֹת : יט וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם
יִוֹשִׁיעֵם : כ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם : כא יִדְדוּ
לִיהוָה חֶסֶדוֹ וַנִּפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : כב וַיִּזְכְּרוּ וַזְכִּי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ
מַעֲשָׂיו בְּרָנָה : כג יִדְרִי הֵיִם בְּאֲנִיּוֹת עֵשִׂי מִלֵּאכָה בְּמִים רַבִּים :
כד הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וַנִּפְלְאוֹתָיו בְּמַצּוֹלָה : כה וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד
רוּחַ סַעֲרָה וַתִּרְוּמֵם גִּלְיוֹ : כו יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת נִפְשָׁם
בְּרַעַה תִּתְמוּנָה : כז יִחוּנוּ וַיִּנְעֻו בְּשִׁבּוֹר וְכִל־חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע :
כח וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם וּמִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם : כט וַיִּקַּם
כְּעֶרְה לְדַמְכָּה וַיִּהְיֶשוּ גְלִיהֶם : ל וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּחֲוּ וַיִּנְהֵם אֶל־
מַחוּז דְּפָצִם : לא יִדְדוּ לִיהוָה חֶסֶדוֹ וַנִּפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם :
לב וַיִּחְמְדוּהוּ בְּקֶדֶל עִם וּבְמוֹשֵׁב וּבְגִיִם יִהְלֹלוּהוּ : לג יֵשֶׁם וְהָרֹחַ
לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן : לד אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְאָה מְרַעַת יוֹשְׁבֵי
בָּהּ : לה יֵשֶׁם מִדְבָּר לְאַגְסִימִים וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם : לו וַיִּוֹשֵׁב
שָׁם רַעֲבִים וַיִּכְוֹנוּ עִיר מוֹשֵׁב : לו וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּמְעֻו כְּרָמִים
וַיַּעֲשׂוּ פְרֵי הַבּוֹאֵה : לו וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבְהִמְתָּם לֹא יִמְעִיטוּ :
לז וַיִּמְעִטוּ וַיִּשְׁחֻו מַעֲצַר רַעַה וַיִּגְזֹן : ס שִׁפְךָ בּוֹ עַל־נְדִיבִים
וַיִּתְעַם בְּתוֹרוֹ לֹא־דֶרֶךְ : סא וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מַעֲוֵי וַיִּשֶׁם בְּצִאֵן
מִלְּשָׁחוֹת : סב יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכִל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהֶם : סג מִרְ
נֶכֶם וַיִּשְׁמְדֵי־אֵלֶה וַיִּתְבוּנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה :

סדר מנחת ערב שבת

ובחן את קריאי מלאביא : ואנת לית לה שם ידיעא דאנת היא
ממלא כל שמעון : ואנת היא שלימי דכלהו : וכד אנת תסתלק
מנהו אשתארו כלהו שמעון כגופא בלא נשמטא : אנת היא
חמים ולא בחכמה ידיעא אנת היא מבין ולא בבניה ידיעא :
לית לה אתר ידיעא : אלא לאשתמודעא תוקפה וחילקה לבני
נשא ולאחואה לון איך מתנהג עלמא בדינא וברחמי דאית
צדק ומשפט כפום עובריהון דבני נשא : דין איהו גבורה משפט
עמודא דאמצעיותא צדק מלכותא קדישא מאוני צדק תרין
סמכי קשומ דין צדק אות ברית קדש בלא לאחואה איך מתנהג
עלמא אבל לאו דאית לה צדק ידיעא דאיהו דין ולא משפט
ידיעא דאיהו רחמי ולא מכל אליו מדות כלל : ברוך יתיה
לעולם אמן ואמן :

י' ייד נפש אב תרחמן * משוך עבדה אלה צנה * ירוץ עבדה
כמו איל * לשתתנה אל מול תרה * יערב לו ידוהיה *
מנפת צוף וכלי טעם :

ה' דוד נאה יו העולם * נפשי חולת אתבתה * אגא אלנא רפא
נא לה * בהראות לה געם זונה * אז תתחוק ותתרפא *
והיתה לה שמחת עולם :

ו' תיק יתמו רחמיה * וחסה נא על בן אהובה * ביהוה כמה
נכסוף נכספתי לראות בתפארת ענה * אלה חמדה לפני
והיכה נא ואל תתעלם :

ה' גלה נא ופרסם תביבי עלי את סבת שלומי * תאיר ארץ
מבבורה * גילה ונשמחה בך * מנח אהוב כי בא מועד *
והגנו כימי עולם :

סדר קבלת שבת

ט

י"ט וחס"ט סגל בשבת ט"ק וחס"ט לכו נרננה רק מתחילין בזמור לדוד

א לכו נרננה ליהוה גריעה לצור ישענו: ב נקדמה
פניו בתודה בזמרות גריע לו: ג כי אל גדול
יהוה ומלך גדול על כל אלהים: ד אשר בידו
מחקרי ארץ ותועפות דרים לו: ה אשר לו הים והיא
עשהו ויבשת ידיו יצרו: ו באו גשתתוה ונכרעה
גברקה לפני יהוה עשנו: ז כי הוא אלהינו ואנחנו עם
מרעיתו וצאן ידו תזום אם בקלו תשמעו: ח אל
תקשו לבבכם במרובה כיום משה במדבר: ט אשר
נסני אבותיכם בתנוני נסראו פעלי: י ארבעים
שנה אקוט גדור ואמר עם תעו לבב הם והם לא
ידעו דרכי: יא אשר גשבעתי באפי אם יבאק
אל מנוחתי:

א שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ:
ב שירו ליהוה ברכו שמו בשור מיום ליום
ישועתו: ג ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו:
ד כי גדול יהוה ומהלל מאד נרא הוא על כל
אלהים: ה כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה
שמים עשה: ו הודו והדר לפניו עז ותפארת
במקדשו: ז הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה
כבוד ועז: ח הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו
לתצרותיו: ט השתחו ליהוה בהדרת קדש קילו
מפניו כל הארץ: י אמרו בגוים יהוה מלך אף תבון
תבל כל תמוט ידך עמים במישרים: יא ישמחי

קבלת שבת

הַשָּׁמַיִם וְתַגַּל הָאָרֶץ יִרְעֶם הַיּוֹם וּמְלֵאוּ: י כ יַעֲלוּ שְׂדֵי
וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ אִו יִרְנְנוּ כָּל־עַצְיָנָיִךָ: י ל פְּנֵי יְהוָה
כִּי בָא כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְרַל בְּצַדִּיק
וְעַמִּים בְּאֲמוֹנָתוֹ:

א יְהוָה מֶלֶךְ תַּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אַיִם רַבִּים: ב עֲנֵן
וְעַרְפֵּל סָבִיבֵי צַדִּיק וּמִשְׁפַּט מִכּוֹן בְּסֵאוֹ:
ג אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְךָ וְתִלְתַּמְּ סָבִיב צְרוּי: ד הָאִירוּ בְּרָקוֹ
תִּבְרַל רְאֵתָה וְתִחַל הָאָרֶץ: ה תְּרִים כִּדּוֹנֵג נִמְסִי
מִלְּפָנֵי יְהוָה מִלְּפָנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: ו תִּקְדּוּ הַשָּׁמַיִם
צַדִּיק וְרְאוּ כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: ז יִבְשׁוּ כָּל־עַבְדֵי פֶסֶל
הַמֹּתְהַלְלִים בְּאֵלִילִים הַשֹּׁתְתוּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים:
ח שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלַגֵּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפַּטֶּיךָ יְהוָה: ט בִּירְאֵתָה יְהוָה עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ
מֵאֵד גַּעְלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים: י אֲהַבִּי יְהוָה שְׂנְאוֹ רַע
שִׁמְרֵנָּפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: יא אֹר־
זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי־לֵב שִׁמְחָה: יב שִׁמְחוּ צַדִּיקִים
בִּיהוָה וְחִדּוּ לְזָכֵר קָדְשׁוֹ:

א מְזֻמָּר שִׁירוֹ לִיהוָה | שִׁיר הַדָּשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה
הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוּ וְזָרַע קָדְשׁוֹ: ב הוֹדִיעַ
יְהוָה יִשְׁמְעֵתוּ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלְיָה צַדִּיקָתוֹ: ג זָכֵר חֲסִידוֹ |
וְאֲמוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָּל־אֲפִסְרֵי־אָרֶץ אֵת יִשְׁמְעֵת
אֱלֹהֵינוּ: ד תִּדְרִיעוּ לִיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוֹ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ:
ה זָמְרוּ לִיהוָה בְּבִטָּר בְּבִטָּר וְקוֹל זְמֵרָה: ו בַּחֲצֻצּוֹת

וקול שזפר הריעו לפני המלך יהוה: וירעם תים
 ומלאו תבל וישיבי בה: ה גהרות ימחאו קרף יחד
 תרים ירגנו: ט לפני יהוה כי בא לשפט הארץ
 ישפט תבל בצדק ועמים במושלים:

א יהוה מלך ירגו עמים ישב כרובים תנוט הארץ:
 ב יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים:
 ג יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: ד ועו מלך
 משפט אהב אתה בוננת מושלים משפט וצדקה
 ביעקב א אתה עשית: ה רוממו יהוה אלהינו
 והשתחוו להם רגליו קדוש הוא: ו משה ואהרן
 בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא
 יענם: ז בעמוד ענן ידבר אליהם שפרו עדתו וחק
 נתן למו: ח יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היתה
 להם ונקם על עלילותם: ט רוממו יהוה אלהינו
 והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

א מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו
 ליהוה כבוד ועו: ב הבו ליהוה
 כבוד שמו השתחוו ליהוה בתהדרת קדש:
 ג קול יהוה על המים אל תהבוד הרעים
 יהוה על מים רבים: ד קול יהוה בפח קול
 יהוה בתהדר: ה קול יהוה שבר ארזים
 וישבר יהוה את ארזי הלבנון: ו וירקדם

כְּמוֹ-עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמוֹ בְּדֵרֵאמַיִם :
 קוֹל-יְהוָה הֶצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ : ה קוֹל יְהוָה
 יְחַל מְדַבֵּר יְחַל יְהוָה מְדַבֵּר קָדֵשׁ : ט קוֹל
 יְהוָה יְחַלֵּל אֵילוֹת וַיִּחַשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ
 כָּדוֹ אָמַר כְּבוֹד : י יְהוָה לַמִּבּוֹל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב
 יְהוָה מִלֶּדֶד לְעוֹלָם : יא יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ וַתֵּן
 יְהוָה אִיבָרָה אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

אבינ יתיץ
 קרע שטין
 נגיד וכיש
 בסיר צתני
 חקיב טניע
 יעל פוזק
 שקיז ציית

אָנָּה דָּבַר גְּדֻלַּת יְמִינָה תְּסִיר צְרוּרָה *
 קַבֵּל רַחֵם עֲפָקָה שְׂנֵבְנֵי מִדְּבַרְנֵי נוֹרָא *
 נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְרוּדָה פְּקַבֵּת לְשִׁמְרָם *
 פְּרָבִים מְרַבֵּם נְחִמֵי צְדָקָתָה תְּמַד גְּמִלָם *
 תְּסִיר קְדוּשָׁה בְּרוּב מִוִּקְהָה נְהַל עֲבָדָה *
 יְהוֹד גְּאֻה לְעַמָּה פְּגַה זִוְכְּרֵי קְדוּשָׁתָה *
 שְׂעָתָתָה קַבֵּל וַשְׁמַע צְעָקָתָנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת *
 פְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

לְכֵה דוֹרֵי לְקִרְאֵת כְּלָה : פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה : לכה
 שְׁ מוֹר וְזִכּוֹר בְּדְבוּר אֶחָד : הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיֻחָד *
 יְהוָה אֶחָד וַשְׁמוֹ אֶחָד : לְשֵׁם וּלְתַפְאֳרָתָה
 וּלְתַהֲלָה : לכה

לְ קִרְאֵת שַׁבָּת לְכוּ וְנִלְכֵה * כִּי הוּא מְקוֹר הַבְּרָכָה *
 מְרֵאשׁ מְקַדְּם גְּמוּבָה * סוּף מַעֲשֵׂהָ
 בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה : לכה

מִ קְדֵשׁ-מִלֶּדֶד עִיר מְלוּכָה * קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ תַּהֲפֹכָה *
 רַב לָהּ שַׁבָּת בְּעֵמֶק הַבְּקָא * וְהוּא יִחְמוֹל
 עֲלֵיךְ תַּסְלָה : לכה

ה תגערי מעפר קומי • לבשי בגדי תפארתך עמי •
עליד בן ישי בית הלחמי • קרבה אל
נפשי גאלה : לכה

ה תעוררי התעוררי • כי בא אורח קומי אזרי • עורי
עורי שיר דברי כבוד יהוה עליך נגלה לטה

לא תבושי ולא תקלמי • מה תשתוחחי ומה תתמי
בך יחסי עניי עמי • ונבנתה העיר על תלה : לטה

והיו למשסה שאסקה • ורחקו כל מבלענה • ישיש
עלך אלהקה • כמשוש חתן על כדה : לכה

ימן ושמאל תפרוצי • ואת יהוה תערצי • עליד
איש בן פרצי • ונשמחה ונגילה : לכה

בואי בשלום עמרת בעלה • גם ברנה (כיום בשמחה)
ובצלה • תוך אמוני עם סגלה • בואי כלה

בואי כלה • ימרו נחם סס • באי כלה שבת מלכתא : לכה

מזמור שיר ליום השבת : ב טוב להודות ליהוה ולומר לשמך
עליון : ג להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות : ד עליד

עשור ועלי נבל עלי תזון בכבוד : ה כי שמתחגי יהוה בפעלה
במעשי ידך ארנן : ו מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמק
מחשבתך : ז איש בער לא ידע וקסיל לא יבין את דעות :

ח בפרח רשעים כבוד עשב ויציו כל פעלי און להשמים עדי
עד : ט ואתה מרום לעלם יהוה : י כי תבה איבוק ויהוה פירצה
איבוק יאברו יתפרדו כל פעלי און : יא ותרם כראים כרני בקתי

בשמן רענן : יב ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
אזני : יג צדיק בתמר יפרח כארו בלקטן ישנה : יד שתולים

בבית יהוה בתצרות אלהינו יפריחו : טו עוד יעבון בשיכה

קבלת שבת

דשנים ורעננים יהיו: ^{סו} להניד פיי־ישר יהיה צירי ולא־
ע לְתָהּ (עלתה ק) ב: :

יְהוָה מֶלֶךְ נֹאֵת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאֵזֵר אֶת־תְּבוֹן תִּבְל
בִּלְתִּמּוֹת: ב נִכּוֹן בְּסֶאֱדָה מֵאֵז מֵעוֹלָם אֶתָּה: ג נִשְׂאוּ
נְהוֹת ו יְהוָה נִשְׂאוּ נְהוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהוֹת דְּכִיָּם: ד מִקְלוֹת ו
מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִיִּים אֲדִיר בְּמִרוֹם יְהוָה: ה עֲדֵתֶיךָ:
נֶאֱמַר מֵאֵד לְבִיתֶךָ נֶאֱדָה ^(י"ג נֶאֱדָה) קִנְיֵשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים:
קריש יתום •

סנה קודם ברט לומרים זה כמחמיר וכו' מוסר מרשח תרומס :

בְּנוּנָה דְאֵנוּן מִתְיַחֲדִין לְעֵלָּא בְּאַחַד אוֹף הֲבִי אִיְהוּ
אֲתִיְחַדְתָּ לְתַתָּא בְּרִזָּא דְאַחַד לְמַהוּי עִמְהוֹן
לְעֵלָּא חַד לְקַבֵּל חַד • קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֶחָד
לְעֵלָּא לָא יִתִּיב עַל פּוֹרְסָא דִיקְרָה עַד דְאֲתַעֲבִידת
אִידוּ בְּרִזָּא דְאַחַד בְּנוּנָה דִילִיה לְמַהוּי אֶחָד בְּאַחַד
וְהָא אִיקוּמְנָא רְזָא דִיהוּה אֶחָד וְלִשְׁמוֹ אֶחָד :

רְזָא דְשַׁבְּת אִידוּ שַׁבְּת דְאֲתִיְחַדְתָּ בְּרִזָּא דְאַחַד
לְמִשְׁרֵי עָלָה רְזָא דְאַחַד • צְלוֹתָא דְמַעְלֵי שַׁבְּתָא
דְהָא אֲתִיְחַדְתָּ בּוֹרְסָא יְקוּרָא קוֹדֶשׁא בְּרִזָּא דְאַחַד
וְאֲתִתְקַנַּת לְמִשְׁרֵי עָלָה מְלָכָא קוֹדֶשׁא עֲלָאָה בַד
עֵיל שַׁבְּתָא אִידוּ אֲתִיְחַדְתָּ וְאֲתִפְרַשְׁתָּ מִסְפָּרָא אַחְרָא:
וְכַל־דִּינֵן מִתְעַבְרִין מְנָה וְאִידוּ אֲשׁוּתְאֲרַת בְּיַחְדָּא
דְגִהוּרֵי קוֹדֶשׁא וְאֲתַעֲפַרְתָּ בְּכַמְהָ עִמְרִין לְגַבֵּי מְלָכָא
קוֹדֶשׁא: וְכַל־שׁוֹלְטָנֵי רוּגְזִין וְכַמְרֵי דְדִינָא בְּכַדְהוּ
שַׁרְקִין וְאֲתַעֲבְרוּ מְנָה: וְלִית שׁוֹלְטָנָא אַחְרָא בְּכַדְהוּ
עֲלִמִין: וְאַנְשֵׁינָא גְהוּרִין בְּגִהוּרֵי עֲלָאָה וְאֲתַעֲפַרְתָּ

לַתֵּאָא בְּעֵמָא קְדִישָׁא : וְכִלְהוּ מִתַּעֲפָרִין בְּגִשְׁמַתִּין
 בְּרֵיתִין : כְּדִין שְׁרִוּתָא דְצִלוּתָא לְבָרְכָא לָהּ בְּחֻדְוָה
 בְּגִהוּרֵי דְאַנְפִּין : חַצִּי קְדִישׁ • בְּרֵט •

ביחוד יאמר ג"כ סיום המאמר אשר נבחרו להסגין

וְלוֹמַר בְּרָכוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ • אֶת־דִּיקָא דָּא
 שֶׁבֶת דְּמַעְלֵי שְׁבֵתָא : בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ
 דָּא אֲפִיקוּ דְבִרְכָאן מִמְּקוּרָא דְתַנּוּ וְאַתֵּר דְּנַפִּיק
 מַגִּיהָ כָּל־שְׁקִיּוּ לֹא־שְׁקָאָה לְכִלְאָ : וּבְגִין דָּאִהּ
 מְקוּרָא בְּרָזָא דָּאֵת קְרִיבָא קְרִינֵן לֵיהּ הַמְּבָרֵךְ אִיהּ
 מְבוּעָא דְבִירָא וּבִינֵן דְּמִטְּאָן הֵתָם הָא כְּלָהּ לְעוֹלָם
 וָעַד וְדָא אִיהּ בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד :

ברוך אתה •

תפלת ערבית

צו"ס מחלין שיר הבתולות :

בְּחַל יִאמַר אֵי וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשְׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כְּלַחֲמָתוֹ : יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךְ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ :

* יְשׁוּר הַמַּעֲלוֹת הַגָּה בְּרָכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה הַעֲבָדִים
 בְּבֵית יְהוָה בְּלֵילוֹת : ב שְׁאוּ־יְדָכֶם קִדְשׁ וּבְרָכוּ אֶת־
 יְהוָה : ב יְבָרְכֶה יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ : יִחַם וַיַּצֵּה
 יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבִלְבָלָה שִׁירָה עַמּוֹ תַּפְקֵה לְאֵל חַיִּי : וְתִשְׁוַעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה מַעֲוִים בְּעַת צָרָה : וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיַּפְלֵטֵם וַיַּפְלֵטֵם
 מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּו :

(*) סולס סח (ב) סח פ"י (ג) סח ק"ה (ד) סח סח ע. (ה) סח סח (ו) סח סח ז.

תפלת ערבית

יְהוָה זָכוּר עִמָּנוּ מִשָּׁנֵי-לֵיל אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה יי : יְהוָה זָכוּר אִשְׁרֵי
אָדָם בַּמָּוֶל בָּהּ יי : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲגֹגוּ בְיָוֶם-הַקָּרָאנוּ יי :

תְּעַדֵּל וְתִקְדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא יי : בְּעֵלְמָא דִּי-יִבְרָא כְרֵעוּסָהּ תְּמַלִּיךְ
מַלְכוּתָהּ וְתַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְתִקְרַב מְשִׁיחָהּ יי : בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֵלְמָא יְהַפְרֵךְ וְיִשְׁמַרְפֵּה וְיַחֲפָאֵר וְיַחֲרֹמֵס וְיַחֲנַשְׂא
וְיַחֲסִיד וְיַחֲעֲלֵה וְיַחֲסַלֵּל שְׁמֵהּ דְקַתְלָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יי : לְעֵילָא מִן כָּל
בְּרַחְמָא וְשִׁירְחָא וְשִׁבְחָתָא וְנִחְיָתָא דְאִמְרֵיהּ בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

אָמַר הַשֵּׁן בְּרַכּוּ אֶת-יְהוָה הַמְּבָרֵךְ :

וְהִקְדֵּל עוֹנִים בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרַכָּתְךָ
מַעֲרִיב עַרְבִים בְּחֻכְמָהּ פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבְתוֹנֵה
מִשְׁנֵה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמֵינִים וּמַסְדֵּר אֶת הַיּוֹכְבִים
בְּמִשְׁמֹרֶתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרִצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל
אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר : וּמַעֲבִיר יוֹם
וּמַבְיֵא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְהוָה
זָכוּר אִשְׁמוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּעֲרִיב עַרְבִים :

אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבַת הַתּוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּתְךָ עַד
כִּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנוּ וּבְקִיּוּמֵנו גְּשִׁיחַ בְּהַקְדָּה
וְנִשְׂמַח בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד בֵּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה וְאֲהַבַתְךָ לֹא
תִסּוּר (י) אֵל תִּסּוּר) מִפְּנֵי לְעוֹלָמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

הַיּוֹאֲהֻבֶתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר

אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ : וְיִקְשְׁרֶתְּם לְאוֹת עַל יְדֶיךָ וְהָיוּ לְמִטְפַּת בֵּין
עֵינֶיךָ : **ס** וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

יְהוָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר הִבַּחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

לְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : י וְנָתַתִּי מָטָר
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דִגְגָה וְתִירֹשָׁה

וְיִצְהַקְךָ : **ט** וְנָתַתִּי עֵשׂוֹב בְּשֹׁדְךָ לְבַחֲמֶתְךָ וְאִבְלֹת
וְשִׁבְעֵת : **י** הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פְּנֵי־פִתְחֵי לִבְבְּכֶם וְסוּרֹתֶם

וְעַבְדֶתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : י וְחָרָה
אִף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר

וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדֶתֶם מִהֲרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַמַּטְבָּח אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : יי וְשָׁמַתֶם אֶת־

דְּבַר יְהוָה עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֶתֶם
לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמִטְפַּת בֵּין עֵינֵיכֶם : יג וְלִמְדֶתֶם

אֶתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ
בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ : **כ** וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת

בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

לְמַעַן

א לַמַּעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתֵת לְהֵם כְּיָמֵי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

ב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : לֹחַ דִּבַּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־

בְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת : לֹס וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאוּתָם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אֶת־רִי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם :
ס לַמַּעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
קְדוּשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : ט אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אָמֵן וַאֲמוּנָה כָּל־זֹאת וְקוּם עֲלֵינוּ כִּי הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ : וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ :
הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלֻכְנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־
הַעַרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם וְהַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה
לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ : הַעֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד־אֵין חֶקֶר
וְנִפְלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר : הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּתַיִם וְלֹא־
נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ : הַמְּדַרְיֵקֵנוּ עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וְנֹרֵם
קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שֹׁנְאֵינוּ : הָאֵל הַעֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה
וְאַתּוֹן וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי־הָם הַמְּכָה בַעֲבָרְתוֹ
כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵרוֹת עוֹלָם הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם־סוּף וְאֶת־

רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתוֹמוֹת טַבַּע וְרָאוּ בְנֵי
 גְבוּרָתוֹ שָׂבְחוּ וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ וּמְלִכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ
 עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
 רַבָּה וְאָמְרוּ בָּלֵם :

מִי כְּמִכָּה וּבְאֵלִים יְהוָה מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נִרְאָה
 תְּהִלַּת עֲשֵׂה פְלֵא : מְלִכּוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ בּוֹקֵעַ
 יָם לְפָנֵי מִשָּׁה זֶה אֵלֵי עָנוּ וְאָמְרוּ : יְהוָה אֱיָמֶךָ
 לְעֵלְמָם וְעַד :

וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וַיִּגְאֻלוּ מִיַּד חֲזָק
 מִמֶּנּוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גְּאֹל יִשְׂרָאֵל :

הַשְּׂכִיבֵנו אֲבוֹנֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מְלַכְּנוּ לְחַיִּים
 טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה
 מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו מִתְּרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ וּפְרוֹשׁי׃
 עֲלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ

שבת תהמין

וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ . וְהִסֵּר בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת
 מַעַלְלֵינוּ אוֹיֵב דְּבַר וְחָרֵב שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
 וְרָעַב וַיְגַן וְהִסֵּר שְׁטָן עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלַם :

מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאֲחֵרֵינוּ וּבִצֵּל כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּרְנוּ . וְשָׁמֹר
 צְאֲתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מְעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה שׁוֹמֵר אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד : חֲצִי קָדִישׁ

שבת העולם לומר קודם ח"ק כחול ברוך ה' לשלום חתן ולמן וכשבת ושמרו (וביום ור"ה ויו"ט
 פסוקים החיים חתן קדושת יום) ויש להם על מה שיסמוכו אבל כטעמין שלא לומר כחול ברוך
 ה' לשלום חתן ולמן חתן חשב הספק גם בשבת (וביום ור"ה ויו"ט) אין להספק בכסוקים ואין
 להספק להכריז יעלה ויבא בליל ר"ח :

לשבת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לזרהם ברית
 (ה' ימים לא יל. ב.) כחול לא יז. (" כחול יר שמר חסות שלום

מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה: י ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

ישמחו במלכותה שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי * כלם ישבעו ויתענגו משובה * ובשביעי רצית
בו וקדשתו המדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו * רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיה ותן חלקנו בתורתה * שבענו
משובה ושמת נפשנו בישועתה וסתר לבנו לעבדה
באמת * והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשה * ונחיה בה כל ישראל מקדשי שמה: ברוך
אתה יהוה מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל * ולהפלתם שעה * והשב העבודה
לדבר ביתך ואשי ישראל והפלתם באהבה תמבל ברצון ותתי
לרצון סמך עבודת ישראל עמך:

גמל חכם ולויל כל חסד:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד
ויושר * ויחננו ויפקדוננו ויכרונו אבותינו ויכרונו משיח בן דוד
עבדה ויכרונו וישלם עיר קדשה ויכרונו כל עמך בית ישראל לפניך
לפליטה לשובה לזון ולחסד ולרחמים ולחסים טובים ולשלום ביום
מלא חסד ראש החדש | מסא רג המצות | מסא רג המצות
הנה: ויבנו יהוה אלהינו בו לשובה * ויפקדנו בו לברכה * והישענו
בו לחיים טובים: ובכר ישעיה ורחמים ויבנו ויבנו עלינו והישענו
בי אליה עגית * כי אל מלה רבון ורחם אמה:

ותתענה עגית בשובה לציון ברחמים: ברוך אמה יהוה המצוד
שבעתי לציון:

ערבית לשבת

מודים אנו לך שאתה הוא ידוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד
צור חינו קבן ישענו אמה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלהך
על חינו הנסורים בניה ועל גשמותינו הנקודות לך ועל נסיה שפכה
יום עקנו ועל גפלאותיה וטובותיה שפכלעת ערב וקבך וצדקתה הטוב
פי לא יקרו כחמיה ותמרתם פי לא יתמו חסדיה פי מעולם קרנו לך :

בחסד אומרים כאן ועל הנסים :

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל הפישועות ועל הנפלאות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

בימי מהתהו ביוותקן בהן גדול השמונאי ובניו כשעמדה מלכותן
הרשעה על עמך ישראל להשיבתם תורתך ולהעבירם מחן רצונה
ואמה ברהביה הרבים עקדת להם בעת צרתם רבת את דרכם בנת את
דינם נקמה את נקמתם מחרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד כעשים
וקמאים ביד מהורים ורשעים ביד צדיקים ונדים ביד עוסקי תורתך וקה
עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשובה גדולה
וקרן בהיום הזה ואחר כך באו כנוה לדביר ביתך ופנו את ידך
ומתרו את מקדשה ותדלקו גרות במצרות קדשה וקבעו שמונת ימי
הקפה אלו להודות ולתהל לשמך הגדול :

ועל קלם יתברך ויהי עמך ויהי עמך שמה מלכנו תמיד לעולם ועד

בשם וכתוב לחיים טובים בלבי בריהך :

וקל'טוים ידוה סלה ויהללו שמך הגדול לעולם פי טוב האל
לשועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב : ברוך אמה ידוה הטוב שמך
לך נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה חיים מן תחסד ורחמים עלינו ועל פלי ישראל
עמך פרקנו אבינו בלנו באחד באור פניה פי באור פניה נחת
לנו ידוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים
לשלום וטוב בעיניך לכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום :

וקספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונתקה ונודות טובות נבך ונתקב
לפניך אנוש וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אמה ידוה המבכה את עמו ישראל בשלום :

ידוה לציון ואגדי פי ונהיון לפי לפניה ידוה צדי וגאלי :

אלהיו נצוד לשוני מדע ושפתי מדבר מדמה ולקמקלי גפשי תרום וגפשי
 בעפר לכל תהיה פתח לפי בתורתה ובמזותיה תרדוף גפשי וכל
 החושבים עלי רעה מנהגה הפר עצתם ומלכל מהשבתם : יהיו קמין לפגור
 רום ומלאה יהיה דחה : למען יהיו ציון ידיקה הושעת ומנה בעגני : עשה
 למען שקה עשה למען ומנה עשה למען תורתה עשה למען תדעיה
 יהיו לציון אבריה והגיון לפי לפנה יהיה צורי וגאלי : עשה שיום
 (כ"ח) השלום) בקרוביו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
 יהי כבוד מלפניך יהיה אלקינו ואלהי אבותינו שפנה בית המקדש בהנהגה הניקט
 וכן הלכתי בתורתך :

ולומרים ויכלו

אויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מפלא מלאכתו
 אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ומקדש אתו כי בו
 שבת מפלא מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

ולומר סוף ברכה מתוך ו' ו' ב' ג' ד' ה' ט' ס' :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
 קונה שמים וארץ :

כינן אבות בדברו מנה מתים במאמרו האל הקדוש
 (בעשיה המלה הקדוש) שאין כמוהו המניח
 לעמו ביום שבת קדשו כי בם רצה להניח להם
 לפגור בעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום
 תמיד מעין תברכות אל ההודאות ארון השלום
 מקדש השבת ומקרה שביעי ומניח בקדשה לעם
 מדשגני עניג זכר למעשה בראשית :

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו
 קדשנו במצותך ותן חלקנו
 בתורתך • שבענו משוכך ושמח נפשנו
 בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת •
 והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
 קדשך • וינחו בה כל ישראל מקדשי
 שגך : ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

קריש שלם

^{ה'ל"ט} * **מזמור לדוד יהוה רעי לא אתכר :** ב בנאות השא ירביצני
 עלימי מנוחות ינהלני : נ נפשי ישׁובב יתני במעגלי
 צדק למען שמו : ד גם בראיך בגיא צלמות לא אירא רע פיר
 אמה עמדי שבמך ומשענתך המה ינחמני : ה תשרף לפניו
 שילתן נגד צדרי דשנת בשמן ראשי פוסי רות : יאך | מוזב ותסד
 ירדפוני פלימי חיי ושבתני בבית יהוה לארך ימים : חצי קריש

י' ברכו את יהוה המברך :

קל וכן ברוך יהוה המברך לעולם ועד :

עיינו לשבת לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא
 עשנו כעיי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם וטרלטו ככל המונם שהם משתחוים להבל
 ולריק : נאנחמי בורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא : שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים
 ממעל ושכינת עוה בבנהי מרומים : הוא אלהינו אין עוד אמת מלבנו

נד
אָפּס וּזְלָחוּ כַּפְתּוּב בְּתוֹרְתוֹ יִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְכֶּה כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

וְעַל־כֵּן נִמְנָה לָּהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת
עֲזָרָהּ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלֹהִים כָּרוֹת
יִכְרַתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכַל־בְּנֵי־בְשָׂר
יִקְרְאוּ בְּשִׂמְךָ לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי אָרֶץ יִכְרוּ
יִדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי לָּךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ תִּשְׁבַּע
כָּל־לְשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיְפֹלוּ וְלִכְבוֹד
שִׂמְךָ יִקְר יִתְּנוּ וַיִּקְבְּלוּ כֻלָּם עֲלֵיהֶם אֶת־עַל מַלְכוּתֶךָ
וְתַמְלוּךָ עֲלֵיהֶם מִתְּהֵרָה לְעוֹלָם וָעַד כִּי תַמְלִכּוֹת שְׁלָךְ
הִיא וְלַעוֹלָמִי עַד תַּמְלוּךָ בְּכָבוֹד כַּכְתוּב בְּתוֹרְתֶךָ
יְהוָה וַיִּמְלֶךְ לְעַלְמִם וָעַד : וְנֹאמַר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד : קי

אַל־תִּירָא מִפְּסֻד פְּתָאוּם וּמִשׁוֹאַת רְשָׁעִים כִּי תְבוּא : עֲצוּ עֲצָה וְחִפֵּר דְּבָרוֹ
דְּכִר וְלֹא יָקוּם כִּי עַמְּנוּ אֵל : וְעַד וְקָנָה אֲנִי הוּא וְעַד־שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל
אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשְׂאָ וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֵט :

(כסב רמ"ל טז"ל ספוק זה) אך צדיקים יודו לטובך ייטב ישרים את עמך :

כמיטב נביתו ילמד זה :

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁרֵת מִלְּאֲבֵי
עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא : ג"פ בּוֹאֲכֶם לְשִׁלוֹם מִלְּאֲבֵי
הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא : ג"פ בְּרַכּוֹנֵי לְשִׁלוֹם
מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי

(פ' דברים ד' ל"ג. ב' שמות טו' ט"ז. ג' וזכרים ד' פ"ד. ד' משה' ג' כס"ג. ה' יחזקאל ט"ז. ו' יחזקאל ט"ז. ז' יחזקאל ט"ז. ח' יחזקאל ט"ז. ט' יחזקאל ט"ז. י' יחזקאל ט"ז.)

המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"פ צאתכם
לשום מלאכי השלום מלאכי עליון ממלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"פ

די מלאכי וצדיליה לשמרה בגל דרבוי :
יהיה לשמרה צאתה ובואה מעתה ועד עולם :

אשת הנול מי ימצא ורחק מפנינים מכרה : יא בטח בה לב
בעלה ושקל לא יחסר : יב גמלתהו טוב ולא ידע כל ימי
חיה : יג דרשה צמר ופשתים ותעש ברחץ בפיה : יד היתה
כאניות סחר ממרהק תביא לחמה : טו ותקם בעוד לילה ותתן
ברך לביתה ורק לגערותיה : טז זממה שדה ותפתחו מפרי בפיה
גמי : יז הגרה בעוז מתניה והאמן ורועותיה : יח טעמה
פירטוב סתרה לא יכבה בליק גרה : יט ידיה שלחה בפישור
ובפיה תמכו פלה : כ כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון :
כא לא תיקרא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים : כב מרבדים
עשתה ליה שש וארמון לבושה : כג נודע בשערים בעלה
בשבתו עם וקניארין : כד סרין עשתה והמפר ותגור נתנה
לפני עני : כה עזרתה לבושה ותשחק ליום אחרון : כו פיה פתחה
בחכמה ותורת חכר על לשונה : כז צופיה תילכות ביתה ולחם
עצלות לא תאכל : כח כמו בניה ויאשרנה בעלה ויהללה :
כט רבות בנות עשו חיל ואף עלית על בלעז : ל שער חנו ותכל
חופי אשה וראת יתה היא תתהלל : לא הנדילה מפרי ידיה
ויהללה בשערים מעשיתה :

סדר הקידוש לליל שבת

א קומור לוד יתה רעי לא אחר : ב בנאות דשא ידביעני
עלמי מנחות ינהלני : ג גפשי ישובב יתני במעגל
צדק למען שמו : ד גם בראלה בניא צלמות לא יארא רע פרי

אתה

אמרה עמדי שבמקד ומשענתה המה ינחמני : ה תערוך לפני
 שלחן נגד צדרי דענת בשמן ראשי פוסי רייה : ו אך ומזב וחסד
 ירדפוני כל ימי תני ושבתו בבית יהודה לארד ימים :

דא הוא סעודתא דתקל תפוחין קדישין :

אתקינו סעודתא דמהמנותא שלמתא חדותא דמלכא
 קדישא אתקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא
 דתקל תפוחין קדישין וזער אנפין ועתיקא קדישא אתק
 לסערא בהרה :

יום הששי * ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם : ב ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה : ג ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

סברי סרו ברוך אמרה יהוה אלקינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
 ברוך אתה יהוה אלקינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו ורצה בנו וישבת קדשו באהבה
 וברצון הנחלנו וזרון למעשה בראשית תהלה
 למקראי קדש וזכר ליציאת מצרים : כי בנו בתרת
 ואותנו קדשת מכל העמים וישבת קדשה
 באהבה וברצון הנחלתנו : ברוך אתה יהוה
 מקדש השבת :

א זמר בשבתין * למיעלנו פתוחין * דתקל תפוחין * דאנץ
 קדישין :

תקוני שבת

ג זמין לה השתא * בפתורא חרותא * ובמנרתא מבתא * דגנדרא
 על רישין :

ד מנא ושמאלא * וביניהו בלה * בקשומין אזלא * ומאנין
 ולבושין :

ה חבק לה בעלה * וביסודא דילה * דעבד גיחא לה * יהא פתיש
 פתישין :

ו וזון אף עקתין * במלין ושבתין * גרם אנפין חדתין * ורוזין
 עם נפשין :

ז הו סגי ייתי * ועל תרא מרמי * גחודה לה יממי * ובגראן
 דנפישין :

ח ריבו שושבנין * עבדו תקנין * לאפשא זינין * ונונין עם
 רחשין :

ט סעבד נשמתינן * ורוזין חדתין * בתרתין ובתלתין * ובתלתא
 שבשין :

י עטורין שבועין לה * ומלקא דלעלא * דיתעטר בלא * בקדיש
 קדישין :

יא שימין וסתימין * בגו כלעלמין * גרם עתיק יומין * הלא במיש
 במישין :

יב הא רענא קמה * דתשריה על עמה * דיתענג לשמה *
 במתיקון ודובשין :

יג סדר לדומא * מערתא דסתימא * ושלחן עם נומא * בצפונא
 ארשין :

יד חקרא נו כסא * ומדאני אסא * לארום וארוסה * לתתקפה
 חלשין :

יז עבד לחון בתרין * במלין יקורין * בשבעין עטורין * דעל גבי
 חמשין :

יח כינקא תתעטר * בשית נומא לסמך * בונין תתקפוד (ס"ה ביה)
 תוקפוד * בשית נומא לסמך * וזינין דכנישין :

נו תקוני שבת
 ש ביתו ושביקו • מסאבין דרתיקו • חבילין דמעימו • וכל
 זינו חבושין :
 ל מבצע על רפתא • כותא וכביעתא • תרין ידין נקמא
 סתימין ופרישין :
 מ שח זיתא דכיא • דסחנין רתא • ונגדין נחליא • כגנה
 ברחישין :
 ה לא גימא רזין • ומלין דנגיון • דליתיהון מתחזין • סמירין
 וכבישין :
 אתעמרת כלה • ברזין דלעלא • בגו האי הלולא • דעירין
 קדישין :
 ויתא רעוא מןקדם עתיקא קדישא דכל קדישין וממרא דכל
 ממירין סתימא דכלא דיתמשך טלא עלאה מניה למליא
 רשא דזעיר אנפין ולהטיל לחמל תפתוין קדישין כגהיר
 דאנפין ברעוא וכתותא דכלא :

שחרית לשבת

נאסם למנחם כביעת יאמר חסורים טו קדם נרוך סאמר :

• למנצח מוזור לחד : ב השמים מספרים כבודאל ומעשה
 דיו מגיד דקמע : ג יום ליום יביע אמר ולילה
 ללילה יתחדדעת : ד אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם :
 ה בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלידם לשמש שם ואתל
 כהם : ו יהוא כרתן יצא מתפתו ישיש כגבור לדוץ ארה :
 י מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר
 מתחתו : ח הודות יתה המימה משיבת נפש עדות יתה נאמנה
 סחכימת פתי : ט פקדי יתה ישרים משמחילב מצות יתה
 כרה מאידת עינים : י דאת יתה מהורה עמרת לעד משפמר
 יתה אמת עזקי יתה : יא הנתמדים מזהב ומפו רב ומתוקים
 סדיש ונפת צואים : יב נסעבהדה גזר כהם בשמדם עקב רב :

שיארת

(6 פוליס טו)

שחרית לשבת

י שגיאואת מייבין מנסקרות נקני: י גם מזדים | השך עבדה
 אלימ'שלוכי אז איתם ונקתי מפשע רב: * יהיו לרצון |
 אמריפי והגיון לבי לפניה יתה צוהי וגאלי:

* רננו צדיקים ביהיה לישראלים נאנה תהלה: ב הדרו ליהיה
 בכבוד בנבל עשור זמרו: ג שירו לו שיר חדש
 חסיונו נגן בתרועה: ד ביישר דברייהיה וכל מעשהו
 באמונה: ה אהב צדקה ומשפט חסד יהיה מלאה הארץ:
 ו בדבר יהיה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: ז פגם פגד
 מי תים נתן באצרות תהומות: ח יראו מיהיה כל הארץ
 ממנו יגורו בלישבי תבל: ט כי הוא אמר ויהי הוא צנה
 ויעמד: י יהיה הפיר עצת גוים היא מחשבות עמים: יא עצת
 יהיה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: יב אשרי הגוי
 אשר יהיה אליו העם | בחר לנהלה לו: יג משמים הביט יהיה
 ראה את כל בני האדם: יד ממבון שבתו השנית אל בלישבי
 הארץ: טו תוצר יחד לפס המבין אל כל מעשיהם: טז אין
 המלך נישע ברביוול גבור לא ינצל ברבב'ת: יז שך חסום
 לתשועה וברב חילו לא ימלט: יח הנה עין יהיה אל יראוי
 למיחלים לתסוד: יט להציל ממות נפשים ולחיותם ברעב:
 כ נפשנו חרתה ליהיה עורנו ומגננו הוא: כא בירבו ישמח
 לבנו כי בשם קדשו ברתנו: כב יהי חסדה יהיה עלינו כאשר
 יחלנו לה:

* לךוד בשנותו את מעמו לפני אבימלך והג'שחו וולך:
 ב אברכה את יהיה בכל עת תמיד תהלתו בפי:
 ג ביהיה תהלתל גפשי ישמעו עננים וישמחו: ד גדלו ליהיה
 אתי וגרוממה שמו יהיו: ה דרשתי את יהיה וענני ומכל
 מגדולי תצילני: ו הביטו אליו ונהרו ופניהם אליהפרו: ז יה
 עני קרא יהיה שמע ומכל צרותיו השיעו: ח הנה מלאך יהיה
 קבוב ליראוי ויהלצם: ט מעמו וראו בירמוב יהיה אשרי הגבר

שחרית לשבת

הַמִּדְבָּר : י יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קְדוֹשׁוֹ כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ :
 יא כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ וְדָרְשׁוּ יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כְּלִמְדוֹב : יב לְכוּ
 בָּנִים שְׂמֵעוּלִי יְרֵאת יְהוָה אֲלֹמֶדְכֶם : יג מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים
 אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת מוֹב : יד נֹצֵר לְשׁוֹנֵה מֵרַע וּשְׂפָתָיֶךָ מִדְּבַר
 מִרְמָה : טו סוֹר מֵרַע וְעָשׂוֹה־מוֹב בְּקוֹשׁ שְׁלוֹם וְרִדְפָהוּ : טז עֵינֵי
 יְהוָה אֶל־צְדִיקִים וְאֹנְיוֹ אֶל־שׁוֹעֲתִים : יז פְּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע
 הַחֲבֵרִית מֵאַרְץ זָכָרִם : יח צַעֲקוּ וַיְהוָה שָׁמַע וּמִקְלָצוֹתֵם
 הִצִּילֵם : יט קְרוֹב יְהוָה לְנֹשְׁבֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְאֵירוּחַ יוֹשִׁיעַ :
 כ רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמִבְּרָם יִצְלָנוּ יְהוָה : כא שְׂמֵר בְּלִעְצָמְתוֹ
 אֶת־מִתְנַה לֹא נִשְׁבְּרָה : כב תְּמוֹתַת רַשָּׁע רַעַה וּשְׁנְאֵי צְדִיק
 יֶאֱשָׁמוּ : כג פְּדָה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֶאֱשָׁמוּ כָּל־הַחֲסִים בּוֹ :

א תַּפְּלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה הָיִית לָנוּ בֹדֵד
 וְדוֹר : ב בְּמִרְם וְתָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלִל אֲרָץ וְתַבַּר
 וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה־יָאֵל : ג תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד־דָּבָא וְהֵאמֵר
 שׁוּבוּ בְּנֵי־אָדָם : ד כִּי אֵלֶּךָ שָׁנִים בַּעֲנִיָּה כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה : ה וְרַמְתֶּם שָׁנָה יְהוֹי בְּבִקְרַךְ כַּחֲצִיד וְחֵלְפָה :
 ו בְּבִקְרַךְ יִצִּיץ וְחֵלְפָה לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וְיִבֵּשׁ : ז כִּי־קָלִינוּ בְּאַפְּךָ
 וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ : ח שְׁתֵּי עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְהָךָ עֲלֵמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנֵיךָ :
 ט כִּי כִלְיָמִינוּ פָּנוּ בַּעֲבָרְתְּךָ כִּלְיָנוּ שָׁנִינוּ כַּמִּדְבָּרָה : י יִמִּי
 שְׁנוֹתֵינוּ בָּרָם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרַת וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבִים
 עָמַל וְאֹן כִּי גַז חִישׁ וּנְעַפָּה : יא מִיִּזְדַּע עוֹ אַפְּךָ וּכְרָאֲתָךָ
 עַבְרָתְךָ : יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן חִדַּע וְנִבֵּא לִבְבִּי חֲכָמָה : יג שׁוֹבָה
 יְהוָה עַד־מְתֵי וְהִנָּחֵם עַל־עַבְרִיָּךָ : יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרַךְ חֲסִדְךָ
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחְתָּה בְּכִלְיָמֵינוּ : טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת
 רָאִינוּ רַעַה : טז יְרֵאתָ אֶל־עַבְרִיָּךָ פִּשְׁלָה וְיִדְרָה עַל־בְּנֵיהֶם :
 יז יְהוֹי גַּעַם וְאֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה :

א יֵשֵׁב בְּסֵתֵר עֲלוֹן כְּצֵל שֶׁדֵי יִתְלוֹנָן : ב אֲמֵר לַיהוָה מִחֲסֵי

יִמְנוּרָתִי

ספר שחרית לשבת

שחרית לשבת

וּמְצוּדָתִי אֶלֶף אָבֶטְח־בו : ג כִּי הוּא יִצְיֶלְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ
 מִדְּבַר תְּהוֹת : ד בְּאֶבְרָחוֹ וַיִּסַּךְ לֶךָ וְתַתַּת בְּנִפְיוֹ תִּהְיֶה עֲנֵה
 וְסַחֲרָה אִמְתּוֹ : ה לֹא יִתִּירָא מִפֶּחַד לְיִלָּה מִחֵץ יַעֲוֶה יוֹמָם :
 ו מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִדְלָךְ מִקְּטֹב יִשׁוּד צְדָדִים : ז יִפֹּל מִצִּדְךָ וְאֶלֶף
 וְדַבְּכָה מִימִינְךָ אֶלֶף לֹא יִגַּשׁ : ח רַק בְּעֵינְךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת
 רְשָׁעִים תִּרְאֶה : ט כִּירְאֲתָה יִהְיֶה מַחְסֵי עֲרִיזֵן שְׁמָתָ מְעוֹנָה :
 י לֹא יִתְאַנֶּה אֶלֶף רָעָה וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאֶתְלָה : יא כִּי מִלְּאֲבוֹ
 יִצְוֶה לֶךָ לְשִׁמְרָה בְּבִלְ-דְרָכֶיךָ : יב עַל-כַּפַּיִם יִשְׁאֹוֶנְךָ פֶּן-תִּהְיֶה
 בְּאֲבוֹן רִגְלֶךָ : יג עַל-שִׁמְל וּפְתֵן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיד וְתִגְזֵן : יד כִּי
 בִּי חֶשֶׁק וְאֶפְלָמְדוֹ אֲשַׁבְּדוּ כִּירִדְעֵ שְׁמִי : טו יִקְרְאוּנִי וְאֶעֱנֶנּוּ
 עֲמֹ אֲנֹכִי בְצַרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבַּדְדּוּ : טז אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבְּיַעְהוּ
 וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

א מְזֻמָּר שִׁירוֹ לִיהוָה וְשִׁיר תְּדַשׁ כִּירְנַפְלָאוֹת עֲשֵׂה הוֹשִׁיעֵהוּ
 לִי יְמִינוֹ וְזָרַע קִדְשׁוֹ : ב הוֹדִיעַ יְהוָה יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם גְּלָה צְדָקָתוֹ : ג זָכַר חֲסִדוֹ וְאֶמְוֶנְתּוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ
 כִּלְאֶפְסִי-אֶרְצָן אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : ד הִרְעִו לִיהוָה כִּלְהֶאֱרָץ
 בְּצִדוֹ וְרָנְנוּ וְזָמְרוּ : ה זָמְרוּ לִיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֶרָה :
 ו בְּהַנְצִחוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר תִּרְעִעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה : ז יִרְעַם הַיָּם
 וּמִלֵּאוֹ תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָהּ : ח גִּדְרוֹת יִמְחֹאוּ-כָּף יְחֹד הַיָּם
 יִרְנְנוּ : ט לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְלֵ בְצַדֵּק
 וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים :

א נִשְׁדָּר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׂא עֵינֵי אֶל-הַיָּרִים מֵאֵין יְבֹא עֲזָרִי : ב עֲזָרִי
 מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ : ג אֶל-יְהוָה לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל-
 יְנוֹם שְׁמֵרָה : ד הִנֵּה לֹא יְנוֹם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : ה יְהוָה
 שְׁמֵרָה יְהוָה צִלְךָ עַל-יַד יְמִינְךָ : ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וְיָרַח
 בְּקִלְתָּה : ז יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-דָּע יִשְׁמַר אֶת-נַפְשְׁךָ : ח יְהוָה יִשְׁמְרֶ-
 צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם :

א נִשְׁדָּר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד שְׁמֵחָתִי בְּאֵמְרִים לִי בֵּית יְהוָה גִּלְךָ :
 ב עֲמֹדוֹת הַיָּד וְרַגְלֵנוּ בְּשַׁעֲרֶיךָ יְרוּשָׁלָּם : ג יְרוּשָׁלָּם

שחרית לשבת

נה

הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְּרָהּ לָהּ יְהוָה : ד שָׁשֶׁם עָלוּ שְׂבָמִים שְׂבָמִי
זֶה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה : ה כִּי שָׁמָּה וַיֵּשְׁבוּ
כְּמֵאוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּמֵאוֹת לְבֵית דָּוִד : ו שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם
לְשָׁלוֹ אֲתָבִיב : ז יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : ח לְמַעַן
אֲדַוֶּה וְרַעֵי אֲדַבְּרֶהנָּא שְׁלוֹם בְּךָ : ט לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ :

* שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֱלֹהֶיךָ נִשְׁאָרְתִי אֲתִיעִיב תִּישָׁבִי בְּשָׁמַיִם : ב הִנֵּה
כְּעִיב עֲבָדִים אֲלִיד אֲדוּנִיקָם כְּעִיב שִׁפְתָה אֲלִיד
נִבְרַתָּה בֵּן עִיבֵנו אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁחְנָנוּ : ג הִנֵּנוּ יְהוָה
הִנֵּנוּ בִּירֵב שִׁבְעֵנו בּוֹז : ד רַבַּת שְׂבַע־הַדֶּלָה נִפְשָׁנוּ הַלְעֵנָה
הַשְּׂאֲנָנִים הַבּוֹז לְגֵאֵיוֹנִים :

* שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִלְוֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יִאֲמֶרנָּא יִשְׂרָאֵל :
ב לִלְוֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בָקִים עָלֵינוּ אָדָם : ג אֲזִי חַיִּים
בְּלַעֲנוּ בְּחַרְוֹת אַפֶּס בָּנוּ : ד אֲזִי הַמָּיִם שִׁטְפוּנוּ נִחַלָה עֵבֶר עַל
נַפְשָׁנוּ : ה אֲזִי עֵבֶר עַל־נַפְשָׁנוּ הַמָּיִם הַיּוֹדוּנִים : ו בְּרַחֵק יְהוָה שְׁלֵא
נִתְּנָנוּ מִרְחָ לְשִׁנְיָתָם : ז נַפְשָׁנוּ כַּצֶּפֶר נִמְלָטָה מִפֶּחַ וּקְשִׁים הַפֶּחַ
נִטְפַר וְאַנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ : ח עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
* הַלְלוּ יְהוָה | הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה : ב שְׁעָמַדִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ : ג הַלְלוּ יְהוָה בֵּרֵךְ

טוֹב יְהוָה זְמִירוֹ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים : ד כִּי־עַקֵּב בְּתֵר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל
לְקַנְלָתוֹ : ה כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וְאֲדַגִּינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים :
ז כֹּל אֲשֶׁר־הִפִּיץ יְהוָה עֲשֵׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיּוֹמִים וּכְלִתְהוֹמֵת :
י מַעֲלָה נִשְׂאִים מִקְצֵה דָאָרֶץ בְּרָקִים לְקִמְר עֲשֵׂה מִצָּא רֹחַ
מֵאוֹצְרוֹתָיו : ח שְׁהִבָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה : ט שְׁלַח
אוֹתָת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפִרְעָה וּבְכָל־עַבְדָּיו : י שְׁהִבָּה
נוֹיִם רַבִּים וְרַג מְלָכִים עֲצוּמִים : יא לְחִדּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲוֹ
מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן : יב וְיָתֵן אֲרָצָם נַחֲלָה נְחִלָּה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : יג יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדוֹרֶיךָ :
יד כִּי־יִדִּין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְּנָתָם : טו עֲצִיב הַגּוֹיִם כִּקְרַף

יחב

ט טלל' קנ' . יטל' יח' קי' . יג טל' קי' . יד טל' קי' . יח טל' קי' . יט טל' קי' .

שחרית לשבת

וְהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : יו פֶּה לֵקֶהם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ : יא אֲזוּנִים לָהֶם וְלֹא יֵאָזְנוּ אִף אֵין יִשְׁרָדוּחַ בְּפִתְהֵם : יב בְּמוֹתָם יִדְּוּ עֲשִׂידֵם כֹּל אֲשֶׁר־בִּמְתַּח בְּתָם : יג בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָהוָה בֵּית אֶחָד בָּרְכוּ אֶת־יְיָהוָה : כ בֵּית הַלְלוּ בָרְכוּ אֶת־יְיָהוָה יִרְאִי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת־יְיָהוָה : כא בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ :

- א הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב
- ב הוֹדוּ לַאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
- ג הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאָרְצִים
- ד לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ
- ה לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה
- ו לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם
- ז לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים
- ח אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
- ט אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלוֹת בַּלַּיְלָה כִּי לַעֲזוֹלָם חֲסִדוֹ:
- י לְמַבֵּה מִצְרַיִם בְּבִכּוֹרֵיהֶם
- יא וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
- יב בְּיַד חֲזָקָה וּבְכֹרֶעַ נְמוּנָה
- יג לְגֹזֵר יַם־סוּף לְגֹזְרִים
- יד וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
- טו וַנַּעַר פָּרְעֹה וַחֲלִלוּ בַיּוֹם־סוּף
- טז לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
- יז לְמַבֵּה מַלְכִים גְּדוֹלִים
- יח וַיְהַרְגַם מַלְכִים אֲדִירִים
- יט לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

כִּי לַעֲזוֹלָם חֲסִדוֹ :

כ וְלַעֲוֹג מִלֶּה הַבֶּשֶׁן
 כא וְנָתַן אֲרָצָם לְנַחֲלָה
 כב נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ
 כג שִׁבְשֹׁפְלָנוּ זְכַרְלָנוּ
 כד וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
 כה נָתַן לָחֶם לְכָל־בֶּשֶׂר
 כו הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

הַאֲדָרֶת וְהָאֲמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים :	הַמְלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה לְחַי עוֹלָמִים :
הַפִּינָה וְהַבְּרָכָה לְחַי עוֹלָמִים :	הַגְּבוּרָה וְהַנְּגִיחַ לְחַי עוֹלָמִים :
הַנְּאֻוָּה וְהַנְּדָלָה לְחַי עוֹלָמִים :	הַסְּנוּי וְהַסְּנֵב לְחַי עוֹלָמִים :
הַדַּעַה וְהַדְּבוּר לְחַי עוֹלָמִים :	הַסְּנוּי וְהַסְּנֵב לְחַי עוֹלָמִים :
הַהִיג וְהַהִרָר לְחַי עוֹלָמִים :	הַעֲזוּ וְהַעֲנֵה לְחַי עוֹלָמִים :
הַשַּׁעַד וְהַתִּיקוּת לְחַי עוֹלָמִים :	הַפְּדוּת וְהַפְּאָר לְחַי עוֹלָמִים :
הַזִּיז וְהַזְּזָר לְחַי עוֹלָמִים :	הַצְּבִי וְהַצְּדֵק לְחַי עוֹלָמִים :
הַחִמֵּל וְהַחֲסוּן לְחַי עוֹלָמִים :	הַקְּרִיָּאָה וְהַקְּדוּשָׁה לְחַי עוֹלָמִים :
הַסִּיכֵם וְהַסְּוֹדָר לְחַי עוֹלָמִים :	הַרְוֵן וְהַרְוִמּוּת לְחַי עוֹלָמִים :
הַתִּיחַד וְהַתְּרָאָה לְחַי עוֹלָמִים :	הַשִּׁיר וְהַשְּׁבַח לְחַי עוֹלָמִים :
הַתְּרַר וְהַתְּבֹדָד לְחַי עוֹלָמִים :	הַתְּהַלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת לְחַי עוֹלָמִים :
הַתְּלַחַח וְהַתְּלַבּוּב לְחַי עוֹלָמִים :	

לְשֵׁם יְהוָה קוֹלָשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁבְיָמִיהָ לְיַתְדָא שֵׁם יְיָ כּוּיָה בְּיַתְדָא שְׁלִים בְּשֵׁם דָּל יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ שְׂאֻמְד וְתַהּ הַעוֹלָם * בְּרוּךְ הוּא * בְּרוּךְ אוּמְד וְעוֹשֵׂה * בְּרוּךְ נוֹד
 וּמְנַס * בְּרוּךְ עוֹשֵׂה בְּרֵאשִׁית * בְּרוּךְ בְּנֵס עַל הָאָרֶץ * בְּרוּךְ בְּנֵס
 עַל הַבְּרִיּוֹת * בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לְיִצְחָק * בְּרוּךְ חַי לְעַד וְיָמָיו לְעַד *
 בְּרוּךְ פּוֹדֵה וּמְצִיל בְּרוּךְ שְׂמוֹ בְּרוּךְ אִסְתָּה יְדוּהָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּה הַעוֹלָם הַאֵל אֵב
 הַבְּרִיּוֹת וְהַמְּהַלֵּל בְּפִה עַמּוֹ מִשְׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁיר דָּד
 אֲבִיבָה * גְּהַלֵּל וְיִתְּהָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת * גְּהַלֵּל וְשִׁבְחָה וּמְפָאֵר
 וּמְגַלֵּבָה וְגִבּוֹר שְׂמָה בְּלִבְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה חַי הַעוֹלָמִים מִלֶּה * מִשְׁבַּח

שדרית לטבת

ומפאר עדיעד שמו תהדול ברוך אמה יהוה מלך מהלל בתשבות :
 • מזמור שיר ליום השבת : • טוב להורות ליהוה ולומר לשמך עליון :
 • להגיד בפקד חסדך ואמונתך בלידות : • עלי עשור ועל-
 נבל עלי הגיון כבנור : • כי שפתינו יהוה בפעלה במעשי יהוה ארנו :
 • מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך : • איש בעד לא ידע
 ובסיל לא יבין את-זאת : • בפרח רשעים כמו-עשב ויצאו כל-פעלי און
 להשקדם עדיעד : • ואמה מרום לעלם יהוה : • כי הגה איבך יהוה
 כידגה איבך יאבדו ותפרדו כל-פעלי און : • ותרגם כראים קרני בלתי
 בשמן רענן : • ותבט עיני בשרי בקמים עלי כרעים תשקענה אוני :
 • צדיק כחמד יסרה כארז בלכנו ישנה : • שתילים בבית יהוה בתפלות
 אלתנו יפרידו : • עוד יגובן בשיבה רשעים ורעננים יהיו : • להגיד בר-
 ישר יהוה צורי ולא עלתה (שולחן ק) 13 :

• יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עו התאזר ארתיבון תבל בל-תמוט :
 • נכון כסאך מאז מעולם אמה : • נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות
 קולם ישאו נהרות רבם : • מקלות רבם אדירים משפריים אדיר
 במרום יהוה : • ערתיך נאמנו מאד לביתה נאותה נאות קדש יהוה
 לארץ ימים :

יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו : יהי שם יהוה מברך מעתה
 ועד-עולם : ממזרח שמש עדי-מבוא מהלל שם יהוה : רם על-כל-
 גוים יהוה על השמים כבודו : יהוה שמך לעולם יהוה וקרן לדר ודר :
 יהוה בשמים נבין כסאו ומלכותו ככל מטלה : ישמחו השמים ותגל
 הארץ ראמרו בגוים יהוה מלך : יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעולם
 ועד : יהוה מלך עולם ועד אברו גוים מא-צווי-יהוה הפד עצת גוים תניא
 מהשבות עמים : רבות מחשבות בלב איש ועצת-יהוה היא תקום :
 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : כי הוא אדם ויהי
 הוא צה ונעמד : כירבבר יהוה בציון אנה למושב לו : כירושלב בדר
 לו יה ישראל לסגלתו : כי לא-יפוש יהוה עמו ונתלת לא-עוזב :
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית ותרצה להשיב אפו ולא יעיר כל-
 תמיתו : יהוה הושיעה תפלה נעננו ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עוד ותללוך פלה : אשרי העם ששבת לו אשרי
 העם שידעה אלתו : • תהלה ליהו ארומקה אלוהי תפלה ואברכה
 שמך לעולם ועד : • בכל-יום אברכה נאהלתה שמך לעולם ועד :

שחרית לשבת

ס

גדול יהיה ומהלל מאוד ולגדלתו אין הגר: ד' דוד לדוד ישבח מעשיו
 ויבורותיה יגידו: ה' הגד כבוד ה' והנה ידברי נפלאותיה אשיותיה: וישוח
 נורא תהי יאמרו ותגדלותה ^(יחזקאל ק) אספרנה: ו' זכר רב טובה וביט
 וצדקה ירננו: ח' חנון ורחום יהיה ארץ אפים וגדול ^(יחזקאל ק) חסד: ט' טוב
 יהיה לכל ורחמיו על כל מעשיו: י' יודיה יהיה כל מעשיו וחסדו
 וברכותיה: י"א כבוד מלכותה יאמרו ויבורותיה יגדלו: י"ב להודיע לבני האדם
 גבורתו וכבוד הגד מלכותו: י"ג מלכותה מלכות כל עולמים ומקשלתה
 בקל דוד ודוד: י"ד טובה יהיה לכל העולם וזוהי לכל העושים: י"ה עני
 כל אליה ישפרו ואמה נוח דתם את אכלם בעתו: י"ו פותח את ידה
 ומשגיב לכל יחי רצון: י"ז צדיק יהיה בכל דרכיו וחסד בכל מעשיו:
 י"ח קרוב יהיה לכל יחיו לכל אשר יקראו באמת: י"ט רצון דאיו יעשה
 ואת השועתם ישמע וישעם: כ' טוב יהיה את כל אהבו ואת כל
 הדשעים ישמיד: כ"א הנהלת יהיה דברי י ובה כל בשר שם קרשו
 לעולם ועד: וכאננו ובה יהי מעשה גוד עולם הללויה:
 ה' הללויה הללו נפשי את יהיה: כ' אהללה יהיה בתי אומרה לאלהי
 בעודי: כ"א אלהי אבדו בנדיבים בן אדם ושאין לו חשיעה:
 יתצא רוחו ישב לארצתו ביום שהוא אבדו עשה חנו: כ"ב אשרי שאל
 ישב בעוז שברו על יהיה אלהיו: יעשה ושמם נאמן את הים ואת
 כל אשר הם השמר אמת לעולם: יעשה משפטו לעשוקים נתן להם
 ירעבים יהיה מתיר אסורים: ה' יהיה פתח עורים יהיה נקי בפסוקים
 יהיה ארב צדיקים: ה' יהיה ושמר את גרים יתום ואלמנה יעווד ויהי
 רשעים בעת: י' מלה יהיה לעולם אלונה ציון דוד הללויה:
 ה' הללויה בירטוב ופנה אלהינו בירעים נאנה הנהלה: כ' פנה ירושלה
 יהיה גדוה ישאל יבגם: הרופא לשקדו לב וקפזים
 לעצבותם: י' מנה מספר לזכרים לכלם שמת וקרא: ה' גדול אדונינו
 ובי כח לתבונתו אין מספר: י' מעווד ענים יהיה משפיל רשעים ער
 ארץ: י' ענו ליהנה בתיה ופרו לאלהינו בכבוד: ה' המכסה שמם ו
 בעבים הפכו לארץ כסר הפצמים הרים הציד: כ' טוב ולבנה לכה
 לבני ערב אשר יקראו: לא כנבדת הסוס תפץ לאי בישן האיש
 דעה: ה' חצה יהיה את יראו את הכותלים לתקו: כ' שפדו ירושלה
 את יהיה הללו אלונה ציון: כ' ביהתק פרימי ישעיה בנה בנה דעה:
 ה' השם גבוה שלום הלב הפים ישעיה: ה' השלח אפרו ארץ עד

שחרית לשבת

קטחה רוח דברו : • הנמן שלג בצמר כפור כאפר יפוד : • משלהך
 קרו כפתים לפני קרתו מי יעמד : • ישחך דברו ומסם ישוב רוחו
 זלזלום : • מיני דברו לעקב הקו ומשפטיו לישראל : • לא עשה
 בן לכלבו ומשפטיו בלידעם הללויה :

• הללויה והללו את יהוה מן השמים הללויה בפרומים : • הללויה
 כל מלאכו הללויה בל צבאו : • הללויה שמש וירח הללויה
 כל כוכבי אור : • הללויה שמי השמים והמים אשר געל השמים :
 • הללו את שם יהוה כי הוא צוה וקראו : • ויעמידם לעד לעולם תקי
 נמן ולא יעבור : • הללו את יהוה מן הארץ פנינים וכל יתרונית :
 • אש וקר שלג וקיסוד רוח סערה עשה דברו : • הרים וכל גבעות
 גז פז וכל ארזים : • הטה וכל בהמה רמש וצפור פנה : • מלכר
 ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ : • פהורים וגם בתולות ונגים
 גשמיים : • הללו את שם יהוה בייגשגב שמו לבדו הודו על
 ארץ השמים : • חכם קרו לעמו תהלה לכל חסדיו לגבי ישראל עם
 קרבו הללויה :

• הללויה ושרו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים : • ישמחו
 ישראל בעשיו בני ציון ויגילו במלכם : • הללו שמו בתול
 בתך וכבוד וזמרו : • בירוצה יהוה בעמו יפאר עמים בישועה :
 • הללו חסידים בקבוד ונגו על משבכותם : • רוממות אל בנרנם ודב
 שיחות נדם : • לעשות נקמה בנזים הוכחות בלאמים : • לאסר מלכותם
 בנזים ונקבדום בבב ברזל : • לעשות נדם משפט כרוב הוד הא
 לכל חסדיו הללויה :

• הללויה והללו אל בקושו הללויה ברקע עזו : • הללויה בגבורתו
 הללויה ברב גדלו : • הללויה ברקע שופר הללויה בגבל
 וכבוד : • הללויה בתף ומחול הללויה במעם ועגב : • הללויה בצלצול
 שבע הללויה בצלצל רמעה : • כל תשכחה תהלה יהי הללויה : • כל תהלה :
 ברוך יהוה לעולם אמן וואמן : ברוך יהוה : • מציון שכן יושלם הללויה :
 ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו : • וברוך ו
 שם כבוד לעולם ומלא כבודו את כל הארץ אמן וואמן :
 בברך הוד את יהוה לעגי בלי תפלה ואמר הוד ברוך אלהי יהוה
 אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : • לה יהוה תהלה ותבונה
 ותפארת ותענה ותהוד בייכל בשמים ובארץ לה יהוה תפארת
 והתבונה

שחרית לשבת

ונתתנו שאל לכלו לראש: ותעשר ותקבד מלפניה ואמה מושל בכל
 זבנה בן וגבורה ובנה לגדל ולחזק לכל: ומה אלוקינו מודים אנתו
 לה וקהלים לשם תפארתה: ויברכו שם כבודך וקדושים על כל פרכת
 ותהלה: אמה הוא ידעה לבנה אף עשית את השמים שמי השמים
 וכל זבאם הארץ וכל אשר עליה נפשים וכל אשר בהם ואמה כחה
 את כלם וצבא השמים לה משתחים: אמה הוא ידעה האלהים אשר
 פתחה באברהם ותוצאתו מאור פשדים ושמה שמו אברהם: ומצאת את
 לבו נאמן לפניה וברוח עמו הברית לכת את ארץ הקנעני והמי
 האמרי והפרזי והיבוי והארנזי לכת לזרעו ומתם את דברה כי צדיק
 אמה: ומרא את עניי אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת עליהם סוף:
 ותמן אתה ומפזים פפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו: כי ידעת כי
 סודו עליהם ומעשית לה שם כהיום הזה: ונים פקעת לפניהם ויעברו
 בתה הים בגישה ואת דרפיהם השתכה במצולת במראבן במים עזים:
 ויושע ידעה פנים תהא את ישראל מיד מצרים ורא ישראל את
 מצרים כח על שפת הים: ורא ישראל את הים הגדלה
 אשר עשה ידעה במצרים ויראו העם את ידך ונאמינו בידך
 ובמשה עבדך:

* אז לשיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה האמר לאמר
 אשרה לידעה כרנאה נאה כוס ורכבו רכה בים: * עזי וקדתי יהי
 יהוה לי לישועה יהי אלי ואגודו אליו אבי וארמיהו: * ידעה איש
 סלהכה ידעה שמו: * מדכת פרעה וחלו ידה בים ומדבר שלשו
 סבעו בים סוף: * תהמת יכסו ידך במצולת במראבן: * ימנה ידעה
 בארתי בים ימנה ידעה תרעין אויב: * וקרב נאונה פתחם נהגה תשלח
 ידך ואבלמו בקש: * וברוח אפה גערמו סים נצבו כמיני נולים
 קפאו תהמת בלבים: * אבד אויב ארתי אשגו אשגו שלל המלאכה
 גפשי ארץ ספי הודישאו ה: * נשפת ברוחה בפסו ים צללו בעופרת
 במים ארזים: * כירבלתו פאלם ידעה כי בבלה נאמר פקדש נהא
 יהלה עלשה פלא: * נסים ימנה תבלעם ארץ: * עזים בסתה
 עסיו נאלת נמלת בעזו אל ענה גדשה: * שבע עפים ידעו יד
 ארו ישבי פלשת: * אז נבהלו אחוץ ארום אל מאב יאחזם בעד
 גבם כל ישבי כנען: * הפל עליהם איהיה ופחד בגלל וידעה ידעו
 קאבו עד יעבר עפה ידעה עד יעבר עסיו נהיה: * תבאמו ותשעמו

שדרית לשבת

בְּדֶרֶךְ נִחְלָתָהּ מִקֵּוֶן לִשְׁבֻחֶיהָ פִּעְלָתָהּ יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲרָצָה כִּינְנוּ יְהוָה : • יְהוָה ו
 יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : יְהוָה וְיִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֹלָם
 וְלְעֹלָמֵי עֹלָמֵינָא : • כִּי כָא סוּס פִּרְעֹה פִּרְקָבוּ וּבִפְרָשָׁיו בָּיָם וַיִּשָּׁב יְהוָה
 עֲלֵהֶם אֲחִי־כֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֵּשׁה פִּתּוּךְ הַיָּם : כִּי לַיהוָה
 הַמְּלֻכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם : וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּדֶרֶךְ צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֲחִי־דָבָר
 עֲשֵׂה וְהַגְּתָה לַיהוָה הַמְּלֻכָה : וְהִנֵּה יְהוָה לְמֹלָךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ כִּינְנוּ
 הַיְהוָה יְהוָה יְהוָה אֲחִי וְשִׁבְחֵי אֲחִי :

נִשְׁמַת כָּל־חַי תִּבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ • וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאַר

וְתַרְוָמָם וּכְבֹד מַלְכְּנוּ תִמְיֹד • מִן־הָעוֹלָם

וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל • וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ

מֹלָךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרָנֵם

וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכֻלְעַת צָרָה וְצוֹקֶה אֵין לָנוּ

מֹלָךְ אֵלֵא אַתָּה : אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים

וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־

הַתּוֹלְדוֹת הַמְהַלְל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת • הַמְנַהֵג

עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים • וַיְהוָה הִנֵּה

לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן הַמְעוֹזֵר יְשָׁנִים וְהַמְקַיֵּץ

נְרַדְמִים וְהַמְשִׁיחַ אֱלֹמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים

וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים • לָךְ לְבִבְךָ

אָנְחָנוּ מוֹדִים • אֵלֹהֵי פִינוּ מְלֵא שְׂרָה כִּיִּם

וְלִשְׁנֵינוּ רַחֵם כְּרַחֲמֶיךָ גְּלוּי וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח

בְּמַרְהִבֵי רִקְעַת וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁמְשׁ

וּכְיָרֵחַ וַיְרִינוּ פְרוֹשֵׁי־שָׁמַיִם כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ

קלות כאלות : אין אנו מספיקים להודות
 לך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את
 שמך על אחת מאלף אלפי אלפים ורבי
 רבבות פעמים הפזכות נסים ונפלאות
 שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים : ממצרים
 גאלתנו יהוה אלהינו מבית עבדים פדיתנו
 ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מהרב
 הצלתנו ומדבר מלמתנו ומחלים רעים
 ונאמנים דליתנו : עדינה עזרנו רחמך
 ולא עזבונו הסדיק * ואלתפישנו יהוה
 אלהינו לנצח : עליכן אברים שפלגת בנו
 ורוח ונשמה שנפתת באפינו ולשון אשר
 שמת בפינו : הן הם יודו ויברכו וישבחו
 ויבארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו
 את שמך מלכנו : כי כלפה לך יודה וכל
 לשון לך תשבע * וכל עין לך תצפה וכל
 ברך לך תברע וכל קומה לפניה תשתחוה :
 וכל הלכות וראך וכל קרב וכליות זמרו
 לשמך * כדבר שכתוב כל עצמותי
 תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק
 מפני ועני ואביון מנוצלו : מי ידמה לך ומי
 ישוה לך ומי יערה לך * האל הגדול הגבור

וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלוּזִין קִנְהַ שְׁמַיִם וְאַרְצִין : גְּדֻלָּתָךְ
וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת־שֵׁם קְדוֹשְׁךָ •
בְּאִמּוֹר לְרֹד וּבְרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכִלִּי קִרְבִּי
אֶת־שֵׁם קְדוֹשׁ :

הַאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָךְ הַגְּדוֹל בְּכַבוֹד שְׁמֹךְ •
הַנּוֹבֵר לְנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ :
הַמְלִיךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא :

שׁוֹבֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ • וְכַתּוּב רַגְנוּ
צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהַ תְּהִלָּה :
בְּפִי יִשְׂרָאֵל הַתְּרוֹמֵם • וּבְשִׁפְתַי צְדִיקִים
הַתְּבָרָךְ • וּבְלִשׁוֹן חַסְדִּים הַתְּקַדְּשׁ • וּבְקִרְבִּי
קְדוֹשִׁים הַתְּהַלֵּל :

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה וּתְפֹאֵר
שְׁמֹךְ מִלְּכֵנוּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר שֶׁבֵן חַיֵּיב
כָּל־הַיְצוּרִים : לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְהוֹדוֹת לְהִלָּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְחַדֵּר לְבָרָךְ
לְעֵלָה לְקַלֵּם עַל כָּל־דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד
בְּיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּךָ מִשִּׁיחָךְ :

וְכִבְּן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֹךְ לְעַד מִלְּכֵנוּ הַאֵל הַמְּלִיךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
בְּשְׁמַיִם וּבְאַרְצִין • כִּי לֹךְ נָאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד • שִׁיר וְשִׁבְחָה חֲדָל וְנִמְרָה עַז וּמִשְׁשָׁלָה נֶצַח נְדֻלָּה
וְנִבְרָה תְּהִלָּה וְתִפְאָרֶת קְדוּשָׁה וּמְלֻכּוֹת • בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשְׁמֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וּמַעֲלֵם עַד־עוֹלָם אִתָּהּ אֵל : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן

הנפלאות בורא פליהגשמות רבון פליהמעשים • הבוחר בשירי
זמרה • מלך יחיד חי העולמים :

(נמצית חוט פ' דר"ט פד אור יוס"כ קדם וחי קדים ילמר שיר הסעלות סממקום וחי) :
א שיר הפעלות כמעמקים קראתיה יהוה : ב ארני שבעה בקול תהינה
אננה קשבות לקול פתעני : ג אסענות השמריה ארני כי
עמי : ד כרעפה הסליחה למען תברא : ה קרתי יהוה קוטה נפשי ונדברו
דוהלתי : ו גפשי לארני משמרים לבקר שמרים לבקר : ז יחל ישראל
אל יהוה ברעם יהוה תהקד ותרבה עמו פדות : ח והוא יפרה את ישראל
כפל ענותיו : וחי קדים

חן ברכו את יהוה המברך :

קל חן ברוך יהוה המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר אור
ובורא חשה עשה שלום ובורא את הבל :

כסא ז"ס כחול אומרים סמלך נלך :

המאיר לארץ	הבל ידוה והבל ישבחוק והבל
ולדרים	יאמרו אין קדוש בידוה • הבל
עליה ברחמים	ירוממוה • סלה יוצר הבל • האל
במנובו מחדש	הפותח בקליוס נלתות שערי
בקליוס תמיד	מזרח ובוקע חלוני רקע מוציא
מעשה בראשית :	חמה ממקומה אלנה ממכון
מהרנבו מעשה	שבתה ומאיר לעולם כלו אליושכו
יהוה כלם בחכמה	שברא במדת הרחמים : המאיר
עשית סלה	לארץ ולדרים עליה ברחמים •
הארץ קנינה :	ובמנובו מחדש בקליוס תמיד
המלך המדומם	מעשה בראשית : מהרנבו מעשה
לכדו מאז המשבח	והמפאר והמתנשא
והמפאר והמתנשא	קיסות עולם :
קיסות עולם :	

שחרית לשבת

הָאָרֶץ כְּעֵנָה: הַמַּלְךְ הַמְרוֹמֵם לְבָרוּךְ
מֵאֵז הַמִּשְׁבַּח וְהַמְפָאָר וְהַמְתַנַּשֵּׂא
מִימֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר
מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעַדְנוּ:
אֵין עֲרֵךְ לָךְ וְאֵין זִוְלָתְךָ אִפְס
בְּלִתְךָ וְכִי דוֹמָה לָךְ אֵין עֲרֵךְ לָךְ
וְהוּא אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הוּא וְאֵין
זִוְלָתְךָ מִלְכֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא
אִפְס בְּלִתְךָ גּוֹאֲלֵנוּ לַיּוֹמֹת הַמְשִׁיחִית
וְאֵין דוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַתִּית
הַבְּתִים:

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים בְּרוּךְ
וּמְבָרָךְ בְּפִי כָל־הַנְּשָׁמָה גְדֹלוֹ
וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם הַעֵת וְתַבִּינָה
סִבְבֵּים הוֹדוּ: הַמִּתְנַאֶה עַל־חַיּוֹת
הַקָּרֶשׁ וְנִהְיָר בְּכָבוֹד עַל־
הַמְרַקְבָה וְזָכוֹת וּמִשׁוֹר לִפְנֵי
כְסָאוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ:
טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבְרָא אֱלֹהֵינוּ יִצְרָם

בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל כֶּחַ וְגִבּוּרָה נָתַן בְּדָם
לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תַּבַּל: מְלֵאִים זִו וּמְפִיקִים
גְּנֵה נֶאֱהַ זִוּם בְּבַל־הָעוֹלָם שְׂמֵחִים בְּצִאתָם וְשֹׁשֵׁים
בְּבוֹאֵם עֲשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכָבוֹד

אֵל לַהִי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֲזָנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב
בְּעַדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ
גְּדֹלוֹ דַּעַת הַכִּין
וּפְעֵל זִוְרֵי חִכָּה
טוֹב יָצַר כְּבוֹד
לְשֵׁמוֹ מְאוֹרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עוֹז
פְּנוֹת אֵל בְּאֵי
קְדוּשִׁים חֲמִמִּי
שְׂדֵי תְּמִיד
מְכַפְּרִים כְּבוֹדֵי־אֵל
וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְבַּרַךְ
יְהוָה אֵל לַהִי נִו
בְּשֵׁמִים מְפַעֵל
וְעַל־הָאָרֶץ מִתְחַת
עַל כָּל שְׂבִיחַ
מַעֲשֵׂה יְדִיךָ וְעַל־
מְאוֹרֵי־אֲוֶר שְׂפָרוֹת
וּפְאֻרֶיךָ פְּלָה:

הַיְהוּד לַנֶּחֱ

בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל כֶּחַ וְגִבּוּרָה נָתַן בְּדָם
לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תַּבַּל: מְלֵאִים זִו וּמְפִיקִים
גְּנֵה נֶאֱהַ זִוּם בְּבַל־הָעוֹלָם שְׂמֵחִים בְּצִאתָם וְשֹׁשֵׁים
בְּבוֹאֵם עֲשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכָבוֹד

טַרְגִּים

נותנים לשמו • צִהְלָה וְרָגָה לִזְכֹּר מַלְכוּתוֹ • קְרָא
 לְשֵׁמֶשׁ וַיִּזְרַח-אֹר • רֵאָה וְהִתְקַן צִוְרַת הַלְבָנָה:
 שָׁבַח נֹתְנֵי-לֹו כָּל-צָבָא מְרוֹם • תַּפְאֶרֶת וַגְּדֻלָּה
 שְׂרָפִים וְחַיִּית וְאוֹפְנֵי תַקְדֵּשׁ:

לֵאל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל-הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל-כִּסֵּא כְבוֹדוֹ • תַּפְאֶרֶת עֲמָה
 לַיּוֹם הַמְנוּחָה עֲנֵג קְרָא לַיּוֹם הַשְּׁבַת: זֶה שָׁבַח יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ שָׁבַת אֵל מְכַל-מְלֹאכְתוֹ: וַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבַת:
 טוֹב דְּהוֹדוֹת לַיהוָה: לְפִיכָּה יִפְאָרוּ וַיְבָרְכוּ לֵאל כָּל-
 יִצְרָיו שָׁבַח יָקָר וַגְּדֻלָּה וְכְבוֹד יִתְנוּ לֵאל מֶלֶךְ יוֹצֵר
 כָּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ בַּיּוֹם
 שְׁבַת קִדְשׁ שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ וְנִכְרָה
 מְלַכְנוּ יִתְפָּאֵר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּתַּת
 עַל כָּל-שָׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִיךָ וְעַל-מְאוֹרֵי-אֹר שְׁוֹצְרֵת
 יִפְאָרְךָ סֵלָה:

הַתְּבָרָךְ לְנֶצַח צוֹרְנוּ מְלַכְנוּ וְנֶאֱלָנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים
 וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתָיו כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמִשְׁמֹעִים
 בְּיִרְאָה יָחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
 כָּלֵם אֲהוּבִים כָּלֵם בְּרוּרִים כָּלֵם גְּבוּרִים כָּלֵם קְדוֹשִׁים
 וְכָלֵם עֲשִׂים בְּאִימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנֵם: וְכָלֵם פּוֹתְחִים
 אֶת-פִּתְיָם בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים
 וּמִשְׁבָּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא:
 וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה
 ונותנים באהבה רשות זה לזה: להקריש ליוצרים
 בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדושה כלם
 כאחד עונים באימה ואומרים ביראה:

קדוש | קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל
 הארץ כבודו:

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
 לעמת השרפים לעמתם משבתים
 ואומרים:

ברוך כבוד יהוה ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקים ומרות
 יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו מרום
 וקדוש פועל גבורות עשה תרשות בעל מלחמות
 זרע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא
 תהילות ארון הנפלאות המתחדש במובו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית כאמור לעשה אזרים גדלים כי
 לעולם תמיד: ברוך אתה יהוה יוצר המאורות:

אתה בן עולם אתה בןנו יהוה אלהינו המלה גדולה
 ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור
 שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם
 חן תיים לעשות רצונך בלבב שלם בן התקנו
 ותלמדנו: אבינו אב הרחמן הרחם רחם נא עלינו

וְתוֹן בְּלִבְנוּ בִּינְהָ לְהַבִּין וְלִהְשָׁכִיל לְשִׁמְעַ לְלַמֹּד וּלְלַמֵּד
 לְשִׁמּוֹר וּלְעִשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ
 בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וְדַבֵּק לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְיַחַד לִבְנֵינוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ וּלְאַיְגֹבֹשׁ
 וּלְאַנְפָּלֶם וּלְאַנְכָּשֶׁל לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ
 הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחְנוּ נִגְיִלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ:
 וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנו נָצַח
 סֵלָה וָעֶד: מְדַר וְהִבֵּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מְהֵרָה:
 וְהִבְיָאֵנוּ לְשְׁלוֹם מְאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ: וְשָׁבוֹר עַל
 הַגּוֹיִם מֵעַל צְוֹאֲרֵינוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמוֹת
 לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּךָ וּבְנוּ בְּתוֹרַתְךָ מְכֹל־
 עִם וּלְשׁוֹן: וְקִרְבַּתְנוּ מִלִּבְנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַהֲבָה
 לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיִתְרוֹךָ וּלְאַהֲבָה אֶת־שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְשִׁמְעֵנוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶתְךָ:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־לִבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם
 וּבְכָל־מְאֹדְכֶם: וְיִהְיוּ תְהִלָּתְכֶם הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר

אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַד־לְבֹקֶךָ: וְיִשְׁנַנְתֶּם לִבְנֶיךָ וְדַבַּרְתֶּם
 בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכֻבְכֶם

וּבְקוּמְכֶם: הַיּוֹקְשֵׁרְתֶם לְאוֹת עַל־יְדֵיךָ וְהָיוּ לְמִטְפַּת בֵּין
 עֵינֶיךָ: ׀ וְכַתְּבֶתֶם עַל־מִזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וּלְעַבְדְּךָ בְּכָל־לַבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָם : י וְנָתַתִּי מִמֶּנּוּ
 אֶרְצְכֶם בְּעַתּוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגַנְךָ וְהַיִּרְשָׁה
 וְיִצְהַרְךָ : ט וְנָתַתִּי עִשָׂב בְּשֹׂדֶךָ לַבְּהֵמָתָה וְאָכְלָתָה
 וְשִׁבְעַתָּ : טו הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פְּרִיפְתָה לַבְּבֶכֶם וּסְרָתֶם
 וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : יז וְחָרָה
 אֶף־יְדֹעָה בְּכֶם וְעִצַּר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִמֶּנּוּ
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבֹדְתֶם מִחֶרֶד מֵעַל
 הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : יח וְשַׁמְתֶם אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לַבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֶתֶם
 לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם : יט וְלִמְדֹתֶם
 אֶתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְחֶךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשַׂבָּתְךָ וּבְקִיּוּמְךָ : כ וּכְתַבְתֶּם עַל־קְוֹת

בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ :

כא לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתֶת לְדָם בְּיַמֵּי
 הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

לא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : לו דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם זֵאת עַל־
 כִּנְפֵי בְּגֵדֵיכֶם לְדֹרֹתֶם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצֵת הַכִּנֹּף פְּתִיל
 תְּבֵלֶת : לז וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אֶתֶּי
 לַבְּבֶכֶם וְאֶתְרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֶתֶם זַעִים אֶתְרֵיהֶם :
 ט לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתֵי וְהִייתֶם
 קָדְשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם : טא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר

הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם :

אמת ויציב ונכון ונקים וישר ונאמן ואהוב ותביב ונהמד
ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל ומוב ויפה
הדבר הזה עלינו לעולם ועד : אמת אלהי עולם מלכנו
צור יעקב מגן ישענו לדר ודר הוא קים ושמו קים
וכסאו נכון ומלכותו ^(י"ב ואמנתו) לעד קימת : ודבריו
חיים ונקימים נאמנים ונהמדים לעד ולעולמי עולמים :
על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל
דורות זרע ישראל עבדיך על הראשונים ועל
האחרונים דבר טוב וקים באמת ובאמונה חזק ולא
יעבור : אמת שאיתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
מלכנו מלך אבותינו נואלנו נואל אבותינו צורנו צור
ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו
עוד אלהים זולתך סלה :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם
ולבניהם אתריהם בכל דור ודור : ברום עולם
מושבה ומשפטיה וצדקתה עד אפסי ארץ : אמת
אשרי איש שישמע למצותיה ותורתה ודברה ישים
על לבו : אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב
ריבם לאבות וקנים : אמת אתה הוא ראשון ואתה
הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך נואל ומושיע :
אמת ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו ומבית עבדים
פדיתנו : כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת

שחרית לשבח

בַּסֹּסוֹף לָהֶם בְּקַעַת וְזָדִים מִבְּקַעַת וַיִּדְרִים הַעֲבָרָה
וַיִּכְסּוּ מִיָּם צְרִידֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל־זֹאת שִׁבְחוּ
אֱהוּיָבִים וְרוֹמְמוֹ לְאֵל וְנָתַנּוּ יְדִידִים וְזִמְרוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל מִי וּמִיָּם: רַם
וְנִשְׂא גְדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּזָאִים עַד־י אֶרֶץ וּמִגְבֵּית
שְׁפִלִים עַד־מְרוֹם מוֹצִיא אֲסִירִים פּוֹדֶה עֲנִוִים עוֹזֵר
דָּלִים הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת שׁוּעֵם אֱלֹהֵי: תְהִלּוֹת
לְאֵל עֲלִיּוֹן גְּאֻלָּם בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ מִשְׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לָהּ עֲנֵי שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם:
כִּי־כִמְכָה אֲבָלָם יְהוָה מִי כִמְכָה גְאֹדֵר בְּקִדְשׁ נוֹרָא
תְהִלַּת עֲשֵׂה | פְּלֵא :

שְׁרָה, חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאֻלִּים לְשִׁמְךָ תְּגִדוֹל עַל־שְׁפַת
הַיָּם יָדוּ כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה |
יְמִלְךָ לְעֵלְמָם וְעַד: וְנִאָּמַר גְּאֻלָּנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֵנִי שְׁפָתֵי הַפִּתּוּחַ וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי
יַעֲקֹב הָאֵל תְּגִדוֹל תְּגִבּוֹר וְתִנְיָא * אֵל עֲלִיּוֹן * גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים
קִנְיָה הַכֹּל * וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בְּיָהּ וְזָרָה לְמֵימָם קֹדֶשׁ חַפְצֵי בְּסִימָה וְחֲבָנֵי בְּסִימָה לְפָנֶיךָ אֱלֹהִים טוֹבִים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַגֵּן אֲבֹתֶיךָ:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַדְיָה מֵחַיִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מִי מוֹרֵד הַכֹּל: בְּיָהּ מְשִׁיב רִחוּם וּמוֹרֵד הַנְּשָׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַדְיָה מֵחַיִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
וּמְסִיר אֲסִירִים וּמַגֵּן אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עַפְרָ * מִי כִמְכָה בְּעַל גְּבוּרוֹת

וְעַי דְּוָמָה לָהּ מֶלֶךְ מַמְיֹת וּמַדְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בְּיָהּ מִי כִמְכָה אֵב הַחֲסָן וְזָכַר יְצִירֵי לְמֵימָם בְּרַחֲמִים:

וְנִאָּמַר אַתָּה לְמַחְזוֹת מֵחַיִּים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַמְיֹת הַמַּחְזִים:

שחרית לטבת

שְׁבִיעִי • כָּלִם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטוֹבָה • וּבְשִׁבְעֵי רִצְיָה בּו
וּמְדַשְׁתּוּ חֲמֻדַּת יָמִים אֹתוֹ קִרְאתָ • :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • רִצְיָה נָא בְּמִנּוּחֵתָנוּ קִדְשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן הֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ • שְׁבִעֵנוּ

מִטוֹבָה וְשִׂמְחָה נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְיִסְתַּר לְבָבֵנו לְעַבְדֶּךָ
בְּאַמֶּת • וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שֶׁבֶת
קִדְשֶׁךָ • וְנִוְחוּ בּוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מִקִּדְשֵׁי הַשֶּׁבֶת :

רִצְיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמְקָה יִשְׂרָאֵל • וְלִחְפֻלְתָּם שְׁעָה • וְהִשָּׁב הַעֲבוּרָה
לְדַבֵּר בִּיתָה וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְהַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרִצּוֹן וְהִזֵּי
לְרִצּוֹן תְּסִיד עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ :

לראש חודש ולחג של חודש

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יְעֹלָה וְיִבְאֵה וְיַגִּיעַ וְיַרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד
וְיִזְכֵּר • וְיַרְוֶגֶנּוּ וְיַקְדִּינֵנוּ וְיַכְרֹז אֲבוֹתֵינוּ וְיַכְרֹז מִשְׁחַת הַיָּדוּד

זַבְּחָה וְיַכְרֹז וְיִשְׁלַחֵם עִיר קִדְשָׁה וְיַכְרֹז כָּל־עֶמְקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְפִלְיָה לְטוֹבָה לְחַן וְלִחֲסֵד וְלִחֲסִים וְלִחֲסִים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם
זֶה : וְכִרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה • וְיַקְדֵּנוּ בּוֹ לְכַרְבָּה • וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים : וּבְכַבֵּר יִשְׁעָה וְרַחֲמִים חַסִּים וְתַגֵּנוּ וְנַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
כִּי אֱלֹהֶיךָ עֲלֵינוּ • כִּי אֵל מְלֶכֶה בְּעוֹן וְרַחוּם אַתָּה :

וְתַחֲנוּנָה עֲיָנֵנוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּפַדֵּי
שְׁבִיעֵתוֹ לְצִיּוֹן :

^{כִּדְם הַיָּמִן}
מִזְדִּים אֲנֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־יִשְׂרָאֵל
יִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהַדְּאוֹת
לְשִׁמְךָ תְּהַלֵּל וְתַקְדֹּשׁ עַל שְׂאֵתֵינוּ
וְיַקְדֵּנוּ בְּחַסְדֵּךָ וְתַקְדֵּנוּ וְתַמְאֵנוּ וְיַקְדֵּנוּ
לְמִצְוֹת קִדְשֶׁךָ וְנִשְׁכַּח אֱלֹהֶיךָ לְשִׁבוֹר תַּקְדֵּנוּ
וְהַגִּישָׁנוּ יְצוּרָה וְלַעֲבָדָה כְּלָבֵב שְׂלֵם עַל
שְׂאֵת מִזְדִּים לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּפַדֵּי :

מִזְדִּים אֲנֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיִּים בְּגוֹן יִשְׁעֵנוּ
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גִּדְּדָה לָךְ
וְיַסְפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסִידִים
בְּתָה וְעַל גְּשׁוּמוֹתֵינוּ הַמְּקַדּוֹת לָךְ
וְעַל נִסְיָה שְׁבִיעֵת־יוֹם עֲמֵנוּ וְעַל

שחרית לשבת

וּקְלוּמוּתָהּ וְנִסְבוּתָהּ לְשִׁבְלֵי עֵת עָרֵב וּבְקֶדֶר וְצִדְקָתָהּ הַטּוֹב כִּי לֹא יִכְלֶה
בְּחֶמְדָּה וְתִכְרַתֶּם כִּי לֹא יִצְמֹחַ חֶסְדָּהּ כִּי מֵעוֹלָם קָוִינוּ לָהּ :

בַּשָּׁבֹת מְנוּחָה לְמַעַן כִּלְיָן וְעַל הַנְּסִימִים :

יְעַל הַנְּסִימִים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּקֻלָּאוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבְרָהָם בְּיָמֵינוּ הַיְּמִים הַזֶּה בְּזֶמְנוֹ הַזֶּה :

בְּיָמֵינוּ מִתְהַדָּר בְּדִיּוֹתֶיךָ בְּהַגְדֵל חֲשִׁמּוֹנָא וּבְגִידֵי קִשְׁעָנְיָה מְלֻכּוֹת מִן
הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהִשְׁבִּיתָם תּוֹרָתָה וּלְהַעֲבִירָם מִתּוֹךְ רִצְוֹנָה
וְאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲבָדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם רַבָּה אֶתְדַרְבֵּם בְּעַת אֶתְדַרְבֵּם
דִּינָם נִקְמָתָם אֶתְדַרְבֵּם מִפָּרֶס נְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד חַשְׁשִׁים
וּמְטָאִים בְּיַד פְּחָדִים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְנָדִים בְּיַד עוֹמְקֵי תּוֹרָתָה וְלָהּ
עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה
וּפְרָקוֹן בְּחַיִּים מִזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְרַבִּיר בִּימֶיךָ וּפְנֵי אֶתְהִיבְלָה
וְטָהָרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְתִדְלִיקוּ גִרוֹת בְּחַצְרוֹת קִרְיָתְךָ וּקְבָעוּ שְׁמֵינֵינוּ יְמֵינוּ
בְּרַבָּה אֱלֹהֵי הַתְּהִלָּה וְהַתְּהִלָּה לְשִׁבְלֵי הַגְּדוֹל :

עַל־כֵּן יִתְפַּדֶּה וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְעַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ סְמִיד לְעוֹלָם וָעַד :

כִּי וְכָתוּב לְחַיִּים מְנוּחָה קְרִיאתְךָ :

וְכִלְיָתֵינוּ יִדְוֶה סְלָה וְיִהְיֶה לְשִׁבְלֵי הַגְּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל
שֶׁשׁוּעָתָנוּ וְשׁוֹרְתָנוּ סְלָה הָאֵל טוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב לְשִׁבְלֵי
וְלָהּ נָא הַתְּהִלָּה :

לְשִׁי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבָּה בְּפִרְכָּה הַמִּשְׁלֵלֶשֶׁת בְּתוֹרָה הַבְּרוּכָה
עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הַאֲמוּנָה מִפִּי אֲהִי' וּבְגִידֵי בְּהִימֵינוּ עִם
קְדוּשָׁה בְּאִמּוֹר : וְכִרְכָּה יְהוָה וְיִשְׁתַּבַּח : יי אֵל יְהוָה ! פְּנֵי אֱלֹהֵי יִתְהַדָּר : יי
יֵשׂא יְהוָה ! פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיֵשׂא לָהּ שְׁלֹמִים : יי

שִׂים שְׁלֹמִים טוֹבָה וּבְרַכָּה חַיִּים מִן תְּהִלָּה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ בְּרַבָּה אֲבִינוּ בְּלֵט בְּאִמּוֹר בְּאִמּוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאִמּוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַתְּכֵת הַסֵּד וְצִדְקָה וּבְרַכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשְׁלֹמִים וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרָךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכִלְיָתָהּ וּבְכִלְיָתָהּ שֶׁשֶׁל־אֲמָרָה :

וְכִסְפָּר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלֹמִים וְרַחֲמִים טוֹבָה וְשִׁוְעָה וְתַקְהָה וְתַקְהָה וְתַקְהָה מִכּוֹת נִכְר' וְתַקְהָה
לְשִׁבְלֵי אֲהִינוּ וְכִלְיָתָהּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מְנוּחָה וְשְׁלֹמִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרְכֶה אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹמִים :

שחרית לשבת

יהוה לרצון אבירי ורגיון לפי לפנה יהיה צור וגאלי : פס
אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרעה ולקמללי נפשי תדום ונפשי
בעפר לכל הודעה פתח לפי בתורתך ובמצותך תרדוף נפשי וכלי
הרושבים עלי רעה כנדה דפר עצתם וקמלל מושבתם : יהוה כמין לפני
רוח ומלאה יהוה דעה : למען רוצון ידעיה הושיעה ומינה וענגי : עשה
למען שפתי עשה למען ומינה עשה למען תורתך עשה למען תרשעה :
יהוה לרצון אבירי ורגיון לפי לפנה יהיה צור וגאלי : עשה שלום
(כ"ח השלום) במקדשו הוא ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
יהי רצון מלפניך יהוה אלוקינו ואלהי אבותינו שיענה בית המקדש בנסתה בנסת
ומן המקדש בתורתך :

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אוקרים בבית המקדש :
כחומר שיר ליום השבת וכו' קדיש יתום :

אתה הראת לדעת פי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו :
מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל הדור ודור :
יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעלם ועד : יהוה עו לעמו
יתן יהוה ויברך את עמו בשלום :

בשחרית ספרון יאמר סקול :

יהוה בנסע הארץ ויאמר משה קומה ו יהוה ויפצו איביה ויגשו
משנאיה מפניהו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם :
ברוך שנתן התורה לעמו ישראל בברכתו :

ברוך שמיא דמרא עלמא בריך בתרך ואתרך יהא רעותך עם
עמך ישראל לעלם ופזרמן ימינה אחוי לעמך בבי
מקדשך : ולא ממנוי לנא משוב נהורך ולקבל צלותנא ברהמין
יהא רענא נדמך דתוריה לן חיון בטיבו ולחוא אנא פקודא בנו
צדיקנא למדתם עלי ולממור יתי נית קלדי לוי ודי לעמך ישראל
אנת היא זן לכלא ומפרנס לכלא אנת היא שליט על כלא אנת
היא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך היא אנא עבדא
דקודשא בריך הוא דסגינא קמה ומפמי דיך אוריתיה : בכל
עון ועון לא על אנש רחיבנא ולא על בר אלהין סמיכנא :
אלא באלתא דשמיא דהוא אלתא קשום ואוריתיה קשום *

תבואוהי קשומ * ומקנא למעבר מבין וקשומ ביה אגא רחין :
 ולשמייה קדישא יקרא אגא אמר הושבתן יתא רענא קדשה
 דתפתח לבאי באורייתא ותשלים משאלין דלכאי ולכא דכל
 עסק ישראל למב ולתיין ולשלם :

פ"ז וקא : שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה | אחד :
 אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש ונורא שמו :
 ואמר ס"ז גדלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יהוה :

וקא : שני :

לה יהוה הנדלה והנבונה והתפארת והנצח ותהוד פריכל
 בשמים ובארץ לה יהוה הממלכה והמתעשא לכל | לראש :
 חממו יהוה אלהינו והשתחויו להו קדשו בירקדוש יהוה אלהינו :
 על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעשא :
 שמו שלמלה מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : בעולמות
 שברא העולם הזה והעולם הבא : ברצונו וברצון יראוי וברצון
 כלעמקה בית ישראל : צור העולמים אדון כלתפריות אלות
 בלהנפשות : היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם :
 קדשתו על החיות ומקדשתו על כסא הקבוד : ובכן יתקדש שמה
 בנו יהוה אלהינו לעיני כלחי : ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב :
 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלו
 לפניו : ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו בכתוב : כי עין בעין
 יראו בשוב יהוה ציון : ונאמר ונגלה כבוד יהוה וראו כלבשור
 יחדו כי פי יהוה דבר :

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויעיל
 נפשותינו מן השעות הרעות ויגער בגער הרע מן הנשואים
 יהוה עלינו לפליטת עולמים * וימלא משאלותינו במדה טובת
 ישועה ורחמים : ישור

שחרית לשבת

שם תלם כחל כחל כחל כחל ס"ח קדם נר"ך שמיס יאמר י"ג מדות קדם :

יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְרַחוּם אֲרָךְ אַפִּים וְרַב־חַסֵּד
וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵץ וּפְשַׁע וְחַמְאָה וְנִקְרָה:

וְחַסֵּד קָר יאמר חסלה ו :

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹת לְפִי לְמוֹכָה * וְהִפֵּק רְצוֹנִי וְתֵן
שְׁאֵלְתִי לִי עֲבָדָה בֶּן אֲמִתָּה (פלוני בן פלוני) וְזַכְּנִי וְאֶת־
אִשְׁתִּי וְכִנִּי וְכִנּוּתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָה בְּלִבְךָ שְׁלָם * וּמִלְטָנוּ מִיָּצֵר
הַרַע וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתָה * וְזַכְּנֵנוּ שְׁתִּישְׂרָה שְׁכִינְתָּה בְּתוֹכֵנוּ *
וְהוֹפֵעַ עָלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה * וְיִתְקַם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוּב
וְנִחָה עָלֵינוּ רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וְגִבּוּרָה
רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה * וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּזְכְּנֵנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ *
וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ * וּמִקֵּדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ * וְנִזְכָּה לְחַיִּים
טוֹבִים וְאַרוּכִים * וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא * וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים *
וּמִשְׁעוֹת רָעוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֵא לְעוֹלָם * וְתִבְרַחַת בִּיהוָה חֶסֶד
יְסֻבְּבֵנוּ אָמֵן :

יהוה לרצון אמרי פי והציון לבי לפניך יה צורי ונאלי :

וְאָנֹכִי תְּפַלְתִּי־לָךְ | יְהוָה עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חַסְדֶּךָ עָנֵנִי
בְּאַמֶּת יִשְׁעָה : בִּרְךְ שׂוּיָה

נר"ס וי"ל כחל כחל כחל ס"ח יאמר נ"ס י"ג מדות קדם נר"ך שמיס :

יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְרַחוּם אֲרָךְ אַפִּים וְרַב־חַסֵּד
וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵץ וּפְשַׁע וְחַמְאָה וְנִקְרָה:

וְחַסֵּד יאמר חסלה ו :

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹתִי לְמוֹכָה וְהִפֵּק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלְתִי
(נר"ס לין פאריס ו) וּמְחוּל עַל כְּלֵי־עֲזוֹנָתִי וְעַל כְּלֵי־עֲזוֹנֹת אֲנִשִּׁי

בֵּיתִי מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים וּמְהַרְנֵי מִחַמְאָה וּמְעוֹנֵי
וּמִפְשָׁעִי) וְזַכְּנֵנִי בְּזַכְּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקִדְנֵי בְּפִקְדוֹת יִשׁוּעָה
וְרַחֲמִים וְזַכְּנֵנִי לְחַיִּים אֲרוּכִים לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלָוִם וּפְרִיָסָה

טובת

(שם תלם כחל כחל כחל ס"ח יאמר נ"ס י"ג מדות קדם נר"ך שמיס)

מזכה וכלפלה ולהם לאכול ובגד ללבוש ועשר וקבוד ואריכות
 ימים בתורתך ובמצותיך ושקל ובינה להבין ולהשפיר עמך
 סודותיך והפק רפואה שלמה לכל מקאובינו ותברך כל מעשה
 ידינו ותגזור עלינו גזרות טובות ישועות ונחמות ובטל מעלינו
 כל גזרות קשות ורעות ותן בלב מלכות ויועציו ושריו עלינו
 למזכה אמן וכן יהי רצון :

זהו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי ותאלי :

ואני תפלתיי לך ו יתה עת רצון אלהים בך בתוספתך ענני
 באמת ישעך : ברוך שמה

תיגזור ויגן וישע לכל בתחוסים בו ונאמר אמן * הכל הבו גדל לאלקינו
 ותנו קבוד לתורה כהן קרב יעמוד (כ"ט) הבאן :

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בך שרתו :

אל ואפם הדברים בידה אלהים היום בלכם היום :

נרכה כחורס לפני ברכו את יתה המברך :

וסקל שני ברוך יתה המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יתה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
 העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יתה נותן התורה :

אמר הקריאה מנך :

ברוך אתה יתה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת
 וחי עולם נטע בתוכנו * ברוך אתה יתה נותן התורה :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (כ"ט) בעבור שעלה לתורה
 לכבוד חכום ולכבוד דבורה (כ"ט) ולכבוד הרגל * (כ"ט) ולכבוד יום הדין בעבר
 זה הקדוש ברוך הוא ישמרה ויצילה מכל צרה וצוקה ומכל נגע וחסלה (כ"ט) וכתבה
 ודחתה לחיים טובים בזה יום הדין ויעלה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו (כ"ט) ויכת
 לעלה הרגל) עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן :

לילגת מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך
 את האשה הולדת (כ"ט) עם בנה הנולד לה במול טוב (עם בתה הולדת
 הנולדה לה במול טוב ויקרא שמה בישראל כ"ט) בעבור שבעלה נדר לצדקה
 בערם בשטר זה (ונג יצולה לתורה ולחופה) (ונקט יצולה לחופה) ולמעשים
 טובים ונאמר אמן :

לשבת

למלא מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא * יברך
 את רחלה (כ"ט) בעבור (כ"ט) נדר לצדקה בעבורו (ונקט בעבורה) *
 שבת הוא מלוטק ורפואה קרובה לבוא ונאמר אמן :

* מין שרי סגול

שחרית לשבת

לחל

לחל מ' שבך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא ירמא את
התולה (פ"ט) בעבור (פ"ט) נר לצדקה בעבורו (לנקט בעבודה) • בשכר
זה הקב"ה ימלא רחמים עליו לרחמיכו ולרפאותי ולרחמיכו ולרחמיכו (לנקט עליה
לרחמיכו ולרפאותי ולרחמיכו ולרחמיכו) וישלח לו (לה) כזרה רפואה שלימה כן
השמים לרמ"ח אבריו ושם"ה נדויו (לנקט בכל אבריה ונדידה) בתוך שאר חולי ישראל
רפואת רפשו ורפואת רגפו ונאמר אמן :

ברכת כותל

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְתַנְבִּים טוֹבוֹת
שְׁנַמְלָנִי טוֹב :

וּשְׁיִן אֲבִיר מִי שְׁנַמְלָךְ טוֹב הוּא יְנַמְלָךְ פְּלִטוֹב סְלָה :

מי שנתן טעם לנר מלפני יאמר :

אֲבִיר אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁפַטְרָנִי מַעֲנֵשׁ הַלְוָה :

קיום הקריאה לספסור אומרי חצי קרוי

ובמגנטיסן כס"ח להרלות הכוזב לשם • כל אדם שחלל לקרב עלמנו לחינה כדי שיוכל לקבל
סכונט בספר תורה נעם סכונט בספר תורה • ויאמר :

וְזאת תתורה אֲשֶׁר־שָׁם מִשָּׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

עֵינֵיהֶם היא לפחזקים בה ותומקיה מאֲשֶׁר : דְּנִקְיָה דְּכִינְגָם וְכִל
נְחִיבְתֵיהֶם שְׁלוֹם : אֲרֵךְ יָמִים בִּימֵיהֶם בְּשֵׁמֶרֶת עֵשֶׂר וְכָבוֹד : יְדֵה
רַפְּץ לְקַעַן צָדֵק יְגִדִיל תּוֹרַת יְיָ אֲדִיר :

ברכת הספרים לפני

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּתֵר
בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וְרַצָּה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים
בְּאֵמַת בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ הַבוֹתֵר בַּתּוֹרָה וּבְמִשָּׁה
עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַפּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֵמַת וְצִדֵק :

ולאחר הספרים מנכר :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוֹר פְּלִי הָעוֹלָמִים צִדִּיק
בְּכָל־הַדְּרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמֵּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַדְּבָר וּמְקִים
שְׂפִלְדֵי בְּרִיו אֵמַת וְצִדֵק : נְאֻמֵּן אַתָּה הוּא יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְנְאֻמִּים
דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֲתֵי מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֵר לֹא־יָשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ
נְאֻמֵּן (ל' ורחמן) אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ הָאֵל הַנְּאֻמֵּן בְּכָל־דְּבָרָיו :

(*) מ' כצרי סלול

רחם

(*) מ'ל' טעם מ'ל' יאמר חזן חזים סחוך לחזים וכן כיה כחזים בסוד ספסול וכוונתו וכוונתו
טעם טעם וטעם הוא טעם מ'ל' וכחזים כחז טעם אחר טעם כחזים .

רחם על ציון כי היא בית תינו • ולעלות נפש תושבי
ותשמה במהרה בימינו : ברוך אתה יהוה משמח
ציון בכנייה :

שמתנו יהוה אלהינו באלהינו הנביא עבדך • ובמלכות בית
דוד משיחך • במהרה יבא ונגל לבנו • על פסא לא
ישב זר • ולא ינהלו עוד אתרים את כבודו כי בשם קדשך
ושבעת לו שלא יקבה נרו לעולם ועד : ברוך אתה יהוה
מגן דוד : סמסיר נח"ל נחמה ונפ"ל ובמחמ"ל וס"כ מסיים סוף :

בשבת

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועליום השבת הנה
שנתת לנו יהוה אלהינו לקדשה ולמנוחה לקבוד
ולתפארת • עליהכל יהוה אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים
אותך ותברך שמה בפי כל ימי תמיד לעולם ועד : ברוך אתה
יהוה מקדש השבת :

בשלוש רגלים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועליום (בשבת השבת
הזה ועל יום ה)

דמצות הנה | השבעות הנה | הסכות הנה | שמיני עצרת הנה | חג הנה
ועליום טוב מקרא קדש הנה • שנתת לנו יהוה אלהינו
(בשבת לקדשה ולמנוחה) לששון ולשמחה לקבוד ולתפארת
עליהכל יהוה אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך • ותברך
שמה בפי כל ימי תמיד לעולם ועד : ברוך אתה יהוה מקדש
(השבת ו) ישראל והזמנים :

בראש השנה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועליום (השבת הזה ועל
יום) הזקרון הזה ועליום טוב מקרא קדש הנה • שנתת לנו
יהוה אלהינו (בשבת לקדשה ולמנוחה) לקבוד ולתפארת • עליהכל
יהוה אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך • ותברך שמה
בפי כל ימי תמיד לעולם ועד • וברך מלכנו אמת ומקום לעד :

שחרית לשבת

ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש (השבת ה) ישראל

יום הזכרון :

ביום כפור

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (השבת הזה ועל

יום הכפרים הזה * ועל יום סליחת העון הזה ועל יום מקרא

קדש הזה שנתת לנו יהוה אלהינו (לקדושה ולמנוחה) לסליחה

ולמחילה ולכפרה לכבוד ולתפארת * עליה כל יהוה אלהינו

אנחנו מודים לך * ומברכים אותך * יתברך שמו בפי כל ימי

המיד לעולם ועד * ודברך מלפני אמת וקיים לעד : ברוך אתה

יהוה מלך מזהל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל *

ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש

(השבת ה) ישראל יום הכפרים :

יקום פורקן מן שמיא תנא וחסדא ורחמין ותוין

אריבין * ומזונא רויחא וסיעתא דשמיא ובריות

גופא * ונהורא מעליא זרעא תיא וקיימא * זרעא די

לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא : למרנן

ורבנן חבורתא קדישתא די בארעא דישראל ודי

בבבל לרישי בלה ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא

גדיני דבבא : לכל תלמידיהון * ולכל תלמידי

תלמידיהון * ולכל מן דעסקון באורייתא * מלבא

דעלמא יברך יתהון ויפיש תיהון ויסנא יומיהון ויתן

ארבא לשניהון * ויתפרקון וישתובון מן כל עקא ומן

כל מרעין בישין מן די בשמיא יתא בסעדיהון * כל

זמן ועדן ונאמר אמן :

יחד כסחלל ליש לרך לומר יקום פורקן זא ולא סי שבדי :

יקום פורקן מן שמיא תנא וחסדא ורחמין ותוין

אריבין ומזונא רויחא וסיעתא דשמיא ובריות

שחרית לשבת

נופא ונהורא מעליא זרעא תיא ומנא • זרעא די לא
יפסיק ודי לא יבטול מפתנמי אורייתא : לקל קהלא
קדישא הדין • רברביא עם זעריא מפלא ונשיא •
מלכא דעלמא יברך יתבון ויפיש חייבון ויסגא
זימיון • ויהן ארכא לשניבון • ותתפרקון ותשתובון
מן בלעקא ומן בלמרעין בישין : מן די בשמיא
יהא בסעדכון בלזמן ועדן ונאמר אמן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל
הקהל הקדוש הזה • עם כל קהלות הקדש • הם ונשיהם
ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם • ומי שמיחדים בתי כנסיות
לתפלה • ומי שקבאים בתוכם להתפלל • ומי שנוהגים יר למאוד
זיון לקדוש ולהתבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים וקלמי
שעוסקים בצרכי צבור באמונה : הקדוש ברוך הוא ישלם
שכרם ויסור מהם בלמחלה • וירפא לכל נופם ויכלה לכל
עונם וישלח ברכת והצלחה בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל
אמיהם ונאמר אמן :

תקנת אמירת תהלים בצבור

זה איזה שנים אשר בכמה קהלות ישראל, הן בבתי כנסיות
מתפללי גוסס אר"י והן בשאר בתי כנסיות, יסדו לומר בכל יום אחר
הפלת שחרית שיעור תהלים כפי שמתחלק לימי החדש, ואומרים ק"י
אחריו.

ובכל שבת קדש שמברכים בו החדש אומרים בהשכמה, קודם
התפלה, כל התהלים וק"י אח"ז, ואם יש חיוב — יא"צ או אבל —
אומרים ק"י אחר כל ספר.

וגם בש"ק שלפני ר"ה נוהגין כן.

לוח לקביעות החדשים

לדעת החרדים המלאים לשלם והחסרים לשלם

ניסן • סיון • אב • תשרי • שבט • אדר ראשון • (במשכרחה) • מלאים לשלם • ר"ל של כ"ג יום •
אייר • תמוז • אלול • סבת • אדר • (במשכר לניסן) חסרים לשלם • ר"ל של כ"ג יום • חשוון •
כסליו • פעמים שניהם מלאים • ולא נקראת השנה שלימה • ופעמים שניהם חסרים • ולא נקראת השנה
חסרה • ופעמים שחשוון חסר וכסליו מלא • ולא נקראת בסדרה ר"ל שיטלו החסדים על הסדר מלא
וחסר מלא • והסר :

לדעת החרדים שלעולם אינם ר"ח כ"א יום אחד ואותם שלעולם הם שני ימים

ניסן • סיון • תשרי • שבט • לשלם ר"ח יום אחד בלבד • אייר • תמוז • אלול • חשוון • אדר •
ואדר • לעולם ר"ח ב' ימים • כסליו וסבת • לפעמים ב' ימים ולפעמים יום א' בלבד • כיצד כשחשוון
וכסליו שניהם מלאים או יסיו כסליו וסבת ב' ימים ר"ח • וכסליו שניהם חסרים או לא יסיו כ"א יום
אחד • וכסליו אחד חסר ואחד מלא או יסיו כסליו יום א' ר"ח וסבת ב' ימים :

לדעת הימים הראויים לקבוע בהם ר"ח ולא בזולתם • והו יובן

כן יום השני של ר"ח שהוא ראשון לתורש וניקר לחשבון

ניסן אנה"ו • אייר גנה"ו • סיון אנה"ו • תמוז אנה"ו • אב גה"ו • אלול אנה"ו • תשרי גה"ו •
חשוון גה"ו • כסליו אנה"ו • סבת אנה"ו • שבט גנה"ו • אדר זנה"ו • וכשהימים משוננים •
אדר ראשון גה"ו • אדר שני זנה"ו :

סימני השנים הפשוטות והמעוברות

סימן לפשוטות : בש"ה • בח"ג • גכ"ה • הש"א • הב"ז • דש"ג • זח"ג :

סימן למעוברות : בש"ז • בח"ה • גכ"ז • הש"ג • הח"א • זש"ה • זח"ג • פירוש האות הראשונה
יורט על יום השטע שבו סוקצט ר"ה • והאות השני מורה על השנה אם היא שלימה או חסרה •
בסדרה • והאות הג' יורט על יום קביעות ר"ח ניסן וסכס :

סימן לראשי חדשים של כל השנה

ראשי חדשים לשלם הם סדורים על סדר ימי השטע • כיצד הרי שסימן השנה הפשוטה ד"מ דש"ג •
הנה ידעת מסימן זה שחשוון וכסליו שניהם מלאים ור"ח תשרי ביום שבת • לכן תדע שחשוון ביום א' ב' •
וכסליו ב' ד' • פנת ה' ו' • וסכס ז' • אדר א' ב' • ניסן ג' • אייר ד' ה' • סיון ו' • תמוז ז' א' • אב ב' •
אלול ג' ד' • וכמוהו אם סימן השנה המעוברת ד"מ זח"ג • הרי ידעת שחשוון וכסליו שניהם חסרים • וסיהי
ר"ח הוא ר"ח תשרי ביום שבת • לכן תדע שחשוון ביום א' ב' • כסליו ג' • פנת ד' • סכס ה' • אדר ראשון
ו' ז' • ואדר שני א' ב' • ניסן ג' • אייר ד' ה' • סיון ו' • תמוז ז' א' • אב ב' • אלול ג' ד' • וכן על דרך זה
לשלם : ר"ה וסוכות גנה"ו • יום בפור גה"ו • (וכמוהו תענית אכטר • אלה טאם הל בשנת יוקדת ליום
ה') • תנוכה אנה"ו • צום עשרה בטבת אנה"ו • פורים אנה"ו • פסח אנה"ו • (וכמוהו צום שבעת
עשר בתמוז ותשעה באב • אלה טאם חלו בשנת גדוה ליום א') • עצרת והושענא רבה אנה"ו :

סימן לקביעות המועדים מימות הפסח

א"ת סי' ביום א' של פסח יחול לעולם הפסח ב"ב :

ב"ש סי' ביום ב' של פסח יחול לעולם שטעות :

ג"ר סי' ביום ג' של פסח יחול לעולם ראש השנה :

ד"ק סי' ביום ד' של פסח יחול לעולם קריאת התורה הוא שמחת תורה :

ה"צ סי' ביום ה' של פסח יחול לעולם לום ספור :

ו"פ סי' ביום ו' של פסח חל סורים סענר :

פ"ג סי' ביום ז' של פסח יחול לעולם ל"ג בעומר :

סדר ההפטורות שיש בהם חלוקי מנהגים

- בראשית — כה אמר גי' — יגידיל תורה ויאדיר.
נח — רני עקרה גי' — אמר מרחמך ה'.
וירא — ואשה אחת גי' — ותשא את בנה ותצא.
ויצא — ועמי תלואים גי' — על תלמי שדי. ויברח יעקב גי' ובאשה שמה. ובנביא
העלה גי' ובנביא נשמה.
וישלח — חזון עובדי גי'
שמות — הבאים ירש גי'.
בשלח — ודבורה אשה נביאה גי'.
יתרו — בשנת מות גי' — זרע קדש מצבתה.
כי תשא — וישלח אחאב גי'.
ויקהל — וישלח המלך שלמה גי'
פקודי — ותשלם כל המלאכה גי'.
צו — כה אמר ה' גי' — אבדה האמונה ונכרתה מפייהם. כה אמר ה' אל יתהלל גי'
(ומדליגין הפסוקים שביניהם).
שמיני — ויוסף עוד דוד גי' — וילך כל העם איש לביתו.
אח"כ — הלא כבני כושיים גי'.
קדושים — ויהי דבר ה' גי' הלוודש אותי אתם באים גי'.
בהר — ויאמר ירמי גי' ארץ זבת חלב ודבש.
מסעי — שמעו. דבר ה' גי' — אלקיך יהודה, אם תשוב — וכו' יתהללו.
ראה — עניי סוערה גי'. — אם הוא שבת ר"ח אומרים הפסרת שר"ח ואו מוסיפין
בהפטורת ש"ס כי תצא עניי סוערה גי'. אם הוא שבת ער"ח מפטירין עניי
סוערה ומוסיפין פסוק ראשון ואחרון של הפסרת מחר חודש.
כי תצא — עיין לעיל פ' ראה.
האוינו — וידבר דוד גי' ונחמית מפני הפסרת ש"ח.
ש"ח — טובה ישראל גי' — ופושעים יכשלו במ. מי אל כמוך גי'.
מנחת יוה"כ — ויהי דבר ה' אל יונה גי' — ובהמה רבה. מי אל כמוך גי'.
שמע"צ — ויהי ככלות שלמה להתפלל גי' — לדוד עבדו ולישראל עמו.
שר"ח ומחר חודש — אחר הפסרת שר"ח אומרים פסוק ראשון ואחרון של הפסרת
מחר חודש.
פ' שקלים — ויכרות יהודיע גי'.
פ' זכור — כה אמר ה' צבאות פקדתי גי'.
פ' פרה — ויהי דבר ה' גי' — אני ה' דברתי ועשיתי.
פ' החודש — כה אמר גי' בראשון באחד לחודש גי' — עולת תמיד.
אם הוא ר"ח או ער"ח אומרים אחר הפסרת החודש פסוק ראשון ואחרון של
הפסרת שר"ח או מ"ח.
שבת הגדול — מפטירין וערבה רק בשבת הגדול שחל בע"פ.

לוח המולדות ומועדים

תאריך	יום	שנה	חודש	תשרי	
ג	ב	12	16	5	תשרי — יום א' בוקר יום הכפורים חג המוכות שמיני עצרת שמיני תורה
ד	ב	13	—	6	השוון — אור ליום ג' כסלו — יום ד' בוקר
ה	א	14	44	6	י"ד כסלו י"ט כסלו חנוכה
ו	א	15	28	7	מכת — אור ליום ו' עשרה בטבת
ז	ב	16	12	8	שבת — יום ז' בוקר חמשה עשר בשבט
ח	ב	17	56	8	אדר — אור ליום ב' פורים
ט	ג	—	41	9	ניסן — יום נ בוקר מטת עירוב תבשילין
י	ה	1	25	10	אייר — אור ליום ה' מטת שני ל"ג בעומר
יא	א	2	9	11	סיון — יום ו' בוקר שבועות עירוב תבשילין
יב	א	3	53	11	תמוז — אור ליום א' י"ג תמוז שבעה עשר בתמוז
יג	א	4	37	12	אב — יום ב' תשעה באב
יד	ה	5	21	1	חמשה עשר באב אלול — אור ליום ד' ה"י אלול

תאריך	יום	שנה	חודש	תשרי	
טו	ב	6	5	2	תשרי — יום ה' יום הכפורים חג המוכות שמיני עצרת שמיני תורה
טז	א	7	49	2	השוון — אור ליום ז' כסלו — יום א' ערב
טז	ב	8	33	3	י"ד כסלו י"ט כסלו חנוכה
יז	ה	9	17	4	מכת — יום ג' בוקר עשרה בטבת
יח	ה	10	1	5	שבת — יום ד' ערב חמשה עשר בשבט
יט	ה	11	45	5	אדר א' — יום ו' בוקר פורים קטן
כ	א	12	29	6	אדר ב' — יום ז' ערב פורים
כא	א	13	13	7	ניסן — יום ב' בוקר מטת
כב	ג	14	57	7	אייר — אור ליום ו' מטת שני ל"ג בעומר
כג	ה	15	41	8	סיון — יום ה' בוקר שבועות
כד	ה	16	25	9	תמוז — אור ליום ז' י"ג תמוז שבעה עשר בתמוז
כה	ב	17	9	10	אב — יום א' בוקר תשעה באב
כו	ב	—	54	10	חמשה עשר באב אלול — אור ליום ג' ה"י אלול

נסן לידע סטונד קודט סמפלין סטודע:

מִי שֶׁעָשָׂה נֶסִים לְאַבוֹתֵינוּ וְנֶאֱלָל אוֹתָם מֵעֲבָדוֹת
לְחַרוֹת. הוּא יִנְאָל אוֹתָנוּ בְּקֶרֶב. וְיִקְבֹּץ נַדְקֵינוּ
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אֱמֶן:

ראש הודש (פלוגי) ביום (פלוגי) הבא עלינו לטובה:

יחדשנו

(ס' תרא) יוד

שחרית לשבת

עה

ידגנו : ח תנון ורחום יתנה ארקה אפים וגדול (גל ק) חסד :
 ט טוב יתנה לכל ורחמיו על כל מעשיו : י יודקה יתנה כל
 כ מעשיה וחקדיה וברכותה : יא כבוד מלכותה יאמרו ונבדחתה
 יב כבוד : יג להודיע לבני האדם נבורתיו וכבוד תדר מלכותו :
 יד מלכותה מלכות כל עולמים וממשתלה בכל דור ודור :
 טו סומך יתנה לכל הנפלים וזוקף לכל התקופים : טז עיני כל
 יז אליה ישברו ואמה נותן להם את אצלם בעתו : יח פותח את
 יט יתה ומשביע לכלחי רצון : כ צדיק יתנה בכל דרכיו וחסיד
 כא כל מעשיו : כב קרוב יתנה לכל יראיו לכל אשר יקראו
 כג באמת : כד רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישועם :
 כה שומר יתנה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד :
 כו תחלת יתנה ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :
 זאנחנו ו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

ואומר הש"ץ יתללו | את שם יתנה כירנשנב שמו לברו
 הדקל שני הודו על ארץ ושמים : ורם קרן לעמו תהלה לבר
 חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה : ח

תפלת מוסף לשבת

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אלהי יתנה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב האל הגדול הנגבד והנורא אל עליון גמול חסידים טובים
 קנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנידם למשן שמו בארבת
 ימים וקרני למים קלך חפץ חסידים ונתקנו חסידים חסידים למשנה אלהים חיים :
 קולך עוזר ומשיע ויגן : ברוך אלהי יתנה כגן אברהם :
 אמה נגבד לעולם אדני כיתה מהים אמה רב להשיע :
 כח מוריד הטל : כט משיב רוח ומוריד הגשם :
 סבלכל חיים בחד כיתה מהים בברכות רבים סומך נופלים ורופא חולים
 ומוריד אסורים ומקום אמונתו לישי עפר : לו כמון בעל נבורתו
 ופי דומה לה קולך כמית וקבחה ומעשים ישיעה :

תפלת מוסף לשבת

בש"ה כי בקודש אב התקמים וזכר יצאנו לתיים קדושים :

נצאמן אהיה להקדושות מתיים : ברוך אהיה יהוה קדושה המתיים :

מחזרת סוף טומרים טז :

בְּתַר יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְאָכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה וְעִמְקָה יִשְׂרָאֵל
קִבְּצֵי מִטָּה יַחַד כְּלֵם קִדְשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ • כִּפְתוּב עַל־יַד
נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה
לְזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים :
בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְקוֹמוֹ : מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמוֹ לְעַמּוֹ
הַמְּתוֹדִים שָׂמוּ עָרֵב וּבְקֶרֶךְ כְּבָלִיּוֹם תְּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שָׁמַע
אוֹמְרִים : שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה • אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו הוּא יוֹשִׁיעֵנו וְיִנְאֲלֵנו
שְׁנֵית כְּקָדוֹב וְיִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמוֹ לְעֵינֵי כְּלֵהוּ לֵאמֹר הֵן נִאֲלַתִּי
אֲתֶכֶם אֲתֵרִית בְּבְרָאשִׁית לְהִיזֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁה כְּתוּב לֵאמֹר : יִמְלֹךְ יְהוָה וְלְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לֹד וְדֹר הַלְלוּהָ :

אֲתֵה קְדוֹשׁ וְשָׁמַע קְדוֹשׁ וְקְדוֹשִׁים כְּבָלִיּוֹם יְהַלְלוּךָ כָּלֵה : כִּתוּב אֲתֵה
יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ : (בש"ה הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ) :

הַתְּקַנְתָּ שַׁבַּת רְצִיתָ קַרְבְּנוֹתֶיהָ : צִוִּיתָ פְּרוּשֵׁיהָ עִם
סְדוּרֵי נִסְכֵיהָ • מַעֲגִינָהּ לְעוֹלָם כְּבוֹד יִתְּלֹהוּ •
מוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זְכוּי • וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבִרְיָה נְדָלָה בְּתָרוּ •
אִז מוֹסִינֵי נִצְמָו צִוִּי פְּעֻלָּה כְּרָאוּי :

יְדֹ רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ
שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ • וְתַשְׁעֵנוּ בְּנִבְלָנוּ
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קַרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְבָתָם וְאֶת־מוֹסָף יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה • נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנָה

כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
מפי כבודך באמור :

וזיום השבת שגן כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו :

עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי * כלם ישבעו ויתענגו ממוכה * ובשביעי רצית

בו וקדשתו המדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו * רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותך ותן חלקנו בתורתך * שבענו

ממוכה ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת * והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת

קדשך * וינהיבו כל ישראל מקדשי שמך : ברוך
אתה יהוה מקדש השבת :

רצה יידינו במוכה ישראל * ולהפלתם שעה * והשב העבודה
לקדו ביתך ואשי ישראל והפלתם באהבה תמפל ברצון וחסד
לרצון תמיד עבודת ישראל עשה :

והתנונה ציינו בשוקה רציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המפדיו
שבתו רציון :

מודים אנחנו לך שאהיה הוא יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חינו בנינו ישענו
אפה הוא לדור דור נודה זה
ונספר תהלתך על חינו המסדים
גדולה ועל גשמותנו הפקדות לך
וגל נסך שפכר יום עפנו וגל
נפלאותיה וטובותיה שפכר גת שרב וקדר וצדקתם הטוב כי לא יכלו

במקרה ונסבתם כי לא יפנו חסדך כי בעולם קנינו לך :

מוכה לטבת

בתוכה לומדים כח ועל הנסים :

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הנבחרות ועל התשובות ועל הנפלאות
שעשתה לאבותינו בנמים ההם בזמן הזה :

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול השמונאי ובניו בישעיהו מלכות זון
הישעיהו על עמקו ישראל להשיבתם הורחה ולהעבירם מתוך רצינה
ואתה ברחמיך הרבים עקרת להם געת צרתם רבת אחרים בנת את
דגם נקמת את נקמתם מחרת גבורים גד חלשים ורבים גד מעטים
וקמאים גד מהורים ורשעים גד צדיקים ונדים גד עוסקי תורתה וזה
עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשובה גדולה
ופרקן במיום הזה ואחר כך באו בגנה לרכיב ביתה ופנו אחיסיכלה
וספרו את ימיהם ויהלילו גרות בחצרות קדשה וקבעו שמונת ימי
תעבה אלו לתודות ותהלה לשמך הגדול :

ועל כלם יתברך ויתרום ויתעשאו שמך מלפני פמיד לעולם ועד :

כס"ח וכתוב לחיים טובים קלפני בריהך :

וקבליהם יודוק סלה ותללו שמך הגדול לעולם כי טוב האל
ישעיהו ועזרתו סלה האל הטוב : ברוך אתה יהוה הטוב שמה
לה נאה לתודות :

לס"ח אלהינו ואלהי אבותינו פרקנו בפרכה המושלשת בתורה בתורה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו בנמים עם
קדושה באמור : וברכה יהוה וישמחה : יאר יהוה לפני אליה ויהנה : יאר
ישא יהוה לפני אלהי וישם לה שמום :

שום שלום טובה וברכה חיים סן תחד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך פרקנו אבינו בלנו באחד פנה כי באור פנה נתת
לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת הסוד והדקה וברכה ורחמים וחיים
ושלום וסוב בענין לכהן את העמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום :

כס"ח ובספר חיים ברכה ושלום וברכה טובה וישועה ונתנה ונצרות טובות נספר ונסתב
לפניה אמתו ובלעמד בית ישראל לחיים טובים ושלום :

ברוך אתה יהוה המקבץ את העמו ישראל בשלום :

היה לרצון ואמר פי ותעיון לבי לפניך יהוה צדי וגאלי : כס"ח
אלהי גבור לישני מדע ושפתי מדבר ברמה ולמחללי נפשי תרום ונפשי
בעפר לכל יהוה פסח לבי בתורתך ובקצותיה תרדתי נפשי וכל

יהו' שבים עלי רעה כנדה דפר עתם וקלל מ' שבתם: ידו כמין לפני
 דם ומלאה ידוה רעה: למען ית' צון דידה וישעה וימנה וענגי: עשה
 למען שקה עשה למען ימנה עשה למען תרנה עשה למען ת' שקה
 ת' ד' צון אמרי פי ותגיון לבי לפניך ידוה צור וג' אלי: עשה שלום
 (כח השלום) בקרוביו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואקרו אמו:
 ידו רצון סלפנה ידוה אלתי ואלתי אבותי ש'נה בית סקנש כסנה גקט
 ומן סקט בתורקד:

קנה אלי ידוה חוק ויאמין לבך וקנה אלי ידוה: אין קרוש בידוה
 כיראין ב'תה ואין צור כאלהינו: כי מי אלוה סבלעדי
 ידוה ומי צור וולתי אלהינו:

אין כאלהינו • אין באדונינו • אין כמלכנו • אין
 כמושיענו: מי כאלהינו • מי באדונינו • מי
 כמלכנו • מי כמושיענו: נודה לאלהינו • נודה
 לאדונינו • נודה למלכנו • נודה למושיענו: ברוך
 אלהינו • ברוך אדונינו • ברוך מלכנו • ברוך
 מושיענו: אתה הוא אלהינו • אתה הוא אדונינו •
 אתה הוא מלכנו • אתה הוא מושיענו • אתה
 הושיענו: אתה תקום תרחם ציון ברעת לחנה בר
 בא מועד:

אתה הוא ידוה אלהינו ואלהי אבותינו שהקמית
 אבותינו לפניך את קמרת הפמים:

פמום הקמרת הצרי והצפון החלפנה וחלכונה • משקל שבעים
 שבעים מנה: מור וקציעה שבלת ירד ומרפם משקל
 ששה עשר ששה עשר מנה • הקשט שנים עשר • קלופה
 שלשה • קמון השעה ברית ברשינה תשעה קבין יין קפריסין
 סאין תלתא וקבין תלתא • ואם אין לו יין קפריסין מביא המד
 יעדן עתיק • מלה סדומית רבע • מעלה עשן כל שהוא:

מוסף לשבת

רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירחן כל־שהיא ואם נתן
בה דבש פקלה * ואם חזר אחד מפל סממניה תיב מיתה :
ר'נן שמעון בן גמליאל אומר * הצרי אינו אלא שרף
הנוסף מעצי הקומה : ברית פרשינה ששפין בה את־
הצפרן כדי שתהא נאה * יין כפריסין ששורין בו את־
הצפרן כדי שתהא ענה : והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין
מכניסין מי רגלים במקדש טעני הקבור :

הנא רבי אליהו פלהשונה הלכות בקליוס מוכחח לו שהוא בן־עולם
הנא שגאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הליכות :

אמר רבי אלעזר אמר רבי רענא תלמידי הקמח מרבים שלום בעולם *
שגאמר ובל־בגיה למידי יהיה ורב שלום בגיה : אל תקרי בגיה
אלא בגיה : שלום רב לאהבי תורה ואין למי מבשול : יהי־שלום בחילה
שלוח בארמנותיה : למען־אחי ורעי אדברה־נא שלום בה : למען בית־
יהיה אלהי אבקשה טוב לה : יהיה עז געמי וסן יהיה ויברה את־
עמו בשלום : פירש ריבן

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא
עשנו כעיי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו בהם וערלנו ככל־המונח שהם משתחוים להבל
ולריק : ואנחנו כורעים ומשתחוים ומוזים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא : שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עזו בנבחי מרומים : הוא אלהי אין עוד אמת מלבנו
אפס ואלתו ככתוב בתורתו ונדעת היום ונשבח אל־לבבך כי יהיה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת אין עוד :

וְעַל כֵּן נִקְרָה לָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת
 עֲזָרָה לְהַעֲבִיר גְּלוּלֵימֵינוּ מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלֹהִים כְּרוֹת
 יִכְרַתֵּנוּ לְתַבְּנֵן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וְכָל־בְּנֵי־בְשָׂר
 יִקְרָאוּ בְּשִׂמְךָ לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ יִכְרֹוּ
 וְיָדְעוּ כָּל־יְיֹושְׁבֵי תְּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע
 כָּל־לְשׁוֹן לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד
 שִׁמְךָ יִקְר יִתְנוּ וְיִקְבְּלוּ כָּל־סֵם עֲלֵיהֶם אֶת־עַל מַלְכוּתֶךָ
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ
 הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כְּפָתוּב בְּתוֹרַתֶךָ
 יְהוָה וְיִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : וְנֹאמַר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־
 כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

קדיש יהוה

אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּחָה פְּתוּחָה וּמִשְׁפָּחָה רְשׁוּעִים כִּי הַבּוֹא : עֲזֹרָה וְהַפֵּר דְּפַר
 דָּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲפָנָה אֵל : וְעַד־וְזָקָה אֵינִי הוּא וְעַד־שִׁבְחָה אֵינִי אֲסִיף
 אֵינִי עֲשִׂיתִי נְאֻמִּי אֲשִׂא נְאֻמִּי אֲסַבֵּל וְאֲסַלֵּם :

(כמו בשל חיל סוק זה) אך עדיקים יודו לטוב יישרי ימי אה צד :

מוספין קודמן לניסין לוח נמן טמר פי מוכין ונחם כסנים לחר חמנת מוסף סנת *

ה וְלִקְהַל כָּל־תּוֹרַת אֱתָה שְׁתִּים גְּשֻׁרָה חֲלוֹת שְׁנֵי עֲשָׂרִים
 יְהוָה הַחֲלָה הָאֶחָת : וְשִׁמְתָּ אֹתָם שְׁתֵּים מִעֲרֹבוֹת
 שֵׁשׁ הַמִּעֲרֹבֹת עַל הַשְּׁלֵתֵן הַפֹּדֵר לִפְנֵי יְהוָה : וְנָתַתְּ עֲלֵיהֶם
 הַמִּעֲרֹבֹת הַבְּנֵה זָכָה וְהַיְהוָה לֶחֶם לְאִשְׁרָה אִשָּׁה לַיהוָה :
 ה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִת יִשְׁרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : וְהַיְהוָה לְאִהֲרֹן וְלִבְנָיו וְאֶכְלָדוּ בְּמִקְוֵם
 קָדֹשׁ כִּי קָדֹשׁ גְּדוֹשִׁים הוּא לוֹ כִּי־אֲשִׁי יְהוָה חֲקִיעוֹלָם :

כדר קדוש ליום השבת

א מְזֻמָּר ^{חולים} לְדוֹד יְהוָה רְעִי לֹא אֶחָדָר : ב בְּנֹאוֹת דָּשָׁא וְרִבִּיצֵנִי
 עַל־מֵי מְנוּחֹת יְנַחֲמֵנִי : ג נִפְשִׁי יִשׁוּבָב יִתְנֵי בְּמַעֲגָלֵי־

גדס

תקוני שבת

צדק למען שמו: י גם בראשונה בגיא צלמות לא אירא רע כר
אתה עמדי שבמך ומשענתך המה ינחמני: ה תערה לפניו
שלחן נגד צדרי דשנת בשמן ראשי פוסי רותה: יאך | מוזב ותסד
ירדפוני בלימי תי ושבת בביית יהודה לארד ימים:

אתקינו סעודתא דמהימנתא שלימתא הוותא דמלקא
קדישא אתקינו סעודתא דמלקא דא היא סעודתא
דעתיקא קדישא: ותקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין אתק
לסעודא בהדיה:

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדתם
ברית עולם: בני ובין בני ישראל אות היא לעולם כר
ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת ונפש:

אם תשוב משבת רגלה עשות תפצה ביום קדשי וקראת לשבת
ענג לקדוש יהוה מכבד וכבודתו מעשות הרבקה ממזוא
תפצה ודבר דבר: אז תתענג על יהוה והרפכתך על בנותי
ארץ והאבלתך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

דא היא סעודתא דעתיקא קדישא:

הזכור אתיום השבת לקדשו: ש ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך: י יום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובעדך ובתך עבדך ואמתך ובנותך
וגרך אשר בשעריך: א בי ששת ימים עשה יהוה את השמים
ואת הארץ את ההים ואת כל אשר-בם וינה ביום השביעי
על כן ברוך יהוה אתיום השבת ויקדשתו:

סבי סתן ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
א סנד לסעודתא * בצפרא דשבתא * ואומן בה השתא *
עתיקא קדישא:

ז הדריה ישרי בה * בקדושא יבא * ובתמרא מבא * דביה
תודי נפשא:

הקוני שבת

י שָׁדֵד לֵן שׁוֹפְרִיה * וְנָחֹו בִּיקְרִיה * וְנָחֹו לֵן סִרְיִה * דִּאתָּמֵד
 בְּלִחְוִשָׁא :
 ז גִּלְה לֵן מַעְמִי * דְּבִתְרִיסֵר גְּחִמִי * דִּאֲנֹן אֶת בְּשָׂמִיח * כְּפִילָא
 וּבְלִחְוִשָׁא :
 ח רֹזְרָא דְלַעְלָא * דְּבִיה תַּנִּי כְּלָא * וְיִתְרַבִּי חִילָא * וְתַסַּק עֵד
 רִישָׁא :
 ט דִּדֵּו חֲצָדִי חֲקָלָא * בְּדַבּוּר וּבְקָלָא * וּמְלִילוּ מְלָח * מְתִיקָא
 כְּדוּבְשָׁא :
 י דֵּם רַבּוֹן עֲלָמִין * בְּמִלִּין סְתִימִין * הַעֲלֹן פְּתִימִין * וְתִמְרוֹן
 חֲדוּשָׁא :
 יא עֲטוּר פְּתוּרָא * בְּרֹזָא יְקוּרָא * עֲמִיקָא וְסִמְרָא * וְלֹאוּ מְלִתָּא
 אֲרִישָׁא :
 יב אֲלִין מְלִיָּא * יְהוֹן לְרַקְעִיא * וְתַמֵּן מֵאן שְׂרָיא * הֲלֵא הַהוּא
 שְׂמִישָׁא :
 יג בּוּ יִתִּיר יִסְגִי * לַעְלָא מִן דְּרַגְיָה * וְיִסַּב בַּת זִוְגִיה * דְּהַת
 פְּרִישָׁא :

תפלת מנחה לשבת

אמר ודכר וסדר הספורת תלמד אשרי ונח לציון *

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַלְוֶה סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁבְּכַהֲלוֹ
 אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁדְוָה אֱלֹהֵיו : א הַתְּהַלְה לְדוֹד אֲרוּמְמָה
 אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֲבָרְכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : ב בְּכַל־יוֹם אֲבָרְכָךָ
 וְאֶתְהַלְלֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : ג גְּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד וְלַגְדֻלְתּוֹ
 אֵין חֶקֶךְ : ד דוֹד לְדוֹד יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יְגִידוּ : ה הַגִּד
 כְּבוֹד הַדָּוָה וְדַבְּרֵי גִפְלֹאֲתֶיךָ אֲשִׁיתָה : ו וְעֲזֹז נִרְאִיתֶךָ יֵאמְרוּ
 גְּדוּלוֹתֶךָ (וּמְחַלֵּץ ק) אֲסַפְּרֶנָּה : ז זָכַר רַב־מִוֹבָה יִכְיֶעוּ וְיִצְדַּקְתֶּךָ
 יְדִנְנוּ : ח תַּנּוֹן וְחַדָּם יְהוָה אֲרֶךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל־מַל (ק) תִּסְדֵּר :
 ט מִזֹּב־יְהוָה לְכַל וְרַחֲמֵיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : י יִדְוֶה יְהוָה כָּל־
 מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְוֶכָה : יא כְּבוֹד מְלֻכּוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ
 יִדְבָּר : יב לְחַדְיַע לְבַנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וּכְבוֹד חַדְר מְלֻכּוֹתוֹ :

מלכותך

מנחה לשבת

* מלכותה מלכות כל־עולמים וממשה־היה בכל־הדור הוֹדִי :
 י סומך יתה לכל־הנפלים וזקף לכל־הכפופים : * עיני כל
 אליה ישברו ואתה נוחן־לחם את־אבלם בעתו : * פותח את־
 ידה ומשביע לכל־חי רצון : * צדיק יתה בכל־דרכיו וחסיד
 בכל־מעשיו : * קרוב יתה לכל־כנאיו לכל אשר יקראוהו
 באמת : * רצון־יהאיו יעשה ואת־שועתם ישמע וישועם :
 * שומר יתה את־כל־אחביו ואת כל־הרשעים ישמיד :
 * תתלת יתה ידברפי ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד :
 ואנחנו ויברך יה מעתה ועד־עולם תללוּתה :

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יתה :
 ואני זאת בריתי אתם אמר יתה רוחי אשר
 עליה ודברי אשר־שמתי בפיה לא־ימושו מפיה
 ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר יתה מעתה ועד־
 עולם : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא
 זה אל־זה ואמר קדוש | קדוש קדוש יתה צבאות
 מלא כל־הארץ כבודו : ומקבלין בין מן־דין ואמרין
 קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על־
 ארעא עובד נבירתה קדיש לעלם ולעלמי עלמאי יתה
 צבאות מלא כל־ארעא זיו יקרה : ותשאני רוח
 ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד־יתה
 ממקומו : ונטלתני ^(כ) ונטלתני רוחא ושמעית בתרי
 קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיתיה
 מאתר בית שכינתה : יתה | ימלה לעלם ועד : יתה
 מלכותה האם לעלם ולעלמי עלמאי : יתה אלחי
 אברתם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם

לְיוֹצֵר מַחְשְׁבוֹת לִבְבֵךְ עִמָּךְ וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלַיךְ : וְהוּא
 רַחוּם | יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהָשִׁיב אִפּוֹ וְלֹא-
 יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ : כִּי-אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וּרְבֵּי-חַסֵּד
 לְכָל-קְרֹאֶיךָ : צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת :
 תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתָּיִנוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם : בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם | יוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ
 הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סֵלָה : יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב-לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּמַח
 בָּךְ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ : בָּרוּךְ
 הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכַבְדּוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן-הַתּוֹעִים
 וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְתָי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא
 יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֵּׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאֵתוֹ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבֵךְ שְׁלֵם לְמַעַן לֹא נִינַע
 לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה : וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֻקְךָ בְּעוֹלָם הוּא
 וְנִזְכָּה וְנִחְיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ מִזִּבְחָה וּבִרְכָה לְשָׁנֵי יָמוֹת
 הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֹּא : לְמַעַן תִּפְתָּח כְּבוֹד וְלֹא
 יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֵדָךְ : בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בִּידָּהּ וְהָדָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ : בְּמַחֲוֹ בִיהוָה עֲדִיר
 עַד כִּי בִּיהַ יְהוָה צוּר עוֹלָמִים : וְיִבְטָחוּ בְךָ יוֹדְעֵי
 שִׁמְךָ כִּי לֹא-עֹבֶבֶת דְּרָשִׁיךָ יְהוָה : יְהוָה חֲפִיץ לְמַעַן
 צְדָקוֹ יַגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר :

בסדרן במזלם למען חצי קריש וחליל למען:

נֵאֱמָר תְּפִלַּת-יְהוָה וְיְהוָה עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב-חַסְדֶּךָ עֲנֵנוּ
 בְּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ :

מנחה לשבת

ואחר קריאת הסדרה מתפללין ש"ס וואומרים ח"ק קודם שמונה עשרה ונמקום סוף ס"ח ומסר
סוף קריאת אחר ואני תפילתי :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
קנה נבל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באברהם :

בש"ס וקרני לתיים קולך חפץ בתיים וכתבנו בקשר חסיים למענה אלהים חיים :

קולך עזר ומישיע ומגן : ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני כמנהג מתים אתה רב להושיע :

פ"ה מוריד הטל : משיב רוח ומוריד הגשם :

מבליבל חיים בתוך מנהג מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקום אמונתו לישגי עפר מי כמות בעל גבורות

ומי דומה לה קולך במית ובמיתה ומצמיח ישועה :

בש"ס מי קולך אב תרחמים זכר וצוריו לתיים בתחיים :

וגאון אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה כמנהג המתים :

נחלת סוף ומרים א :

נקדישך ונעריצך בנעם שית סוד שרפי קדש המשלשים לה
קדושה בכתוב על יד נביאה וקרא זה אלוה ואמר :

קדוש | קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כלה ארץ כבודו : לעמיתם
משבחים ואומרים : ברוך כבוד יהוה ממקומו : ובדברי קדושה
כתוב לאמר : ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הדרויה :

אתה קדוש ושך קדוש וקדושים בכל יום וימלך עליהם : ברוך אתה
יהוה האל הקדוש : (בש"ס המלך הקדוש) :

אתה אחד ושך אחד וימי בעמך בישראל גוי
אחד בארץ תפארת גדלה ועמרת ישועה :

יום מנוחה וקדושה לעמך נתת : אברהם יגל ויצחק
ירגו יעקב ורגו יגוהו בו : מנוחת אהבה ונדבה

מנוחת אמת ואמונה מנוחת שלום השקט ובטח
מנוחה שלמה שאתה רוצה בה יכירו בגנה וידעו

כי מאתה היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמה :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדישנו במצותך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובה ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והגחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבתות קדישה ויגדלו בם כל ישראל מקדשי שמה : ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

רצה יידי אלקינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה ותשב העבודה לדבר ביהוה ואשי ישראל ותפלתם באהבה תמול ברצון ותהי לרצון מקדש עבודת ישראל עמך :

כלל סדר וכוונת כל מוסד :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע וישיר ויזכר ויכוננו ויפקדוננו ויכרונו אבותינו ויכרונו משיח בודיד עבדך ויכרונו וישלם עיר קדישה ויכרונו כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחם ולרחמים ולחיים טובים ולשלום ביום ^{כלל} סדר ראש התקדש | ^{סדר} סג המצות | ^{סדר} סג הסבות הנה : וברנו יידי אלהינו בו לטובה ויפקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים : וברכר ישעה וברכמים חיים ויגנו וברם עלינו והושיענו כי אלהי עינינו כי אל מלך העון וכרם אהיה :

ותחזינה עינינו בשבחה לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המפדד שכינתו לציון :

^{סדר} מורים אנוט לך שאמרה הוא יהוה אלקיט ואלהי אבותיט אלהי כל ישראל ויצרנו יצר בראשית ברכות והודאות לשמה גדול ותקדוש על שנתתיקט ומקדש בנותני ומקדש ומאסף ולומיט למצרות קדשה ומשוב אלהי לשמור תקדש ומצוות רבונה ולעבדך בלבב שלם על שאני מורים לך ברוך אל הדיקאות :

מורים אנוט לך שאמרה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חינו גגן ישענו אקה הוא לדור ודור ונדה קה ומספר תהלתך על חינו המיסורים ביהוה ועל נשמותינו הסקדות לך גע' נפקה שפכ' יום עמנו ועל

מנחה לישבת

ונפלאותיה וטובותיה שפבלעת ערב ובקר וצדקתם הפוכה כי לא יכלו
ברחמיך ותקדשם כי לא יתמו חסדך כי מעולם קיינו לך :

נחטט ועל הבסים :

ועל הבסים ועל הפרקן ועל הנבחרות ועל התשועות ועל הנפלאות
שעשית לאבותינו בנמים החם בזמן הזה :

כימי סתתנו בדינתנו כהן גדול חשמונאי ובניו שישעמדה מלכותנו
הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחפץ רצונך
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבם את דרכם בנה את
דינם נחמם את נקמתם סמרתם בפדים ביד חלשים ונבים ביד קשטים
וסבאים ביד יהודים וישעים ביד צדיקים ונדים ביד עוסקי תורתך וזה
עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
ופרקן בסיום הזה ואמר בך באו בנה לך ביד ביתה ופנו את יסודך
וסתרו את יסודך ותדלילו גרות בהערות רשעה וקבעו שמונת ימי
בנה אלו להודות ולתול לשבחך הגדול :

ועל כלם ותפלה ותרחיב ותגישא שקה מלבנו תמיד לעולם נשר :
בית וכתוב לתיים טובים קלנו בריהי :

וכלי התיים יודה סלה ויהללו שקה הגדול לעולם כי טוב האל
לשוננו ושורקנו סלה האל הטוב : ברוך אתה יתה הטוב שקה
לך נאה להודות :

שיום שלום טובה וברכה תים מן תסוד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך שרקנו אבינו גלט באחד באור פנה כי באור פנה נסה
לנו יתה אלתינו תורת תים ואהבת הסוד והדקה וברכה ורחמים ותים
לשלום וטוב בעיניך לכה את עמך ישראל בכליעת ובכלישעה בשלום :

בספר תים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה ונצחית טובות נספר ונכתב
לשנה אנהו ובלשנה בית ישראל לתיים טובים ושלום :

ברוך אתה יתה הברכה את עמו ישראל בשלום :

היירלנצון ואבדישי ותגיון לבי לפנה יתה צדי וגאל :

אלנו נצור לשוני מרע וישפתי מדבר ברכה ולמקללי נפשי תרחם ונפשי
בגשר לכל תהיה פסח לבי ברחמיך ובכבודך תרחם נפשי וכל

הדשבים

כח' ישיבים עלי רעה קבריה הפך עצתם וקלבל מלשבתתם: יהיו כמין לפני
 רוח ומלאך יהוה רחם: למען יהי ציון ידבריה וישמעה ימיה ונגני: עשה
 למען שמך עשה למען ימנה עשה למען תורתך עשה למען קדושתך:
 יהי לציון ויאמר פי והגיון לבי לפניך יהוה צור וגאלי: עשה שלום
 (כס' השלום) בקרוביו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהי רצון מלפניך יהוה אלתי אלתי אלתי אבותי שיגנה בית ספקדש בסנהד' הקייט
 וכן תלקט בתורתך:

פ"ב זקוק ביום ט"ז חשוון

צדקתך | כתר ריאל משפטיה תהום רבה
 אדם ובהמה תושע יהוה:
 וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית
 גדלות אלהים מי כמוך: צדקתך צדק לעולם
 ותורתך אמת: קדיש שלם

סדר סעודה שלישית

חומר כבוד ליהוה רוע ומ' ולין קידוש כבודו כ' * וכן לטול ת כבודו כ' יצ
 מנחל סעודות *

* מזמור ליהוה רעי לא אחר: ב בנאות השא ידביצני
 עלימי מנחות ינהלני: נ נפשי ישובב יחני במעגלי
 צדק למען שמו: ד גם כראלך בגיא צלמות לא יאירא רע כר
 אמתה עמדי שבמך ומשענתך תמה יתחמני: ה תעלה לפניו
 שלחן נגד צדרי השנת בשמן ראשי כוסי רוח: ו אף | מזב ותקד
 ידפוני פלימי תי ושכתי בבית יהוה לארך ימים:
 אתקינו סעודתא דמדימנותא שדמתא הדותא
 דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא
 דא הוא סעודתא דזעיר אנפין ועתיקא קדישא ותקל
 תפתחין קדישין אתין לסעדא בתדה:

בי

(ה) סעודת (ו) סעודת (ז) סעודת (ח) סעודת (ט) סעודת

ז"א י"א

סדר סעודה שלישית

גני תכלא דקסיפין • לְקַחְוֵי נְיוֹ דְזַעֲרֵי אַנְפִּין :
 וְהוּן תְּבֵא • תְּבֵאֵי תְּבֵא • דְּבִיּה מְלָאָה בְּגִלְפִין :
 זְבוֹ לְהֵא • תְּבֵאֵי נְעֵא • בְּגוֹ עִירִין וְכָל בְּרִפִּין :
 חֲדוֹ הַשְּׂמָא • תְּבֵאֵי שְׂעֵמָא • דְּבִיּה תְּבֵא וְלִית וְעֵשֶׂן :
 קִרְבּוֹ לִי • חוּוֹ חִילִי • דְּלִית דִּיגִין דְּחַקִּיפִין :
 לְבַר גְּסִלִין • וְלֵא אַלְזִין • תְּבֵא בְּלָזִין דְּתַצִּיפִין :
 וְהָא אֲזִמִּין • עֲתִיק יוֹמִין • לְמַצְתָּא עֲדִי יְהוּן חֵלְפִין :
 נְעוֹ דִּילָהּ • דְּנִלִי לִיהַ • לְבִשְׂלָא בְּכַדְקִלְפִין :
 שְׂוֵי לֹזֵן • בְּנִקְבִיהוּן • וְיִשְׁמָרוּן בְּגוֹ בִּישִׁין :
 אֲרִי הַשְּׂמָא • תְּבֵאֵי תְּבֵא • בְּנִדְוֹסָא דְזַעֲרֵי אַנְפִּין

מסכת אבות

טססן טסר סרן אטו סרן אה כל טנת טנין סכח לערזח כמחזח וזמנרס נכז טסנת ס
 יסרלל וזחרזו טסנת רכי טניל כן טקסיא ויס טסנין כד כל טנתות סקין :

בְּרֵאשִׁית יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא: שְׁנַאמַר וְעַמּוּדָה
בְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִפִּי עֵי מַעֲשֵׂה
יְדֵי לְהַתְּפָאָר :

פרק ראשון

מַעֲשֵׂה קָבֵל תּוֹרָה מִסִּיעֵי וּמִסְכָּה לִיהוֹשֻׁעַ וִיהוֹשֻׁעַ לְזִכְרֵיהֶם יוֹתָנִים
לְגַבִּי'אִים וּגְבִי'אִים מְסֻדָּה לְאַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה • הֵם
אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָיוּ מִתְּנִיגִים בְּדִין • וְהַעֲמִידוּ תְּלֻמִּידִים
הַדְּבָה • וְעֵשׂוּ סֵגַ לְתוֹרָה : ב' שִׁמְעוּן הַצְּדִיק הֵחָה מִשִּׁירֵי כְּנֶסֶת
הַגְּדוּלָּה הוּא הֵחָה אֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הַעוֹלָם עוֹמֵד עַל
הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוּת חֶסֶדִים : ג' אֲנָמִינְגוּס אִישׁ סִיכּוֹ
קָבֵל מִשְׁמֵעוֹן הַצְּדִיק הוּא הֵחָה אֹמֵר אֶל־תְּהִי בְּעֲבָדִים
הַמְשִׁמְשִׁין אֶת־דָּרָב עַל־מַעַת לְקַבֵּל פָּרַס אֲלֵא הָדוּ בְּעֲבָדִים
הַמְשִׁמְשִׁין אֶת־דָּרָב שְׂלֵא עַל־מַעַת לְקַבֵּל פָּרַס וִיהִי מוֹרָא שְׂמִימִם
עֲלֵיכֶם : ד' יֹסֵי בְּיָדְעוֹר אִישׁ צְדָדָה וְיֹסֵי בְּיָדְתָנֵן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם
קָבֵלוּ מֵהֶם יֹסֵי בְּיָדְעוֹר אִישׁ צְדָדָה אֹמֵר יְהִי בֵיתְךָ בֵּית נַעַד
לְחַכְמִים וְתִי מִתְּאֵבֶק בְּעַפְרֵי רַגְלֵיהֶם וְתִי שׂוֹתָה בְּצִמָּא אֶת־

דְּבָרֵיהֶם: ה' יוסי בְּיָדְהֶנּוּן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר יְהוּ בֵיתְךָ פְתוּחַ
 לְרוּחָהּ וְיִהְיֶה עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתְךָ וְאֵל תִּרְבֶּה שִׁיתָה עִם הָאִשָּׁה
 בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ קַל וְחָמֵר בְּאִשְׁתׁ חֲבֵרוֹ מִבְּאֵן אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל־
 הַמִּרְבֶּה שִׁיתָה עִם הָאִשָּׁה גֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ וּבֹטֵל מִדְּבָרֵי
 תוֹרָה וְסוּפוֹ יִרְשׁ גֵּיהֶנָּם: וְיִהְיֶשׁע בֶּן־פְּרֻחִיהָ וְנִמְאֵי הָאֲרֵבֶלִי
 קָבְלוּ מֵהֶם יִהְיֶשׁע בֶּן־פְּרֻחִיהָ אוֹמֵר עֲשֵׂה לָךְ רַב וְקִנְיָה לָךְ חֵבֵר
 וְהָיוּ לְךָ אֶת־כָּל־הָאָדָם לְכַף זְכוּת: וְנִמְאֵי הָאֲרֵבֶלִי אוֹמֵר הִרְחֵק
 מִשְׁכַּן רָע וְאֵל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע וְאֵל תִּתְיַאֲשׁ מִן הַפּוֹרְעָנוֹת:
 ה' יְהוּדָה בֶּן־טַבָּאִי וְשִׁמְעוֹן בֶּן־שִׁמְשֹׁחַ קָבְלוּ מֵהֶם יְהוּדָה בֶּן־טַבָּאִי
 אוֹמֵר אֲלֵ־תַעֲשׂ עֲצֻמָּה בְּעוֹרְכֵי הַדִּינִין וּבְשִׁיחֵי בַעֲלֵי הַדִּין
 עוֹמְדִים לְפָנָיִךְ יְהוּי בְּעֵינַיִךְ בְּרָשָׁעִים וּבְשִׁנְפָטִים מִלְּפָנָיִךְ יְהוּי
 בְּעֵינַיִךְ בְּזֹכָאִין בְּשִׁנְקָבֵל עֲלֵיהֶם אֶת־הַדִּין: * שִׁמְעוֹן בֶּן־שִׁמְשֹׁחַ
 אוֹמֵר הָיוּ מִרְבֶּה לְחִקּוֹר אֶת־הַעֲדִים וְהָיוּ זְהִיר בְּדַבְרֶיךָ שִׁמְשֹׁחַ
 מִתּוֹכָם יִלְמְדוּ לְשֹׁקֵר: * שְׁמַעְיָה וְאַבְמִלְיֹון קָבְלוּ מֵהֶם שְׁמַעְיָה
 אוֹמֵר אֲהוּב אֶת־הַמְּלָאכָה וְשִׁנְאָה אֶת־הַרְבָּנוֹת וְאֵל תִּתְדַעַע
 לְרִשׁוֹת: * אַבְמִלְיֹון אוֹמֵר חֲכָמִים הוֹדְרוּ בְּדַבְרֵיכֶם שִׁמְשֹׁחַ תְּהוֹבֵוּ
 חוֹבַת גְּלוּת וְתִגְלוּ לְמַקּוֹם מִים הַרְעִים וְיִשְׁתּוּ הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים
 אַחֲרֵיכֶם וְיָמוּתוּ וְנִמְצְאוּ שֵׁם שְׁמַיִם מִתְחַלֵּל: * הִלֵּל וְשַׁמַּאי
 קָבְלוּ מֵהֶם הִלֵּל אוֹמֵר הָיוּ מִתְלַמְּדֵיךָ שֶׁל אַחֲרָיִךְ אֲהַב שְׁלֹם
 וְרוּחַ שְׁלֹם אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה: * הוּא הָיָה
 אוֹמֵר נִגְדַ שְׁמַאי אֲבָד שְׁמַיָה וְדָלָא מוֹסִיף יִסּוּף וְדָלָא יִלְיָף קְהֵלָא
 תֵּיב וְדָאִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַנָּא חֵלְפָה: * הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם אֵין אֲנִי לִי
 כִּי לִי וּבְשִׁאֲנִי לְעַצְמִי מָה אֲנִי וְאִם לֹא עֲבָשִׁיו אִימְתִי: * שְׁמַאי
 אוֹמֵר עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קִבֵּעַ אֲמֹר מַעֲטָ וְעֲשֵׂה נְדִיבָה וְהָיוּ מִקְבֵּל
 אֶת־כָּל־הָאָדָם בְּסִבְרָ פָּנִים יְפוֹת: * רַבִּין גַּמְלִיאֵל תָּהָה אוֹמֵר
 עֲשֵׂה לָךְ רַב וְהִסְתַּלַּק מִן הַסִּפֵּק וְאֵל תִּרְבֶּה לְעֲשׂוֹר אֲמִדּוֹת:
 * שִׁמְעוֹן בְּנֵי אוֹמֵר פְּרִימִי גְדֻלְתִּי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מִצְאָתִי
 לְגוֹף מִזֵּב מִשְׁתַּיְקָה וְלֹא תִמְוֶדֶשׁ עֵקֶר אֵלֹא הַמַּעֲשֵׂה וְכֹל־דַּמְפְּרָה
 רַבִּים מֵבִיא תָמָא: * רַבִּין גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר עַל־שְׂרֵשֶׁת

דברים העולם מן על-הדין ועל-האמת ועל-השלום שנאמר
 אמת ומשפט שלום שפמו בשעריכם :
 רבי יצחק בן עקיבא אומר רצה תקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל
 לפיכך הוציא להם תורה ומצות שנאמר ידעה תפן למצן צדק
 גביל תורה וצדק :

פרק שני

בלישאל יש להם חלק לעולם הבא : שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם
 יירשו ארץ נצד מפעי מעשה ידי להתפאר :
 * רבי אומר איזו היא הרה ישרה שיבור לו האדם כל-שהיא
 התפארת לעשה ותפארת לו מן האדם והיו זהיר במצוה
 מלה בבחמורה שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות והיו
 מחשב הפסד מצוה פגגד שכרה * ושכר עברה פגגד הפסדה *
 הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה דע מה-
 למעלה ממך * עין רואה ואין שומעת * וכל-מעשה בספר
 נכתבים : * רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר *
 יפה תלמוד תורה עם הרה ארין שניעת שניהם משפחת עון
 וכל-התורה שאין עמה מלאכה סופה במלה וגוררת עון וכל-
 העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמם לשם שמים שזכות
 אבותם מסיעתם וצדקתם עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם
 שפר תרבה פאלו עשיתם : * היו זהירין ברשות שאין מקרבין
 לו לאדם אלא לצדק עצמן גראין פאזהבין בשעת הנאתו ואין
 עומדין לו לאדם בשעת דחקו : * יהיא תיה אומר עשה רצונו
 ברצונה כדי שיעשה רצונה ברצונו כפול רצונה מפני רצונו כדי
 שיבטל רצון אחרים מפני רצונה * הלל אומר אל תפרוש מן
 הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך ואל תדין את חברך
 עד שתגיע למקומו ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שמוע שמוע
 להשמע * ואל תאמר לך שאפנה אשנה שמא לא תפנה : * יהיא
 תיה אומר אין בוד ירא חטא ולא עם הארץ חסיד ולא תבלישן
 למד ולא תתקן מלמד ולא כל-המורה בסחורה מתמים ובמסקם

דברי אלעזר בן עזריה מדרבנך שבכלל דבריו דבריכם : הם אמרו שלשה דברים רבי אליעזר אומר יחי כבוד חברך חביב עליה כשילך ואל תהי גזח לכעוס ושוב יום אחד לפני מיתתך ודעי מתחמם כנגד אורן של חכמים והוי והוי בגחלתן שלא תבזה שנושיתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ורחישתן לחישת שרף וכל דבריהם בגחלי אש : י רבי יהושע אומר עין דרע ויצר דרע ושנאת הריות מוציאין את האדם מן העולם : י רבי יוסי אומר יחי ממון חברך חביב עליה כשילך והתמן עצמה ללמוד תורה שאינה ירשה לך וכל מעשיה יהיו לשם שמים : י רבי שמעון אומר הוי והוי בקריאת שמע ובתפלה ובשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום שנאמר בייחנן ורחים הוא ארך אפים ורב חסד ונתם על הדעה ואל תהי רשע בפני עצמה : י רבי אלעזר אומר הוי שקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס ודע לפני מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך : י רבי מרפון אומר היום קצר והמלאכה מרובה והפועלים עצלים והשכר הרבה ובעל הבית דוחק : י הוא היה אומר לא עליה המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין להכנס ממנה אם למדת תורה הרבה תתעין לך שכר הרבה ונאמן היא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך ודע שמתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא :

רבי תנאי בן עמיאל אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ונצות שנאמר ודעה תפיץ למען צדק צדיל תורה וארדי :

פרק שלישי

בלישראל יש להם חלק לעולם הבא : שנאמר ועמך בלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח מפעי מעשה ידי והתפאר :

עקביא בן מהללאל אומר הסתפל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה : דע מאין באת ולאן אתה הולך

אליה וברכתיה: י רבי אלעזר איש ברתותא אומר תנילו משלו
 שאמה ושלה שלו וכן בדרך הוא אומר פרימפה הכל ומידה
 נתנו לה: רבי יעקב אומר המהלך בדרך ושונה ומפסיק
 ממשנתו ואומר מהנאה אילן זה מהנאה ניר זה מעלה עליו
 הכתוב באלו מתחוב בנפשו: ח רבי דוסתאי ברבי ינאי משום
 רבי מאיר אומר בלהשוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו
 הכתוב באלו מתחוב בנפשו * שנאמר רק השמר לה ושמר
 נפשך מאד פן תשכח את דבריך אשר ראו עיניך * יכול
 אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר ופן יסורו מלבבך כל
 ימי חייך נא אינו מתחוב בנפשו עד שישב ויסרם מלבו:
 ט רבי תניא בן דוסא אומר כל שיראת חמא קודמת להכמתו
 חכמתו מתקומת וכל שהכמתו קודמת ליראת חמא אין חכמתו
 מתקומת: י הוא היה אומר כל שמעשיו מרבין מתחמתו חכמתו
 מתקומת * וכל שהכמתו מרבה ממעשיו אין חכמתו מתקומת:
 הוא היה אומר כל שרות הנריות נותה הימנו * רוח המקום
 נותה הימנו * וכל שאין רוח הנריות נותה הימנו אין רוח המקום
 נותה הימנו: יי רבי דוסא בן הרפינס אומר שנה של שחרית ויין
 של צדדים ושירת הללים ושיבת בתי כנסיות של עמי הארץ
 מוציאין את האדם מן העולם: יא רבי אלעזר תמודעי אומר
 המתיל את המקנשים * והמבנה את המועדות * והמלבין פני
 חברו ברבים * והמפר בריתו של אברהם אבינו * והמעלה פנים
 בתורה שלא כהלכה * אף על פי שיש בידו תורה ומעשים
 טובים * אין לו חלק לעולם הבא: יב רבי ישמעאל אומר הוי
 קל לדאש נותה לתשחורת ותי מקבל את כל האדם בשמחה:
 יג רבי יעקב אומר שחוק וקשות ראש מרגילין את האדם לערות:
 מסורת סג לתורה * מעשרות סג לעשר * נדרים סג לפרישות:
 סג לחכמה שתיקה: יד הוא היה אומר חביב אדם שנברא
 בצלם הבה ותרה נודעת לו שנברא בצלם שנאמר פי בצלם

אלהים

פרקי אבות

פרק רביעי

בְּלִי יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָדָם חֶלֶק לְעוֹלָם הָבָא: שְׁנָאֵמַר וְעַמּוּדָה בְּלָם צְדִיקִים
לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ גִּזְרֵי מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהִתְפָּאֵר:

* בֵּן זֹמָא אָמַר אֵיזִדּוּ חֲכָם הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם * שְׁנָאֵמַר מִכָּל
מִלְמַדֵי הַשְּׂבָלָתִי בִי עֲדוּתֵיהֶן שִׁיתַח לִי: אֵיזִדּוּ גְבוּר הַבּוֹבֵשׁ

אֵת יִצְרוֹ שְׁנָאֵמַר מוֹב אֶרֶךְ אַפִּים מִגְבוּר וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֹּבֵד
עִיר: אֵיזִדּוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִחָה בְּחֻלְקוֹ שְׁנָאֵמַר יִגִּיעַ בְּפִיקָה בִּי תֹאכֵל

אֲשֶׁרֶיךָ וּמוֹב לֶךְ אֲשֶׁרֶיךָ בְּעוֹלָם תְּהִה וּמוֹב לֶךְ לְעוֹלָם תְּבֵא *
אֵיזִדּוּ מִכְּבֵד הַמְּכַבֵּד אֵת הַבְּרִיּוֹת שְׁנָאֵמַר כִּי־מְכַבְּדֵי אֲכַבֵּד

וּבְנֵי יִמְלֹדוּ: בֵּן עֹזַי אָמַר הוּי רִיחַ לְמִצְוֹת קִלְחָה וּבִרְחָה מִן הַעֲבֵרָה
שְׂמִימָצוּת גּוֹרֶרֶת מִצְוֹת וְעֲבֵרָה גּוֹרֶרֶת עֲבֵרָה * שְׂשֹׁכֵר מִצְוֹת מִצְוֹת

וּשְׂכֹר עֲבֵרָה עֲבֵרָה: הַ הוּא תִּיהָ אָמַר אֵל תִּהְיֶה בּוֹ לְכָל אָדָם
זֶאֱל תִּהְיֶה מִפְּלִיעַ לְכָל דְּבַר שְׂאִין לֶךְ אָדָם שְׂאִין לוֹ שְׁעָה וְאִין לֶךְ

דְּבַר שְׂאִין לוֹ מִקּוֹם: י רַבִּי לְוִיטָם אִישׁ יִבְנֶה אָמַר מְאֹד מְאֹד
דְּהוּי שְׂפַל רִחַח שְׂתִמְקוֹת אֲנֹשׁ רַמְסָה: רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקְיָה אָמַר

כָּל הַמְּחַלְלֵי שֵׁם שְׁמַיִם בְּפִתְרֵי נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בְּגִלְדֵי אֶחָד שׁוֹנֵג
וְאֶחָד מוֹיֵד בְּחֻלּוֹל הַשֵּׁם: ה רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל בֶּר רַבִּי יוֹסִי אָמַר

הַלּוֹמֵד תּוֹרָה עַל מְנַת לְלַמֵּד מִסְפִּיקוֹן בְּיָדוֹ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד וְהַלּוֹמֵד
עַל מְנַת לַעֲשׂוֹת מִסְפִּיקוֹן בְּיָדוֹ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת:

רַבִּי צְדוֹק אָמַר אֵל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְּבוּר וְאֵל תִּעַשׂ עֲצָמָה בְּעוֹרְכֵי
תְּרִינִין וְאֵל תִּעַשׂה עֲטֵרָה לְהִתְגַּדֵּל בָּהּ וְלֹא קִרְדוּם לְחִתּוֹד בָּהּ

וְכֹךְ תִּהְיֶה תֵּלֵל אָמַר וְהִיא שְׂתַמְשׁ בְּתַנְאֵי חִלְפָה הִיא לְמִדָּת כָּל־הַתְּהַלְּתָה
מִדְּבַרֵי תוֹרָה נִמְלֵל תִּיּוֹ מִן הָעוֹלָם: י רַבִּי יוֹסִי אָמַר כָּל הַמְּכַבֵּד

אֵת הַתּוֹרָה גּוֹפּוֹ מְכַבֵּד עַל הַבְּרִיּוֹת וְכָל הַמְּחַלְלֵל אֵת הַתּוֹרָה גּוֹפּוֹ
מְחַלְלֵל עַל הַבְּרִיּוֹת: י רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵי אָמַר הַחֹשֶׁךְ עֲצָמוֹ מִן

דְּיָיִן פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ אֵיבָה וְגַל וְשִׁבּוּעַת שְׂוֹא וְהַגֵּם לְבוֹ בְּהִרְאָה
שׁוֹמֵט רֶשַׁע וְגַם רִחַח: ה הוּא תִּיהָ אָמַר אֵל תִּהְיֶה דָן יְחִידֵי שְׂאִין

דָּן יְחִידֵי אֵלֶּא אֶחָד וְאֵל תֹּאמַר קְבֵלוּ דַעְתִּי שְׂחָן רֶשְׁאִין וְלֹא
אִתָּה: * רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר כָּל הַמְּכַבֵּם אֵת הַתּוֹרָה מַעֲנֵי סוֹפֵי

לְקַיְמָהּ מֵעֶשֶׂר וְכָל הַמְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מֵעֶשֶׂר סוּפוֹ לְבַטְלָהּ
 מֵעַיִן: י רַבִּי מֵאִיר אָמַר הָיוּ מִמַּעַט בְּעַסְק וְעַסְק בַּתּוֹרָה וְהָיוּ
 שֹׁפֵל רוּחַ בְּפָנָיו כָּל אָדָם וְאֵם בְּטַלְתָּ מִן הַתּוֹרָה יִשְׁלַךְ בְּמַלְאִים
 הַרְבֵּה בְּגִידֵיךָ וְאֵם עֲמַלְתָּ בַתּוֹרָה הַרְבֵּה יִשְׁכַּר הַרְבֵּה לְמִן לֶךְ:
 יא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר הַעוֹשֶׂה מִצְוָה אֶתֵּת קוֹנֶה לוֹ
 פְּרִיקָלִיט אֶחָד וְהַעוֹבֵר עֲבָרָה אֶתֵּת קוֹנֶה לוֹ כַּמְגוֹר אֶחָד תְּשׁוּבָה
 וּמַעֲשִׂים מוֹבִים בְּתָרִים בְּפָנָיו הַפּוֹדְעוֹת: יב רַבִּי יוֹהֲנָן הַסַּנְדֵּלֶר
 אָמַר כָּל־כּוֹסֵי־סוּדָה שֶׁהוּא לִשְׁם שָׁמַיִם סוּפָה לְהַתְקִים וְשֶׁאֵינָה לִשְׁם
 שָׁמַיִם אֵין סוּפָה לְהַתְקִים: יג רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן שִׁמְעוֹן אָמַר יְהִי
 כְבוֹד תְּלַמְּיֶיךָ חָבִיב עֲלֶיךָ כְּשִׁלְךָ וְכְבוֹד חֲבִיבְךָ כַּמּוֹרָא רַבָּה
 וּמוֹרָא רַבָּה כַּמּוֹרָא שָׁמַיִם: יד רַבִּי יְהוּדָה אָמַר הָיוּ זְהוּר בְּתַלְמוּד
 שִׁשְׁנָגַת תְּלַמְּדוּ עֲלֶיהָ וְדוּן: רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר שְׁלֹשָׁה כְתָרִים הֵן
 כְּתַר תּוֹרָה וְכְתַר כְּהוֹנָה וְכְתַר מַלְכוּת וְכְתַר שֵׁם מוֹב עוֹלָה עַל
 גְּבִיהֶן: יו רַבִּי נְהוֹרָאִי אָמַר הָיוּ גוֹלָה לְמִקְוֵם תּוֹרָה וְאֵל תֵּאמַר
 שֶׁהוּא תְבוּאָה אֲתֵרֶיךָ שֶׁחֲבִיבְךָ יִקְוֶיךָ בִּיָּדָה וְאֵל־בִּינְתֶיךָ אֵל
 הַשָּׁעוֹן: יז רַבִּי יִצְחָק אָמַר אֵין בְּיָדֵינוּ לֹא מִשְׁלֹת הַרְשָׁעִים וְאֵם
 לֹא מִיִּסּוּרֵי הַצַּדִּיקִים: יח רַבִּי מֵתִיָּא בְּיַד־רַשׁ אָמַר הָיוּ מִקְדָּשִׁים
 בְּשִׁלּוֹם כָּל־אָדָם וְהָיוּ זָנֵב לְאַרְצוֹת וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשָׁעָרִים:
 יט רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר הַעוֹלָם הַזֶּה הוּמָה לְפָרוֹזְדוֹר בְּפָנָיו הַעוֹלָם
 הַבָּא: יכ הַתְּקַן עֲצֻמָּה בְּפָרוֹזְדוֹר כְּדִי שֶׁתִּפְגַּם לְטַרְקוּלִין: יג הוּא
 הָיָה אָמַר יִפָּה שְׁעָה אַחַת בְּתִשְׁבּוּבָה וּמַעֲשִׂים מוֹבִים בְּעוֹלָם
 הַזֶּה מִכָּל חַיֵּי הַעוֹלָם הַבָּא וְיִפָּה שְׁעָה אַחַת שֶׁל קִבְּתָה רוּחַ בְּעוֹלָם
 הַבָּא מִכָּל חַיֵּי הַעוֹלָם הַזֶּה: יד רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֱלִיעֶזֶר אָמַר אֵל
 הַרְצֵה אֶת חֲבִיבְךָ בְּשִׁשֶׁת כַּעֲסוֹ וְאֵל הַנְּחַמְהוּ בְּשִׁשֶׁת שְׁמֵתוֹ כִּסּוּל
 לְפָנָיו וְאֵל תִּשְׁאַל לוֹ בְּשִׁשֶׁת נִדְרוֹ וְאֵל תִּשְׁתַּדֵּל לְרֹאוֹתוֹ בְּשִׁשֶׁת
 מְלַקְלָתוֹ: יו שְׁמוּאֵל תְּקַמֵּן אָמַר בְּגִפֵּל אֵיבָה אֵל תִּשְׁמַח וּבְכִשְׁלוֹ
 אֵלִיעֶזֶר לִבָּה: יז פְּרִיקָלִיטָה יְהוּה וְרַע בְּעֵינָיו וְהַשִּׁיב מֵעַלְיוֹ אַפּוֹ:
 יח אֱלִישֶׁע בֶּן אַבְיָה אָמַר הַלּוֹמֵד תּוֹרָה גִּלְדָּ לְמַת הוּא הוּמָה
 לְדִיד כְּתוּבָה עַל גִּיר חֲדָשׁ: יט הַלּוֹמֵד תּוֹרָה וְקָן לְמַת הוּא הוּמָה

לדיו כתובה על גיר מחוק : רבי יוחי בר יהודה איש קפר הפבלי
 אומר הלומד תורה מן הקמנים למה הוא דומה לאוכל ענבים
 קהות ושורתין מנתו והלומד תורה מן הזקנים למה הוא דומה
 לאוכל ענבים בשולות ושורתין יין ישן : רבי מאיר אומר אל
 תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו יש קנקן חדש מלא ישן
 וישן שאפילו חדש אין בו : סא רבי אלעזר הקפר אומר תקנאה
 ותקנאה ותכבוד מוציאין את האדם מן העולם : כה הוא היה
 אומר תלמידים למות והמתים לחיות (כ"ה להחיות) והחיים לדון
 לידע ולהודיע ולהודיע שהוא אל הוא היוצר הוא הבורא הוא
 המבין הוא הדן הוא העד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוך
 הוא שאין לפניו לא עולה ולא שכיחה ולא משוא פנים ולא מקנה
 שחד * ודע שחבל לפי החשבון ואל יבטיחה ויצרף ששהשאל
 בית מנוס לך שעל כרחק אמה נוצר ועל כרחק אמה נולד ועל
 כרחק אמה חי ועל כרחק אמה מת * ועל כרחק אמה עתיד
 להגן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא :
 רבי הגהה בועקשא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לצבות את ישראל
 לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר יהיה תפוז למצן צדק
 וגדיל תורה ויאדיר :

פרק חמישי

בלישראל יש להם חלק לעולם הבא : שנאמר ועמך בלם צדיקים לעולם
 יירשו ארץ נצר משעי מעשה ידי להתפאר :

* בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר והלא
 במאמר אחד יכול להבראות אלא להפרע מן
 הרשעים שמאבדין את העולם שנברא בעשרה מאמרות ולמן
 שחר טוב לצדיקים שממנימין את העולם שנברא בעשרה
 מאמרות : בעשרה דורות מאדם ועד נח להודיע בפה ארץ אפים
 לפניו שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את
 מי המבול : עשרה דורות מנח ועד אברהם להודיע בפה ארץ
 אפים לפניו שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שפא אברהם

אָבִינוּ וְקָבַל שִׁכְרָא בְּקָלָם : י עֲשֶׂה נְסִיחוֹת נְתִיקָה אַבְרָהָם אָבִינוּ
 וְעָמַד בְּכֻלָּם לְהוֹדִיעַ כְּפֹה חֲבָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ : י עֲשֶׂה
 נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְוִים וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם : עֲשֶׂה מִבֹּת
 הַיָּבֵיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִים וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם :
 עֲשֶׂה נְסִיחוֹת נְסִי אֲבוֹתֵינוּ אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִדְבַּר
 שְׁנֵאמַר וַיִּנְסוּ אוֹתִי זֶה עֲשֶׂה פְעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי : ה עֲשֶׂה
 נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ לֹא הִפִּילָה אִשָּׁה מִרֵּית
 בְּשׂוֹר הַקְּדוֹשׁ וְלֹא הִסְרִית בְּשׂוֹר הַקְּדוֹשׁ מֵעוֹלָם וְלֹא נִרְאָה זָבוּב
 בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים וְלֹא אָרַע קְרִי לְכַהֵן גְּדוֹל בַּיּוֹם הַכֹּהֲנִים וְלֹא
 כָּפוּ הַגְּשָׁמִים אִשׁ שֶׁל עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה וְלֹא נִצְתָה הָרֹחַ אֵת עַמּוּד
 הָעֶשֶׂן וְלֹא נִמְצָא פְסוּל בְּעָמַד וּבִשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים עוֹמְדִים
 צְפוּפִים וּמְשֻׁתְּתוּיִם רְחוּסִים וְלֹא הוֹיָק נֶחֱשׁ וְעָקְרָב בִּירוּשָׁלַיִם וְלֹא
 אָמַר אָדָם לְחִבְרוֹ צַד לִי הַמָּקוֹם שְׂאֵלֶיךָ בִּירוּשָׁלַיִם : י עֲשֶׂה
 דְּבָרִים נִבְרָאוּ בְּעָרֵב שֶׁבֶת בֵּין הַשְּׁמֵשׁוֹת וְאֵלּוּ הֵן פִּי הָאָרֶץ פִּי
 הַבָּאָר פִּי הָאֵתוֹן הַקֶּשֶׁת וְהַזֶּן וְהַמַּסָּה וְהַשְּׁמִיר הַכֶּתֵב וְהַמִּכְתָּב
 וְהַלְחוֹת וַיֵּשׁ אוֹמְרִים אַף קָבְרוּ שֶׁל מִשְׁהַרְבֵּינוּ וְאֵלּוּ שֶׁל אַבְרָהָם
 אָבִינוּ וַיֵּשׁ אוֹמְרִים אַף הַמְזִיקוֹן וְאַף צִבְתָּ בְּצִבְתָּ עֲשִׂיהָ :
 י שְׁבַע דְּבָרִים בְּגֻלָּם וְשִׁבְעָה בְּחֻכָּם חֻכָּם אֵינוּ מְדַבֵּר לְפָנַי מִי
 שְׁגָדוּל מִמֶּנּוּ בְּחֻכָּמָה וּבְמִנְיָן וְאֵינוּ נִכְנָס לְתוֹךְ דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ וְאֵינוּ
 נִבְחַל לְהַשִּׁיב שׂוֹאֵל בְּעֵגוֹן וּמַשִּׁיב בְּהִלָּקָה וְאוֹמֵר עַל רֵאשׁוֹן
 רֵאשׁוֹן וְעַל אֲתֵרוֹן אֲתֵרוֹן וְעַל מַה־שְּׁלֹא שָׁמַע אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי
 וּמִזְדָּה עַל הָאֵמֶת וְהַלּוֹפִיתֶיךָ בְּגֻלָּם : ה שְׁבַע מִיָּגִי פוֹדְעֵנוֹת בְּאֵין
 לְעוֹלָם עַל שְׁבַע נּוֹפֵי עֲבָרָה מִקְצָתָן מֵעֲשָׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינֶן
 מֵעֲשָׂרִין רַעֲב שֶׁל מְהוּמָה בָּא מִקְצָתָן רַעֲבִים וּמִקְצָתָן שְׁבַעִים
 גָּמְדוּ שְׁלֹא לְעֲשׂוֹר רַעֲב שֶׁל בְּצִרְתָּ בָּא וְשְׁלֹא לְפֹשֵׁר אֵת הַחֵלֶה
 רַעֲב שֶׁל בְּלִיָּה בָּא : הִכָּר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה
 שְׁלֹא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פְּרוֹת שְׁבִיעִית תְּרִיב בָּאָה לְעוֹלָם
 עַל עֲגוּי הַדִּין וְעַל עֲוֹת הַדִּין וְעַל הַמְזוּרִים בְּתוֹרָה שְׁלֹא כְּהִלָּקָה :
 ■ תִּיהָ רַעֲבָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׁבֻעַת שְׂוֹא וְעַל חֲלוּל הַשֵּׁם גְּלוּת

בָּא לְעוֹלָם עַל עֹבְדֵי אֱלֹהִים וְעַל גְּלוּי עֲרִיזוֹת וְעַל שְׂפִיכוֹת
 דָּמִים וְעַל שְׂמִמַּת הָאָרֶץ: בְּאַרְבַּעַת פְּרָקִים הִדְבָּר מִתְרַבֵּה
 בְּרַבִּיעִית וּבִשְׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי הַתַּע שֶׁבְכָל
 שָׁנָה וְשָׁנָה בְּרַבִּיעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שְׁבַשְׁלִישִׁית בְּשְׁבִיעִית
 מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שְׁבַשְׁלִישִׁית * בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית מִפְּנֵי פְרוֹת
 שְׁבִיעִית * בְּמוֹצָאֵי הַתַּע שֶׁבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִפְּנֵי גִזְל מִתְנַזֵּת
 עֲנִיִּים: אַרְבַּע מִדּוֹת בְּאָדָם הָאוֹמֵר שְׁלִי שְׁלֶךְ וְשְׁלֶךְ שְׁלִי עִם
 הָאָרֶץ יְשְׁלִי שְׁלִי וְשְׁלֶךְ שְׁלֶךְ זוּ מִדָּה בִּינוּנִית וְיֵשׁ אוֹמְרִים זוּ מִדַּת
 סְדוּם * שְׁלִי שְׁלֶךְ וְשְׁלֶךְ שְׁלֶךְ חֲסִיד * שְׁלֶךְ שְׁלִי וְשְׁלִי שְׁלִי רָשָׁע:
 י אַרְבַּע מִדּוֹת בְּרַעוּת גִּזְל לְכַעוֹם וְגִזְל לְרַצוֹת יֵצֵא הַפְסְדוֹ
 בְּשִׁבְרוֹ * קִשָּׁה לְכַעוֹם וְקִשָּׁה לְרַצוֹת יֵצֵא שְׁכָרוֹ בְּהַפְסְדוֹ * קִשָּׁה
 לְכַעוֹם וְגִזְל לְרַצוֹת חֲסִיד * גִּזְל לְכַעוֹם וְקִשָּׁה לְרַצוֹת רָשָׁע:
 יב אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים מִדֵּר לְשִׁמּוּעַ וּמִדֵּר לְאֵבֶד יֵצֵא שְׁכָרוֹ
 בְּהַפְסְדוֹ * קִשָּׁה לְשִׁמּוּעַ וְקִשָּׁה לְאֵבֶד יֵצֵא הַפְסְדוֹ בְּשִׁבְרוֹ * מִדֵּר
 לְשִׁמּוּעַ וְקִשָּׁה לְאֵבֶד זֶה תֵּלַק מִזֵּב קִשָּׁה לְשִׁמּוּעַ וּמִדֵּר לְאֵבֶד זֶה
 תֵּלַק רָע: י אַרְבַּע מִדּוֹת בְּנוֹתָנִי צְדָקָה הַרְצָחָה שְׂוִיתָן וְלֹא יִתְּנוּ
 אֲהָרִים עֵינֵי רָעָה בְּשֵׁל אֲהָרִים יִתְּנוּ אֲהָרִים וְהוּא לֹא יִתֵּן עֵינֵי
 רָעָה בְּשֵׁל * יִתֵּן וְיִתְּנוּ אֲהָרִים חֲסִיד * לֹא יִתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲהָרִים
 רָשָׁע: י אַרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלְכֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ הוֹלֵךְ וְאֵינֻ עוֹשֶׂה
 שִׁכָּר הַלִּיכָה בְּיָד * עוֹשֶׂה וְאֵינֻ הוֹלֵךְ שִׁכָּר מַעֲשֶׂה בְּיָד * הוֹלֵךְ
 וְעוֹשֶׂה חֲסִיד * לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה רָשָׁע: י אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבִים
 לְפָנֵי חֲכָמִים סוֹפֵג וּמוֹטְפֵךְ מִשְׁמֵרֵת וְנִפְּה: סוֹפֵג שְׂוִיתָן וְסוֹפֵג אֶת
 הַבַּל וּמוֹטְפֵךְ שְׂמִכְנִים בּוֹז וּמוֹצִיא בּוֹז מִשְׁמֵרֵת שְׂמוֹצִיאָה אֶת
 הַיֵּן וְקוֹלְטָת אֶת הַשְּׂמֵרִים וְנִפְּה שְׂמוֹצִיאָה אֶת הַקָּמַח וְקוֹלְטָת
 אֶת הַסֵּלֶת: י כָּל אֲהָבָה שְׂוִיתָ תְלוּיָה בְּדָבָר בְּטֵל דְּבָר בְּטֵלָה
 אֲהָבָה וְשְׂוִיתָ תְלוּיָה בְּדָבָר אֵינָה בְּטֵלָה לְעוֹלָם * אֵיזוֹ הוּא אֲהָבָה
 שְׂוִיתָ תְלוּיָה בְּדָבָר זוּ אֲהָבָת אֲמַנּוּן וְחִמְרָה וְשְׂוִיתָ תְלוּיָה בְּדָבָר
 זוּ אֲהָבָת דּוֹד וְהוֹנְחָן: י כָּל מִדְּלָקָת שְׂוִיתָ לְשֵׁם שְׂמִים סוֹפָה
 לְהִתְכַבֵּם וְשְׂוִיתָ לְשֵׁם שְׂמִים אֵין סוֹפָה לְהִתְכַבֵּם אֵיזוֹ הוּא

מחלקת שהיא לשם שמים זו מחלקת הלל ושמיא ושאינה לשם
 שמים זו מחלקת קנה וכל עדתו: יי כל המוכה את הרבים
 אין חמא בא על ידו * וכל המחטיא את הרבים אין מספקין
 בידו לעשות תשובה * משה זכה וזכה את הרבים * זכות הרבים
 תלוי בו שנאמר צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל * ירבעם
 בן נבט חמא והחטיא את הרבים חמא הרבים תלוי בו שנאמר
 על החטאות ירבעם אשר חמא ואשר החטיא את ישראל:
 יש כל מי שיש בו שלשה דברים הללו הוא מתלמדיו של
 אברהם אבינו ושלשה דברים אחרים הוא מתלמדיו של
 הרשע * תלמידיו של אברהם אבינו עין מוכה ורוח נמוכה ונפש
 שפחה * תלמידיו של בלעם הרשע עין רעה ורוח גבוהה ונפש
 רחבה: מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם
 הרשע * תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה ונהלין
 העולם הבא * שנאמר להנחיל ארבי ויש ואצרותיהם אמלא:
 אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר
 שחת * שנאמר ואתה אלזים תורידם לבאר שחת אנשי דמים
 ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בה: כ יהודה בן תימא
 אומר הוי עו כנמר וקר כנשר רץ כצבי ונבור כארי לעשות
 רצון אביה שבשמים: הוא היה אומר עו פנים לגיהנם ובזשת
 פנים לנן ערן: יהי רצון מלפניך יהוה אלתינו ואלתי אבותינו
 שיפנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: בא בן
 בג אומר חפך בה וחפך בה דכלא בה ובה תחיו וסיב ובלה
 בה ומנה לא תזוע שאין לך מדה מוכה הימנה: בן הא הא
 אומר לפום צערא אנרא: כה הוא היה אומר בן חמש שנים
 למקרא בן עשר שנים למשנה * בן שלש עשרה למצות בן חמש
 עשרה לגמרא בן שבעה עשרה לחפה * בן עשרים לרדוף * בן
 שלשים לקח בן ארבעים לבניה * בן חמשים לעצה בן ששים
 לזניה * בן שבעים לשיבה * בן שמונים לגבורה בן תשעים
 לשה

(א) זכרים ע כה . (ב) מיל ס ב . (ג) מיל ס כה . (ד) כולם כה כה .

לשוח * בן מאה באלו מת ועבר ובטל מן העולם :
 רבי יונה בן עקשא אומר רצה הקדוש ברוך הוא ליבות את-ישראל
 לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר יהיה הפץ לבגן צדק
 גדיל תורה ונאריך :

פרק ששי

כל-ישראל יש להם חלק לעולם הבא : שנאמר ועמך גלם צדיקים
 לעולם יירשו ארץ געד מפעו מעשה ידי דהתפאר :
 א' לשנוי חכמים בלשון המשנה ברוך שפטר בהם ובמשנתם :
 רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים
 נדיבה ולא עוד אלא שכל העולם כלו כדאי היא לו * נקרא רע
 אוהב אוהב את המקום אוהב את הבריות משמח את המקום
 משמח את הבריות ומלבשתו ענוה ויראה ומקשרתו להיות
 צדיק חסיד ישר ונאמן ומתחלתו מן התמא ומקרבתו לידי זכות
 ונהנין ממנו עצה ותושיה בינה ונבורה שנאמר לי עצה ותושיה
 אני בינה לי נבורה ונותנת לו מלכות וממשלה והקוד דין
 ומגלין לו רזי תורה ונעשה כמעין המתגבר וכבוד שאינו פוסק
 וזהו צנוע וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלתו ומרוממתו על
 כל המעשים : ב אומר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול
 יוצאת מדר הורב ומברות ואומרת אזי להם לבריות מעלבוניה
 של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף שנאמר גם
 זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם : ואומר ותלחות מעשה
 אלהים הקמה והמכתב מכתב אלהים הוא תרות על הלחות אל
 תקרי תרות אלא תרות שאין לה בן חורין אלא מי שעוסק
 בתלמוד תורה וכל מי שעוסק בתלמוד תורה חרי זה מתעלה
 שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליאל במות : ג תלמוד מתברר פרק
 אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות
 אחת צריך לנהוג בו כבוד שכן מצוינו ברוד מלך ישראל שלא
 למד מאותותיו אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו

שנאמר

ה"ל (א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)

בשם אומר ר'א למדת כל האומר דבר בשם אומר מביא גאולה
 לעולו שנאמר ותאמר אשתך למלך בשם מרדכי ויגדלה תורה
 שהיא נותנת חיים לעושיה בעולם הזה ובעולם הבא * שנאמר
 כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא : ואומר רפאות תהי
 לשרף ושקוי לעצמותיה : ואומר עין חיים היא למחזיקים בה
 ותמכה מאשר : ואומר כי לויית חן הם לראשה וענקים
 לגרונתיה : ואומר תתן לראשה לויית חן עמרת תפארת
 תמננה : ואומר כירי רבו ימיה ויסיפו לה שנות חיים : ואומר
 ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד : ואומר כי ארך ימים
 ושנות חיים ושלוש יוספו לה : חרבי שמעון בן יהודה משום
 רבי שמעון בן ידאי אומר הגוי והקב"ה והעשר והכבוד והחכמה
 והזקנה והשיבה והבנים נאה לצדיקים ונאה לעולם * שנאמר
 עמרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא : ואומר תפארת
 בחורים פתח והדר זקנים שיבה : ואומר עמרת זקנים בני בנים
 ותפארת בנים אבותם : ואומר ותפרה הקבנה ובושה תחמה כי
 מלך יהיה צבאות בחד ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד : רבי
 שמעון בן מנסיא אומר אלו שבע מדות שמנו חכמים לצדיקים
 כלם נתקמו ברבי ובבניו : * אמר רבי יחי בן קסמא פעם אהה
 הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד ונתן לי שלום והתחורתי
 לו שלום אמר לי רבי מאיזה מקום אתה אמרתי לו מעיר
 גדולה של חכמים ושל סופרים אני אמר לי רבי רצונה שתדור
 עמנו במקומנו ואני אתן לך אלה אלפים דינרי זהב ואבנים
 טובות ומרגליות אמרתי לו אם אתה נותן לי כל כסף וזהב
 ואבנים טובות ומרגליות שבעולם איני דר אלא במקום תורה
 וכן כתוב בספר התלים על ידי דוד מלך ישראל טוב לי תורת
 פיך מאלפי זהב וכסף : ולא עוד אלא שבשעת פטירתו של
 אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות
 ומרגליות

א) חסד כ.כ. ב) מלך ד.כ. ג) נ.ט. ד) נ.ט. ה) נ.ט. ו) נ.ט. ז) נ.ט. ח) נ.ט. ט) נ.ט. י) נ.ט. יא) נ.ט. יב) נ.ט. יג) נ.ט. יד) נ.ט.

ומתגלית אלא תורה ומעשים טובים בלבד * שנאמר ביהושע
 תנחה אתך בשכבך תשמור עליך והקוצות היא תשיחה :
 ביהושע תנחה אתך בעולם הזה בשכבך תשמור עליך
 בקרב והקוצות היא תשיחה לעולם הבא * ואומר לי תפקד ולי
 תזקב נאם יהוה צבאות : יחמשה קננים קנה הקדוש ברוך הוא
 בעולמו ואלו הן התורה קנן אחד שמים וארץ קנן אחד אברהם
 קנן אחד ישראל קנן אחד בית המקדש קנן אחד : תורה
 קנן דכתיב יהוה קנני ראשית דרבו קדם מפעליו מאז : שמים
 וארץ קנן דכתיב כה אמר יהוה השמים פסאי והארץ הדם
 נגלי איוה בית אשר תבנו לי ואיוה מקום מגותי : ואמר מה
 רבו מפעליו יהוה ברם בתכמה עשית מלאה הארץ קננה :
 אברהם קנן דכתיב ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון
 קונה שמים וארץ : ישראל קנן דכתיב עדיעבר עמך יהוה עד
 יעבר עם זו קננת : ואומר לקדושים אשר בארץ הקנה ואדירי
 כל הפצירם : בית המקדש קנן דכתיב מכון לשבתך בעלת
 יהוה מקדש אדני פוננו ידוה : ואומר ויביאם אל גבול קדשו הר
 זה קנתה ימינו : יא כל מה שפרא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא
 כראו אלא לכבודו * שנאמר כל הנכרא בשמי ולקבודי בראתיו
 צרתיו אף עשיתיו : ואומר יהוה וימלך לעלם ועד :
 רפי הנגיה בן עקשא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לנבות את ישראל
 לפיכה הרבה להם תורה ומצות שנאמר יהוה תפץ למען ערוס
 גדול תורה ויאדיר :

סדר הברלה

כשפת נרכת ורלתי כמיס נרץ להחן הכוס כשחלל והנשמים נמיס וכשפת כרכת כורח חלוצי
 כחם נרץ להחן הכוס נמיס * וחל'כ יביס כנמריס * ויחור ורלח הכוס נמיס כנרכת הנבלס :
 הנה אל ישועתי אבטה ולא אפחד בי עוי וזמרת יה
 יהוה ויהו לי לישועה : וישאבתם מים בששון

א) חמני ו ככ. ב) תני כ. ב. ג) חמני ח ככ. ד) יכתיב ו א. ה) חמני קד ככ. ו) חמניס וי ש. ז) חמני
 ח. ח) חמניס וי כ. ט) חמניס וי ח. י) חמניס וי ח. יא) חמניס וי ח. יב) חמניס וי ח. יג) חמניס וי ח. יד) חמניס וי ח.

ממעניי הישועה: ליהוה הישועה על עמך ברכתך
 סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: יהוה הישועה
 המלך יעגנו ביום קראנו: ליהודים היתה אורה ושמחה
 וששון ויקר: בן תהיה לנו: בום ישועות אשה ובשם
 יהוה אקרא:

כבר סגן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הזמן:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:
 נברכת בורא מאורי הלם יניע גד' נכרנו וכמה יסו כפוס כל הכלול ולא יראה הכלול:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין
 קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים
 בין יום השביעי לששת ימי המעשה: ברוך אתה
 יהוה המבדיל בין קדש לחול:

אחר הכללה לומר ויתן לך:

ויתן לך האלהים מפל השמים ומשמני הארץ ורב
 דגן ותירש: יעבדך עמים וישתחו לך לאמים
 יהוה גביר לאחיה וישתחו לך בני אמה ארביך ארור
 ומברכה ברוך: ואל שדי יברך אתה ויפרך וירבה
 והיית לקהל עמים: ויתן לך את גרבת אברך לך
 ולזרעך אתה לרשתך את ארץ מגרך אשר נתן
 אלהים לאברך: מאל אביך ויעזרך ואת שדי
 ויברך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת

ברכה

א) הכלול ג פ . ב) כל שום . ג) כל שום . ד) כל שום . ה) כל שום . ו) כל שום . ז) כל שום . ח) כל שום . ט) כל שום . י) כל שום . יא) כל שום . יב) כל שום . יג) כל שום . יד) כל שום . יה) כל שום . יז) כל שום . יח) כל שום . יט) כל שום . כ) כל שום . כא) כל שום . כב) כל שום . כג) כל שום . כד) כל שום . כה) כל שום . כו) כל שום . כז) כל שום . כח) כל שום . כט) כל שום . ל) כל שום . לא) כל שום . לב) כל שום .

בְּרַכְתָּ שְׂדֵיִם וְרַחֵם : בְּרַכְתָּ אָבִיךָ וְגִבְרוּ עַל-בְּרַכְתָּ
 הַזֶּה עַד-תֵּאֵוֹת גִּבְעַת עוֹלָם תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף
 אֶלְקָדֵק גִּזִּיר אֲחִיו : וְאֶהְבֶּךָ וּבִרְכָה וְהִרְבֶּה וּבִרְכָה
 פְּרִי-בִמְנוֹה וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ דְגִנָּה וְתִירְשָׁה וְיִצְהָרְךָ שְׁנֵי
 אֲלָפִיךָ וְעִשְׂתֵּרֶת צֹאנֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע
 לְאֲבֹתֶיךָ לֵאמֹר לְךָ : בְּרוּךְ תִּהְיֶה מְכַלְהֵעָמִים לֹא-
 יִדְעָה כֶּךָ עֵקֶר וְעִקְרָה וּבְבִהְמֹתֶיךָ : וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ
 כָּל-חֲלוֹי וְכָל-מַדְוֵי מִצְרָיִם הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ לֹא
 יִשְׁיָמֶם כֶּךָ וּנְתַתֶּם בְּכָל-שָׁנָאֵךְ :

הַמְלֵאךָ הַנָּאֵל אֶתִּי מִכְּלִדְעַי יִבְרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בְּהֵם
 שְׁמוֹ וְשֵׁם אָבִתִּי אֲבָרָהָם וַיִּצְחָק וַיֹּדֶעַ לֵרֹב בְּקִרְבֵּי
 הָאָרֶץ : יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּרְבֶּה אֶתְכֶם וְהַנְּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם לֹרֵב : יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֵלֶיךָ
 פְּעָמִים וַיִּבְרַךְ אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר דָּבַר לָכֶם :

בְּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַשָּׂדֶה : בְּרוּךְ טַנְאֵךָ
 וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ : בְּרוּךְ פְּרִי-בִמְנוֹה וּפְרִי אֲדָמָתְךָ
 וּפְרִי בְהִמְתָּךְ שְׁנֵי אֲלָפִיךָ וְעִשְׂתֵּרֹת צֹאנֶיךָ : בְּרוּךְ
 אַתָּה בְּבֵאֵךְ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֹאנֶיךָ : יְצוּ יְהוָה אֶתְךָ אֶת-
 הַבְּרָכָה בְּאֶסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ וּבִרְכָה בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : יִפְתַּח יְהוָה אֶת-
 אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם לְתֵת מְטַר-אַרְבָּה בְּעֵת
 הַלְבָנָה אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יְדְךָ וְהַלְוִיֹת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה
 לֹא תִלְוֶה : כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּרְכָה כְּאֲשֶׁר דָּבַר-לְךָ
 וְהִעֲבַמְתָּ

הַמְלֵאךָ הַנָּאֵל אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בְּהֵם שְׁמוֹ וְשֵׁם אָבִתִּי אֲבָרָהָם וַיִּצְחָק וַיֹּדֶעַ לֵרֹב בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ : יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּרְבֶּה אֶתְכֶם וְהַנְּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לֹרֵב : יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֵלֶיךָ פְּעָמִים וַיִּבְרַךְ אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר דָּבַר לָכֶם :

והעבדת נזים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בנזים
 רבים וכה לא ימשלו: אשריה ישראל מי כמוה עם
 נושע ביהוה מגן עזרה ואשר-תרב באותה ויבחושו
 איביה לה ואתה על-במותימו תדרה:

ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא-תבשו
 ולא-תכלמו עד-עולמי עד: ואכלתם אכול

ושבוע והללתם את-שם יהוה אלהיכם אשר-עשה
 עמכם להפריא ולא-יבשו עמי לעולם: וידעתם כי

בקרוב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא-
 יבשו עמי לעולם: כירבשמתה תצאו ובשלוש

היבלון התרים והנבעות יפצחו לפניכם רנה וכל-
 עצי השדה ומחארבף: הנה אל ישועתי אבטח ולא

אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה:
 ושאבתם-מים בששון מפעוני הישועה: ואמרתם

ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו הזכירו כי גשגב שמו: זמרו יהוה כי גאות

עשה מונעת זאת בכל-הארץ: צהלי ורני ישבת
 ציון כירגול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום

ההוא הנה אלהינו זה קנינו לו ויאשיענו זה יהוה קנינו
 לו נגילה ונשמחה בישועתו:

בורא נייב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו
 ורחל לבשה את-עמשי ראש תשלישיסלה דוויד ועמדה בן-ישי
 שלום ושלום לה ושלום לעזרה כי עזרה אלתה וימבלם דוויד

ורגלם
 (א) ורגלם (ב) ורגלם (ג) ורגלם (ד) ורגלם (ה) ורגלם (ו) ורגלם (ז) ורגלם (ח) ורגלם (ט) ורגלם (י) ורגלם (יא) ורגלם (יב) ורגלם (יג) ורגלם (יד) ורגלם (טו) ורגלם (טז) ורגלם (יז) ורגלם (יח) ורגלם (יט) ורגלם (כ)

למוצאי שבת

וְהַנֶּחֱם בְּרֵאשֵׁי הַגְּדוּד : וְאָמְרָתֶם פֹּה לַחַי וְאִתָּהּ שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ
שְׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שְׁלוֹם : יְהוָה עִזְּעָמוּ יִתֵּן יְהוָה וּבְרַבְרָךְ אֶת־
עָמוּ בְּשָׁלוֹם :

קידוש לבנה

עס"י הקנה לין לקדש הלכנה עד אחר ז' ימים למולד * ויש לקדש הלכנה צנכדים חסונים
וגמלים וקודם הנכונה יאמר :

הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים :
ב הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ : ג הַלְלוּהוּ
שְׁמֵשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אֹר : ד הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְהַקָּמִים אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם : ה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא
צִדִּיק וְנִבְרָאוֹ : ו וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵי־תֵּן וְלֹא יַעֲבוּר :
יאשר תלוי וינס בלכנה פ"א קודם הנכונה וכסיחול לנכר לא יראה נס כלל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הַעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ
בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל־
צְבָאָם חַק וְזִמְן נָתַן לָהֶם
שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת־תִּפְקוּדָם : שְׁשִׁים
וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם
פּוֹעֵל אֲמֵת שֶׁבְּעָלְתוֹ אֲמֵת
וְלִבְנֵה אָמַר שְׁתַּחֲוֶיֶשׁ עֲמֻרַת

הפארת

משגיח מן החלונות מציץ מן התרפים :

א שיר למעלות אשא עיני אל־הקרים מאן יבא עזרי :
 ב עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ : ג אל־יפון
 למוט הנלקה אל־יגום שמרה : ד הנה לא־יגום ולא יישן שומר
 ישראל : ה יהוה שמרה יהוה צלה עליך ימינה : ו יזם השמש
 לא־יכבה וירח בלילה : ז יהוה ישמרה מפלדע ישמר את־
 גפשה : ח יהוה ישמר־צאתה ובאה מעתה ועד־עולם :

א הַלְלוּהָ | הַלְלוּ־אל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עִזוֹ :
 ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ :
 ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹל וְכִנּוֹר : ד הַלְלוּהוּ
 בְּתוף וּמְחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי : ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־
 שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל
 יְהִי הַלְלוּיָהּ :

תִּנְאֵ דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֱלִמְלִי
 לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹא
 לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים
 פְּעַם אַחַת בְּחֹדֶשׁ דַּיִם • אָמַר
 אֲבִי הַלְכָךְ נִימְרִינְהוּ מְעוּמָד :
 מִי זֹאת עוֹלָה מִן־הַמַּדְבָּר

מִתְרַפֶּקֶת עַל הַדּוֹדָה: וַיְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי לְמַלְאֹת פְּגִימַת הַלְּבָנָה:
 וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם מְעוֹטָא וַיְהִי
 אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה כְּאֹר
 שְׁבַעַת יָמֵי בִּרְאשִׁית כְּמוֹ
 שֶׁהִיְתָה קֶדֶם מְעוֹטָה • שְׁנֵאמַר
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת
 הַגְּדֹלִים • וַיִּתְּקֵם בָּנוּ מִקְרָא
 שְׁכַתוֹב וּבִקְשׁוּ אֶת יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דְּוִיד מַלְכֵם אָמֵן:

א' לְמַנְצַח בְּגִינּוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: ב' אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנו יְאֵר פְּנֵינוּ
 אֲתָנוּ סֵלָה: ג' לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָבָה בְּכַלְגוֹיִם יִשׁוּעַתְךָ:
 ד' יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם: ה' יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאִפְסִים
 בְּיַתְשָׁפֶט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאִפְסִים | בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סֵלָה: ו' יוֹדוּךָ
 עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם: ז' אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָה וַיְבָרְכֵנו
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: ח' יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ כִּלְאִפְסֵי אֶרֶץ:

עלנו • ק"י • ויסגר חולי סליח קטן :

ברכת המזון

ולאחר מים אחרונים יאמר מסוף זה :

בְּדַבַּר אֱלֹהֵינוּ הַשְּׁלֵחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה :

אם מברכין בזמן אומר המברך

הב לָן וְגַבְרִיָּהּ :

(אם בליל רבותי כיר וועלן בענטשין) :

וּמִינֵי חֲמֻסֵינִי יְדֵי יֵשׁם יְהוָה מִבְּרַךְ מַעֲקֶה וְעַד עוֹלָם :

(המברך אומר ברשות מינו ורבותי) גַּבְרִיָּהּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו :

וּמִינֵי חֲמֻסֵינִי בְרוּךְ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו וּבִטְוֹבוֹ חַיֵּינוּ :

וּמִי טַל אֶחָד מֵהַטְּהָרָה בְּרוּךְ וּמִבְּרַךְ שְׂמוֹ הַמִּיד לְעוֹלָם וְעַד :

וְאִם כֹּס עֲבָרָה לְאִמֵּר הַמִּיד גַּבְרִיָּהּ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו :

וּמִינֵי חֲמֻסֵינִי בְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו וּבִטְוֹבוֹ חַיֵּינוּ :

וּמִי טַל אֶחָד מֵהַטְּהָרָה בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ וּמִבְּרַךְ שְׂמוֹ הַמִּיד לְעוֹלָם וְעַד

כשעודת טוילין אומר המברך

גַּבְרִיָּהּ אֱלֹהֵינוּ שְׂהַשְׁמִיחָה בְּמַעֲוֵנוּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו •

וּמִינֵי

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂהַשְׁמִיחָה בְּמַעֲוֵנוּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו וּבִטְוֹבוֹ חַיֵּינוּ •

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזֶּה הוֹן אֶת-

הָעוֹלָם כֹּל בְּטוֹבוֹ בְּהֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא-

נֹתֵן לֶחֶם לְכֹל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : וּבִטְוֹבוֹ

הַגָּדוֹל עֲמָנוּ הַמִּיד לֹא-חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹרְלָנוּ מִזֶּה

לְעוֹלָם וְעַד : בְּעֵבֹר שְׂמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא אֵל וְזֶן

וּמִפְרָגִים לְכֹל וּמִטֵּיב לְכֹל וּמִכֵּין מִזֶּה לְכֹל-בְּרִיּוֹתָיו

אֲשֶׁר בָּרָא בְּאִמּוֹר פֹּתַח אֶת-יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל-הוֹ

רְצוֹן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הוֹן אֶת-הַכֹּל :

גְּדוּדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִתְחַלַּת לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ הַמִּידָה טוֹבָה

וּרְחֻבָה וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים וְעַל-בְּרִיתְךָ שֶׁחִתַּמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ וְעַל

הַתְּרִיבָה שֶׁלַּמִּידָתָנוּ וְעַל הַתְּקוּף שֶׁהוֹצַעְתָּנוּ וְעַל הַיָּמִים הַזֶּה וְחֶסֶד

שֶׁהוֹצַרְתָּנוּ

ל' תמוז ה'תש"ס (ב) חוליק קמ"ח

שְׁחַנְנֵנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֶּן שְׂאֵתָהּ זָן וּמִפְרֵנֶם אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה :

הַחֲסֵד וְהַרְחִם לְחַנּוּן כֹּחַ וְעַל הַחֲסִיד וְהַסֵּד לֹא כִּשְׁבִיעַ אֶל כִּרְחֵמֵי יִמְרָה כִּרְחֵמֵי יִשְׁעָה לֹא כִּסִּים כִּמוֹ שֶׁעָשָׂה לְאַבְרָהָם בְּיָמֵי הַסֵּס בְּזֶמֶן הַסֵּס נִימֵי וכו' :

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַהַבְּרוּחַ וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת שְׁעָשִׂיתָ לְאַבְרָהָם בְּיָמֵי הַהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

לְמִי

לְחַנּוּן

בְּיָמֵי מִדְּבַרְכֵי וְאַסְפֵּר בְּשִׁשּׁוֹן הַבְּרִיחַ בְּשִׁעְמֵד עֲלֵיהֶם הַקּוֹן הַנְּשָׁע בְּקִישׁ לְהַשְׁמֵד לְדָרַג וְלֹאֲבַר אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים מִבְּעַר וְעַד־זֶמֶן טוֹף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ שְׁעִים־עֶשְׂרִי הוֹאֵר הַדָּשׁ אֶחָד וְשִׁלְלָם לְבוֹן וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרָס אֶת־עַצְמוֹ וּמְקַלְלָם אֶת־מַחְשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁכֹּחַ לוֹ גְּמולוֹ בְּרֵאשִׁי וְתָלוֹ אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו עַל הַעֲזִיב :

בְּיָמֵי מִתְחַנְּנוֹ בְּיָוֵהָן כִּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָא וּבְנָיו בְּשִׁעְמֵדָה מַלְכוּת זָן הַרְשָׁעָה עַל עַמָּה יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁבִּידֵם הַוִּזְרָתָה וְלְהַעֲבִידֵם מִזָּנָן רִצְוֹנָה וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲבַדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם רַבָּה אֶת־דִּבְכָם בְּנֵת אֶת־דִּינָם נִקְמַת אֶת־נַקְמָתָם מִסִּרְתָּ גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעוּשִׁים וְטַמְאִים בְּיַד מְדוּרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְחַדִּים בְּיַד עוֹשֵׂי חַוְרָתָה וְזָה עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמָה יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָה וּפְרָקָן בְּיָמֵי הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּעֵינֵי לְרִבִּיר בֵּיתָה וּפְנֵי אֶת־יְבִיגְלָה וְנִתְּהוּ אֶת־מַקְדְּשָׁהּ וְהִתְאַלְּמוּ גִרוֹת בְּחַצְרוֹת גְּדוּשָׁה וְקִבְעוּ שְׂמוֹנֵת יָמֵי הַגָּבָה אֵלֶי לְהוֹדוֹת וְלִהְיוֹת לְשִׁבְחָה הַגְּדוֹל :

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יְתִבְרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד : כְּכַתוּב וְאֲכַלְתָּ וְשִׂבַעְתָּ וּבְרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַמִּזֶּן :

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל־יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית

ברכת המזון

יְהוָה מְשִׁיחָהּ וְעַל־הַבֵּית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָלֵינוּ : אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ רַעְנָנוּ (בשבת רַעְנָנוּ) זִוְנָנוּ פְרָנָנוּ
וּכְלָלָנוּ וְהִרְוִיחָנוּ וְתַרְוַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
מִכָּרֶ־צָרוֹתֵינוּ : וְנָא אֶל־תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ . לֹא
לִידֵי מַתַּנֵּת בְּשׁוּר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם כִּי אִם
לְיָדֶךָ הַמְלֵאָה הַפְתִּיתָהּ הַקְדוּשָׁה וְהִרְחַבְתָּהּ שְׁלֹא נִבּוֹשׁ
וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד :

בשנת רצה והתלוצצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי
השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש

הוא לפניה * לשבת יבו וקניחו בו באהבה במצות רצונה *
וברצונה הנית לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה
ביום מנוחתנו * והראנו יהוה אלהינו בנהמת ציון עירך *
ויבגנו ירושלם עיר קדושה כי אהה הוא בעל הנישועות
ובעל הנהמות :

אלהינו ואלהי אבותינו ישלה ויבא * נגיע נראה נרעה * והשמע נפקד
וזכר * וקרנו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בידך
עקרה * וזכרון ירושלם עיר קדושה * וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך
לפליטה למנוחה * לזון ולחסד ולרחמים ולחיים טובים ולשלום * ביום
זוהי ראש הקדוש הזה * בשם נג המצות הזה * בשנות נג השבעות הזה *
בשם נג הסבות הזה * בשם שמני עצרת נג הזה * ביה הזכרון הזה *
בשם תלם (תלם סוד) ביום טוב מקרא קדוש הזה וזכנו יהוה אלהינו
בו למנוחה * ופקדנו בו לקרבה והשיענו בו לחיים טובים : ובדבר ישועה
נרבים חס וזכנו נרם עלינו והשיענו כי אלה עינינו * כי אל
מלך נעון ורחום אהה :

ובנה ירושלם עיר הקדוש במהרה בימינו * ברוך
אתה יהוה בנה ברחמי ירושלם * אמן :

סנה ולא אמר להם בשנת אסלו בסעודה שלישית אם הוא קודם סקיעת החמה ומזכר קודם ברכת
סעוד והסמיך לחנוך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למנוחה
לעמך

לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבְרִית * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מִקְדָּשׁ הַשְּׁבֵת: וְאֵם סֵטָה וְלֹא אִמֵּר יִעֲלֶה וְיִבֹא כִּי־יֵשׁ לְשֵׁם בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים מְזֻבִּים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה אֶת־יוֹם תַּג (סלתי) הַזֶּה * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמָנִים: גַּרְמֵי שֵׁמֶר בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
נָתַן יָמִים מְזֻבִּים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן אֶת־יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה *
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכָרוֹן: כַּחֲסִי' שֵׁם בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן מְזֻעָדִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶת־יוֹם תַּג (סלתי) הַזֶּה: (וְאֵיט חֲסִי) וּק גַּרְמֵי שֵׁם בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן רִאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן: וְאֵיט חֲסִי: וְאֵם וְלֹא יוֹסֵם (שֶׁ רִ"ס שֶׁ רִ"ס) כְּסִכָּה וְלֹא חֲסִיד לֹא שֶׁ
סִכָּה וְלֹא שֶׁן עִ"ס (שֶׁ רִ"ס שֶׁ רִ"ס) כּוֹלֵן יַחַד וְשֵׁם בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנְחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת
וּלְבְרִית * וְיָמִים מְזֻבִּים (כַּחֲסִי' וּמְזֻעָדִים) לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶת־יוֹם
תַּג (סלתי) הַזֶּה (גַּרְמֵי וְיָמִים מְזֻבִּים לְזִכְרוֹן אֶת־יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה
גַּרְמֵי וְרִאשֵׁי חֲדָשִׁים לְזִכְרוֹן) * וְחֲסִי בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ הַשְּׁבֵת
וְיִשְׂרָאֵל * וְהַזְּמָנִים: גַּרְמֵי וְיוֹם הַזְּכָרוֹן: גַּרְמֵי וְרִאשֵׁי חֲדָשִׁים:

וכל זה כשמכיר קודם שהתחיל ברכת הסובב והתסיב אבל אם חזר אחר שהתחיל ברכת הסובב והתסיב
אספיק לא אמר חלה חובת ברוך בלבד צריך לחזור לראש * גרמ"ל בשבת וי"ס של שגם רגלים אבל
כחש"מ ור"ח אם לא חזר עד שהתחיל הסובב והתסיב אינו חוזר וכן כשטוטה שלישיה של שבת וי"ס
וכן גרמ"ס כיום אבל בליל ר"ס חוזר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל * אָבִינוּ
מִלְכֵנוּ * אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יּוֹצְרֵנוּ * קְדוֹשֵׁנוּ
קְדוֹשׁ יַעֲקֹב * וְעַנּוּ רֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַמְּזוּב וְהַמְּטִיב
לְכֹל בְּכֹל יוֹם וְיוֹם * הוּא הַמְּטִיב לָנוּ * הוּא מְטִיב לָנוּ *
הוּא יְמִיב לָנוּ * הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ
לְעַד * לַחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים * וְלִרְחוּם הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה *
בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה * נְחֻמָּה פְּרִנְסָה וְכִלְכִּלָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים

ברכת המזון

וְשָׁלוֹם וְכָל-טוֹב וּמְכַל-טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִתְפָּרְנוּ :
הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלוֹד עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : הַרְחֵמֵן הוּא
יִתְפָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר
דְּדוֹרִים וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נִצְחִים וְיִתְהַדַּר בְּנוֹ
לְעַד וְיַעֲלֶמֶי עוֹלָמִים : הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד :
הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא
יִזְלִיכֵנוּ קוּמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ : הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה
מְרֻבָּה בְּבֵית זֶה וְעַל שְׁלֹחַן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עָלָיו : הַרְחֵמֵן
הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת-אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבִישׁוּר-
לָנוּ בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וּנְחֻמוֹת : הַרְחֵמֵן הוּא
יְבָרֵךְ אֶת-אָבִי מוֹדֵי בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת-אֲמִי מוֹדֵרֵי
בְּעַלֵּת הַבַּיִת הַזֶּה אוֹתָם וְאֶת-בֵּיתָם וְאֶת-זֶרְעָם וְאֶת-
כָּל-אֲשֶׁר לָדָם אוֹתָנוּ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר לָנוּ : כְּמוֹ שֶׁבָרַךְ
אֶת-אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מַבַּל כָּל בֵּן
יְבָרַךְ אוֹתָנוּ (כֵּי בֵּית) כְּלָנוּ יָחַד בְּבָרָכָה שְׁלֵמָה
וְנֹאמַר אָמֵן :

מְמָרוֹם וְלְמָדוּ עָלָיו וְעָלֵינוּ זְכוּת שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂא
בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְנִמְצָא חֵן וְשִׁבְלֵי

טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם :

כִּסּוּת הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שֶׁכָּלֹ שְׁבֵת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הַעוֹלָמִים :
כִּי הַרְחֵמֵן הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַחַיִּי שֶׁהוּא לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה :
כִּי הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שֶׁכָּלֹ טוֹב :

כִּסּוּת הַרְחֵמֵן הוּא יִקְיָם לָנוּ אֶת-סִפְּת דְּדוֹר הַנוֹפְלֹת :

דְּרֵאשׁ הַסִּפְּתָה: הַרְחֵמֵן הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַשְּׁנָה
הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכֵּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא * מְגִידֵל
 (בשנת ו'ס"ח ו'ס"ח מְגִידֵל) יְשׁוּעוֹת מִלִּפְנֵי הַסָּר לְמְשִׁיחֵהוּ
 לְדוֹר וְלְדוֹר עַד עוֹלָם : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְרוֹמֵינוּ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
 עֲלֵינוּ וְעַל בְּלִישְׁרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן :

יֵרְאוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשׁוֹ כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ : כְּפִירִים רָשׁוּ
 וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כְּלֵמֶנֶס : חוֹדוּ לִיהוָה כִּי־
 מֵיב בִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : פִּתְחָה אֶת־יְדֵיךָ וּמַשְׁפִּיעַ לְקַלְחֵי רִצּוֹן :
 בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהוּא יְהוָה מְבַטְחוֹ :

ומנרך של הסוס:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :
 נוסח ברכה אחרונה מעין ש"ש

של הנביל של כי ממי דגן ועל סיון ועל סירות מ' המינים שהם נסן חלפה ורחיק דת
 והמרים ולא כלל סירות מ' המינים ומיני מוטות ובהם יין וכלול הכל בברכה אחת ויאמר כך
 על המינים ועל הכלכלה ועל הנסן ועל מרי הנסן ועל סיון ועל מרי סיון ועל חוטבת הסדה
 ועל ארץ המדבר טו' והואם וטעה לך על הארץ ועל המינים ועל מרי הנסן ועל המינות נב"י על
 הארץ ועל המינים ועל מרי הנסן והסירות :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל־

הַמְּחִיחַ וְעַל הַבְּלִלְקָה | הגפן ועל פרי הגפן | הגפן ועל פרי הגפן | הגפן ועל פרי הגפן
 של כי ממי דגן | של סיון | של סירות מ' מינים

וְעַל הַנּוֹבֵת הַשְּׂדֵה וְעַל־אֶרֶץ הַמִּדְבָּה מוֹכֶה וְרוֹחֶה שְׂרָצִית
 וְהַגְּחָלִית לְאַבּוֹתֵינוּ לְאַבוֹד מִפְּרִיה וְלִשְׁבֹּעַ מִטּוֹבָה רַחֵם נָא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל־יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל־צִיּוֹן
 מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל־מִזְבְּחֶךָ וְעַל־הַיְכָלְךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר
 הַקְּדוֹשׁ בְּמִדְבָּרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ * וְשִׁמְחֵנוּ בָּהּ וּנְבָרְכֶךָ
 כְּקִדְשָׁה וּבְמִדְבָּרָה * בשנת ורציה ותחלצנו ביום השבת הזה :
 עִשְׂרוֹת וְחָסְרָנוּ לְמִטּוֹבָה מִיָּמֵינוּ בְּיוֹם רֵאשִׁית הַתְּהַשׁ הַזֶּה מִיָּמֵינוּ בְּיוֹם הַתְּהַשׁ
 הַזֶּה נִסְחָה בְּיוֹם נַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה נִסְחָה בְּיוֹם נַג הַשְּׂבָעוֹת
 הַזֶּה נִסְחָה בְּיוֹם נַג הַסְּכוֹת הַזֶּה כְּסִיחָה בְּיוֹם שְׂמִינֵי עֲצַרַת נַחַג

הוה
 א' סכס"ח י"ג ט"ז ב' ט"ז כ"ג
 א' סכס"ח י"ג ט"ז ב' ט"ז כ"ג (ג) ט"ז י"ג (ד) ט"ז י"ג (ה) י"ג י"ג

צמ

ברכה אדרונה

יהוה * כי אָתָה יְהוָה מִבּוֹב וּמִמִּיב לְכָל וְנִזְדָּה לָךְ עַל הָאָרֶץ וְעַל

מל ס' מ' טו'	מל סין	מל ס' מ' טו'
הַמַּחְיָה * בְּרוּךְ אַתָּה	פְּרִי הַגֶּפֶן * בְּרוּךְ אַתָּה	הַחַיּוֹת * בְּרוּךְ אַתָּה
וְעַל הַמַּחְיָה :	פְּרִי הַגֶּפֶן :	יְהוָה עַל הָאָרֶץ וְעַל
		יְהוָה עַל הָאָרֶץ וְעַל הַפְּרוֹת :

ברכה אדרונה מל ס' מ' טו' וס' טו' :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נִפְשוֹת רְבוֹת וְתַסְרֹנָן עַל כָּל מַדְשֵׁי הָאָרֶץ לְהַחְיֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כְּלֵחֵי * בְּרוּךְ הוּא הָעוֹלָמִים :

ברכת אירוסין ונשואין

ערך מל ס' טו' וס' טו' יאמר :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַעֲרִיזוֹת * וְאָסֵד לָנוּ אֶת הָאֲרוּסוֹת * וְהַגִּיד לָנוּ צִדְתֵּי הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי הַכֹּהֵן וּמְקוֹשֵׁין : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדְּשׁ עַמּוֹ וְיִזְרָאֵל עַל יְדֵי הַכֹּהֵן וּמְקוֹשֵׁין :

ס' טו' וס' טו' וס' טו' מקדש סתתן ס' טו' וס' טו' וס' טו' :

בְּרַי אַתָּה מְקַדְּשֵׁת לִי בְּסֻבָּעַת זוֹ בְּדַת מִשְׁהָ וַיִּשְׂרָאֵל :

קדיש ס' טו' וס' טו' ערך מל ס' טו' וס' טו' יאמר :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֹבֵל לָרָא לְכַבּוֹד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יוֹצֵר אֶת הָאָדָם

בְּצַלְמֵךְ בְּצַלְמֵךְ דְּמוּת הַתְּבִיטוֹ * וְהַתְּקֵן לוֹ מִמֶּנּוּ בְּגֵן עֲדֵי

עַד : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הָאָדָם :

שׂוֹשׁ תְּשׂוּשׁ וְחַגַל הַעֲקָרָה בְּקַבּוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה :

שׂוֹמֵחַ תְּשַׂמַּח רַעִים הַאֲהוּבִים כְּשִׂמְחָה יוֹצֵר בְּגֵן עֵדֶן מִקֶּדֶם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְשַׂמֵּחַ חַתָּן וּכְלָה :

ברך

יהוה

ברכת אירוזכין ונשוואין
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה
 תתן ובלה * גילה רנה דיצה וחרדה * אהבה ואהבה ששום
 לעות * מתרה יהוה אלהינו ישמע בערי יהודה * ובהוצות
 דושלם * קול ששון וקול שמחה * קול תתן וקול בלה * קול
 סגולות חתנים מחפתם * ונערים ממעותה נניחם : ברוך אתה
 יהוה משמח תתן עם הפלה :

תותין סתן וסגול שנים ונכחמ' לומר סכרסת חתם וחל'ל מנדך פל ססס :

סדר קריאת שמע על המטה

דבוננו שלעולם תריני מוחל לכלמי שהקעים ותקניט אותי או
 שהקטא כנגדי בין בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בקלי
 אשר לי בין באונם בין ברצון בין בשונג בין במזיד בין בדבור
 בין במעשה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכליבר ישראל
 ולא יענש שום אדם בסכתי יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי
 אבותי שלא אהקטא עוד ולא אחזור בהם ולא אשוב עוד
 להקעיםך ולא אעשה הרע בעיניך ומה שתטאתי מהזק ברהמיה
 דרבים ולא על ידי יסורים וחלים רעים : יהוה לרצו | אמריפי
 ותגין לבי לפניה יהוה צורי וגאלי :

השביבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
 טובים ולשלום ותקננו בעצה טובה
 מלפניך והושיענו מתרה למען שמך ופרושעלינו
 סבת שלומך (כסנת 6' 6' 6') ותגן בעדנו והסר מעלינו
 איב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו
 ומאחרינו ובצל כנפך תסתירנו * ושמור צאתנו
 ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם כי
 אל שומרנו ומצילנו אתה :

קריאת שמע על המטה

יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

יְהוָה הֵבִיט אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לְבָבָנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ
וּבְכָל מַאֲדָנוּ: יְהוָה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר

אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל לְבָבָנוּ: יוֹשְׁנֵינִים לְבָנֵינוּ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ: הִוָּקְשְׁתָּם לְאוֹת עַל־יְדֵיךָ וְהָיוּ לְטֹמֶטֶת בֵּין
עֵינֶיךָ: ׀ וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

׀ וְהָיָה אִם־שָׁמְעוּ הַשָּׁמַעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אִתְּכֶם הַיּוֹם
לְאֲדָבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:

׀ וְנִסְתִּי מִפְּנֵי אֲדָבְכֶם בְּעֵת יוֹמֵי וּמְלֻכּוֹשׁ וְאִסַּפְתָּ דְגָנְךָ וּמִירֶשֶׁת וְיִצְתָּךְ:

׀ וְנִסְתִּי עֹשֵׁב בַשָּׂדֶה לְבִתְרִמָּה וְאִכְלַת וּשְׂבַעְתָּ: ׀ הַשְׁמִרְוּ לָכֶם פֶּן

יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וּגְבַרְתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁמַדְתֶּם לָהֶם: ׀ וְהָיָה

אֶת־יְהוָה בְּלֶבְךָ וְעָצַר אֶת־שִׁמְעֶיךָ וְלֹא־יִהְיֶה מִשָּׁר וְתִאֲדָמָה לֹא תִחַן אֶת־

יְבוּלֶךָ וְאֲדָרְתֶם מִדָּלָה מִעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה נתַן לָכֶם: ׀ וְשָׁמַרְתֶּם

אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם

וְהָיוּ לְטֹמֶטֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: ׀ וּלְפָרְתֶם אֹתָם אֶת־בְּגֵידֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם

בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: ׀ וּכְתַבְתֶּם עַל־

מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

׀ לְמַעַן תִּדְבְּרוּ מִיֹּם וּמִיֹּם בְּגֵידֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם

לֵאמֹר לָתֶּם בְּיַד־יְהוָה עַל־יְצָרְךָ:

׀ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשְׁנֵה לְאַבְרָם: ׀ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם

וַעֲשׂוּ לָתֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגֵדֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וְהָיוּ עַל־צִיצִית

הַכַּנָּף פְּתִיל הַקָּלָת: ׀ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאוּתָם אֹתוֹ וְחִכְרְתֶם אֶת־קֶדֶר

מִצֹּר: יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִחַדּוּ אֶת־יְדֵיכֶם לְבַבְכֶם וְאֶת־יְעִיבֵיכֶם אֲשֶׁר

אִתְּכֶם יִגַּע אֶת־יְדֵיכֶם: ׀ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹת וְהִיִּיתֶם

קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: ׀ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם

כְּעַבְדִּים לְהָיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ק
 קריאת שמע על המטה
 תעלו הסידיים בכבוד ירננו עלי משכבותם: רוממות אל בנתנם
 וירב פירות בידם: ניש הגה מסתו של שלמה ששים
 גבדים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחיו תרב מלפני
 מלחמה אלש תרבו על ירכו מפתח בלילות: ניש יכרכה יהוה
 וישמרה: יאר ידה ופניו אליה ויחנה: ישא ידה ופניו אליה
 וישם לה שלום:

א ישוב בסתר עליון בצל שדי ותלונן: ב אמר לידה מחסי
 ומצודתי אלהי אבטחבו: ג כי הוא יצילה מפח יקוש
 מדבר הוות: ד באכרתו ויסך לה וחתת בנפיו תקשה צנה
 וסחרה אמהו: ה לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יזמם:
 ו מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צדדים: ז ופל מצדה ואלה
 ורכבה מימנה אלה לא יגש: ח רק בעינה תביט ושרמת
 רשעים תראה: ט כיראתה יהוה מחסי עליון שמט סענה:

כלל סנה ס"ח וידוי ולא למנח כנ"ג א

אלהינו ואלהי אבותינו: תבא לפניה הפלתנו ואל תתעלם
 מתחנתנו שאין אנו עמי פנים וקשי ערף לומר לפניה
 יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנהנו ולא תמאנו אכל
 אנהנו ואבותינו תמאנו:

א' אשכננו * ב' נדנו * ב' סרדנו * ב' ענינו * ב' פשענו * צ' צרנו * ק' קשינו ערף:
 ד' רשענו * ש' שחחנו * ת' תעבנו * ת' תענינו * ת' תעתענו: כ' כרנו ממצותיה
 וממשפטיה המוזבים ולא יהוה לנו: ואתה צדיק על כל הדבא
 עלינו כיראת עשית ואנהנו הרשענו: מה נאמר לפניה יושב
 מרזם * ומה נספר לפניה שובן שהקים * הלא בלהתגרות
 ותגרות אתה ידוע:

ארתה

ספרות קמס ו (ב) ספרות ו (ג) ספרות ו (ד) ספרות (ה) ספרות ו (ו) ספרות (ז) ספרות (ח) ספרות (ט) ספרות (י) ספרות
 ספרות (יא) ספרות (יב) ספרות (יג) ספרות (יד) ספרות (טו) ספרות (טז) ספרות (יז) ספרות (יח) ספרות (יט) ספרות (כ)

קריאת שמע על הגולה

אֶתָּה יִדְעֵה רִוֵי עוֹלָם וְתַעֲלֹמוֹת סִתְּרֵי כְלֵהָי : אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל־
 חֲדָרֵי בָּטָן וּבוֹרֵן כְּלֵיוֹת וּלְבָב * אֵין דָּבָר וְעֵלִים מִמֶּנּוּ * וְאֵין
 מִסְדֵּר מִנְגַד עֵינֶיךָ וּבִכָּן יִדֵי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִדְחֵה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁתְּרָהֶם עֲלֵינוּ וְתַמְחֹל לָנוּ עַל כְּלֵי־הַמֵּאֲתָנוּ וְהַתְּכַפֵּר
 לָנוּ עַל כְּלֵי־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַמְחֹל וְתַסְלַח לָנוּ עַל כְּלֵי־פְשָׁעֵינוּ :

ואם יראה נחמד על חסד המלא נקמן בחסות יום כסוד :

יְדֵי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵנוּ שִׁתְּרָה חַסְדֵי עֵוִיתִי פִשְׁעֵי לִפְנֶיךָ
 וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת (י) שֶׁל שֶׁךְ הַגְּדוֹל (יְהוָה) בְּבִישׁוֹל קִישׁ וּבְאוֹת (א) שֶׁל (אֲדֹנָי)
 וְנִתְחַיֵּבְתִּי בְּבֵית דִּינְךָ הַצְּדָק כְּקִלְחָה אוּ כְּיוֹצֵא בַּה הָרִי אֲנִי מִקְבֵּל עָלַי סְקִלְחָה
 וְהִרְיֵנוּ כְּאוֹלוֹ נִסְקַלְתִּי עַל יְדֵי אוֹת (א) שֶׁל שֶׁם (אֲדֹנָי) בְּבֵית דִּין הַגְּדוֹל שְׂבוּיֹשָׁלִים
 עַל דְּבַר כְּבוֹד שֶׁמֶךְ :

וְאִם חַסְדֵי עֵוִיתִי פִשְׁעֵי לִפְנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת (ה) רֵאוּנוֹה שֶׁל שֶׁךְ הַגְּדוֹל
 (יְהוָה) בְּבִישׁוֹל תְּפִלִּין וּבְאוֹת (ד) שֶׁל (אֲדֹנָי) וְנִתְחַיֵּבְתִּי בְּדִינְךָ הַצְּדָק
 שְׂרִיפָה אוּ כְּיוֹצֵא בַּה הָרִינִי מִקְבֵּל עָלַי שְׂרִיפָה וְהִרְיֵנוּ כְּאוֹלוֹ נִשְׂרַפְתִּי עָי אוֹת
 (ד) שֶׁל (אֲדֹנָי) בְּבֵית דִּין הַגְּדוֹל שְׂבוּיֹשָׁלִים עַל דְּבַר כְּבוֹד שֶׁמֶךְ :

וְאִם חַסְדֵי עֵוִיתִי פִשְׁעֵי לִפְנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת (ו) שֶׁל שֶׁךְ הַגְּדוֹל (יְהוָה)
 בְּבִישׁוֹל צִיצִית וּבְאוֹת (ג) שֶׁל שֶׁךְ (אֲדֹנָי) וְנִתְחַיֵּבְתִּי לִפְנֶיךָ בְּדִינְךָ הַצְּדָק
 הַרְג אוּ כְּיוֹצֵא בַּה הָרִינִי מִקְבֵּל עָלַי הַרְג וְהִרְיֵנוּ כְּאוֹלוֹ נִהַרְגְתִּי עָי אוֹת (ג) שֶׁל
 (אֲדֹנָי) בְּבֵית דִּין הַגְּדוֹל שְׂבוּיֹשָׁלִים עַל דְּבַר כְּבוֹד שֶׁמֶךְ :

וְאִם חַסְדֵי עֵוִיתִי פִשְׁעֵי לִפְנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת (ה) אַחֲרֵינוּה שֶׁבְּשֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל
 (יְהוָה) בְּבִישׁוֹל תְּפִלָּה וּבְאוֹת (ז) שֶׁל (אֲדֹנָי) וְנִתְחַיֵּבְתִּי בְּדִינְךָ הַצְּדָק
 תֵּק אוּ כְּיוֹצֵא בַּה הָרִינִי מִקְבֵּל עָלַי תֵּק וְהִרְיֵנוּ כְּאוֹלוֹ נִתְקַרְתִּי עָי אוֹת (ז) שֶׁל
 (אֲדֹנָי) בְּבֵית דִּין הַגְּדוֹל שְׂבוּיֹשָׁלִים עַל דְּבַר כְּבוֹד שֶׁמֶךְ :

אֶתָּה כְּסֵם קְדֻלָּת וְיִמְנָה סִפִּיר צְרוּרָה
 קָבֵל רַחַם עֲמֶךָ שֶׁנִּבְטוּ מִתְּרֵנוּ נִזְרָא *
 נָא נְבוֹד דִּדְךָשׁ יִרְדָּה קְבֵבַת שְׁמַרְם *
 קְרַבֵּם מִתְּרַם בְּחַמֵי צְדָקָהּ הַקִּיֹּד נְקָלֵם *
 הַסִּין קְרוֹשׁ קְרוֹב מִוְּקָה נִסְל עֲדָהּ *
 יְהוָה נִצָּח לְעִמָּה פְּנֵה זֹכְרֵי קְדֻשָּׁהּ *
 שְׂאֵמְתֵנוּ קָבֵל וְשִׁמְעוּ עֲמַמְתֵנוּ יִדְעוּ תַעֲלֹמוֹת
 קְרוֹךְ שֶׁם קְבוֹד מְלִכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

לְמַנְצַחַת מִסּוּד לְדוֹד : כְּ בְּבוֹא אֱלֹהֵינוּ נִתֵּן הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר־בָּא
 אֶל־בֵּית־שִׁבְעָה : יְהִי אֱלֹהִים כְּחִסְדֶּךָ קְרוֹב רַחֲמֶיךָ
 סַחֵה פִשְׁעֵי : יְהִי נְדָב כְּפִסְקֵי מַעֲוֵנוּ וּמִתְטָאוֹתֵינוּ מוֹדְרֵי : הַיְי

קריאת שמע על המטה

פִּשְׁעֵי אֲנִי אָדַע וְחַטָּאתַי נִגְדֵי תָמִיד : ו לָךְ לְבַדָּהּ . חַטָּאתַי
 יִדְרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ תוֹכַח בְּשִׁמְטָה :
 י הַרְבֵּעוֹן חוֹלְלֵתִי וּבַחֲטָא יִחַמְתֵּנִי אָמֵן : ה הַן אָמַת הַפְּצֹת
 בַּמַּחֲזוֹת וּבְכַתֵּם תִּכְמַה תוֹדִיעֵנִי : ט הַחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאֶמְתֵּר
 הַכִּבְכְּמֵנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּין : י תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה הַגְּלִלָה
 עֲצֻמוֹת דְּבִית : יא הַסֵּתֵר פְּנֵיךָ מִחֲטָאֵי וּכְלִי עֲזוֹנֹתַי מִחָה :
 יב לֵב סוֹדֵר בְּרֵאֵלֵי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדַשׁ בְּקַרְבֵּי : יג אֶל־
 תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֶל־תִּמְחַק מִמֶּנִּי : יד הַשִּׁיבָה לִי
 שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : טו אֶלְמָדָה בְּשָׁעִים דְּרַבְרָה
 וְחַטָּאִים אֶלְיָה וְשׁוֹבוֹ : טז הַצִּילֵנִי מִדְּמִים | אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי
 הַרְבֵּן לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ : יז אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד הַתְהַלְלָה :
 יח כִּי | לֹא־תִחַפֵּן וְבַח וְאַתְּנָה עוֹלָה לֹא הִרְצָה : יט זְבַחֵי אֱלֹהִים
 רוּחַ נְשָׁבְרָה לְבִנְשָׁבֵר וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבוֹה : כ הַיִּטִּיבָה
 בְּרִצּוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם : כא אֲזוֹתִיחַפֵּן וּבְחִי צְדָק
 עוֹלָה וְכִלִּיל אֲזוֹ יַעֲלֶוּ עַל־מִזְבְּחֶךָ פְּרִים :

א שִׁיר לַמַּעֲלֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַרְרִים מֵאֵין יבֹא עוֹרֵי : ב עוֹרֵי
 מַעַם יִהְיֶה עֲשׂוּה שָׁמַיִם וְאָרֶץ : ג אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל־
 יַנּוּם שִׁמְרֶךָ : ד הַרְבֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : ה יִהְיֶה
 שִׁמְרֶךָ יִהְיֶה צִלֶּךָ עֲלֵי־דִי יִמִּינֶךָ : ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכְבֶּה וְיָרֵחַ
 בְּלִילָה : ז יִהְיֶה יִשְׁמְרֶךָ מִקְּלִדֵּעַ יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ : ח יִהְיֶה יִשְׁמֹר־
 צֹאֲרֶךָ וּבּוֹאֶה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם :

קָד בְּדַד יִגְדַּנּוּ וְהוּא יִגְדַּ עֲקֵב : עֲקֵב יִגְדַּ וְהוּא יִגְדַּנּוּ בְּדַד
 קָד נִשׁ : אִמֵּיתִשְׁכֵּב לֹא־תִפְתֹּר וְשִׁכְבָתָּ וְעַרְבָה שְׁנֵתְךָ נִשׁ :
 בְּמוֹב אֵלֶין אֶמְוֶן בְּרַחֲמִים נִשׁ : לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי יִהְיֶה נִשׁ :
 אֲתָה סֵתֵר לִי מִצַּד תִּצְרֵנִי רְגִי פִלַּט הַסּוֹבְבֵנִי סִלָּה נִשׁ :
 תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שָׁבַע שְׁמֵחֹת אֶת־פְּנֵיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינֶךָ
 נִצַּח נִשׁ : אֲתָה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּרְעַת לְתַנְיָה כִּרְבֵּא מוֹעֵד :
 כדנא

(א) סוליס קא . (ב) סוליס סא . (ג) סוליס סב . (ד) סוליס סג . (ה) סוליס סד . (ו) סוליס סה . (ז) סוליס סו . (ח) סוליס סז . (ט) סוליס סח . (י) סוליס סט . (יא) סוליס סק .
 רחל .
 . . . . .

קריאת שמע על המטה

בְּרִנָּה תִּאֱמְרוּן לְהוֹם אֱלֹהֵיךָ דְיִשְׁמְיָא וְאַרְקָא לֹא עֲבָדוּ וְאִבְדוּ
 אֲרָעָא וּמְדִינַתְהוֹן שְׂמִיָּא אֱלֹהֵי : בְּיַדְךָ אֲפָקִיד רִנְוִי פְּרִיתִיו
 אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמַת :

יבון העולמים אתה בראת עולמך ברצונך הטוב כפי מה שעלה במחשבתך
 הקדומה ובראת השמים וכל צבאם והארץ וכל אשר עליה ואדם עליה
 בראת נפתת באפו נשמת חיים למען יכיר גדלך ותפארתך ואתה מודה את כל
 כי אתה נשמה לכל הנשמות וזיות לכל חי ואתה הוא (יחזה אלדו) הגה אפקיד
 נפשי ורודי ונשמתו בידך המצודה הנאמנה ואתה הוא (יחזה אלדו) תסוד
 אותם מכל מוכאה הלאה שנדבק בהם ע"י מעשי הרעים ותחזורים לי בגדת
 השקם ובבמה ועשה ידעיה אלהי שיעיר אותי בחצות הלילה ממש לקום על
 ששמתו להתפלל לפניך ידעיה אלהי וללמוד תורתך כי אתה הוא ידעיה אלהי
 סיעני חוקני במצוה הזאת שאקום בכל לילה בחצות ממש ואל יארע לי שום
 חולי ראש ושום צער, גזק מזה כי אתה שומע תפלת עמך ישראל, ברהמים.
 בדרך שומע תפלה: עורה כבודי עורה הגבל וכנור אעירה שורי: תורה צוה לנו
 משה מורשה קהלת יעקב:

פ' תמר קודם סוונ כדי למתח • כומר לחדו די רועי ומי • נדך ליזכר נספילת ידים קודם סוונ
 ולאחר סוונ גם לשדך מים 36 ספספס אחר ספספס • וכחוכ נזכר למר זס כלחם :

עסיפא בקימפא אודמנת שרי שרי לא תיעול ולא תנפוק לא דידך ולא בעדמך
 טוב תוב יסא ארינשות גלגלי לך קראן בחולקא קדישא אודינא בקודשא דמלכא
 אנתעספנא • (ולחפיא ליה לרישיה ולאתתיה עד שעתא חדא)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּ הָעוֹלָם הַמְפִּיל חֲבָלֵי
 שָׁנָה עַל עֵינֵי וְהַגּוֹמֵה עַל עַפְעַפֵּי וּמְאִיר לְאִישׁוֹ
 כַּת עֵין: וְיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
 שְׁתֵּשִׁיבֵנִי לְשִׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים מְזִבִּים וּלְשִׁלוֹם
 וְאֵל יְבַהְדְּנִי רַעֲיוֹנֵי וְחַלּוּמוֹת רַעִים וְהַרְהוּרִים רַעִים
 וְהִתְהַא מִטְוִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְהֵאֵר עֵינֵי פִּן אִישָׁן הַמּוֹת?
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְאִיר לְעוֹלָם כָּלֹ בְּכִבוֹד:

פ' דמתי • • • • • (א) • • • • • (ב) • • • • • (ג) • • • • • (ד) • • • • • (ה) • • • • • (ו) • • • • • (ז)

סדר תיקון הצות

השרה לתיקון הצות והיא הוספת ביאור למ"ם נלק"א מ' מ"ז ע"ס מה ששמעתי ממר"ם פ"ה בערך יראה פנימית והולנית דיראה פנימית יראה טובה ד"מ כמו ש"ס טובה לפני אדם גדול נחזי אדוק כו' שהטובה היא מפנימיותו ולא מחיצוניותו וזו היא יראה עלאה להתבונן מאח"כ א"ס כ"ס שהלבוש בנחמה עלאה כ"ח מ"ה דטובה קמיה כלא משם השיבא וע"י כסול זה הכחשה חמה וכו' וכמ"ס נפח"כ בנ"ה ומה נמשכה נ"כ הטובה וכו' וזו י' של שם כוונת"ה ב"ה: ויראה חיצונית היא ד"מ כמו יראה ופחד ומגן גדול ועורא: שביחית גדולת מלכותו היא כוונת"ה חיצונית שהיא התפשטות מלכותו על ארצות ומדינות רבות ורבי רבנות אמ"ם כו' וזו ה' אחרונה של שם הוי"ה ב"ה ש"ס לה התפשטות אורך ורוחב כו' המורה על חיותו התפשטות מלכותו על כל שלמים בלי גבול והכלית ובחינת א"ס משם כו' כי מדת מלכותו מיוחדת בו ית' בתכלית היורד ומה שהעלוות והנרואים שכתובים הן בבחי' גבול תכלית הוא מהות המאומים רבים ועלמ"ם לממש האור והחיות הנמשך ממדת מלכותו יתברך וזאת היא משלת ומדרגת המלאכים והנשמות זו על זו גבוה משל גבוה כו' כי לפי רובי המאומים באור הנמשך ממלכותו ית' ככה יתמעט האור והחיות המורה ומאוס את השמה או את המלאך מתוך ל"ס וככה מתמעט מדת היראה והפחד בנשמה או במלאך. ואם תפול אמתה ופחד על איה מלאך ביותר שאת ממשלת ובחינת מדרגתו או יתעטף ממלכותו ויחזיר יתקדו ויחס כלא יחס. וזה שצ"ל"ה טו"ס הקב"ה אלבשו הקטנה ביניכם ותרפס אלבשו הקטנה דייקא היא מדת מלכותו מדרגת העשירית שבי"ם:

הדגה זאת היא ארצת האדם בעולם הזה ראשית עבודתו לקבל עליו עול מלכותו ית' להמשיך עליו פחד ואימה המלך הקב"ה איש איש כפי שכלו ודעתו והתבוננותו בעומק הטהרה בבחינת גדולת מלכותו מלכות כל עולמים למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין קץ ותכלית כו' לז' ספרין וכו' וכן בבחינת חסון ה' מלך מלך ויתמך כו' לעולם ועד עד אין קץ ותכלית כו' וכל קבלה והשמה זו שהאדם מקבל עליו עול מלכותו ומתשיך עליו פחד ואימה ומייגע עצמו ביראה יעשה נסאו וכו' כל זאת אינה רק בבחי' העלאת מ"ן שהיא בבחי' התעוררות לנתחא: אך עיקר היראה היא הכאה מלמעלה באשערוותא דלעילא דלעילא תשכל עליו מלמעלה אימתה ופחד ה' בלבו באשר יוכל שאת נכסאו האלוהית לפי ערך מקור חובבם ברובי המאומים שלא תדבול כו' והנה מעלת ויתרון יראה זו הכאה מלמעלה על בחינת היראה שהאדם מתשיך על עצמו בניעות נפש כו' ואשילו על האהבה שהאדם מוליד נכסאו מרוח ביטחו בגדולת א"ס כ"ס וכן על בחינת היראה עלאה יראה טובה שנכנסה היא כמעלת ויתרון האור על החושך מתם כי זו שמה מלמעלה היא בחינת אלוהות ממדת מלכותו יתברך שנאמ' ונתת המדות באמ"ם מתם ב"ה שם שהאדם מתשיך ע"ע היא ממדת היראה הכלולה בנכסאו מתם וכן האהבה כנדע שכל נפש מישראל כלולה מו"ם דעשיה או דלעיה כו' רק שש"ה התבוננות קן יולדות ששע"ם אל היותו לכן גם כן אינה אזה בכל נפש כי יש מחזור נמשע התבוננות כו' ובדבר קטן מחשבל כו' :

הדגה אחר שגייע האדם למעלה ומדרגת היראה הכאה מלמעלה ממלכותו יתברך שנאמ' ונתת אמ' תמילא עלה ויבא יניעו בבחינת ומדרגת אהבה רבה ככ"ה מלמעלה מאל"ם וממילא בבחינת מתנה כי דרשו של איש לחור אחר אשה כו' ולכן נקרא מדת יראה זו זה השער לה' כו' בואת יבא הארץ כו' אך בחינת האהבה שהאדם מוליד בנכסאו על ידי התבוננותו היא בבחי' העלאת מ"ן ואשערוותא דנתחא בבחינת האהבה: שמה מלמעלה באשערוותא דלעילא ממדת חסד והאהבה שנאמ' ונתת שיהא בחינת אלוהות וכן מה שמייגע נכסאו להמשיך עליה יראה עלאה יראה טובה היא העלאת מ"ן ואשערוותא דנתחא ליראה עלאה העליונה האמונית וכו' :

הדגה מודעת זאת לנאקטי ה' יבית כל י' לפתח רבים בעת דל"ן למחלה יזהר ה' חסדו ויאר עו"ם אור האהבה והחלוקת נכסם בנשם ולהכ שיהיה השולל מאל"ם וממילא. ובאה מלמעלה בבחינת מתנה והיא מתחא דשכיחא. אבל לא שכיחא כלל שפאול אימתה ופחד על נפשו מלמעלה מאל"ם וממילא והסיבא לזה היא בחינת נתינת השכינה שירדה הארצה והשפעה ויתלכדה בלבוש סב סב היתר"ם שפירכות הקלו"ם כמ"ס ברו"ק מרשה סקודי. אך ל"ס ליות האהבה בזה מלמעלה מאל"ם נקב"שית כל אימת שירדה האדם לעורר נכסו באשערוותא דנתחא בהבונותו כו' וזו דבר שאל"ה בלי קיימת היראה הכאה מלמעלה זו זה השער לה' כו' ודרשו של איש כו' כ"ז :

הדעגה הישגה לזה להאכל ולבית אמר בנכסאו על מניעו והסלקות יראה מתם יתברך האורח יירוש"ם יר"א ש"ס נכסות גלות השכינה היא הארת מדת פחד מלכותו יתברך המטב"ם

תיקון הצית

בגלות שק אשר הלכנו בשטחיתו כפריקת עול מלכות שמים בניסול מ"ט ותלמוד חורס כמד כולם
זכמהיך עליו שול ד"א שהיא פחד חילוני פן יחסר לחמו וכי לאי נונאם שארי ירלות חילוניות המסירים
לגב האדם מעבודת קונו וגורמים לפרוק עול חורס ועבודה וישקב הגל נחלונו כחייב וזמלל המוסך
בחבל מלמעלה כי עמק ממשכים ומורידים כניטול נ"ב הארת מדה פחד מלכותו ית' שורס בשמותיו
נ"ב לשורס החילונים כי כ"ל וכטדט :

הדגה כל המשפיק דעתו ותנונתו בגדולת אל"ם ב"ה הממלא כ"ט וכוונת כ"ט וכולל קמיה כלא
השיב כי יבנה במד נסאו על היותו גרמא בניקון להוריד הארת כבוד מלכותו ית' נבחי'
גלות לחילונים שבהיטלות כ"ל המגביטין עמקן כסדר למד ידינו רמס ולא כי' לי יאורי ואני עשייתי
כי' הדרקים המנסלים נסמס וגוסס לה' ליכלל ולינסבל באורו ית' שפט דמס כמים להיות ניסול זה
גד רלוס ודפתס וזה הרפתס אשר חרטוך וגו' וזה על נהרות נבל • נהרות הוא מל' המסכה • נבל
הם החילונים כי ש נבל כי' וגו' והנה כל ההמשכות אז המשכט וסס כינו וזה שס שכנו כי' לעלה
אז ירובלים על ראס שמחתי דייקא פירוס שמחא סנספ צה' כשמסכלת ומתנוונת בגדולת כי' וזולדס
חוס האכנו וסמחתי אז נרך לשורד אר"כ מדה יראה עליוס מקן ככאה מלמעלה וסאס בחינת
ירוסלים כ"ל ועד"ל יטאורו כל הספסוק :

הדגה מאחר שמחבל על מרעית וסכחלקות היראה מהל' עליו הקב"ה כיליו כי' ולאחז און
מרעיתו מונעת מלחול ותלפחות על נסאו נחיתת האכנה הבאה מלמעלה מלמיה שאינה
בנחיתת גלות כמו היראה וד"ל : אך לא די באיניות ועמד נבל כי אם להראות איניות כס"מ ליכס
על הארץ כי' ממי סמדה מלכות נקרא נסס כטוד מלכותו וזה עיקר מהות מדה המלוכה כמאמרס
ז"ל מקן שמחל על כטודו און כטודו מהל' ואון כטוד אלא נדבר היראה נרבייס שסייח
כס"מ וד"ל :

האדר הדברים וסכמת האלה כל הסי אשר נגס יראה' ה' נלכס יסודו סוסס הנוטה וסחאסס אגודות
אגודות עברה אז ספוח אז אסילו ביחדות וישו כסדר תיקון יתאז הירדסס כבידוריס וססס
כנס סחוקן כטונדר סוא בחלות האמיתי דוקא (דלא כמ"ל) אע"כ און אז נלכס אלא היראה זמנס
היא מהיראה כסמטרס החיטובת כמ"ס בזהר כי' ויקבל סכן שתי שעות למי הלות האמיתי בקון
זמנורף • וסוף זמנס נמשך עד אור היום למי סלא הים יכול להקריס • כמ"ס כספ"ח ולסומעיס ויכנס
זמנס עליוס ברכת מ"ל סכל כמחבל על ירוסלים וזה ודאה כשמחמה לעמוד דחייב שמוח אז
ירוסלים ונילו ככ כל אהוביס ששו אחס שמוס וגו' • כי יסי רעון אמן :

סכ על הארץ אלא המזוה כספחה ורגויו יססיס ממעל ויחן אשר מקלס על מלח כמקוס סנהת ססיין
וכשוו האמר יאמר :

לְשׁוֹם וְלֵאבֹלִי צִיּוֹן לָתֵת לָהֶם פֶּאֶר תַּחַת אֶפְרַיִם :

עַל־נְהַרְוֹתַי וּבְבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּקִינֹנוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן : בַּעַל־

עַרְבִים בְּרוֹחֵהָ תִלְוֵנוּ בְּנִדְרוֹתֵינוּ : גַּם כִּי שָׁם שְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ

דְּבַר־יְשׁוּרֵי וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה שְׂוֹדוֹ לָנוּ מִשְׁוֹר צִיּוֹן : ד אִיךְ נָשִׁיר

אֶת־יְשׁוּרֵי יְהוָה עַל אֲדָמַת נָבֵר : ה אִם־אֲשַׁבְּחֶךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח

זְמִינִי : ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי וְלִחְבֵי אִסְלָא אֲזַכְּרֶכִי אִסְלָא אַעֲלֶה אֶת־

יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי : ז זָכֵר יְהוָה וּלְבָנֵי אֲדָוָם אֵת יוֹם

יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים עָרוֹ וְעָרוֹ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ : ח בַּת־בְּבֶל תִּשְׁדָּוְךָ

אֲשָׁרֵי שִׁישְׁלֶם־לְךָ אֶת־גַּמְלֶךָ שְׁנִמְלֶתָ לָנוּ : ט אֲשָׁרֵי שִׁיאָחוּ

נִנְפֵץ אֶת־עוֹלָתְךָ אֶל־הַפֶּלֶע :

תיקון הצות

* מזמור לאֱלֹהִים בָּאוּ גִּוִּים | בְּנַחֲלֹתֶיךָ טָמְאוּ אֶת־הַיְבֵל
 כְּדָשֶׁה שְׂמוֹ אֶת־יְרוּשָׁלַם לְעַיִם : ב נתנו את־נִבְלַת
 עֲבָדֶיךָ מֵאֶבֶל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשַׂר הַסִּידִיךָ לְחִיתוֹ אֶרֶץ : ג שָׁכְנוּ
 דָמָם וּכְמִים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאֵין קוֹבֵר : ד הֵינִי חֲרָפָה לְשׁוֹכְנֵינוּ
 לְעַג וְקָלָם לְסְבִיבוֹתֵינוּ : ה עֲדִימָה יְהוָה תֵּאֱנֹף לְנִצַח תִּבְעַר
 כְּמוֹ־אֵשׁ כְּנֹאֲרָה : ו שִׁפְךָ חֲמָתְךָ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּךָ
 וְעַל־מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא כִרְאוּ : ז כִּי־אָכַל אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־
 נוֹדוֹ הִשְׁמָו : ח אֵל תִּזְכָּר־לָנוּ עֲזֹנֹת רֵאשִׁיִם מִדֵּר יִקְדְּמוּנוּ
 רַחֲמֶיךָ כִּי דִלְנוּ מֵאֵד : ט עֲזָרְנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־
 שִׁמְךָ וְהַצִּילְנוּ וּכְפָר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ : י לָמָּה | יֹאמְרוּ
 הַגּוֹיִם אֵימָה אֱלֹהֵיהֶם יוֹדַע בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־עַבְדֶּיךָ
 הַשְׁפוּךָ : יא תְּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנַקְתָּ אִסּוּר כְּגֹדֶל זְרוּעֶיךָ הוֹתֵר בְּנֵי
 תְּמוֹתָה : יב וְהִשָּׁב לְשׁוֹכְנֵינוּ לְשַׁבְּעֵתָם אֶל־חֵיקֶם חֲרָפָם אֲשֶׁר
 חֲרָפוּךָ אֲדָנִי : יג וְאָנְחֵנוּ עִמָּךְ | וְצֵאן מִרְעִיתֶךָ נִגְדָה לָךְ לְעוֹלָם
 לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָר הַתְּהִלָּתְךָ :

* זכַר יְהוָה מִהַרְחֵק לָנוּ הַבְּיֹט וְרָאָה אֶת־חֲרָפְתָנוּ : ב נַחֲלַתְנוּ
 נִהְפְּכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים : ג יְרוּמִים הֵינִי וְאֵין אָב
 אֲמַתֵּינוּ כְּאֲמַנוֹת : ד מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר זָבָו :
 ה עַל צְוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפֵנוּ נִעְנֵנוּ לֹא־יִהְיֶה־לָנוּ : ו מִצָּרִים נָתַנוּ יָד
 אֲשֶׁר לְשַׁבַּע לָחֶם : ז אֲבוֹתֵינוּ הִטְאוּ אֵיִם אֲנַחְנוּ עֲוֹנוֹתֵיהֶם
 סָבְלוּ : ח עֲבָדִים מִשְׁלֹו בְנוּ פֶרֶק אֵין מִיָּדָם : ט בְּנִפְשָׁנוּ נִבִּיא
 לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חֲרָב הַמִּדְבָּר : י עֲזָרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זְלַעֲפוֹת
 דָּעָב : יא נְשִׁים בְּצִיּוֹן עָגוּ בְּתַלְמוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה : יב שָׂרִים בְּיָדָם
 נִתְלוּ פְּנֵי זַמְגִים לֹא נִהְדָּרוּ : יג בְּחוֹרִים סַחֲוֹן נִשְׂאוּ וּנְעָרִים בְּעֵץ
 כְּשָׂלוּ : יד וְזָמִים מִשְׁעַר שְׁכֵנֹתוֹ בְּחוֹדִים מִגְּנִינֹתָם : טו שָׁכַת מִשׁוֹשׁ
 לְבָנוּ נִהְפְךָ לְאָבֶל מְחֹלְנוּ : טז נִפְלָה עֲמֻרַת רֵאשִׁנוּ אוֹרְנָא לָנוּ
 כִּי הִטְאָנוּ : יז עַל־זוֹת הָיָה יְהוָה לְבָנוּ עַל־אֱלֹהֵי חֲשָׁכוֹ עֵינֵינוּ :
 יח עַל נִרְצִיּוֹן שְׁשָׁמִם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ־בוּ : יט אִתָּה יְהוָה לְעוֹלָם

חשב
 * יחזיקה קי * יחזיקה קי * יחזיקה קי
 (ס) סלס 20 . (ג) זכב 6

תיקון חצות

קד

תשב כסאך לדור ודור : כ למה לנצח תשפחנו תעובנו לארץ
ימים : מא השיבנו ויהיה אליך ונשובך חדש ימינו כקדם : כב כי
אסמאס מאסתנו קצפת עלינו עדמאד : השיבנו יהיה אליך
ונשובה חדש ימינו כקדם :

חבט משמים וראה מזבל קדשה ותפארתך איה כנאתך
וגבורתך המון מעיק ורחמך אלי התאפקו : פראתה
אבינו כי אברדם לא ידענו וישראל לא יכירונו אתה יהיה אבינו
נאלנו מעולם שמך : למה תתענו יהיה מדרבך תקשיח לבנו
מראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך : למאעד ירשו עם
קדשה צרינו בוסם מקדשה : ועמה יהיה אבינו אתה אנהנו
הקמר ואמה יצרנו ומעשה ידך בלנו : אל תקצה יהיה עד
מאד ואל לעד תזכור עון הן הכטנא עמך בלנו : ערי קדשה
היו מדבר ציון מדבר יהודה ירושלם שממטה : בית קדשנו
ותפארתנו אשר הלקיח אבותינו היה לשרפת אש וכל מהמדינו
היה לתרפה : העל אלה התאפק יהיה תחששה ותענגו עדמאד :
המה אלנו ו אנה ושמע פקד עיניך וראה שמותינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתנו אנהנו מפילים
תונענו קפניך בי על דהמיה הרבים : אדני שמעה אדני סלחה
אדני תקשיבה ועשה אלי האתר למענה אדני בישמך נקרא
על עירך ועל עמך :

לאר כך תחזור לקום ותאמר חלו סטוקס :

התגערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי צוארך
שביה בתי ציון : על חומתך ירושלם הפקדתי
שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את
יהיה אלהי לךם : ואל תתנו דמי לו עד יבונן ועדישים את
ירושלם תחלה בארץ : נשבע יהיה בימינו ובזרוע עזו אסאתן
את דגנך עוד מאכל לא יביך ואמישותו בניגור תורשך אשר

יגעת
(א) יכאס כו טו (ב) כו כו טו (ג) כו כו טו (ד) כו כו טו (ה) כו כו טו (ו) כו כו טו (ז) כו כו טו (ח) כו כו טו (ט) כו כו טו (י) כו כו טו
(יא) כו כו טו (יב) כו כו טו (יג) כו כו טו (יד) כו כו טו (טו) כו כו טו (טז) כו כו טו (יז) כו כו טו (יח) כו כו טו (יט) כו כו טו (כ) כו כו טו
(כא) כו כו טו (כב) כו כו טו (כג) כו כו טו (כד) כו כו טו (כה) כו כו טו (כו) כו כו טו (כז) כו כו טו (כח) כו כו טו (כט) כו כו טו (ל) כו כו טו
ויהי

יגעת בו: כִּי מֵאֲפָסָיו יִאֲכָלוּ וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה וּמִקִּבְצָיו יִשְׁתַּדְּדוּ

בַּחֲצוֹת קָרְשֵׁי :

אֲלֵהָ תִקּוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן * כִּי־עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי־בָא מוֹעֵד: כִּי־רָצוּ

עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֶיהָ וְאֶת־עֲפָרָהּ יִחַנְנוּ : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם

יְהוָה נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם :

(תיקן לה) אומרים גם בימים שלפני אומרים חתון ואסיל נשנת וז"ל רק שלפני אומרים
למלכה יסך ולא למלכה ממור לדוד נבוא וכו' אצל שלפני אומרים :

שָׂאוּ שְׁעָרִים וְרֵאשִׁיבֵם וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ

הַקְּבוֹד : ה' מִי זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז וְנִבְּוֹד יְהוָה

נִבְּוֹד מִלְחָמָה: * שָׂאוּ שְׁעָרִים וְרֵאשִׁיבֵם וְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם

וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַקְּבוֹד: י' מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא

מֶלֶךְ הַקְּבוֹד סֵלָה :

* לְבִנְיָמִן מִשְׁכִּיל לְבִנְיָמִן: ב' כִּי־עַתָּה תִעָרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֵּן

נַפְשֵׁי תִעָרַג אֲרִיָּה אֱלֹהִים: ג' צְמָחָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים

לֵאלֹהֵי מִתֵּי אָבוֹא וְאִרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד' הִתְהַדְּלִי דַמְעוֹתַי

לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כִּלְיֵי־חַיִּים אֵיךְ אֲלֹהֶיךָ: ה' אֲנִי

אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁכְּחָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָמָה עַד־בֵּית־

אֱלֹהִים בְּקוֹלֵרְנָה וְתוֹדָה הַמִּזֵּן הוֹנֵג: ו' מִהִדְּשָׁתוֹחֹזִי נַפְשִׁי

יִתְחַמֵּי עָלַי הַחֲלִיל לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲדַנּוּ יְשׁוּעוֹת פְּנִי:

י' אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עֲלֵיָן אֲזַכְּרָה מֵאֲרִץ יִרְדֵּן וְתִרְמַנִּים

מִתֵּר מִצְעֵד: * תְּהוֹם אֱלֹהֵיהֶם קָרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כִּלְמִשְׁבְּרִיךָ

וְגִלְיָה עָלַי עָבְרוּ: * יוֹמָם יֵצֵאת יְהוָה חֶסֶד וּבִלְבִילָה שִׁירָה עָמִי

הַפִּקֵּה לֵאלֹהֵי תִי: י' אֲזַכְּרָה לֵאלֹהֵי מִלְעֵי קֶמַח שְׂבֻחָתֵנִי לְשִׁבְחֵךָ

אֵלֶךְ בְּלֶחֶץ אוֹיֵב: * בְּרָצַח בַּעֲצָמוֹתַי תִּרְפוּנֵי צוּרֵי בְּאֲמָרַם

אֵלַי כִּלְיֵי־חַיִּים אֵיךְ אֲלֹהֶיךָ: יב' מִהִדְּשָׁתוֹחֹזִי נַפְשִׁי וּמִהִדְּעָמִי

עָלַי הַחֲלִיל לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲדַנּוּ יְשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֵלֶיךָ :

* שְׂפִמְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מַגּוֹי לֹא־תִסְדֹּד מֵאִישׁ מִרְכָּה

וְעוֹלָה תִפְלַמְנֵי: ב' כִּי־אֲתָה וְאֵלֶיךָ מַעֲזֵי לֶמַח וְנִחְתָּנִי

ימים 20 . 9 . 2) סולם קב די . 3) סולם קב סי . 4) סולם קב 3 . 5) סולם קב 2 . 6) סולם קב 1 . 7) סולם קב 0 . 8) סולם קב 0 . 9) סולם קב 0 . 10) סולם קב 0 . 11) סולם קב 0 . 12) סולם קב 0 . 13) סולם קב 0 . 14) סולם קב 0 . 15) סולם קב 0 . 16) סולם קב 0 . 17) סולם קב 0 . 18) סולם קב 0 . 19) סולם קב 0 . 20) סולם קב 0 . 21) סולם קב 0 . 22) סולם קב 0 . 23) סולם קב 0 . 24) סולם קב 0 . 25) סולם קב 0 . 26) סולם קב 0 . 27) סולם קב 0 . 28) סולם קב 0 . 29) סולם קב 0 . 30) סולם קב 0 . 31) סולם קב 0 . 32) סולם קב 0 . 33) סולם קב 0 . 34) סולם קב 0 . 35) סולם קב 0 . 36) סולם קב 0 . 37) סולם קב 0 . 38) סולם קב 0 . 39) סולם קב 0 . 40) סולם קב 0 . 41) סולם קב 0 . 42) סולם קב 0 . 43) סולם קב 0 . 44) סולם קב 0 . 45) סולם קב 0 . 46) סולם קב 0 . 47) סולם קב 0 . 48) סולם קב 0 . 49) סולם קב 0 . 50) סולם קב 0 . 51) סולם קב 0 . 52) סולם קב 0 . 53) סולם קב 0 . 54) סולם קב 0 . 55) סולם קב 0 . 56) סולם קב 0 . 57) סולם קב 0 . 58) סולם קב 0 . 59) סולם קב 0 . 60) סולם קב 0 . 61) סולם קב 0 . 62) סולם קב 0 . 63) סולם קב 0 . 64) סולם קב 0 . 65) סולם קב 0 . 66) סולם קב 0 . 67) סולם קב 0 . 68) סולם קב 0 . 69) סולם קב 0 . 70) סולם קב 0 . 71) סולם קב 0 . 72) סולם קב 0 . 73) סולם קב 0 . 74) סולם קב 0 . 75) סולם קב 0 . 76) סולם קב 0 . 77) סולם קב 0 . 78) סולם קב 0 . 79) סולם קב 0 . 80) סולם קב 0 . 81) סולם קב 0 . 82) סולם קב 0 . 83) סולם קב 0 . 84) סולם קב 0 . 85) סולם קב 0 . 86) סולם קב 0 . 87) סולם קב 0 . 88) סולם קב 0 . 89) סולם קב 0 . 90) סולם קב 0 . 91) סולם קב 0 . 92) סולם קב 0 . 93) סולם קב 0 . 94) סולם קב 0 . 95) סולם קב 0 . 96) סולם קב 0 . 97) סולם קב 0 . 98) סולם קב 0 . 99) סולם קב 0 . 100) סולם קב 0 .

למדינתך אתה הולך בלחץ אויב: ג שלח אורה ואמתה המה
 יתנו וביאני אל הירקדשה ואל משכנותיה: ד ואבואה אל
 מנחת אלהים אל אל שמחת גילי ואודה בכבוד אלהים אלהי:
 ה מהתשתחויהו נפשי ומהתהמי עלי החילי לאלהים ביעוד
 אדוני ישועת פני ואלהי:

■ למנצח מזמור לדוד: ב יענה יהוה ביום צרה ושגבה שם:
 אלהי יעקב: ג שלח עזרה מקדש ומציון יסערה:
 ד זכור כל מעלותיה ועולתה ידשנה סלה: ה יתן רה כלבבה
 וכל עצתה ימלא: ו ירננה בישועתה ובשם אלהינו נדגל
 ימלא יהוה כל משאלותיה: ז עתה ידעתי פי הושיע יהוה
 משיחו יענה משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: ח אלה ברב
 ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נאביר: ט המה פרעו
 ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: י יהוה הושיעה המלה יענו
 ביום כראנו:

■ לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלאה תבל וישבי בה: ב פר
 הוא עלימים יסדה ועל גברות יכוננה: ג מי יעלה
 בדר יהוה ומי יקום במקום קדשו: ד נקי כפים ובר לבב אשר
 לא ינשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ה ישא ברכה מאת
 יהוה וצדקה מאלהי ישעו: ו זה דוד הרשו מבקשי פניו יעקב
 סלה: ז שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא
 מלך הקבוד: ח מי זה מלך הקבוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור
 מלחמה: ט שאו שערים ראשיכם ושא פתחי עולם ויבוא
 מלך הקבוד: י מי הוא זה מלך הקבוד יהוה צבאות הוא מלך
 הקבוד סלה:

■ למנצח בגינות מזמור שיר: ב אלהים יתנו ויברכנו יאר פני
 אהנו סלה: ג לדעת בארץ דרבה בכל גוים ישועתה:
 ד יודקה עמים אלהים יודקה עמים כלם: ה ישמתי וירננו לאמים
 בירושפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: ו יודקה
 עמים אלהים יודקה עמים כלם: ז ארץ נתנה ויבולה יברכנו

אלהים אלהינו : ה יברכנו אלהים וייראו אותו כל־אפסיר־ארץ :

א * תִּלְלוּהָ | אודה יְהוָה בְּכָל־לֵב בְּסוּד יְשׁוּרִים וְעֵדוּת : ב גדלים

מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל־הַפְּצִיחִם : ג חֲדוּ וְהִרְדוּ

פְּעֻלֹתוֹ וְצַדִּיקוֹ עֲמֶדֶת לְעַד : ד זְכוֹר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחֵם

יְהוָה : ה כִּרְחֵף נָתַן לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : ו פֶּחַ מַעֲשֵׂיו

הַגִּיד לְעַמּוֹ קָרַת לָהֶם נִחְלַת נֹזִים : ז מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּם

נְאֻמִּים כָּל־בְּקוֹדָיו : ח סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּם בְּאֲמַת וְיִשָּׂר :

ט פְּדוּתוֹ שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ :

י רְאִישֵׁי חֲכָמָה וְרֵאֵת יְהוָה שְׂכַל מִזֵּב לְכָל־עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ

עֲמֶדֶת לְעַד :

יא עַתָּה תִּגּוּעַ אֶרֶץ בְּשִׁכּוֹר וְתִתְנוּדָה כְּמַלּוּנָה וּכְכֹד עָלֶיהָ בְּשִׁעָה :

יב וּנְפִלָה וְלֹא־תוֹסֹף קוּם : יג וְהָיָה בַיּוֹם הַזֶּה וַיִּקְרַד יְהוָה עַל־

צְבָא הַמְּרוֹם בְּמְרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל־הָאָדָמָה :

יד * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד : טו בְּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאִשְׁר־בָּא

אֶל־בֵּית־שִׁבְעָה : טז חֲנֻנֵי אֱלֹהִים כַּחֲסֵדָה כְּרִב רַחֲמֵיךָ

מִהָה פִּשְׁעֵי : יז הֲרַב כַּפְּסֵנֵי מַעֲוֵנֵי וּמַחְסֵאֵי מַדְרָגֵי : יח כִּי־

פִּשְׁעֵי אָנִי אָדַע וְהַטָּאֵתִי נִגְדֵי תְּמִיד : יט לָךְ לְכַדֵּךְ וְהַטָּאֵתִי

וְדַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן־תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ תוֹפָה בְּשִׁפְמוֹךָ :

כ הַרְבֵּעֵזוֹן הוֹדֵלְתִי וּבְהַטָּא יַחְכַּמְנִי אֱמִי : כא הֵן אֲמַת הַכְּפֹת

בַּמַּחֲוֹת וּבַסַּחֵם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי : כב תַּחְטְאֵנִי בְּאֹזֵב וְאִמְתָּר

תַּכְּבִּסְנִי וּמִשְׁלַח אֶרְבִּין : כג תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וּשְׂמֹחַת הַגִּלְגָּלָה

עֲצֻמוֹת דְּקִיּוֹת : כד הַסַּחֵר פְּנוּךְ מַחְסְאֵי וּכְל־עֲוֹנוֹתֵי מַחָה :

כה לֵב סוֹחֵר בְּרֵאֵלֵי אֱלֹהִים וְרוּחַ נֶכּוֹן חֲדַשׁ בְּקַרְבֵי : כו אֶל־

תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדוֹשְׁךָ אֶל־תִּסָּח אֶל־מַעֲוֵנֵי : כז הַשִּׁיבָה לִי

שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה חֲסִמְכֵנִי : כח אֶלְמֶדֶה פִּשְׁעִים וְדַרְכֶךָ

וְהַטָּאִים אֶלְיָךְ יִשׁוּבוּ : כט הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם | אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִשׁוּעָתִי

הֲרַגְנוּ לְשׁוֹנֵי צַדִּיקֶתְךָ : לו אֲדַעֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

לז כִּי | לֹא־תִחַפְּזֵן זְבַח וְאִתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה : לח זְכוּר אֱלֹהִים

תיקון הצות

רוח נשפרה לבנישבר ונרפה אליהם לא תבנה : כ הימיה
 ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים : כ אן תחפץ וברו צדק
 עולה וקריל אן יעלו על מזבחה פרים :
 עד אנה בכיה בציון ומספר בירושלים : אתה תקום תרחם ציון
 ותבנה חומות ירושלים :

ואמר הכותב עם קודם הצות ימור פרק אחד משניות שכל סגונה הלכות מוכנה לו ט' ואם אמר
 הטעם ימור בוס"ק במחברים המדברים מענין תפלת הצות ליום :

מאמרי זוהר מענין הצות

ה"א ה"ב ה"ג ה"ד רבי יהודה עם ליליא חד למלעי באורייתא בפלנו ליליא בבי
 אושפיזא במתא מחסיא והוה תמן בביתא חד יודאי דאתא
 בתרי קסודי דקספירא . פתח רבי יהודה ואמר (נלש"ס נח) והאבן הזאת אשר
 שמתו מצבה יהיה בית אלהים . דא הוא אבן שתיה דמתמן אשתיל עלמא ועלה
 אתבני בן מקדשא . זקף רישיה ההוא יודאי וא"ל האי מלה איך אפשר הוא
 אבן שתיה עד לא אתברי עלמא הוה וסינה אשתיל עלמא ואת אמרת והאבן
 הזאת אשר שמתו מצבה דמשמע דיעקב שוי לה השתא דכתיב (ע) ויקח את
 האבן אשר שם מראשותיו ותו דיעקב בבית אל הוה והאי אבנא הוה בירושלים
 רבי יהודה לא אמר רישיה לגביה . פתח ואמר (מס"ג ד) הכון לקראת אלהיך
 ישראל . וכתיב (זכריה ט) הסכת ושמע ישראל . מלי דאורייתא בעיין כוונת ומליך
 דאורייתא בעאן לאתתקנא בנופא ורעותא כחדא . עם ההוא יודאי ואתלכש
 ותיב לגביה דר' יהודה ואמר וכאין אתון צדיקא דמשדלי באורייתא יומא
 וליליא אמר ליה ר' יהודה השתא דכוונת גרסך אימא מליך דנתחבר כחדא דהא
 מלי דאורייתא בעיין תקנא דנופא ותקנא דלבא ואי לאו בערסאי שכיבנא
 ובלבאי אמרנא מלין אלא הא תנינן דאפילו חד דיתבי ולעי באורייתא שכיבנא
 אתחברת בהדיה וכה שכיבנא הכא ואנא שכיב בערסאי ולא עוד אלא דבעיין
 צחותא . ותו דכל בר נש (למי נש מ"ז) דקם למלעי באורייתא מפלנו ליליא כד
 אתער רוח צפון (בפלנו ליליא) קב"ה אתי לאשתעשעא עם צדיקא בננתא
 דערן והוה וכל צדיקא דבננתא כלוה צייתין (ליה וצייתין) לאינן מלין דנפק
 מפומיה וכה קב"ה וכל צדיקא מתערגין למשמע מלי דאורייתא בשעתא דאש
 ואנא אחא שכיב בערסאי אמר ליה השתא אימא מליך . אמר ליה שאילנא על
 מה דאמרת בפסוקא דא (רוח דאבן שתיה דאמרת) והאבן הזאת אשר שמתו
 מצבה יהיה בית אלהים . דדא אבן שתיה (השתא דציית למלי) הך אפשר דהא
 אבן שתיה עד לא אתברי עלמא הוה וסינה אשתיל עלמא ואת אמרת אשר
 שמתו דמשמע דיעקב שוי לה השתא וכתיב ויקח את האבן אשר שם מראשותיו
 ותו דיעקב בבית אל הוה ואבנא דא הוה בירושלים . אמר ליה כל ארעא דישיראל
 אכפל תחזתי והוהא אבן תחזתי הוה . אמר ליה אשר שם כתיב וכתיב והאבן
 הזאת אשר שמתו מצבה . אמר ליה אי ידעת מלה אימא לה . פתח ואמר (מל"ג)
 ז' אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמותך . ודו מלכא חביבותא ודבקותא
 דיליה בהאי אבן הוה ועלה אמר (ע ק"ה) אבן מאסר הונוס היתה לראש פנה .

כר בעא לאסתכלא בחיזו יקרא דמיה נטל להאי אבן כידיה בקדמיתא ולבתי
 עייל בגין דכל מאן דבעי לאתחזאי קמיה מריה לא אעיל אלא בהאי אבן דכתיב
 (ויקרא טו) בזאת יבא אתקן אל הקדש. ודוד משבח נרמיה ואמר אני בצדק אהיה
 פניך וכל אשתדלותיה דודו לאתחזאה בהאי אבן כדקא יאות לגבי דלעילא.
 ת"ח אברהם אתקין צלותא דצפרא ואודע סיבו דמאריה בעלמא ואתקין הדיא
 שעתא בתקנתא כדקא יאות דכתיב (מלאכי ג) וישכם אברהם בבקר. וצחק
 אתקין צלותא דמנחה ואודע בעלמא דאית דין ואת דיון דיכל לשונא ולמידן
 עלמא. יעקב אתקין צלותא דערבית ובגין צלותא דא דאתקין מה דלא אתקין
 בר נש סקדמת דנא כדקא יאות. בגין כך שבה נרמיה ואמר והאבן הזאת
 אשר שמתי מצבה. דעד הדיא שעתא לא שוי לה אהרא כותיה ובגין כך ויקח
 את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה. מאי מצבה הוה נפילה
 ואוקים לה. ויצק שמן על ראשה והיא ביעקב תליא מלתא למעבר יתיר מכל
 בני עלמא. אתא רבי יהודה ונשקיה. אמר ליה וכל האי ידעת ואת משתל
 כמחורתא ומנה חיי עלמא. אמר ליה הוה היקא לי שעתא ואית לי תרין
 בגין וקיסין כל יומא כבי רב ואנא אשתדלנא על מונייהו ולמיהב לון אנר
 למרייהו בגין דישתדלון באורייתא. פתח ואמר (מלכי ב) ושלמה ישב עד כסא
 דוד אביו ותבון מלכותו מאד. פתח ואמר (מלכי ב) ושלמה ישב עד כסא
 קדש הקדשים וכדין ותבון מלכותו מאד. כתיב (מלכי ב) וראיתיה לזכור ברית
 עולם. והיא קב"ה תיאובתא דיליה בה תדיר ומאן דלא אתחזי בה לא אעיל קמי
 מאריה ועל דא כתיב וראיתיה לזכור ברית עולם. וראיתיה מאי וראיתיה רוא
 כד"א (ישעאי ב) והתיותי תו על מצות וגו' לאתחזאה עלייהו. ואיכא דאמרי דא רשימו
 דאת קדישא די בבשרא. אמר רבי יהודה דאי כלא הוא (ל"ב סו) אבל האי
 קשת דאתחזי בעלמא ברוא עלאה קיימא וכד יפקין ישראל מן גלותא זמינא האי
 קשת לאתקשטא בנווני ככלה דא דמתקשטא לבעלה. אמר ליה הוה יודאי כך
 אמר לי אבא כד הוה מסתלק מעלמא (אמר לי) לא תצפי לרגלי דמשיחא עד
 דיתחזי האי קשת בעלמא (ד"א ל"ג בעגנא) מתקשטא בנווני נזירין ויתגודו
 לעלמא. וכדין צפי ליה למשיח מנלן רכתיב וראיתיה לזכור ברית עולם. והשתא
 דאתחזיא בגוניהן השוכין מתחזיא לחכונא (הוה לזכור) דלא ייתי מבל אבל
 בהדיא זמינא אתחזיא בנווני נזירין ומתקשטא בתקנא ככלה דמתקשטא לבעלה
 וכדין לזכור ברית עולם וידבר קב"ה להאי ברית דאיהו בגלותא ויקים לה מעפרא
 הדוד (ס"ג) ובקשו את ה' אלהיהם ואת דויד מלכם. וכתיב (ישעי ב) ועבדו
 את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם אשר אקים מעפר כד"א (ישעי ב)
 אקים את סוכת דוד תגפלת. ועל דא וראיתיה לזכור ברית עולם ולאקמא לה
 מעפרא ואמר הכי אבא רבין כך אדכר באורייתא פורקנא דישראל ודכוננא
 דילה דוא דכתיב (ישעי ב) אשר נשבעתי מעבור סי נח עוד על הארץ כן
 נשבעתי מקצף עליך ומגער כן :

הל' הל' ל"א רבי חייא אמר בשעתא דבר נש שכיב ונאים ונשמתיא נפקת
 מיניה והיא אסתידת ביה כבר נש וכדין דיינין להדיא קלא
 דהדי (מ"ג) משוכבת חיקך שמור פתחי פיך. מאי מעמא משום דהיא אסתידת
 כבר נש. רבי יהודה אמר כל מה דבר נש עביד בכל יומא נשמתיא אסתידת
 ביה כבר נש בליליא. תאנא אמר ר' אלעזר בתחלת שעתא קסייתא בליליא
 כד נשף ימסא ועאל שמשא מארי דמפתחן דמטנן על שמשא עאל בתריסי
 תרען

מאמרי זוהר מענין הצות

תענין הפתוח ביממא בתר דעאל בכלהו כל אינן תרעין סתימן (י"א פתוח)
 כחוא קאים ושירי. אכרוא קאים כאן דקאים ואחד לאינן ספתחן בתר דסיים
 כחוא כל אינן נטורי עלמא מתכניסין וסלקין לית כאן דפתח (פומא) פומא.
 כלא משתכבין כדון דינן דלתתא מתערין ואולין ושאמין בעלמא וסיהרא שארי
 לאנטרא ומארי דבבא תקעין ומילין תקעין תניינות כדון מתערי שירתא ומזמורין
 קמי מארדון כמה מארי תריסין קיימי בקיומיהו ואתערין דינן בעלמא. כדון
 בני נשא ניסין ונשמתא נפקת ואסודדת סהדותא ואתריות בדינא וקב"ה עבד
 חסד בבר נש ונשמתא תבת לאתרא בפלנות ליליא כד צפורין מתערין סטרא.
 דצפון אתער כחוא קם בקוסייה שריבטא דבספר דרום וכמש בהרוא ורוא
 ושכך ואתבסם כדון אתער קב"ה נבמסוי לאשתעשעא עם צדיקא בנתא דערן
 בהרוא שעתא וזכא חולקה דבר נש דקאים לאשתעשעא באורייתא הוא קב"ה.
 וכל צדיקא דבנתא דערן כולו צייתין לקליה הדי' (זי ה) הוישבת בנניס
 הכרים מקשיבים לקולך השמיעני. ולא עוד אלא דקב"ה משך עליה חד חוטא
 דחסיד לשמי (ד"א ל"ג תדיר) נסוד בעלמא דהא עלאין ותתאין נטרין ליה הדי'
 (ס"א ס) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי. אמר רבי חזקיה כל כאן
 דאשתל בדיא שעתא באורייתא ודיא אית ליה חולקא תדיר בעלמא דאתי.
 אמר רבי יוסי מאי סעמא תדיר אמר ליה הכי אוליפנא דכל פלנות ליליא כד קב"ה
 אתער בנתא דערן כל אינן נטיעין דנתא אשתקין יתיר מדהוא נחלא דאקר
 נחל קדוים נחל ערנים דלא פסקו מימי לעלמין כביכול החוא דקאים ואשתל
 באורייתא כאלו החוא נחלא אתרק על ירשיה ואשקי ליה בנו אינן נטיעין
 דבנתא דערן (אמר ר' יוסי) ולא עוד אלא החוא וכלו צדיקא דבנו נתא
 דערן צייתין ליה חולקא שויין ליה בהרוא שקו דנחלא אשתכח דאית ליה חולקא
 תדיר בעלמא דאתי. רבי אבא הוה אתי ממבריא לבי פרוגיא דחמוי ורבי יעקב
 בריה הוה עמיה. אערעו בכפר פרשא. כד בעו למשכב אמר רבי אבא למרד
 דביתא אית הבא תרגול אמר ליה מאריא דביתא אמאי. אמר ליה בנין דקאימנא
 בפלנות ליליא ממש. אמר ליה לא אצטריך דהא סימנא לי בביתא דהדין מקלא
 דקמי ערסאי מלוגא ליה סיא וגמף סוף סוף בפלנות ליליא ממש אתריך כדוד
 סיא ואתגלגל האי קיפפא ועדים ואשתמע קליה בכל ביתא וכדון הוא פלנות.
 ליליא ממש. וחד סבא הוה לי דהוה קם בכל פלנות ליליא ואשתל באורייתא
 ובנינו כך עבד האי אמר רבי אבא בריך רחמנא דשודני הכא. בפלנות ליליא
 נחיה החוא נלגלא דקופפא. קמו רבי אבא ורבי יעקב שמעו להחוא נברא דהוה
 יתיר כשפולי ביתא ותרין בניו עמיה וזוה אמר כתיב (ס"א ק) הצות לילה
 אקום לדודת לך על משפטי צדקך. מאי קא חסא חד דאידע אמר הצות לילה
 ולא בהצות לילה אלא הצות לילה ודיא לקב"ה אמר הכי וכי קב"ה הבי אקרי.
 אין דהא הצות לילה ממש קב"ה אשתכח וסיעתא דלילה וכדון היא שעתא דעיל
 בנתא דערן לאשתעשעא עם צדיקא. אמר רבי אבא לרבי יעקב ודיא נשתתף
 בשכינתא ונתחבר כהרא קריבו ויתבו עמיה אמר ליה אימא מלה דפוסך דשפיר
 קאמרת. מנא לך האי. אמר לך מלה דא אוליפנא מסבאי ותו הוה אמר דתלת
 [ל"א דתלת] שעתא קמיותא דליליא כל דינן דלתתא מתערין ואולין ושאמין
 בעלמא בפלנות ליליא ממש קב"ה אתער בנתא דערן ודינן דלתתא לא משתכבין
 וכל ניסוסין דלעילא בליליא לא אשתכחו אלא בפלנות ליליא ממש מנן מאברוחן
 דכתיב (מ"א י) ויחלק עליהם לילה. במצרים (מ"א י) ויהי בחצי הלילה.
 ובארץ מצרים באורייתא הכי אשתכח. וחד הוה דע. מנא הוה דע אלא

זכי אמר סבא דמלכותא דלילה בהאי (ליליא) תליא ועל דא קאים בהדיא שעתא ואמר שירתא ולהכי קרייה לקב"ה הצות לילה כמש אקום להודות לך וגו'. הוא כל דינן תליין מרבא ודינן דמלכותא סבבא משרבחין והדיא שעתא אתקמיר בה דוד וקם ואמר שירתא. אתי רבי אבא ונשקיה אבא ליה ודאי הני דרבי בריך רחמנא שדרתי הכא. ת"ח לילה דינא בכל אתר והא אוקימנא מלי והכי דרבי דרבי והא ארערי קמי דרבי שמעון. אמר הווי יגוקא בריה דההוא נברא או הכי אסאי כתיב הצות לילה. אמר ליה הא אתמר בפלות ליליא מלכותא דשמיא אתערת אמר אנא שמענא מלה. אמר ליה רבי אבא אימא ברי סב דהא מלה רפיסק קלא דבוצינא להוי. אמר אנא שמענא דהא ליליא דינא דמלכותא אידו ובכל אתר דינא הוא והאי. קאמר הצות בנין דינקא בתרי גווי (הצות) דינא וחסר ועל דא הצות לילה כתיב ודאי. קם רבי אבא ושוי ידיו ברישיה וברביה אמר ודאי השיבנא דחכמתא לא אשתבח בר באיען וכאי דוכו בה השתא חמינא דאפילו יטקי בדרא דרבי שמעון וכו' לחכמתא עלאה. וכאה אנת רבי שמעון. וי לרדא דאנת תסתלק סגיה. יתבו עד צפרא ואשתדלו באורייתא:

מ"א דק"ז מ"ב פתח רבי יהודה ואמר (סג"ס קל) הגה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו'. האי קרא אוקמה. אבל תא הוי הגה ברכו את ה' ומאן אינון דיתחוו לברכא ליה לקב"ה כל עבדי ה' בנין דכל בר נש בעלמא מישראל אע"ג דכלא יתחוו לברכא ליה לקב"ה ברכתא דבניגיייהו יתברכו עלאין ותתאין סאן היא הדיא דמרכין ליה עבדי ה' ולא כללו ומאן אינון דברכתוין עלאין ותתאין העומדים בבית ה' בלילות אלין אינון דקייכו בפלות ליליא ואתערו לסקרי באורייתא אלין קיימי בבית ה' בלילות דהא כדן קודשא בריך הוא אתי לאשתעשעא עם צדיקיא בננתא דעדן ואנן קיימי הכא לאתערטא במלי דאורייתא:

מ"ב דק"ז מ"ג פתח רבי אלעזר ואמר (סג"ס סב) ה' אלודי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך. תא חזי דוד מלכא דהוה קם בפלות ליליא ואשתדל באורייתא בשירין ותושבחן להודא דמלכא ומסרונתא דא הוה חודא דמדימנותא בארעא בנין דהאי אידו שנחא דמדימנותא דאתהוי בארעא דהא לעילא פתחי בחודא שירתא כמה מלאכין עלאין ככמה וינון דקא משבחן בליליא בכל ספרין כה"ג לתתא בארעא סאן דמשבח ליה לקב"ה בארעא בליליא רעו ביה [בעין] קב"ה. וכל אינון מלאכין קדישין דקא משבחן ליה לקב"ה כללו צייתן להודא דקא משבח ליה בליליא בארעא דהאי תושבתתא אידו בשליכו לסלקא קריה דקב"ה מתתא ולזכרא בחודא דיהודא תא חזי דוד מלכא כתב ה' אלודי ישועתי וגו'. ה' אלודי ישועתי אימתי אידו ישועתי. בההוא יומא דאקדמית תושבתתא בליליא לנכך כדן אידו ישועתי ביממא. ותא הוי דהא בליליא סאן דמשבח למאריה בתושבתתא דאורייתא כדן אתקף בתקפו ביממא כספרא דימינא דהא דממא חד נפקא כספרא דימינא וכדן אתמשך עליה ואתתקף ביה ועל דא אמר זו' אלודי ישועתי יום צעקתי וגו' ובנין כך אמר (ס"ג) לא המתים יהללו יח' לא המתים יהללו יח' ואתנו נברך יה דהא אנן חזין וליה לן הולקא כספרא דמרתא כלי' הוקדו אמר (יא"ס סב) חי חי הוא יודך כמנוי. בנין דדי אתקריב לוי דוד מלכא אידו חי וקורבא דלילה לוד העולמים. ומאן דאתקריב לנביה אידו

מאמרי זוהר מענין הצות

וד דכתיב (תרי"ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום • וכתיב (מלא"ג
 כ) ובניהו בן יהודע בן איש חי רב פעלים מקבצאל :

מ"א ד"ל פ"ג ד"א (מלא"ג כ) שמים תבין אמונתך בהם • שמים באיגון הסדים
 אפקו ורוא דאמונה אתקת ברז דלית תקוהא אלא כנו
 שמים • כתיב ברית לבהרי דא הוא רוא דמוחמנטא • ד"א דא איהו צדיק דמוניה
 נפקן ברכאן לכלהו תתאי וכל [איגון] חוון קדישין כלהו אתברכאן מן ההוא
 גיורו דגניד לתתאי • ובג"כ כתיב כתיב ברית לבהרי נשבעתי לרוד עבדי "א הוא
 דמוחמנטא דאיהו קיימא תדיר בצדיק דא קיימא דעלמא דלא יתברון לעמין בר
 בזמנא דגלותא דגנידו דברכאן אתמנעו ורוא דמוחמנטא לא אישתלים וכל הדון
 אתמנעו וכד עייל ליליא מדהוא ומנא הדון לא עאלו קמי מלכא ואע"ג דהדון
 לא אתערז אבל לבר קיימי ומזרי שירתא וכד אפליג ליליא ואתערותא מלכא
 מתתא לעילא כדון קב"ה אתער כל חילי שמיא לכהו ובעט ברקיעא ואודיעוהו
 עלאי ותתאי ולית גיהא קמיה בר בזמנא דמתערי לתתא באוריתא כדון קב"ה
 וכל איגון נשמתין דצדיקא (עמיה) מלוה צייתין וחדיון להתוא קלא וכדון גייהא
 [מ"א קמיה] ואית גייהא לכלהו נשמתין דצדיקא עמיה (קמיה אשתכח) בגין
 דקיימא דאתתריב מקדשא לתתא אומי קב"ה דלא ייעול כנו ירושלם דלעילא עד
 דיעולן ישראל לירושלם דלתתא דכתיב (ס"ג י"ג) בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר •
 והא אוקמה חביריא וכל איגון מזרי קיימי לבר ואמרי שירתא בתלת פלגי ליליא
 וכלהו משבחן בתושבתן ידיעאן וכלהו חילי שמיא כלהו מתערי בליליא וישרא
 ביטמא וקדושה לא מקדשי לעילא עד דמקדשי ישראל לתתא וכדון כל חילי שמיא
 מקדשי שמא קדישא כחדא • ועל דא ישראל קדישין מתקדשין מעלאי ותתאי
 [מ"א בגין דקדושה דשמא דקב"ה לא מליק אלא מעילא ומתתא] כחדא הה"ד
 (י"ד ט) קדושים תהו כי קדוש אני ה' אלהיכם • פתח ר' יוסי ואמר (א"ג נ"ג)
 על מה אנדיה הסבכו האי קרא קב"ה אמר ליה בגין דכד ברא עלמא לא ברא
 ליה אלא על סמכין דאיגון ד' סמכין דעלמא כד"א (מ"ג ט) הצצה עמודיה שבעה
 ואיגון סמכין לא אתיידע על מה קיימין בגין דאיהו רוא עמיקא מתימא דכל
 מתימין ועלמא לא אתברי עד דנפל אבנא חדא ואיהו אבנא דאתקרי אבן שתיה
 ונפל לה קב"ה וורק לה לנו תרומא ואתנעין מעילא לתתא ומניה אשתיל עלמא
 ואיהו נקודה אמצעיתא דעלמא ובהאי נקודה קיימא קרש הקדשים הה"ד (א"ג נ"ג)
 או כי ירה אבן פנתה כד"א (מ"ג ט) אבן בוהן פנת יקרת וכתיב (מלא"ג ק"ה)
 אבן כמאסו כאלהו ואתעביד אבנא חדא וקיימא על תדוסי לזמנן נבעין מניה מיא
 ואתמלין תדוסי והאי אבנא קיימא לאת באמצעיתא דעלמא והאי איהו אבן
 דקיים ואשתיל יעקב שתילו וקיימא דעלמא הה"ד (מלא"ג ט"ז) ויקח יעקב אבן ויריסה
 מצבה • והאבן הזאת אשר שמתי מצבה ועל וכי האי אבן שוי ליה יעקב והא
 האי אבן (לא) איתברי בקדמיותא כד ברא קב"ה עלמא אלא דשוי לה (ב"א וכי
 השתא שוי לה יעקב והא עד לא איתברי עלמא הוות אלא דיעקב שוי לה)
 קיימא דלעילא ותתא וע"ד אשר שמתי מצבה כתיב מאי אשר שמתי דכתיב היתה
 בית אלהים דשוי מדורא דלעילא הכא • ת"ח האי אבן אית עלה ד' עינים כד"א
 (מ"ג ט) על אבן אחת שבעה עינים על מה אתקריאת שתיה חד דמיעה (אשתלים)
 אשתיל עלמא וחד שתיה שתי יה דשוי קב"ה לה לאתברא מניה עלמא בגין
 דעלמא מניה מתברא ות"ח בשעתא דעאל שמשא הני כרוגים דקיימין כהאי
 דכתיב והו יתבי כאת באת הו אקשן נדפידה לעילא ופרשי לון ואושתמע קול נגנא

נדפיהו לעילא וכדן שראן לנגנא אינן מלאכין דאמרי שירתא בשירותא דליליא
 נגין דיסלק יקריה דקב"ה מתתא לעילא ומאי שירתא הוה אמרי הוהא נגנא
 נדפיהו דכרובים (פ'ל"ג ז'ה) הנה ברכו וגו' שאו ידובם וגו' אינן) איהו
 שירותא לאינן מלאכי עילאי לזמרא במשמרתא תניינא והני כרובים אקשו
 נדפיהו לעילא ואשתמע קול נגנא דלחון וכדן שראן לנגנא אינן מלאכין
 דקיימין במשמרתא תניינא ומאי שירתא הוה אמרי בהאי שעתא נגנא נדפיהו
 דכרובים (ע' ע'ה) הנוסחאם בה' כהר ציון לא ימוט וגו' וכדן (הוהא) איהו
 (שירתא) שירותא לאינן דקיימי בהאי משמרתא תניינא לנגנא במשמרתא
 תליתאה הני כרובים אקשו נדפיהו ואמרי שירתא ומאי היא (ע' ע'ה) הללויה הליו
 עבדי ה' וגו' יהו שם ה' סבוך וגו' סמורה וגו' כדן אינן מלאכין דקיימי
 במשמרתא תליתאה כלוה אמרי שירתא וכלוה ככבי וכלי דברקיע פתחי שירתא
 כמה דכתיב (ז' ו' ח') בן יהו כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים וכתיב (פ'ל"ג ז'ה)
 הללוהו כל כוכבי אור הוא אינן ככבי דנהורא כנגנן על נהורא (פ"א דבבבן
 על שירתא) כד אתי צפרא וכדן נמלי שירתא אבתריהו (פ"א ד' ישראל) יזשרא'
 לתתא וסלקא יקריה דקב"ה מתתא ומלעילא ישראל לתתא בימסא ומלאכי עילאי
 לעילא בליליא וכדן אשתלים שמוא קדישא בכל ספרין והאי אבן דקאשר כלוה
 מלאכי עילאי וישראל לתתא כלוה אתקפו בהאי אבן ואיהו סלקא לעילא
 לאתעשרא נו אבן כל בימסא ובליליא קב"ה אתי לאשתעשעא עם צדיקא בנתא
 דעדן זכתיב אינן כל דקיימי בקיומיהו ומשתדלין באורייתא בליליא בגין דקב"ה
 וכל אינן צדיקא דבגנתא דעדן שמינו קלייהו דבני נשא אינן דמשתדלי באורייתא
 כמה דכתיב (ז' ח') הוישבת בגנים וגו' ת"ח האי אבן איהו אבן סבא ודא
 איהו רוא דכתיב (ע' ע'ה) ומלת נו מלות אבן ארבעה טורים אבן ואלין אינן
 סדרין [דאשלכותא] דאבן סבא אשלותא דאבן יקרה בגין דאית [אשלותא]
 אבן אהרא דכתיב (י' י'ה' ז') והסירותי את לב האבן וגו' וכתיב (ע' ע'ה) ואת הוהי
 אתן בקרבכם והאי איהו (י' ע'ה) אבן בוהן פנת יקרת ואוקמה ועל רוא דא
 כתיב (ע' ע'ה) לחת אבן דאינן לוחות אתגורו מהבא ועל דא אקרין על שמה
 דהאי אבן והאי הוא רוא דכתיב (כ' ע'ה) ששם רועה אבן ישראל [פ"א הא
 דהאי אבן ישראל איקרי] כמה דאתמר ר' חזקיה פתח (ע' ע'ה) והאבנים תהיון על
 שמות בני ישראל שותים עשרה אלין אבנין יקירין עילאין דאתקרון אבני הסקים
 כד"א (כ' ע'ה) ויקח מאבני הסקים ותא אוקמהו והאבנים על שבות בני ישראל
 כמה דאית (י"ב אבנים) י"ב שבמים לתתא חבי נמי לעילא תריסר שבמין ואינן
 תריסר אבנין יקירין וכתיב (פ'ל"ג ז'ה) ששם עליו שבמים וגו' (דא רוא) עדות
 לישראל דא ישראל רוא דלעילא וכלוה להודות לשם ה' ועד' והאבנים תהיון על
 שמות בני ישראל וכמה דאית י"ב שעי בימסא הכי אית י"ב שעי בליליא בימסא
 לעילא בליליא לתתא כלא דא לקבל דא הני י"ב שעי דבליליא מתפלגי לתת
 פתאן וכמה סמני תריסין קיימי תחותיהו דדגין על דגין כלוה סמני בליליא
 ונמלי שרפא בקדימתא וכדן כד אתפלגי ליליא קייסין תרין (ספרין) סדרין
 סספרא דא ותרין סדרין סספרא אהרא ורוחא עלאה נפיק (פ"א נשיב) בנייהו
 וכדן כל אינן אילנין דבגנתא דעדן כלוה פתחי שירתא וקב"ה עאל בגנתא
 דעדן והדי' (ד' ח' ט') אז ירגנו וגו' כי בא לשפוט את הארץ כמה דכתיב
 (י' ע'ה) ונפסם בצדק דלים בגין דמשפסם עאל בנייהו ואתמליא מניה גיע' ורוחא
 דצפון אהער בעלמא והוהא אשתכח ונשיב הוהא ורוחא באינן בוסיין וסלקין
 ריחן לעילא ובתעשרין צדיקא בעמרייהו וסרתגן מנו וזא דאספקלריאה דנהורא

מאמרי זוהר מענין הצות

זכאין אינן צדיקיא זכאין להווא נהורא עלאה והווא נהורא האספקלריאית
 דנהורא נהור לכל ספרין וכל חד וחד מאלין צדיקיא נטיל לחלוקה כדקא הוי ליה
 ידיו נטיל (ס"א וחבי נהור) כל חד וחד כפום עובדיו דעבד בתאי עלמא [מאונן]
 אית מנהון דמתכספיי מהווא נהורו דנטיל חבריה יתיר ונהור הוא אוקסמה חלוקה
 דליליא מכר שארי ליליא למיעל כמה נרדיני נמוסין מתערין ושמשין בעלמא
 ופתחין (קע"ב ב') סתימין ולבתר כמה זינין לזניירו כמה דאוקומנא וכדין כד
 אתפליג ליליא סמרא דצפון נחית (נהור נהורו) מעילא לתתא ואהוד ביה בליליא
 עד תריין חולקין דליליא ולבתר סמרא דדרום אתער עד דאתי צפרא וכד אתי
 צפרא כדין דרום וצפון אהודו ביה וכדין אתאן ישראל לתתא סלקין לה בצלותהון
 יבעותהון לעילא עד דסלקא ואתנגות בנייהו ונמלא ברכאן מרישא (דמלכא)
 דכל רישין ואתברכא מהווא מלא דאתמשכא מעילא ומזהווא מלא פריש לכמה
 ספרין וכמה רבון אתונו מניה מהווא מלא ומניה עתידין לאהייא מתייא תת"ד
 (ס"ב ס) הקיצו ורננו שוכני עפר כי של אורות מלך מלא מאינן נהורין עלאין
 דנהורין לעילא • עד דהוי יתבי אתפליג ליליא אמר ליה ר' יהודה לרבי יוסי השתא
 רוחא דצפון אתער וליליא אתפליג והשתא עדנא דקב"ה תאיב לקהון דצדיקיא
 בהאי עלמא אינן דמשתדלי באורייתא השתא קב"ה ציית (לקל מלייהו) לן בהאי
 אתר לא נפסוק מלי דאורייתא :

א"ל ח"ג פ"א **יששכר** חסור גרם רובין וגו' פתח ואמר (ס"ג ס) לרוד דל אורי
 וישעי מסי אירא דל מעוה הוי מסי אפתר כמה חביבין
 אינן מלין דאורייתא כמה חביבין אינן דמשתדלי באורייתא קסיה דכל סאן
 דאשתדל באורייתא לא דחיל מפנעי עלמא נטיר הוא לעילא נטיר הוא לתתא
 ולא עוד אלא דכפית לכל פנעי דעלמא ואוחת לון לעוסקא דתהומא רבא • תא
 הוי בשעתא דעאל ליליא (לעיל קע"ב א') פתחין סתימין וכלבי וחמרי שרין
 שאמין בעלמא ואתיהיבת רשו לחבלא וכל בני עלמא ניסו בערסיהו ונשמרתין
 דצדיקיא סלקין לאתענגא לעילא כד אתער רוח צפון ואתפליג ליליא אתערותא
 קדישא אתער בעלמא ואתער בכמה דוכתי • זכאה חלוקה דהווא ב"ג דאיהו
 קאים כהויא שעתא ואשתדל באורייתא כיון דאיהו פתח באורייתא כל אינן
 זינין בישין אעיל לון בנוקבי דתהומא רבא וכפית ליה לחסור נחית ליה בספסרי
הצות עפרא דזוהרי קטרא בנ"ג יששכר דאשתדלותיה באורייתא כפית ליה
 דחסר נחית ליה מהווא גרם המעלות דאיהו מליק לנוקא עלמא ושוי מדוריה
 בין המשתפים בן זוהרי דספסרי דעפרא :

א"ל ח"ג פ"א **וה' הולך לפניו** יומם (ס"ג ז) רבי יוסי פתח (ס"ג ז) למנצח על
 אילת השחר וגו' כמה חביבא אורייתא קסיה דקב"ה דכל סאן
 דאשתדל באורייתא רחים הוא לעילא רחים הוא לתתא קב"ה אצית ליה למלוה
 לא שביק ליה בהאי עלמא ולא שביק ליה בעלמא דאתי ואורייתא בעי למלעי
 בה ביממא ובליליא דכתיב (ס"ג ז') והצית בו יומם ולילה וכתיב (יש"ג ז') אם
 לא ברית יומם ולילה וגו' תינח ביממא בליליא אסאי בנין דיהא שכיח לגביה
 שטא קדישא שלים כמה דלית יומם בלא ליליא ולא איהו שלים אלא דא עם
 דא כך בעי אורייתא לאשתכחא עסיה דב"ג יומא ליליא למתוי שלימותא לגב
 דב"ג יומם ולילה והא אתמר דעקרא דליליא ספלותא ואילך ואע"ג דפלטו קדימיותא
 בבילא דליליא הוא אבל בפלות ליליא קב"ה עאל כננתא דעין לאשתעשעא קם
 צדיקיא

באמרי זוהר מענין הצות

קמ

צדיקיא וכדן בעי ליה לבר נש למיסק ולמלעי באורייתא והא אתמר דקב"ה וכל צדיקיא דבגנתא דעדן כלתו צייתין לקליה ה'ה"ד (ע"ה) הושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני והא אוקמה הושבת בגנים דא כנסת ישראל דאיהי בשבת ליה לקב"ה בשבחא דאורייתא בליליא זכאה תולקה מאן דאשתתף בההא לשבחא ליה לקב"ה בשבחא דאורייתא וכד אתי צפרא כ"י אזיא ומשתעשעא ביה בקב"ה ואוישים לה לגבה שריבטא דהסד ולא עלה בלודדא אלא עלה ועל אינן דמשתתפין בההא והא אתמר דכתיב (ת"ל: כג) יומם יצוח ה' חסרו ובלילה וגו' ועל דא אילת השחר אקרי . אמר ר' שמעון בשעתא דבעי לאתעורא צפרא אתחשך ואתקדר נהורא וקדרותא אשתבח כדן אתהבנת אתתא בבעלה דתנינן אשה מספרת עם בעלה למשתעי בהדיה ועאלת להיכליה לבתר כד בעי שמשא למיעל אתהור ואתת ליליא ונפיל ליה כדן כל תרעין סתיסין חסרין נעוין וכלבין נבחין כד אתפליג ליליא שארי מלכא (למיקרי) למיסק ומסרוניתא לזמרא ואתי מלכא ואקיש לתרעא דהיכלא ואמר פתחי לי אחתי רעויה וגו' וכדן משתעשע בגמסתרין דצדיקיא זכאה תולקה דההוא דאתער הווא זמנא במילי דאורייתא בגן דא כל אינן דבני היכלא דמסרוניתא כלתו בעיין למיסק בהדא זמנא לשבחא למלכא וכלתו משבחן קסיה ושנחא דמליק מהאי עלמא דאיהו רחוק (יתיר) דא נוחא ליה לקב"ה מכלא כד אכתליק ליליא ואתי צפרא (ג"א ואתחשך) ואתקדר כדן מלכא ומסרוניתא ברא בהדא ויהיב לה סתן ולכל בני היכלא זכאה תולקה מאן דאיהו בכניינא :

ש"כ דקב"ה פ"ג פתח רבי שמעון ואמר (ע"ה: ג) ולא אמר איה אלה עושי נתן ומירות בלילה האי קרא אוקמה ואתמר אבל עושי עושי סבעי ליה מאי עושי אלא שמא (צ"ב ב') דאלוה שמא כליל איהו דאתחוי הוא ובי דיניה דא שמא שלים איהו דכליל דבר וניקבא א"ל ו"ה ובגונו כך עושי . נתן זמירות בלילה בגין דא איהו דקא (ק"ס א') משבתת תדיר לגבי מלכא דשלאא דיליה כנונא דבוצינא דלא שכך תדיר בגין לקבלא נהורא הווא עלאה סגיאית הווא דילת וע"ד נתן זמירות בלילה כל אינן כבביא דקא סתרון בריקעא כולתו אודאן ומשבחן לקב"ה בכל הווא זמנא דאתחווין בריקעא בגין דמלאכי עלאי כולתו אודאן ומשבחן אשמורות אשמורות בתלת פלגי דהוי ליליא בליליא אתפלגין כמה סטרין בראשיתא דליליא כד רבש ליליא ואתחשך כל אינן רוחין בישין דזינן בישין כולתו סתבדיין ומשפטי בכל עלמא ואתפרשא ספרא אחרא ותבעי אחרו דבי בישין מלכא סכל אינן סטרין קדישין כיון דהווא ספרא אחרא אתער כל בני עלמא מעמי מעמא דמותא (ג"א דשינת) חד משתין במותא תשלא עליהו כדן כיון דסמאבו אתפרשא מליליא ושלמא ונתתא לתתא כדן אתפרשן תלת סטרין לשבחא ליה לקב"ה בתלת סטרין (ג"א סטרין) דליליא כמה דאתערד בהאי חרייא . בעוד דאינן משבחין לקב"ה ספרא אחרא אולא ומשפמא לתתא בכל סטרי עלמא ועד דספרא אחרא לא אתעבר סתמן לא יכלן אינן לאתיהדא במאיתון רוא לחביסין מלאכי עלזינן וישראל לתתא כולתו דחקי בהדא ספרא אחרא מלאכין עלאין כד בעאן לאתיהדא במאיתון לא יכלן עד דהדין לה לבר בה עבדין נתתין רבוא דמלאכי קדישא ואפילו שינתא על כל בני עלמא כון דאיהו נתתא דקא דהין לה לבר ותבי לה כל עלמא דא בהדיא שינתא

מאמרי זוהר מענין תצות

ברין איזי שלמא עליהו ומקבלין מסאבו מינה בר בארעא דישראל בלזוהרא דלא (ק"ה ב') שלמא תמן כיון דאיזי אתפרשא מיניהו עאלין לקמי מאריהון ומשבחין ואודאן קמיה כנונא דא ישראל לתתא לא יכלין לאתייהא במאריהון עד דהיון להווא סטרא אחרא מיניהו ויהבי ליה חלקא במה דאתעסקת. ולבתר אינון מתקרבין לגבי מאריהון ולא אשתכח מקטרגא עילא ותתא ואי תימא תינת לתתא אבל לעילא מאי קטרוגא תמן אלא לעילא בנין דאיזי רוח מסאבא ואינון הוהין קדישין עד דמשהוי רוחא מסאבא מביניהו לא יכלין לקרבי לגבי מאריהון דהא קודשא נו מסאבא לא מתערב לעלמין וכן כנונא דא ישראל לתתא לא מתערבין באומין עובדי כוכבים דעלמא ותרין סטרין עלאין ותתאין כד בעיין לקרבא לגבי מלכא קדישא דהיון לה לבר ועל דא כד עייל ליליא ומלאבין קדישין ועילאין כד מסתדרין שורין שורין לקרבא (ג"א לשבחא) לגבי מאריהון דהיון ליה להווא סטרא לבר בקדמיתא ולבתר עאלין בקודשא (ג"א ועל דא כד עייל ליליא כל רווחן בישין וזיגין בישין ורוחא מסאבא אתדהוין לבר ושמישי מלכא עיילין לטו קדשא) למלכא דהוו ליה אבנין וקירין בהד תיבותא מתגלפא בקסטרוי והווא מלכא הוה חכים בנין דלא יתקרב כל מאן דבעי לגבי הווא תיבותא דאבנין וקירין ומגלאן דתמן נטל בהכמתיה חד הווא תקיפא וכריך ליה סחגיניה דהווא תיבותא כל מאן דבעי לאושמא ידיה לגבי תיבותא הא הווא דלגי עליה וקטיל ליה חד רחיסא הוה ליה למלכא א"ל מלכא כל זמנא דאת בעי לאעלא ולאשתמישא בתיבותא תעביד כך וכך לגבי הווא חויא ותפתח תיבותא ותשמש בניזין דיליה כך קב"ה כריך הווא סחגיניה דקדשא אתאן מלאבין עלאין לאעלא נו קדשא הא חויא תמן ורחלי לאסתאבא ביה (ואי תימא הא כלוה אשא ואשא לא מקבלא מסאבו) ת"ה כתיב (סוף פ' עושה מלאכיו ורוחת משרתיו אש ליהם עושה מלאכיו ורוחת אלין מלאבין דקייסין לבר משרתיו אש ליהם אלין מלאבין דקייסין) לט איזי רוחא מסאבו ואינון רוח. רוח ברוח לא עייל דא בדא רוח מסאבו ברוח קדשא לא אתערבו דא בדא ובג"ב אינון דאקרו רוח לא יכלין לאעלא לט בנין דהווא רוחא מסאבו אינון דלטו אינון אש והווא אש דחי להווא מסאבו דלא עייל לטו ובנין כך כלא דהיון ליה לבר למסאבו דלא יתערב בהדיהו ועל דא מלאכי עלאי קא משבחין ליה לקב"ה בתר דהיון ליה למסאבו לבר. תלת אשמורתו אינון בליליא לקבלהון תלת משריין דקא מתפלגי לשבחא לקב"ה כמה דאתמר ועל דא האי רבין דכלוה איזי גר (ג"א כגור) דודו דלא שבין לעלמין אלא תדיר אוזי ומשבח ליה למלכא עלאה וע"ד (פ"ה ג) נתן זמירות בלילה. ד"א ולא אמר איה אלוה עושי כמה דאתמר בנין דהא מעילא ומתתא איתכליל בר נש ואתעביד כמה דאיזי נפא סטרין סטרין מנו דבר ונקבא אוף הכי רוחא רוח איזי כליל מנו דבר ונקבא ועל רוא דנא אתתקן בר נש בגליפיו כנופא ורוחא ובנין דאיזי כליל ברוח דא ובעובדא דא כמה דאתמר ע"ד כתיב (נחמה ב) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו והוא אתמר בליליא הא אכרת דהא בראשיתא דליליא כל אינון זיגין ורווחן בישין מתערי בעלמא הוה איזי יכיל למשו דא תכי הא תגינן דסטרא דצפון נפקי כל הני זיגין בישין ואת אמרת (ס"א ואתמר) דכד אתער רוח צפון כפלנות ליליא דהא כדן כל אינון ורווחן בישין וסטרין בישין אתכנשו מעלמא ועאלין נו נקבא דתרוכא דכא אי הכי הא כסטרא דדרום דאיזי ימינא אכאי משממא אינון זיגין בישין בירש ליליא דקא שלמא רוח דרום אלא דאי אילמלא הווא סטרא ודרום דקא סעכב ודחיא להווא סטרא בישא הוה כשמשמש כול עלמא ולא יכיל עלמא למסבל אבל כד אתער הווא

מאמרי זוהר מענין הצות

פ

סמרא אחרא לא אתער אלא בסמך וזה מערב דקא שלמא בריש ליליא ועלמא איהו כלא כניש ועל דא קב"ה אקדים אמותא לעלמא בנוונא דא כסא דאתמר וכאון אינון ישראל בהאי עלמא ובעלמא דאתי דקב"ה ארעיש ביה מכל שאר עמין ע"ג דעלמא עאלו לביתא ר' אלעזר ר' אבא כד אתפליג ליליא קמו למלעי באורייתא א"ר אבא השתא ודאי איהו עידן רעותא לקב"ה והא זמנן סגיאון אתערנא האי דקב"ה בשעתא דאתפליג ליליא עאל נ אינון צדיקיא בנגתא דעין ואשתעשע ביה זכאה איהו מאן דאשתדל באורייתא בהדוא זמנא אמר ר' אלעזר הא דאשתעשע קב"ה נ צדיקיא בנגתא דעין הו"ך אשתעשע אלא בהדוא זמנא דאתפליג ליליא קב"ה אתער ברחיבו דשמאלא לנבי כנסת ישראל והא לית רחיבו אלא מסמרא דשמאלא וכנסת ישראל לית לה דוונא לטקרב לנבי מלכא או השיבו מעליא אלא באינון רוחין דצדיקיא דקב"ה חסי לון מתעשרין בכמה עובדי סבין ובכמה זכוין דעבדו בהדוא יומא וקב"ה ניהא ליה מכל קרבנן ועלוון דקב"ה ארע ביה ריה ניהוה דקא עבדי ישראל כדון נדירו אהדור וכל אילני דגתא דעין דאבדי שירתא וצדיקיא מתעשרין תמן באינון ערונן דעלמא דאתי כד אתער בר נש בהדוא שעתא למלעי באורייתא נטיל חולקיה עמהון דצדיקיא די בגו גנתא חד שטא גליפא דתלתין ותרין אהון אתער ביה תמן ואיהו נ

ריון דצדיקיא :

פ"ג ה"ג ע"ג רבין חזקיה הוה יתיב קמיה דר' יצחק קמו בפלגת ליליא למלעי באורייתא פתח ר' יצחק ואמר (מ"ג ק"ג) הנה ברכו את ה'

כל עבדי ה' וגו' האי קרא הא אוקמה חברייתא והא אתמר אכל האי שבחא דהא דכל אינון בני מדינתא ומאן אינון בני מדינתא אינון דמשתדלי באורייתא ודעין ליחדא שטא קדישא כדקא יאות ושבחא דאינון בני מדינתא אינון דקייסין בפלגו ליליא למלעי באורייתא ומתדבקו בה בכנסת ישראל לשבחא ליה לקב"ה במילי דאורייתא ת"ה בשעתא דבר נש קם בפלגת ליליא למלעי באורייתא וזה צפון אתער בפלגת ליליא ההיא אילתא קיימא ומשבחא ליה לקב"ה ובשעתא דהיא קיימא כמה אלף וכמה רבבן קייסין עמה בקייסיהו וכלהו שארין לשבחא למלכא קדישא והוא מאן חזי וקם בפלגת ליליא למלעי באורייתא קב"ה אצית ליה כמה דאוקמה דכתוב (ע"ג ח) הוישבת בנגים חברים מקשיבים לקולך השמיעני וכל אינון אוכלסין לעילא וכל בני תושבתא דמזרחין למארהון כלהו משתכבי בגין תושבתא דאינון דלעי באורייתא ומכריז ואמרי (מ"ג ק"ג) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' אתון ברכו את ה' אתון שברו לשלכא קדישא אתון אעפרו לית לשלכא וההיא אילתא מתעפרא ביה בהדוא ב"ג וקמת קבי מלכא ואמרת חסי בכאי ברא אחינא לקמך במאי ברא אתערנא לנבך זמאן אינון דשבחא כלא דלהין קמי מלכא הדר ואמר העומדים בבית ה' בלילות אלף אקרין עבדי ה' אלף אתהון לברכא למלכא וברכתא דלהון ברכתא הה"ד (ע"ג) שאו יריכם קיש וברכו את ה' וגו' אתון אתהון דשלכא קדישא ית' על דייבו וברכתא דעל דייבו ברכתא היא שאו יריכם קיש מהו קיש אתר עלאה דמבועא דנחלא עמיקא נפיק מיניה דכתוב (מ"ג ק"ג) וגו' יוצא מעין להשקות ועין הוא דאקרי קיש עלאה ב"ג שאו יריכם קיש ובר נש דעבדי כן חזי להאי מאי קא מכריז עליה יברכך ה' מציון את תברך לקב"ה מאר דאקרי קיש עלאה והוא יברך לך מאר דאקרי ציון דאת ומשונותא תתברכן כהא כמה דוונא דלמן היה כהא לשבחא למלכא כך מהדוא אתר דמתברכא כנ"י בהדוא אתר יוסין לך ברכאן דה"ד יברכך ה' מציון (ולא עוד אלא) וראה במשג ירושלים מאן היא סוב ירושלים

א"י

מאמרי זוהר מענין הצות

אינן ברכאן דנפקא לה מכלא ע"י דהוצא דרנא קדישא רצדיק ועל דא ויברך ה' סציון וראה בסוב ירושלים וכלא חד מלה (ולא עוד אלא) וראה בניס לבניך זנו' וראה בניס לבניך שפיר כדו שלום על ישראל סאי קא בעי הכא על ישראל אלא בנין דאמני שלמא לעילא דכד הוא וכי לכולא האי אמני שלמא לעילא ותתא שלום על ישראל סתם ושלום שבחא הוא דעלאי ותתאי שבחא הוא דכל עלמין וסלי דאורייתא אמניאו שלמא בעלמא דכתיב (ע"ה) ה' עזו לעמיו יתן וגו' :

פ"ג ו"ג פ"ג פתח הוצא שייעא ואמר (א"י נ"ה) ברין יחד כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים ת"ח כד קב"ה אתי לאשתעשעא עם צדיקא בגנתא דערן כל מלי דעלמא תתא (ס"א עלאה) וכל עלאין ותתאין מתערין לקבליה וכל אילני דבגנתא דערן פתחי שבחא לקבליה הה"ד (ד"ה ס"ב ט"ו) אז ירגע עצי היעק נפק מלפני ה' כי בא ואפילו עופי דארעא כלדו מרחשי שבחא קמיה כרין שלחובא בער ובמש בגרנא דהרגנולא וקרי ושכח למלכא קדישא וקרי לבני נשא דישתלון באורייתא ובשבחא דמאריהון ובפלהגיה זכאה תולקדון דמאן דקויסין מעשייהו לאשתללא באורייתא כד אתי צפרא פתחין דדוומא נפתחין ותריעי דאסותא נפקין לעלמא ורוחא דמורה אתער ורחמי אשתכחו וכל אינן ככביא זמוליא דמסנן תחות שולמני דהאי בקר כלדו פתחין שבחא וחמין למלכא עלאה הה"ד ברין יחד כוכבי בוקר וגו' . מה בעאן הכא בני אלהים דאינן סומנין תרועה בהאי בקר הוא כל דיען אתעברו בזמנא דהסד אתער בעלמא אלא ויריעו כל בני אלהים הא אתבר דיעין קשיין אתבר הלא דלהון כד"א (י"ט"ט כ"ו) הנה התרעעה הארץ וכ"כ בנין דהאי בקר אתער בעלמא ואמער . ואחי למנע (מלכא ס"ב) אשל בבאר שבע מלה דא הכי שמענא לה בבאר שבע ודאי דכתיב ויקרא שם בשם ה' אל עולם . פתח חברה שייעא ואמר (ע"ה) הבקר אור והאנשים שלחו וגו' סאי הבקר אור הכי אוליפנא סדו בקר אלא בזמנא דאחי צפרא דיעין מתעברין וחסד בעא לאתערא כל אינן דאתין מסמרא דא סבקר (ס"א מפרי) לאתריהו לזמנא ברכאן לעלמא ודא הוא הבקר אור דהא דחסי מתישבי לעלמא וחסד קאי באתריה כרין הוא בקר אור וכתיב (ע"ה) וירא אלהים את האור כי טוב ת"ח כלא הוא בדרגין ידיען ליליא הא ידיעא בקר אור דא ידיעא והוא דרנא עלאה דאשתכח ביה תדירא אימתי כד נהיר שמשא שמשא ידיעה הוא דרנא עלאה דמכנס לכלא ונהיר לכלא כד"א (מלכא ס"ב) כי שמש ומנן ה' אלהים והאי בקר אור נהיר שמשא ודא נהיר ליליא בני"ב כולד תליא דא ברא והאי בקר אור כד אתער כל בני עלמא אתאהון באחדותא כדחותא זמשתכחי בעלמא והשתא הא נהיר יסמא עינן רעותא ודא למך באורחא בריכו לון ר' הייא ור' יוסי וגשק לון ברישייהו ושדו לון אמר רבי הייא לר' יוסי בריך רחמנא דתקן אורייתא קמן ודאי קב"ה שדר לון גבן זכאין אינן דמשתדלי באורייתא ולא ארפין מינה שעתא דהא נפק ר' הייא ור' יוסי ואולו לאורחיהו אמר ר' יוסי ודאי רחומתא דלבאי קשיר באלין שייעי איז הייא לא תוהנא על דא דהא ביוסי דר' שמעון אפילו צפרי שמיא מרחשין חבמתא דהא מלי אשתמדען לעילא ותתא :

פ"ג ו"ג פ"ג פתח ר' יוסי ואמר (א"י נ"ה) ולא אמר איה אלוה עושי נתן וסודת כלילת תא חוי בשעתא דאתער רוח צפון ואתפליג ליליא הא אוקסא דשלחובא חד נפיק ובפש תחות נדפוי דהרגנולא ואקיש נדפוי וקארי דהוצא שלחובא בזמנא דמסי גביה ואתער לקבליה אסתבי ביה ואודיעו וקארי ואסתבי

מאמרי זוהר מענין חזות

קריא

ואמתי ואשנה בנין יקרא דמאריה למעבר רעותיה וקארי לון לבני נשא ועל דא
 אקרי שכו אשנא ואקרי גבר בנין דאתעד בשלחובא דגבורה בסמרא דגבורה
 קא אתיא לאתערא בעלמא כדון אינן בני מהימנותא קייסין ויהבין גבורה וחילא
 לכני' וכדון אקרי רנה דאורייתא ועל דא יוית דוד מלכותא הוא ובניו לעלמין
 ולדוד דרין וכד תרגולא קארי ובני נשא גייסי בערסיהו ולא מתערי תרגולא
 קארי לבתר ואמר מה דאמר (ק"ה ט"ז) והא אוקמה לבתר במש בגרמי ואמר
 זוי לפלגיא נוף דמאריה שבקא דמאריה דלא אתער רוחיה ולא אשנה ליקרא
 דמאריה כד נדוד ימא כרוזא קרי עליה ואמר ולא אמר איה אלוה עושי נתון
 זמחות בלילא לסייעא ליה באינן תושבתן ולמהוי כלא בסיעא חדא עושי עשני
 סכעי ליה סוד עשי אלא בשעתא דבר נש קם בפלגות ליליא ואשתל ברנה
 דאורייתא דרנה דאורייתא לא אתקרי אלא בליליא וכד איתא אשתבה באורייתא
 כד נדוד ימא קב"ה וכנסת ישראל מתקני ליה בחד חומא דחסד לאשתובא
 סבלא ולתרא ליה בין עלאין ונתאין . ר' יהודה אמר אנא שמענא דאמר רבי
 אבא האי קרא איה אלוה עושי עשה לי מבעי ליה סוד עושי א"א כמה דאמרת
 בשעתא דאיתו קם בפלגות ליליא ואשתל באורייתא כד נדוד ימא אתער
 אברהם ביהווא חומא דליליא דכתוב ביה (גנאס' יז) אם מהו ועד שרוך נעל ונ'
 דקב"ה וכנסת ישראל מתקני ליה ועבדי ליה בכל יומא ברית חדשה הה"ד אלוה
 עושי והא (ו' ל' ג' ה') אוקמה אל ו"ה . אל דא אברהם דכתוב ביה) האל
 הגדול . ר' דא קב"ה . ה' דא כנסת ישראל ודא הוא אל ו"ה . ואינן עבדי ליה
 לבר נש ומתקני ליה בכל יומא ובנ"כ כתיב עושי כד"א (סו"ס קס) יששכר ישראל
 בעושי . אמר רבי יוסי ודאי כך הוא וכלא חד מלה . ר' יהודה פתח ואמר
 (ויק' ז) או הודע אליו חמאתו ונ' . הודע אליו מסמרא דמאן או ידע (א"ג נדע)
 חמאתו מבעי ליה סוד הודע אליו . אלא קב"ה פקד לכנסת ישראל לאודעא
 ליה לבר נש הווא חובא דהוא חב ובמה סודעא ליה בדינא כד"א (א"ג ז) גילו
 שמים עונו וארץ מתקוממה לו . הודע אליו כמאן דפקד לאחרא . דתנינן בשעתא
 דבר נש חב קמי קב"ה ולא אשנה בחמאיה לאהרדא בתויבתא קמי' סאריה
 דאשדי ליה בתי כתפיה נשמתייה ממש סלקת ואסודדת קמי' קב"ה . כדון פקד
 מלכא לכני' ואמר או הודע אליו חמאתו אשר חמא אושים דינא עליה ואודע
 ליה רוביה כד"א (ויק' טז) הודע את ירושלים את תועבותיה בתי דמסי עליה
 דינא כדון אתער רוחא למחד בתויבתא קמי' סאריה ואתבנע לסקרי קרבנא דהא
 מאן דלביה נם ביה חסי ואנשי חמאיה ולא אשנה עליה וקב"ה זמין לקבליה
 ופקד לאודעא ליה להווא חובא . בנין דלא יתנשי מניה . אמר ר' יוסי הכי הוא
 ודאי חבי אשכנא ברוד דכיון דעבד הווא עובדא דבת שבע לא אשנה ביה
 אמר ליה קב"ה אנת אנשיית ליה אנא אדכונא לך . סך מה כתיב (מס' ג' ז'
 א"ה האיש כה אמר ה' אתה האיש דלא דברת ליה אתה האיש דאנשיית ליה
 דכח אודע ליה ברנא און הכא קב"ה קאמר הודע אליו חמאתו אשר חמא
 ישפיר מה חבי הוא דלא כתיב או נדע אליו כמה דכתוב (סו"ס טו) או נדע
 כי שור נגח הוא . ומאן דקאים בליליא למלעי באורייתא אורייתא קא סודעא
 ליה רוביה ולא באורה דינא אלא כאמא דאודעא לברה במלה רכין ודא הווא לא
 אנשי ליה ותב בתויבתא קמי' סאריה . ואי תימא דוד הווא קם בפלג ליליא
 אטאי אתער עליה ברנא אלא שאני דוד דאיתו עבר כמה דאתקשר ובעיא
 ד"א ובמה דעבי אתון . הוא חמא לקבליה דמלכותא קדישא ולבני ירושלם
 קדישא ובג"ד אתתך ירושלים ומלכותא אעזיו מיניה עד דאתתקן בוקא

יאות (ואתענט):

מאמרי וזדר מענין הצות

פ' ד' ס' מ"א רבי דייא פתח (י"ג ס' ט) נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבי
 אשתדך וגו'. נפשי אויתך בלילה. נפשי אויתך בלילה מבני
 ליה. מאי נפשי אויתך. אף רוחי בקרבי אשתדך וישהך מבני ליה. אלא הכי
 תנא קב"ה ויהא נפשא דכלא וישראל אמרי נפשי ורוחי את. בנ"ב אויתך
 לאדבךא כך ואשתדך לאשכחא רעותך. רבי יוסי אמר בשעתא דב"נ נאים
 בערסיה נפקא נפשיה סלקא ואסהדות ביה בב"נ על כל מה דעבד בכלא יומא.
 גופא אמר לנפשא נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבי אשתדך. ד"א נפשי
 אויתך אמרה בני קמי קב"ה נפשי אויתך בלילה בעוד דאנא בגלותא בני
 עממיא ומנינא נפשי מכל בישתא (ג"א ורוינא נפשי מכל פיסתא) דקיסרא בני
 עממיא ע"ג נפשי אויתך בנין לאתבא לאתרי. אף רוחי בקרבי אשתדך כלומר
 אע"ג דעובדי כוכבים משעבדין לבני בכל שעבודא רוחא קדישא לא אתעדי
 מנאי בנין למשהי לך ולמעבד פקודך. רבי יצחק אמר אמרי ישראל קמי קב"ה
 בעוד דנפשי כי אויתך בלילה מ"ס בלילה אלא בנין רוחי נפש בהאי שעתא
 אצטרך לחבדא לך. אף רוחי בקרבי אשתדך. כי כאשר משפטיך לאינין. בזמנא דמשפט
 אשתדך באתערותא למעבד רעותך. כי כאשר משפטיך לאינין. בזמנא דמשפט
 נחת בארעא לכשטא עלטא כדון צדק למדו יושבי תבל. כלומר יוכלון למסבל
 דינא דצדק ולא ישתצי עלטא מניה. אימתי צדק למדו יושבי תבל כאשר
 משפטך לאינין. רבי חזקיה אמר נפשי אויתך בלילה דא כנסת ישראל. אף
 רוחי בקרבי אשתדך דא קב"ה. רבי אבא הוה יתיב קמיה דרבי שמעון קם ר"ש
 בפלי ליליא למלעי באורייתא קמו ר' אלעזר ורבי אבא עמיה פתח ר"ש ואמר
 (ס"ג ס' ט) כאל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים היא קרא
 אוקמה חברייא וכאין אינון ישראל מכל עממין דקב"ה יתב לון אורייתא קדישא
 יאוריית לון נשמתין קדישין מאתר קדישא בנין למעבד פקודין ולאשתעשע
 באורייתא. דכל כאן דאשתעשעא באורייתא. לא החיל מכלא. דכתיב (ס' ק"ט)
 לולי תורתך שעשועי או אבדתי בעניי מאי אינון שעשועי אורייתא. דאורייתא
 שעשועי אקרי דכתיב (ס"ג ס' ט) ואחיה שעשועים יום יום ודא הוא דתנינן קב"ה
 אתי לאשתעשעא עם צדיקא בננרא דעון. מאי לאשתעשעא בנין למדוי בה.
 דתנינן וכאין אינון צדיקא דכתיב בהו (י"ג ס' ט) אז תתענג על ה'. בנין לאתענגא
 כהווא שקוי דתלא כד"א והשביע בצחצחות נפשך. כביכול קב"ה משתעשע
 בהו כהווא שקוי דתלא דמתענגי בהו צדיקא. וע"י אתי לאשתעשעא עם
 צדיקא. וכל כאן דאשתדל באורייתא זכי לאשתעשעא עם צדיקא כהווא שקוי
 דתלא. תנא כאל תערוג על אפיקי מים דא כנסת ישראל כד"א (ס"ג ס' ט)
 אילתי לעזרתי חושה. תערוג על אפיקי מים דואי לאשתקייא משקוי דמבוני
 דתלא ע"י דצדיק. תערוג כד"א (ס' ו) לערנות הבשם. כן נפשי תערוג אלון
 אלהים. לאשתקייא מינך בעלמא דין ובעלמא דאתי ממבועי תלא כאן אינו
 מבועי חד לעילא דכתיב (כ"ג ס' ז) וחד יוצא מעון להשקת את הגן וגו'. וס"ס
 נגיד ונפיק ומשקי נתא וכל אינון תלאין נגדין ונפקין וצחצחשין בתרי מבועי
 דאקרי צנח ואלון אקרין אפיקי מים כהווא דינא דצדיק דסיניה נגיד ונפיק
 ומשתקייא נתא. בנין כך אל וצבי עמיה ויסד כהווא משתבדי צדיק וצדק ס':

פ' ה"ס ס' ה' ארתרונן אל ה' בעת ההוא לאמר אנכי ידעה אתה התחלת להראות
 את עבדך וגו' רבי יוסי פתח (י"ג ס' ט) ויסב חזקיה פניו
 אל הקדר והתפלל אל ה'. תא חזי כספא דהוא חילא תקיפא דאורייתא וכספא דהוא
 עינא

עלאה על כלא דכל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מעלאי ותתאי ולא דחיל
 מערערין בישין דעלמא בגין דאיתו אחיז באילנא דחיי ואכיל מיניה בכל יומא
 דהא אורייתא אולף ליה לבר נש לסתק באורה קשום אולף ליה עיטא דחך
 דתב קמי מאריה (לבטלא הדוא גזרה) ואפי' יתגזר עליה סתא כלא יתבטל
 דיסתק מינה ולא שריא עלוי (עיטא דבר נש בהאי עלמא) ועל דא בעי
 לאשתדלא באורייתא ימסא וליליא ולא יתעדי מיניה הדרד (א"כ 6) העצת בו
 יומא ולילא. ואי אעדי מינה אורייתא או אתפרש מינה כאלו אתפרש סן חיי.
 תא חוי עיטא דבר נש כד איתו סליק בליליא על ערסיה בני לקבלא עליה על
 מלכותא דלעילא בלבא שלים ולאקדמא למיסטר נביה פקדנא דנפשיה. והא
 אוקמה בגין דכל עלמא מעמין מעמא דמותא דהא אילנא דמותא שריא בעלמא.
 וכל רוחין דבני נשא נפקין וסלקין (א"כ 6) ואתמסרין נביה ובגין דאינן
 בפקדנא כלוד תייבין לאתרייהו. תא חוי כד אתער רוח צפון בפלטת ליליא
 וכרווא נפיק וקב"ה אתי לנגתא דעדן לאשתעשעא ברוחיהו דצדיקא כדן
 סתכוני (א"כ 6) מתערי) כל בני מסרוניתא וכל בני היכלא לשבחא ליה לסלכא
 קדישא וכדן כל אינן פקדנן דרוחין דאתמסרן בידיה כלוד אתיב לסארייהו
 רובא דבני עלמא מתערין בהדיא שעתא. והא פקדניה דטולדו אתיב לסארייהו
 ואינן דבני היכלא עלאה קיימי בקוסייהו. תערי ומשתדלי בתושבתא דאורייתא
 ומשתתפי בכנסת ישראל עד דגזר ימסא. כד אתי צפרא הוא וכל בני היכלא
 (דמלכא) כלוד אתיין לגבי מלכא קדישא ואינן אקרין בגין דמלכא ומסרוניתא
 והא אוקמה כד אתי צפרא בעי לנקאה נרסיה בכלא ולסיון זייניה לאשתדלא עם
 מלכא קדישא דהא בליליא אשתדל במסרוניתא השתא אתי עם מסרוניתא
 לזונא לה עם מלכא. אתי לבי כנשתא מדכי נרסיה בקרבן משבה בתושבתיהו
 דוד מלכא אחוד תפלן (א"כ 6) בידיה וברישיה) ברישיה וציצית בגופיה אומר
 ותלה לודו צלי צלותא קמי מאריה והא אוקמה בצלותא בעי למיקם כנונא
 (א"כ 6) בזונא) דמלאכי עלאי לאתחברא בתרייהו דאינן אקרין העוסדים כמה דאת
 אמר (א"כ 6) ונתתי לך מהלכים בין העוסדים. ולכונא רעותיה קמי מאריה
 ויתבע בעותיה. תא חוי בשעתא דבר נש קאים בפלטת ליליא מערסיה לאשתדלא
 באורייתא כרווא קרי עליה ואמר (א"כ 6) הנה ברבו את ה' כל עבדי ה'
 העוסדים בבית ה' בלילות. השתא כד איתו קאים בצלותא קמי מאריה והא
 כרווא קארי עליה ואמר ונתתי לך מהלכים בין העוסדים האלה בתר דמסים
 צלותא ברען (א"כ 6) וקאים בעיטא) קמי מאריה הא אוקמה דבעי למיסטר נפשיה
 ברעותא דלבא להדוא אתר דאצטרך וכמה עיסק אית ליה לבר נש ככלא
 ובשעתא דצלותא קויכא (א"כ 6) כל אינן מלין דאפיק בר נש מפוסייה דהדוא
 צלותא כלדי סלקן לעילא ובקעין אורין ורקיען עד דמסו להדוא אתר דמסו
 ומסעמר ברשא דמלכא ועביד מנייהו עטרא. והא אוקמה תרייא צלותא דבעי
 בר נש לקב"ה לכוונא דיהא צלותא תחנונים מגלן ממשה דתתיב ואתתן אל ה'
 דא איהי צלותא כעליא. תא חוי מאן דקאים בצלותא בעי לכוונא נגלוי האוקמה
 דבעי להפרי רישא כמאן דקאים קמי מלכא ובעי למכסיה (א"כ 6) לאסתמא) עיני
 בגין דלא יסתכל בשכינתא ובספרא דרב תטענא סבא אמר מאן דפקח עיני
 בשעתא דצלותא או דלא סאיך עיני בארעא אקדים עליה מלאך הכות וכד
 חיפוק נפשיה לא יסתכל בעוהיו דשכינתא ולא יסות בנשיקת. מאן דמליל
 בשכינתא סתיליל תא בהדוא שעתא דאצטרך ליה תא הוא דתיב (א"כ 6)
 כי סררדי אכבד ובוזי יקלו האי מאן דאסתכל בשכינתא בשעתא דאיהו מצלי.

מאמרי ודור מענין הצות

הדך יכול לאסתכלא בשכינתא אלא לינדע דודאי שכינתא קיימא קמיה דהא הוא דכתיב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר דתמן שארי שכינתא . בנ"כ לא בעיא למהוי חוצין ביה ובין הקיר . ואוקמה מאן דקאים בצלותא בעי לסודרא שבחא דמאריה בקדמיתא ולבתר יתבע בעותיה . דהא משה הכי אמר בקדמיתא אתה הולות וגו' ולבסוף אעברה וגו' . רבי יהודה אמר מאו שנה הכא דכתיב אדני בקדמיתא באל"ף דלית גי' וי"ד ולבסוף יהוה וקרינן אלוהים אלא סודרא הכי הוא מתתא לעילא ולאכללא סדת יום בלילה וסדת לילה ביום ולוונא בלא כהדא כדקא יאות וד"ל וכו' :

סדר נשי' לסעודה וקצת הלכותיה בקצרה

(א) גרסינן במרחא המולד בנשי' נא לידי עניות ופירסי' שאיט רותך ותשפיק יפה אלא ממע מיס ענון רביעית בלמטס . אר"ה אה משרי מלח חסדאי מילי ויהטו לי מלח חסדי עד מקום חנוך קף סיד לקטס הרובע . ויאר לעיין היסב שנישו המיס ככל שעה סיד סביב סביב . וחס ככל דורך האנשות . וברחמן סביב . ויהי סיד רות מעט בין אלבע לאנבע . ויהיו מונבסין בלפי . יאגל קלה כנדי שנישו שס המיס היסב וגס על ראשי האנשות . ואס בשפיסס אחת לא הכיש המיס ככל שעה סיד אין הקנה לשוך על אהוה מקום לבדו שלא בעשו המיס . שאין מעילה לחלואין . אלא גריך לחוד ולשפוך על כל סיד כנתחלס : (ב) כדולה לקיים מלות נשי' לד"ס גריך לזיאר לשפוך על כל יד ב"ס לעולם קף שפוך רביעית ויאר (ראב"ד רשב"ס מהירושלמי וכו') יוסי רס"ב דידים דלא כר"מ (ב) שפיסס הרלצונס נשמלו מהיד והמיס השנייס מסהרים אה הרלצונסיס ולכן גריך לשפוך ב"ס לעולם ולא ינע ככלי בידו סלחס בין שפיסס לשפיסס סן ינע בידו שנייה או בלחלוותה ו שעל הכלי שגחה ממיס שפוחיס שעל ידו הרלצונס . ואף שיחוד וספוך על ידו השנייס שחי שפוחיס אין המיס שעל ידו מסהרים אה הלחלוותה מיס שפוחיס ששמלו מיד הרלצונס : (ג) ואסי' אהר שפוך ב"ס על ידו ו יאר שלא ינע כה בידו השנייה שאינה נעולה ואס ננע גריך לנגבס כחמה חלה יסס מהמיס הרלצונסיס ששמלו בנעימת יד שאינה נעולה כשמלה ואח"כ יהוד וספוך עליה כ"ס כראוי . וכן יעשה אה ננע כה אהר שפוך עליה פעם אחד וכן אה ננע כה אהר שפוך עליה פעם ידיו . וכן אהר שגמל ידיו וינבן ננע ביד אהר שפוך עליה פעם אחד לבד או בלחלוותה שעל הכלי שגחה מיד האהם שפוך עליה פעם אחד לבד מהמיס שפוחיס מקתס היסב ויחוד ויסול לידו ו שגע נה מעילה כשרס לשפוך עליה ב"ס כראוי ואסי' בלמטע סעודה וא"ל לישול ידו השנייה וכדן הטנע במקום סייטסת בלמטע סעודה : (ד) ואהר שפוך ב"ס על ידו וב"ס על ידו מלח חכמים לשפססס יסס ו כו לשכרס יהירס . ולפי ששפיקס זה הוא מבלל מלח נשי' לכן יברך ברכת על נשי' קודם ששפיקס זה כדי שחא הנכרס כלו טובר לעשיית המלוס כשאר ברכות המלוס קף שאינה טובר לעשייתה מעט שלא רעו נאמיס לחקן לברך קודם השעילה מעט לפי שכן הסתם אין סידים נקיות . ואס לא בירך קודם השפיקס יברך אח"כ קודם הינטו . ואס שכן יברך אח"כ : (ה) וע"ס הקבלה יש להגניס דיו בשעת הכרס ואין לומר ואסא כפי סי . כי אין להססוך בין מעילה לברכה כלל וכלל וגריך להסכן ככל מה דלשפך ויש לשפוך על יד ימין תחלה ואח"כ על יד שמאל . קף ע"ס הקבלה יקח הכלי עם המיס ביד ימינ' תחלה ויחגל לשמאלו ויספוך בשמאלו על ימינ' תחלה ואח"כ יספוך בימינ' על שמאלו : (ו) וקודם השעילה גריך לעיין בידו אה אין עניינ' סיס דבר הסוף והסוף סיהא גדולה וסיהא שודסת דין לבשר גריך לנגר המלוס שזחחתיס דין לבשר ממוס חליה ונלק אהילו כנגד הכשר חוץ . ואס יש עליק חוץ למלך גריך להעבירו תחלה ע"ס ששפוק מיס יסס . יאר לקתו ולנגב המיס יסס מהיד קודם מעילה כי סס מיס שפוחיס ויחלו אה מי המעילה . וכן סיוולא מנה"כ וטסל ידו מעט לברך א"ל גריך לעבן היסב תחלה קודם נשי' לשעודה קף מן הדין יסל לברך לבר יסר אהר ברכה שש" . ואין כה המוס הססן בין

סדר נמילת ידים לשעורה

אחרים שהטחמים הם על ידיו ואפי' אם הוא קטן אם הוא מבן 7 שנים ולמעלה שיש בו דעת קצת .
 אבל אם הכים בחין מהליטה ענין הטחמים שיש בו בנרוא והסכור את הנרוא ויקרב ידיו לקלות המים
 המקוהים מקרב הנרוא המים כנאים נכה ראשון לבדו דסייט קלוח ראשון לבדו וקראים בנאים מנה
 נגנרף הוילי ונאים ע"י כח אדם שהסכור את הנרוא ואפי' הים עט"ס אבל מים המקוהים אחר כך
 אינן קראים בנאים מנה נגנרף אלא מהליטה כח מקוהים וספולים לנמילת ידים ושכן אפי' בשקירב
 ידיו לקלות ראשון לרץ לזכר אחר שקיעה על ידיו שפיכה אחת להחזיר הנרוא בנקב ולחזור ולספידם
 ולקבל שפיכה שנים על ידיו מקוהים ראשון אם הקלה גדול ומספיק להגיע המים נכה אחת לכל שעה
 3 ידיו נאחד עד הפרק מכל כבינוטיסן בשפיכה אחת מכה ראשון לבדו ואם אין הקלה גדול כ"כ
 יסיד הנרוא ב"ם על ידו ו ב"ם על ידו ו אלא אם הקלה דק בענין שאינו מספיק להגיע המים
 לכל שעה יודע עד הפרק מכל כבינוטיסן בשפיכה אחת מכה ראשון דסייט קלוח ראשון לבדו ענין
 אותן שיש להם כיוור קטוע כנחול ונחמחית הכיוור יואל ממנו דק קטן ושליש וכוונת נרוא קטנה
 לשמו ולפחו מאחר שקלה כדד קטן ודק אין ליסול ממנו לידים : (פו) יש מחמיריט שלא לקבל
 נמילה מעט"ס הסופר על ידיו ולא מנה ענין כחו ושוב לחוש לדבריט : (זו) לרץ לזכר אחר
 כבשורה שלא ליגע בשוק וירך או שאר מקוהים המוטחים שבאדם לפי שיש בהם מלמולי זשה וכן לא
 יחך נרואם על כן מלמולי זשה וכן נזווח הכף והואו או שאר טעמא ואם נגע לרץ לחזור
 ולסול יודע שנגע בה סכלסה עד הפרק וענין הכרעה יש מהלוקת אם ימנר לנרד ע"י ע"י ולכן
 ינרד בלא שם ומלכות : (ח) אסור להכיל אילני פה כל שהוא בלא ע"י כל שנירד לנרד המוילא על הכת
 אבל אם הכת היא ספלה לר"א ענין ששחה י"ם ואוכל מעט פה אחריי שלא יויקטו בשם שפחה ספלה
 להמסקא לענין נרכה שנספרת בנרבתו ור"א לנרד עליה המוילא כך היא ספלה לענין שאין לרץ
 נמילת ידים אבל אם מוטע הכת קרע שישחה כדי שלא ישחה על ליבא ויקטא ויויקט לרץ לנרד
 המוילא וירץ ליסול ידיו ככלסה אלא שלא ינרד ע"י ע"י ואפילו הטעל ידיו למעודה אם אינו אובל
 פה כנביא לא ינרד ע"י ע"י א"ם שמנרד המוילא ונרכה המון והשעור לנרד לכביא הוא שזאכל כל
 דות כנדי אכילה פרום וירד לזכר נזה כשעודה שליטת של שנה : (ט) לא תקט נמילת ידים
 אלא לפת שמנרכים עליה המוילא ונכח"ו אבל מיני לחמים שמנרכים עליהם ויין מנרכים
 עליהם המוילא ונכח"ו אלא כשקנט שערותו עליהם כך אין לרץ ע"י אלא כשקנט שערותו עליהם :
 (כ) כל מחלב שטיעולו במסקא בין שמוטע עכו"ם כשזולל בין שהיה משובל ומלחלה מקודש ולא
 נהננב עדיין ענין סירוח כנטיס או שנוקס ומנטיס או כשר מוטע לרץ ע"י ככלכוח עד הפרק
 ולא ינרד . ובמה המקדן כן יין דבש סמן חלב מים של וזמנן יין הוא כיון וכן זמנן מי דבש הוא
 משקה וכן זשה סיוולת מן המסקין הוא במסקין ענין יין שרף ואם נחשדו אחד משם המקדן נמי
 שרחה כולכין אחר הרוב . ולא משקה שנקרש עד שאין שופט על מה להספיה בכל מחורת משקה
 זכה חור ויטוח חור לזיות תורת משקה עליו ולכן מיני עיסה הממוגנס בתחלה צריכים ע"י
 במקוהים מחמיריט החמאה החלה ואח"כ שופטין אותה לתוך מיני עיבה למנוה בה . אבל במקוהים
 שמהיט"ס החמאה כסתיא קרוסה תוך מיני עיבה וסם היא נעשה אין סם משקה עליה מאחר שרעושה
 על ה"א : ו"א הדבש הוא משקה לעולם אפי' כשנקרש עד שאינו שופט ע"י להספיה ולכן אין להספיה
 אפי' דבש קרום אלא ע"י קף או סכין : (כא) ומיני מרקחה המרוקחים כדבש וים עליהן סוס"ו ע"י
 להספיה צריכים ע"י לר"א א"כ אובל ע"י קף או סכין לפי מחמיריט הדבש החלה לבדו והוא שדבש
 בעין ויכיר על המרקחה אבל אם נעשה האוכל המרוקח לגמרי ונעשה נוף אחת משם עם הדבש ע"י
 מרקחה והענין על ע"י עירוף בקב יסא יסא (כב) שרעיליט לפתח בהספיה מרוסקת ובגונדניות
 מרוסקתן הולכין אחר הרוב . ואם האוכל הוא הרוב נהנפל הדבש מחורת המשקה וסם אובל עליו
 אף שהוא שופט ע"י להספיה . ואם בשטע שהולא השעור מהדבש שופט עליו להספיה בלבד ולא למסקין
 דסייט שיהי דבשעו כדי ליטע לתוך החביל או כדי לרקח בו מרקחה ולא כדי לשחוחו כסיוא רך
 וללא לו לפתח ממנו משקה י"א ע"י מחסכו"ו נעשה אובל ולא ידעה עליו תורת משקה כלא אף
 כסיוא בעין לבדו רך וללא וים למסוך על דגריסם במרקחה של"ס : (כג) אין קף וסכין מועילין אלא
 במרקחה וכזו"ל בו שרעילין להסלל ע"י קף או סכין סמחים רעוה אבל דבר שטיעול במסקא שנים
 דרבו לעולם והאלל ע"י קף או סכין אינו מועיליט לפסור ממ"י . ובשעה הדחק שאין מים מועיליט
 ענין נרד אסור להקל ללאכל ע"י קף או סכין סמחים רעוה אבל דבר שטיעול במסקא שנים
 לא ע"י קף וסכין ע"י משה וים מקוהים להסלל בנרד ואין למצוי מים עד זיהר מד' מילין לנרד
 שדי ידע בתמה ולאכל ר"א והסחמיריט ע"י :

סדר ברכת הנהנין

קיד

ואלה מוסף על הראשונים . קצת חדושי הלכות בירוח מלוקחת בספרי הקדמונים שלא נקביו בלח הראשון
 השומר והשוכל ע"פ דעת האחרונים . אשר בארו ספקין של שבתים ועינים . ודיוו ספק לנורו לירוח
 בגנים וללקח שושנים . ואלו ואלו דבריו אלהים חיים סודעת א' ניהנים (גם סוד והלכות והפרקים מסודרים
 בה באופן נאות ויותר מתוקנים) :

פרק א מלות פשה מן התורה לברך אחר אכילת מוון שנאמר והלכות ושבתת וברכת את ה' .
 ומד"ס לברך לפני כל אכילה ושתייה וכל הנהנה מן השוו"ל בלא ברכת כרילו והנה

מקדשי שמים שנאמר לה' הארץ ומולאה וגו' : (ב) על כל אוכלין ומסקין מברכין ברכה טוללת לכהה
 מינים . כפי"א לכל מיני פירות הארץ ובפי"ע לכל פירות האילן . ושנ"ב לשאר כל אוכלין ומסקין
 חוץ מן היין והסוף . שהיין הוליו מכלל פירות הארץ ובפי"ע לכל פירות האילן . והסוף הוליו מכלל פירות
 הארץ לברך עליה המוליא להם מן הארץ : (ג) וכל שהוא חמין דגן ולא עשאו פה כגון מיני הנשילין
 של קמח או דייסא אג"ס שאין נקראים להם מכל מקום יש בהם חשיבות שנקרא מוון ומגדריים
 עליהם במ"מ . בירך על הסוף במ"מ יא וי"מ . ומסק ברכות להקל כמו שיתבאר (בפ"ב) : (ד) בירך
 על פירות האילן כפי"א יא אבל אם בירך על פרי האדמה כפי"ע לא יא ועל כולם אם בירך כפי"ב
 יא אשילו על מה ויין לפיכך כל פרי שהוא ספק לו אם פרי כעין או פרי האדמה מברך כפי"א :

ואם אינו יודע כלל מה הוא מברך כפי"ב וכן כשנסתפק לו מזה הדיון מחמת מחלוקת הסופקים :
 (ה) וכל זה כשטולד לו ספק אחר שלמד או בדיעבד אבל לכתחילה אסור לו ללאת בברכת שהכל
 אלא לירך לברך על כל דבר ברכה המיוחדת לו ואם הוא פ"ה ירך אלא הכס וילמדנו הלכות ברכות :

(ו) היו לפניו פרי האדמה ופרי העץ וברך תחילה על פרי האדמה לירך לחזור ולברך על פרי העץ
 כי לא נספר בברכת כפי"א אלא כשניירך עליו ולא כשניירך על פרי האדמה . כד"ל במגדך שהם
 אבל אם נחטין לפסור בברכתו גם כפי"ע יא ואשילו לא היה העץ עדין לפניו כשניירך אלא

שחבר קו הביאו לפניו . וכן חולקין על זה ואומרים שאפי' נחטין לפסור בברכת כפי"א אה פרי
 העץ המונח לפניו לא יא וירך לחזור ולברך כפי"ע ולא אמרו קמח בירך על פ"ה כפי"א יא

אלא בדיעבד כפי"א לתקן לחזור ולברך כראוי ברכה המיוחדת לו שאם כן תהא ברכת כפי"א נבטלה
 אבל כשאכילת נבטלה ה"ו כלכתחילה וירך לברך כחוקן המביא לפיכך למעשה וירך ליחבר שלא להחזיק
 עלול לפסור פ"ה בברכת כפי"א כדי לברך ל"ה : (ז) על כל אוכלין ומסקין מגדריים אחרים

כגד"ר . חוץ מן הסוף שמתברכין אחרים במ"מ וחץ מן המינים שמתבטלים כפי"א שהם חסו וטעורו
 וגפן ותאנה ודמן וזית ותמרים שמברכין אחרים ברכה אחת מעין ג' ברכות וכן על סיון כיוצא מן

הבנן . וטעמין מן חסה ופ"ס ושישין מין שטורים וסו הנקראים דגן סחם כפי"א מקום : (ח) חין
 מברכין במ"מ על הדגן ולא לאחריו מעין ג' אלא כשאוכלו בדרך אכילתו כגון הנשיל העשפה מקמח

או דגן עמנו שחלק לפניו או לג' ויותר והתבטל במים או בשאר המשקים או היא הנקראת דייסא
 ככל מקום או אשילו לא תחלק דר סוכרס קליטו ודרכו להאכל כך מבטל כגון הריפת של שטורים

וי"א עד שיחמטו וידבקו בתרענים זה לזה מרוב הביטול אבל אם הוא שלם שלא הובר קליטו ולא
 נתחמך בזה מברך אלא כפי"א ולאחריו כגד"ר ולא מעין ג' כי לא נשתנה א"י באכילתו או יש

מחמקים בזה אם לברך אחריו כגד"ר או מעין ג' ומסק זה אומרים שאין לאכול ממנו כשיור כ"א
 כגון הסטורס ובטן לחם לדגדגים לכתחלה אבל אם אירע שחלב שלא בתוך הסטורס יברך כגד"ר :

(ט) קמח של א' מחמטת מיני דגן ששלקו ועירבו במים או בשאר משקים אם נעשה דך וקולס כ"ב
 עד שאינו רטוי אלא לשהיה ולא לפסור כלל כלל אינו מברך עליו אלא שהכל אבל אם הוא עב קמח

שבוה רטוי לאכילה ולשעד סבא א"ע"ס שאינו עב לעמרי שיבא רטוי לנטומו מברך עליו במ"מ ולאחריו
 מעין ג' : (י) דוחן הרי הוא כשאר מיני קטניות ומגדריים עליו שמתבטל בן על הפה בין על הנשיל

ישעשה מקמחו אבל האורז אם בבלו עד שנתחמך או שפחתו ושפה ממנו פה מברך עליו במ"מ אבל
 לאחריו מברך כגד"ר וי"א שאשילו לא נתחמך בביטול מברך עליו במ"מ ומסק רטוי לברך עליו שהכל

כסחא שלם ולא בירך עליו כפי"א יא מאחר שהוא שלם : (יא) מנהה הטולם שמתרשים אורז רי"ו
 דוחן סר"ו . אבל בן מתרשים אורז סר"ו דוחן רי"ו לפיכך יא שמים לא יאכל בין אורז בין דוחן

(מתבטל) בין שלם בין נתחמך כי אם בהוך הסטורס ובאכול שלא בהוך הסטורס יברך שהכל על
 טולם : (יב) בברכת מעין ג' של פירות מו' המינים חותמין בחוץ לארץ על הארץ ועל הסירות ובארץ
 ישראל על הארץ ועל פירותיה ואפי' פירות ארץ ישראל שילאו לתוך לברך חותמין לאחריהם על הארץ
 ועל

סדר ברכת הנהנין

א ואל פירוחיה: (ג) אבל פירות השננה המינים והכל מיני מנוחה ותחת יין ילולו הכל בברכה אחת ויקרים המינים והארץ כן הנסן והארץ כן פרי העץ ויחמר כך על המינים ועל הכלכלה על הנסן ועל פרי הנסן ועל פרי העץ ועל הטובה שהם ועל ארץ המדבר כו' ורמזהו וטדה לך על הארץ ועל המינים ועל פרי הנסן ועל הסירות כו"ל על הארץ ועל המינים ועל פרי הנסן והסירות: (ד) אבל פירות מ' המינים והכל תחמיס וכו' ואל כה"ל לברך בנ"ד על התפוחים לפי שהם בכלל ברכת על העץ ועל פרי העץ אבל אם המינים ותחת יין נר"ד לברך בנ"ד על התפוחים ואפי' החם על הארץ ועל הסירות אבל אם המינים או למקום ותחת יין ויבדך על הנסן ועל פרי הנסן וספרו מברכה על העץ לפי שהם הם פרי הנסן: (ו) נד"ל כמחמתוין לטפרים אבל נסחם אינו פוערם ואולי וברכתם המיוחדת להם אינה פרי הנסן אלא פרי העץ. לסיכך לכתחילה לא יחטוין לטפרים בברכה על הנסן אלא ילולו אחת נה כפירות כמו שכתבנו: (ז) וכן בברכה ראשונה לא יחטוין בברכה היין לטפרים גם הענבים או למקום אלא יבדך עליהם ברכה המיוחדת להם ואם נחטוין לטפרים או עסקם ויבדך על הענבים או למקום כה"ל יאל: (ח) ברכת המזון אינה פוערת מעין שלם שלם אבל פירות מ' המינים לפי הסודות להעניג בלבד ולא כדי לפתוח בני מעיים להמשיך הלב לאכלה (שאו הם נספרים בנחמ"ל כמו שכתבנו בס"ד) והנה ולא יבדך לאחריהם ולא מוכר עד אחר כהמ"ל יבדך לחזור ולברך על העץ כו' ואין נר"ד לומר פירות שאינן משפעת המינין והארץ אלא יין ומקוין שברכה שלאחריהם היא בנ"ד שאינן נספרים בברכה המזון וכן מן התמרים והיין שנספרים דביעוד בברכה הן שברכה המזון לפי שהם נספרים הלב גם כן וכן התפוח מיני דגן שאינן לפי הסודות וספרו בברכה המזון דביעוד אבל לכתחילה אם מוכר קודם ברכת המזון נר"ד לברך לחלה על המינים קודם כהמ"ל וכן ברכת על העץ על התמרים ועל הנסן על היין שלמי הסודות אם אינו נסחם כדי לברך ולהמשיך הלב לאכלה כמו שכתבנו בס"ד: (י) ברכת על המינים אינה פוערת ברכת בנ"ד עון אם אכל דייסא וכפר ודינס אה"ל שמשביעין ק"ה אינן בכלל מהיה וכן ברכת בנ"ד אינה פוערת מעין י': (יא) לסיכך כל דבר שנכתבה בברכה אם הוא מעין י' או בנ"ד ודומה לאכלה שלא בתוך הסודות יאל עשו דבר שנכתבו בנ"ד ודבר שנכתבו מעין י' מאחורי המין שמתקן בו עון אם מתקן בהגביל אם ראי' לברך אחריו על המינים או בנ"ד יאל מיני מנוחה ודבר אחר שנכתבו בנ"ד נוודלי ויבדך על המינים ובנ"ד וסודר תגביל זה ממ"ל: (כ) ואם מתקן בשר אם הוא משפעת המינים יאל פרי אחר שהוא מ' המינים נוודלי ויבדך על העץ ועל פרי העץ ויאל גם על פרי זה ממ"ל ואל' לברך אחר לברך עליו בנ"ד אבל אם אין לו פרי אחר אין לו תקנה על די' שיהיה יין ויבדך על הנסן או לאכלה תגביל מחמת המינים ויבדך על המינים ולכלול על העץ ועל פרי העץ בעל הנסן או בעל המינים על הספק לסיכך לא יאכלנו אלא בתוך הסודות אבל אם יבדך אכל עושנו וכלולו בברכה על הספק: (כא) היין הוא יבדך לכל המסקין הרי הוא נספר בברכה על מיני מסקין בין מברכה ראשונה שהיא של"ב אם היו המסקין לפניו כהנ"ד כה"ל או שהיה לו דעתו לפתוחם אף שלא היה דעתו לטפרים כפירות נספרו ממילא עין מברכה אחרים נספרו בברכה על הנסן ואפי' הוא נגבין שהנ"ד לברך עליהם ברכה ראשונה שבי"ב עון שלא היו לפניו כהנ"ד כה"ל וגם לא היה לו דעתו עליהם ואם עתה יין פתוח מביעוד רביעית שאין נר"ד לברך לאחריה וכתבנו מסקין שיהיה רביעית יבדך לאחריהם בנ"ד אף אם הוא נגבין שלא יבדך למינים של"ב:

פירוק ב ברכת המזון מן הסודות אינה אלא כשאלה פה כדי שביעוד כה"ל ואכלת ותנעת וברכה. והנחתם תקי' לברך אפילו על כוזה ולא תקי' אלא בלחם שדרך בנ"ל לקבוע סודות עזי. אבל מיני המינים שכתבנו שאין תבילין לקבוע סודות עליהן אין מברכין עליהם השוליים ובהמ"ל אלא למינים כה"ל ולאחריהם מעין י' אלא"ל אבל מהם כביעוד קביעות סודות דהיינו כביעוד שרוב בנ"ל קביעות סודות קבוע שהיא פוערת ערב וטובך על שיעור כוזה מסקין לחם נסוד וגם מלחמים אלו שאלוה"ק שיעור כוזה נספרים אפי' הם קובעים סודות עליו ולכן אף מי שאלוה"ק סודות אחרים ולא סגנו המינים זה כה"ל דעתו: (ב) וכביעוד זה רעו בו הדיוות ולמעשה יש להגות כל שאיכל מהם בימים כפירות ולחמלה עד ח"י שערין ולא עד בכלל אם הוא לא סגנו. ממנו יבדך השוליים על כוזה לחם אחר תחלה ויבדך כה"ל ללחם לר"ס וכה"ל עשרין כה"ל דעתו לר"ס ומנך כה"ל ובהמ"ל עזי לברך ולא יאכל פתוח מהם בימים אלו סגנו ממנו מנך כה"ל ומח"ל י' ולא סגנו שבו יאל די' ויבדך תחלה ובהמ"ל עזי לברך והוא שאכל כביעוד די' בימים אלו פתוח מן אה

סדר ברכת ההגין

קמו

א"ל שבע תשיביר זה יבדך על כות לחם אחר החלה המזי'א ואח"כ כהמ"ו : (ג) והם אי"ט שבע
 זמין לחם זה לנד אלא שאוכלו עם לפתן המכניע כגון שמלחמו כבבד או דגים וביולא כהם עד
 שבעה ה"ו לחי"ט שבע ממנו לבדו לפי שהלפתן עסקו לו והחייבו בכהמ"ו וספחו מכן מבדך על לחם אחר
 ב"ים ממין לחם זה עם לפתן כזה עד שבעה מנדך המזי'א וכהמ"ו וספחו מכן מבדך על לחם אחר
 חלה : (ד) והם מתחלה היו בנדעו לאכול אכילת ערשי' וכירך במ"מ ואח"כ נמך לאכול עד כדי
 שביעה לקביעות שבעה כגון ללא ידי כל ספק ולבדך החלה מכן ג' על מה שכבר אכל וישסה
 מעט ויכול ידיו ויבדך המזי'א ויאכל עד כדי שביעה וכירך כהמ"ו אף שא"ט שבע מאכילה השנייה
 לבדה אלא כדירוף אכילה הראשונה שכבר בירך אחריה מעין שלם והוא שאכל באהרונה כדי ב"ים
 לפחות : (ה) והלו הם מיני לחמים שאין דרך ב"א לקבוע שבעה עליהם לחמיות וערוקין וסת הכאה
 כהמ"ו . לחמיות הם מיני לחמים דקים ורכים שסיחה בגלית הקמה נמים בגלית רכה ולא עבה
 כעיסת לחם נגמור כהמ"ו ומחלגלת בידים אלא כעיסת כוסמין שא"ל לנגלה בידים ואסא בחטור
 או במחבת בני חסקה ואס"ט שהוא לחם נגמור לבנין חלה ומלא אס"ט כ"א ח"ל דרך רוב ב"א
 לקבוע עליו שבעה ללא תקו' לבדך המזי'א וכהמ"ו אלא במ"מ וממין ג' עד שיאכל כשישור קביעות
 שבעה : (ו) וכן ערוקין שגלגין קמה נמים בגלית רכה יותר מלא אלא שביעין לתוך גומא וחלל
 שגבירה או תער עד שבעה כגון ק"ף אחר האפייה וכן אם שפך הכרה לתוך המחבת עד שבעה
 עב ק"ף אחר האפייה (סקרין בלייטש) אבל אם לא שפך לתוך גומא אלא על בני קרקע הכירה
 והחטור והמפסג שם עד שבעה דק מאוד אחר האפייה והיא נקראת פריחת אין עליה תורת לחם
 כלל לבנין חלה ואין מברכין עליה במ"מ וממין ג' אפי' קבע שבעה עליה . וכן אם שפך מעט
 מנגילת רכה יותר מלא לתוך מחבת רכה והמפסגת שם על סולי המחבת ושבעה דק מאוד גם
 אחר האפייה (סקרין בלייטש) אין קביעות מועלת כן כמו בפריחה . וי"ח ואמרים שפריחה
 מברכין עליה המזי'א וכהמ"ו כשישור קביעות שבעה כמו בערוקין ויש לחם לדגריסה שלא לאכול
 שישור קביעות שבעה כ"א שיבדך המזי'א על לחם נגמור החלה . ויש הממירים עוד לפי' לומר
 שלא נהנו חממים שישור קביעות שבעה לבדך המזי'א וברכת המזון בערוקין אלא כשגילת הסיסה
 רכה יותר מדאי אלא כשהיט רכה יותר מדאי אף שא"ל לנגלה בידים אלא שורפן כגון בקריעה
 ואסא בחטור או במחבת בני חסקה ושבעה עבה ק"ף אחר האפייה ולא דק מאוד כי פריחת לחם
 נגמור הוא ומברכין עליו המזי'א וכהמ"ו בכו"מ . וכן מה שנתנו שישור קביעות שבעה בלחמיות
 הוא בגלגלה רכה יותר מדאי או שבעה רקוקין דקן מאוד אחר האפייה כפריחה ואף אם אין
 בגלגלה רכה יותר מדאי . ועוד לחם לדגריסה שלא לאכול כי אם בתוך הכערה : (ז) סת הכאה
 כהמ"ו י"מ שהוא טיפה שגלגה בחלב או בחמאה או בדבש או בשמן ויין או בשאר מי פירות או
 בני ב"ים ובזמן לפי שטיה עשויים לקביעות שבעה כי רוב בני אדם כוספין מהנה מעט ואין
 קובעין שבעה אלא על סת שגלגטה נמים לבדה ואם עירב עמה מעט מים גלישה הולבין אחר
 כרוז . וכן טיפה נגמור שגלגטה נמים שגלגטה ע"ה ממני רבוי הסגלן . וי"ח פ"ו ואמרים שמברכין המזי'א
 לאכול מהנה הרבה ולקבוע שבעה עליה ממני רבוי הסגלן . וי"ח פ"ו ואמרים שמברכין המזי'א
 וכהמ"ו על סת ו כי אי"ט דומה ללחמיות וערוקין שאין רוב ב"א קובעין שבעה עליהן מחמת
 שמי בגלגלן לגרישותא שגלגלה רכה אינה שועדת הלג כ"כ כלהם נגמור אלא סת הכאה כהמ"ו היא
 שמי בגלגלן לגרישותא שגלגלה רכה אינה שועדת הלג כ"כ כלהם נגמור אלא סת הכאה כהמ"ו היא
 פת נגמור השנייה ממן כים וממלאין אותה קודם אפייה בנימי מתיקה כמו דבש וטורף או שקדים
 ולאגוזים וביולא כהם מלאר מני פירות או תגלין והמילוי הוא השיק' כי שיק' שביעה אינה למזון
 ולהכניע אלא לעדון והענג ומזון הטיסה הוא טפל וכי ראו לבדך על המילוי ולספור השיק' אלא
 לפי שביעה היא מחמת המינים שם נקראים מזון אינה נעשה פסלה אל המילוי כשהמזון
 לא לכאילת כ"כ כמו שיתבאר (כפ"ג) ולכן די לבדך עליה במ"מ ועל המינים אכל לא המזי'א וכהמ"ו
 עד שיאכל שישור קביעות שבעה (שאו השיטה הוא עיקר שבעה הלג) ואין כולל זה טיפה
 המחולקת כהמ"ו שטישן כפורים כמדומה אלו שאין עיקר שביעה לעדון והענג אלא למזון ולהכניע :
 (ח) גד"ח כשהמילוי הוא ממני מתיקה או מני פירות הנאכלין לעדון והענג ולא למזון ולהכניע וב
 אין דרך רוב העולם לנפח כהם סת אכל אם המילוי הוא מלאר ודגים או בגינה שם מני לפתן
 המכניע או אפי' מני זיקות שאין משביעין ומלפתין כהם סת או אפי' אי"ט לפתן כלל אלא סת
 מדגרים הנאכלים למזון ולהכניע ודרך לקבוע שבעה עליה אין המילוי המזי'א סת מותרת לחם
 נגמור ומברכין עליה המזי'א וכהמ"ו כמות אף אם עיקר כוונתו באכילת סת ו בבניל המילוי שבוכה
 והסת עסקה ככוונתו ועו' שבעה לחם נגמור ועיקר כוונתו על הלפתן או על שאר דגרים כהמ"ו

סדר ברכת הגהנין

מחמת הסעודה ואוכל הסת בתורה ספלה להלפתן וכו' שמגדך המוילא ובהמ"ל צביות : (פ) ונפרן
 הלכה נעשה טעמיה חלגז וכיוצא בו משאר משקין או מי פירות חוץ ממים מן הדין יש לסמוך
 על סגולה הראשונה שגד"ם כלך אחר המיכל אך בעל נפש יחמיר לטמו שלא לאכול בלא נפי'
 והמוילא על לחם אחר החילול רק בגילתה דבגש יש להקל אם הקמה מעט והדגש הוא הרוב .
 והידיק לבדוק והענין החתיקות כמו שטענין במדינות אלו (שקרוין לעקור) אלא שהקמה ומשג
 עיקר מחמת שהוא מין מוון וגם מכבוד העטרות לאכילה כמו שיתבאר (בפ"ג) : (י) כל מיני
 לחמים אלו שנרפתם במ"מ הם בלא על הסולתן בתוך הסעודה שלא מחמת הסעודה דהיינו שלא
 לאכול לחם מוון ולהביע אלא לעדון והטעם בלגד או בסוף הסעודה לקטוח להקל מטובד המחלל
 אין נספרים בברכת המוילא של הסת וצריך לברך עליהם במ"מ אבל לא לאחריהם משני ג' לפי
 שגמפרים בבהמ"ל הן ממש טעמיהם בחלב וכיוצא בו שאין לברך בברכת במ"מ בתוך הסעודה או
 בבישה בכל ענין מאחר שיה"א שנרפתם המוילא בלחם גמור ונספרה כבר בברכת המוילא הסק ברכות
 להקל והם אינם מלחמים אלו תוך הסעודה למוון ולהביע ואפילו מיני עיסה הממולאים בסך פירות
 א"ל לברך אפי' על הפירות לפי שהם נחשבים כמפלה אל העיסה ונפסרים עמה בברכת הסת :
 (יא) וכן מיני עיסה שנליתן דרה ונפטנו במשקה ונפסרים בברכה כפי כשאיכילם למוון כמו שגמפרים
 כל משנה קדירה אבל אם אוכלן לקטוח או להטעם צריך לברך כמו בלחמיות וכיוצא בהם ואם
 אוכלן שלא בתוך הסעודה מברך לפניהם במ"מ ולאחריהם משני ג' ואפילו שבע ממש ואפילו אבל
 שיעור שאחריהם קובעין עליו סעודה וגם הוא קבע כעדותו אליהם לגדם לפי שמכיון שמתחלה יהיה
 בליטה דרה והא"כ נשגט במשקה אין עליהם תורת לחם כלל לד"ה ומשם שגט שמוסחין המחמת
 שלא תספק העיסה אינה נקראת מבקת : (יב) אבל עיסה שנליתה עבה כעיסת לחם גמור המתולגלת
 בדיים ותגנה במחבת בשמן או שאר משקין ומוני י"א שאין הטיען במחבת מוילאה מותרת לחם גמור
 היילו ומשקה שמתחבת הוא דבר מוטעם והעיסה יהיה בלייתה עבה החלה וה"ו בחילוי נאמית בתגור
 והנרדן עליה המוילא ובהמ"ל צביות וי"ח ולומרים שדין הטיען כדין הבישול וכמו שיתבאר וכן
 עיקר . ומ"מ אם לאוכל כדי שבישה שהיא ספק של תורה (ואף שמוני הנרכות הוא מד"מ מ"מ
 מאחר שגד"ם חוקן ברכת חין בברכה כפי"ט לפחות בברוך ולהחוס בברוך רחוי' להחמיר בנפסרי
 כעין ספק של תורה) יש להחמיר שלא לאכול כי אם בתוך הסעודה של לחם גמור ואפילו היא
 מתולגלת כל שישנה ממולאת בפירות וכיוצא בהם אלא בגבינה ומסוגנת בהמ"ה (שקרוין פלאדיו)
 או בגמרי ומסוגנת בשמן אבל הקובע טעודה על מיני פוען לגדם אין לברך השוילא ובהמ"ל לפי סגולה
 האחרונה כ"א במ"מ ומשני ג' וכל זה בפוען אבל עיסה שמתבשלת בקדירה אין עליה תורת לחם
 כלל גם לברכה הראשונה ומברכין עליה במ"מ ומשני ג' לטולח אפי' בקביעות סעודה ואפי' אין חתיכות
 גדולות שקרוין (קייולדך או קרעליך) אך אם חזר ואכילה בתגור או במחבת בלי משקה חזר וירד
 עליו תורת לחם גמור ואפי' הן החיכות קטנות מכות ומברכין עליה המוילא ובהמ"ל צביות ולפי
 סגולה הראשונה שסעודה נמשק דתי כלשייה ס"ה אם חזר ושגנה במחבת במשקה ממש ולכן
 מיני עיסה הממולאים בגבינה (שקרוין קרעליך) שמתבשלין אותו במדינתו ואח"כ משגנין בהמ"ה
 במחבת או אפילו בקדירה אלא שהמחלה הוא דבר מוטעם לפי ערך רבוי העיסה והגבינה אין לאכול
 מהה כדי שבישה כ"א בתוך הסעודה לחם לברכה הראשונה אבל אם משויים לתוך הקדירה שמתבשלת
 בתורה הרגה שיהיו סוף ע"ם חלגז (שקרוין סהטעיט) כ"ח כמין ביכול גמור ומברך במ"מ ומשני ג'
 לטולח וכן אם שגנה באלסם או קדירה במחלה הרבה כמין ביכול גמור שחמ"ס סח"כ סיק' מהם
 רימאה : (יג) וכל זה נעשה שמתבשלת קודם אפיהה אבל לחם אפי' שמתבשל בקדירה אין הבישול
 מליץ תורת לחם גמור לענין ברכה שלא לברך עליו המוילא ובהמ"ל צביות אפי' ממה שלחם
 נכשול שר שלא נשאר במחבת כו"ה בכל אחד כי כל פרוסה שנשאר בה כו"ה לא ירנבשלה עדיין
 תורת לחם גמור לנפין ברכה אפילו אין בה תואר לחם כלל מחמת רוב הבישול ואם לא נשאר בה כו"ה
 ירנבשלה תורת לחם גמור ואפי' נראה שיש עליה תואר לחם אינו תבוב תואר ומברכיה עליה במ"מ
 ומשני ג' לטולח אפי' קבע סעודה על פרוסה הרגה שמתה בבישול ולא נשאר כו"ה כל א' . וי"א
 שאפילו א"ל ממה נכשול אלא שמתחלה קודם הבישול פירד הסת פרוסות קטנות שחיותות מכות
 כמו שטענין לנשות במהם בססה אפי' נראה שיש עליהן תואר לחם לא נשגט תואר ואפילו החי
 והדבק ע"ה הבישול ונשגט כו"ה וספק ברכות להקל ומ"מ כל בעל נפש יחמיר לטמו שלא לאכול
 ספק כדי שבישה אם יש עליהן תואר לחם כי אם שיברך המוילא על צביות לחם גמור החלה ונפסרין
 יש להחמיר בכל ענין : (יד) וכל זה שמתבשל בכלי רשון אבל כ"י שיש איש ממש ולפיכך אם

סדר ברכת הגהנין

קב"ו

תן לחות פירודי להם אלו פתוחין מכות מנרד עליהם המולא ולהחריסם במ"ח נכות וואו מלא
 סיה נכות כ"ב עד שנמות וכל החר הלחם האפי מהם אלה עדיין יבכרו מהם להם אפי בלא
 עיפה ויערו מ"ח הוא ספק אם נרדו ככ"ד או ככלי שני ולכן אין לנטול פירודין פתוחין מכות
 שנתעורר שיערה עליהם מעלי ראשון כ"י אם ברוך הסעודה אם י' עליהם חחר להם אכל האפיא
 עד שמוחו קצת כלך מהם חחר להם האפי ואפי פירודין פתוחין מכות ששמו נטונין וכן מרינס
 והמוחו קצת עד שכל מהם חחר להם וגדלים כסודי עיפה מנרד עיפין במ"ח ומעין ג' אפיא
 נקבועות פתוחין מכות מהלגנים מחמת מחוי הפוררים כבר כלך מהם חחר להם וכן דרך
 בחיכות פה שתייבשו בחנוד (סקרין פענין) ופירין אותו בשכר טון ופירודי להם הסעודים נעישם
 אפי' הוא פירוד דק קמת שאין נראה בו וחחר להם לעין אפי"ח מראה פמ"ו ולא הנבטל היריד
 להם ומברכין עליו המולא : (פו) פרוזי להם פתוחים מכות שחנרס ונתקם יחד פ"ח דבם או חלב
 או מרק אם פ"ח ונמוחו קצת ועשו כעיסה ואין עליהם חחר להם אפי' מנרד במ"ח ומעין ג'
 לשלם מאחר שמתחלה לא היה כזית בכל פירוד לבדו ולכן מה שטענים בשפח לכות הכחשת
 לפירודין דקין מזוד וחורין ויבולין אות נמים המין ונבטון ומי ב"לים ועי"ח נמוחו קצת ועשו
 כעיסה כעליון וטעין אותן כעניולם (סקרין קיידליך או הרעמולך) ואין עליהם חחר להם אפי'
 חנרד כעליון במ"ח ומעין ג' לשלם ואפילו לא ירבוש' אח"כ נקדריס אלא פננס נמשק להחוררים
 שטעין אינו כלפייה וכן עיקר כמו שנתבאר למעלה ואם לא כלך מן חחר להם נלשתינן ונעלם
 נקדריס והלך מן מחמת הבישול אפי"ח שיש בכל אחד כזית ויותר מנרד עליהם במ"ח ומעין ג'
 לשלם ולא אחרו כסודי לחם אפי' אינו מהנבטל מחורת להם בבשול אפילו אין בו חחר להם אלא
 נכות ראשון כשחחר קיים משעת האפייה אכל לא נחפרר וחזר ומתחבר גלישה ואם לא כלך
 מנס חחר להם נבישול י' להחמיר שלא לנטול כדי נבישה כ"ח ברוך הסעודה . ונעין י' להחמיר
 בכל ענין כמו- שנתבאר למעלה :

פרק ג הערבות שני מינין שהן מעורבין יחד ואין נרטיחיהם שוות אם הא' הוא עיקר והב' אין
 טעמין בו כ"ח לתקו ולהכשירו הכי עיקר פטר את הפסל נברכתו בין מברכה רב"ה
 בין מברכה אחרונה ואם עיניה עיקר אם אחד מהם הוא רבוב הכי זה נחשב עיקר והמישוע נחשב של
 ונשל לגבי רבוב : (ג) מין דגן הוילע ונקרא מין הוא חבוב עיקר לשלם שאפי' חוב התבטל דבם
 או מינים אחרים ומיטעו מאחד מהמשה המינין אפילו עיקרו מהמת דבבם או מינים אחרים והדגן
 אינו אלא להכשיתו ונהבשיר הוא נעשה עיקר ומנרד עליו במ"ח ונרטה אחת מעין ג' והוא שם
 מהשות הדגן כמה שחלב אכל אם אין בו אלא פשוט בלבד אינו מנרד במ"ח ו"ח שאין לנרד
 לאחריו מעין ג' על הערבות ה' מיני דגן אפי"ח י' בהערבות כזית דגן בכדי אכילת פרוזים להם
 לדבריהם לנטול עוד כזית שנתכחו האחרונה היא על המחיה בודאי ועוד כזית שברכתו היא ב"ח
 בודאי כמו שנתבאר למעלה (ס"ח) : (ג) ב"ח אהדגן חוטם נחשב עיקר בשותפין אותו ליתן פשוט
 בהערבות אכל אם אין נותנים אותו אלא כדי לנטע את הכבשיל או כדי לנרק ולקפוחו (שי"ח עב
 ק"ח) הכי כוח טעל לתבטיל : (ד) ב"ח שאין מחטוין כלל לאכילת הדגן אכל אם מהחייין ג"כ
 לאכילתו אף שאינם עיקר אלא עיקר כסודי לאכילת שאר המינים בעון מיני מחיקה מר"ח ג"ח
 בדבם (סקרין לעקר) והדבם הוא רבוב והעיקר בלכילה או לעדון ותטעו המתחיקות ואכילת הקחם
 אינו עיקר כ"כ אפי"ח נחשב הקחם עיקר לנרד עליו במ"ח ומעין ג' אכל לא לנרד עליו המולא
 וכסא"ו הוילע ועיקר עשיית וחסיה פה זו אינה למען ולסעודה אלא לבישור קביעות סעודה כמו שנתבאר (נ"ג) :
 הקחם הוא פסל ולא עיקר עשייתו ואשייתה אפי"ח אכל כשישור קביעות סעודה כעליון ומעין ג' :
 (ה) וכל מיני מחיקה-כעשייה לעדון ותטעו מכלילת קחם דגן-חטם עם טערי-קחם שקדום כרבוט
 אפי"ח שכל"ה עבם וחסיה ברוך בלהם נמור מנרד במ"ח ומעין ג' אפי"ח נקביעות סעודה :
 (ו) אכל פה העשיית הערבות קחם דגן בקחם קביעות מאחר ששייט לקביעות סעודה מהם הדגן
 עיקר ומברכין עליו המולא לשלם ואפי' אם קחם הדגן הוא מוטע פחות מכות בכדי אכילת פרוז
 שברכה רב"הה אין לה שיעור אפי' על כל שהוא (כמו שיתבאר בפ"ח) יאכל להם נמור שישאם
 לבדו בלי מיני' שאוכלט עם מחלב אחר ביהד אף אם החלב עיקר ורוב אפי"ח להם נחשב עיקר
 ומנרד המולא אפי"ח אינו חלב ומחטוין כלל לביטת מאכילתו כמו שיתבאר לפנינו : (ז) ובינה שיש
 גם מיני' שבר דגנים ובינה ופירות ובינה נכס נעשה המיני' פסלה לעיניה ומסר בברכה טעיה
 בין שברכה סמול"ח בין שברכה במ"ח וע"ז שנתבאר למעלה (נ"ג) אפילו לכול אפי"ח המיני'
 לבדו

סדר ברכת הנהנין

לבד ואפי' אם המלי' רב מאוד ועיקר הכוונה בעיסה זו לאכילה המילוי מאחר שמתכוין ותאב נפש
 לאכילה העיסה ואין צריך להתמיד ליקח קלח המילוי מן העיסה ולגרוך עליו כי הוא ברכה נשפלת
 כיון שברוך על הטעם ה"ל' לחזור ולגרוך על הספל אבל אם אינו אוכל אלא המילוי לבדו בלא פה
 בגרוך עליו ברכה כראויה לו שהכל או בטה"ל או בטה"ע : (ח) ולא זו בלבד אמרו אלא כל דבר
 שהוא עיקר וישנו פסלה מנדיק על העיקר ויחסר אה הפסלה אפי' אין מאכלים מעורבים ועו' כלל
 אלא שאוכל עיסה יחד ועיקר האכילה הוא מין אחד והעני' אינו בזה אלא מחמת הראשון שאם לא היה
 אוכל הראשון לא היה אוכל העני' עתה הרי העני' נסתר בברכה הראשון ואפי' הוא לאח הפסלה
 הכל המינין כגון מ' שהתקן לאכול דג מלוח וכדי שלא יוקצו צגרוש אוכל עמו פה הרי הוא פסלה
 לבד והפסלה בברכותו. והוא שאיט' רעב ואיט' האב כלל לאכילה סתם ולא היה אוכל כלל אם לא
 המליה אבל אם הוא האב גם לאכילה פה אפי' שאוכלה עם המליה אינה פסלה אליו אפי' אם הוא
 ח"ב והמליה יותר ל"ל עליה המזו"ל ויחסר אה המליה כואלי הוא מהדברים שדרבם לבד מחמת
 הכשרה שהם נסמרים לשלם בברכה סתם כשאין צל"ם מחמתו : (ט) וכן מי שאוכל לפני
 הכשרה פה שריוס בין שרף אפי' עיקר כוונתו בזה על ה"ן שרף אלא שמעמי שהוא חזק וקשה
 לו לשתו' לבדו שרס זו פה ואוכלה אפי"ב כיון שהוא למי הכשרה מן הסתם כוונתו ג"כ לשמור
 כלב ולסדק ל"ל המזו"ל ויחסר אה ה"י"ם הכלטע זו וכן פה הבהא נביבין (ע"ל שנתבאר למטה
 פ"ב) אם שורה אותה בין או י"י"ם תאר תפקיס א"ל' לגרוך על השקה הכלטע בזה ולא על משקה
 שכל בנה כגון חמטבל בדבם ואוכל אבל אם כוונתו על ה"י"ם לבדו אלא ממני שהוא חזק וקשה עליו
 לשתו' לבדו הוא שורה זו פה ואיט' האב לו כלל כגון שהוא אחר הכשרה צריך לגרוך עליה שהכל :
 (י) ואפי' אם המתכוין ותהאיה לפעם פה הכשרה במשקה אלא שאיט' עושם לאכילה אלא לשתיה כגון
 במסדר לחם דק וזאתן לחך סכר חם כדי שיהן זו עשם כיון שאינו בלחם מחמת ודבר השב
 הסכר עבדו : (יא) וכל זה כפת או מאכל אחר שאוכל עם המלוח או עם ה"י"ם נידה אבל מה שאוכל
 אפי"ב לגרוך צריך להחליט וסוף אפי"ב גם באכילה זו הוא פסל כגון מי שאוכל פה לתת
 הכריסו ששה נגר הרי סתם פסלה למשקה אפי"ב לגרוך עליה : (יב) וכן פה שיהא פסלה לענין
 ברכה היא פסלה גם כן לענין נתינת ידים ואפי"ב לישול דיו ומכל מקום יש לחסר טעם לאכיל' כ"ל
 פחה הכריסו. אך שוב למעט מלאכול פה לתת הכריסו כי מי יוכל להנדיק אם אוכלה למיחוק או
 לעיט' הכריסו שאז צריך לגרוך עליה המזו"ל : (יג) גד"ל' כשרואה לאכול לתת הכריסו ששה נגר
 אבל אם רואה לאכול בשני הכריסו למי הכריסו כגון הכריסו לבדו בנדיק ודואה לאכול משם כדי
 שלא יראה איני' ריקה אפי"ב שהאכילה זו היא ערך הכריסו וטעלה אליה צריך לגרוך עליה ברכה
 המיוחדת לה כדי שלא יחסר הכשרה בלא ברכה ואם אוכל משם פה החלה צריך לישול דיו סהלסה :
 (יד) ומזה הברכה הכריסו אפי' באוכל לתת הכריסו ששה נגר למעט ה"ל'ה מחמת משם כדי לגרוך לפני
 ברכה המיוחדת לו אם איט' שלי"ב קודם שיגרוך על המשקה שלי"ב כדי להרבות בברכות כי לשלם
 ידבנה אדם בברכות הכריסו ויחסר בשאינם כריסו זו היא ברכה הכריסו שהרי הוא מיוחדת להשפיל
 ולא ברכה העיקר ולא זו למעט אלא כשיטל לשמור שני דברים בברכה אחת המיוחדת לשניהם :
 (טו) גד"ל' באין העיקר הניב יותר מהספל אבל אם העיקר הניב עליו יותר מהספל צריך לגרוך עליו
 החלה ויחסר אה הספל ואפי' אם ברכה העיקר היא שהכל ונכרת הספל הוא בטה"ל או בטה"א
 שכן קדושים לברכה שהכל (כמו שיתבאר צ"ל) כיון שלא היה אוכל כלל אם לא העיקר ואיט' לו
 אם שתי' שאוכל הספל עם העיקר הספל הניב עליו יותר אלא ששואכלו לבדו איט' הניב עליו
 עם העיקר אין לגרוך עליו כלל וי"ה בזה ויש להשוך עליהם בשבת וי"ש כדי להשלים מנין מלה
 גרסתה : (טז) לשלם אין הספל נסתר בברכה העיקר ואפי' אם ימינ' שברכותיון שוות אלא
 בשתי' הספל לפני או שתייה דעתו עליו צבורו בטה"ל בנדיק על העיקר אבל אם אחר הברכה
 כד"ל לפני ולא היה דעתו עליו נתינין שאם לא היה פסלה היה צריך לחזור ולגרוך (ה"ל'
 שיתבאר צ"ל) אין סמלתי מוטלת כלום לפסדו בברכה העיקר לא מנכרתה ראשונה אפי"ב שברכותיה
 שוות ולא מנכרתה אחרונה באין ברשותיהם האחרונות שוות אפי"ב קצת פאטו על העיקר והוא דבר
 שקבועת הכולל זו ממני שדרסו נכך כגון פה ויין וכן סכר ודבש נמדישת אלו. וממ' מי שאוכל
 פה או מאכל אחר לתת הכריסו ודרסו נכך צרוז הסמתי' הרי זה בלעל' היתה דעתו עליו :
 (יז) וכל פסלה האכלת אחר אכילה העיקר אינה נסמרת בברכה אפי"ב אוכלה בתקום שאוכל העיקר
 ולא שיה' קשוח בתיים מהדר לחזר אפי"ב היא פסלה לבדו הסמטן ברכה (לאחריו במקושה
 שיצו"ל בפי"ב) או שקבם פאטו לו אייך יפ"ל שיתבאר צ"ל' ש"ס כל סרי' דין זה :

סדר ברכת הנהנין

ק"ו

פירק ד דברים הנאס בתוך הסעודה אם הם דברים הנאס מחמת הסעודה דהיינו שדרך לקבוע סעודה עליהם ואין דרכם (כל כך) לאכול כל היום אלא בשעת הסעודה לנדר בין ללשה כהן אם הסת כען בער דמינה וגמינה וירקות ובינים ומיני מלוחים בין למזון ולהשניע בתוך כבוד והזרזין ודייטא ולא פנה קודם שאין נאס ללשת הסת אלא למזון ולהנשיל א"ש נרבה למריסה אפי' אוכלים בלא פה שברכת המזון המזינה שניכר על הפה שהוא עיקר הסעודה שומרתם ולא להחריסה שברכת המזון שומרתם: (ג) ואם הם דברים שאין נאס מחמת הסעודה דהיינו שאין דרך לקבוע סעודה עליהם ולא ללשת ולא להשניע אלא דרכם לאכלם כל היום אפי' שלא בשעת הסעודה פתן כל מיני פירות ובינאם נהם בין חייין בין מנוטלים ואפי' נתגשלו עם בער אם אוכל אוהם בלא פה ששניעם נרבה למריסה אפי' אוכלים בנמנר הסעודה כדי למכל המאכל או לקטח להקל מוכבוד המאכל. אבל אין ששניעם נרבה להחריסה אפי' אוכלים בנמנר הסעודה לא למכל ולא לקוח אלא להנשיל בלבד. ויש מספקים בפירות מנוטלים כשאוכלים למזון והנשיל אם לנדר למריסה ולכן יש לאכול מהן מעט קודם הסעודה ולנדר עליהם אבל אם אוכל מהם מעט שוין הסעודה לא להנשיל ולכן יש לאכול או להנשיל דרך לנדר למריסה נד"ס: (ג) ואפי' אם אוכל מהם מעט עם פה ודו"ה לאכול נ"כ בלא פה דרך לנדר למריסה. נד"ה כשהביאו הפירות לקטח ולהנשיל אבל אם הביאו אוהם ללשת נהם אפי' הסת נ"כ א"ש לנדר למריסה אם אוכל מהם החלה עם פה ודעתו לאכול מהם שוד עם פה אפי' ששניעם אוכל בלא פה ואפי' אם אפי' נמנר שלא ללשת נהם שוין אין נכך כלום כיון אפי' ששניעם כוונתו ללשת נהם עדיין וסודו נהגה לאכול מהם החלה בלא פה ולנדר ואפי' יאכל בין עם פה בין בלא פה: (ד) וכי' כשקבע לשתן סעודתו על דבר אחר ובחמשת הסעודה הביאו לו פירות אבל אם קבע לשתן סעודתו על הפירות א"ש לנדר למריסה אפי' שואכל מהם בתחלה אכילתו בלא פה וי"ה ולכן טוב שיאכל תחלה מעט עם פה וזו אפי' אם אוכל מהם בלא פה א"ש לנדר למריסה אפי' אין דעתו לאכול עוד פה: (ה) וכל מקום שאין הפירות נספרים בברכת הסת דרך לנדר עליהם אפי' היו למיני בשעת שניכר המזינה ונתכוין לטפסה וכל מקום שהם נספרים נספרים אפי' לא היו למיני בשעת שניכר המזינה ולא היה דעתו כפירוש עליהם כי מן הסתם דעתו על כל מה שבידו לפיזו כיון שקבע עמלו לאכילה: (ו) אבל אם ידוע שלא היה דעתו ע"ז ככל ענין שאחזק ברכת המזון שנתנו לו דרוזן מניית אחרים שאיטו שומך עליהם ולא היה דעתו על הדרוזן אפי' נספר בברכת הסת אפי' הוא דבר שדרכו ללשת בו את הסת ומלפת בו הסת. ועשאו אין השולם מזהרים בזה במדינית אלו ממיני ששניעו הוא דבר ממיני שאחד שולה להכירו דרוזן כשסעודה אפי' מניית אחרים: (ז) ומיני או שאר השקן אין לנדר עליהם בתוך הסעודה ואפי' שוחה לנמלו ולא לשנות המאכל שנתמני לפי שא"ל לאכילה בלא שחיה שחיה אפי' היה למא קודם סעודה כיון שאז לא יאס להכותו כדי שלא יזיק לו המים ומאז כי שתיית המים בשנתה הסת הוא ומאחר שקבע סעודתו על הסת כרי נרבה הסת שומרתם (משא"כ) כשאוכל מעט פה שלא יזיק לו המים (כמ"ס בס"ג) ואפי' השקן שמתין אהן שלא לנמלו עת שבר ומי דגש אין לנדר עליהם בתוך הסעודה כי אין דרכם להשתות קודם הסעודה אלא להחריסה לשיכר כשנאס בתוך הסעודה הרי הם פטלים לסעודה וזה אם אוכל אהם דבר למתק שהקיים ה"ו פסל למשקה והמשקה ללשת והספרים בברכת המזון (ח) אבל אין אפי' שנה לשתות בתוך הסעודה מנדר עליו אפי' ששוחה לשתות האכילה שנתמני שנתמני שחיתו שמתקדשין ומבדלים מ"ו קבעו לו נרבה אפי' בתוך הסעודה ואפי' נמנר להחרי שנתמני כשה"ו ואם שחה אין למיני הסעודה אפי' קודם שקבע עמלו לסעודה א"ש לנדר על חייין שנתוך הסעודה אפי' לא היה דעתו כלל לשתות בין בתוך הסעודה ואפי' נמנר: (ט) נד"ה שברוך בארזו חדר שסודו בו ולא עלה ממקומו בנתיים אבל אם שסוד נחדר אחר לו שלא ממקומו בנתיים דרך לחזור ולנדר אפי' שחה כשישיר דבשיית שסעון נרבה אחרות וכל עתן שלא ינדר א"ש שאין שטיי מקום חתום הסקן (כמשי"ח בס"ג) נד"ה כשהם אבל אם היה דעתו נפירות לספור חייין שנתוך הסעודה אפי' שסוד נחדר אחר חייין דרך לחזור ולנדר אם היו שני החדרים נבית אחד: (י) וי"ה שנתוך הסעודה אם שוחה כדי לנשור האמת המאכל הרי הוא פסל לסעודה ואין דרך לנדר עליו ואם שוחה כדי להנחם האלמנטא למכל המאכל דרך לנדר עליו אפי' נדר עליו לו על שאר משקה למיני הסעודה. נד"ה במדינית שאין דרכם לשתות שוין הסעודה אלא בשאר כל היום להנחם כלל ודמי כדון פירות אבל במדינית אלו שרעילים לשתות שוין הסעודה א"ש לנדר מ"ו: (יא) וכל **השקן ששוחה למיני הסעודה** אפי' שסוד דברים שנתוך הסעודה או שאר הסעודה אפי' שנתמני

הנהנין

סדר ברכת הנהנין

לחתום גם כן בראש הסעודה נרץ לנגד אחיו אם שהה כשישור תוך מן היין לפי שנה לנסחוח
 בני מעיים להסתייג האדם להחלו האכילה ומכלל הסעודה הוא ונמסר בנהמ"ו לביקב א"ש לנגד
 אחיו קודם להסתייג אפי' אין בדעתו כלל לנסחוח יין בתוך הסעודה וס"א (יב) : וכן מי
 שמקדש על היין סוהיל ואין קידוש אלא במקום סעודה מכלל הסעודה הוא ואין נרץ לנגד אחיו
 אבל המבדיל על היין ולא היה בדעתו כלל לנסחוח יין בתוך הסעודה נרץ לנגד אחיו סוהיל
 ואיט מחסין לנסחוח תחת המאכל אלא למטה בלבד ואפי' שמה ולא בידק לפני הסעודה וזמר
 בתוך הסעודה קודם ברכת המזון (אבל לאחר בנהמ"ו לא יברך שנהמ"ו וסותרת על היין בדיעבד
 כמו שנחנאר בפ"א) ברא"ש שאין לו כוס לנהמ"ו אבל אם דעתו לנגד בנהמ"ו על הכוס אין נרץ
 לנגד אחיו לפני הסעודה שנמסר בברכה הארוכה שמברך על הכוס של בנהמ"ו : (יג) וכן מי שאכל
 לפני הסעודה פרספראתו כמו מיני מתיקה או מיני פירות לנסחוח בני מעיים ולגדר ולהמשיך הלך
 לאכילה אפי' שאין לו פרספראתו אחר הסעודה לנסחוח א"ש לנגד אחריהם לפני הסעודה שנמסרין
 בנהמ"ו כמו יין (שחיה) שלפני הסעודה . אבל אם אוכלם להעטו בלבד ולא לגדר ולהמשיך הלך
 לסעודה נרץ לנגד לאחריהם ואינן נמסרים בנהמ"ו כמו יין של הכדלה וכמו שנחנאר בפ"א

פרק ה נגד בלבו שלא לאכול או לנסחוח ואח"כ נמלך זקק לחזור ולברך בכל מקום תוך מנסעודה
 שאפי' שנגמר בלבו שלא לאכול עוד אין זה פילוק ויסיח הדעת כיון שזכרו של אדם

להמשיך ולגדר מהכילה לאכילה ומעשים אחרים יושב בשערה קטנה וממשיך לשערה גדולה ואין
 נמלך זקק נכרה בשערה אחר' בשעה שנידך המזי"א לא היה לו אלא מעט לתם ולא היה יודע
 כלל בשעת הנכרה שיהיה לו יותר אחר' ואח"כ נהגו לו יותר או אפי' אחר' נמלך וקטן מן הסוף
 עוד לתם אבל אם יש לו לתם בנייתו וחתוך לו החיטה לאכול ואח"כ נרץ לחזור ולנסחוח עוד אין
 זה נמלך שדדך אדם הוא כ' : (ב) וכן שאר האכילים שידוע שנשבעו ברכת המזי"א לא היה דעתו
 שיהיה כלל ואפי' לתם ויחאר דברים שיהיה דעתו עליהם אלא שנגמר מלאכול ויעקר ממקומו ויסיח
 דעתו מלאכול לו כפתור לנסעודתו נרץ לחזור ולברך לפי שאין דדטט של אדם להאגדר מהכילה
 לאכילה אלא כשיושב במקום קביעה סעודתו ולא כשיזי"א למקום אחר : (ג) וכל זה בראשית אבל
 בשניהם אם נמר בלבו שלא לנסחוח עוד ואח"כ נמלך נרץ לחזור ולברך ואפי' לא נמר בלבו כפירוש
 אם אחר הגו כוס ונגרך בנהמ"ו וכן אם אחר בלוי ונגרך בנהמ"ו כרי זה פילוק ויסיח הדעת
 משחיה ואם נמלך לנסחוח נרץ לנגד בנהמ"ו וכן אם נמלך לחזור לאכילתו אוכל בלל ברכה ואם
 מחמת אכילה זו נגדר לו לנסחוח שוחה ג"כ בלל ברכה אבל אם נמלך לחזור לנסעודתו ולתם לנסחוח
 מחמת אכילה רשאית נרץ לנגד אבל אי"ל ברכה הארוכה וכן אם נמלך לאכול שאר דברים הכה"ס
 מחמת סעודה אף שאין בדעתו לאכול פת בלל אי"ל שיהיה וי"א שאין פילוק בין אכילה לשחיה
 שאפי' באכילה ואפי' בשערה קטנה אם הכיח דעתו מלאכול עוד ואח"כ נמלך לאכול פת או ש"ד
 בנאחם מחמת הסעודה נרץ לחזור ולברך וטוב לחוש לדברייהם שלא לחזור לנסעודתו בלל אבל לא
 יחל ויברך משום ששם ברכה לנפלה : (ד) אבל אם נמל הכוס בידו נברך בנהמ"ו אפי' שלא נמל
 ידיו וגם לא אחר מתחלה הגו כוס ונגרך בנהמ"ו כרי זה פילוק ויסיח הדעת לגמר לר"ס אפי'
 האכילה והרץ לחזור ולברך לנגד א"ש וגם ברכה הארוכה נרץ לנגד פל שאר דברים הכה"ס מחמת
 הסעודה קודם בנהמ"ו שנסעודה אחרת היא כיון שפילוק דעתו מהספת : (ה) ואם נמל ידיו מים
 אחרונים אפי' שלא נמל הכוס כרי זה פילוק ויסיח הדעת לגמרי ונרץ לנגד לדברי סכל ואפי'
 בברכה אפי' רשאי לאכול ולא לנסחוח משום הפסק בין מים אחרונים לנהמ"ו אפי' רשאי לחזור
 ולשולל מים אחרונים אפי' שפון לנהמ"ו : (ו) וכל שאר נרץ לחזור ולברך המזי"א משום שיחב
 הדעת נרץ לחזור ולשולל ידו כרא"ש לאכילה פת ומים האחרונים אין שולין לו אפי' נמלן כרא"ש
 לאכילה פת סוהיל ולא תחבין כסה לאכילה פת : (ז) אם בעל הסעודה אחר נברך בנהמ"ו כל
 המסבין אחרים לנסחוח בלל ברכה והוא ששקוף והסביו לדבריו מכל אם אחר מהאחרים או מגבי
 ביהו אחר קן אף האומר בלל ברכה ויכול לחזור ולסיחוט כוס בנהמ"ו משני שידוע שאין הדבר הלוי בו אלא
 בנפלה הכה"ס וכו' שנמסר"ל לא עשה שיחב הדעת אף הוא דעתו סימחה על בנהמ"ו לנסחוח פתו : (ח)
 וכן הקרואים בבית בנהמ"ו לאכול מיני פירות הע"ס שמביאין לתם כזה אחר זה אין נרץ לנגד
 אלא על הראשון ואפי' שנמסר"ל בברכה לא היו יודעים כמה יביאו לתם כיון שדעתן על בעל
 הסעודה שישמח אבל כל בלל אפי' שיש אחר שלא ידמטאו ואיט קונט עמנו עושה אלא נכנס

סדר ברכת הנחנין

ק"ח

ש"ס לפי שעה, ב"ל מהמסנין משיש לו סם או מיני סירות ז"ל על כל א"ל אם משישין לו אחר שכבר בירך על הסם שלפניו ואפי' עדיין לא טעה כלו. ועכו"ם שהמנהג הוא כן שמששין סוטה הרבה למי שזכוכס למשיבה הקטנים לנחיה ז"ל אלא על סם בראשון: (א) אין מברכין שום ברכה אחרונה ואפי' במה" שמן התורה אלא נשד שלא נהגבל המזון במשיו וכן אין ב' אכילתו נמשכים בברכה א' אלא כאלו שהם בניתים שישד שיתעבל המזון במשיו וכן אין ב' אכילתו לאורך ולגרך וכן הו"ל לפסוק ב' שחיות בברכה אחת והסם בניתים כשישד עטול. וכמה שישדו כל שש"ס רשב מלואה אכילה הראשונה או שש"ס זמל נחיה הראשונה:

פ"ר ו כל האילנות משוי"לו פרי אע"פ שהוא קטן מאוד שם פרי עליו ומברכין עליו ברכות הראייה לו דהיינו בורא פרי העץ (הן מוחים וענבים והרוזים שים בזה חילוקי דמים ואפי' שאינם גדלים במדינותיו לא הטהקטם) ובלבד שלא יבא מר או עטול (כלומר זור"ר) ביותר עד שש"ס ראי' לאכילה אפי' ע"י הדחק שזו אין מברכין עליו כלל ואפי' אם מיהקן על ידי הארץ או ד"ל אין שם פרי עליהם כלל ומברכים עליהם ש"ב: (ב) וכן עקרים הנשים אין מברכים עליהם כשהם גדולים ואינן ראויין לאכילה אפי' ע"י הדחק אבל אם מיהקן ע"י האור או ד"ל מברכין עליהם כשהם: (ג) נרעיו הסירות אם הם מהוקס וראוים לאכילה בכלל הארץ הם וכן פ"ר עליהם ומברכין עליהם כשהם ואם הם מרים אינו מברך עליהם כלל ואפי' אם מיהקן ע"י הארץ דבר אחר אינו מברך עליהם אלא ש"ב: (ד) קליפי הסירות כגון קליפי פלמרי"ן המרוקחים אינו מברך עליהם כשהם שאינן עיקר הפרי שמששין אילן בשבוע ו"ל שם קליפי הסירות נחשבים כמכלל הפרי עמו ומברכין עליהם כשהם וספק ברכות להקל בדיעבד אבל לכתחילה מברכין עליהם כשהם ו"ל ל"ס: (ה) מיני סירות גרושים הגדלים ביער כגון זמזום קטנים אפסים קטנים (סקורין בארץ) אע"פ שהם ראוים לאכילה אין זמזום פרי. מברכין עליהם ש"ב בין חיי"ן בין מנוסלים אבל אגוזים הגדלין ביער סירות חבושים הם ומברכין עליהם כשהם וכן עשני הדסה שאינן מרעין הו"ל והם גרושים מרד עממן י"ל זמזום זבלל הארץ ז"ל הם טוב לגרך כשהם"ל (א) הגדלים בדרך ובורא פרי העץ בל אדלים אפי' הם מינים גרושים כשהם ודומים: (ב) ויטמן לידע ארצו פרי העץ ארצו פרי ארצו כשהם הנמוכים כמיני פסל וכז"ל ז"ל. י"ל שכל עץ שהסם סירות נחשם למה אפי' אם בחורף כלה כל העץ שלמעלה מהקרקע העיקר וענבים ולא בשאר אלא הפרש בדרך אחר וממנה העיקר וענפיו ועליו ופירותיו בשם העיקר וז"ל אין גומן ומברכין על פירותיו כשהם י"ל כזה ואומרים ששאר שש"ס העיקר בשאר קיים כל החורף רק זמזום וטורים נקרא פרי האדמה לענין ברכה וים אומרים ששאר שכלל כל העיקר בחורף וז"ל לענין גומן ומברכין על פירותיו וטמחים בקץ מהעיקר ומזי"ן עליו וסירות אין פירותיו חבושים לגרך עליהם כשהם וים לחוש לדבריהם לכתחילה לגרך כשהם ואם בירך כשהם אפי' על סירות עץ שכלל כל העיקר וענפיו בחורף ולא בשאר אלא הסו"ס י"ל בדיעבד: (ז) וכו' בשחורים וטמחים שש"ס מהעיקר והענפים הם שמו"י"ים עליו וסירות ולא העיקר שש"ס קשה אבל מיני עשים רבין שש"ס וסירות וז"ל מהעיקר עמו אינו נקרא אילן כלל לד"ה לענין ברכת כשהם (ואף שנקרא אילן לענין ברכת בורא ע"י נחשים על ריחו וכש"ל כשהם אילן ונחש כלל הכרם) ואפי' אם אינו כלה כלל בחורף אלא כל העיקר בשאר קיים כל החורף וז"ל ומתחלה ומזי"ן עליו וסירות בשם השם מברכין עליהם כשהם כגון מין סקורין בשול"ן יאדעם השחורים מיני תוחים מגדלים ז"ל אפי' כגון מין סקורין בשול"ן יאדעם כשהם י"ל מן הכמזל מברך עליהם כשהם: (ח) ואותן תוחים הדומים הנחשבים כשהם בחורף י"ל מן הכמזל בחורף ואין בזה אלא ספק בעלמא כשם בחורף החרנים ומזי"ן אותן ומקורן אותם מברכים עליהם ש"ב כד"ן מי סירות שישאר כשהם: (ט) וכן הסוף הספקה כגלע"ו ולא נ"ף הפרי מכל הסירות הן מנוסלים אפי' היין לבדו כגלע"ו בחורף מברך כשהם אבל דגם החמים בין על כגלע"ו בין על הים מברך ש"ב לפי שכל המסקה הו"ל מהסירות אין שם פרי עליו חוץ מהו"ל מהחיים וענבים רק שש"ס הו"ל מוחים אינו ראי' לאכילה בני הערפות ואין מברכין עליו כלל בני הערפות כשהם: (י) כל הסירות בין כשהם בין כשהם חיי"ן מנוסלים: מברכין עליהם כשהם בני חיי"ן בין מנוסלים ואפי' אם דרך אכילתם היא כשהם חיי"ן חשי"ן חיי"ן דרך רוב השולל לבלש לא נשחיה ברכה בשביל שש"ס שחיי"ן שש"ס חיי"ן כשהם חיי"ן חיי"ן הכשול מוטל תורת פרי מהם והוא שלא נשחיה בדיעבד תחת הכשול כשהם חיי"ן חיי"ן

סדר ברכת הגהנון

מטבילים כמו חין אצל אש סס שונים חין יותר ממטבילים כיון ש"ע" הניסול נחמו לצרישתא
מנרס עליהם סהכל כהם מטבילים ולא חרז ומננס בדבש ובהנחו מנרך ברכת המיוחדת לסס
צורא מרי האדמה וכן כה"ס ואין לרך לומר אש מחללה מננס בדבש או כהלם עם נשר ושהחשו
או שלא נשרט עיניהם מנרס חין מרי הדבש או פעם וזמן הכשר פסל אליהם ומפסל בנררסם
(רק הכשר שנתן אש פסל וררך לנרך עליו ש"צ) : (יא) אכל פירות שדך אכילה היא לאכלם
מטבילים חמיר כיון שונים מטבילים יותר מחין אש"ס סהם סונים וררררס לאכילה גם כהן חין
דק שאין ררררין רוב בני אדם לאכלן חין אלא לבשן תחלה מחמה סהם סונים יותר כהם
מטבילים מנררין עליהם כהן חין ש"צ ולאחר הניסול מנררין ברכתם הרררס לסס כגון מיני
לפחות שקרין (ריבן ומערין) שדך אכילה הוא לאכלם מנררס מנרך עליהם כה"ס כהם
מטבילים אכל כהן חין מנרך עליהם סהכל נסיה בדברו : (יב) אכל אש דך רוב בני אדם
לאכלם גם כהן חין כמו מיני ירקה וקמיות אשילו סונים מטבילים יותר מחין מנרך עליהם
כה"ס אין חין בין מטבילים אשילו מיני ירקה שאין דך רוב בני אדם לאכלם חין אלא עם
סו או ר"ל כגון גללים וכילא כהם מנרך עליהם כה"ס כהן חין אכל גללים מטבילים מנרך
עליהם סה"כ כיון שמתקלקלין כהמבשלין אותם כפי עמאם ואשילו נהבשלו עם כשר וסחנחו לס
שכשר או הסגול שסחנחין הוא העיקר הוואיל וביטול עם כשר ותבשיל הוא כדי שיהיה עם
פען כבשר ותבשיל ולא הכשר והתבשיל כהם . (יג) קמיות יבשים כהן חין מנרך עליהם סהכל
שאין ו דך אכילתן אכל כשרים רפויים מנרך כה"ס גם כל הסרררין הרררין לאכילה . גד"א
באל נחת סהם מרררס מיד לאכול חין אכל הוורררס בשמות דרררס לרררס עד שיחבשו ולאכלם
מטבילים לרררך כהם חין מנררין עליהם סהכל : (יד) אגוז נמור הרררין לאכילה חי שטגנו בדבש
אשילו ביטלו כהם קודם הרררין וסכנה פעמו לגרררררר וברררר או ש"צ אש"כ כשחורו והירקו
על ידי סרררין חרז לנרררר שיהא כה"ס ואף שתיקן זה הוא ע"י הדבש מ"מ האגוז חבוב עיקר
והדבש פסל אלו לחקו ולהכריו וכן בכל מיני פירות מרורררס בין פירות האילן בין פירות הארץ
ואשילו פירות שאין רררין לאכילה כלא גלא פוטן בדבש כגון ורררס שקרין (רוזין) וכילא כהם
אין הדבש עיקר אלא פסל סהרי אש כה אלא להכשר סהרי לאכילה וררר או כהרי שאין דרר
לאכלן חי סה"ס מטבילים ממנררין עליו נרררר כה"ס או כה"ס לפי שכל דעת ק טעמים אש
אל ברכת הים סה"ס כהם והכררררר לאכילה ומכל מקום ברכת הורררס כה"ס לפי סק
פריחם ולא עיקר סהרי : (טו) אכל התבשיל אגוז כשרו דך וזר מנרך סהכל לפי שאין טעמים
האגוז אלא על דעת לאכלו נמור סהרי ולא קודם לכן שלא להכרררר ולהכררר מהאילן קודם שינמור
גידולו אכל קרררר אש סחנחה עד שיעשה רררר לאכילה מנרך כה"ס לפי שכל דעת ק טעמים
גם קן לאכול קרררס ע"י פוטן לאחר שינמור סהרי אלא לפי טעמן שאינם עיקר סהרי שש"ד קן
טעמים האילן אינם סחנחה עד שיעשה רררר לאכילה מנרך כה"ס לפי שכל דעת ק טעמים
סחנחה מקודם התחנקה מנררס עליו סהכל : (יז) לטן מנררין עליו כה"ס אש"ס ששסו להקשות :
(יח) פלמין כשרים ררררס סהן רררין לאכילה יאל ממנרך עליהם כה"ס כיון סהם גדלים כאלין
ו"ל ממנררין עליהם כה"ס הוואיל ועיקר טעמיהם הוא ש"ד שייביבו ויכלנו רררן שתיקום כחנרין
אין האכילה כה"ס אלא מיששם לטעמיהם והסן ברררר להלך בדעבד אכל מתרררר אכל כה"ס
לנחת לנררר כהל : (יט) אכל פלמין יבשים וזמביל שקרין (איננער) יבש וכן אשורן שקרין
(שנרך) וכל יררר אלו שאין זאכלן גיבום אלא ע"י סחנחה חן מנררין עליהם כלום כה"ס
כה"ס שאין ו אכילה על הוואיל לנרך עליהם ברכת סחנחין אכל ען של קמיות שקרין (תמרין)
דעלים לאכלו כהם ומנררס עליו כה"ס כי הוא גדל על הארץ כמו קיים : (כ) וכן אגוז שקרין
שתיקום טעם דעלים לאכלו גם קן גיבום ומנררין עליו כה"ס ומי ש"ס ל שיגלו וסחן סחנחה
לרך סהרי כדי שיטור אש אש למא וררר סוה אלא לרררר סחנחה עיקר והסכר פסל ומנרך
צורא סהן כהן וסס אלא לא חלז לרררר סה"ס גם כלא ררררר אש"ס טעמן סחנחה לרררר
הכשר עיקר ומנרך עליו סהכל וספסר אש סחנחה סחנחה הוואיל וכל"ל סחנחה סה"ס הוא ע"י הסכר ונלמדו
לא סיס גולמי : (כא) זמביל כשרו רררר סה"ס ררר לאכילה מנררין עליו כה"ס ולא כה"ס לפי
שאין עיקר סהרי כי הוא אררר חתה סקרקק וכן זמביל יבש סחנחה ממח מרררר מנררין עליו כה"ס
אין כה"ס יבשים שאין טעמו רררר לאכילה ע"י הדבש אין הדבש חבוב עיקר אלא פסל סהרי
סו בא להכשרו ולהקשות וכן בשמים שתיקום ומנררס עם ליקר כמו שדעלים לנחת זמביל יבש

סדר ברכת הנהנין

ק"ט

תפטר עם נוקדו שקרין (מאנין פלוטער) אף שאין ראויים לאכילה כלל כפי"ע אין לוקדו חשב
 שיקר אלא סמל כיון שהוא נח להשמיד ולהקטל: (כז) גד"ל נמי בשמים והגלין שדרכו להאכל
 פי"ע מינן בדבש או על ידי תערובת נוקדו או ד"ל סהן חסוינן עיקר טען. ומגבילן וסלפין וספרן
 וזולת כהם אכל מיני בשמים והגלין שאין דרכם להאכל אלא כמתחננין כהם התגבילן וזה התגביל
 הוא עיקר ואין האכילה נקראת על שם התגלין כלל וכאילו אין עומדים לאכילה כלל כגון ציטויער
 וזולת כו אין שם פרו עליו ואף אם הויקו והכשירו לאכילה כמות שהוא כמש שגלין שגלין ציטויער
 ואוכלין לרפואה אין מברכין עליו אלא שהכל כיון שאין טעמין אורו פי"ד לאכל כלל אלא פי"ד ליהט
 בתגבילן וה"ל אם פנו בדבש או שטירבו עם נוקדו וכן השבת (שקורין עי"ס) והכמתן (שקורין
 קמ"ל) הואיל וזין דרכם להאכל אלא ליהנום בתגבילן לטעם בלבד לסיק אף כהשבת כפי"ע או אכלם
 ח"ן איט מברך עליהם אלא שלי"ב אכל כשגלין ומגביל לרפואה מברכין עליו כפי"ע כיון שטעמו
 ראוי לאכילה עי"ו :

פירקן ז על כל דבר שאין גדול מן הארץ כגון בשר בחמה ח"ס ועוף דגים וחלב וגינה גלים ח"ס
 ומלח ודגש מברכין עליו כפי"ב. וכן כהסין ופטריות (שקורין שוועמליך) אף שניהול מן הארץ
 שמתלחמות הארץ הם גדלים על העצים ועל הכלים כיון שאין יניקתם מן הארץ אלא מן האויר אינם
 נקראים פרי האדמה ומברכין עליהם שלי"ב: (ג) וכן כל דבר שגשמה לקלקל שגשמה ברכו המיוחדת
 לו ומברכים עליו ברכה הטולת שיהא שהכל כגון סתם כשפסא והתגבילן שגשמה אורו ותיקלקל משם
 אלא אם נתקלקל לגמרי עד שאינו ראוי לאכילה כלל אפילו על ידי הדחק אין מברכין עליו כלל וכן
 כסה כשפסא. וכן יין שהתחמך עד פני"א מנועים לשתו חסין המיוחדות מברכין עליו שלי"ב. ואם
 נשעו הומו נמוך דהיינו שהוא חזק כל כך שכשמתלחכים אורו על הארץ הוא מנוגע ומטעל רחוקות
 אין מברכין עליו כלל חסין שמוקף ואם עירבו נמים עד שהוא ראוי לנשים מברך עליו שהכל :
 (ג) וכן כל מיני פירות שגשמה נמים ועשה מהם חמקה ואפילו שרשפים מברכים עליו שהכל ולא
 כפי"ע הואיל והוא גלול ועומד לנשים: (ד) יין שריתו הומו וטעמו יין עדין שם יין עליו ולא שגשמה
 ברכו וכן אלו שטעמו הומו אפי"ס שריתו יין מברכין עליו שהכל: (ה) יין מבוטל מברכים עליו כגורל
 פ"י נקטן וכן יין שמתערבים בו דבש וסלפין אפי"ס שגשמה שם היין פי"ד דבש וסלפין לא נשחטו
 לגרשוחה וברכתו כפי"ב: (ו) יין שנתערב בו אחד ומשאר מסקין אם התערב כ"כ עד שנספד שם
 היין אין לגרך כפי"ב אלא שהכל כיון שגשמה לגרשוחה ואם התערב בו דבר שאינו מספד שם
 כ"כ הולכין אחר כרוז ויין שחמוזו נמים אפילו ח"ס הם כרוז מברכים עליו כפי"ב אלא אם יין חזק
 שרשיו לשתו אפי"ס גדולה כד ודך נ"י ח"ס (לשתו) נמקס יין על ידי מניעה כד שם לא כן
 כפי"ע דעתו אלא כל ח"ס. ואם היין הוא אחד משהם נמים ח"ס נמים ששה שפמים כמותו אין
 מברכין עליו כפי"ב בכל ענין: (ז) אין מברכין על ח"ס שלי"ב לנשים ונ"ד לאחריה אלא כשגשמה
 לגמרי אלא אם שגשמה להנייע לינמור שנתקדו איט מברך לא נחתלה ולא כסף לפי שאין הגאה לזים
 כשחייט ח"ס אלא כשעו שהוא נמא אלא שאר המקום שיש הגאה לנפיקים ונ"ד לאחריה אלא כשגשמה
 עליו נחתלה וכסף אפי"ס שאינו הגב לטעם ואינו שוחה גרין אלא מחמת זרעם לנמחו שחיקתו :
 (ח) וכן כל האוכלין והסקין שאדם אוכל ושוחה לרפואה אם שפמן שוב והסין הטהה מהם מברך
 עליהם תחלה וכסף אפי"ס שאינו הגב לטעם כלל ואינו אוכלם אלא מחמת זרעם ח"ס אלא אם הם רעים
 שאין לו טעם מהם אפי"ס שנתקדו כהם איט מברך לא נחתלה ולא כסף (ואם אינם מוניס ולא
 רעים למרי ים מי שרש"ל שגשמה מברך עליהם שהכל: (ט) וכן תולס לאוכל כיוס"ב או מי שאוכל
 דבר איסור ממי שסנהה כיון שסנהה לרך לגרך תחלה וכסף אפי"ס שאינו הטהה גרין כלל אלא כשגשמה
 אינם ח"ס: (י) דבש שניטל עם פניו בשמים כחובים כדי לבטאו ממותה הולכי דרכם עיקר
 והבשמים פוליס ומברך שהכל שרי כשנמים בשים לתוך הדבש להטעמו. אלא מיני מרקחת מפורחת
 או בשים או מיני בשמים מרוקחים דבשם אפילו הם כחובים כיוס"ב ומשורשים דבשם הם חסויס
 עיקר ומברכים עליהם ברכה (כפי"ע כפי"ב) אפילו הוא הרבה ממש ומשורשים דבשם הם חסויס
 ליקים לאכל פסטה ממש ממש לפרקס ולא לאכלם הרבה למון ולהתגבילן לסיק אין הדבש מחנן עיקר
 אפי"ס שהוא סרוג) אכל התגבילן (שהוא כבוי לאכילה) הנושאה התערובת דבש ומינים אחרים שאינם
 פרי מיני דגן כגון פירות וקטניות הולכים אחר כרוז ולא כרוז הוא דבש הוא עיקר ושקך לא
 ספרות אפילו אינם כחובים ומשורשים שמו אלא שומדים בשים כדפי"ע כיון שנתבטל יחד והשם
 כפועל אחר וזה הדין לגבי מסקין מן נמים אפי"ב כפי"ע הוא עיקר והי"ו איט אלא לתוך ולהפוך
 זרי"ג

סדר ברכת הנהנין

קב

פס ודרכה אולגין קפניות חיין וכן פירות שדרכם להחלל חיין וגם יבשים שאין דרכם להחלל חיין
כדכח שרין אורן לנודק מייחוס כמו שרניגין בלחשים יבשים ונלמקי פנינים לפיך מנרד עליהם
שנ"ב לד"ס כמו שנתבאר : (יח) מי שרית פירות שזכבשו בהם להקיים (גמ' קרו"ש וזוהר ק"ס)
אין מנרדין עליהם אלא שחבל לפי סגרא הראשונה אע"פ שזכבשו פנים הפרי במים האילן ולא נכנסו
בהם כדי שיתנו בהם פנים ולא יהיה הכוונה כלל על המים שיסיו מוכשרים ומשפטים יותר כעשה
הפרי שיכנס בהם כמו שהכוונה הוא בניסול ירקות גם על המים שיסיו משפטים כעשה הירק שלכך
נחשבים כמותם אבל לפי סגרא האחרונה כיון שעיקר שרייתם הוא בשביל הפירות מנרדין עליהם
כברכת הפרי שאורה זו : (יט) וכל זה במרק שנתבשל בו המחלב או שפסרה בו עד שנתן בו פנים
אבל אם לא נפריה בו אלא ששיריבן לאכלן יחד ובה לשתות כפ"ע נרד לנרד עליו כפ"ע ואם נא לאכלן
ביחד כפ"ע לנרד עליו כמות אפי' הוא יין חמצי שהוא פסל למחלב ופסרה בנרכתו ואם עיקר כוונתו
על המרק והמחלב הוא לתת בו פנים המרק עיקר ואם כוונתו על שיהיה אין הולכים בו אחר הכוונה
אלא מנרד על שיהיה תחלה על המחלב והאילן ומתנו מעט והא"כ שני"ב על המרק ואפי' אם המחלב
הוא מין דגן איש נחשב עיקר לפסור המרק בנרכתו לפי שאף מין דגן עלמא שנעשה רך ורואי לשתיה
ממרק אין מנרדין עליו כמ"מ (כמ"ש בפ"ה) משא"כ במרק שנתבשל בו המחלב או שפסרה בו ומין בו
שעם הפרי הוא כפל לגבי המחלב וכאכל הוא חשוב האילן ועיקרו בשביל המחלב כמ"ש לפסרה
האחרונה או חמצי שדרך המחלב לאכול המרק עמו או עם הפסל כמ"מ (לשגריה כדכ"ה) : (כ) ואפי'
במרק שנתבשל בו לא נחלקי אלא שנתבשל בו הפרי לגד בלא כבש אבל אם נתן כבש בקדירה אין
לנרד על המרק אלא שני"ב אם נא לשתות כפ"ע אפילו במרק של ירקות כי פנים הכבש שנמרד
הוא עיקר יותר מהשם הירקות או הפרי אבל מרק של תבשיל ממין דגן שמנרדין עליו כמ"מ הרי
שעם הדגן שנמרד חשוב עיקר יותר מהשם הכבש שמין דגן חשוב מכל המינים (כמ"ש לעיל) :
(כא) וירקות שנתבשל בחומץ או במשקה שקרין בחרסם או במשקה אחר חוץ ממים אין מנרדין
על המרק ברכת הירקות לפי סגרא הראשונה שאין מי ירקות הטובים כמותם אלא חמצי שמבשלים בהם
עד שיתנו שעם בהם ויאלוהו : י"ב ומאחר שיש להחזיק או שאר משקה טהור שעם של עלמא הרי שעם
זה עיקר ולא אמרו שמרק הירקות כמותם אלא במים שאין להם פנים כהנה של עלמא אלא לפי שהיא
למא אלא לכתוב האחרונה אם עיקר הניסול בשביל הירקות הרי המרק כפל אולם ונחשב כמותם
כמותו בו שעם אע"פ שיש להם עוד שעם שלהם : (כב) התמים שמישם ניד והוא"ל גרשייטה ושמה
מהם שיהיה וכן כל כיוצא בהם משאר פירות אע"פ שאין דרכם בכך לא נשתיה ברכתם ומנרד עליהם
כפ"ע האילן ולא נשתיה תהרם לגמרי ואין דומין לחמצי שנשתה ברחיים שאף שלא נשתה דק דק
כקמח גמור אלא יש בהן שעם חמים וראוין לאכילה קלת חיין אע"פ אין מנרדין עליהן כפ"ע אלא
שני"ב וכן כיוצא בהן בשל קפניות אפילו מבושלים שקרין (גרוסי"ן של מלך) לפי שנתנה תהרם חמצי
לגמרי כפחיתם אע"פ שלא נשתה דק דק כקמח גמור משא"כ בתהרים וכיוצא בהם שנתמעט עדיין
תהרם פרי עליהם אבל אנו שכתבו בזהר עד שאיש ניכר במהוה והוא"ל וכן שומעין ששתה הישב
מנרד עליהם שני"ב האילן ואין דרכם בכך אבל דבר שדרשו בכך כגון ונבשלים שחוקים ומשוררים
עם ע"כ או מרוקחים בדבש לא נשתיה ברכתם וכן וורדים וכיוצא בהם מפירות שדרך אכילתן הוא
לשתה דק דק ולקנות מנרד עליהם ברכתם אפילו בחושים בזהר עד שאין ניכר תהרם כלל לפי
שגם זה הוא דרך אכילתן : (כג) וכן פירות מבושלים או משוגגים שנמחו על ידי הניסול כגון נוגדניות
שמינים שקרין (פאודל"א) ונשתה מהוה ותהרם האילן ואין זו דרך אכילתם מנרד עליהם שני"ב
אבל אם יש בהם לגמרי בניסולם רק שנתרסקו ונתמעטו רדיין ממנן קיים וניכר מהוה ותהרם
לא נשתיה ברכתם אע"פ שאין זו דרך אכילתם : (כד) וי"א שאפילו פירות שנמחו לגמרי בניסול
או שנתבשו ביותר עד שאין מהוהם ותהרם ניכר כלל לא נשתיה ברכתם בין חיין בין מבושלים אם
לא נשתה לגרשיטה והט"ס שאין דרך אכילתם בכך ואין דומין לחמצי שלא נשתה דק דק כקמח
גמור אלא עם כחם חמים ומתעם והשני"ב מנרדין עליהם שני"ב לפי שהחמץ יש להם עליו
אחר לנשות מהן פה לסיכך מאחר שנתנו מנרדיהם ע"י פחיהם ולא הנישו נשיי"י זה למשתהם
האחרונה שפירות משלה הכה הרי שטיים זה מנרדין ומורדין מחרתה פרי שהיתה עליהם קדם
שנתנו אבל פירות שאין עמוין מהם פה אין שטיים זה שכל יד כתיבה או מחי בניסול מני"א
מחרתה פרי אלא אם כן נשתה לגרשיטה כעשהו ע"י ניסול כמו שנתבאר (כפ"ה) אבל מי
קפניות האילן ודרך לנשות מהן פה לפעמים הרי שטיים מנרדיהם כפחיתם מנרדיהם מחרתה פרי
ואפילו

רד"ה

סדר ברכת הגנה

ואשילו ע"י קצת טעמה או כחשה במכתשת ככסונ בדוקן וכיוצא בו ממני קמיות שטוין מהם דייסא (קדוין קל"ש מנרוס"ן) אבל לסבגא הראשונה אפשר שבכחשה או שחיה מעשה לא שמתנה ברכתה ויש לגדך על דייסא זו בפס"ח מאהר שזו היא דרך אכילתה :

ולענין הלכה ספק ברכות להקל בדיעבד אבל לפתחה מנדך שהכל לאחז לדברי הכל :

פ ר ק ה ברכה אחרונה בין של אוכלין בין של משקין צריכים שיעור שזין מברכין אותה אכ"ל שאלו כשישיר כראוי להיות נקרא אכילה ולא טעמה או שהה כשישיר כראוי להיות שתייה ואין אכילה פחותה מכות ואין שתייה פחותה מברכה והנה שיהיה מקומו בקליפתה אשילו שיהיה משקף הרף וחוק שדרך כל אדם לשתות ממנו מעט כמו י"ח אין הנחת שתייתו חשובה אם אין בה שיעור שתייה כל המשקים שסוף רביעית ויש המשקים בברכה אחרונה על יין אם מברכים אותה על כות ועוד לזכר שלא לשתות אלא פחות רביעית ויש המשקים בברכה אחרונה על יין אם מברכים ואין לו כדי רביעית א"ל לגדך אחריו : (ג) אבל כחצי זית ושהה מעט וזו ואכל כחצי זית אם יש מתחלת אכילה ראשונה עד סוף אכילה אחרונה יותר מכדי אכילת פרס (שהוא כחצי ככר של ששה ביצים) אין מוטרפין זה עם זה ואשילו לא הספק כלל באכילתו אלא שהיה כ"כ מהחילת אכילת הכוית עד שיש וכל שלא שטה יותר מכדי אכילת פרס מוטרפה שני אכילות להשגב כלאחת אשילו אם הוא בענין שהיה נחשבה כשעור אחרת לענין ברכה ראשונה כגון ששניה מקומו ביניהם וזו ככר זה משערים בפת חטים שנאלת מהר ומישיב ואוכלו בלפתן ואינו טוה אנה ואנה ואוכלו מהר : (ד) לסיק קמה של א' מתחבת מני דגן משורב עם קמה של מני קמיות ועשה ממנו פת לאחריו כהמ"א א"ל : יש בקמה הדגן כוית בכדי אכילת פרס מהתערבותו וזו לזכר כהמ"א על א"ל מהתערבותו ו"ל שיש מנדך כהמ"א עד שיאכל כל הפרס ויש לחוש לזכריהם להקל בספק ברכות : (ד) אבל אם התרבות קמה הדגן הוא פחות משישיר זה מנדך המזויא ואינו מנדך כהמ"א אשילו אבל ברכה אכל מנדך מנין ג' אשילו לא אכל אלא כוית בין שיש טעם פת כגולן חף שאין בו מחמת הפה אלא כל שהוא ויש מהספקים בזה ולכן נטן למעט שלא לאכול מהו ו כ"ל ידך כשעור : (ה) קמה חטים שיעורו עם קמה אורז מנדך אחריו כהמ"א אם עשה ממנו פת אי מנין שלם אם עשה ממנו חבטיל אשילו אין בו כוית בכדי אכילת פרס כל שיש בו טעם דגן לסי שהיה נזכרים את האורז להיות בטלו טעם חטים : (ו) שיעור לירוף שתייה י"א שהוא בכדי שיעור שתייה רביעית ואם שהה כחצי רביעית בחפזן שלא כדרך שתיית רוב ג"ל ושהה מעט וזו ושהה אם יש מתחלת שתייה ראשונה עד סוף שתייה אחרונה כדי שתייה רביעית של שחר כל אדם אין מוטרפין זה עם זה (ו"ה) אם לא הפסק ביניהם אלא טעמה בשתייתו כל כך) ו"ל ששישיר לירוף שתיית רביעית בכדי אכילת פרס כמו לירוף אכילה וכן עיקר לסיק יש לגדך ברכה אחרונה על קאו"ו ושי"א חזן אש"פ שזיהוה מעט אם לא שהה יותר מכדי אכילת פרס : (ח) כל האוכלין מוטרפין זה עם זה לבות ומנדך לאחריהם כברכה הקל שבהן כגון אבל כחצי זית ח' המינים וכחצי זית מדבר שנברכו האחרונה הוא טרף נטפות רבות מנדך אחרים ג"ל ואם אכל כחצי זית פת וחצי זית טעמת המינים מנדך לאחריהם מעין שלם : וכל המשקין מוטרפין זה עם זה לרביעית אבל אוכלין ומשקין אין מוטרפין זה"ל לא לבות ולא לרביעית : (ח) דופק שיהיה בו אוכל איש חמטק עמו כי משקק נמור הוא לכל דבר וכן אוכל שנימח לו כי עד שראוי לשתיה לא התורה אוכל : וכן משקק שנקדע עד שראוי לאכילה יאל התורה משקק אשילו יש בו טעם מ"ל להסתיי : (ט) יש המשקים לומר שכל דבר שהוא כבדו כגון ענבה אחת או אשילו קמית אחת אפשר שמנדך אחרים ברכה אחרונה לכך נטן לזכר שלא לאכול ברים פחותה מכות : ואינה נקראת ברים אש"ל אוכלת כמות שהיא אבל אם זרק הגרעין מן הסרי כפרי שדרך לאכול גרעיניה או אם הסר קצת מנף הסרי שלא אכלו כלו הרי לא אכל ברים שלימה ואם אכל מה שנחרך הגרעין וזרק קליפתו וכן שאין דרך לאכול גרעיניה כגון שאלו כ"כ קודם שחובט לפיו הסר אכל ברים שלימה והוא שחובט הסרי לפניו לאכול כשהוא שלם אבל אם קודם שחובט לפיו הסר ממנו גרעיניה כמו שרגיל להיות ביניהם מלוחים אין עליו שתייה ברים וכן אם נתחך או נחוסק קודם שחובט לפיו : (י) וכל זה בברכה אחרונה אבל לברכה ראשונה א"ל שיעור אכילה אי שתייה אלא אשילו טעמה כל שהוא אסור להטות משהו"ל בלא ברכה : (יא) ואינה חשובה הנאה אלא כלאה

סדר ברכת דג צין

קבא

משו ולא הכאה הידך לבדו כגון הסועס את הכוביל לידע אם הוא נריך מלה והגלן או אם הוא סוז למחלל וחוזר ופועל אין נריך לבדך אף על פי שנטנה בעמטו ואפילו עפע הכנה עד כדי רביעית ולא עד ככלל:

פירק ב כל הברכות נריך שלא יסתיק בין ברכה לאכילה אפילו חמגי הכבוד והיראה אפילו כשדור טעם עד שיכלע ואם הסתיק בין ברכה לאכילה ודבר דבור שאינה לנריך האכילה נריך לחזור ולנריך ואם שח בשדור טעם ים להסתפק אם נריך לחזור ולנריך: (ג) ואפילו כשהיקא אסוד להסתיק יחזור ומדי שאלת שטום תלמיד לרב שהן נ' חייבה לנו שטום עריך רבי אם שזה יחזר א"ל לחזור ולנריך ושהיייה שחיא טורף אכילה אינה חשובה הספק כלל לפיכך התנבך על הפי' ומוחק ממו: ואוכל לא יתחך עד אחר הברכה כדי שינריך על השלם למטה מן התנבחר (כמ"ס כפ"י) ואין לחום להספק שהיית החתוך בין ברכה לאכילה ומ"מ האוכל אנו וכו"ל: וכו' וסבור ואחר כך ינריך כי שמח התלפי' או נרקב נחוט וממלא בריך לבטלה: (ג) נריך ליוזר מחד כסוות הברכות שינן עיני הברכות שהוא מנריך את ה' ועל מה הוא מנריך ולא יח' לבדו טונה לדבר אחר: (ד) כל דבר שמתנך עליו להכלו או להריח בו או לעשות בו מטה נריך לישול בימיט כשואו מתנך ועטילה ע"י כלי שמה נבילה ומ"מ טוב ליוזר שלא לישול ע"י סכין ואם לא אחו כלל אם היה לבטלה בשעת הברכה יח' ואם בריך ואח"כ הביאו אפילו בריך ע"ד כן נריך לחזור ולנריך: (ה) מי שינריך על הסירות שגפיו ואח"כ הביאו לפניו או יחזר מאחור המין או ממין אחר שנספסר בברכה הראשון כגון שגרטיתין שוח או הראשון עיקר והשני פסל א"ל לחזור ולנריך אפילו הביאו לפניו מין אחר אחר שכלה הראשון שגבר הכלו טולו והוא ששכבירך היתה דעתו גם על השני לאכול אפילו לא היה בדעתו שפירות לטפודו בברכה זו אבל לא היתה דעתו גם על השני הוא ממין הראשון משפ א"ל לחזור ולנריך אפילו כלל המין הראשון ואם אין מאחור המין אלא ששנייה מין פירות או ששניה מין מקרא אם יש עדיין לפניו ממין הראשון א"ל לבדך ואם כבר כלל הראשון נריך לחזור ולנריך אבל אם הם שני מינין לגמרי אלא שנספסר בברכה הראשון מחמת שברכותיהן שוות או שהאחד עיקר והשני פסל כגון שחוחה שגבר או י"ס ואח"כ הביאו לו דגים או נביטה למתק השחים אפ"ס שהכל בברכה אחת אנו ששנייה פסל לטבר שטי"כ שוחה יחזר והיה לפניו עדיין ממין הראשון אינם נספדים בברכה אחת אלא אם כן היתה דעתו עליהם או שהיו לפניו בשעת הברכה י"ס אפ"ס שהביאו לפניו ממין הראשון ולא אבל הראשון עדיין נריך לחזור ולנריך אם לא היתה דעתו עליו וספק ברכות להכל ולהתחלה טוב ליוזר לסיח דעתו על כל מה שיביאו לו ווארומים הקרואים א"ל בע"כ"י כיון שעשתה על בע"כ"י שחמם הרי דעתו על כל מה שיביאו אפילו היו שניהם לפניו אבל אם היה והשני הם שנים בהשיות שאין להשני דין קדימה על הראשון אפילו היו שניהם לפניו אבל אם היה להשני דין קדימה על הראשון אפ"ס שהיו שניהם לפניו בשעת הברכה או ובהשיותין לטפודו שפודו אפילו לא היה לפניו בברכה אפ"ס נתחייב לטפודו שפירות בברכה זו ובהשיותין לטפודו שפודו הכאה נכסנין שברכתו גם כן כמ"מ אלא שקבישת שפודה מועלת לו לבדך המו"מ (וע"ד שנתבאר ב"כ) וינריך על המשע קדימה לא ספד את ספד הכאה נכסנין אפ"ס נתחייב שפירות לטפודו בברכה זו לפי שאינו נדין שיספור מי שאיט חשוב את החשוב ממוט שלא כסוות: וכן אם היו לפניו שני מיני לחמניות ומה הכאה נכסנין שהאחד קבישת שפודה מועלת לו והשני אין קבישת שפודה מועלת (וע"ד שנתבאר ב"כ) או שח הכאה נכסנין שקבישת שפודה מועלת גם עם סרורי לחם מזונקים שאין עליהם חורה לחם או שנתבטל י"ס על כל זה ואומרים שאין חילוק כלל בין דבר החשוב לטא"י חשוב כל כך כל שברכותיהן שוות ואפילו יש לאחד דין קדימה על השני לכתחלה כששניהם לפניו הרי החשוב והמוקדם נספסר בברכה שאיט חשוב אף שלא נתחייב שפירות לטפודו ולגלות מיד ספק ברכות נריך ליוזר לכתחלה להחטין שפירות לטפודו גם החשוב בברכה זו כשאילו לפניו עדיין ואם יש לפניו ינריך עליו החלה: (ח) בעל כדו פרי לבדך ובריך וגם מ"מ מדוע ונאמר או נמאם עד שאיט ראוי לאכילה ים ממין זה לפניו עד וכן לא ינריך על הסוס ושפך יחזר ותמלא מתקוקו השמוד לפניו שאינן נשחים א"ל לחזור ולנריך והוא שהיתה דעתו עליו כבדור לאכול או לשחות ממה שלפניו אף אם לא היה טפל מידו מה שנינריך עליו אבל כשחם אין הברכה הלא אלא על מה שנידו בשעת הברכה: (ט) ואפילו אם היתה דעתו כבדור לאכול ולשחות עוד אין הברכה הלא אלא כשחם לפניו בשעת הברכה אבל אם אחר כך הביאורו לפניו נריך לחזור ולנריך

ה"ה

סדר ברכת הנהנין

אם נפל מה שנידו ממנו אפילו במקום שלא היה נריך לברך אם היה אוכל וזוהי ממה שצ"ח * ופ"ח *
 שומד על אמת היום מברך וזוהי אפ"ח שהמים שהיו לפניו כשנידו חלפו ועברו לפי שמתחלה
 בשנידו יגע שהמים הללו יתלפו ויעברו : (י) וכל מקום שהוא נריך לחזור ולברך ובזכות הרבאונה
 היה לנפלה ל"ל אחרים בשמח"ל וכן כל שמוכר שם שמוכר לנפלה * ואם נפל מידו האוכל או שפך
 הטוב קודם שישאר אלוהי יס"ח ויאמר למדי חוקך שיהא נראה כקודם שפוק ואין כאן חומת שם
 שמים לנפלה וכן כל ברכה לנפלה שמוכר בה קודם שאמר אלוהי : (יא) היה אוכל בחדר או בשל
 המחלף בידו וסוף לחדר אחר לאכל שם נריך לחזור ולברך אפ"ח שלא היה דעתו ביניהם ואפילו
 חזר לאכול במקומו כיון ששניה מקומו ביניהם הספיק אפילו ואם מתחלה בשנידו בחדר או היה
 בדעתו לטעם מקומו מחדר לחדר כחלמט אפילו אוכל בחדר השני מאלל אחר שברכתו כברכת
 הראשון א"ל לחזור ולברך וזוהי שני החדרים בנית אחד אבל מנית לבית או אפילו מנית לחזר
 אין דעתו משלה בלום אפילו טעל המחלף בידו כשהלך וחזר ואלוהי במקום השני בלא יסח הדעת
 ביניהם : (יב) גד"ח שאטו יוכל לראות מקומו הראשון במקום שאוכל אבל אם במקום שאוכל יוכל
 לראות את מקומו הראשון אבל שם אפילו דרך הלון ואפילו מקלח מקומו א"ל לחזור ולברך אפ"ח
 מנית לחזר אפילו לא היה כן בדעתו בשנידו ואפילו על מחלף אחר שברכתו כברכת הראשון (אם
 היה בדעתו לאכל בשנידו כמו שנתבאר) : (יג) וכל זה צריך או בני הגורד ועקר טלם ממקום
 למקום אבל אם היתה מקלח במקומו אפילו אחד מהם והשאר הלכו טלם אפילו לבית אחר אפ"ח
 אטו סמוך לבית זה בשם חזרים א"ל לברך על מה שיאכלו כאן אבל אם רז"ס לאכול במקום
 שטלם רז"ס לברך ואין מוטיל מה שהיהו מקלח חברים זה למה שיאכלו בבית אחר : (יד) וכל זה
 בדברים שאין ששנים ברכה לאחרים במקומם אבל דברים העשויים ברכה לאחרים במקומם הואיל
 וזוהי נריך לחזור למקומו אין עמידתו נמר שדעתו לסיך כשחזר ואלוהי אפילו במקום אחר
 על דעת שדעתו הרבאונה הוא אוכל וזוהי רז"ס שדעתו ואין נריך לומר כשחזר למקומו ואין
 נריך לברך בחלמט אפילו לא היה מקלח חברים בבית זה והוא שאכל כדכר בית אבל סתות מביית ד"ס
 בדברים שאין ששנים ברכה לאחרים במקומם : (טו) ומה הם דברים העשויים ברכה לאחרים
 במקומם י"ל כל שהוא מ' המינין אפילו מ' סירות (טז) ומה הם דברים העשויים ברכה לאחרים
 להנריך לברך במקום אפילו ו"ח שמין דגן בלבד פטון ברכה לאחריו במקומו מפני השיטות שיקרא
 מון ו"ח פח בלבד ולכהלה יתחבר בכל ז' המינין לברך במקומו וכן למינין ששי מקום בדיעבד
 אין נריך לחזור ולברך שספק ברשות להקל : (טז) ואפילו הלך בתוך הסעודה לבית אחר ואלוהי וזוהי
 שם דברים שאינם ספלים להסדה לפטון ברכה ראשונה ויחזר לברך עליהם בבית הראשון כגון סירות
 כיון שסם ספלים לפטון ברכה אחרונה ונספרים בבהמ"ז ע"ד שדעתו הרבאונה הוא אוכל וזוהי ו"ח
 לברך עליהם שם אפילו לא אכל שם פח ואפילו לא היה כן בדעתו בשנידו החליל לטעם מקומו
 כחלמט שדעתו (ואם אכל שם פח ואין רז"ס לחזור ולאכול פח במקומו הראשון מברך בהמ"ז במקום
 בחדר אפילו הספ) ומ"ח לכהלה אסר לטקוד ממקומו עד שיברך בהמ"ז או ברכה מפין ג' נבל
 ובר הסטון ברכה לאחריו במקומו (ואם שבה ועקר ממקומו ואין לו פח לאכול שם נריך לחזור
 למקומו אפילו היה שונן אם אסר לו שאין עליו טעם מחמת החטות שנתלו עמו בדרך ואינם רז"ס
 להחמין עליו וכדיעבד י"א אם נריך במקום שמוכר אפילו עקר במיד עקר אפילו לכהלה אם הוא
 דחוק כ"כ שגד שיחזור למקומו יתעכל החון במשיו ולא יהיה רשאי לברך עוד יברך במקום שמוכר : (יז)
 (יח) גד"ח בשלם היה כן בדעתו בשנידו החליל אבל אם מתחלה בשנידו החליל היה בדעתו לנמור
 שדעתו בבית אחר שמוכר שברי מחלה לא קבם במקום זה כל שדעתו לסיך הטעו סולמי דרכים
 שאוכלים דרך סילום שמוכר שברי מחלה לא קבם במקום זה כל שדעתו לסיך הטעו סולמי דרכים
 אטו סוף כלל כדי לאכול שם אפ"ח שהיה בדעתו מחלה ליעך לטם לא יעך עד שיברך ברכה האין
 אפ"ח הולך לדרך מלוא טיבת : (יח) ואפילו בדברים שאין טעוין ברכה לאחרים במקומם אם קבם
 פליים וסם דברים שקבשטן קבשטן טען שגד ומי דבם במדיטת אלו אין שני מקום הטוב הספק
 אם חזר למקומו אלא כשפחה הין למקומו כגון שהלך לדרך עם חבירו וסולמי דברים או שהלך
 לכה"כ או שהלך לרז"ס טען וססה כן אבל אם לא ססה אפילו עשה חז"ס דבר מנברי כרשות בדרך
 ערזי טען שהולך לקב"ו והטעם לכה"כ וכיוצא בזה אינו הטוב הספק וא"ל לומר אם דבר עם
 אחריו ולא סולמי אפילו הוא דבר כרשות וא"ל לומר אם יאל להביא דבר מנברי החליל או שהיה :
 (יט) האוכל בחדר שאינם מביית כיון שמתרחק עד שלא יוכל לראות מקומו הראשון מקלח

מדר ברכת הגתנין

קרב

שטי (כמו ממדר להודו שנהיפק מחיטה) ואשילי אכל פירות האילן במדרו וחזר ואכל ממנו במערבו כיון שאיטו יכול לראות מקומו הראשון מפני האילן שמפסיק בקרא שטי מקום ודרך לחזור ולגדל אם לא היה בדעתו לאכול במערבו כשכירך במדרו אבל אם אכל בהדר אחד אש"ם שיש מקום נבוכ בהמאנע ובה לאכול מהחזרו ענין אחריו החזר שאיטו יכול לראות מקומו הראשון אין זה שטי מקום כיון שמקום מחיטת: (ב) וכן האוכל בנן מוקף מחיטת ורואה לאכול מדרו כל אילן ואילן כיון שכירך על אחד אין לך לך לגדל על האחרים אם היה בדעתו בן כשכירך ומנן לנן המוקפים מחיטת כל אחד בפ"ע אשילי הם שמוכים זה לזה דרך לחזור ולגדל אשילי אם כשכירך היה דעתו על הכל לפי מהם כמו מניח לבית שאין דעתו מועלת כלום וכן מחילין לאילן במקום שאיטו מוקף מחיטת אם לא יכול לראות מקומו הראשון:

פרק י הביאו לפניו לאכול החיטות של פת ופת שלימה מזהו מן המוצר לבדך על השלימה י אש"ם הוא פת קיבר והקטנה והחתיכות מהתנים אשילי היה פרושה קטנה היא קודמת לבדך עליה שכל אם השלימה והשעורים והחתיכות מהתנים אשילי היה פרושה קטנה היא קודמת לבדך עליה שכל המוקפים במסוק ארץ חסה ושעורה וגו' מוקדם לברכה ואש"ם ירא שמים יואל ידי שתיק שמניח הפרושה בתוך השלימה ונמצא משתיק יחד האילן וגם השעורה היא מ' המנין והיא שלימה אבל אם השלימה היא של שיפון (שקרוין קארין) אש"ם שהוא מין שעורים כיון שלא חזרו הכתוב בפרושה אין לך לראות כלל עם פרושה של חטים: (ג) וכ"ל אם רואה לאכול מחתיק אבל לא איטו רואה לאכול אלא מאחת מהן יבדך עליה ואין לך לחוש להשנית אש"ם שהיא מוקדמת במסוק והיא חסונה וחביבה עליו משום קדמתה ושכינותה איטו מחוייב לאכול ממנה כלל ואשילי רואה לאכול פרושה שאינה מ' המינים ולפניו שלימה שהיא כשבעת המינים איטו מחוייב לאכול ממנה מפני שלימותה והשכינותה: (ג) הביאו לפניו לאכול שתי גלוסקאות שלימות או שתי פרושות אהה גדולה ואחת קטנה מנבך על הגדולה ויהא שתיקן ממין אחד וכוות בנקיות אבל אם היחה הקטנה נקיה והגדולה פת קיבר מנבך על הנקיה ואם שתיקן שוות בגדלות ושתיקן נקיות רק שזו לבניה יותר מזו מנבך על לבניה יותר אבל אם השניה שאינה לבניה כלל רק היא גדולה מזו יש להחזיק חזרה מן קודמת ברכה: (ד) וכל זה במין אחד אבל אם אחד של שעורים ואחד של כוסמין אש"ם שהכוסמין ישים ומקיים מכל שעורים מנבך על של שעורים לפי שהשעורה מפורשת בשבעת המינים מש"כ כוסמין אש"ם שסם מין חטים לא יאמר הכתוב בפסוק: (ה) גד"ל בשתיקן הבינות עליו כשזה אכל אם של כוסמין הבינה עליו יותר שות עליה ביניהם מ' המינים אם יש ביניהם מין אחד שהוא הביב אללו יותר מכלם מזהו מן המוצר לבדך עליו ולפסוק את האהר מברכתו • מ"מ אם החביב איטו שלם ואחרים הם שלמים מזהו מן המוצר לבדך על השלם: (ו) אם אין בדרוטיקן שוות הרי בדרושה טורא פרי העץ וטורא פרי האדמה קודמין ברכה שכל אש"ם סמין שברכתו שכל הביב עליו • אבל בפס"ע ובפס"א אם המין שברכתו בפס"א הביב עליו דרך לבדך עליו תחלה ואם שניהם שום בחיבה טוב להקדים ברכת בפס"ע אש"ם שאין חיוב גמור בדבר: (ה) ואם יש ביניהם מ' המינים אם בדרוטיקן שוות (בגון האגים וטגנים עם חמושים) עליו הוא מנבך וטוער את האחרים אשילי הוא חזי והם שלמים • ואם האחרים הביבים עליו יותר מנבך על חיזה מירנה ואם בדרוטיקן שוות ודרך לבדך על פיהם (בגון האגים או טגנים או מוקפים עם מיני קטניות) חיזה מהם מירנה יוכל להקדים לבדך תחלה מן הדקן אם שיהיה שום בחיבה אלא שסוב יותר להקדים ברכת בפס"ע לבפס"א ואם אותו שאיטו ממין י' הביב עליו יותר יש להקדישו אש"ם שברכתו בפס"א: (פ) שנעת המינים ענין יש להם קדימה וע"ז שכל המוקדם במסוק ארץ חסה ושעורה וכן ותחלה ורמזן ארץ זית שמן ודבש (דבש פירות חמרים) קודם לברכה אם כן שוין אללו בחיבות ואם התאחר במסוק הביב אללו יותר חיזה מירנה יקדים: (י) גד"ל בפירות זה עם זה או בחסה ושעורה זה עם זה • אבל חסה ושעורה עם פירות יש להקדים החסה ושעורה אש"ם ששכרות הביבים עליו יותר: (יא) בחיזה חסה ושעורה הכתוב מדבר כשקן בדרך האילן ענין ששעה ממנו פה או תשיל שברכתו בפס"א אבל כל שמנבךין עליו בפס"א או שכל אין מנבךין עליו לפי מין י' אש"ם הוא דבר שחביב בפס"א אללו יותר ואין ברכוהו שכל אלא טורא פרי האדמה וברכת מין י' הוא בפס"ע כמו שנתבאר: (יב) אשילי ברכת בפס"ע של כוסמין וט"ם ושיפון שאין כותבין בפרושה במסוק קודמין לברכה טורא פרי ענין של כל הפרושה אף שכן מין י' (ולכן מיני מחיבה שקרוין נשקד אשילי הוא של שיפון קודמין לכל מיני מרקחת אש"ם כן ממין י' ואף שסם הביבים עליו ביהר) הן מן הוה

שוא

סדר ברכת הנהנין

שוא קודם לטעום ואולי גם תיפסן שכן מין שטורס אם שרין בחגיגות לפי שארץ המדי שנספחין הספיין
 פסחין וכל הספון לו חסון מן המלאכה מארץ הראשון אבל חסה קדמתה ליה וכן שטורס לחמרים:
 (ג) חמרים קודמין לטעום ולתפסן אבל אין קודם לחסן ברכת מ"מ בין של חסה בין של שטורס שקודמת לנספ"ג
 אפילו אין חסין עליו יותר: (יד) ברכת הסח אפילו של כוסמין ותיפסן קודמת לכל הכרכות אפילו ליה
 רין: (טו) כל מקום שהחביב קודם בין שהוא חביב עליו ברוב הסעמים אפ"ס שאין חסין בו טעה בין שחסין
 בו טעה אפ"ס שאין חביב עליו ברוב הסעמים אפ"ס חסין עליו יותר: (טז) כל דיני קדימות הללו אינן אלא כשאינן לפני
 אבל אם אחרו שדין להקדימו אינו לפניו אפ"ס להחזין עליו ואם הביאו לפניו בעשרה מברך על מין הראשון
 אפ"ס שברטוחיך שותה והטמי חביב לו וסוח ממין ז' מ"מ יאכל ממין הראשון החלה:

פירק י"א ברכת הריח הסוב גריף לברך קודם שיחלל להריח כמו שמבדנין על האוכלין קודם
 שיטעום לפי שאסור ליטעום משהוא סוח בלא ברכה וכידי מברך אם זה שהריח הסוב
אף ממנו הוא מין עשב מברך בורא עשבי בשמים ויש לומר (עשבי) העיין בחרי"ק כמ"ט
 פשטת הריס (הכלי כו): (ג) ואם הוא מין עץ מברך עליו בורא. עצי בשמים ולפי איש עץ
 נמור ממנו עץ הילין אלא נבטלין שאין רבים ממנו כששבים ורק אלא קשים קצת כגבטולי הספון
 עץ שזלת נרד שקרין לחספס וכן סימלק (שקרין רוסמאריין) נקראין עץ לעינין ברכה ו כמו
 שפליט נלפון הספון שהספון נקרא עץ כמ"ס והסמנים נכפחי הסך וכן על ריח הסמן המבולת נרד
 (שקרין סעילאד"ג) מברך בורא עצי בשמים: (ג) ואם הוא מרי הראוי לאכילה בין מין הסך
 כמו חסוה ואחרון בין מרי האדמה מברך על ריחו קרוי אקנה יי אקנה קרוי העולם אקנה
 קרוי ריח טוב בפירות ואם עטל נידו לאכלו נלבד והריח שולח מליחו אל חושמו איש מברך
 על ריח זה הוילי אלא עטל נידו כדי שיעלה הריח אל חושמו רק לאכילה לנדס אפ"ס נמלך ומגביה
 סרי אל חושמו ליטעו מריח קודם שיאכלו או מברך החלה אשר נתן ריח טוב בפירות ואחר כך
 ברכת טורח מרי הסך או כס"א וזכולו ואפילו מרי שאין ראוי לאכילה אלא על ידי הערבות אם
 שקר טורח לך עין קמטן (שקרין ימריניד) ואשרן (שקרין נעגליך) ששומדין לתנבין בחבטילין
 עץ ואחרים מברך על ריחם אשר נתן ריח טוב בפירות ויש חולקים בזה ואחרים שמברך עליהן
 בורא עץ בשמים מאחר שאינם ראויים לאכילה עשום. ומספק יש לברך עליהם בורא מיני בשמים
 שהיא סוללה כל המינים ויולא כס ידי תננהו נדיעבד על כל המינים וכן בדבר שספק לו אם הוא
 מין עץ או מין עשב: (ד) וורדים סהס שושיס (שקרין ריווי"ן) הנדלים בקרקע מברך על ריחם
 בורא עשבי בשמים והנדלים באלין מברך בורא עץ בשמים ואפ"ס גראוים לאכילה במרקחה און
 שיקרס טורח לך אלא להריח: (ה) וכל שאינו לא מין עץ ולא מין עשב כגון הסמר וזוא מוסק
 (שקרין סיוס"ג זל"ה) היוולת החושבותה שגורא חסי ידוע שמתקבץ עס החלה כמין דס ואפ"ס מתיבס
 והטעם ממנו חסור מברך על ריחו בורא מיני בשמים ואסור לאכלו וליהוה נחבטיל משום חסוה דס ויש
 מהדרין ובעל נעס ימירד לפלחו נכספך על חורס: (ו) עמן שפסמו נכשמים אם יש ממנחות סהטס
 שבתן מברך על ריח הסמן ככרכת סהטס עץ בשמים או עשבי כשמים ואם סינו מהסמן לגמרי רק
 שריח עולם שבתן א"א שמתברך בורא מיני בשמים ויש להוסיף להכריסם אבל מים כסחחסיס מהטסס
 סרי סס כסחחסיס סהטס ומברך על ריחם ככרכת סהטס לנדרי הכל. וכן על ריח מים סוסקפס מהטסס
 מברך עץ בשמים כגון סלטסס והסליפ"ס: (ז) ואם יש נדחך הסמן ממנחות סקריסס מעץ ומעשבי
 בשמים מברך בורא מיני בשמים לנדרי הכל וכן אם עץ ומקבין בשמים שחוקים ומשורבים יחד בשמים
 גלי ימירוסין שמן מברך על ריחם בורא מיני בשמים אבל אם אינם שחוקים ואפסר להפרידס לך
 לברך על זה נכס עמלס וז"ל ככ"ס וסוב להקדיס ברכת עץ בשמים לעשבי כשמים ואם יש כריסס סריס
 סוא מוקדס לנכסס. ואם יש לפניו נס דבר שברטוחו בורא מיני בשמים גריף להקדיס ברכת עשבי
 מבורא מים בשמים: (ח) אין מברכין על הריח הסוב אפ"ס ומעס להריח בו אבל מונחר
 שמוגריס בו אם הנכריס ליהן כסס ריח און מברכין עליו לפי שלא נעשה להריח כעמלס בו מונחר
 ואפ"ס מונחר שמוגרין כריח אפסר כסס ריח דס ואפילו כשמים שמוגרין סמו האפסריס לביח כססא
 לנכסל הריח על און מברכין עליהם כולל אף אם נס להריח כסס שלא כריח סהסא הוילי ואין שומדיס
 להריח כסס ליטעו מריחם רק להטעור ריח דע נלבד. ולכן י"א שהמריח נהאחרו על מלוא און
 מברך עליו כל שבתת ימי סאו. אפ"ס שמתברך להריח בו איש עמירד להריח בו אלא ליטעו לפס מע

סדר ברכת הנהנין

קבו

ואינו דומה נחתרו של כל השנה ושאר פירות השומדים לאכילה שאע"פ ששיקרא לאכילה מ"מ רגילות
 הוא נ"ב להריח מהם בעטת אכילה ולכן נקראים נ"ב שומדים לריח וי"ל שגם נשכפת ימי החג מאחר
 שמתור להריח זו נקרא נ"ב עומד לריח כמו בשאר ימות השנה ולכן טוב למטע מלהריח זו כל החג
 להגלל מסתק ברכה אבל הסוד מן הרין אסור להריח זו כל החג כמ"ס בהלכות טלוב : (ט) וכן
 פלגין ונגביל בחושן אף מי שנהנה מריחם י"ל שאין לברך עליו לפי שמכין שטובין לחבלין בלנד
 ואין רגילות כל כך להריח בהם לא נקראו שומדים לריח כלל מאד"כ קצטון ואסור רגילות הוא להריח
 בהם אפילו שלא בעטת אכילה וגם כשמשימים אותם בחבטיל מתכוונים גם להיות ריח התבטיל נודף
 ויש חולקין בזה ולכן נכון למטע שלא להריח בהם • וכן שלא להריח בלחם הם אם יש לו ריח טוב
 להגלל מסתק ברכה : (י) ואפילו בשמים השומדים להריח בהם אם שומחים בלחם מקום שלא הונחו הם
 כדי להריח בהם הם כגון שחננו בחדר להניעם ולהמרים הרי הנכנס לשם ומריח איש מברך ואפילו
 כגון כדי להריח בהם • אבל כשמוכרים בחנות שנמכרים הם לרדך לברך על ריחם כל הנכנס לשם
 והנה מהרי"ט • לפי שבהנחתם הם מתכוין המוכר גם שיעלה מהם ריח טוב ויקפלו עליהם קונים וכן
 המוכר מברך נפטם הרבואה שנגמם והנה מהרי"ט ואפילו השומחים בחדר להניעם הם אם נעלו בידו
 והגביהם מתקומם להקריבם אל חופמו להריח בהם לרדך לברך מאחר שסם בעלמן עומדים להריח רק
 שנמקום זה ששומחים עתה אינם שומחים לריח וכיון שהגביהם בידו הרי שיה מקומם לתוך ידו כדי
 להריח (ומטעם זה הטוב פרי בידו לאכלו בלנד ואח"כ מולך ומגביה הסרי בידו אל חופמו להריח
 זו לרדך לברך כהל"ל לפי ששנה מקום הראשון שהיה שם המרי' שלא לריח שהוא ידו) : (יא) ריח
 טוב שיקר לו עיקר כגון בגדים השומרים י"ל שאין מברכין על ריחם וטוב לחוש ולמטע מלהריח
 בהם אבל כשספיו בחבוט בשמים ונקלט הריח לחוש לגברי הכל אין לברך עליו לפי שלא הונח זו
 בשמים כדי שיקלט הריח אל חוט : (יב) הרואה פרי חדש שמתחדש משהו לשנה או אפילו שרי
 שמיים בשנה והנה בראייתו מברך שחייט אפילו רואה ביד תבירו או על האילן ואם אינו נהנה
 בראייתו אינו מברך עד שעת אכילה והטוב נהנו שלא לברך בכל ענין עד שעת אכילה כדי שלא
 לחלק בין-שנהנה בראייתו למי שלא נהנה • וברך החלה שהחייט ואח"כ בספ"ע או בספ"א והמברך
 בשעת ריח לא הספיד לו נהנה בראייתו : (יג) אין לברך עד שנגמר החלטם גידול הסרי ומ"מ אם
 בידן מסביליו הפירות שסם ראייתם לברכה ספ"א ע"כ שנתבאר פ"ו אין לרדך לחזור ולברך שהחייט
 אחר החלטם גידולם ואם לא בידן בראיה ראשונה או באכילה הראשונה יש לברך על הרואה השני
 או על האכילה השניה בלא שם ומלכות : (יד) פרי שיש בו מינים הרבה מברך על כל מיין ומין
 או על גודלנות (כגון שקורין גדלייתין ובראיתין) או המוחים (כגון חסות בשבדות וחפוח שנפלי הער)
 או ממינס אבנים (שקורין גדלייתין וקארטיין) ואפילו יש להם פנים אחד כגון הדומות ושחורות :
 (טו) אין מברכין שהחייט אלא על דבר הניכר היטב שהוא חדש ואין עתה כיואל בו מן היטב לפיכך
 אין מברכין אלא על פירות שאין יכולין להקיים משנה לשנה כשמיניי החדש אין בעולם כיואל בו
 מן היטב ואף שיש מקומין אותם פ"ה החבולות הם מעט מזער ואין חוששין להם אבל מיני ירקות
 שמשמיים אותם בבורות ומתקיימים הם כל ימות השנה (שקורין רעפא"ד או בוריקע"ם) אין מברכין
 עליהם בחדום הכולל ויש יבטם רבים וכיואל בהם ואף אם הוא לא אבל מהם כל ימות השנה הרי
 אחרים רבים אכלו מהם ואם החדש ניכר היטב נפטמו וגם במראיתו מברכין עליו שהחייט כגון
 הריפות שטוסין מדגן חדש שוכרים היטב סהם חדשים במראית העין וכשעמם שהוא לשנה : (טז) ריח
 שמתחדש משנה לשנה יש אומרים לברך עליו שהחייט כמו על פרי מאכל ויש חולקין לכן יש לברך
 בלא שם ומלכות :

פרק יב כל שמחה לבב הנאה לאדם משובת עולם הוא חייב לברך עליה ואם אין עמו שותף

בשובת מברך שהחייט ואם יש עמו שותף בעונה מברך הסוב והמשיב : (ג) כיצד נטע
 בית חדש או קנה • או קנה בגדים חדשים אפילו יש לו בית ובגדים כיואל בהם לרדך לברך שהחייט
 וכן אם קנה וחזר וקנה לרדך לברך על כל פנים ולא על החדשים בלנד אלא אפילו עמיס כל שם
 החדשים זו שלא היו שט המלום אבל אם היו שלו וממרו וחזר וקאלם איש מברך עליהם • ואם
 קנה בגד להכנסתו או פנים הוא וטעם בני ביתו מברך הסוב והמשיב כיואל ויש עמו שותף בעונה :
 (א) ואם ניתן לו נמנתה י"ל שמברך במקום שהחייט הסוב והמשיב שהוא פונט לו ולתקן (שם)
 שמקבל עמי הוא פונט לתקן שוכרו הקב"ה לעשות נדקס • ואם המקבל עמיר שמה סתקן שמקבל
 שמו (שמונה) וי"ח ויש לחוש לדגרייהם ולברך שהחייט ספ"א ברכה הראויה והריבס וי"א נכנסת לד"ס :

סדר ברכת הנהנין

לגד כגון נרדף רחמנו לא יאמר שהרי אומר נרצה לבטלה משום הזכרת ש"ס לבטלה בין שמכיר בלשון
הקודם בין בשאר לשונות ולכן נרדף להזכיר לאותם שרצו על לבטלה לומר נרדף כי בלשון לשכח אף על
דבר ענין בין שמחה לבט : (פ) אין לברך עד שיבא מהסכנה לגמרי לפיכך לא יברך החולה עד שיחזור
לבריאותו ולא יאמר מלברך כי' והלומין כי' שרצו וטוב שלא לאחר ג' ימים לפיכך אם יבא
הסכנה ביום ב' אחר קריאת ההורה יברך כגמי עשרה בלא ספר תורה ולא ימחין עד יום ה' : (ו) יש
אומרים שחין החולה מברך אלא על חולי שיש בו סכנה כגון מכה של חלל וכיוצא בו מהלכים שמחללים
עליהם את השנה ולמטה יש לנהוג שכל שמואל על הפתח יותר מג' ימים יש לו לברך כגממו : (ז) יש
אומרים שחין מברכין בגומל אלא על ארבעה שמו חמשים בלבד ויש אומרים שהוא הדין לכל מי שהיה
בסכנה ויניח על כן שכל עליו כותל או שניטל מדריסה שור (והוא) ועיוותיו או ששמד עליו ארבע לפרש
ביישוב או אם נגבים באלו או שודדי לילה ויניח כולם חייבים לברך בגומל כל שהיה חשש סכנה ושמות
וקטנו : (ח) הרוחה חמתי ישראל ז"ל בְּרֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרֹךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתְךָ בְּרֹךְ הַיִּרְאָה לְיִרְאָיו
חמתי ש"ס לרדף לברך בְּרֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרֹךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתְךָ בְּרֹךְ הַיִּרְאָה לְיִרְאָיו : (ט)
(ס) הרוחה מלבי ש"ס לרדף לברך בְּרֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרֹךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתְךָ בְּרֹךְ הַיִּרְאָה לְיִרְאָיו : (י)
ואפי' שומא שידע שמתוך שבר מברך וס"ס בגל שאר נכרות הראיה (שיתבאר בספר) כ' שאינה של כהנה
אלא שש"ס ק' מרבים שבו של מקום כ"ס : (י) מטה להסתדל לראות מלך אפילו של אפי"ס. ואם ראה
ש"ס אל יבטל מלמדו יותר לראות. אם לא שבה בגול יוחר ונכסד גדול יותר : (יא) הרוחה בחי ישראל
בשמן לרדף לברך בְּרֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרֹךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתְךָ בְּרֹךְ הַיִּרְאָה לְיִרְאָיו : כחורבן לרדף לברך
בְּרֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרֹךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתְךָ בְּרֹךְ הַיִּרְאָה לְיִרְאָיו. והשולל נהגו שלא לברך אלא על בני נכסות שמתחללן
בחוסי. הרוחה קברי ישראל ז"ל בְּרֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרֹךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתְךָ בְּרֹךְ הַיִּרְאָה לְיִרְאָיו :
אֱתָהּ בְּרִין וְגַלְגַל אֱתָהּ בְּרִין וְהַיִּת אֱתָהּ בְּרִין וְיִוָּדַע בְּרִין וְהַיִּת בְּרִין וְהַיִּת בְּרִין וְהַיִּת בְּרִין וְהַיִּת
וְהַיִּת בְּרִין וְהַיִּת בְּרִין וְהַיִּת בְּרִין וְהַיִּת בְּרִין וְהַיִּת בְּרִין וְהַיִּת בְּרִין וְהַיִּת בְּרִין וְהַיִּת בְּרִין וְהַיִּת בְּרִין
למן ז"ל בְּרֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרֹךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתְךָ בְּרֹךְ הַיִּרְאָה לְיִרְאָיו : (יב) הרוחה בריות משונות אם הם ממשי
בסם ומלכות אם ממשע עליהם כח שמתבאר. הרוחה חילנות סונות והאות ובריות נאות לרדף לברך
בְּרֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרֹךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתְךָ בְּרֹךְ הַיִּרְאָה לְיִרְאָיו : (יג) כל נכרות הראיה אם שור ורואה
אותו דבר ענין עליו נתן ל' יום אפי' שור ומברך) אבל אם ראה אחר כיוצא בו כגון מלך אחר או חסד
כשור ורואה בסוף ד' שבועות ביום ג' שור ומברך) ומוזין מיום הראיה (כגון אם ראה ביום א' בשבת
אחר אפילו ראה זה אחר זה מיד לרדף לחזור ולברך חן מקברי ישראל שאפילו ראה קבר אחר אפי' מברך
הוא ל' וכן מברכת משה בכריות ונכרת סכנה לו בשלש אפי' מברך על כיוצא בו כל אפילו אחר ל'
אלא כשם ראשונה שרואה החיהו גדול : (יד) כיוצא במי יבין ורואה חילנות שמוציאין מרה לרדף לברך
בְּרֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרֹךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתְךָ בְּרֹךְ הַיִּרְאָה לְיִרְאָיו : (טו) בריות טובות ואיטנה
טובות ליקנות קרם בני אדם ואפי' מברך אלא כשם ראשונה שרואה בגל שנה : (טז) על הדיקן
ואם כמין טעם יורס כחן בלורד השמים ממקום למקום ונמשך ארו כשנסע ועל חוששות וכו' רעדה הארץ
ועל הנביאים ועל הרעמים ועל הרוח שנסע בנסף וכו' רוח שברה חוקים ביוצר על כל א' מאלו לרדף לברך
בְּרֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרֹךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתְךָ בְּרֹךְ הַיִּרְאָה לְיִרְאָיו : (יז) רואה יאמר בְּרֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּרֹךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתְךָ בְּרֹךְ הַיִּרְאָה לְיִרְאָיו : (יח) רואה נרק כחמד מברך על שיהיה נרצה את
לכל בזה אחר זה מברך על זה וחזור ומברך על זה ונכח השולל בגדיטת אלו לברך על ככר עושה מעשה
בראשית ועל כרעם שברע ובוררו שלא שולל לפי שברוך שמים כס בלס זה אחר זה מיד ואפי'
לברך נרצה אתה כ"ס זה אחר זה כי טוב יותר לשבת למקום ברוב השננות מלשבת בשבת א' ונחזר
לרעם שבו ונעורו מלא שולל לפי שרעם שברך נכסות ראשונה וכן על הרעמים אבל אם תפארו בין נרק לברך
השנים נספר על כל הברקים נכרתה שברך נכסות ראשונה וכן על הרעמים אבל אם תפארו בין נרק לברך
זכר רעם לברך לרדף לחזור ולברך עליהם : (יט) היה יוסב במקום לא ספור ותעמ קל רעם או ראה נרק אם
יכל לנאת ולברך חן כדי דיבר לכוס הרעם או הנרק לרדף לנאת ולברך ובגון שאל מע עדיין בנאקס
בדיוטת ולא שם לרבי עדיין או שיכל ליטול ידיו חן כדי דטר ואם לא לא יאמר כדי דיטר חן
לברך על השבר ו"ח בזה ובסוף נכרות לסקל לכן אחר חן כדי דטר יברך בגל סה ומלס :

דיני הלולב

קכז

לולב עם המינים • ג' מיני לולב דהייט לולב והדס וערבה איז קארום וואוויס יחד ולא יחסי
 חוץ אז מתיחה וואך ביניהם ובשעת עטילה יהיה שדרת הלולב עד סוף ויחזי ג' הדסים
פי בימיט ווי' בשמאלו ווי' בראשו הסדרה טופה קאה לימין וסמי כדי ערבות אי' לימין ווי' לשמאל •
זמן הדן ים לנרד על הלולב אחר החמלה קודם הסלג אלא לטי שמצות עטילתו בטובה הוא מזה מן
 המונחר ווי' אשכנז נלאת מצות הכנסה ממזי הרואים לסיק בנטק קודם שיהלל בשודו בטובה ינרד •
 דקה הלולב החלה לבדו בימיט וינרד ווא"כ יקה האחרון בשמאלו ובמקום סיום הלולב והדס וערבה
 יחזר האחרון עם הלולב ויעטע נשטה קלות מ"י מעטעים שכלל זד טיעטע יעשה ג' הולכות ו'א'
 אונאה דהייט הולכה וכוונאה ג"ס ובכל הכוונאה יע סוף הלולב ומיניו והאחרון לחוה של חמט •
 ודעיטעטע יזרע שלג יע ראש הלולב ככותל רק שיהיה הלל ביניהם • סדר העטעים הראשון לדרום
 סמי לזמן בג' למחרת הרביעי למעלה החמישי למטה ולא שיהיך מ"ו ראש הלולב למטה אלא שיהולכה
 יחיה לזד מטה והכוונאה לזד מעלה סוף מלמעלה (וקן בכל העטעים יהיה ראש הלולב לזד מעלה
 אלא שיהולכה חיה לאחור זד ממעטע) הששי למערב • ובהלל יעשה ד"ס מ"י מעטעים דהייט סמט
 אי' כבודו לה' שבתחילה ואחר כוונאה ה' הושיעה נא • ואחר כוונאה א"ה הושיעה נא ואחר כבודו
 לבסוף • ואם בירך של הלולב אחר החמלה כב"ה לא יעטע כהלל אלא ג"ס דהייט כבודו חמט
 וסוף וכונאה ס"א (כת"ש בר"מ) :

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
 וצונו על נטילת לולב :**

ביום ראשון מנרד :

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שדחתנו ומקמנו והגיענו
 לזמן הזה :**

אלו ימים גומרים כסא את הסלג ב' ימים ובי' לילת ראשונים של פסח • ב' ימים דטוטות • ס' ימים
 דטוטות • ח' ימים דהנוטה • ובמיים שאין נומרים את הסלג ים לנחט שסוף לבדו ינרד בחמט
 ובסוף וסוף יעו אמן ואלו כנרכחו :

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו לקרוא את ההלל :**

א הַלְלוּהָ | הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה :
ב יְהוָה שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :
ג מִמְזוּרַח־שָׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה : ד רַם עַל־
כָּל־גּוֹיִם | יְהוָה עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : ה מִי כִּי־הָיָה אֱלֹהֵינוּ :
ו מִמְּנִיבֵיהֶ לְשִׁבְתָּ : ו הַמְשִׁפִּיֵדִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ :
ז מִקִּמִּי מַעְפָּר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן : ח לְהוֹשִׁיבִי
**עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : ט מוֹשִׁיבִי | עֲקֶרֶת הַבַּיִת
 אִם־הַבְּנִים שְׂמֹחָה הַלְלוּהָ :**

כונאה

א **בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע וְיִתְחַנֵּן בְּיַד יְהוָה**
 ב **וְיִתְחַנֵּן בְּיַד יְהוָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמִּשְׁלוֹתָיו:**
 ג **הַיּוֹם רָאָה וַיִּגַּם תִּרְדֵּן יִסַּב לְאַחֹר: י הַהָרִים רָקְדוּ**
כְּאֵילִים וְגִבְעוֹת כְּבְנֵי-צֹאן: ה מה־לָּה הַיּוֹם כִּי תִגֹּס תִּרְדֵּן
תִּסַּב לְאַחֹר: י הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים וְגִבְעוֹת כְּבְנֵי-
צֹאן: ו מלִפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 ח **הַהֲפֹכֵי הַצּוּר אֲנִים-מִיֵּשׁ חֲלָמִישׁ לְמַעֲיֵנוֹ-מָוִם:**

בבלש חרש וחס"ט ספח דולג:

א **לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לַשִּׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל-חַסְדְּךָ עַל-אֱמֻנָתְךָ:**
 ב **לְמַה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: ג ואלֹהֵינוּ בַשָּׁמַיִם**
כֹּל אֲשֶׁר-הִפִּיץ עֲשׂוֹה: ד עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:
ה פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: ו אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא
יִשְׁמְעוּ אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן: ז יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא
יִתְלַבְּבוּ לֹא-יִדְבְּעוּ בְּגִדְהֶם: ח כְּמֹתָם יִדְּוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר-בְּיַמְתָּ
בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל בְּמַחַ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֹם הוּא: י בֵּית אֲחֵרָן
בְּמַחַ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֹם הוּא: יא יִרְאֵי יְהוָה בְּמַחַ בִּיהוָה עֲזָרָם
וּמִגֹּגֹם הוּא: יב

יב **יְהוָה וְכִרְנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת-**
בֵּית אֲחֵרָן: יג יִבְרַךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם-
הַגְּדֹלִים: יד יִסַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל-בְּנוֹתֵיכֶם:
טו בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: טז הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי-אָדָם: יז לֹא-הִמַּתִּים
יִתְלַלְתֶּיהָ וְלֹא כִלְיֵי-יָדַי דוּמָה: יח וְאַנְתֵּנוּ וְגִבְרָתְךָ יְהוָה
מַעֲרַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

בבלש חרש וחס"ט ספח דולג:

א **אֱתֵבְתִּי כִּי-יִשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹלִי תִחַנְנֵנִי: ב כִּי-יִהְיֶה אָזְנוֹ**
לִי וְכִימִי אֶקְרָא: ג אֶפְשֵׁנִי תִכְלִימֹת וּמַעֲרִי שְׂאוֹל

כִּלְגוּיִם סִבְבּוֹנֵי בְשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם : יא סִבְבּוֹנֵי
 גַּם־סִבְבּוֹנֵי בְשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם : יב סִבְבּוֹנֵי כְּדַבְרֵי־מֵי
 דַּעֲבוּ כַּאֲשֶׁר קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם : יג דַּחֲזָה
 דַּחֲזִיתָנִי לְנֶפֶל וַיהוָה עֲזָרָנִי : יד עֲזֵי וּזְמַרְתָּ יְהוָה וַיהוָה־לִי
 לִישׁוּעָה : טו קוֹל רִנָּה וַישׁוּעָה בְּאֶהְלֵי צַדִּיקִים יָמִין
 יְהוָה עֲשֵׂה תִיל : טז יָמִין יְהוָה רֹמְמָה יָמִין יְהוָה עֲשֵׂה
 תִיל : יז לֹא־אֲמֹת בִּרְאֻתָהּ וְאִסְפָּר מִעֲשֵׂי־יְהוָה : יח יִסְרֹן
 יִסְרָנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי : יט פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צַדִּיק
 אֲבֹאֲבָם אֹדְהָ יְהוָה : כ זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים
 יִבְאוּ בוֹ : כא אֹדְדֶךָ כִּי עֲגִיתָנִי וַתַּחֲזֵלִי לִישׁוּעָה אִיד :
 כב אֲכֶן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה אֶבֶן : כג מֵאֵת
 יְהוָה הַיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ סֵאת : כד זֶה
 הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ :

מה אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא
 אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא : אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא :

ט בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית
 יְהוָה טוֹד : כו אֵל | יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ אִסְרוּ־תַנּוּ
 בַעֲבֹתֵינוּ עַד קִרְוַת הַמִּזְבֵּחַ אֵל : כז אֵלֵי אִתָּה וְאוֹדְדֶךָ
 אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ אֵל : כח תוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי
 לַעוֹלָם תִּסְדּוּ הַיּוֹם :

תְּהַלְלוּהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל־מַעֲשֵׂיהָ וְחִסְדֵיהָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי
 רְצוֹנָהּ וְכָל־עַמּוּהָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
 וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאְרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיִּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
 טָלְבָנוּ : כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְחָה נָא לְזַכֵּר : כִּי מַעוֹלָם נַעַד

עולם אֵתָהּ אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבּוֹתָיו:

ש' טבטן טמר נר"ח אחר טלל טסק זס:

וְאַבְרָהָם זָכָן בָּא בְיָמֵינוּ וַיהוָה בָּרַךְ אֶת־אֲבֹתָם בְּכָל:

ולמר ובריה ישמרני וחיני כן יהי רצון מלפניך אלהים חיים ומלך שלם אשר ביד נפש כל חי אמנ: כל זש ילמר נ"ס

נר"ח וני"ס וכוה"ט קדיש טלם וכוטכס חגי קדיש נר"ח וני"ס וכוה"ט למרים טאן טיר טל זס ונר"ח למרים נרבי נטפי אחר טיר טל זיוס ק"י וטני"טין ס"ח וקראין נר"ח וכוה"ט די נברי קדיש טל ס"ח ואח"כ למרים אטרי ונא לזיון ומכניסין ס"ח להיכל ואח"כ אמר טט"ן ח"ק ומחוללים טמלם טמוקף ומטריין כהטילין נר"ח קודם טקדיש * וכוטכס נ' נברי וקדיש אטרי ונא לזיון קדיש טלב ומכניסין ס"ח להיכל ואח"כ למרים בית טקב:

מוסף לראש חודש

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא * אֵל עֶלְיוֹן זָמַל וְהַסֵּדִים מְדֻבָּרִים

קנה נכל * וזכר נסדי אבות ומביא טאל לבני בגייתם למען שמו פאצאבה:

מֶלֶךְ עוֹזר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אֲבֹתֵינוּ:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְבַרְכֵה מְתִים אַתָּה רַב לְחַיִּים:

י"ח מוריד הטל: ב"ה משיב הרוח ומוריד הטל:

מְכַלְכֵּל מַיִם בְּהַסֵּד מְבַרְכֵה מְתִים בְּרַחֲמֵיךָ רַבִּים טוֹקֵה טַפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים

ומטיר אטורים ומקנים אטונותו לישי עפר * מי בטיה בעל גבורות

ומי דומה לך מלך מכית ומכסה ומקנים ישעה:

וְנִצְּחָן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבַרְכֵה הַמְּתִים:

נחמת טט"ן למרים זס:

בְּרַחֲמֵיךָ יְהוָה יִתְּנֵנוּ לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲכִים הַמְּזַנֵּי מַעְלָה וְעַסְקֵה יִשְׂרָאֵל

מְבַרְכֵי מִשְׁחָה יְהוָה כָּלֵם קְדוֹשָׁה לְךָ יִשְׁלֹשׁוּ בְּכַתוּב עַל־יַד

גְּבִיּוֹת וּמְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ * קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת

מְלֵא כְלֵי־הָאָרֶץ בְּבוֹד: לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ בְּבוֹד

יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קְדוֹשָׁה כְּתוּב לְאָמַר: מֶלֶךְ יְהוָה לְעוֹלָם

אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תְּהַלְלֵהָ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשָׂדֵה קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם וְהַלְלֵהָ מְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

רֵאשֵׁי חֳדָשִׁים לַעֲמֹה נְתַתּוּ • זְמַן כַּפָּרָה לְכָל
 תּוֹלְדוֹתֵם • בְּהִיוֹתֵם מִקְרִיבִים לַפְּנֵי וּבְחֵי
 רְצוֹן • וּשְׁעִירֵי חַטָּאוֹת לְכַפֵּר בְּעַדְם • וּזְרוֹן לְכָלֵם
 יִדְעָה וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא: מִזְבַּח חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן
 תִּבְנֶה • וְעוֹלֹת רֵאשׁ חֲדָשׁ גַּעֲלָה עֲלֵיו • וּשְׁעִירֵי עֲזִים
 גַּעֲשׂוּהָ בְּרְצוֹן • וּבַעֲבַדְתָּ בַּיּוֹם הַמִּקְרָשׁ גִּשְׁמַח כְּלָנוּ •
 וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדָה הַנְּשַׁמְעִים בְּעִירָה הָאֲמֹרִים לְפָנַי
 מִזְבְּחָה • אֲהַבֵּת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אָבוֹת לְבָנִים
 תִּזְכּוֹר: וְהִבְיָאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָה בְּרָנָה • וְלִירוּשָׁלַיִם בַּיּוֹם
 מִקְרָשָׁה בְּשִׁמְחַת עוֹלָם וְשָׁם גַּעֲשׂוּהָ לַפְּנֵי אֶת־
 קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תִּמְיָדִים כְּסֻדְרָם • וּמוֹסָפִים
 כְּהִלְכָתֵם • וְאֵת־מוֹסֵף יוֹם רֵאשׁ חֲדָשׁ הַזֶּה • גַּעֲשׂוּהָ
 וּנְקַרִיב לַפְּנֵי בְּאֲהָבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנָה • כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ
 עָלֵינוּ בְּרִוְרָתָה עַל־יַד מֹשֶׁה עֲבֹדָה מִפִּי

כְּבוֹדָה כְּאֹמַר :

וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים תִּקְרִיבוּ עֲלֶיהָ לִיחֹה פְּרִים בְּגִיר
בְּקָר שְׁנָיִם וְאֵיל אֶחָד בְּבָשִׂים בְּגִיר־שָׁנָה
שֶׁבַע־הַתְּמִידִים: וּמִנְחָתָם וְנֹסֶפֶיהֶם כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרִינָם לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִינָם לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִבְבֹשׁ •
 וְיֵין כְּנֹסְבוֹ • וּשְׁעִיר לְכַפֵּר • וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתֵם:
וְאֵלֶּינִי וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת־חֲדָשׁ
הַזֶּה • לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה • לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה •
לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה • לְפִרְנָסָה וּלְכִלְקָלָה • לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם • לְמַחִילַת חַטָּא וּלְסִלִּיַת עֲוֹן • כִּי־בַעֲמֹה

מוסף לראש חדש
 ישראל בחרת מכל האמות וחקי ראשי חדשים
 להם קבעת: ברוך אתה יהוה מקדש ישראל
 וראשי חדשים:

רצה יהוה אלקינו בעמך ישראל ולהפלתם שעה והשב העבודה
 לדביר ביהוה ואשי ישראל והפלתם באהבה תמבל ברצון והיה
 לרצון פמיד עבודה ישראל עמך:
 ותחוננה עינינו בשיבה לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה המפורד
 שבינתו לציון:

<p>מזדים אנחנו לך שאמנה הוא יהוה אלקינו ואלשי אבותינו אלשי כל ישר ויצקנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשקה גדול ותקדוש על שנתנוקט וקסמנו בומיני ותקטנו והאמנוקט וקטנו למצרות קדושה ונשוב אליה לשמור בקדוה ותשלות רמנה ותעבדה בלבב שלם על שאט מזדים לך ברוך אל המזדאות:</p>	<p>מזדים אנחנו לך שאמנה הוא יהוה אלקינו ואלשי אבותינו לעולם ועד צור בנינו מנו ישענו אמה הוא לדור ודור ונדה דה וקספר התולקה על בנינו המסורים בקנה ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיה שפקדיוס עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שפקדנת ערב וקדו ותצדקים הפסוב פי לארכלו בקנה ותקדנם פי לארכמו חסדך פי מעולם קנינו לך:</p>
--	---

במחנה ועל המסים:

ועל המסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל המשועות ועל הנפלאות
 שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי מהרעהו בדידותו בנה גדול השמונאי ובניו בשעמדה מלכותו
 הרשעה על עמך ישראל להשיתם תורתה ולהעבירם מתוך רצונה
 ואמה בקדוה נרבים עמדה להם בעת צרתם רבת את דרכם בנה את
 דנים נקמה את נזקתם מטרף גבורים ביד הלשים נרבים ביד מעשים
 וקמאים ביד מהירים ורשעים ביד צדיקים נדים ביד עוסקי תורתה וקה
 עשית שם גדול וקדוש בעולמה ולעמך ישראל עשית השמעה גדולה
 ופרקן בהיום הזה ואתר בה באו בנה לדביר ביהוה ופנו את ידכיה
 וטקרו את מקדשה ותלקו רוח בחרות קדושה וקבעו שמענת ימי
 הקנה אלו לתודות והלל לשקה הגדול:

ועל כלם ורחבה ורחוקים ותגישא שקה מלפני פמיד לעולם ועד:
 וכל

מוסף לראש חדש

וְכָל-יְהוּדִים יוֹדוּהָ וְיִתְלַלוּ שְׂמֵחָה תְּהוּלָה לְעוֹלָם בִּי טוֹב הָאֵל
יִשְׁעֵיכֶם וְעֲזָרְתֶּם סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שְׂמֵחָה
לְךָ נָא הַחַדְוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְּשֻׁלְשֶׁת בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה
עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הַאֲמוּנָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנֵי כְהֹנֵינִים עִם
קְדוֹשֶׁה בְּאִמּוֹר : יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׂמְחֶךָ : יי אֵר יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי וַיְהַלֵּךְ : יי
יֵשׂא יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי וַיִּשְׂם לֵךְ שְׁלוֹם : יי

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה הַיּוֹם מִן הַקֹּדֶר וְנִחְמִים עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלֵט בְּאִמְרֵי בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאֶהְבֵּת הַקֹּדֶר וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְנִחְמִים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשִׁשְׁלֹשְׁתֶּיךָ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרְךָ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

תְּדוּר לְדָצוֹן וְאֲבִירֵי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי : יי כס

אֱלֹהֵי נֶגְדוֹ לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְיִשְׁפְּטֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם וְנַפְשֵׁי
בְּעֵפֶר לְכָל תוֹעֵה פִּתַח לְפִי בְּתוֹרְתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל-
הַדּוֹשְׁבִים עָלֶיךָ רַעַה כְּזָרָה הַפֶּר עֲצֵתָם וְהַלְקֵל מִחֲשָׁבֹתָם : ייזו כְּמִן לְפָנֶיךָ
רוּחַ וּמְלֶאכֶה יְהוָה רִחֵם : לְמַעַן יִתְלַצוּן יְדִיכֶה וְיִשְׁעֶיךָ יִמְיָנֶה וְעַנְגִּי : עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׂמֵחָה עֲשֵׂה לְמַעַן יִכְנַעַה עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרְתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּדְרֹשְׁתֶּךָ :
יִתְדוּ לְדָצוֹן וְאֲבִירֵי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִדְבָרֶיךָ הוּא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂמֵחָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיַמֵּיךָ גְּבוּרָה גְּבוּרָה
וְטוֹ שִׁלְטָנִי בְּתוֹרְתֶךָ :

מוסף לשבת וראש חדש

אֲדֹנָי שְׁפָטֵי הַמִּפְתָּח וְפִי גִיד הַהֶלְחָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרְתֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְנִבְרָא אֵל עֲלִיז * נוֹמַל הַסִּדִּים
טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל * נוֹסֵר הַסִּדִּי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹמַל רְבִנֵי גְבוּרָה לְמַעַן
שְׂמֵחָה בְּאַהֲבָה :

- מְלֶאכֶה עוֹד וּמִשְׁעֵי וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַגֵּן אֲבֹרְתֶם :
- אַתָּה גְּבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי כְּבֹדֶה מַחַיִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
- יִי מוֹרֵד הַקָּל : יִי מִשְׁיֹב הַרוּחַ וּמוֹרֵד הַנְּשָׁם :

מבוא

מכללל תים בחדס משה מתיס ברחמים רבים סמך נופלים ורפא
חולים ומייר אסורים וקנים אמונתו לשני עפר מי במה
בעל גבורות ומי דומה לה מלה ממית ומתנה ומצמיח ישועה:
ונאמן אמה להרחות מתים: ברוך אמה ידעה קנהה המתים:

רחמת סמך סמך סמך:

ברך יהנו לה ידעה אלהינו מלאכים המוני מעלה ועמה ישראל
קבוצי משה יהוד כלם קדשה לה ישלשו בכתוב על ידי
נביאה וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש ידעה צבאות
מלא כלה ארץ כבוד: כבוד מלא עולם משתחויו שואלים זה
לזה איה מקום כבוד להעריצו לעמיתם משבתים ואמרים:
ברוך כבוד ידעה ממקומו: ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו
המיוחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע
אמרים: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: הוא אלהינו
הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא וישוענו ונאלנו
שנית בקרב וישמיענו ברחמיו לעיני בלתי לאמר הן נאלתי
אתכם אחיות בבראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם: ובדברי קדשה כתוב לאמר: ימלה יהוה לעולם
אלהינו ציון לוד ודר הללויה:

אמה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללה סלה: ברוך אמה
ידעה האל הקדוש:

אמה יצרת עולמה מחדם • בלית מלאכתה ביום
השביעי • אהבת אותנו ורצית בנו • ורוממתנו
מכל הילשונות • וקדשתנו במצותיה • וקרבנתנו
מלכנו לעבודתה • ושמה הגדול והקדוש עלינו קראתנו
והתקלנו יהוה אלהינו באהבה • שבתות למנוחה •
וראשי חדשים לכפרה • ולפי שחמאנו לפניה אנחנו
ואבותינו חרבה עירנו • ושמים בית מקדשנו • וגלה
יקרנו • ונמל כבוד מבית חיינו • ואין אנו יכולים

מוסף לשבת וראש חדש

לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
 וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו • מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְחָה
 בְּמִקְדָּשֶׁךָ : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי
 אַבּוֹתֵינוּ שֶׁתִּעַלְנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ • וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ
 וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ • אֶת־קַרְבְּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ • תְּמִידִים
 בְּסֻדְרָם • וּמוֹסְפִים כְּהִלְכֵתָם : וְאֶת־מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה • יוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה • גַּעֲשֵׂה וּנְקָרִיב לְפָנֶיךָ
 בְּאַהֲבָה • בְּמִצּוֹת רְצוֹנָה • כְּמוֹ שֶׁשִּׁתְּבַת עֲלֵינוּ
 בְּתוֹרְתֶךָ • עַל יְדֵי מִשְׁה עֲבָדֶךָ • מִפִּי כְבוֹדֶךָ בְּאָמֹר :
 וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת לְשִׁנֵי־כִבְשִׁים בְּגִיר־שָׁנָה תְּמִימִים וְשָׁנֵי עֲשָׂרִים סֵלַח
 מַעַתָּה בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֲלַת שֶׁפֶת בְּשִׁפְתוֹ עַל־עֲלַת
 הַקָּמִיד וְנִסְכָּה :

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּגִיר
 בְּקָר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּגִיר־שָׁנָה
 שֶׁבַע־הַתְּמִימִם : וּמִנְחֹתָם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְּבַר • שְׁלֹשָׁה
 עֲשָׂרִים לֶפֶר • וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאַיִל • וְעֶשְׂרוֹן לְכִבְשֵׁי
 וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ • וְשִׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֵתָם :
 יִקְרָאוּ בְּמִלְכוּתֶךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג עִם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי • בְּלֶם
 יִשְׁבְּעוּ וְתַטְעֵנוּ כְּמוֹכָה וּבְשִׁבְעֵי רִצְיֹתֵינוּ וְקִדְשֵׁינוּ • תְּמִידִת
 יָמִים אוֹתוֹ קְרֵאתִי • וְכָר לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אַבּוֹתֵינוּ רְצָה נָא בְּמִנְחֹתֵינוּ וְחֹדֶשׁ
 עֲלֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה • אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
 לְמִזְבֵּה וְלְבִרְכָה • לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׂמְחָה • לְיִשְׁעָה וְלִנְחֻמָּה •
 לְפִרְנָסָה וְלְכִלְכֵּלָה • לְתִיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם • לְמַחֲוִילַת
 חֵטָא וְלְסִלִּיתַת עֵזֶן • קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ • וְתֵן חֵלְקֵנוּ

מוסקה לשבת וראש חדש

ויקראו בהיום הזה ואתר פה באו כנגה לרכיב ביהמה ופנו את הירקנה
ונקרו את המקדשה ותקליקו גרות במצרות קדשה ונקבעו שמינת ימי
הנגה אלו להודות ויהללו לשמה הגדול :

מלגלם יתברכה ויתרום ויתגשם שמה מלכנו המיד לעולם ועד :
וקל-הסוים יודה סלה ויהללו שמה הגדול לעולם בי טוב האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב : ברוך אתה יהוה הטוב שמה
לה נאה להודות :

למי אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הברוכה
על ידי משה עבדך האמונה מפי אהרן ובניו כהנים עם
קדושה באמור : וברכה יתה וישמחה : יי יאר יתה ופניו אלהי ויהגה : יי
ישא יתה ו פניו אלהי וישם לה שלום : יי

שים שלום טובה וברכה היום הן וקוד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמה ברכנו אבינו בלנו באחד באור פגנה כי באור פגנה נחס
לנו יתה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחסים
ושלום וטוב בעיניך לברכה את עמך ישראל בכל צעתי ובכל ישיעה בשלומך :
ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום :

יהוה רצון אבינו ויהיון לבי לפגנה יתה צורי וגאלי : יי יי
אלהי נצור לשוני מרע ושמתי מרע מרמה ולקחתי נפשי תרום ונפשי
בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תהיה נפשי וכל
היושבים עלי רעה מרמה הפר עצתם ומקלל מושבתם : יהוה כמין לפגור
יום ומלאך יתה רוחה : למען יהוה צון דיהיה הישיעה ימנה ועגני : עשה
למען שמה עשה למען ימנה עשה למען תהנה עשה למען קדשתה
יהוה רצון אבינו ויהיון לבי לפגנה יתה צורי וגאלי : עשה שלום
במחוזות הוא יעשה שלום עלינו מעל כל ישראל ואמרו אמן : יי יי וי

סדר עירוב תבשילין

סדר יום חסד כי ויזכור לו כי כיום ר' וסמכת יקה נעור יום סמכת חסד תבשיל חסד סוד
עון סוד לו דג וימן כיד אחר לסמכת על ידו לכל הקהל ואמר :

אני סמכת לכל מי שרוצה לזכות אלסמך על עירוב זה :

והי עשכה טפל כידו ומגביה סמך והמכסה מנכך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על מצות עירוב :

ברוך אתה שרא לנו לאפניי ולבשוני ולאממוני ולאדלופי
שנא

קלא

עירוב תבשילין

שָׂרָא וְלֵתְקָא וְלִמְעַבְד כְּלֵי צְרָכָא מִזִּמְא מְבֵא לְשַׁבְתָּא לָּא
וּלְקַלֵּי יִשְׂרָאֵל תְּדָרִים בְּעִיר הַזֹּאת :

עירובי חצרות

נִהְיֵי לְקַדְן קַח מַכּל כִּיָּה וְכִיָּה בַּעֲמֵם וְשׂוּמֵן מֵאֵת אַחַת שְׁלִימָה וְתַמְרִין כֵּה לַכּל שְׁנֵי חֲצוֹת הַשָּׁמַיִם
וְטוֹבֵינן שְׁהַמֵּשׁ טוֹחֵן מֵאֵת בֵּיד אַחַד שְׂחֹסֵס בְּשִׁבִיל כָּל הַקָּהָל וּכְשֹׂאֵה מוֹסֵה לְרִיד לֹסוֹת לַכּל
כִּי הַחֹדֵר אִו הַמְּבִי וְלַכּל מִי שִׂחֹסֵף עֲלֵיהֶם וְלֹא יִשְׂאוּ עִ"ה בַּעֲמֵם אִ"כ יֵשׁ כִּי נִחִים כַּחֲדָר בַּחֲדָר
שׂוֹחֲרֵי עִ"י עִירוֹב זֶה לְפָנֶיךָ וְלִהְיֵא הַעִירוֹב מִזֶּה לָּזֶה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עִירוֹב :

בְּרִין יְהִי שָׂרָא לָּא לְאַפּוּקֵי וְלַעֲיֹלֵי וְלִמְלִטוּלֵי מִבֵּית לְבֵית
וּמִחֲצֵר לְחֲצֵר וּמִבֵּית לְחֲצֵר וּמִחֲצֵר לְבֵית וּמִרְשׁוֹת לְרִשׁוֹת
בֵּין בְּשַׁבָּת זוּ וּבֵין בְּשָׂאֵר שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה לָּנוּ וּלְקַלֵּי תְּדָרִים
בְּשִׁכּוּנָה (כ"ט בְּעִיר) הַזֹּאת :

עירובי תחומין

יֵיחַ מִזֵּן שְׂדֵי שְׂדוֹת מַעֲרָב עִ"ס אִו מַעֲרָב שְׂנַת אִו לְפָנֶיךָ כַּד לְכַלֵּל מִי שְׂדֵי שְׂדוֹת וְקִיס
שְׂנֵיהֶם כְּאִילוּ שֵׁם כִּיָּה וְיִסְתַּל לְהֵךְ מֵהַס אֲלֵפִים אַחַת לַכּל רֹחַ שִׁירָה וְהַעִירוֹב יֵיחַ כְּתוּךְ אֲלֵפִים
מִכִּיָּה וְיִנְךְ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עִירוֹב :

בְּרִין יְהִי שָׂרָא לָּא לִילְךְ מִמְּקוֹם זֶה אֲלֵפִים אַמָּה לְכַלֵּי רֹחַ :
וְאִם מַעֲרָב לְרֵיבִס יֵאֵמֵר וְלַפּוּי אִו לְכִי מִקִּיס סְלוּי וְאִין מַעֲרָבִין מַרְזִי תַּחֲסִין אִלֵּל לְדַפֵּי עִ"ס
בְּרִיד לְכוּרִיסֵים קִדֵּם הַחִיבֵה שְׂהִיבֵה עִירוֹב כַּכֵּיָּה :

תפלת שלש רגלים

אֲדֹנָי שְׁפַחֵי הַקְּפָחָה וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֵלֵינוּ
יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא * אֵל עֲלִיּוֹן נוֹכַח הַקְּדוֹם מוֹכִיב *
קִנְיַת הַכֹּל * חֹזֵק הַקְּדוּי אֲבוֹת וּמִבְּיֵא נוֹאֵל לְכִי בְּיָדֶם לְמַעַן שְׂמֵי בְּאַתְרֵהוּ
קִלְקָה עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וְצָנָן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה קִנְיַן אֲבֹתֵינוּ :

בְּחוּסֵי כֵל יוֹסֵם הַרְאָחֵן מִל מַעֲרָבִין לְמַר מוֹרִיד הַכּל וּבְחוּסֵי עִ"ס מַחֲחִילִין לְמַר מִכִּי הַחַח
וְתוֹרִיד כִּנְסֵם וְאִין כִּנְסוֹר רִשָּׁף לְהַחֲחִיל פֶּד שׂוֹמֵשׁ מִפִּי הַסִּיף וְטוֹבֵינן שְׁהַמֵּשׁ מַרְזִי קִדֵּם סוֹמְלָה
לְפָנֶיךָ לִכִּי דִי כְּמַרְזִי מִכִּי כִרּוּח לְכַד אִלֵּל יֵאֵמֵר יוֹסֵם מוֹרִיד כִּנְסֵם :

תפלת שלש רגלים

אמנה גבור לעולם אדני מנחה מהים אמנה רב להושיע :

כח מוריד הקל : ביהודי משיב רוח ומוריד הגשם :

מכלכל חיים בחסד מנחה מהים ברחמים רבים סומך גופלים ורופא חולים

ומוריד אסורים ומקום אמונתו לישיגי עפר * מי קמה בעל גבורות

ומי דומה לה מלה במית ומנחה ומצמיח ישועה :

תאמן אמנה לתחיית מתים : ברוך אמנה ידנה מנחה המתים :

נחמה סוף לומרם נקדישך :

נקדישך ונעריצך בגעם ש ה סוד שרפי קדוש המשלשים לה

קדושה בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר *

קדוש | קדוש קדוש יתה צבאות מלא כלהארץ כבוד : אז

בקול העש גדור אדיר וחוק משמיעים קול מתנשאים לעמת

השרפים לעמתם משבחים ואומרים * ברוך כבוד יתה ממקומו :

ממקנה מלכנו תופיע ותמלך עלינו כי מתבים אנחנו לה מתי

תמלך בציון בקרוב בקמינו לעולם ועד : תשכון תתגדל ותתקדש

בתוך ירושלים עירך לדור ודור ויגדל נצחים : וענינו תראינה

מלכותך בדרך האמור בשירי ענה על ידי דוד משיח צדקה :

ימלה יתה לעולם אלהיך ציון לדור ודור תללויה :

אמנה קדוש ושך קדוש וקדושים בכליוס יתללה סלה : ברוך אמנה

יתה האל הקדוש :

אמנה בתרנו מכל העמים * אהבת אותנו ורצית

בנו * ורוממתנו מכל השונות וקדשתנו

במצותיך * וקרבנתנו מלכנו לעבודתך ושמה הגדול

ותקדוש עלינו קראת :

סוף יש בחולמי שבת לומרם כלן ותודיעם

ותודיענו יתה אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו

לעשות חן רצונה * ותתן לנו יתה

אלהינו משפטים ישרים * ותורות אמת חקים

תפלת שלש רגלים

קלב

וּמִצּוֹת טוֹבִים • וּתְנַחֲלֵנוּ זְמַנֵי שְׁשׁוֹן • וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ •
 וְחַגֵי נְדָבָה • וְהוֹרִישֵׁנוּ קִדְשֵׁת שַׁבָּת • וְכַבּוֹד מוֹעֵד •
 וְחַגֵיגַת הַרְגָל • וְתַבְדֵּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל •
 בֵּין אֹרֶךְ יָמִים בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים • בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בֵּין קִדְשֵׁת שַׁבָּת לְקִדְשֵׁת יוֹם
 טוֹב הַבְּדִלָּה • וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מוֹשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
 קִדְשֵׁת הַבְּדִלָּה וְקִדְשֵׁת אֶת עַמּוּד יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֵׁתָהּ:
 וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבוּתוֹת לַמַּעֲוָה א) מוֹעֲדִים
 לְשִׂמְחָה תְּנִים וְזַמְנִים לְשִׁשׁוֹן (אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה א) אֶת יוֹם

בפסח	בשבועות	בסוכות	בשמיע
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת
הזה	הזה	הזה	החג הזה

וְאֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן

חַרוּתֵנוּ | מִתֵּן תּוֹרַתֵנוּ | שִׂמְחַתֵּנוּ | שִׂמְחַתֵּנוּ

(כִּסּוּת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיֵבֵא • וְיַגִּיעַ וְיַרְאֶה וְיַרְצֶה • וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד
 וְיִזְכֵּר וְיִקְרָא וְיַפְקֹדֵנוּ • וְיַחַד וְיִזְכֵּר וְיִקְרָא וְיַפְקֹדֵנוּ • וְיַחַד וְיִזְכֵּר וְיִקְרָא וְיַפְקֹדֵנוּ
 עֲבָדֶיךָ • וְיַחַד וְיִזְכֵּר וְיִקְרָא וְיַפְקֹדֵנוּ עִיר קִדְשֶׁךָ • וְיַחַד וְיִזְכֵּר וְיִקְרָא וְיַפְקֹדֵנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
 לְפָלְטָה לְטוֹבָה • לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִדְחָקִים וְלַחֲסִים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם • בְּיוֹם
 (בִּשְׁנַת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם)

כספ	כסופות	כסות	כספ
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת חג

הַזֶּה • בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה • וְיַזְכֵּר וְיִקְרָא וְיַפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְטוֹבָה •
 וְיַפְקֵדֵנוּ בּוֹ לְקַרְבָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לַחֲסִים טוֹבִים: וְיַזְכֵּר וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹדֵנוּ חַס
 וְחֶסֶד וְיַזְכֵּר וְיִקְרָא וְיַפְקֹדֵנוּ כִּי אֱלֹהֵינוּ עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מְלֶכֶת חַסֵּד וְנְחָמָה אֶסְתָּה:
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכְתּוֹ מוֹעֲדֶיךָ • לַחֲסִים
 טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם • לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן • בְּאִשְׁר

תפלת שלש רגלים

רְצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (למנו) אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במצותנו: קדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
 שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשָׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר
 לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת יְהוָה וְתַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֵתָהּ
 וּבְרֵעוֹ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן שֶׁבֶת וּמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ וְיִשְׁמְחוּ
 בָּךְ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מִקִּדְשֵׁי הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וְלַחֲפֹלְתֶם שְׂעֵה וְהִשָּׁב הַעֲבוּדָה
 לְדָבָר בִּיתָה וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְהַפְלַתֶם בְּאַהֲבָה תִּמְכַּל בְּרַצוֹן וְהָיוּ
 לְרֵעוֹן חֲמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
 וְתַחַנּוּנֶיהָ עֲיַנּוּ בְּשׂוֹבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּפַזֵּד
 שְׂבִיעוֹתָ לְצִיּוֹן:

סודים רבב

סודים אָנְחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ וְאֵלֵינוּ כָּל־בְּשׂוֹר
 יִצְרָאֵל יִצְרָאֵל בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבּוֹת הַחַדְוָה
 לְשִׁפְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל אֲרֵצְנוֹתֵינוּ
 וְהַמְּסֻרֵיךָ בְּתַחֲנוּנֵינוּ וְהַמְּסֻרֵיךָ בְּתַחֲנוּנֵינוּ
 לְמִצְוֹת קִדְשֶׁךָ וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי לְשִׁמּוֹר חַמּוּד
 וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבֵּב שְׁלֵם עַל
 שְׂאֵט סוּדִים לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה הַחַדְוָה:

סודים אָנְחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעַד צוּר חַיִּיט כֶּגֶן יִשְׁעֵנוּ
 אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר גִּדְוָה דָּה
 תִּסְפָּר הַהֲלָקָה עַל חַיִּיט הַמְּסֻרִים
 בְּעִתָּהּ וְעַל נִשְׂמוֹתֵינוּ הַמְּסֻרֹת לָךְ
 וְעַל נִפְיָה שְׂבִיבֵי־יוֹם עֲמָנוּ וְעַל
 גַּפְלֵינוּ וְעַל מִצְוֹתֶיךָ שְׂבִיבֵי־עַת עֲרֵב

וְבִקְרָ וְהַדְרִים הַטּוֹב בִּי לֹא־כָל
 בְּרַחֲמֶיךָ וְהַמְּסֻרֵיךָ בִּי לֹא־תִפְּזוּ חֲסִדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם קִוֵּנוּ לָךְ:
 וְעַל־כֵּן יְהַפְדֵּךָ וְהַרְחֵם וְהַרְעֵשׂא שְׂקָה מִלִּבֵּנוּ חֲמִיד לְעוֹלָם וָעַד:
 וְכִלְיֵינוּ יְהוָה פִּלֵּה וְהַלֵּל שְׂקָה הַגָּדוֹל לְעוֹלָם בִּי טוֹב הַאֵל
 יִשְׁעֵנוּ וְשִׁמְחָנוּ פִּלֵּה הַאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שְׂקָה
 לָךְ נָאָה לְהַדְוָה:

לִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵנוּ אֲבוֹתֵנוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְּשֻׁלָּשֶׁת בְּתוֹרַת הַבְּתוּבָה
 עַל־יְדֵי מִשְׁחָה עֲבָדֶיךָ הַאֲמוּרָה מִפִּי אֲדָרָן וּבְנֵי פְנֵינִים עִם
 קְדוּשָׁה כְּאִמּוֹר: בְּרַכְוָה יְהוָה וְיִשְׁמְרָה: אִם יָרָה יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֵי וְהַרְגָה: אִם
 יִשָּׂא יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיִשֵּׁם לָךְ שְׁרוֹם: אִם

שנים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
 עמך ברכנו אבינו בלעז באחד באור פגיה כי באור פגיה נחם
 לנו ידעה אלהינו תורת חיים ואהבת הסוד וצדקה וברכה ורחמים וחסים
 לשלום וטוב בעיניך לכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום וחסד
 ברוך אתה ידעה הברכה את עמו ישראל בשלום :

ידויר לצון | אבירי פי והגיון לבי לפגיה ידעה צורי וגאלי : יש י
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר ברמה ולקמלתי גפשי תדום וגפשי
 בגפתי לכל הדיקה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף גפשי וכל
 דמיושבים עלי רעה כהרה הפך עצתם ונהלל מן שבתם : יהו פמלץ לפני
 רוח וכלאך ידעה ידעה : למען יתלצון ידיך השועה ימנה ועגני : עשה
 למען שמך עשה למען ימנה עשה למען הודתך עשה למען קדושתך :
 ידויר לצון | אבירי פי והגיון לבי לפגיה ידעה צורי וגאלי : עשה שלום
 במקומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואברו אמן : יש יסו וי
 (בשם תלמי שמה נחל יאמר י"ג מזהו רב"ע דמס לעיל בחסות סבת כהנא ס"ח)

הזכרת נשמות

יזכור אלהים נשמת אבא מורי (פלוני בר פלוני) שהלכה לעולמו
 בעבור שפלי נדר אתן צדקה בעדה בשכר זה תהא נפשה
 בצורה בצדור החיים עם נשמת אברתם יצחק ויעקב
 שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שגגן ענן
 ונאמר אמן :

יזכור אלהים נשמת אמי מורתני (פלונית בת פלוני) שהלכה לעולמה
 בעבור שפלי נדר אתן צדקה בעדה בשכר זה תהא נפשה
 בצורה בצדור החיים עם נשמת אברתם יצחק ויעקב שרה רבקה
 רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שגגן ענן ונאמר אמן :

מוסף לשלש רגלים

אדני שפתי תפסה ופי ציד תהלתך :

ברוך אתה ידעה ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והעזא אל עליון • נוטל חסדים
 טובים • קנה הכל • חוסר חסדי אבות וכביא טאל לגני בתיים למען
 שמו באהבה :

מוקף לשלש רגלים

מלה עזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מנחה מהים אתה רב להושיע:

מז מוריד תשל: ביה משיב רוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים כהסד מנחה מתים ברחמים רבים סוכה נופלים ורופא

חולים ומחיר אסורים ומקום אמונתו לישי עפר: מי כמיה

בעל גבורות ומי דומה לה מלה ממית ומנחה ומצמיח ישועה:

וגאון אתה להתחזות מתים: ברוך אתה יהוה כמנה המותם:

נחמה סוף אומרים קדושת כתר:

ברוך יתנו קה יהוה אלהינו מלאכים המוני מערה ועמך ישראל

מקוצי מטה יחד כלם קרשה לה ישלשו בפתוב על ידי

גביאה וקרא זה אל זה ואמר: קדוש ו קדוש קדוש יהוה צבאות

מלא כלהארץ כבודו: כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה

לזה איה מקום כבודו להעריצו לעמתם משפחים ואומרים:

ברוך כבודו יהוה ממקומו: ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו

המיתרים שמו ערב ובקר בכליום תמיד פעמים באהבה שמע

אומרים: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: הוא אלהינו

הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא יושיענו ויגאלנו

שניה בקרוב וישמיענו ברחמיו לעיני בלתי לאמר הן גאלתי

אתכם אחרית בבראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה

אלהיכם: וקדברי קדשך כתוב לאמר: ימלה יהוה לעולם

אלהינו ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכליום יהללוך סלה: ברוך אתה

יהוה האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים: אהבת אותנו ורצית

בנו: ורוממתנו מכל השונות וקדשתנו

במצותיך: וקדבתנו מלכנו לעבודתך ושמה הגדול

תקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה (שבחות למנוחה) מועדים

קלד מוסף לשלש רגלים לשמחה חגים וזמנים לששון (את יום השבת הזה) את יום

בבסח	בשבועות	בסוכות	בשמיע
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיעי עצרת
תזה	תזה	תזה	תחג תזה

ואת יום טוב (כחוס"ט) מקרא קדש תזה זמן חרותנו | מתן תורתנו | שמחתנו | שמחתנו (נשנה באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

ומפני חטאינו גלינו מארצנו * ונתרחקנו מעל אדמתנו. ואין אנו יכולים לעלות ולראות

ולהשתחוות לפגיה ולעשות חובותינו בבית בחירתה * בבית הגדול והקדוש שנקרא שמה עליו * מפני היר

שנשתלחה במקדשה : יהי רצון מלפניה יהיה אלהינו ואלהי אבותינו * מלך רחמן שתשוב ותרם עלינו

ועל מקדשה ברחמיה הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו * אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד מלכותה

עלינו מהרה * והופע והנשא עלינו לעיני כל יחי וקרב פוזרינו מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירבתי ארץ

והביאנו לציון עירך ברנה * ולירושלם בית מקדשה בשמחת עולם * ושם נעשה לפניה את קרבנות

חובותינו תמידים קסדרם ומוקפים בהלקתם : ואת מוסף יום (נשנה) ואת טקפי יום השבת תזה יום

בבסח	בשבועות	בסוכות	בשמיע
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיעי עצרת תחג
תזה	תזה	תזה	תזה

תזה * יום טוב (כחוס"ט) מקרא קדש תזה נעשה ונקריב לפניה באהבה * במצות רצונה * כמו שכתבה

לשלוש רגלים

שְׁקַתְבַת עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ יְיָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר :

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי שְׁנֵי-קָבָשִׁים בְּגִי-שָׁנָה הַמִּימָם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֶלַח
מִנְהָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבוּ : עֹלַת שִׁפְתָּי בְּשִׁפְתוֹ עַל-עֹלֹת
הַמִּזְבֵּחַ וְנִסְבָּה :

וּבַיְהוָה הִרְאִישׁוּן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פָּסַח לַיהוָה : וּבַחֲמִישֶׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֲגַ שְׁבַעַת יָמִים מִצוֹת יֵאָבֵל : בַּיּוֹם
הִרְאִישׁוּן מִקְרֵא-קֹדֶשׁ כְּלִי-מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

בַּיּוֹם הַזֶּה מִל פֶּסַח וּבִשְׁנֵי יָמִים אַחֲרָיו מִל פֶּסַח מִחֲזוּזֵי וְהִקְרַבְתֶּם וְט' :

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה
קָבָשִׁים בְּגִי שָׁנָה הַמִּימָם יְהִיו לָכֶם :

וּמִנְחֹתֵם וְנִסְבִּיתֶם בַּמִּזְבֵּחַ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאַיִל
וְעֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ וְחֵן בְּנִסְבוּ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי חֲמִידִים
כְּהֻלְכֶתֶם :

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּתַרְוִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעֵיחֲתֶיכֶם מִקְרֵא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כְּלִי-מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה נִחֹחַ לַיהוָה פְּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁנָיִם אֶיִל אֶחָד
שִׁבְעָה קָבָשִׁים בְּגִי שָׁנָה :

וּמִנְחֹתֵם וְנִסְבִּיתֶם בַּמִּזְבֵּחַ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאַיִל
וְעֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ וְחֵן בְּנִסְבוּ וּשְׁנֵי שַׁעִירִים לְכַפֵּר וּשְׁנֵי
חֲמִידִים כְּהֻלְכֶתֶם :

וּבַחֲמִישֶׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כְּלִי-
מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְנִסְבֶּתֶם חֲגַ לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים :

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה בַיּוֹם נִחֹחַ לַיהוָה פְּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
אִיִל שְׁנָיִם קָבָשִׁים בְּגִי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר הַמִּימָם יְהִיו :

וּמִנְחֹתֵם וְנִסְבִּיתֶם בַּמִּזְבֵּחַ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאַיִל
וְעֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ וְחֵן בְּנִסְבוּ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי חֲמִידִים
כְּהֻלְכֶתֶם :

וּבַיּוֹם

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי (ב) כְּלִי-מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ (ג) כְּלִי-מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ (ד) כְּלִי-מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ (ה) כְּלִי-מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ (ו) כְּלִי-מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ (ז) כְּלִי-מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ (ח) כְּלִי-מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ (ט) כְּלִי-מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ (י) כְּלִי-מִלְאָכָה עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ

מוסף לשלש רגלים

קלה

ביום הראשון של חול המועד טובות

וביום השני פרים בגי' בקר שנים עשר אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר המימם : ומנחתם

וביום השלישי פרים עשרת' עשר אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר המימם :

ומנחתם ונסביתם במדבר שלשה עשרתים לפר ושני עשרתים לאיל ועשרון לכבש ג' בנסבו ושעיר לכפר ושני המימם בהלקחם :

ביום שני של חול המועד

וביום השלישי פרים עשרת' עשר אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר המימם : ומנחתם

וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר המימם :

ומנחתם ונסביתם במדבר שלשה עשרתים לפר ושני עשרתים לאיל ועשרון לכבש ג' בנסבו ושעיר לכפר ושני המימם בהלקחם :

ביום שלישי של חול המועד

וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר המימם : ומנחתם

וביום החמישי פרים הששה אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר המימם :

ומנחתם ונסביתם במדבר שלשה עשרתים לפר ושני עשרתים לאיל ועשרון לכבש ג' בנסבו ושעיר לכפר ושני המימם בהלקחם :

ביום רביעי של חול המועד

וביום החמישי פרים הששה אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר המימם : ומנחתם

וביום הששי פרים ששנה אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר המימם :

ומנחתם ונסביתם במדבר שלשה עשרתים לפר ושני עשרתים לאיל ועשרון לכבש ג' בנסבו ושעיר לכפר ושני המימם בהלקחם :

וביום

מוקף לשלש רגלים

לחמשתה רבס

וביום הששי פרים שמנה * אילים שנים * קבשים בגי' שנה ארבעה

עשר המינים : ויחמם

וביום השביעי פרים שבעה * אילים שנים * קבשים בגי' שנה ארבעה

עשר המינים :

ומנתתם תקביתם כמדבר * שלשה עשרנים לפי * ושני עשרנים לאיל *

ועשרון לכבש * גין קנסבו ושעיר לכפר ושני המינים

קהל קתם :

(שמי ספרת ולמחמת חורס)

פיום השמיני עצרת תרוח לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו :

והקרבנתם עלה אישה בים נידח לידה פר אחד איל אחד * קבשים

בגי' שנה שבעה המינים :

ומנתתם תקביתם כמדבר * שלשה עשרנים לפי * ושני עשרנים לאיל *

ועשרון לכבש * גין קנסבו ושעיר לכפר ושני המינים

קהל קתם :

יטמאו במלכותה שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי * בלם

ישבעו ויהגגו מטובה ובשביעי רציתו וקבלתו * המדת

מים אותו בראת * וקר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב

ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיה

בגלל אבות שעשו רצונך * בנה ביתך כבתחלה *

וכונן מקדשך על-מכוני : והראנו בבנינו ושמחתנו

בתקונו * והשב בתנים לעבודתם וליום לשירם

ולזמרים והשב ישראל לנייהם ושם נעלה ונראה

ונשתתף לפניך בשלש פעמי רגלינו כפתויב בתורתך

שלוש פעמים | בשנה יראה כל-זכותך את-פני | יהוה

אלהיה במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג

השבעות ובחג הסבות ולא יראה את-פני יהוה

רכס

(*) (מזכיר כס ג) (ב) כס טו (ז) כס טז (ח) כס טז (ט) כס טז (י) כס טז

מוסף לשלש רגלים קלו
 ריקם : איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיה אשר
 נתתה :

והשיאנו יהוה אלהינו את ברכת מועדיה לתמים
 טובים ולשלום ולשמחה ולששון באשר
 רצית ואמרת לברכנו : (שנה אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במעוזנו) : קדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורתה
 שבענו מטובה ושלמה נפשנו בישועתה וסחר
 לבנו לעבדה באמת ותנהילנו יהוה אלהינו באהבה
 וברצון בשמחה ובששון שבת ומועדי קדשה וישמחו
 בה כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יהוה
 מקדש השבת וישראל והזמנים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולהפלתם שעה והשב העבודה
 לקדש ביתך ואשי ישראל והפלתם באהבה תמול ברצון ותדי
 לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

ותחזנה עינינו בשובה לציון ברכים : ברוך אתה יהוה המיוחד
 שבינו לציון :

מודים אנחנו לך שאמרת הוא יהוה אלהי
 נאלי אבותינו אליה בלש
 יוצרנו יצר בראשית ברכות הודאות
 לשמך הגדול והקדוש על שנתתנו
 וקיימתנו ברחמיך ותקיימנו ומאוס עלינו
 למצות קדשך ועשית לנו לשמך תורה
 ולעשות מצותיך ולעבדך בלב שלם על
 שאנו מודים לך ברוך אל הודאות :
 מודים אנחנו לך שאמרת הוא יהוה אלהי
 אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חינו כנו ישענו
 אלה הוא לדוד יהוה נודה דה
 וקספר ההלכה על חינו המסורים
 בנה ועל נשמותינו הפקודות לך
 ועל נפשי שבעל-י-עמנו ועל
 נפלאותיה וטובותיה שבעל-עמנו שרב
 וקדש וצדקים הטוב כי לא יכל
 בתורה וקדשם כי לא יתנו חסדיה כי בעולם קנינו לך :

ועל-כלם יחפדו ויחזקו והעשאו שנה מלפני תמיד לעולם ועד :
 וכל-ימים יודה סלה ויכללו שנה הגדול לעולם כי טוב האל
 ישועתנו

מוסף לשלש רגלים

ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב : ברוך אתה יהוה הטוב שמך
ולך נאה להודות :

לשׁי אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה בתורה
על ידי משה עבדך האמורה כפי אהרן ובניו כהנים עם
קדושה באמור : יברכה יהוה וישמרה : און יאר יהוה ופניו אליה ויהנה : און
ישא יהוה ופניו אליה וישם לה שלום : און

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך כי באור פניך נתת
לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים
ושלום וטוב בעיניך לברכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשמחה :
ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום :

יהוה לרצון אמצרי פי והגיון לפי לפניה יהוה צורי וגאלי : לשׁי קט
אלהי נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי
בעפר לכל תהיה פתח לפי בתורתך ובמצותך תרדוף נפשי וכל
החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם : יהוה כמין לפני
רוח ומלאך יהוה רחם : למען יחלצון ידיך השועה ימינה וענגי : עשה
למען שמך עשה למען ימינה עשה למען תורתך עשה למען קדושתך :
יהוה לרצון אמצרי פי והגיון לפי לפניה יהוה צורי וגאלי : עשה שלום
בכרמו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : יהו רצון וכו'
אין כאלהינו עלינו ק"י

סדר קידוש ליום טוב

יקדש על כיון ואומר :

אתקינו סעודתא דמלכא שלימתא חדותא דמלכא
קדישא דא היא סעודתא דקודשא ברוך
הוא ושביתיה : אלה מועדי יהוה מקראי קדש
אשר תקראו אתם במועדים :

סברי מרנן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורה פרי הגפן :

מוסף לשליח צבור בקול

ליום ראשון של פסח

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק

פתיח התורה

אלי שפתי תפתח ופי עבד תפתח

(א) ויקרא כג ד

מוסף ליום ראשון של פסח
קלד
יִצְחָק וְאֵלֹהֵי יַעֲקֹב • הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא • אֵל
עֲלִיּוֹן • גּוֹמֵל חַסְדִּים מְרֻבִּים • קוֹנֵה הַכּוֹל • וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיתָם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה : מִלֶּךְ עוֹזֵר
וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן :

בְּרַעְתָּנוּ אֲבִיעָה חִידוֹת • בְּעַם זֶה בָּזוּ בְּטַל לְהַחְדוֹת •
מַל גֵּיָא וּדְשָׁאִיהַ לְחִדוֹת • דְּצִים בְּצִלוֹ
לְהַחְדוֹת • אוֹת יִלְדַת מַל לְהַגֵּן לְתוֹלְדוֹת : בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָהּ מִגֵּן אֲבֹתָם :

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחִיָּה מִתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
הַתְּהוֹמוֹת הַדָּם לְרִסְיוֹ כְּסוּפִים • וְכָל־נְאוֹת דְּשָׂא לֹ
נְכַסְפִים • מַל זְכָרוֹ גְבוּרוֹת מוֹסִיפִים • חֲקוּק
בְּגִישַׁת מוֹסְפִים • מַל לְהַחֲיוֹת בּוֹ נְקוּקֵי סְעִיפִים :
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ :

מַל הֵן לְרִצּוֹת אֲרֻצָּךְ • שִׁיתָנוּ בְּרָכָה בְּדִיצָךְ • רַב
דִּגְן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצָךְ • קוֹמֵם עִיר בָּהַ חַפְצָךְ •
בְּטַל :

מַל צִוְּהַ שְׁנָה טָבָה וּמַעֲטָרַת • פְּרֵי הָאָרֶץ לְגֵאוֹן
וְלְתַפְאֵרַת • עִיר כְּסָכָה נוֹתַרַת • שִׁימָה בְּיָדְךָ
עֲטָרַת •
בְּטַל :

מַל נוֹפֶת עָלֵי אָרֶץ בְּרוּכָה • מִמְּגֵד שָׁמַיִם שְׁבַעֵנוּ
בְּרָכָה • לְהָאִיר מִתּוֹךְ חֲשֻׁכָה • כְּנָה אַחֲרֶיךָ
מְשׁוּכָה •
בְּטַל :

מַל יַעֲסִים צִוְּהַ תְּרִים • טַעַם בְּמֵאֲרִיךָ מְבַחֲרִים •
חַנּוּגְיָךְ חֲלֵץ מִמְּסַגְרִים • זְמָרָה נְגַעִים וְקוֹל גְּרִים •
בְּטַל :

מוסף ליום ראשון של פסח

מל ושבע מלא אִסְמֵינוּ . הִכְעַת תְּחַדֵּשׁ יָמֵינוּ .
יָדוּד כְּעֶרְכָּה הַעֲמִד שְׁמֵנוּ . גֵּן רָוַח שְׂיָמֵנוּ .
בְּמַל :

מל בו תְּבַרַךְ מִזֶּזֶן . בְּמִשְׁמַנֵּינוּ אֵל יְהוֹי רָזוֹן . אֵימָה
אֲשֶׁר הִפְעֵת בְּצֵאֵן . אֲנָא תִפְקַל לָהּ רְצוֹן .
בְּמַל :

שְׂאֵמָה הִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל :

לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלְלָהּ : אָמֵן

לְחַיִּים וְלֹא לְמֵוֹת : אָמֵן

לְשֹׁבַע וְלֹא לְרָזוֹן : אָמֵן

סבכלל חיים ס'י

מוסף לשליח צבור בקול
לשמוני עצרת

ברוך אתה עד ומשיע וכגן חמלא לטיל

המחזיק חמלין

אֵף בְּרִי אֶתֶת שֵׁם שֶׁר מְטַר . לְהַעֲבִיב וּלְהַעֲנִין
לְהַרְיִק וּלְהַמְטַר . מִיָּם אָבִים בָּם גִּיּוֹא לְעֵמֶר . לְבַר
יִעְצְרוּ בְּנִשְׁיוֹן שְׁמֵר . אֲמוּנִים גִּנוּן בָּם שׁוֹאֵלִי מְטַר :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִגֵּן אֲבֵרָהֶם :

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֱדוּי מִתְּחִיל מִתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
יִטְרִיחַ לְפִלַּג מִפְּלַג גִּשְׁמִים לְמוֹנֵג פְּנֵי גִשְׁי בְּצִחֹת לְשֵׁם .
מִיָּם לְאַדְרָךְ בְּגִית בְּרִשָּׁם . לְהַרְגִיעַ בְּרַעְפָּם
לְנַפְתֵּי גִשְׁמִים . לְהַחְיוֹת מִזְכֵּרִים גְּבוּרוֹת הַגִּשְׁמִים :
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ :

זְכוּר אָב נִמְשַׁךְ אֶתְרָךְ בְּמִים . בְּרַכְתּוֹ כְּעֵץ שֶׁתּוֹל
עַל פְּלִגֵי מִים . גִּגְתּוֹ הִצְלִתוֹ מֵאֵשׁ וּמִמִּים .

מוסק לשמיני עצרת
קלח
דַרְשָׁתוּ בְּזַרְעוֹ עַל כָּל-מַיִם: בְּעִבּוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם:
זְכוֹר הַנוֹלָד בְּבִשׁוֹרֵת יִקַּח נָא מַעֲט מַיִם וְשִׁתֵּהוּ
לְחֹרּוֹ לְשִׁתְּמוֹ לְשִׁפְךָ דָּמוֹ בַּמַּיִם וְתָר גַּם הוּא
לְשִׁפְךָ לֵב בַּמַּיִם הַפָּר וּמִצָּא בְּאֵרוֹת מַיִם: בְּצַדִּיקוֹ
חֵן חֲשֵׁרֵת מַיִם:

זְכוֹר מַעַן מִקְלוֹ וְעִבֵר יִרְדֵּן מַיִם יַחַד לֵב וְגַל אֶבֶן
מִפִּי בְּאֵר מַיִם בְּנִיאָבֶק לוֹ שֵׁר בְּלוֹל מֵאֵשׁ
וּמַמַּיִם לָכֵן הִבְטַחְתִּי הָיִית עֲמוֹ בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם:
בְּעִבּוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם:

זְכוֹר מִשׁוּי בְּתִבַּת גְּמָא מִן הַמַּיִם נִמּוּ דְלָה דְלָה
וְהִשְׁקָה צֵאן מַיִם סְגוּלָה עֵת צָמְאוּ לְמַיִם עַל
הַפְּלַע הָהָּ וַיִּצְאוּ מַיִם: בְּצַדִּיקוֹ חֵן חֲשֵׁרֵת מַיִם:
זְכוֹר פְּקִיד שְׁתוֹת מִזְבֵּל חֲמֵשׁ מְבִילוֹת בַּמַּיִם צִעָה
וּמִרְחִיץ בְּפִיו בְּקִדּוֹשׁ מַיִם קִוְרָא וּמִזָּה מְחַבֵּר
מַיִם רִחֵק מַעַם פְּחוֹ בַּמַּיִם: בְּעִבּוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם:
זְכוֹר שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבַטִים שֶׁהֵעֲבֵרְתָּ בְּגִזְרֵת מַיִם
שֶׁהִמְתַּקְתָּ לָמוֹ מְרִירוֹת מַיִם הַתְּלִדוֹתָם נִשְׁגָּה
דָּמָם עֲלֶיךָ בַּמַּיִם תִּפְּן כִּי נִפְשָׁנוּ אֶפְפוּ מַיִם: בְּצַדִּיקוֹ
חֵן חֲשֵׁרֵת מַיִם:

שְׂאֵמָה הִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיב הַרוּחַ וּמְזִיד הַגֶּשֶׁם:

לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלְלָהּ: אָפ

לְחַיִּים וְלֹא לְמֹת: אָפ

לְשִׁבְעַת וְלֹא לְרִוּוּן: אָפ

מַלְכֵל חַיִּים ס'

(ק"ס)

סדר התרת נדרים

מבואר במרחב ובמסקים שאין שייך שאלה סיבה והסרה רק לנדרים והטעות שאלה סדר זה
 בטעם כמה שטעם למנוח בלבד טען אוכל או לא אוכל לזמן או לא לזמן יבדוחה אל
 כמה סדר זה בטעם להניחו או לשום מי שמקביע יבדח מזהים עם דתם שיהיה לזן מפיל עם
 סיבה והסרה והאלה בשלום :

בפ"ח קודם חלה ופ"ח סיכא מלה שלמה :

שָׁמְעוּ נָא רְבוּתֵי דְיָנִים מוֹמְחִים * בְּלִנְדָר אוֹ שְׁבוּעָה אוֹ אִסּוּר
 וְאִפְּלוּ אִסּוּר הַנָּאָה שְׁאִכְרְתִי עָלַי אוֹ עַל־אֲדָרִים בְּכֹל
 לְשׁוֹן שֶׁל אִסּוּר וְכֹל־מוֹצֵא שְׁפָתַי שִׁינָא מִפִּי אוֹ שְׁנֵדְרֹתַי
 וְתַבְרֹתַי בְּלִבִּי אִפְּלוּ לַעֲשׂוֹת אִיזוּ מַצּוּה אוֹ אִיזוּ תַנְהֵגָה מוֹבָה
 שְׁנֵדְרֹתַי שְׁלֹשָׁה פְעָמִים וְלֹא תַנְהֵגְתִי שִׁיחָא בְּלִי נְדָר הֵן דְּבַר
 שְׁעִשִׁיתִי עַל עַצְמִי אוֹ עַל אֲדָרִים הֵן אוֹתָם הַיְדוּעִים לִי אוֹ שְׁפָרָר
 נְשַׁכְחוּ מִמֶּנִּי בְּכֹל־זֶרֶן אִיתְדַרְמָנָא בְּהוּן מַעְקָרָא : וְשׂוֹאֵל וּמִבְּקֵשׁ
 אֲנִי תַעֲרָה עֲלֵיכֶם : וְאֵין אֲנִי תוֹהָא חַס וְשָׁלוֹם עַל קִיּוֹם מַעֲשִׂים
 מוֹבִים שְׁעַשְׂתִּי רַק אֲנִי מְתַרְרַם עַל שְׁלֹא אִמְרֹתַי בְּפִרוּשׁ הִנְנִי
 אַעֲשֶׂה דְבַר זֶה בְּלִי נְדָר וְשְׁבוּעָה וּמְקַלָּה בְּלֵב לְבָן אֲנִי שׂוֹאֵל
 מִמַּעֲלֵיכֶם הַתְּרָה בְּכֹל־זֶרֶן אֲנִי מְתַרְרַם עַל פְּרִי־הַנְּזָר בֵּין אִם
 הָיוּ מַעֲשִׂים הַנְּזוּעִים בְּגוֹף אוֹ בְּנִשְׁבָּה אוֹ בְּמַמּוֹן : וְהִנֵּה מַצּוּ
 הָיוּ הַמְתַרְרַם וּמִבְּקֵשׁ תַעֲרָה צְרִיךְ לַפְרוֹשׁ הַנְּדָר אֵךְ דַּעוּ נָא
 רְבוּתֵי כִי רַבִּים הֵם וְאִי אִפְשָׁר לַפְרוֹרָם וְאֵין אֲנִי מִבְּקֵשׁ תַעֲרָה
 עַל אוֹתָן נְדָרִים שְׂאֵין לַתַּעִיר אוֹתָם עַל כֵּן יִדְעוּ נָא בְּעֵינֵיכֶם
 בְּאֵלֵי דְהִיָּתִי פּוֹרְרָם :

והסדרין שביצין ג"ח כזה כגון :

הַבֵּל יִדְעוּ מִתְרִים לָךְ הַבֵּל מְחוּלִים לָךְ הַבֵּל שְׂרוּיִם לָךְ אֵין פֶּאן
 לֹא נְדָר וְלֹא שְׁבוּעָה וְלֹא אִסּוּר וְלֹא הַסְקָמָה וּמְקַלָּה בְּלֵב
 אֲבָל יֵשׁ בִּיאן מְחִילָה וְסִלְיָה וּכְפָרָה וּכְשֵׁם שְׁמִתִּירִים אֲנִי
 בְּבֵית דִּין שֶׁל מִשָּׁה בְּךָ יִדְעוּ מְתָרִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה

והכל יבדח מזה מזה למישה ואמר כגון כזה :

תָּרִי אֲנִי מוֹסֵר מוֹדָעָה לַפְּנֵיכֶם וְאֲנִי מִכְּסֵּל מִכָּאן וְלִהְבֵּא בְּלִי
 הַנְּדָרִים וְכֹל־הַשְׁבוּעוֹת וְאִסּוּרִין וְהַסְקָמוֹת וּמְקַלּוֹת בְּלֵב
 שְׂאִמְבֵּל עָלַי בְּעַצְמִי הָיוּ מְנַדְּרֵי תַעֲנִית בְּשַׁעַת מְנַחָה וּבְאֵם

שאישכח

ההרת נדרים

קלמ

שֶׁאֲשַׁכַּח תִּנְאוּ מוֹדְעָה הַזֹּאת וְאֲדוּר מֵהַיּוֹם עוֹד מֵעַתָּה אֲנִי
מִתְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּמִתְנַהֵם עֲלֵיהֶם שִׁיְדוּוּ כֻלָּן בְּמִלִּין וּמִבְּטָלִין לֹא
שִׁרְדוּן וְלֹא מְגֻמִין וְלֹא יִדּוּן חֲלוּן בְּכָל וּבְכָל בְּבוֹלְדוֹן אִיתְרַמְנָא
בְּהוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

סדר הנוסחה ילמד לפני הסדר :

אִם עֲבַרְתִּי עַל שׁוּם דְּבָר שֶׁנִּתְחַבְּתִי נִזְיָפָה אוֹ אֲדוּר אוֹ נִדְוִי
אוֹ חֲרָם אוֹ שְׂמֵתָא אוֹ קְלָלָה בֵּין מִפִּי הַשְּׂכִינָה בֵּין מִפִּי בֵּית
דִּין שֶׁל צָבָא מֵעַלְמָה בֵּין מִפִּי עֲצָמִי בֵּין מִפִּי אֲחֵרִים בֵּין בְּעוֹלָם
הַזֶּה בֵּין בְּעוֹלָם הַבָּא תְּרִינִי שָׁב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵי יְהוָה
וְאֲשַׁב יִחַף עַל הָאָרֶץ בְּמַנּוּחָה בּוֹכָה וּמְבֻכָה וּמִתְרַחֵם וּמִתְעַדָּה
עַל כָּל מַה שֶׁחָטָאתִי וְעֵוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי וּמְרִיתִי וּמִדַּרְתִּי מִיּוֹם
הַיּוֹתֵי עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁפּוּךְ אֶת־נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל
סְלִיחָה וּמְחִילָה וּכְפָרָה מִן הַשָּׁמַיִם וּמִן הַבְּרִיּוֹת וְאֲשַׁאֵל מִמַּעַלְתֶּכֶם
שְׁתִּירוּנִי מִכָּל־הַנִּזְיּוֹפוֹת וְהָאֲדוּרִים וְהַנִּדְוִיִּם וְהַחֲרָמִים וְהַשְּׂמֵתוֹת
וְהַקְּלָלוֹת שֶׁנִּתְחַבְּתִי וְשֶׁנִּכְשַׁלְתִּי בָהֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

אם יצאק מן הסדר סקודוס ד' אמות ויחלן ממלו וימתן ידו וישב על הכרן כאכל ויתן ויתן
כל רחשו וילמד זה :

תְּרִינִי יוֹשֵׁב לְקַבֵּל נִזְיָפָה עַל כָּמָה חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעִוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי * אֲנִכִּי עֲצֵב נִבְזָה דִרְבִּיתִי
אֲשַׁמָּה בְּתוֹרְתֶךָ וּבְגִדְתִי בְּאֲחִירֹתֶךָ וּפְגַמְתִּי בְּסִפְרוֹתֶךָ הַשְּׁלֵכְתִי
פָּנִים בְּמַקְדָּשֶׁךָ וְהַמִּים הַיּוֹצְאִים מִבֵּית יְהוָה הַזּוֹלְכֹתִים מִבֵּית
הַמְּלָכוֹת לְבֵית הַכֶּסֶף מְקוֹם הַמִּינוֹפֶת אֲשֶׁת הַזֹּמָה אוֹיְבֹתֶיךָ *
וְהַרְסִיתִי אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ חֲלַלְתִּי בְרִיתֶךָ בְּהַפְסוֹת הָעֲרֵלָה עַל
בְּרִית הַקֹּדֶשׁ וּפְגַמְתִּי בְּכָל כִּזְ אֹתִיוֹת הַקְּדוּשִׁים * וְהַגְּבַרְתִּי
הַחֲצוּזִים וְהִנְנִי נִתְחַבְּתִי נִדְוִי מִפִּי בֵּית דִּין הַצֹּדֵק אוֹ מִפִּי
הַקֶּבֶדָה אוֹ מִפִּי הַשְּׂכִינָה * לִכֵּן מִתְעַדָּה אֲנִי וּמִתְנַחֵם וּמִתְרַחֵם
וּבּוֹכָה וּמִתְאֵוֵן עַל עוֹנוֹתִי וְאוֹמֵר חָטָאתִי עֵוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לֹא
אוֹסִיף עוֹד לְשׁוּב בְּהִרְךָ הַזֶּה הַתָּר הַתָּר יִצַר בְּרָאשִׁית
קָלָה סְלָח סְלָח אֲבִיר יַעֲקֹב כִּי אֵל מֶלֶךְ טוֹב וְסֶלָח אֲתָה : וְסִיעֵנִי
לְדוֹת

הרתת נדרים

להיות מהשבים אליך בלב שלם אשר הטאתם לא תזכור עוד
אמן סלה :

ואח"כ קראים אותו סג"ד ולומרים :

אָהֲרֹנוּ אֵתָהּ אָהֲרֹנוּ אֵתָהּ אָהֲרֹנוּ אֵתָהּ אֵתָהּ אֵתָהּ אֵתָהּ אֵתָהּ
הִדִּין עֲמוּד מִעַל הָאָרֶץ וּבֹא אֲצִלְנוּ :

ישמור מן הכרך והסגל נדמעות שלש :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָהּ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂפִלְתֵּהֶן לְלוֹת
וְהָאֲרוּרִים וְהַנְּדוּוּיִם שְׂפִלְתֵּי אוֹ שְׂאֲרֵתֵי אוֹ שְׂנֵהִיתֵי אֶת־
עַצְמֵי אוֹ אִשְׁתֵּי אוֹ בְנֵי בֵיתֵי אוֹ אֶת־אֲחֵרִים אֲשֶׁר מִזְרַע יִשְׂרָאֵל
הָקִיחַ אוֹ אֲחֵרִים שְׂקִלְלוּ אוֹ שְׂאֲרָרוּ אוֹ שְׂנֵהוּ אוֹתִי אוֹ אֶת־
אִשְׁתִּי אוֹ יָרְעֵי אוֹ יָרְעֵי אוֹ אֶת־בְּנֵי בֵיתִי :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָהּ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ שֶׁאֵל יִשְׁלַטוּ בְּנוֹ וְאֵל יַעֲשֶׂוּ שְׂוִים רוּשָׁם כָּלֵל : וְכֵל־
הַתְּקִלּוֹת יִהְיֶה עֲלֵינוּ לְכַרְכּוֹת : כְּדַכְתִּיב וַיְחַפֵּךְ יְיָהּ אֱלֹהֵיךָ
לֵךְ אֶת־הַתְּקִלָּה לְכַרְכָּה כִּי אֲהַבֵּךְ יְיָהּ אֱלֹהֵיךָ :

ואו גם במחזקין מספיק לו בלשון סוד :

כָּלֵם יְהִי מִתְרִים לֵךְ • כָּלֵם יְהִי מִחֻלִּים לֵךְ • כָּלֵם יְהִי שְׂרוּיִם
לֵךְ • אֵין בָּאֵן לֹא נִדְוִי וְלֹא שְׂמֵתָא וְלֹא אָרָר • אָבֵל יֵשׁ
בָּאֵן מִחֻלָּה וְכִלְיָהּ וּכְפָרָה וּכְשֶׁם שְׂמֵתָר אֵתָהּ מִבֵּית דִּין שֶׁל
מִכָּה בֶּךָ תִּהְיֶה מִתָּר מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה וְלֹא יַעֲשֶׂה שׂוֹם רוּשָׁם
כָּלֵל וְכִלְיָהּ לְלוֹת יִהְיֶה עֲלֵינוּ לְכַרְכּוֹת כְּדַכְתִּיב וַיְחַפֵּךְ יְיָהּ אֱלֹהֵיךָ
לֵךְ אֶת־הַתְּקִלָּה לְכַרְכָּה כִּי אֲהַבֵּךְ יְיָהּ אֱלֹהֵיךָ :

קדוש לראש השנה

כחל נכנת לומרם חתנה יום הששי :

יוֹם הַשְּׁשִׁי • * וַיְכִלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם : בַּיּוֹם הַזֶּה אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלְּאֲבָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל־מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ
אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

* (ב) דברים טו . י .

קידוש לראש השנה

קמ

וכסחל כחול מתחלין כחן :

סברי מתן ברוך אתה יהוה אלֹהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
 ברוך אתה יהוה אלֹהינו מלך העולם אשר בחר--
 בננו מכל־עם ורוממנו מכל־לשון וקדשנו
 במצותיו * ותתן־לנו יהוה אלֹהינו באהבה את--
 (למען יום השבת הנה ואת) יום הזכרון הזה * את־יום טוב
 מקרא קדש הזה * יום (זכרון) הרועה (באהבה) מקרא
 קדש זכר ליציאת מצרים * כי בננו בחרת ואותנו
 קדשת מכל־העמים * ודברך מלכנו אמת וקיים לעד :
 ברוך אתה יהוה מלך על כל־הארץ מקדש השבת
 וישראל ויום הזכרון :

גלגל שני של ר"ס טכנין לכתוב סרי חמש בפני המקדש ויתן עינו בו ויאמר שדדחיינו * ולא לין
 סרי חמש מתי מכל מקום יאמר שדדחיינו :

ברוך אתה יהוה אלֹהינו מלך העולם שדדחיינו וקמנו והניענו
 לזמן הזה :

גד"ס גילגל ראשונה טכנין לזכור השנה מזהו כדכש נחתה כסודות וירך לנרד כחולת :

ברוך אתה יהוה אלֹהינו מלך העולם בורא פרי העין :
 ולח"כ יאמר :

יהי רצון מלפניך שפתח־ש עלינו שנה טובה ומתוקה :

תפלת ראש השנה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלֹהינו ואלוהי אבותינו אלֹהי אברהם אלֹהי יצחק
 ואלוהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא * אל עליון * גומל הסרים
 טובים * קונה הכל * הומר הסודי אבות ומביא גואל לבני בנימין למשן
 ששם באהבה :

זכרנו לחיים מלך תפין בחיים וכתבנו בספר החיים למענה
 אלֹהים חיים :

מד

תפלת ראש השנה

מִלֶּךָ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מֶגֶן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מִתְנַה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטָּל :
כִּכְלָכַל חַיִּים בְּחֶסֶד מִתְנַה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוּמָה נִפְלִים
וְרוּפֵא הַלֵּים וּמְחַיֵּי אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁעֵי עַפְרָיִם * כִּי כְמוֹהוּ
בַעַל גְּבוּרוֹת וְכִי דוֹמֶה לָּךְ מִלֶּךָ מַמְיֹת וּמִסְתָּה וּמוֹצִיִּים יְשׁוּעָה :

כִּי כְמוֹהוּ אָב הַרְחֵמֵן (במסוף ובמנחת סנה הרחמים) זוֹכֵר יִצְחָק
לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחְיוֹת מַתִּים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מִתְנַה הַמַּתִּים :

מחמת סוף לומרם בקרישך כמו בשנת :

בְּקִרְיֵשֶׁת וּנְעִרֵיכֶם בְּגַעַם שִׁית סוֹד שְׂרָפֵי קִדְשׁ הַמַּשְׁלֵשִׁים לָּךְ
קִרְשָׁה בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָה וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

קִדְשׁ | קִדְשׁ קִדְשׁ יְיָהּ צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : אִז
בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֵק מְשֻׁמְעִים קוֹל מִתְנַשְׂאִים לְעַמַּת

הַשְּׂרָפִים לְעַמַּתָם מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים * בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָהּ מִמְקוֹמוֹ :
מִמְקוֹמָה מְלַבְּנוּ תוֹפִיעַ וְתַמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַתְנִים אֲנַחְנוּ לָּךְ מַתִּי

תַּמְלִיךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְבֵּי בְיַמֵּינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : תִּשְׁכַּחַן תַּתְגַּדֵּל וְתַתְקַדְּשׁ
בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירֶךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנִצְחָה נִצְחָהם : וְעַיְנֵינוּ תִּרְאֶנָּה

סְלִכּוֹתֶיךָ כִּדְבַר הָאָמֹר בְּשִׁירֵי עֲזָה עַל יַד דָּוִד מַשִּׁיחַ צְדָקָה :
יְמִלֶּךְ יְיָהּ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קִדְשׁ וְשָׂקָה קִדְשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל־יּוֹם יִהְיֶה לָּךְ סֵלָה :

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכֵי לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וּקְדוּשׁ :

וּבִבְנֵי יִתְקַדְּשׁ שְׁמֶךָ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם
עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד

מַשִּׁיחֶךָ וְעַל מְכוֹנֶה וְחִיבֶלֶךָ :

וּבִבְנֵי חֵן פִּתְחֶיךָ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ * וְאִימְתָה עַל כָּל
מַה־שִּׁבְּרָאת * וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל־

הַבְּרוּאִים * וְעַשׂוּ כָל־סֵדֶה אֶתָּה * לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם
שִׁבְּעֵנוּ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ שֶׁשְׁלָמֵן לְפָנֶיךָ עוֹן גְּדוּלָה וְגְבוּרָה בְיַמִּינֶךָ

וְשָׂקָה תִּרְאֵה עַל כָּל־מַה־שִּׁבְּרָאת :

תפלת ראש השנה

קמא

ובכן תן כבוד יהוה לעמו תהלה ליראיך ותקנה מדות לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצה וששון לעירך וצמיחת קרן לדור עבדך ועריכת נד לבן ישי משיחה במהרה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברוגז יגילו ועולתה תקפיץ פיה והרשעה בלה בעשן תכלה כי תעביר ממשללת ורון מן הארץ :

ותמלוק אתה הוא יהוה אלהינו לבקך על כל מעשיך בחר ציון משפן כבודך ובירושלם עיר קדשה כפתוב בנדברי קדשה ימלך יהוה לעולם אלהך ציון לדוד ודוד הגלוייה :

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבדעך בכתוב וינפה יהוה צבאות במשפט ותאל תקדוש בקדש בצדקה ברוך אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת :

כחל ליל ב' בשולח סנה למרש כלן ותדעם

והודיענו יהוה אלהינו את משפט צדקה ותלמדנו לעשות חן וצדקה ותתן לנו יהוה אלהינו משפטים ושרים ותורות אמת חקים ומצוות טובים ותנהילנו ומני ששון ומעדי קדש וחגי נדבה ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד ותענית הרגל ותבדל יהוה אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השבת

לשבת

לפ' תולדות קמא * * * (ב) ימים כ' סו

תפלת ראש השנה

לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בֵּין קִדְשֵׁת שִׁבְתָּ לְקִדְשֵׁת יוֹם
טוֹב הַבְּרִלָּתָּ * וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
קִדְשָׁתָּ * הַבְּרִלָּתָּ וְקִדְשָׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָּהּ:

וְהִתְנַחֲנוּ לְנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשְּׁבִת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

הַזְּכוּרֹן הַזֶּה אֶת־יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה יוֹם

(זכרון) הַתְּרַעָה (בַּאֲהֶבָה) מִקְרָא קִדְשׁ זָכָר לְיִצְיָאֵת מִצְּרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא * נִגְעַע וְנִרְאָה וְנִרְדֶּה * וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד
וְיִזְכֵּר * וְיִרְוַח וְיִפְדּוּנוּ * וְיִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ * וְיִכְרוֹן מִשִּׁית בְּדוֹדֵנוּ

עֲבָדָה * וְיִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר קִדְשָׁהּ * וְיִכְרוֹן בְּלַעֲפָה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְגִימָה לְטוֹבָה * לָחַן וְלִחְסָד וְלִנְדָמִים וְלִחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם * בְּיוֹם

(הַשְּׁבִת הַזֶּה וְיוֹם) הַזְּכוּרֹן הַזֶּה * בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה * וְזָכְנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה * וְיִפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים * וְזָכְרֵנוּ

וְיִשְׁעָה וְנִדְמִים חַסִּים וְנִתְנֵנוּ וְנִחַם עַלְמֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִּי אֱלֹהֵי עַמְּנוּ * כִּי אֵל
גָּלוּת נִחַם וְנִדְמִים אֵתָּה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַבֻּדְךָ

וְהַגִּישָׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָהּ וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר

נְאוֹן עֲזוּךָ עַל כָּל־יְוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ וְיָדַע כָּל־פְּעוּל

כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ וְיָבִין כָּל־יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרַתָּ וְיֹאמֵר

כָּל־אִשׁוּר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֹךְ
מְלִכּוֹתָו בְּכָל מַשְׁלָה: (כֹּסֵם) אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ רַחֵם נָא

בְּמַעֲשֵׂיךָ קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ שְׂבַעֲנוּ

מִמִּינוּכָה וְשִׂמְחָה וְנִשְׂמָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ (כֹּסֵם) וְנִתְנַחֲלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שְׂבִיבָה (כֹּסֵם) קִדְשָׁהּ וְנִתְנַחֲלֵנוּ בָּהּ (כֹּסֵם) כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי

שְׁמֵיךָ וְנִסְתַּדֵּר לִבְנוֹ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֵּת * כִּי אַתָּה אֱלֹהִים

אַמֵּת וְדַבְרֶךָ מְלַבְּנוּ אֲמֵת וְקִים לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מְלֹךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקְדָּשֵׁי הַשְּׁבִיבָה וְיִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְּכוּרֹן:

תפלת ראש השנה

רצה יידיה אלקינו בעמך ישראל • ולהפלתם שעה • והשכ העבודה
לדביר ביהוה ואשי ישראל והפלתם באהבה תמבל כרצון ותרו
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

ותחזינה עינינו בשובך לציון בנבוכים : פרוק אמה יידיה תפלת
שכינתו לציון :

<p>^{כדום רבנן} מודים אנחנו לך שאתה הוא יידיה אלקינו ואלשי אבותינו אלשי כל־דבר ויצקנו יצר בראשית ברכות הודאות לשקך הגדול ותקדוש על שהסודות ותקדשו כותמנו ותקדשו ותאסוף עלינו לשפלות קדשך ונשוב אליך לשמור חקך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך פרוק אל הודאות :</p>	<p>מודים אנחנו לך שאתה הוא יידיה אלקינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור הינו כגון ישענו אמה הוא לדור ודור גודלך ותספר הודותך על מינו המסורים בתיך ועל גשמותנו הפקודות לך ועל נפיה שפקדונום עמנו ועל נקלאותיה וטובותיה שפקלעת ערב</p>
--	--

ותמנה ותמרתם כי לא יתמו חסדך כי מעולם קנינו לך :
וכתוב לחיים טובים כל־בני ברייתך :

וקל־המים יודה סלה ויבללו שקך הגדול לעולם כי טוב האל
ישמענו ועזרתנו סלה האל הטוב : פרוק אמה יידיה הטוב
שקך יידיה נאה לזרות :

לשך אלקינו ואלשי אבותינו פרקנו בפרכה המושלשת בחונה הברכה
עלידי משה עבדך האמנה מפי אהרן ובניו בנבים עם
קדושה פאמור : וברכה יידיה וישקרה : יי יאר יידיה ופניו אליה ויהנה : יי
ישא יידיה ופניו אליה וישם לך שרם : יי

שים שלום טובה וברכה היום מן תהוד וברכים עלינו ועל־כל־ישראל
עמך פרקנו אבינו בלנו באחד באור פנה כי באור פנה נתת
לנו יידיה אלקינו תוכת היום ותאבת חסד ודקה וברכה וברכים ותנים
ולשום וטוב בעיניך לכה את־עמך ישראל בכל־עית ובכל־שעה בשלום
ובספר היום ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה ונזרות
טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל־עמך בית ישראל
לחיים טובים ולשלום :

פרוק אמה יידיה תמנה את־עמו ישראל בשלום :
תודו לציון ואת־פי נתיין לבי לפנה יידיה צדי וגאלי : יי יי
אלהי

תפלת ראש השנה

אֱלֹהֵי גִּזְרוֹ לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְכָּה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשִׁי יַחְדָּם וּנְפִישׁ
בְּעֶפֶר לְכָל הַיְהוּדָה פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי וְכֹל
הַיּוֹשְׁבִים עָלַי רַעוּהָ מִבְּרַח הַפֶּר עֲצֵתְךָ וּמִקְדָּל מַחְשָׁבֹתֶיךָ : וְהָיוּ כְּמִין לְפָגִיר
רוּחַ וּמְלֹאָה יְדֵעָה רַחֵם : לְמַעַן יִתְלַצֵּן יְדִירְךָ הַיְשָׁעָה יְמִינְךָ וְעַגְגִּי : עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׂמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנְעֶנּוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹרַתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּדְרֹשְׁתִּי
יְהוִה לְרַצּוֹן אֶמְבִּירְפִי וְתִגְוִין לִבִּי לְפָנֶיךָ יְדֵעָה צוּרִי וְגֹאֲלִי : עֲשֵׂה הַשְׁלֹמֹם
בְּבִרְוֵיךָ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן : יי רחמי

גלגל ר"ס וויכ"ט קט"ו קט"ו כח"ט אומרים לרוד כומוד :

א לְרֹד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאֲרֶץ וּמְלֹאָתָהּ תִּבְלֵ וְיֹשְׁבֵי בָהּ : ב כִּי
הוּא עַל־יַמִּים יִסְדָּהּ וְעַל־גְּבוּרֹת יִכַּוְנֶנָּה : ג מִי יַעֲלֶה
בְּדֶרֶךְ יְהוָה וּמִי יָקוּם בְּמַקְוֵם קְדָשׁוֹ : ד נָקוּ כַפַּיִם וּבֵר לֵבָב אֲשֶׁר
לֹא־נִשְׂא לְשׁוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְכָּה : ה יֵשֵׂא בְרָכָה מֵאֵת
יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : ו זֶה הוּד דְרָשׁוּ מִבְּקָשֵׁי פְנִיךָ יַעֲקֹב
סֵלָה : ז שְׂאוּ שְׁעָרִים וְרֹאשֵׁיכֶם וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא
מֶלֶךְ הַקְּבוֹד : ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
מִתְרַמֵּה : ט שְׂאוּ שְׁעָרִים וְרֹאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא
מֶלֶךְ הַקְּבוֹד : י מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַקְּבוֹד סֵלָה :

סתמן גלגל כח"ט טל ר"ס למד להציה :

לשנה טובה תפתב ותחתם :

- אין למד בריש ס"ט ט ט הכנה מהל או טן טון ס"ט טח"ט או כלה ומחל וסי' וכו"ל סט :
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַמְּאֻזָּנוּ לְפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֲתֶה :
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שִׂמְךָ :
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שְׁנֵה מִזְבֵּחַ :
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּסֵּל מִעֲלֵינוּ כָּל גְּזוּרֹת קִשּׁוֹת :
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּסֵּל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַשֵּׁר עֲצַת אֲבִינֵנוּ :
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּסֵּל מִלְצֵר וּמִסָּמִין מִעֲלֵנוּ :

- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סָתוּם פִּיזוֹת מִסְמִינָנוּ וּמִקְמִרְיָנוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כֹּלֵה דָבָר וְתָרִב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית מִגְּנֵי בְרִיתְךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מֵעַ מִגִּפְתָּהּ מִנְחֶלְתְּךָ :
- (ע"פ ע"פ) אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סֵלַח וּמְחֹל לְכֹל־עֲוֹנוֹתֵינוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִגְּדַ עֵינֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחַזֵּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים כֹּל שְׁמֵרֵי חוֹבוֹתֵינוּ : (ע"פ)
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמְּךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קָרַע רֹעַ גִּזְרֵי דִינֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר נְאֻלָּה וַיִּשְׁעָה :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִיָּסָה וּבְלִפְלָה :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת :
- (ע"פ ע"פ) אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילוֹת :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצְמַח לָנוּ יִשְׁעָה בְּקָרוֹב :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ דָּרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ דָּרַם קֶרֶן מִשִּׁיחָה :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא אֲסַמֵּינוּ שְׂבַע :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שָׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת הַתְּפִלָּתֵנוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוּר כִּי עֹשֶׂר אֲנַחְנוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נֵא אֱלֹהֵי־שִׁיבְנוּ רַחֵם מִלְּפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמַל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיָּם עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְהוָה :

עזרת לראש הענה

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּנֵינוּ בְּאִשׁ וּבְמֵימֵינוּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ נִקְוֶה נִקְוֶה דָם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפִּיךְ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִכְרָא

עֲרִינוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ הַנְּנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אֲדַכְךָ

וְחַסֵּד וְהוֹשִׁיעֵנוּ : ק"ש . שיר של יום .

אֲתָה הַרְאָתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ :

מִלְּכוּתְךָ מִלְּכוּת כָּל עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־יְהוּדָה וְדָר :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ

יִמֵן יְהוָה וַיְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

ג'ס' וס"ב בשנת ה'תל"א ס"ח קודם בריך שביה יתמר ג"ס י"ג מדות המלא כהנלה שנת :

סדר תקיעות

אחר קריאת הפרשה יבין שמו להקום באומר ויתאר קמסיל זה די סממית :

לְמַנְצָה לְבַנְיָמִן מִזְמוֹר : בְּכָל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־בָךְ הַרְיֵעוּ

לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה : יְבִי־יְהוָה אֶלְיִן נוֹרָא מֶלֶךְ

גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ : י וְדַבֵּר עִמָּם תִּחְתְּנוּ וְלֵאמֹים תִּתֵּן

רַחֲמֵינוּ : הַיְבַרְתֵּנוּ אֶת־נִחְלָתֵנוּ אֶת־נְאֻם יַעֲקֹב אֲשֶׁר־אָהַב

סֵלָה : יַעֲלֵה אֱלֹהִים בְּתַרְעֵה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר : י זְמִרוּ אֱלֹהִים

זְמִרוּ זְמִרוּ לְמִלְפָּנֵינוּ זְמִרוּ : ח כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זְמִרוּ

מִשְׁפִּיל : ט מֶלֶךְ אֱלֹהִים עֲלֵנוּ אֱלֹהִים יֵשֶׁב וְעַל־בְּסֹא קָדְשׁוֹ :

יְדִיבֵי עַמִּים וְנֶאֱסַפּוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבֹתָם כִּי לְאֱלֹהִים מִגִּנְי־הָאָרֶץ

מָאֵד וַעֲלֵה :

כחוקי החזן וכן סקול יתחז כל סמוק וסמוק

מִן־הַמִּצְוֹת הַרְאָתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּפִרְחֵי־בֵית :

... ..

סדר תקיעות

קוֹלֵי שְׁמֵעָה בְּחִסְדָּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ תִּינֵי :
 רֵאשִׁיד־בְּרָךְ אָמֵת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפָּט צְדָקָה :
 עָרֹב עֲבָדֶךָ לְטוֹב אֲלִי־עֲשֶׂקֵנִי יָדִים :
 שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל־אֲמַרְתֶּךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רָב :
 מֵיֵב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנִי כִי בְּמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמַנְתִּי :
 נְדָבוֹת פִּי רִצְחֵנָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי :
 עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרְעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר :

יידי רצון סלפנדי יהוה ואלוהי אבותינו ואלוהי המשפט שבזכות אלו השמים
 הוציאם מֵרֵחַ אֵל גַּא קִרְבַּת תְּשׁוּעַת מִצִּיפְךָ . פִּי־דוֹרֶךְ סִר תִּיּוֹצִיאֵם
 מִבְּמֵאֵסֵר . פִּדְהָ סִיּוּעִים פִּי־חַס סִיּוּסִי יִי־סִינְךָ מִצִּיפִים . דִּי־לֵה יִי־זִקְסִים וְרִבְבִין
 גִּי־פִצִּים סִי־טוֹךְ יִי־הָ מִי־פִלְגִים . שֶׁתִּקְרַע הַמַּסְכִּים וְהַבְּקָרְיָנִים אִשְׁרֵהֵם סְבִרִילִים
 בִּינְךָ וּבֵין עַמְךָ יִשְׂרָאֵל אֲרוּמְכָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ הַמְשַׁבֵּט שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמְךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוְּנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחֵינּוּ וְנִקְמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ
 לְזִמְן הַזֶּה :

- תקיעה • שברים • תרועה • תקיעה :
- תקיעה • שברים • תרועה • תקיעה :
- תקיעה • שברים • תרועה • תקיעה :

ותוסס נלהס .

- תקיעה • שברים • תקיעה :
- תקיעה • שברים • תקיעה :
- תקיעה • שברים • תקיעה :

ותוסס נלהס .

- תקיעה • תרועה • תקיעה :
- תקיעה • תרועה • תקיעה :
- תקיעה • תרועה • תקיעה גדולה :

זבבן יידי רצון סלפנדי יהוה ואלוהי אבותינו שיעלו אלו המלאכים הוציאם מן
 השופר וכן התקיעה וכן השברים וכן התרועה וכן התקיעה וכן קשר"ק וכן
 חיש"ק וכן קר"ק לפני כסא כבודך ויסלצו טוב בעדעו לכפר על כל פסארתנו :
 (א) סל"ק ק"ס ק"ס . (ב) א"ק ק"ס . (ג) א"ק ק"ס . (ד) א"ק ק"ס . (ה) א"ק ק"ס . (ו) א"ק ק"ס .

סדר תקיעות

אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור־פניו יתלכון :
 בשמחה יגילון כל־היום ובצדקתה ירומו :
 ביר־תפארת עזמו אמה וב־רצונה תרום כרגנו :

אשרי יושבי ביתך עוד ידללק סלה וס' • יהללו וס' • וס' • חסלנין סס"ב

מוסף לראש השנה

אֲדַעַי שְׁפַחַי תַּפְסַחַי וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיז • נוֹמֵל הַסְּדִים
 מִיָּבֵשׁ קִנְיָה הַכֹּל • נוֹכַח הַסְּדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְבָנֵי בְּרִיתֶךָ לְמַעַן
 שְׁמֵךְ בְּאַהֲבָה :

וְכִרְנוּ לַחַיִּים מִלֶּךְ חַפְזֵן בְּחַיִּים וּכְתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן
 אֲלֹהִים חַיִּים :

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמְשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַגֵּן אֲבֹתֶיךָ :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַעַי מִנְּתִיבָה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מִיָּד הַשָּׁטָן :
 מְכַלְכֵּל בָּנִים מְחַסֵּד מִנְּתִיבָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַמְדִּיר אֲסוּרִים וּמַגֵּן אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁעֵי עַשְׂרֵי • מִי כְּמִי
 בָּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמֵה לָךְ מִלֶּךְ מַמִּית וּמַחַיֶּה וּמְצַדִּיק וְיֹשֵׁעַ :

מִי כְּמִיךָ אֵב הַנְּרַחֲמִים וְזַכַּר יְצוּרְיָו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְאַחַן אַתָּה לַחַיִּוֹת מַתִּים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִנְּתִיבָה מַתִּים :

בְּחַסֵּד סֵפֶן לְחַיִּים קְדוֹשׁ בְּרַחֲמֵיךָ :

בְּרַחֲמֵיךָ יִתְּנֵנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲכָבִים הַמְּצִינֵנוּ מִעֲלֵה וְעֹמֵה יִשְׂרָאֵל
 מְבִיאֵי מַסָּה יְחַד בְּלִים מְרַשֵּׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁ בְּכַתוּב עַל־יַד
 גְּבִיּוֹת וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : קְדוֹשׁ • קְדוֹשׁ • קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
 מִלֵּא כְּלֵי־הָאָרֶץ כְּבוֹד : כְּבוֹד מִלֵּא עוֹלָם מִשְׁרָתֵינוּ שׁוֹאֲלִים זֶה
 לָזֶה אֵיךְ מִקוֹם כְּבוֹד לְהַעֲרִיצוֹ לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים :
 בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִסֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ
 הַמִּיְהַדְּרִים שְׂמוֹ עָרַב וְכִכַּר בְּכָל־יָוֵם תְּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שְׁמַע
 אוֹמְרִים : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה • אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ

(א) סל"ב ס"ב ס"ב (ב) ס"ב ס"ב (ג) ס"ב ס"ב (ד) ס"ב ס"ב

קבה

מוסקה לראש השנה

הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא מושיענו ויגאלנו
שנית בקרב וישמיענו ברחמי לעיני כליו לאמר הן גאלתי
אתכם אתרית בקראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם: וקדברי קדשה כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם
אלהיה ציון לדוד תלליה:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכליום תללה פלה:

לדוד תרד המליכו לאל פי הוא לבדו קרום וקדוש:

ובכן יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלם
עמך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
משיתה ועל מכונה והיבנה:

ובכן תן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך * ואימתך על כל
מה שבראת * וייראהו כל המעשים וישתחוו לפניך כל

הברואים * ויעשו כלם אנדה אחת * לעשות רצונה ברכב שלם
שנדענו יהוה אלהינו שהשלמן לפניך עז בידך גבורה בימינה
ושמה נרא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יהוה לעמך תהלה ליראה * ותקנה מזבד
לדורשיך * ופתחון פה למחלים קח שמתה לארצה *
וששון לעמך * וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי
משיתה במתנה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו * וישרים יעלו * ותמידים ברנה
יעלו * ועולתה תקפיץ פיה ותרשעה בלה בעשן תכלה *
פי תעביר ממלכת דוד מן הארץ:

ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו לבנה * על כל מעשיך *
בדוד ציון משכן כבודך * ובירושלם עיר קדשך *
בכתוב קדברי קדשה ימלך יהוה לעולם אלהיה ציון לדוד
תרד תלליה:

קדוש אתה ונרא שמה * ואין אלה מפלעדיך בכתוב ויגבה
יהוה צבאות במשפט ודאל תקדוש וקדש בצדקה *
ברוך אתה יהוה המלך הקדוש:

מוסף לראש השנה

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית
בנו • ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך • וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמה הגדול
ותקדוש עלינו קראת :

והתנן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום)
הזכרון הזה את יום טוב מקרא קדש הזה יום
(זכרון) תרועה (באתבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ובפני חמאינו גלינו מארצנו • ונתרחקנו מעל
ארמתינו • ואין אנו יכולים לעשות חובותינו
בבית בחרתך • בבית הגדול ותקדוש • שנקרא שמה
עליו מפני תדוששת לחה במקדשה יהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשיב ותרחם
עלינו ועל מקדשה ברחמיך הרבים ותבנה מרהר
ותגדל כבודו • אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד מלכותך
עלינו מרהר • והופע ותנשא עלינו לעיני כל חי וקרב
פוזרינו מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירפתי ארץ •
והביאנו לציון עירך ברנה • ולירושלם בית מקדשה
בשמחת עולם • ושם נעשה לפניה את קרבנות
חובותינו תמידים כסדרם ומוספיים כהלכתם ואת
טוב מקרא קדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך • כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי
משה עבדך מפי כבודך באמור :

קמו

מוסף לראש השנה

^{מסכת} וּבְיָהִים הַשְּׁבֵת שְׁנֵי-בָבְשִׁים בְּגִי-שְׁנָה תְּמִימִים וְשְׁנֵי עֵשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלֵילָה בְּשֶׁמֶן וְנֶסֶבּוּ: עֵלֶת שֶׁבֶת בְּשֶׁפֶתוֹ עַל-עֵלֶת הַתְּמִיד וְנֶסֶבּוּ:

וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ מִקְרָא-קֳדָשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-
מִלְאֲכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם הַרְוָעָה יִהְיֶה לָכֶם:

וַעֲשִׂיהֶם עֲלֶיהָ לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה פֶּר בְּן-בָּקָר אֶחָד אִישׁ אֶחָד
בְּבָשִׁים בְּגִי-שְׁנָה שְׁבַעֵה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר
לְשִׁלֹּשֶׁה עֵשְׂרִים לֶפֶר וְשְׁנֵי עֵשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לְבָבֶשׂ וַיֹּן
כַּנֶּסֶבּוּ וְשְׁנֵי שְׁעִירִים לְכַפֵּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהֶלְכֶתָם: מִלֶּבֶד עֵלֶת
הַחֲדָשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֵלֶת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיהֶם כַּמְשֻׁפָּטִים
לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה:

^{מסכת} יִשְׁמְחוּהוּ בְּמִלְכוּתָהּ שׁוֹמְרֵי שְׁבֶת וְקוֹרְאֵי עֲנַג עִם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי • בָּלֶם
יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטוֹבָה וּבְשִׁבְעֵי רְצִי-יָבוּ וְקִדְשׁוּ • הַקִּבְת
יָמִים אוֹרוֹ קְרֵאתִי • וְקָר לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

עָרִינוּ לְשִׁבְחָה לְאֵדוֹן הַכֹּל לַתַּת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא
עָשׂוּ כְּטִי האֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כַּמְשֻׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ בָהֶם וְנִרְלַטוּ כְּכֹל-הַמוֹנֵם שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לַהֶבֶל
וְלָרִיק: וְנִאֲחַזְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא טוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְשִׁכְנִית עֲוֹן בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אֶמֶת מִלִּקְנוּ
אֶפְסֵם וְזֵלְתוּ כְּכַתוּב בְּחוֹרְתוֹ וַיְדַעַת הַיּוֹם וַהֲשַׁבֵּת אֶל-לִבְבָךְ כִּי יִהְיֶה
הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

וְעַל-כֵּן נִסְבְּהָ לָּךְ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֲרָתָהּ
עוֹדָה לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן-הָאָרֶץ וְהָאֱלֹהִים בְּרוּחַ

יִכְרַתוּ

(א) מִדְּבַר טוֹב • (ב) טוֹב • (ג) טוֹב • (ד) טוֹב • (ה) טוֹב • (ו) טוֹב • (ז) טוֹב • (ח) טוֹב • (ט) טוֹב

יִבְרַתֶּנּוּ. לְתַמְנֵן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל־בְּנֵי־בְשָׂר
 יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִבְרָו
 וְיִדְעוּ כָּל־יְשׁוּבֵי תֵבֶל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ תְּשַׁבַּע
 כָּל־לְשׁוֹן. לְפִנֶּיךָ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד
 שִׁמְךָ יִקְרְאוּ יְהוָה וְיִקְבְּלוּ כֻלָּם עֲלֵיהֶם אֶת־עַל מַלְכוּתֶךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִתְּרֵה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלֶּךָ
 הִיא הָעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כְּפָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
 יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

וְנֹאמֵר לְאֱלֹהֵינוּ אֲנִי בְּיַעֲקֹב וְלֹא־דָאָה עִמָּל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ : וְנֹאמֵר וַיְהִי בִישְׂרָאֵן מֶלֶךְ
 בְּהִתְאַסֵּף רֵאשֵׁי עַם יִחָד שִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵל : וּבְדַבְרֵי מִדְּשָׁה כְּתוּב
 לֵאמֹר כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם : וְנֹאמֵר יְהוָה מֶלֶךְ צְבֹאוֹת
 קָבֵשׁ לְבַשׂ יְהוָה עוֹ הַתְּאֹזֵר אֶת־תְּכוֹן תִּבְרַל בְּלִיתִּמוּט : וְנֹאמֵר
 שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 כִּי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עִזּוֹ וְנִבּוֹר יְהוָה גְּבוּר מִלְּחָמָה :
 שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 כִּי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבֹאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :
 וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל וְנֹאמְרוּ יְהוָה צְבֹאוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אֲתוֹרֵן וּמִבְּרָעֵי
 אֵין אֱלֹהִים : וְנֹאמֵר וְעַל־וּ מוֹשִׁיעִים בְּיַד צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־יַד
 עֲשׂוּ וְנִצַּחְתָּ לִיהוָה הַמְּלוּכָה : וְנֹאמֵר וְהִנֵּה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
 הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה וְהוּא יְהוָה אֱתָד וְשִׁמוֹ אֱתָד : וּבְתוֹרָתֶךָ כְּתוּב
 לֵאמֹר שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱתָד :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל־הָעוֹלָם כָּלוֹ בְּכָבוֹדֶךָ
 וְהִנְשֹׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָה וְהִוַּפַּע בְּהַעֲרֵר

נא

גֵּאוֹן עֲזָה עַל כָּל־יְשׁוּבֵי תֵּבֵל אֲרַצְךָ וַיִּדַע כָּל־פְּעוּל
 כִּי אַתָּה פָּעַלְתָּ וַיִּבִין כָּל־יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרְתָּ וַיֹּאמֶר
 כָּל־אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלֶּדֶ
 וּמְלִכוּתוֹ בְּכֹל מִשְׁלָה: ^{(לע) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נֶאֱ}
 כִּמְנַתְקֵנוּ קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׂבָעֵנוּ
 מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ ^{(לע) וְנִגְדַלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ}
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁפְתַי קִדְּשָׁה וְנִגְדַלְנוּ בְּכָל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׂמָה
 וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת • כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת
 וְדַבְּרֶךָ מִלִּבֵּנוּ אֱמֶת וּמִן לַעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מִלֶּדֶד עַל כָּדֵי־הָאָרֶץ מִקִּדְּשֵׁי ^{(לע) שְׂמָה} יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכוּרֹן:

וּמִתְקֵן נֶס כְּלֵם תִּשְׁרֵת תִּשְׁתֵּת תִּרְתֵּת

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל־יִצְוֵי קִדְּשֵׁי לְפָנֶיךָ
 נִגְלוּ כָּל־תַּעֲלוּמוֹת וְהִמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׂמֵי־בְרָאשִׁית
 כִּי אֵין שְׂבַחָה לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדָה וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד
 עֵינֶיךָ: אַתָּה זוֹכֵר אֶת־כָּל־הַמַּפְעֵל וְגַם כָּדֵי־יִצְוֹר רֹא
 נִבְחַד מִמֶּךָ • תֵּבֵל גְּלוֹי וַיִּדַּע לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 צוּפָה וּמְבִיט עַד סוֹף כָּדֵי־הַדּוֹרוֹת • כִּי תֵבִיא חוֹק
 זְכוּרֹן לְהַפְקֵד כָּל־רוּחַ וְנַפְשׁ לְהַזְכֵּר מַעֲשִׂים רַבִּים
 וְהִמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תִּכְלִית • מִרְאשִׁית כּוֹזֵאת הַדּוֹעָת
 וּמִלְפָּנִים אוֹתָהּ גְּלִית • זֶה הַיּוֹם תִּחַלַּת מַעֲשִׂיךָ וְכוּרֹן
 לַיּוֹם רֵאשׁוֹן: כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי
 תַעֲבֹב: וְעַל הַמְדִינּוֹת בּוֹ יֹאמֶר אִיזוֹ לְתֵרֵב וְאִיזוֹ לְשָׁלוֹם
 אִיזוֹ לְרָעַב וְאִיזוֹ לְשִׁבְעָה • וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ לְהַזְכִּירֵם
 לְחַיִּים וְלַמּוֹת • כִּי רֹא נִפְקֵד בְּחַיּוֹם הַזֶּה כִּי זָכַר כָּל־

מוסף לראש השנה

תִּצְוֹר לִפְנֵיךָ בָּא • מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָתוֹ תַעֲלִילוֹת
 מַצְעֲדֵי גִבּוֹר מִחֻשְׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבֹלוֹתָיו וַיִּצְרֵי מַעֲלָלֵי
 אִישׁ • אִשְׁרֵי אִישׁ שְׁלֵא יִשְׁכַּחַךְ וּבִן אָדָם יִתְאַמֵּץ בְּךָ
 כִּי דוֹרְשֶׁךָ לְעוֹלָם לֹא יִכְשְׁלוּ • וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצְחָה כָּל־
 תְּחוּסִים בְּךָ: כִּי זָכַר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לִפְנֵיךָ בָּא וְאַתָּה
 דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלֶם: וְגַם אֶת־נֶחֱם בְּאַהֲבָה זְכוּרָתָה
 וְתַפְקֻדָהּ בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בְּהִבְיָאָה אֶת־מִי
 הַמְּבֹוֹל לְשִׁחַת כָּל־בֶּשֶׁר מִפְּנֵי רֹעַ מַעֲלָלֵיהֶם • עַל־כֵּן
 זָכְרוּנוּ בָּא לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת זְרַעוֹ בַּעֲפָרוֹת
 תִּבְלֹ וְצִאֲצִאוֹ בְּחֹל הַיָּם: כַּכְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶת־נֶחֱם וְאֶת כָּל־הַתִּיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
 אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּחוּ
 הַמַּיִם: וַיִּנְאֹמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב:
 וַיִּנְאֹמֶר וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק
 וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: וּבְדִבְרֵי
 קְדֻשָּׁה כְּתוּב לֵאמֹר זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנּוּן וְרַחֲמִים
 יְהוָה: וַיִּנְאֹמֶר מִרְפָּה נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 וַיִּנְאֹמֶר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחֵם כָּרֵב חֲסָדוֹ: וְעַל יְדֵי
 עֲבָדֶיךָ הַגְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר הִלּוּךְ וּמְרָאתָ בְּאֲזֵנֵי
 יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זְכוּרְתִי לָךְ חֲסֵד נַעֲוִירֶיךָ
 אֲהַבֵּת כָּל־וְלִתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי בַמְּדַבֵּר בְּאָרֶץ לֹא
 זְרוּעָה: וַיִּנְאֹמֶר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אוֹתָךְ בְּיָמֵי

נעורך

סמל ו. י. יחסי

(א) מַלְאֲכֵי הַשָּׁמַיִם (ב) מַחְשַׁבְתוֹ כִּי כֹד (ג) וַיִּקְרָא לוֹ מִנֵּי (ד) חֲסֵדֵי קִדְוָה (ה) עַם קָדוֹ כ. י. (ו) עַם קָדוֹ
 (ז) לְשֵׁם כִּי כ. י. (ח) יִתְקַלֵּל מִן הַשָּׁמַיִם

נעוריהך ותקומותי לך ברית עולם : ונאמר ה'בן יקר
 לי אפרים אם ילד שעשועים ברמדי דברי בו זכר
 אזכרנו עוד על-כן המו מעי לו רחם ארחמנו
 נאם-יהוה :

אלהינו ואלחי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו
 בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר-לנו
 יהוה אלהינו את-הברית ואת-החסד ואת-השבועה אשר
 נשבעת לאברהם אבינו בחר המריה ותראה לפניך עמדה
 שעמד אברהם אבינו את-יזחק בנו על גבי המזבח וכבש
 רחמיו לעשות רצונה בלבב שלם בן יבבשו רחמיה את-פעסה
 מעלינו ובטובה הגדול לשוב תרון אפה מעמקה ומעידה ומאריקה
 ומבטלה ומקום לנו יהוה אלהינו את-הדבר שהבטחתנו בתורתך
 על ידי משה עבדך מפי כבודה כאמור : וזכרתי להם ברית
 ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
 להם לאלהים אני יהוה : כי זכר כל-הנשכחות אמה הוא
 מעולם ואין שכחה לפני כפא כבודה ועמדת יצחק לזרעו ביום
 ברחמים ותזכור : ברך אמה יהוה זכר הברית :

והקטין גם בלחם תשרית תשית תרית

אמה נגלית בענן כבודה על עם קדשה לדבר
 עמם * מן השמים השמעתם קולה ונגלית
 עליהם בערפלי מזהר גם העולם כלו חל מפניה
 ובריות בראשית חדרו ממך בהגלותה מלבנו על-
 הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות ותשמיעם את-
 הוד קולה ודברות קדשה מלהבות אש * בקולות
 וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת *
 ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבקר

יהי קולות וברקים וענן כבוד על ההר וקול שופר
 חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה וינאמר ויהי
 קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים
 יעננו בקול וינאמר וכל העם ראים את הקולות
 ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא
 העם ויגעו ויעמדו מרחוק וידברי קדשה בתוב
 לאמר עלה אלהים בתרועה יהיה בקול שופר
 וינאמר בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהיה:
 וינאמר תקעו בחדש שופר בבססה ליום חגנו: כי חק
 לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: וינאמר הללויה
 הלוואל בקדשו הללויה ברקיע עזו: ב הללויה
 בגבורתו הללויה כרב גדלו: ג הללויה בתקע שופר
 הללויה בגבור וכבוד: ד הללויה בתוף ומחול הללויה
 בנעים וענב: ה הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי
 תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ועל ידי עבדי הנביאים כתוב לאמר כל יושבי תבל
 ושכני ארץ כנשאים גם תרים תראו וכתקע
 שופר תשמעו: וינאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר
 גדול וקאו האבדים בארץ אשור והנדהים בארץ
 מצרים והשתחויו ליהוה בחר הקדש בירושלים:
 וינאמר יהוה עליהם יראה ויצא כפרק חצו ואדני
 יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: יהוה צבאות
 יצו עליהם: בן תגן על עמק ישראל בשווקה:

אלהינו

מוסף לראש השנה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לְחַרְוֹתֵנוּ וְשָׂא נֶס
לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקָרַב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפִיזוּתֵנוּ
בְּנֶס מִיַּדְּכִי אֶרֶץ וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קַרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ
בְּמִצְוֹת עֲרִינוּ בְּחֹרְתֶךָ עַל־יְדֵי מִשְׁחָ עֲבָרֶךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כְּאִמּוֹד :
וּבַיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמִזְעֵדֶיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חַדְשְׁכֶם וּתְקַעְתֶּם
בְּחֻצְרוֹת עַל עֲדֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן
לְפָנֵי אֱלֹהֵיכֶם אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : כִּי אֵתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפֵר
וּמִצְוֹן הַרְעָה וְאִין דְּוָמָה לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ קוֹל
הַרְעָת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :

וְתוֹקְטִים נֶס בְּנֶחֱם תִּשְׁרֹת תִּשְׁרֹת תִּרְרֹת

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעִקְרָא יִשְׂרָאֵל • וְלַחֲפֻלְתָּם שְׁעָה • וְהַשֵּׁב הַעֲבוּדָה
לְדָבִד בֵּיתָה וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וְחֲפֻלְתָּם בְּאַהֲבָה תִּמְכַּל כְּרָצוֹן וְהָיוּ
לְרָצוֹן תְּכִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
וְתַחֲזוּזֵינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּנֶחֱמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּפָדֵה
שְׁכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן :

מִדְּוִים אֲנִי לָךְ שְׂאֵתָה דְּרֵא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי דְלִישָׁר
וְיִצְרָא יִצְרָא בְּרֵאשִׁית בְּרֵכּוֹת הַיְחֻדָּאוֹת
לְשִׁיבָה הַגְּדוּל וְהַקְּדוּשָׁה עַל שְׂחִיבָתְךָ
וְקִבְּלָתְךָ בְּחֵמָה וְהַתְּקַיְּמָתְךָ וְהַמְּסַפְּרָתְךָ וְהַיְחֻדָּאוֹת
לְחַיֵּי הַבְּרִיּוֹת קְרִיבָה וְשׁוֹב אֵלֶיךָ לְשִׁמּוֹר הַקְּדוּ
וְלַשְׁמֹחַ רְצוֹנָה וְלַעֲבָדֶךָ בְּלֶבֶת שָׁלֵם עַל
שְׂאֵת מִדְּוִים לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּפָדֵה :

מִדְּוִים אֲנִי לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיִּיב כְּגוֹן יִשְׁעֵנוּ
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גְּדוּלָה דָּה
בְּסִפְרֵי הַהִלְלָה עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל נְשִׂמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדָּוֹת לָךְ
וְעַל נְפְשֵׁי שְׂכָבֵי־יָוִם עִמָּנוּ וְעַל
נַפְלָאוֹתֶיךָ וְנִסְבוֹתֶיךָ שְׂכָבֵי־עַת עֲרִב
בְּחֵמָה וְחֲמִסָּם כִּי לֹא־תִמְצוּ חֲסִדֶךָ כִּי מַעֲלִים קָרְנוּ לָךְ :
וְעַל־כֵּן יְהַבְּרָה וְהַרְוִיחַ וְהַעֲשֵׂא שְׂכָר מַלְכֵנוּ תְּכִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
וּבְחֻבּוֹב לְחַיִּים מִדְּוִים כְּלִיבֵי בְּרִיתְךָ :
וְכִלְיֵי־חַיִּים יוֹדֶה סִלָּה וְהַלְלוּ שְׂכָרְךָ הַגְּדוּל לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל
יִשְׁעֵתְנוּ וְעֵזְרֵתְנוּ סִלָּה הָאֵל הַטּוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב
שְׂכָר וְהָ גֵּאָה לְחַיִּים :

אלהינו

מוסף לראש השנה

למי אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה בתוכה
על ידי משה עבדך האמונה מפי אהרן ובניו בננים עם

הדושה באמור: וברכה יהיה וישמחה: מי יאר יהיה לפני אלהי הרהב: מי
ישא יהיה ו לפני אלהי וישם לה שרים: מי

שים שלום טובה וברכה היום מן נסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברכנו אבינו קלנו באחד באור פנה כי באור פנה נתת

לנו יהיה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים ותמים
ושלום וטוב בעיניך לכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה ונזרות
טובות גומר ונכתב לפניך אנהנו וכל עמך בית ישראל

לחיים טובים ולשלום:

ברך אלהי יהיה הברכה את עמו ישראל בשלום:

יהוה לרצון ואמר פי והגיון לבי לפניך יהיה צורי וגאלי: מי

אלהי גזור לשוני מדע וישפטי מדבר בך מה ולקמוללי נפשי תרום ונפשי
בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל

הרושבים עלי רעה כגדה הפך עצתם וקלל ממשבתם: יהוה פמל לפני
רוח ומלאה יהיה רוחה: למען ורצון ידיה הושעה ימינה וינגני: עשה

למען שקה עשה למען ימנה עשה למען תורנה עשה למען קדשנה:
יהוה לרצון ואמר פי והגיון לבי לפניך יהיה צורי וגאלי: עשה השלום

בברוכו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן: מי יאר ובי

כנה גם כדוק כסחון אמר כח אלסע אין טד יאמו סקל סוקים לנו:

אתה הראת לדעת כי יהיה הוא האלהים אין עוד מלבדו:
שמע ישראל יהיה אלהינו יהיה אחד: הן ליהיה אלהיה

השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: כי יהיה אלהיכם
הוא אלהי האלהים ואדוני האדנים האל הגדול הגבור והנורא

אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: כי שם יהיה אקרא הבו
גדל לאלהינו: יהי שם יהיה מברך מעתה ועד עולם:

מי יאר ובי כדוק כסחון אמר כח אלסע אין טד יאמו סקל סוקים לנו:

אבינו מקבנו זכור רחמיה וקבוש בעסקה וכלה הכר ודבר
ודעב ושכי ומשחית ועון ומגפה ופגע רע וכל

מחל

מוסף לראש השנה

מַלְאָה וְכִלְתִּקְלָהּ וְכִלְתִּקְמָהּ וְכִלְתִּמְיִנִי פוֹדְעִיזוֹת וְכִלְתִּגְזָהּ רָעָה וְשִׁנְאָת תָּנֶם מַעְלֵינוּ וּמַעַל כְּלִבֵּנִי בְרִיתָהּ : וּכְתוּב וּבִי .

נר"ס ויס"כ נמוסף בחולת הס"ן לומר"ס בספר חיים נוסח זה :

וּבְסִפּוֹר חַיִּים בְּרֻכָה וְשִׁלּוּם וּפְתִיחָה מִזְבַּח יִשׁוּעָה וּנְחִמָה וּגְדוּלוֹת מִזְבּוֹת נִזְכָּר וּנְפִתָב לְפָנֶיךָ אֲנִינִי וְכִלְתִּעֲמִידָה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מִזְבִּים וְשִׁלּוּם : וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבּוּ יְמִינֶיךָ וְיִוָּסְפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים : לְחַיִּים מִזְבִּים תִּכְתְּבֵנוּ אֱלֹהִים חַיִּים כְּתִבְנוּ בְּסִפּוֹר חַיִּים כְּפִתּוּב וְאַתֶּם תִּדְבְּקִים בִּיהָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלִבְכֶם הַיּוֹם : בְּקִדְשׁ סַלֵּם קוֹלֵם תִּתְקַבֵּל וּתְקַבֵּן תִּשְׁרִית תִּשְׁתִּית תִּרְתִּית

סדר תשלוך

אחר מנחה יום א' דר"ס קודם שקיעת החמה טוב לילך מתוך לבית אל נחל החיים או מתוך כי פים מוריס על החסדים וגם דניס רומוס על עינא סקיהא וילמר י"ג מדות שנסטוקים פי אל כמות ססה כנגד י"ג מדות ס' ס' אל רחוס וגו' ויסין נכל מדס אל מדס אחת שנסטוק ס' ס' אל רחוס וגו' ולא ילמרס . ואחר כך מן הסגל וגו' וסס כנגד פי מדות ס' ס' ארץ פיס וגו' :

א כי ארץ קמחה ב נושא עון נ ועובר על פשע ד לשאריה ^{היום} ^{העון} ^{היום}

נחלתו ה לא החזיק לעד אפס ו כי הפין חסד הוא : ^{אפיס} ^{חכמת} ^{רוב חסד}

ו ישוב ירחמנו ח יכבולש עזנותינו ח ותשליך במצולות ים ^{לאלוים} ^{נושא עון} ^{חכמת} ^{היום}

כליתמאתם : י תמן אמת לעקב י חסד לאברהם י אשר ^{היום} ^{היום} ^{היום} ^{היום}

גשבעת לאבותינו י מימי קדם : * מן תמצור קראתי יה ^{היום} ^{היום} ^{היום} ^{היום}

ב ענני במרתקיה : נ יהנה לי ד לא אירא ה מהיעשה לי אדם : ^{היום} ^{היום} ^{היום} ^{היום}

ו יהנה לי בעזורי י ואני אראה בשנאי : ח טוב לחסות ביהנה ^{היום} ^{היום} ^{היום} ^{היום}

מקמת באדם : * טוב לחסות ביהנה מקמת בגדיבים : ^{היום} ^{היום} ^{היום} ^{היום}

לא ידעו ולא ישתו : בכל יד קרשי פי מלאה הארץ דעח ^{היום} ^{היום} ^{היום} ^{היום}

את יהנה פמים לים מכסים : ^{היום} ^{היום} ^{היום} ^{היום}

תפלת יום כפור

קנא

ארְבֵי שְׁמַי הַשָּׁמַי וְכִי יַגִּיד הַהִלְתָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ וְאַלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יִצְחָק
וְאַלֹהֵינוּ יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיּוֹן • נוֹמַל הַסָּרִיס
מִזְכִּים • קִנְיַת הַבַּל • וְזִכַר הַסָּרִי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְקַנֵּי בְּנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוּ בְּאַתְנָה :

זָכַרְנוּ לְחַיִּים מִלֶּךְ חַפְצָן בְּחַיִּים וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנָּה
אֱלֹהִים חַיִּים :

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וְקַנֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶגֶן אֲבוֹתֵינוּ :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲרֵבֵי מַנְיָה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מִיַּד הַשָּׁל :
מִכֹּלֶפֶל חַיִּים בְּהַסֵּד קִנְיַת מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חַלִּים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וְקַמֵּץ אֲמַעֲרֹט לִישֵׁעֵי עַפְר • מִי כְמוֹהוּ
בַעַל גְּבוּרוֹת וְכִי דוֹמֵה לָךְ מִלֶּךְ מַמִּית וְקַטְיָה וּמַצְמִיחַ יִשְׁעָה :
מִי כְמוֹהוּ אֵב הַרְחֵמֵן (מִמַּחֵס שֶׁכֵּן הַרְחֵמִים) זֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :
(וְאַחַן) אַתָּה לְהַרְחוֹת מַתִּים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה קִנְיַת הַמַּתִּים :

בְּמַתִּים נִחְלַח סוֹף

נִקְרָא יִשְׂרָאֵל וְנִעֲרִיצָה בְּנֵעַם שִׁית סוֹד שְׂרָפֵי קִדְשׁ הַמִּשְׁלֵטִים לָךְ
קִדְשָׁה בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָה וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר •
קִדְשׁ | קִדְשׁ קִדְשׁ יְהוָה אֲבֹת מְלֵא כְלֵהֲאֲרֵץ כְּבוֹד : אֵז
בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְתוֹק מְשִׁמְעִים קוֹל • מִתְּנַשְׂאִים לְעַמַּת
הַשְּׂרָפִים לְעַמַּתָּם מְשִׁבְחִים וְאוֹמְרִים : בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :
מִמְּקוֹמָה מִלִּבְנוֹ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עֲלֵינוּ בִּי מַתְּכִים אֲנַחְנוּ לָךְ בְּתִי
תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְבֵּנוּ לְעוֹלָם וָעַד : תִּשְׁכַּח הַתְּהַלֵּל וְתִתְקַדַּשׁ
בְּתוֹךְ יְרֵשָׁלָּם עִירָה לְדוֹר וָדוֹר וְלִנְצַח וְנִצְחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה
מִלְכוּתָהּ בְּדַבַּר הָאֲמוֹר בְּשִׁירֵי עֲוֵה עַל יַד יְהוָה מִשִּׁית צְדָקָה :
יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תִּלְלוּהָ :
אַתָּה קִדְשׁ וְשִׁמְהָ קִדְשׁ וְקִדְשִׁים בְּכֹלִים תִּמְלֹךְ סִלְהָ :
לְדוֹר וָדוֹר תִּמְלִיכֵנוּ לְאֵל כִּי הוּא לְבַד קְדוֹם וְקִדְשׁ :
וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שְׁמֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלָּם
עִירָה וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָה וְעַל מְלָכוּת בֵּית דָּוִד
מִשִּׁיתָה וְעַל מְבוֹנָה וְהִיבְרָכָה :

ובכן

תפלת יום כפור

וּבְכֵן תֵּן פְּדוּתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיהָ * וְאִמְתָּהּ עַל כָּל־
מַדֻּשְׁפָּרְאֹת * וְיִירָאוּהָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לַפְּנֵיהָ כָּל־
הַבְּרִיאִים * וְנַעֲשֶׂה כְּלָם אֲנִיחָה אֶת * לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ בְּלִבְבָּ שְׁלֵמִי
שֶׁנֶּדְעֵנּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלָמִין לַפְּנֵיהָ עַז בְּיָדָהּ וּגְבוּרָה בְּיַמֶּנָּה
לְשִׁמָּה נִרְאָה עַל כָּל מַדֻּשְׁפָּרְאֹת :

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְהוָה לַעֲמֻדָה תְּהַלֵּל לִירְאוּהָ * וְתִקְוָה מִזְבֵּחַ
לְדוֹרֵשֶׁיהָ * וּפְתַחֲוֹן פֶּה לַמְּיַחֲלִים לָךְ שִׁמְחָה לְאַרְצָה *
וְיִשְׁוֹן לַעֲנִיָּה * וְצַמִּיחַת כְּרֹן לְדוֹר עֲבָדָה וְעַרְכֵּיכֵת עַר לְבָרִישׁ
מִשִּׁיחָה בְּמַתְרָה בְּיַמֵּינוּ :

וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ * וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ * וְחַסִּידִים בְּרַחֵם
גְּלוּ * וְעַלְתָּה תִקְוֶיךָ פִּיחַ וְדַרְשָׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה *
כִּי תַעֲבִיד מִמְשַׁלֵּת נִדֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלֹךְ אִתָּה הִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְבַהָה * עַל כָּל־מַעֲשֵׂיהָ
כְּדֹר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָה * וּבִירוּשָׁלַם עִיר הַקְּדוּשָׁה *
כְּפָתוּב בְּדַבְרֵי הַקְּדוּשָׁה יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר
וְדוֹר הַלְלוּהָ :

קְדוּשַׁ אִתָּה וְנִרְאָה שְׁמָה * וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיהָ כְּפָתוּב וַיִּגְבַּה
יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה *
כְּרוּךְ אִתָּה יְהוָה הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ :

אִתָּה בְּחִרְתֵּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים * אֲהַבֵּת אֹתָנוּ וְרַצִּית
כְּנוּ * וְרוֹמַמְתֵּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת וְקַדְשִׁתֵּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיהָ * וְקַרְבַּתֵּנוּ מִלְּכֵנוּ לְעַבְדוֹתֶיהָ וְשִׁמָּה הַגְּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קְרָאתָ :

וְהַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשְּׂבֵת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)
הַכְּפָרִים הַזֶּה אֶת־יוֹם סְלִיחַת הָעֶזְרָן הַזֶּה אֶת־
יוֹם מִקְרָא קְדָשׁ הַזֶּה (לְקִדוּשָׁה וְלִמְנוּחָה) לְמַתְוִלָּה וְלְסִלְיָתָה
לְכַפֵּר

לְכַפֵּרָה וְלִמְחֻלָּה בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (באתה) מִקְרָא
קָדֵשׁ זָכַר לַיְצִיאַת מִצְרַיִם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֹא * וַיַּעַן מִרְאֵה בְרָעָה * וַיִּשְׁמַע וַיִּפְסַד
הַזָּכָר * וַיְרַגְעוּ וַיִּפְקְדוּנָנוּ * וַיִּכְרוּן אֲבוֹתֵינוּ * וַיִּכְרוּן מִשִּׁים כּוֹדֵד
עֲבָרָה * וַיִּכְרוּן יְרוּשָׁלַם עִיר קְדֻשָּׁה * וַיִּכְרוּן כָּל־עֲקֵה בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהָ
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה * לָחַן וְלַחֶסֶד וְלִבְרָכִים וְלַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם * בְּיוֹם
(כסכת וחסבת רוח וביום) הַכְּפָרִים הַזֶּה בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה * בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ
הַזֶּה * וְזָכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה * וַיִּפְקְדוּנוּ בּוֹ לְכַרְבָּה * וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ
לַחַיִּים טוֹבִים * וּבְרַבֵּר יִשְׁעָהּ וְנִחְמָם רַחֵם וְתַגֵּנוּ נִרְחַם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו בְּי
אֱלֹהֵי עֲיָגֵינוּ * כִּי אֵל מְלֶךְ נִעַן וְנִרְחַם אֲתָה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחוּל * לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם עִשְׁשֶׁת
הַזֶּה (וביום) הַכְּפָרִים הַזֶּה בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה

בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה מְחַה וְתַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
מִנְּגֵד עֵינֶיךָ כְּאִמּוֹר : אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ
לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא־אֲזָכֹר : וְנֹאמַר מְחִיתִי כְעַב
פְּשָׁעֶיךָ וְכָעֵנָן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאֲלֶתֶיךָ : וְנֹאמַר
כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם מִכָּל

חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּמְחָרוּ : (כסכת) אֲדַעַי וְאֵל אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא
כְּמַעַתְכֶם) קְדֻשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ שְׂבָעֵנוּ
מִטוֹבָה וְשִׂמְחָה נַפְשָׁנוּ בְּיִשׁוּעַתֶךָ וְמִגִּדְלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרַחוּם שֶׁבַח קְדֻשָּׁה וְנִגְדוּתוֹ (בה) (בו) (בם) כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׂמֵךְ
וְטַהַר רַבְּנוּ לְעַבְדֶּיךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה סֵלִחַן לְיִשְׂרָאֵל.
וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דֹּדֵר וְדוֹר. וּמִבְּלַעַדֶּיךָ אֵין
לָנוּ מִלָּה מוֹחֵל וְסוֹלַח : בְּרַחֵם אֶתָּה יְהוָה מִלָּה מוֹחֵל
וְסוֹלַח לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלְעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר

אשמחהו

תפלת יום כפור

אֲשׁוּמֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה מִלֶּךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ
הַשָּׁמַיִם וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים :

רַצְוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל • וְלִחְפֹּלְתָם שְׁעָה • וְהַשֵּׁב הַעֲבוּדָה
לְדָבִד בֵּיתְךָ וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְהַפְּלֵתָם בְּאַהֲבָה תִּמְכַּל כְּרָצוֹן וְחָדֵד
לְרָצוֹן סְמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְתַחֲזוּנֶנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : פְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּצְדִּיק
שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

סודים ורחבן

מִדִּים אָנֹכִי לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיָּו כֶּגֶן יִשְׁעֵנו
אֶתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גִּדְּוָה דָּךְ
וְנִסְפָּר הַהֲלָלָה עַל חַיָּו הַמְסוּרִים
גִּדְּוָה וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַמְקוּדָּוֹת לָךְ
וְעַד גִּבְרֵךְ שְׂבָב־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
מִדִּים אָנֹכִי לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיָּו כֶּגֶן יִשְׁעֵנו
אֶתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גִּדְּוָה דָּךְ
וְנִסְפָּר הַהֲלָלָה עַל חַיָּו הַמְסוּרִים
גִּדְּוָה וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַמְקוּדָּוֹת לָךְ
וְעַד גִּבְרֵךְ שְׂבָב־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל

וְקִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָב־עַת עֲרַב וּבְכֵךְ וְצַדִּיקִים הַטּוֹב כִּי לֹא־יָלֹד
בְּרַחֲמֶיךָ וְהַסְּתֵתָם כִּי לֹא־תָפוּ חֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲלָם תִּגְנוּ לָךְ :

וְעַל־זֵדִים יִהְיֶה וְהַרְחֵם וְהַעֲשֵׂא שְׂמֵךְ מִלִּפְנֵי סְמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כְּלִפְנֵי בְּרִיתְךָ :

וְקִלְאוֹתֵינוּ יוֹדֶה סֵלָה וְיִתְלַל שְׂמֵךְ תִּפְחַל לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל
יִשְׁעֵנוּ וְעֲזָרְנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב : פְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב
שְׂמֵךְ יְהוָה גִּבּוֹר לְהַעֲדוֹת :

לִשְׁ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּרַבְנוּ בְּבִרְכַת הַמִּשְׁלֵשֵׁת בְּתוֹרַת הַתְּרוּבָה
עַל־יְדֵי מִשְׁה עֲבָדָה הַאֲמִירָה כִּפֵּי אֲחֵרָן וּבְגִזֵּי בְּנָיִים עִם
דְּוָיָה כְּאֵמֶר : וְיִרְכַּק יְהוָה וְיִשְׁכַּח : • יֵאָר יְהוָה • פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיִרְכַּק : • •
יֵשָׁא יְהוָה • פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיֵשֵׁם לָךְ שְׁלֹם : • •

שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וּבִרְכַת חַיִּים מִן תְּהִי וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ כְּרַבְנוּ אֵבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֵמֶר כְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי כְאוֹר פְּנֵיךָ נִסְתָּ
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵם חַיִּים וְאַהֲבַת הַסֵּד וְצַדִּיקָה וּבִרְכַת וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְיָדוּם וְטוֹב בְּעֵצָה לְבָבְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וּבְכָל־שְׁעָה בְּשִׁלּוּמָה :

יֵבֶסְפָּר חַיִּים כְּרַבְנוּ וְשְׁלֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה יִשׁוּעָה וְנִחְמָה וְנִזְוֹת

טובות

תפלת יום כפור

קנג
טובות גזכר ונפתב לפניה אנחנו וכל עמך בית ישראל לתתים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה המבנה את עמו ישראל בשלום :
תדור לציון ואמריפי ותגיון לפי לפניך יהוה צורי וגאלי :

אלהינו ואלהי אבותינו * תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מחמתנו שאין אנו עני פנים וקשי ערף לאמר לפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא המאנו אכל
אנחנו ואבותינו המאנו :

אישמנו * בנרנו * גזלנו * דברנו דפי : העוינו * והרשענו *
ודנו * המסנו * טפלנו שקר : יעצנו רע * בזבנו * לצנו *
מדרנו * נאצנו * סרדנו * עוינו * פשענו * צרנו * קשינו ערף :
רשענו * שחחנו * תעבנו * העינו * תענתנו : סרנו ממצותך
וממשפטיך המצבים ולא שנה לנו : ואתה צדיק על כל הבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו : מה נאמר לפניך יושב
קרום * ומה נספר לפניך שוכן שחקים * הלא כל הנהגות
והנהגות אתה יודע :

אתה ידע רוי עולם ותעלומות סתרי בלתי : אתה חופש כל
חדרי בטן ובוהן כליות ולב * אין דבר נעלם מפניך * ואין
נסתר מעניך : ובבן ידי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שתרחם עלינו ותמחול לנו על כל חטאתינו ותכפר
לנו על כל עונותינו ותמחול ותסלח לנו על כל רשענו :

- על חטא שהמאנו לפניך באנס ובדצון :
- ועל חטא שהמאנו לפניך באמוץ חלב :
- על חטא שהמאנו לפניך בבלי דעת :
- ועל חטא שהמאנו לפניך בבטוי שפתים :
- על חטא שהמאנו לפניך בגלוי עריות :
- ועל חטא שהמאנו לפניך בגלוי ובסתר :
- על חטא שהמאנו לפניך בדעת ובמחמה :

הפלת יום כפור

ועל חמא שתמאנו לפניך בדבור פה :

על חמא שתמאנו לפניך בהזנאת רע :

ועל חמא שתמאנו לפניך בהרהור הלב :

על חמא שתמאנו לפניך בועידת זנות :

ועל חמא שתמאנו לפניך בודוי פה :

על חמא שתמאנו לפניך בזלזול הזרים ומזרים :

ועל חמא שתמאנו לפניך בודון ובשננה :

על חמא שתמאנו לפניך בחזקתיד :

ועל חמא שתמאנו לפניך בחלול השם :

על חמא שתמאנו לפניך בממאת שפתים :

ועל חמא שתמאנו לפניך במפשות פה :

על חמא שתמאנו לפניך ביצר הרע :

ועל חמא שתמאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח לנו • מתא לנו •

כפר לנו :

על חמא שתמאנו לפניך בבחש ובכזב :

ועל חמא שתמאנו לפניך בכפת שונד :

על חמא שתמאנו לפניך בקצון :

ועל חמא שתמאנו לפניך בלשון הרע :

על חמא שתמאנו לפניך במשא ובמתן :

ועל חמא שתמאנו לפניך במאכל ובמשותה :

על חמא שתמאנו לפניך בנשק ובמר בית :

ועל חמא שתמאנו לפניך בנמית נרון :

על חמא שתמאנו לפניך בשית שפתותינו :

ועל חמא שתמאנו לפניך בסקוד עין :

על חמא שתמאנו לפניך בעינים רמות :

ועל חמא שתמאנו לפניך בעזות מצח :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח-לנו • מחל-לנו •

כפר לנו :

על המא שהמאנו לפניך בפריקת-עול :

ועל המא שהמאנו לפניך בפלילות :

על המא שהמאנו לפניך בפדית-רע :

ועל המא שהמאנו לפניך בצרות עין :

על המא שהמאנו לפניך בקלות ראש :

ועל המא שהמאנו לפניך בקשיות ערף :

על המא שהמאנו לפניך בריצת רגלים לרע :

ועל המא שהמאנו לפניך ברכילות :

על המא שהמאנו לפניך בשבועת שוא :

ועל המא שהמאנו לפניך בשנאת הנם :

על המא שהמאנו לפניך בתשומת-יד :

ועל המא שהמאנו לפניך בתמהון לבב :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח-לנו • מחל-לנו •

כפר לנו :

ועל המאים שאנו חובים עליהם עוה •

ועל המאים שאנו חובים עליהם חטאת :

ועל המאים שאנו חובים עליהם קרנן עולה ויורד :

ועל המאים שאנו חובים עליהם אישם ודאי ותלוי :

ועל המאים שאנו חובים עליהם מפת מרהות :

ועל המאים שאנו חובים עליהם מלקות ארבעים :

ועל המאים שאנו חובים עליהם מיתה בידי שמים :

ועל המאים שאנו חובים עליהם פרת וערירי :

ועל המאים שאנו חובים עליהם ארבע מיתות בית דין :

ססקלה שרפה הרג ותנק • על מצות עשה ועל מצות לא תעשה

בין שיש בתן קים עשה • ובין שאין בתן קים עשה •

את

תפלות יום כבוד

את־הַגְּלוּיִם לָנוּ • וְאֶת־שְׂאִינֵם גְּלוּיִם לָנוּ • אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּכֵן
אִמְרָנוּם לְפָנֶיךָ יְהוָה וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם • וְאֶת שְׂאִינֵם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ
הֵם גְּלוּיִם וְיִדְוְעִים כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנְּסִיחֵת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִילֵת
לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עֹדֶם לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלֵי־בְרִי הַתּוֹרָה הַזֹּאת • כִּי
אֵתָּה סֵלְתָן לְיִשְׂרָאֵל וּמִחֲלֵן לְשִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵן בְּכִלְדָּזֹר וְחָדֹד
וּמִבְּלַעֲדֵיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מִחֲדָל וְסוֹלָח :

אֱלֹהֵי עַד שְׂפָא נִצְרַתִּי אֵינִי כְּרָאִי • וְעִכְשָׁו שֶׁנִּצְרַתִּי כְּאֵלוֹ לֹא
נִצְרַתִּי • עֲפָר אֵינִי בְּתֵיבָה כֵּן וְחֹמֶר בְּמִיתוּתִי • יְהוָה אֵינִי
לְפָנֶיךָ כְּכִדִּי מֵלֵא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה • יְהוָה רָצוֹן מִקְּפִינֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂפָא אֲחִיבָא עוֹד וּמִהַשְׁתַּחֲוֹאֵתִי לְפָנֶיךָ מִחֹק
בְּרַחֲמֶיךָ דְרַבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּדִים וְהַלִּים רַעִים :

אֱלֹהֵי גִזְרֵי לְשׁוֹנֵי מַדַּע וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרָמָה וּלְקַמְלֵלֵי גַפְשֵׁי הַדָּחִים וּגְפִישׁ
בְּעֵפֶר לְכָל הַדְּוָה פֶּסַח לְפִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַרְדּוּף גַּפְשֵׁי וְכָל־
הַחַיִּים עֲלֵי־רַעְוָה מְרַבָּה הַפֶּר עֲצָתָם וְהַקְּבֵל מִחֲשֻׁבְתָּם : יְהוָה כְּמִלֵּן לְפָנֶיךָ
יְהוָה וּמֵלֵא הַדְּוָה יְהוָה : לְמַעַן יִתְרַצֵּן יְדִיִּיךָ וְהַשְׁעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי : עֲשֵׂה
לְקַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְקַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְקַעַן תּוֹרַתְךָ עֲשֵׂה לְקַעַן תְּרַשְׁתֶּךָ :
יְהוָה לְרַצּוֹן • אֲכַבְדֶּיךָ וְהִצִּילֵנִי לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי : עֲשֵׂה הַשְׁלֹמֹם
בְּכַרְחֻצֹו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלֹמֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהוָה רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁינְתָה בֵּית הַסֵּקֶלֶשׁ בְּמִסְכָּה גְּמִיטָה
וְסוֹ חֲלָקֵי בְּתוֹרַתְךָ :

• לְרַדֹּד מִכּוֹד לַיהוָה הָאָרֶץ וּמֵלֹאָה תִּבְלֵ וְיִשְׁבִי בָהּ : ב כִּי
הוּא עֲלֵי־יָסוּם יִסְדָּה וְעַל־תְּרֹחֹת יְכוֹנְנָה : ג מִי יַעֲלֶה
בְּיַד יְהוָה וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם מְרָשׁוֹ : ד נָקִין כַּפַּיִם וּבֵר לִבִּי אֲשֶׁר
לֹא־נִשְׂא לְשׁוֹא נִפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה : ה יֵשֵׁא מְרָמָה מֵאֵת
יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֵלֹהֵי יִשְׁעוֹ : ו זֶה דוֹר דִּרְשׁוֹ מִבְּחֻשֵׁי פְּנִיָּה יַעֲקֹב
סֵלָה : ז שְׂאֵל שְׁעָרִים וְרֵאשִׁיכֶם וְהַשְׂאֵל פִּתְחוֹ עוֹלָם וְיִבֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עוֹזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
מִלְּחָמָה : ט שְׂאֵל שְׁעָרִים וְרֵאשִׁיכֶם וְשְׂאֵל פִּתְחוֹ עוֹלָם וְיִבֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : י מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֵלָה :

תפלת יום כפור

קנה

וזכו טל לטן נליל יוס"כ אלף לטמו כחורס - אחר ערבית יש לומר ד' מחזורים הראשונים שנהגים
כי יש נכס ט"ו חטות כמין קרי ור"ת וס"ת מהמחזורים מנין ק"ל כמין סמ"ל כדי להגלל מקרי -
ונס יסין נכס יהוה נקוד בקרית :

א * אֲשֶׁר־י הַאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלָּךְ בַּעֲצַת רָשָׁעִים וּבַדְרֵךְ חַטָּאִים
לֹא עָמַד וּבִמְנוּשָׁב לָצִים לֹא יֵשֵׁב : ב כי אם בתורת
יהוה הפצו ובתורתו ידגה יומם וליילה : ג ויהיה בעין שתול על
פְּלִי מִים אֲשֶׁר פָּרִיז יתן בַּעֲתוֹ וְעֲלָהוּ לֹא יבּוֹר וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
יִצְלִיחַ : ד לא בן הרשעים כי אם במין אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ : ה על
כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים : ו כי ידע
יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד :

ב * לְמַדָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלֹא־מִים יִדְגוּ רִיק : ג יתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֲרֶץ
וְרוֹזְנִים נֹסְדוּ יָחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ : ד וְנִתְקַה אֶת
מוֹסְדוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עַבְתֵּימוֹ : ד יושב בשמים ישחק אדני
יִלְעַג לָמוֹ : ה אִזּוּ יִדְבַר אֱלִימוֹ כְּאִפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ : ו ואני נכבתי
מַלְכֵי עַל צִיּוֹן הַר קְדוֹשִׁי : ז אֲסַפְרָה אֶל חַק יְהוָה אָמַר אֱלֹהֵי בְנֵי
אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ : ח שָׂאֵל מִמֶּנִּי וְאֶתְנַחֵ גוֹיִם וְנִחַלְתָּ וְאֶחֱזַקְתָּ
אֶפְסֵי אֲרֶץ : ט הַרְעַם בְּשִׁבְטֵי בְרוּךְ כִּכְלֵי יוֹצֵר תַּנְפָּצִים : י וְעַתָּה
מַלְכִים הַשְׁפִּילוּ הַיִּסְרוּ שִׁפְטֵי אֲרֶץ : יא עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בִּירְאָה וְגִילוּ
בְּרַעְיָה : יב נִשְׁקוּ כָר פֶּן יֵאָנַף וְתֵאָבְדוּ דֶרֶךְ כִּי יִבְעַר בְּמַעַט אַפּוֹ
אֲשֶׁר־י כֹּל חוֹסֵי בוֹ :

ג * מְזֻמָּר לְדָוֶד בְּכִרְתּוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ : ב יהוה מה רבו
צָדִי רַבִּים קָמִים עָלַי : ג רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אֵין
יִשׁוּעָתָה לוֹ בְּאֱלֹהִים סֵלָה : ד וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בַּעֲדֵי פְּבוּדֵי וּמְרִים
רֹאשִׁי : ה קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִדֵּר קִדְשׁוֹ סֵלָה : ו אָנֹכִי
שִׁכַּבְתִּי וְאִישָׁנָה הַקּוֹצוֹתֵי כִי יְהוָה יִסְמְכֵנִי : ז לֹא אִירָא מִרַבּוֹת
עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי : ח כִּימָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי
הִבִּית אֶת כָּל אֹיְבֵי לְהִי שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבְרַת : ט לַיהוָה הַיְשׁוּעָה
עַל עַמּוֹ בְּרַכְתָּהּ סֵלָה :

ד * לְמַנְעֻחַ בְּגִינּוֹת מְזֻמָּר לְדָוֶד : ב בְּקִרְאֵי עַנְיֵי אֱלֹהֵי צָדִיק
בְּצַד הַרְחַבְתָּ לִי הַגְּנִי וְשָׁמַע תְּפִלָּתִי : ג בְּנֵי אִישׁ

תפלת יום כפור

עד מה כבודי לבלמה תאחבון ריק תבקשו כוב סלה : ד ודע
כי הפלה יהיה הסיד לו יהיה ישמע בקראי אליו : ה רגזו ואל
תהטאו אמרו בלבבכם על משפככם ודמיו סלה : י וכתו וכתו
צדק ובטחו אל יהוה : י רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו
אור פנינו יהוה : י נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם
רבו : כ בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדו
לבמה תושיבני :

במחית כעז סולת ס"ח קודם בריך שמיא למרים י"ג מוזת רבש"ע

מוסף ליום כפור

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים
טובים קנה הבל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם למשן
שמו באהבה :

וזכרנו לחיים מלך המצן בתיים וכתבנו בספר החיים למענה
אלהים חיים :

מלך עוז ומישע ומגן : ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מנחה מתים אתה רב להושיע טוריד המל :
כי כלכלי נעים בחדר מנחה מתים ברחמים רבים סומך גופלים
ורפא חולים ומסיר אסורים ומקים אמונתו לישי עפר : כי כמזה
בעל גבורות וכי דומה לך מלך מנחה ומנחה ומנחה ישועה :

כי כמזה אב הרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים :

וגאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מנחה המתים :

במחית ס"ח למרים קודמת כתר כמו במוסף של שבת :

ברוך יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה ועמדה ישראל
מבוצי מטה יחד בלם קדושה לך ישלשו בכתוב עלייך
גביאה וקרא זה אל זה ואמר : קדוש ו קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו : כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה
לזה אתה מקום כבודו להעריצו לעמדתם משבחים ואמרים :

ברוך

ברוך

מוסקה ליום כפור

קנו

פרוה פבור יהודה ממקומו : ממקומו הוא יפן ברחמי לעמו
המיתרים שמו ערב ונקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע
אומרים : שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : הוא אלהינו
הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא מושיענו ונאלנו
שנית בקרב ושמיענו ברחמי לעני בלתי לאמר הן אלהי
אתכם אתרית בבראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם : וברברי קרשה פתוב לאמר : ימלך יהוה לעולם
אלהי ציון לדוד ודוד הללויה :

אמה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום ותללה סלה :
לדוד ודוד המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

ובכן יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
עמך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
משיחך ועל מכונה ותיבכתך :

ובכן תן פהך יהוה אלהינו על כל מעשיך * ואימתך על כל
מה שבראת * ויראהך בלתי מעשים וישתחוו לפניך כל
הברואים * ויעשו כלם אנדה אחת * לעשות רצונך בלבב שלם
שירענו יהוה אלהינו שהשלטן לפניך : עז בך ונבונה בימינה
ושמה נורא על כל מה שבראת :

ובכן תן כבוד יהוה לעמך תהלה לבראיך * ותקנה מוצה
לדורשיך * ופתחון פה למיחלים לך שמה לארצה *
וששון לעמך * וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת צד לבן ישי
משיחך במהרה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו * וישרים יעלו * ותמידים ברגה
גילו * ועולתה תקפיץ פיה ותרשעה בלה בעשן תכלה *
כי תעביר ממעלת דוד מן הארץ :

ותמלוק אמה היא יהוה אלהינו לכה * על כל מעשיך *
בה ציון משכן כבודך * ובירושלים עיר קרשה *
בפתוב בברכי קרשה ימלך יהוה לעולם אלהי ציון לדוד
ודוד הללויה :

מוסף ליום כפור

קדוש אתה ונורא שמך * ואין אלה מפלעתיך * כפרתו ויגבה
יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה *
ברוך אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים * אהבת אותנו ורצית
בנו * ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך * וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמו הגדול
ותקדוש עלינו קראת :

והתתלנו יהוה אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום)
הכפרים הזה את יום סליחת העון הזה את
יום מקרא קדש הזה (לקדושה ולמנוחה) למחילה ולסליחה
ולכפרה ולמחלל בו את כל עונותינו (באהבה) מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים :

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו * ואין אנו יכולים לעשות חובותינו
בבית בחרתך * בבית הגדול והקדוש * שנקרא שמך
עליו מפני הוד שנשתלחה במקדשך יהו רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן ששש ויבחרתם
עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה
ותגדל כבודו : אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד מלכותך
עלינו מהרה * והפע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרוב
פזרנו מבין הגוים ונפיצותינו כגם מירכתי ארץ *
והביאנו לציון עירך ברנה * ולירושלם בית מקדשך
בשמת עולם * ושם געשה לפניך את קרבנות
חובותינו המידים כסדרם ומוספים בהלכתם ואת

מוסף ליום כפור

שָׁבַענו מִפְּנֵיךָ וּשְׁמַח וּפְשִׁימָה בְּיִשְׁוֹעֲתֶךָ וְתִהְיֶילֵנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבֶת קְדוֹשָׁה תִּהְיֶה בּוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל כְּקֹדֶשׁ שְׁמֶךָ
וּפְחָד רִבְנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת * כִּי אַתָּה סֵלֶתָן לְיִשְׂרָאֵל *
וּמִחֲלֹן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דֹּר־וְדֹר * וּמִבְּלִעְדֶּיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ מִזֵּל וְסוֹלָח: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מִזֵּל מִזֵּל
וְסוֹלָח לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר
אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקִּדְשׁ
הַשָּׁמַיִם וְיִשְׂרָאֵל יוֹם הַכִּפּוּרִים :

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל * וּלְהַפְלִיחַם שְׁעָה * וְהַשֵּׁב הָעֵבֶרֶת
לְקִבֵּד בִּיקָה וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְהַפְלִיחַם בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרַצוֹן וְחַיֵּי
לְרַצוֹן מִסִּיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְתַחֲזִיקֵנָה לְעֵינֵי בְּשׂוּבָה לְרַצוֹן בְּנִדְמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר
שְׁבִיבֵתוֹ לְרַצוֹן :

מִדִּים אֲנִי לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל־בָּשָׂר
לְעוֹלָם וָעַד צוּר חַיִּיט כֶּסֶן יִשְׁעֵנו
אֶתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִדְהָה ?
תִּסְפֵּר הַהִלָּחָה עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּנֵה וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדָּה לָךְ
וְעַל נִפְיָה שְׁבַב־יוֹם עֵפְנו וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְסוּבוֹתֶיךָ שְׁבַב־עַת עֲרַב
וְכִכָּר וְצִדִּים הַטּוֹב כִּי לֹא־יָלֵד
בְּתַקְוָה וְתַסְתֵּם כִּי לֹא־תִפְּנוּ תַסְתֵּה כִּי מַעֲלֵם תִּהְיֶה לָךְ :

וְעַל־כֵּן יִהְיֶה וְהַרְחֵם וְהַנְּשֵׂא שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ הַסִּיד לְעוֹלָם וָעַד

וְכַתּוּב לְחַיִּים מִדִּים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ :

וְכִלְכִּלִּים יְהוָה כָּלָה וְתִלְלוּ שְׁמֶךָ הַגּוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל
שֶׁעָרַבנוּ וְנִזְרַבנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב
שְׁמֶךָ יְהוָה גָּאֵה לְחַיִּים :

לִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּרַבְנוּ בְּתַרְכָּה הַיְשָׁלֵשֵׁת פְּתִיחַה הַתַּרְכָּה
עַל־יְדֵי מִשְׁה עֲבָדָה הָאֲמִנָּה כִּי אֲנִי וְכֵן כְּהִיִּם עִם

קדושה באמור : וברכה יהיה וישכחה : ^א יאר יהיה פניו אליה ויהיה : ^א
ישא יהיה | פניו אליה וישם לה שלום : ^א

שים שלום טובה וברכה חיים מן תהיך וברכים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברקנו אבינו בלנו באחד באור פניך כי באור פניך נתת
לנו יהיה אלינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה וברכים וחסים
ושלום וטוב בעיניך לכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בישלומה :

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה ונזרות
טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל
לחיים טובים ושלום :

ברוך אתה יהוה הבורך את עמו ישראל בשלום :

יהוה רצון | אמרי פי ותקיון לפי לפניך יהיה צודי וגאל :

אלהינו ואלהי אבותינו • תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מתחנונו שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך
יהיה אלינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא תמאנו אכל
אנחנו ואבותינו תמאנו :

אשמנו • ברגנו • גולנו • דברנו דפי : העוינו • הרשענו
ודנו • תמסנו • טפלנו שרך : יעצנו רע • כזבנו • לצנו •
מרדנו • נאצנו • כרדנו • עוינו • פלשענו • צרדנו • קשינו ערף :
רשענו • שחתנו • תעבנו • תעינו • תעתענו : סרנו סמעותיך
וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו : ואתה צדיק על כל תבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו : מה נאמר לפניך יושב
כרום • ומה נספר לפניך שוכן שחקים • הלא בלתי נסתרות
והנגלות אהה יודע :

אתה יודע רוי עולם ותעלומות סתרי בלתי : אהה חופש כל
חדיי כסן ובחן כליות ולב • אין דבר נעלם מפניך • ואין
נסתר מעיניך : ובכן יהי רצון מלפניך יהיה אלינו ואלהי
אבותינו שתרחם עלינו ותמחל לנו על כל חמאתינו ותכפר
לנו על כל עוונותינו ותמחל ותסלח לנו על כל פשענו :

מוסקה ליום כבוד

- על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנּוּס וּבְרִצּוֹן :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיזוֹת :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתֵר :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדוֹנָאֵת רַע :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּנַעֲדֵת זְנוּת :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִדּוּי פֶה :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּזוּדוֹן וּבְשִׁנְגָה :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹזְקִיד :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַלְאֵל הַשֵּׁם :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּסַמְאֵת שְׁפָתַיִם :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַפְשׁוֹת פֶּה :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּיַצֵּר הָרַע :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּיַדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים :

ועל בְּלֵם אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת • סְלַח לָנוּ • מְחַל לָנוּ •
כִּפּוּר לָנוּ :

- על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפְתֵּי שׁוֹמֵד :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִצּוֹן :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשָּׂא וּבְמִתֵּן :

מוסף ליום כפור
 ועל המא שהטאנו לפניה במאכל ובמשקה :
 על המא שהטאנו לפניה בגשך ובמר בית :
 ועל המא שהטאנו לפניה בגמית גרון :
 על המא שהטאנו לפניה בשית שפתותינו :
 ועל המא שהטאנו לפניה בסקוד עין :
 על המא שהטאנו לפניה בעינים רמות :
 ועל המא שהטאנו לפניה בעזות מצח :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח-לנו • מחל-לנו
 כפר לנו :

על המא שהטאנו לפניה בפריקת-עול :
 ועל המא שהטאנו לפניה בפלילות :
 על המא שהטאנו לפניה בצדית-דע :
 ועל המא שהטאנו לפניה בצרות עין :
 על המא שהטאנו לפניה בקלות ראש :
 ועל המא שהטאנו לפניה בקשיית עורף :
 על המא שהטאנו לפניה בריצת רגלים להרע :
 ועל המא שהטאנו לפניה ברביעות :
 על המא שהטאנו לפניה בשבועת שוא :
 ועל המא שהטאנו לפניה בשנאת תנם :
 על המא שהטאנו לפניה בתשומת-יד :
 ועל המא שהטאנו לפניה בתמהון לכב :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח-לנו • מחל-לנו
 כפר לנו :

ועל המאים שאנו תובים עליהם עולה :
 ועל המאים שאנו תובים עליהם הטאת :
 ועל המאים שאנו תובים עליהם הרבן עולה ויורד :

מוסף ליום כפור

- ועל המאִים שאִננו תִּיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדָאִי וְתִלְוִי :
- ועל המאִים שאִננו תִּיבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מְרֵדוֹת :
- ועל המאִים שאִננו תִּיבִים עֲלֵיהֶם מִלְקוֹת אַרְבָּעִים :
- ועל המאִים שאִננו תִּיבִים עֲלֵיהֶם מִתַּח בִּידֵי שְׁמַיִם :
- ועל המאִים שאִננו תִּיבִים עֲלֵיהֶם פֶּרֶת וְעֵרִירִי :
- ועל המאִים שאִננו תִּיבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין :

סְקִילָה שְׂרָפָה הָרֵג וְהַגֵּךְ * עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂהוּ
בֵּין שֵׁשׁ בְּהֵן קוּם עֲשֵׂה * וּבֵין שְׁאֵין בְּהֵן קוּם עֲשֵׂה *

אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ * וְאֶת־שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ * אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ כִּבְר
אִמְרָנִים לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם * וְאֶת־שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ
הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כִּדְבַר שֶׁנֶּאֱמַר הַגְּסֵה־רֶחַ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַגְּבִילָת
לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלֵי־בְרִי הַתּוֹרָה הַזֹּאת * כִּי
אֵתָּה סֶלְחֵן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵן בְּכִלְדָּדוֹר וְדוֹר
וּמִכְלַעֲרִיף אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹדֵל וְסוֹלָח :

אֲלֹהֵי עַד שֶׁלֹּא נִזְדַּרְתִּי אֵינִי כְּדָאִי * וְעַכְשָׁו שֶׁנִּזְדַּרְתִּי כָּאֵלֹהֵי לֹא
נִזְדַּרְתִּי * עָפַר אֵנִי בְּתוֹי כָּל וְחֹמֶר בְּמִיתַתִּי * וְדָוִי אֵנִי
לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מֵלֹא בּוֹשָׁה וּכְלֵמָה * יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֲחַבָּא עוֹד וּמִה־יִשְׁתַּחֲוֶאֱתִי לְפָנֶיךָ מִחוּץ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָבֵל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְהַלִּים רַעִים :

אֲלֹהֵי גִזֵּר לִשְׁנוֹי מַדַּע וּשְׁפָטִי מִדְּבַר כְּדָמָה וּלְמַחֲלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם וְנַפְשִׁי
כְּעָפַר לְכֹל הַיְהוָה פָּחַח לִפִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכֹל־
הַדּוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מִתְּנֶה הַפֵּר עֲצֵתִם וּמִחֲמַל מִחֲשֻׁבְתֵּם : יְהִי כַּמֶּלֶךְ לְפָנֶיךָ
רוּחַ וּמְלָאָה יְהוָה רוּחָה : לְמַעַן יִתְּצֵן יְדִיכָה רוּשִׁיעָה יִמְנָה וְעָנְגִי : עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹרְתָה עֲשֵׂה לְמַעַן תִּדְרֹשְׁתָּה :
יְהִי לְרַצוֹן אֲכַבְדִּי וְתִגִּיל לִפִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי : עֲשֵׂה הַשְׁמֵחַ
בְּקוֹדְמוֹ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

עַד כַּחַן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנֶּאֱמַר בֵּית סִפְּרָאֵל בְּתַרְגּוּם
וְהָאֵלֵינוּ בְּתַרְגּוּם :

אַתָּה בּוֹנֵנֶת עוֹלָם מֵרֵאשׁ יִסְדֶּתָּ תֵּבֵל וְהַכֹּל פְּעֻלָּתְךָ וּבְרִיזוֹת בּוֹ
 יִצְרֶתָּ * בְּשׁוֹרֶה עוֹלָם תִּהְיֶה וּבְהוֹ וְחִשְׁךָ עַל־פְּנֵי תְּחוּם גְּרֻשָׁתָּ
 אֶפֶל וְהַצְבֵּת גּוֹנֶה * גּוֹלָם תִּבְנֶינֶיךָ מִן־הַאֲדָמָה יִצְרֶתָּ וְעַל עַץ הַדַּעַת
 אוֹתוֹ פִּקְדֶתָּ דְבָרָה זָנַח וְנִזְנַח מֵעֵדֶן וְלֹא כְלִיתוֹ לְמַעַן אֲרֶךְ אַפְּךָ *
 הַהֲדֵלֶת פְּרִיזוֹ וּבְרִכָּת זִרְעוֹ וְהַפְרִיתָם בְּטוֹבָה וְהוֹשַׁבְתָּם שְׂקֵט *
 וַיִּפְרְקוּ עוֹל וַיֹּאמְרוּ לֵאל סוֹד מִמֶּנּוּ וְהַסִּירוֹת יָד כְּרָגַע כְּחֻצִיר
 אֲמַלְלוּ * זְכַרְתָּ בְרִית לְתַמִּים בְּדוֹרוֹ וּבִכּוֹתוֹ שָׂמַתָּ לְעוֹלָם שְׂאֵרֵינִי *
 חֵק בְרִית קִשַׁת לְמַעַנּוֹ בְּרַת וּבְאַהֲבַת נִיחּוּחַ בְּנֵי בְרִכָּת * טַעַז
 בְּעִשְׂרָם וּבְכֵנוּ מִגְּדֵל וַיֹּאמְרוּ לֵכוּ וְנַעֲלָה וּנְבַקַע הַרְקִיעַ לְהִתְתָּם בּוֹ *
 יְחִיד אֵב הַמּוֹן פְּתָאוֹם כְּכַב זֶרַח מְאוֹד כְּשׂוּדִים לְהֵאִיר בְּחֻשְׁךָ *
 כְּעֶסֶף הַפְּרֶת בְּשׁוֹרֶה פְּעָלוֹ וְרָעַת שִׁיבְתוֹ לְרַבּוֹ תִּקְרָת * לֵוִית חֵן
 מִמֶּנּוּ הוֹצֵאתָ מִלֵּה מְהוֹד מִכְּבֹּשׁ גְּבִיר * מִגְּזַע אִישׁ תָּם הוֹצֵאתָ
 חֲתוּם בְּבְרִיתְךָ מִרְחֵם לִמְחָ * נָתַתָּ לוֹ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבַטִים אֲהוּבֵי
 עֲלִיזוֹן עֲמוּסִים מִבְּטָן נִקְרָאוּ * שָׂמַתָּ עַל לֵוִי לֵוִית חֵן וְחֶסֶד וּמִכָּל
 אֲחָיו כְּתָר לוֹ עֲפֹרֶת * עֲמַרְם גְּבִיר מוֹרַע לוֹ אֲהָרֵן קְדוֹשׁ יְהוָה
 לְשִׁרְתְּךָ קְדוּשָׁת * פֹּאֲרֵתוֹ בְּבִגְדֵי שָׂרָד וּבְקַרְבְּנֹתָיו הַפָּר כְּעֶסֶף *
 צִיץ וּמַעִיל הַשֶּׁן וְאַפֹּד כְּתָנִת וּמִכְנָסֵי בֵד מִצְנַפֶּת וְאַבְגָּט *
 קְרָבָנוֹת פָּרִים וְעוֹלוֹת כְּבָשִׂים וּשְׂחִיטוֹת שְׂעִירִים וְנִיחּוּחַ אֵילִים *
 רֵיחַ קְטֹרֶת רִזְמָה מִרְקָנֹת וּבַעוֹר גְּחָלִים וְזִרְיָקָת דֶּם וּסְפִירַת
 יוֹשֵׁר * שׁוֹעַת קְטֹרֶת וְחַפְלַת אָמֶת וּקְדוּשָׁתוֹ מִכֹּפֶר עֲזוּתֵינוּ *
 תּוֹכֵן בּוֹיָן וְעִרְיַת אֶבֶן מִחֶזֶר בְּכֹלָם כְּמִלְאָךְ מִכָּאֵל מְשֻׁרֵת :

תִּבְנֶתָּ כָּל־אֵלֶּה לְכַבֹּד אֲהָרֵן כְּלֵי כְפָרָה לְיִשְׂרָאֵל שְׂמֵתוֹ וְעַל
 יָד סְלִיחַת הַעֲזוֹן נָתַתָּ * תַּחַת אֲהָרֵן מִגְּזַע יַעֲמוֹד לְשִׁירַת
 לְפָנֶיךָ בַּיּוֹם הַסְּלִיחָה * תּוֹרַת מַעֲשֵׂה וְעִבּוֹדַת הַיּוֹם שְׁבַעֵה יָמִים
 כְּזוֹבְלָנוּ יִלְמוֹד וּמִזֵּן עָלֵינוּ שְׁלִישִׁי וּשְׁבִיעִי * שְׁלוּמֵי וְקִנְיָ עִם וְהַכְמִי
 אֲחָיו הַבְּהֻעִים תְּמִיד יִסְבְּבוּדֵי עַד בֵּא יוֹם הַעֲשׂוֹר וְאוֹמְרִים לוֹ *

סוד עבודה ליום כבוד

ראה לפני מי אתה נכנס למקום אש להבת שלהבת * קהל עדתנו
 עליה יסמכו ועל ידה הוצא סליחתנו * צונו והרגילנו עד בא
 יום העשור כפי שיחא רגיל בעבודה * פרשו לו סדין של בוץ
 בהגיע עת שהיטת כבש התמיד לעשות מחיצה בינו ובין העם *
 עשה מצוה באימה ויראה ובודק עצמו מתווצי מבילה * שש
 על מצוה לקום דתו ופשט בגדי חול וירד וטבל ועלה ונסתפג
 כמו שהזכיר * נתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו מקתון
 של זהב * מיד מקבל את כבש התמיד ושוחט בו רוב שנים
 ומניח לאחר לקמור השחיטה ומקבל את הדם וזרקו על המזבח
 כמצותו לפנים יכנס להטיב חמש גרות ולהקמיר קמירת הקרן
 ולהטיב את שתי הגרות הנשארות ויצא והקריב את הראש
 ואת האברים כמצותן * ככל יום יעשה מנחת חבתין וינסף את
 חיון ככל כלי שיר ואחר התמיד מקריב פר העולה ושבעת
 הקבשים של מוסף היום ומנחתם ונסכיהם כמשפטים (וביום
 השבת מקריב קודם מוסף היום שני קבשים של מוסף שבת
 ומנחתם ואחר כך מסדר לחם הפנים ומקריב שני בויכי לבונה
 ומנסף חיון כהלקתו) * יבא מיד לבית הפרוה ובקדש היתה
 ופרשו לו סדין של בוץ בינו לבין העם ככראשונה * מרם
 ופשוט בגדי זהב מקדש בנקיות ידיו ורגליו * חל ופשט בגדי זהב
 ירד וטבל כמו שהזכיר ועלה ונסתפג * והבים מעביר ולבנים
 לזבש שעבודת היום כבגדי לבן * ומחר וקדש ידיו ורגליו ובא
 לו תחלה אצל פחו ופרו הנה עומד בצפון כנגד בין האולם ולמזבח
 ראשו לדרום ופניו למערב ותכזן עומד במזרח ופניו למערב *
 הוא עומד באימה לפני אל עליון ואומר עליו דברי ודי וסמך
 שתי ידיו עליו והתנהג:

וכך הנה אומר אנא השם חמאתי עויתי פשעתי
 לפניה אני וביתי אנא בשם כפר נא לחטאים
 ולעונות ולפשעים שחמאתי ושעויתי ושפשעתי

לפניך אָני וּבֵיתִי כְּכַתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבֹדֶךָ מִפִּי
 כְּבוֹדֶךָ לְרִבּוּיֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה :

וְהַבְרָגִים וְהָעַם הָעוֹמְדִים בְּעֹרֶה בְּשֹׁהִיו שׁוֹמְעִים
 אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפּוֹרֵשׁ יוֹצֵא מִפִּי
 כַּהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמְשַׁתַּחֲוִים
 וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאֵף הוּא הֵיחָ מִתְבַּגֵּן בְּגִגְד הַמְּכַבְּרִים לְגַמּוֹד אֶת־הַשֵּׁם וְאוֹמֵר
 תִּמְהַרְרוּ וְאַתֶּם בְּסוּבָה מְעוֹרֵר רַחֲמֵיךָ וְסוּלַח לְאִישׁ חַסִּידֶךָ :
 דְּרָךְ יִבָּא לוֹ לְמִזְבַּח הָעֹרֶה לְצַפּוֹן הַמְּזֻבַּח הַסֵּגֵן מִיָּמִינוֹ וְרֹאשׁ
 בֵּית אָב מִשְׁמָאלוֹ וְשֵׁם שְׁנֵי שְׁעָרִים פְּנִיָּהם לְמַעַרְב
 וְאַחֲרֵיהֶם לְמִזְבַּח אֶתֶד לִיָּמִינוֹ וְאַתֶּד לְשְׁמָאלוֹ טָרַף בְּמִזְבְּחוֹ
 וְהִעֲלָה שְׁנֵי נֹרָחוֹת : גֹּדֵל יָמִין בְּשֹׁהוּא שֶׁל שֵׁם יִתְגַּדֵּי עַל
 הַשְּׁעִיר וְאוֹמֵר לִיהוָה תִּסָּאת :

כַּהֵן חֵן לְיָד נִכְחַס

וְהַבְרָגִים וְהָעַם הָעוֹמְדִים בְּעֹרֶה בְּשֹׁהִיו שׁוֹמְעִים
 אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפּוֹרֵשׁ יוֹצֵא מִפִּי
 כַּהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמְשַׁתַּחֲוִים
 וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּשְׁעִיר עֲזָאוֹל לְשׁוֹן וְהוֹדִית מִשְׁכַּל שְׁתֵּי סָלְעִים בֵּין בְּרַגְוֵי יִקְשׁוֹד
 וְיַעֲמִידוּ בְּשַׁעַר הַמִּזְבַּח בְּגִגְד בֵּית שְׁלוֹחוֹ : אֵף בְּשְׁעִיר
 שְׁהוּא שֶׁל שֵׁם יִקְשׁוֹד לְשׁוֹן שֶׁל וְהוֹדִית בְּגִגְד בֵּית שְׁחִיטתוֹ בְּצִוָּאָר
 וְכֹא לֹא שְׁנִית אֶצֶל פֶּה וְאוֹמֵר עָלָיו וְהָיָ בֵּיתוֹ וְהָיָ אֶתְּוֹ נִבְרָעִים
 וְקָמָה שְׁמֵי דָוִד עָלָיו וְהִתְעַדָּה :

סדר עבודה ליום כפור

וְכַךְ הָיָה אָמַר אֲנִי הַשֵּׁם הַמְּאֵתִי עֲוֹתַי כְּשַׁעְתִּי
לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֹהֶלְךָ עִם קְדוֹשְׁךָ אֲנִי כְּשֵׁם
כְּפָר נָא לַחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים שְׁחַמְּאֵתִי וְשַׁעֲוֹתַי
וְשַׁפְּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֹהֶלְךָ עִם קְדוֹשְׁךָ
כַּכְּתוּב בַּתּוֹרָה מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל הַפְּשָׁאֵתִיכֶם
לְפָנַי יְהוָה :

וְהַבְּרָנִים וְהַעֲסָה הָעוֹמְדִים בְּעֹרֶה בְּשָׂהִיו שׁוֹמְעִים
אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא
מִפִּי כֵהֵן גְּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְמִתְהַרְהַר הָיוּ כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחָוִים
וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאַף הוּא הָיָה מִתְבַּנֵּן כְּנֶגֶד הַמְּבַרְכִים לְגִמּוֹר אֶת־הַשֵּׁם וְאוֹמֵר
הַמְּתַרְוֵי וְאַתָּה בְּטוֹבְךָ מְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְשִׁבְטֵי מִשְׁרַתְּךָ :

מיוסב"ס ט"ז

אֲחֵר וְהוּי שְׂקֵד בְּעֲצֻמָּה לַעֲשׂוֹת הַפְּאֵתוֹ וְהַמֵּאֵת הָעֵם : בְּדַק
סָבִין וְשָׁחַט פָּרוֹ רֹבב שְׁנַיִם וּמֵרַק אֲחֵר אֶת־הַשְּׂחִיטָה וְקָבַל
דָּמּוֹ בְּמִזְבֵּחַ טְהוֹר : גַּם לַחֲבֵרוֹ יִתֵּן מִיַּד לְמֵרֶס בְּדָמּוֹ כְּדִי שְׁלֵא
יִקְרָשׁ : דָּם זֶה הַיְחִיזוֹ בְּיַד מִי שְׁמֵרֶס בּוֹ בְּעֹרֶה עַל הַרְוֹבֵד
דְּרַבִּיעֵי שְׁמֵן הַזַּיִת וְהַזֵּיץ וְנִטַּל מִחֶתְהָ שֶׁל זֶהֱב אֲדוּם בְּקֶלַח
מִחוֹקֵת שְׁלִשָׁה קִבֵּין וְיִדָּה אֲרוּכָה וְעֵלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וּפְנֵה
נְהַלִּים שְׂמֵחֲצִיתָן נְחֻלָּת וּמִחֲצִיתָן שְׁלֵתְהָתָן אֵילָךְ וְאֵילָךְ וְחֶתְהָ מִן
הַלְוִחֻשׁוֹת מִצַּד מַעֲרֵב הַמִּזְבֵּחַ : הַזְרִידָה מְלֵאָה גְּחָלֵי אֵשׁ לַחֲשׂוֹת
וְהַזִּיחָה עַל הַרְוֹבֵד דְּרַבִּיעֵי שְׁבַעֲוֶרָה הַזִּצִּיאוּ לוֹ כַּף רִיקָן וּמִחֶתְהָ
מְלֵאָה מְסוֹרֵת דְּקָה מִן הַדְּקָה : וְחַפֵּן מִמֶּנָּה מְלֵא הַפְּנִינֵי לֹא מִחוֹקֵת
וְלֹא גְדוֹשׁוֹת אֶלָּא מְפּוֹפּוֹת וְנָתַן לַחֲוֶד הַכַּף וְנָתַן בְּיַמִּינוֹ הַמִּחֶתְהָ

סוד עבודה ליום כפור
 קסב
 של נחלים ובשמאלו הפך של קמרת : וזו עצמו ונכנס לקדש
 הקדשים עד שמגיע לארון והניח הפדחת בין בדי הארון יבית
 שני מצות על אגן השתייה : הפן פליהקמרת שובכה בהפניו
 ונתן על הנחלים לצד מערב וממזרח שם עד שנתמלא הבית
 בלוי עשן : מהור לב פסע ושב לאחוריו פניו לקדש ואחוריו
 להיכל עד שיצא מן הפרכת ומתפלל בהיכל תפלה קצרה
 סמוך לפרכת :

וכך היתה תפלתו של כהן גדול : יהי רצון מלפניך
 יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהא שנה זו
 הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום
 שהם אם שחונה גשומה ואל יבנס לפניך תפלת
 עובדי דרכים לעגני הגשם בשעה שהעולם צרף לו
 ושלא יצטרכו עמך בית ישראל בפרנסה זה לזה ולא
 לעם אחר שנה שלא תפיר אשה פרי בטנה ושיתנו
 עצי השדה את-תנובתם ולא יעדי עביר שולטן
 מדבית יהודה :

יצא ונטל דם הפר ממי שממרים בו ונכנס למקום שנכנס ועמד
 במקום שעמד והזה ממנו לפני הפרכת בין בדי הארון :
 אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מחפז לחזות לא למעלה
 ולא למטה אלא כמצליף :

וכך היה מונה אחת : אחת ואחת : אחת ושתיים
 אחת ושלוש : אחת וארבע : אחת וחמש : אחת
 ושש : אחת ושבע : יצא מקדשי הקדשים והניחו על
 פן הזקב שנהיה בהיכל :

בצאתו הביאו לו שעיר תמאת שחמו ומבל דמו במזרק מהור :
 לפניו יבנס לחזות מדמו בין שני בדי הארון בסדר

סדר עבודה ליום כפור

דָּם הַפָּר : אַחַת לְמַעַלָּה וְשִׁבְעַת לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְחַבֵּן לְחַזוֹת לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה אֲלֵא כַּמְצֻלִּיף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֵה אַחַת * אַחַת וְאַחַת * אַחַת וְשִׁתַּיִם *
אַחַת וְשִׁלְשׁ * אַחַת וְאַרְבַּע * אַחַת וְחֲמִשׁ * אַחַת
וְשִׁשׁ * אַחַת וְשִׁבְעַת * יֵצֵא וְהֵגִיחַ עַל כֵּן הַתֹּהֵב הַשְּׁנִי
שְׁהָיָה בְּהִיכָל :

מִדֶּר וְנִטְל דָּם הַפָּר מִן הַכֵּן שֶׁהֵגִיחַ עָלָיו וְסוּבַל אֲצַבְעוֹ עַל כָּל
הַזֵּה * וְהָיָה מִמֶּנּוּ עַל הַפְּרֻכָּת כַּנֶּגֶד הָאָרֶז מִכְחוּץ :
אַחַת לְמַעַלָּה וְשִׁבְעַת לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְחַבֵּן לְחַזוֹת לֹא לְמַעַלָּה
וְלֹא לְמַטָּה אֲלֵא כַּמְצֻלִּיף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֵה אַחַת * אַחַת וְאַחַת * אַחַת וְשִׁתַּיִם *
אַחַת וְשִׁלְשׁ * אַחַת וְאַרְבַּע * אַחַת וְחֲמִשׁ *
אַחַת וְשִׁשׁ * אַחַת וְשִׁבְעַת :

גַּחֲזִין וְהֵגִיחַ דָּם הַפָּר וְנִטְל דָּם הַשְּׁעִיר וְעָשָׂה לְדָמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְדָם הַפָּר וְהָיָה עַל הַפְּרֻכָּת כַּנֶּגֶד הָאָרֶז מִכְחוּץ * אַחַת
לְמַעַלָּה וְשִׁבְעַת לְמַטָּה * וְלֹא הָיָה מִתְחַבֵּן לְחַזוֹת לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא
לְמַטָּה אֲלֵא כַּמְצֻלִּיף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֵה אַחַת * אַחַת וְאַחַת * אַחַת וְשִׁתַּיִם *
אַחַת וְשִׁלְשׁ * אַחַת וְאַרְבַּע * אַחַת וְחֲמִשׁ * אַחַת
וְשִׁשׁ * אַחַת וְשִׁבְעַת :

שִׁשׁ וְעִירָה דָּם הַפָּר לְתוֹךְ הַמִּזְבֵּחַ שָׂבוּ דָם הַשְּׁעִיר וְנָתַן הַסֵּלָא
כַּרְמֵן כְּדִי שִׁיתְעַרְבוּ יִפֶּה יִפֶּה זֶה בָּזָה וְכֹא וְעַמֵּד לְפָנַיִם
כְּמוֹנֵב הַתֹּהֵב בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וְהַמְגֻרָה וּמִתְחִיל לְחַזוֹת מִדָּם
הַתְּעַרְוֹת : עַל אַרְבַּע כַּרְמֵתָיו וְהֵן כְּסוּדָן מִתְחִיל מִכְּרֵן
מִזְרָחִית צְפוֹנִית וְסוּסָם כְּכֵן דְרָחִמִית מִזְרָחִית וְהוֹתָה הַנְּחָלִים
וְהֵאָפֵר בְּמוֹנֵב הַתֹּהֵב הַיָּדָה וְהַיָּדָה עַד שֶׁשְּׁמַעְלָה וְהָבִי וְהָיָה

סדר עבודה ליום כפור

קס:

מדם ותערובת עלימחרו שלמזבח שבע פעמים : פסע ויצא
לעד דרום תיץ לאולם ושפך את השירים על יסוד מערבי
שלמזבח הוציא : צעד ובא לו אצל השעיר המשלח
לעזאזל להתודות עליו אשמת קהלו וסמך שתי ידיו עליו והתודה :

וכך היה אומר אנא השם חמאו עוו פשעו לפניה עמך
בית ישראל : אנא בשם כפר נא לחטאים
ולעונות ולפשעים שחמאו ושעוו ושפשעו לפניה
עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדך מפי
כבודך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יהוה :

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים
את השם הנקבד והנורא מפורש יוצא מפי
כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתתנים
ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד :

ואף הוא היה מתבונן בנגד המברכים לגמור את השם ואומר
תמחרו ואתה בטובה מעורר רחמיה וסלח לעדת ישראל :

קרא לאחד מן הכהנים המזמן מאחמול להוליכו ומסדו לו
והוליכו אל ארץ נזרה למדבר שמם וכשהגיע לצוק חלק
לשון של הזרית שבכרניו חציו קושר בקלע וחציו בין כרניו
ודתפו בשתי ידיו לאחוריו והוא היה מתגלגל ויורד ולא היה מגיע
לחצי הדרך עד שנעשה אברים אברים ואומר כך יפחו עונות
עמך בית ישראל : רץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפים וקרען
והוציא אמוריהם ונתנם במקום להקטירם על גבי המזבח ובשרן
קלען במקלעות ומשלתן ביד אחרים להוציאן לבית השרפה :
שב ובא לעזרת נשים אחר שהגיע השעיר לפרך לקרות בתורת

סדר עבודה ליום כפור

בַּתַּיִם פָּרַשְׁתָּ אֶת־יָדַי מִזֶּה וְאֶךְ בַּעֲשׂוֹר וְגִלְלֵה הַסֶּפֶר תִּזְכֶּה וּמִנִּיחֵהוּ
בְּחִיקוֹ וְאָמַר יוֹתֵר מִמֶּה שִׁקְרִיתִי לְפָנֶיךָ כְּתוּב פֶּאֶן וּבַעֲשׂוֹר
שִׁבְחֹמֶשׁ הַפְּקוּדִים קוּרָא עַל פֶּה וּמְבָרָךְ לְאַחֲרֵיהֶם שְׁמוֹנָה
בְּרִכּוֹת עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבוּדָה וְעַל הַחֻדְוָה וְעַל מְחִילַת הַעֲוֹן
וְעַל הַמְּקַדֵּשׁ וְעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל הַבְּהֵמִים וְעַל שְׂאֵר הַתַּפְּלָה:

תִּכְנֵן צְעָדָיו וּבֵא לְבֵית הַמִּבְרָכָה וּקְדֵשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו
וּפָשַׁט בְּגָדָיו לְכֵן וַיֵּרֵד וְטָבַל עֵלָה וְנִסְתַּפַּג הַבְּיָאוֹ
לוֹ בְּגָדָיו זָהָב וְלָבַשׁ וּקְדֵשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו וַעֲשֵׂה שְׁעִיר
הַנִּעֲשָׂה בְּחוּץ שְׂחֹא מִמוֹסַף הַיּוֹם וְאַחַר כֶּךָ מִקְרִיב
אֶת־אֵילוֹ וְאֶת־אֵיל הָעֵם וּמִנְחָתָם וְנִסְבִּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם
וּמִקְמִיר הָאֲמוּרִים שֶׁל פֶּר וְשְׁעִיר הַנִּשְׂרָפִים וְאַחַר כֶּךָ
מִקְרִיב תְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֲרֵבִים בְּהַלְבָּתוֹ:

אַחַר כִּלּוֹתוֹ מַעֲשׂוֹת כְּלֵי־אֱלֹהִים עוֹד בָּא לוֹ לְבֵית הַמִּבְרָכָה מִחַד
וּקְדֵשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו וּפָשַׁט בְּגָדָיו זָהָב וַיֵּרֵד וְטָבַל עֵלָה וְנִסְתַּפַּג
הַבְּיָאוֹ לוֹ בְּגָדָיו לְכֵן לָבַשׁ וּקְדֵשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו נִכְנָס לְבֵית קֹדֶשׁ
הַקְּדוּשִׁים לְחֻצְיָא אֶת־חֶבֶף וְאֶת־הַמַּחְתָּה שְׁתֵּכְנִים בְּשַׁחֲרִית וְעוֹד
בָּא לוֹ לְבֵית הַמִּבְרָכָה וּקְדֵשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו וּפָשַׁט בְּגָדָיו לְכֵן וַיֵּרֵד
וְטָבַל עֵלָה וְנִסְתַּפַּג הַבְּיָאוֹ לוֹ בְּגָדָיו זָהָב וּקְדֵשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו
נִכְנָס לְחִיכָל לְחַקְמִיד אֶת־הַקְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֲרֵבִים וְלְחַדְלִיק
אֶת־הַנְּרוֹת בְּשְׂאֵר יָמִים וַיֵּצֵא וְהִקְרִיב מִנְחַת הַתְּמִיד וּמוֹתֵר מִנְחַת
הַכֹּהֵן וּמִנְסַף תַּעֲן בְּכֵל־כְּלֵי שִׁיר בְּהַלְבָּתוֹ וּקְדֵשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו
וּפָשַׁט בְּגָדָיו זָהָב הַבְּיָאוֹ לוֹ בְּגָדָיו עֲצָמוֹ וְלָבַשׁ וּמְלִוֵן אוֹתוֹ עַד בֵּיתוֹ
יוֹם טוֹב תִּהְיֶה עוֹשֶׂה בְּצִאתוֹ בְּשָׁלוֹם מִן הַקֹּדֶשׁ:

אֲשֶׁרֵי הָעֵם שִׁבְכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעֵם שִׁיחֵה אֱלֹהָיו:

וּבִכְּן כְּמוֹ שִׁשְׁמַעַת תַּפְּלַת בְּתוֹן גְּדוּל בְּחִיכָל כְּמוֹ כֵּן מִפְּנֵי
הַשְּׁמֵעַ וְהוֹשִׁיעַ:

יְדֵי כַּעֲן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה הַשְּׁמֵעַ

סדר עבודה ליום כפור
 קסד
 הזאת הפאה עלינו ועל כל־עמך בית ישראל בכל־מקום
 שהם שנת אורה • שנת ברכה • שנת נלה • שנת דיצה • שנת
 הזר • שנת ועד טוב • שנת זמרה • שנת חדוה • שנת מוכה •
 שנת ישועה • שנת כלפלה • שנת למוד • שנת מנוחה • שנת
 ששון • שנת עצצון • שנת פדות • שנת צהלה • שנת קוממיות •
 שנת קבוץ גלויות • שנת קבול תפלות • שנת רצון • שנת שלום •
 שנת מלוכה נשומה • שנת שבע • שנה שתוליכנו בה קוממיות
 לארצנו • שנה שתדבר בה עמים תחתינו • שנה שתכתבנו בה
 כתובים טובים • שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל לפרנסה זה
 לזה ולא לעם אחר • שנה שתעצור המעקה והמשחית מעלינו
 ומעל כל־עמך בית ישראל • שנה שלא תפיל אשה פרי בטנה •
 ובכן נעמה יהוה אלהינו על רחמיך הרבים אנו כטוהים ועל
 חסדיך אנו נשענים ולסליחותיך אנו מקווים כי אתה יהוה
 אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב ומנהיג את
 העולם בלוי במדת החסד ובמדת הרחמים כפתוב בתורת משה
 עבדיך ויאמר אני אעביר כל־טובי עלי־פניך וקראתי בשם יהוה
 לפניך ותננתי את־אשר אחון ורחמתי את־אשר ארחם •
 ובכן בה נדבר הנה בהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש •

באהל הבסחח סי' המלא נמחור . חסלת מנחם וידבר וקבורת וחי"כ מחמלנין ש"ע כמו בחריס
 וקרוס נקרישך נוסח הקל :

תפלת נעילה

שחרים אטרי ובא לציון

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַוְךָ סֶלֶה : אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּבָה לוֹ
 אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ : « תְּהַלְלֵה לְדָוִד אֱרוֹמְךָ
 אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶכְרַכֶּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בּ בְּכָל־יּוֹם אֶכְרַכֶּךָ
 וְאֶתְהַלְלֵה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : ג גְּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ
 אֵין חֶקֶר : ד דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגְדֹד : ה הַדָּד
 כְּבוֹד הַדָּד וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : ו וְעוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יִאֲמְרוּ
 גְּדוֹלְתֶךָ

תפלת נעילה

וְגִדְלוֹתֶיהָ (גמולת פ) אִסְפְּרָנָה : י זָכַר רַב־מִוֶּבְרָה יִבְיַעוּ וְצִדְקָתָהּ
 יִרְבְּנוּ : ח תַּנּוּן וְרוּחִים יִהְיֶה אֲרֶךְ אַפְּסִים וְגִדְלוֹ (גמל פ) חֶסֶד :
 ט מִזֶּבֶד יִתְּנָה לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : י יִדְוֶה יִתְּנָה כָּל־
 מַעֲשֵׂיהָ וְחִסְדֶּיהָ יִבְרַכְיָהּ : יא כְּבוֹד מַלְכוּתָהּ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרֶתָהּ
 יִדְבְּרוּ : יב לְחַדְיַע לְבַנֵּי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו וְכְבוֹד תִּדְר מַלְכוּתָהּ :
 יג מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמְמִשְׁלָתָהּ בְּכָל־הָדוּר וְדוּר :
 יד סוּמָה יִתְּנָה לְכָל־הַנְּפִלִים וְזִנְיָה לְכָל־תַּכְפּוּפִים : טו עֵינֵי כָל
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעַתּוֹ : טז פְּלוֹתָהּ אֶת־
 יְהוָה וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן : יז צְדִיק יִתְּנָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחִסְדֵּי
 בְּכָל־מַעֲשָׂיו : יח קְרוֹב יִתְּנָה לְכָל־קְרָאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֶהוּ
 בְּאֵמֶת : יט רִצּוֹן־יִרְאֵוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
 כ שׁוֹמֵר יִתְּנָה אֶת־כָּל־אֱהָבָיו וְאֶת כָּל־הַדְּשָׁעִים יִשְׁמַד :
 כא תַּתְּחִיל יִתְּנָה יִדְבְּרֵי וְיִבְרַךְ כָּל־בְּשׂוֹר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְאֲנַחְנוּ יְהִי נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם וָלָלוּתָהּ :

וּבָא לְצִיּוֹן נוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה :
 וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְהוָה רַחֲמֵי אֲשֶׁר
 עָלֶיךָ וְדַבְרֵי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא־יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ
 וּמִפִּי זִרְעָה וּמִפִּי זִרְעֵה זִרְעָה אָמַר יְהוָה מַעֲתָה וְעַד־
 עוֹלָם : וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקִרָא
 זֶה אֱלֹהֵה וְאָמַר קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
 מְלֹא כֹל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וּמִקְבְּלֵי בֵּין מִן־בֵּין וְאָמְרִין
 קְדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוֹמָא עֵי אָהּ בֵּית שְׁכִינְתָהּ קְדִישׁ עַל־
 אֶרֶץ עוֹבֵד גִּבּוֹרֶתָהּ קְדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמֵי יְהוָה
 צְבָאוֹת מְלִיא כָל־אֶרֶץ זִו יִקְרָה : וְתִשְׁאַנֵּי רִית
 וְאִשְׁמַע אֲחֵרֵי קוֹל רַעֲשׂ גְדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה
 מִמְּקוֹמוֹ : וְגִמְלָתְגֵי (גמלתגני) רַחֲמֵי וְשִׁמְעִית בְּתֵרֵי

קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין ברוך יקרא דיהוה
 מאתר בית שכינתה: יהוה | ימלך לעלם ועד: יהוה
 מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמאי: יהוה אלחי
 אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם
 ליצר מחשבות לבב עמך והבן לבכם אליך: והוא
 רחום | וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
 יעיר פלחמתו: כיראתה אדני טוב וסלח ורבי חסד
 לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום | יום יעמס לנו
 האל ישועתנו סלה: יהוה צבאות עמנו משוגב לנו
 אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם במח
 בך: יהוה הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: ברוך
 הוא אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת ותני עולם נטע בתוכנו הוא
 יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו
 ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע
 לריק ולא נגד לבהלה: ובכן יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלחי אבותינו שגשמוך תקנה בעולם יהוה
 ונוקה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות
 המשיח ולתי העולם הבא: למען זמרה כבוד ולא
 ידם יהוה אלהי לעולם אודך: ברוך הנגבר אשר
 יבטח ביהוה ויהוה מבטחו: בטחו ביהוה עיר
 עד כי בנה יהוה צור עולמים: ויבטחו בך יודעי

תפלת נעילה

שְׁמַךְ כִּי לֹא-עֹבֶבֶת דְּרִשְׁיָהּ יְהוָה : יְהוָה חַפֵּץ לְמַעַן
צְדָקוֹ וַיְגַדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר : ח"פ

יְתַנַּחֵל וַתִּתְקַדַּשׁ שְׁמֹת רַבָּא * א"י : בְּעֵלְמָא דִּירְבָּא כְרַעוּתָהּ וַיְקַלְהּ
מִלְּמַתְתָּהּ וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מִשְׁמֵתָהּ : א"י : בְּרִצְיוֹנוֹ וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיָּו דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא וּבְיוֹנוֹן קְרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמָה רַבָּא
דְּכִבְרָה לְעֵלְמֵי וּלְעֵלְמֵי עֲלֵמָא יְחַבְרָה וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְחַפְּאֵר וַיְתַרְוֹמֵם וַיְחַבְּשָׂא
וַיְתַנַּחֵד וַיְתַגַּלְהּ וַיְחַתְּלֵל שְׁמָה דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא * א"י : לְעֵילָא מִן כָּל
בְּרַבְרָא וְשִׁרְתָּא וְשִׁבְרָתָא וְנִתְמַתָּא בְּאִמְרוֹן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

אֲדִינִי שְׁמַתִּי תַפְתַּח וּפִי עֵיִד תְּהַלְתַּח :

בְּרִיָּהּ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא * אֵל עֲלִיוֹן * גּוֹמֵל חַסְדִּים
טוֹבִים * כִּנְהַת כְּפֹל * נוֹטֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיא טוֹאֵל לְכַגֵּי בְּגֵיתָם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

וְכַתְּנוּ לְחַיִּים מְלַךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים וַתְּתַמְנֵנוּ בְּסַפֵּר חַיִּים לְמַעַנְהּ
אֱלֹהִים חַיִּים :

מְלַךְ עוֹר וּמוֹשֵׁעַ וּמָגֵן : בְּרִיָּהּ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אֲבֹתֵיכֶם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדִינִי מִנְהַי מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטָּל :
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּתַקְדָּא מִתְּתֵה מַתִּים בְּרַבְרָאִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתוֹר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עַפְרָ * מִי כַמְהָ
בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמָה לָהּ מְלַךְ מַמִּית וּמְחַסֵּה וּמְצַמֵּחַ יוֹשְׁעָה :

מִי כַמְהָ אָב דְּרַבְרָאִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַבְרָאִים :

וְנִאֲמֵן אֱמֵת לְהַרְיוֹת מַתִּים : בְּרִיָּהּ אַתָּה יְהוָה מִנְהַי מַתִּים :

בְּחֹרֵת הַסֵּף לְמַרְסֵי קוֹדֶשׁ כְּתוּב כְּמוֹ נְמוֹקֵי טַל טַחַח :

בְּרַבְרָא יְהוָה לָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲכִים הַמּוֹנִי מַעְלָה וְעַמְהָ יִשְׂרָאֵל
בְּבִיזָא מִמָּה יְחַד כְּלָם כְּדִשָּׁה לָהּ יִשְׁלָשׁוּ בְּכַתוּב עַל-יַד
גְּבִיאָה וְכִרְא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : קְדוֹשׁ * קְדוֹשׁ * קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
מְלֵא כְּלֵי-אֲרָץ כְּבוֹד : כְּבוֹד * מְלֵא מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתָיו שׂוֹאֲלִים זֶה
לְזֶה אֵיךְ מִקּוֹם כְּבוֹד לְהַעֲרִיצוֹ לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחוֹת וְאוֹמְרִים :
בְּרִיָּהּ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ : מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמֵי לְעַמּוֹ
הַמְּוַדְעִים שְׁמוֹ עָרִב וְכִכָּר בְּכָל-יוֹם תְּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שְׁמַע
אוֹמְרִים

אומרים: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: הוא אלהינו
 הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא יושיענו ויגאלנו
 שנית בקרוב וישמיענו ברחמי לעיני כל־הי לאמר הן גאלתי
 אתכם אתרית פבראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה
 אלהיכם: וקדברי קדשה כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם
 אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

אשה קדוש ושקה קדוש וקדושים בכל־יום ותללה סלה:
 לדר ודר המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש:

ובכן יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
 עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
 משיחך ועל מכונה ותיבתך:

ובכן הן פחדך יהוה אלהינו על כל־מעשיך * ואימתך על כל
 מה־שפראת * ויראתך כל־המעשים וישתתוו לפניך כל־
 הפרואים * ויעשו כלם אנדה אחת * לעשות רצונך בקרב שלם
 שידענו יהוה אלהינו שהשלמן לפניך * עז בידך וגבורה בימנך *
 ושמה נזרא על כל מה־שפראת:

ובכן הן כבוד ידוה לעמך ותהלה ליראיך * ותקוה מוצה
 לדורשיך * ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצה *
 וששון לעירך * וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבני־ישי
 משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו * וישרים יעלוזו * וחסידים ברנה
 יגילו * ועולתה תקפין־פיה ותרשעה בלה בעשן תכלה *
 כי תעביר ממטלת דודן מן הארץ:

ותמלודך אמה הוא יהוה אלהינו לבכה * על כל־מעשיך *
 בדר ציון משכן כבודך * ובירושלם עיר קדשך *
 כפתוב בדרבי קדשך ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר
 ודר הללויה:

קדוש אמה ונזרא שמה * ואין אלות מפלעך * כפתוב ונכבה
 יהוה

תפלת נעילה

יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה : ברוך
אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית
בנו • ורוממתנו מכל השונות וקדשתנו
במצותך • וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושמה הגדול
והקדוש עלינו קראת :

והתתלנו יהוה אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום)
הקפרים הזה את יום סליחת העון הזה את
יום מקרא קדש הזה (לקדושה ולמנוחה) למחילה ולסליחה
ולכפרה ולמחלבו את כל עונותינו (באהבה) מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא • ויגיע ויראה וירעה • וישמע ויפקד
ויעזר • ויקרנו ויפדוננו • ויקרן אבותינו • ויקרן משיח גדוד
עבדך • ויקרן וירושלם עיר קדושה • ויקרן כל עמך בית ישראל לפניך
לפרימה לטובה • לבן ולחסד ולרחמים ולחסן טובים ולשלום • ביום
(כבוד השבת ויום טובים) הקפרים הזה ביום סליחת העון הזה • ביום מקרא קדש
הזה • וקבו יהוה אלהינו בו לטובה • ופקדנו בו לרעה • והושיענו בו
לחסן טובים • וקדבר ישעיה נרחמים חוס ותקנו ורחם עלינו והושיענו כי
אלהי עיגנו • כי אל מלך נען וברום אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו מחול • לעונותינו ביום השפך
הזה וביום) הקפרים הזה ביום סליחת העון הזה
ביום מקרא קדש הזה מחה ונתעבר פשעינו ופשעתינו
מנגד עיניך באמור : אנכי אנכי הוא מחה פשעיך
למעני ונתפאתך לא אֶזְכֶּר : ונאמר מחיתי כעב
פשעיך וכענן תפאתך שובה אלי כי נאלתיך : ונאמר
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל

חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: ^(ככתב) אלקינו ואלהי אבותינו
 רצה נא במעלתנו קדשנו במצותיה * ותן חלקנו בתורתה
 שובענו מטובה ושמת גפשינו בישיעתה וטהר לנו יהוה
 אלקינו באהבה וברצון שבת מרעה נטונו בו כל ישראל מקדשי שמה
 ומחר לבנו לעבדה באמת * כי אתה סלחן לישראל
 ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור * ומבלעדך אין
 לנו מלך מוחל וסולח: ברוך אתה יהוה מלך מוחל
 וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר
 אשמוותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש
 השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יהוה אלקינו בעמך ישראל * ולתפלתם שעה * ותשב העבודה
 לכבוד ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תפיל ברצון ותחי
 לרצון המיד עבודת ישראל עמך:
 ותחזנה עינינו בשובה לציון בנדמים: ברוך אתה יהוה הפזיר
 שכנתו לציון:

<p>מורים אנחנו לך שאמה הוא יהוה אלקינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצר בראשית ברכות התנאות לשמך הגדול ותקדוש על שנתקייט ונקמתנו בנותקייט ותקייט ותאסוף ליתקייט לתצרות קדשה ונשוב אליה לסיפור וקדש ולעשות רצונה ולעבדה בלבב שלם על שאיט מורים לך * ברוך אל סתוקאות:</p>	<p>מורים אנחנו לך שאמה הוא יהוה אלקינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חינו כגון ישענו אמה הוא לדוד דוד גינה דה תספר והתלחה על חינו המסורים בגנה ועל גשמותינו הפקודות לך ועל גינה שפקד-יום עמנו ועל נקלאותיה וטובותיה שפקד-עת ערב ובקר ונדברים הטוב כי לא יכלו בדיקה ותקנתם כי לא תפנו חסדה כי מעולם חנינו לך: ועל-כלם יתברך ויהינשא שמה מלכנו המיד לעולם נשד: וחתום לחיים טובים כליבני בריחה: וכל-הנשים יודיה סלה ויתללו שמה הגדול לעולם כי טוב האל ישמענו וישורנו סלה האל הטוב: ברוך אתה יהוה הטוב שמה וזה נאה להודות:</p>
--	--

תפלה נעילה

לשׁי אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַתּוֹבָה
עַל־יְדֵי מַשְׁה עֲבָרָה הַאֲמִנָה כִּפֵּי אֶרְצוֹ וּבָנוּ בְּהַגִּים עִם
קְדוּשָׁה בְּאִמּוֹר : וּבְרַכְהָ יְהוָה וְיִשְׁמְרָהּ : אִם יֵאָר יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי וַיְהַלֵּה : אִם
יֵשׂא יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי וַיִּשֶׁם לָהּ שְׁלֹום : אִם

שׁוֹמֵם שְׁלֹום מוֹבָה וּבְרַכְהָ חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּלֵנוּ בְּאִמּוֹר בְּאִמּוֹר פְּנִיָּה כִּי בְּאִמּוֹר פְּנִיָּה נִתְּנָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַתּוֹרָה חַיִּים וְאֶהְבֵּת חֶסֶד וְיִדְבָּקָה וּבְרַכְהָ וּבְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשְׁלֹום וְסוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַבֵּד אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֲמֻל וּבְכָל־שְׁעָה בְּשִׁשְׁיֹמָה
וּבְכִסְפֵּךָ חַיִּים בְּרַכְהָ וְשְׁלֹום וּפְרֻנְסָה מוֹבָה יִשׁוּעָה וְנִחְמָה וְגִזְרוֹת
מוֹבֹת גְּבוּרָה וְנִחְמָתָם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים מוֹבִים וְלִשְׁלֹום :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹום :
יְהוֹדֵהוּ וְיִתְּנוּ אֲמִרָתוֹ וְיִתְּנוּ לָבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תִּתְּעַלֵּם
מִתְּהַנְּתֵנוּ שְׂאִין אָנוּ עֲוֵי פְּגִים וְקִשֵׁי עֲרָף לֹא־מֹר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא תִמְאֲנוּ אָבִל
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ תִמְאֲנוּ :

אֲשׁוּמְנוּ * בְּגַדְנוּ * גִּזְלָנוּ * דְּבַרְנוּ דָּפִי * הַעֲוִינוּ * וְהִרְשַׁעְנוּ *
וִדְנוּ * תִּמְכְּנוּ * מִפְּלֵנוּ שֶׁחָר * יַעֲצֵנוּ רַע * כְּזָבְנוּ * לְהַצִּינוּ *
מִרְדְּנוּ * נֶאֱצָנוּ * סָרְדְנוּ * עֲוִינוּ * פִּשְׁעֵנוּ * צָרְדְנוּ * קִשֵׁינוּ עֲרָף *
רִשְׁעֵנוּ * שִׁחַתְנוּ * תַּעֲבָנוּ * תַּעֲוִינוּ * תַּעֲתַעְנוּ * סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
יִמְשָׁשׁוּמְנוּ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁנָה לָנוּ * וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־תְּבֹא
עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ : מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ וְיֹשֵׁב
קְרוֹם * וְמַה נֹּסֵף לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים * הֲלֹא כָל־יְהוֹנִסְתְּרוֹת
וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים וַיְמִינָה פְּשׁוּמָה לְקַבֵּל שָׂבִים *
וְתִלְמִדְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהִתְעַוְוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדַּל מֵעֲשֵׂק יְדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאֲשֵׁים וּבְגִידוֹתֵינוּ לְמַעַן דְּבַרְךָ אֲשֶׁר

אמרת: אין קץ לאשי חובתינו * ואין מספר לניחתי
 אשמותינו: ואתה יודע שאחריתנו רמה ותולעה *
 לפיכך הרבית סליחתנו * מה אנו * מה תיינו * מה חסדנו
 * מה צדקנו * מה בחנו * מה גבורתנו * מה נאמר לפניה
 יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין
 לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים ככלי מדע
 וגבונים ככלי השכל כי רב מעשיהם תהו וימי תיהם
 הכל לפניך ומותר האדם מן הבהמה און כי הכל הכל:

(ס"ח) טומר טויה בתוך התפלה צריך להזכיר של שנת בואם הגולה כדרך שמזכיר של יובל *
 (טו"ט סימן תרכ"ג סעיף ו') (מכ"ק ארמ"ז ז')
 * אתה הבקלת אנש מראש * ותביריהו לעמוד לפניך *
 כי מי יאמר לה מה תפעל * ואם יצדק מה יתן
 לה: ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה אתיוס הגפרים
 הוה אתיוס סליחת העון הוה אתיוס מקרא קדש
 הוה קץ ומחילה וסליחה על כל עונותינו * למען
 נחיד מעשק ידינו * ונשוב אליך לעשות חקי רצונך
 בלבב שלם: ואתה ברחמיך הרבים רחם עלינו * כי
 לא תחפוץ בהשחתת עולם * שנאמר ה'רשו יהוה
 בהמצאו קראתו בהיותו קרוב: ונאמר יעווב רשע
 דרכו ואיש און מהשבתיו וישב אליהוה וירחמהו
 ואל אלהינו כי ירבה לסלות: ואתה אלוה סליחות
 תנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ומרבה להטיב
 ורוצה אתה בתשובת רשעים ואין אתה חפץ
 במיתתם: שנאמר אמר אליהם ח'ראני | נאם | אדני
 יהוה אם אהפץ במות הרשע כי אם ישוב רשע

תפלת נעילה

מִדְרָכּוֹ וְחָהָה שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְרָכֵיכֶם הַרְעִים וְלִמָּחָה
תְּמוֹתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמֶר הַחֲפִץ אַחֲפִץ מִזֶּת רִשְׁעֵי
נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכָיו וְחָהָה: וְנֹאמֶר כִּי
לֹא אַחֲפִץ בְּמִזְתֵּי הַמֵּת נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהִשְׁיבוּ וְחָיו:
כִּי אַתָּה סִלַּחְתָּ לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵן בְּכָל־
דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מִזֶּה וְסוֹלַח:

אֲלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִצְרַתִּי אֵינִי כְּדֹאִי * וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּצְרַתִּי כְּאֵלֹהֵי לֹא
נִצְרַתִּי * עֲפָר אֵינִי בְּחַיִּי כֵּל וְחֹמֶר בְּמִיתוּתִי * יְהִי אֵינִי
לְפָנֶיךָ כְּכֹדֵי מָלֵא בִישָׁה וּבְלִמָּחָה * יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוִה אֱלֹהֵי
וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אַחֲמָא עוֹד וּמִהֲשִׁתְּמַתִּי לְפָנֶיךָ מְחֹק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחֵלִים רָעִים:

אֲלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַדַּע וּשְׁפָטֵי מַדְבַּר מְרַמָּה וְלִקְמַלְלֵי גִפְשֵׁי תְרוֹם וּגְפִישׁ
כְּעֶפֶר לְכָל הַדְּהִיָּה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גִּפְשֵׁי וְכָל־
הַדְּוֹשִׁבִים עָלַי רַעֲהָ כְּנִרְהָ הַפֶּר עַצְתָּם וְקִלְמָל מִחֲשָׁבֹתָם: יְהִי קַמִּין לְפָנֶיךָ
רוּחַ וּמְלֹאָה יְדֵיךָ יְדֵיךָ: לְמַעַן יִסְלַחְנוּ יְדֵיךָ הַיְשָׁעָה וּמִיָּה וּבְעֵנֵי: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׂמֵךְ עֲשֵׂה לְמַעַן וּמִיָּה עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּרְשָׁתֶיךָ:
יְהִי לְרִצּוֹן אֲבֹתֶיךָ וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוִה צוּרֵי וְנֹאֲלֵי: עֲשֵׂה הַשְׁלֹם
בְּכַרְחֻמוֹ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֶבְרָהָם אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוִה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁמַחְנוּ פִּית הַסִּקְנֵשׁ בְּכַנְיָהּ הַקִּיט
וְכֵן הִלְכֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

וְלִמְרִים אֲבוֹתֵינוּ מִלְּכֵנוּ נִשְׁלַח לְשֵׁל אֵם תֵּל יוֹם כִּסְמוֹרִים כְּמֵת וּנְמַסֵּס כְּתוּבֵנוּ לְמַרְסֵי חֲמוּנוּ:

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ הַמֵּאֲנוּ לְפָנֶיךָ:

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֶתָּה:

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ:

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שְׁנֵה מִזְבֵּחַ:

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ כִּפְסֵל מַעֲלִינוּ כָּל גִּזְרוֹת קִשּׁוֹת:

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ כִּפְסֵל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אֲוִיבֵינוּ:

תפלת נעילה

- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּלֵי צַד וּמִסְטִין מֵעֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סְתוּם פְּיֹת מִסְמִינֵנוּ וּמִקְמָרֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ דִּבְרֵי דַחַד וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחֹת מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִנַּע מִנַּע מִנְחַלְתְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סֶלַח וּמְחֹל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחַח וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנְּגַד עֵינֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים כָּל שְׂמֵרֵי חֻבוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַדְע רֹעַ גִּזְרֵי דֵינֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן מַוֵּב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכֵּלָה :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר זְכִיּוֹת :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמֵנוּ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרִם קַרְן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרִם קַרְן מִשְׁחָךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא אֶסְמִינוּ שְׁבַע :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־הַתְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַח שַׁעֲרֵי שְׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוֹר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אֲלֹהֵי־שִׁיבֵנוּ רִיבֵם מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִפֵּינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִינִים עַל שֵׁם קִדְשְׁךָ :

תפלת נעילה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחֵי־עַל יְחִידָה :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוֹשׁ שְׁמֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָקִים וְנִקְיָת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא
 עֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַנְּנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
 וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ : ק"ש

ל'ן מנרנן בחולאי יו"ט ב' בהרלה אלף על אור ששנת ולא על אור החמש כולל מאכניס *

סדר השענות

מ' ימי הסוכות התק' אחר כלל קודם ק"ש אומרים השענות וכן כוונתה רבה בכל יום מקף אה
 סוכות ס"א כלל וואמרים השענות אהת וכו"ל מקי"ס ו' סמנים ואמרים ו' השענות חאו סדק
 ו'אין להק' ולבטח סדר זה ב'יום יום שאל יו"ט ממות השענו. וכשנת ל'ן אומרים השענות כלל :

הושענא

- לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָנָא :
- לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ הוֹשִׁיעָנָא :
- לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלֵנוּ הוֹשִׁיעָנָא :
- לְמַעַנְךָ דּוֹרְשָׁנוּ הוֹשִׁיעָנָא :

לְמַעַן אִמְתִּיד * לְמַעַן בְּרִיתֶךָ * לְמַעַן גְּדֻלַּת וְהַפְּאֲרֶתֶךָ * לְמַעַן
 דְּתִיד * לְמַעַן הַיְדֶךָ * לְמַעַן וְעִידֶךָ * לְמַעַן זִכְרֶךָ * לְמַעַן
 הַיְדֶךָ * לְמַעַן טוֹבֶךָ * לְמַעַן יְחִידֶךָ * לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ * לְמַעַן לְפָנֶיךָ *
 לְמַעַן מַלְכוּתֶךָ * לְמַעַן נִצְחֶךָ * לְמַעַן סוֹדֶךָ * לְמַעַן עֵדֶךָ * לְמַעַן
 פְּאֲרֶךָ * לְמַעַן צְדָקֶתֶךָ * לְמַעַן קִדְשֶׁתֶךָ * לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים *
 לְמַעַן שְׁבִיבֶתֶךָ * לְמַעַן תְּהַלֵּלֶתֶךָ * הוֹשִׁיעָנָא :

כ"י אפריחי עולם תמיד יקנה * אני ויהי כתי *

אָבִינוּ שְׁתַּיְתָה בֵּית תְּפִלָּתֶיךָ * גִּדְוֵן אֲרָנֵנוּ * דְּבִיר הַמוֹצֵנֶע * הַר
 הַמְּרִיחַ

המוצריה • ותר יראה • זבול תפארתה • תנה דוד • טוב
 הלבנון • יפה נוף משוש כלהארץ • כלילת יופי • לענת הצדק •
 מכון לשבתה • נוה שאנן • סבת שלם • עלית שבמים • פנת
 יקרת • ציון המצינת • קדש הקדשים • רצוף אהבה • שכנית
 כבורה • תל תלפיות • הושענא :

לך ורוע עם יבנה מעוז ידך תרום ויטיף אני והו כח'.

²אום אני חומה • ברה כחמה • גולה וסורה • דמתה לתמר •
 התרוגה עליך • ונהשבת כצאן מבחה • ורזיה בין
 מכעיסיה • חבוקה ודבוקה כף • טוענת עלך • יחודה ליתך •
 כבושה בנולה • לומדת יראתך • מרומת לחי • נתונה למים •
 סיבלת סבלך • עניה סיערה • פדוית מוביה • צאן קדשים •
 קהלת יעקב • רשומים בשמה • שואים הושענא • תמוכים
 עליך • הושענא :

למן אמת לעקב קטר לאברהם • אני והו כח'.

³אדון המושיע • בלתך אין להושיע • גבור ובושיע • דלותי
 ולי הושיע • האל המושיע ומציל ומושיע וזעקוה תושיע •
 דוכיה תושיע • מלאכה משביע • יבול להשפיע • כל שית תדשא
 ותושיע • לגיא כל תרשיע • מגדים תמתיק ותושיע • נשאים
 להסיע • שעירים להניע • עננים מלהמניע • פותח יד ומשביע •
 צמאה משביע • קוראה תושיע • רחמיך תושיע • שותריך
 תושיע • תמימיה תושיע • הושענא :

נעמות ביטיף גצח • אני והו כח'.

⁴אדם ובהמה • בשר ורוח וגשמה • גיד ועצם וקומה • דמות
 ועלם ורקמה • חוד להכל דמה • ונמשל בבהמות נדמה •
 זיו ותואר וקומה • חדוש פני אדמה • טיעת עצי נשמה • יקבים
 וקמה • ברמים ושקמה • לתבל המסימה • מטרות עוז לסימה •
 נשיה לקומה • שיהים להעצימה • עדנים לעצמה • פרחים לקוממה •
 צמחים לנשמה • קרים לורמה • רביבים לשלמה • שתיה
 לרוממה • תלויה על בלימה • הושענא :

יתנה אדונינו קה אדיר שפך כלהארץ אשריתנה חודך על משקים • אני והו כח'.
 (א) מנחם טו יד. (ב) מנחם טו ז. (ג) מנחם טו יח. (ד) טו טו ב.

אדמה

רחי

סדר הושענות

אֲנִימָה מאַרְרֵר • בְּהִמָּה מִמְשַׁבֵּלֶת • גֹּרֶן מִגֹּם • דָּגָן מִדְּלֶקֶת •

הוֹן מִמְאָרֶה • וְאָכַל מִמֶּה־מָה • זֵית מִנְשֵׁל • חֶסֶה מִחֶב •

טָרֵף מִנּוֹבֵאי • יִקַּב מִיֶּלֶק • פֶּרֶם מִתּוֹלַע • לֶקֶשׁ מִאַרְבֶּה • מִגֵּד

מִצְלָצֵל • נֶפֶשׁ מִבְּהֵמָה • שׁוֹבַע מִפְּלֵעִם • עֵדָרִים מִדְּלוֹת • פְּרוֹת

מִשְׁדָּפוֹן • צֶאֱן מִצְמִיתוֹת • קָצִיר מִקְּלָה • רֹב מִרוֹן • שְׁבֵלֶת

מִצְנָמוֹן • תְּבוּאָה מִחֶסֶל • הוֹשִׁיעָנָא :

צְדִיק יִהְיֶה כְּגֵל־דְּרָבִי וְחֵסֶד כְּגֵל־סִעְשִׂי :

אֲנִי נְהִי הוֹשִׁיעָה נָא :

כְּהוֹשִׁיעַת אֵלִים בְּלוֹד עַמֶּךָ • בְּצִאתְךָ לִישַׁע עַמֶּךָ • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא :

כְּהוֹשִׁיעַת נְוִי וְאֱלֹהִים • דְּרוּשִׁים לִישַׁע אֱלֹהִים • בֶּן

הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת הַמִּזֵּן צְבָאוֹת • וְעַמִּים מִלְּאכֵי צְבָאוֹת • בֶּן

הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת זַכִּים מִפִּית עֲבָדִים • חֲנוּן בֵּינָם מִעֲבָדִים •

בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת טְבוּעִים בְּצוּל גֹּזְרִים • יִקְרָה עַמִּים

מִעֲבָרִים • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת בְּנֵה מְשׁוֹרְרַת וְיוֹשַׁע • לְגוֹתָה

מִצִּינַת יוֹשַׁע • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת מְאֹמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם •

נִקְוֵב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת סִיבֵי מוֹבַח •

עוֹמֵם עֲרֵבָה לְהַקֵּף מוֹבַח • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת פְּלֵאי אֲרוֹן

כְּהוֹשִׁיעַת • צֵדֵק פְּלִשְׁתַּת בְּחִירוֹן אֶף וְנוֹשַׁע • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת

קְהָלוֹת בְּכֵלֶה שְׁלַחַת • רַחֲמִים לְמַעַנְם שְׁלַחַת • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא :

כְּהוֹשִׁיעַת שְׁבוֹת שְׁבָטֵי יַעֲקֹב • תְּשׁוּב וְתִשָּׁיב שְׁבוֹת אֱהִי יַעֲקֹב •

וְהוֹשִׁיעָה נָא :

אֲנִי נְהִי הוֹשִׁיעָה נָא :

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וְיִרְדְּ אֶת־נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם :

וְיִהְיֶה דְבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרוֹבִים

אֲרִי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמֵם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת וּמִשְׁפַּט עֲבָדֵי וּמִשְׁפַּט עַמֵּנוּ

יִשְׂרָאֵל דְּבִרְיוֹם בְּיוֹמֵנוּ : לְמַעַן דַּעַת בְּלַעֲמֵי הָאָרֶץ כִּי יִהְיֶה הָיָא

דְּאֱלֹהִים אֵין עוֹד :

דוושענא רבה

ומרים י' כוסות על מי כוסות ומקטין את הכיפה ככל סעט ואח"כ ומרים (חנן סתן ומקטין ג' :

למען איהו הנזרק בלחב אש : למען בן הנעקד על עצים ואש :
למען גבור הנאבק עם שור אש : למען הקלים נחית באור
ושנן אש : למען היעלה למרום ונתעלה במלאכי אש : למען
הוא לך פסון בארצלי אש : למען ובר דברות הנתונות מאש :
למען הפוי יריעות ענן אש : למען טכס נר יודת עליו באש :
למען ידידות בית אשר אהבת מלמי אש : למען פמה עד שקעה
האש : למען לקח בחבת אש והסיר תרון אש : למען מקנא
הנאה גדולה באש : למען נפ ידו וירדו אבני אש : למען שם
מלה חלב כליל אש : למען עמד בגרון ונהרצה באש : למען
פלל בעורה וירדה האש : למען ציר ענה ונתעלה ברכב וססי
אש : למען קדושים משלבים באש : למען רבוא רבבן חזו ונדרו
אש : למען עוממות עירך השרופה באש : למען התודות אליפי
יהודה תשים כביור אש • הושענא :

לה יתה הגולה ותבטחה ותתפארת ונגעת ויהודי כירל בשמים וקריז לה יתח
הספיקה ותתנשם לכל לראש : ותלה יתח לקוד על קריתאין ביים היום יתח
יתח אנה ויקבו אנה : ובתורהך כתוב לאמר ישמע ישראל יתח אלהי אנה אנה :

קרוך שם קבוד מלכותו לעולם ועד :

ומרים אני ודו כדושענא על דרכיה ואח"כ מחלין כלן

אני ודו הושיעה נא :

התנגנו לשם ולחוקה • השיתנו אל החבל ואל הנחלה • תרומנו
למענה למעלה • תמכנו לבית התפלה תציבנו געין על
פלגי מים שתולה • תפדנו מכלגע ומחלה • תעטרנו באהבה
כלולה • תשמחנו בבית התפלה • תגדלנו על מי מנוחות קלה •
תמלאנו חכמה ושכלה • תלבישנו עוז וגדלה • תכתירנו בכתר
הקועלה • תליטנו באורח כלולה • תפגענו ביוצר מסלה : תחננו
ברחמים ובחמלה • תזכירנו במי זאת עולה • הושיענו למן
הנאלה • הודרנו ביו המולה • תדביקנו באוזר התולה • תגדלנו
בד תגדלה הביאנו לביהר ברנה וצדלה • תאמננו ברוח והעלה

הארנו

להושענא רבה

תאדורנו באבן תלולה * תלכבנו בבנין עירך כבתחלה * תעוררנו
לציון בשלילה * תזכנו בנבנתה העיר על תלה * תרביצנו
בשטון וגילה * תחזקנו אלהי יעקב סלה :

הושענא אנא הושיעה נא :

אנא אזון חין תאבי ישעך * בערבי נחל לשעשעך * והושיעה
נא : אנא נאול בנת נמעך * דומה בטאמאך * והושיעה
נא : אנא הבט לבית טבעך * ומחשבי ארץ בפתטבעך *
והושיעה נא : אנא זכר לנו אב ידעך * חסדך למו בהודיעך *
והושיעה נא : אנא מהורי לב בתפילאך * וידע כי היא פלאך *
והושיעה נא : אנא פביר פחתן לנו ישעך * לאבותינו פהשבעך *
והושיעה נא : אנא מלא משאלות עם משועך * נעקד בחר מור
כמו שועך * והושיעה נא : אנא סגב אשתי נמעך * עריצים
בהניעך * והושיעה נא : אנא פתח לנו אוצרות רבעך * ציה
מתם בחר בינך * והושיעה נא : אנא קוראך ארץ ברועך * רעם
בטוב מרעך * והושיעה נא : אנא שעריך תעל ממשואך * תל
תלפיות בהופיעך * והושיעה נא :

אנא אל נא הושענא והושיעה נא :

אל נא תעינו בשה אובר * שמנו מספרך אל תאבר * הושענא
והושיעה נא : אל נא רעה אתיצאן החרנה * קנופה ועלך
הרנה * הושענא והושיעה נא : אל נא צאנה וצאן מרעיתך *
פעלתך ורעותך * הושענא והושיעה נא : אל נא עניי הצאן ישירם
ענה בעת רצון * הושענא והושיעה נא : אל נא נושאי לך עין *
מתקוממיהם יהיו כאין * הושענא והושיעה נא : אל נא למנסבי
לך מים * כמפעני הושיעה ישאבון מים * הושענא והושיעה נא :
אל נא יעלו לציון מושיעים * טפילים בך ובשמך נושעים *
הושענא והושיעה נא : אל נא המוץ בנדרים * זעום לנער קל
בונדרים * הושענא והושיעה נא : אל נא ונכור תזכור * הנכורי
בלתך ונכור * הושענא והושיעה נא : אל נא הורשיך בענפי

עדרבות * געיס שעה מערבות * הושענא ודושיעה נא : אל נא
 ברה בעטור שנה * אקרי רצה בפלול ביום הושענא * הושענא
 ודושיעה נא :

אנא אל נא הושענא ודושיעה נא אבינו אתה :

למען תמים בדרותיו * הנמלט ברוב צדקותיו * מכל משמך
 בבוא מבול מים * לאום אני חומה * הושענא ודושיעה
 נא אבינו אתה : למען שלם בכל מעשים * הנמטה בעשרה נסיה *
 כשר מלאכים גם יקח נא מעש מים * לברה בחמה * הושענא
 ודושיעה נא אבינו אתה : למען רך ויחיד נתעם פרי למאה *
 ועק איה הטה לעולה בשורהו עבדיו מצאנו מים * לגולה וסורה *
 הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען קדם שאת ברה *
 הנשטם ולשמך תפה מיתם במקלות בשקרות מים * לדמיה
 לתמר * הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען צדק היות
 לך לבחן * כחתן פאר יבחן * מנפה במטה במו מריבת מים * להידי
 המזב * הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען פאר היות
 נביר לאתיו * יהודה אשר נבר באתיו * מספר רובע מדליו תל
 מים * לא לנו כי אם למענה * הושענא ודושיעה נא אבינו
 אתה : למען עניו מכל ונאמן * אשר בצדקו כלכל הפן * משוך
 לנואל ומשוי ממים * למי זאת הנשקפה * הושענא ודושיעה נא
 אבינו אתה : למען שמתו כמלאכי מרומים * הגזיש אורים
 ותמים * מצוה לבא במקדש בקדוש גדים ורגלים ורחיצת מים *
 לחולת אהבה * הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען נבאה
 מחולת מתנים * לכמהי לב הושקמה עינים * לרגלה רצה עלות
 ורדת באר מים * למזבו אהליו * הושענא ודושיעה נא אבינו
 אתה : למען משרת לא מש מארג * ורית הקדש עליו אהל *
 בעברו בירדן נברתו המים לפה וברה * הושענא ודושיעה נא
 אבינו אתה : למען למד ראות למזבה אות * ועק איה נפלאות *
 מצוה מל מצוה מלא חפכל מים לכלת לבנו * הושענא ודושיעה

לחושענא רבה

נא אבינו אֵתָהּ : לְמַעַן כְּלוּלֵי עֲשׂוֹת מַלְחַמְתְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶם תִּתֶנָּה
 יִשׁוּעָתְךָ * צְרוּפֵי מַגְוֵי בְּלִקְכֶם בְּיָדֶם מִיָּם * לֹא בְגֵדוֹ בָּךְ *
 וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ : לְמַעַן יִחַיד צוֹרְרִים דָּשׁ *
 אֲשֶׁר מִרְחֵם לְנֹזֵר הַקֹּדֶשׁ * מִסַּבְתָּשׁ לְדֹי הַבְּקַעַת לֹא מִיָּם * לְמַעַן
 לֵם קֹדֶשְׁךָ * וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ : לְמַעַן טוֹב
 הוֹלֵךְ וְגִדֵּל * מַעֲקֻשׁוֹת לֵב עֲדָה חֲדָל בְּשׁוּב עִם מִדְּטוֹא צִיָּה שָׂאֵב
 מִיָּם * לְנֵאֻמָּה כִּירוּשָׁלַיִם * וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ :
 לְמַעַן חֵדֵךְ מִכְרַכְר בְּשִׁיר * הַמְלִמֵּד תּוֹרָה בְּכָל־כְּפֵי שִׁיר * מִנְּסָף
 לְפָנָיו כְּחָאֵב שְׁתוֹת מִיָּם * לְשִׁמּוֹ בְּךָ סָבְרִים * וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ :
 לְמַעַן יִרְדֶּה אֲשׁ וְלַחֲכָה עֶפֶר וּמִיָּם * לְעִינֶיהָ בְּרִכּוֹת * וְהוֹשִׁיעָה
 נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ : לְמַעַן יִרְדֶּה בַסְּעָרָה * הַמְבַקֵּא וּמְשִׁיב עֲבָרָה *
 לְפָלוֹל יִרְדֶּה אֲשׁ וְלַחֲכָה עֶפֶר וּמִיָּם * לְעִינֶיהָ בְּרִכּוֹת * וְהוֹשִׁיעָה
 נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ : לְמַעַן וְשִׁרְתָּ בְּאַמַּת לְרַבּוֹ * פִּי שְׂגִיִם
 בְּרוּחַ נְאֻל בּוֹ * בְּמִתְתָהּ מִנְּגֵן וְתִמְלֵא גְבִים מִיָּם לְפָנָיו מִי כְּמִבְּהַ
 וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ : לְמַעַן הִרְהֵר עֲשׂוֹת רִצְוֹנָךְ *
 תִּמְכְּרִיו תְּשׁוּבָה לְצִאֲנָךְ * אֵץ בְּבֵא מִתְרַף סָחֵם עֵינֹת מִיָּם *
 לְצִוּן מִכְּלֵל יוֹפֵי * וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ : לְמַעַן
 דְּרִשׁוּךְ בַּתּוֹךְ הַגּוֹלָה * וְסוֹרְךָ לְמוֹ נִגְלָה בְּלִי לְהַתְנַאֵל דְּרִשׁוֹ
 זְרַעוּנִים וּמִיָּם * לְקוֹרְאֵיךָ בְּצִיר * וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ :
 לְמַעַן גָּמַר חֲכָמָה וּבִינָה * סוֹפֵר מְהִיר מִפְּלֵשׁ אִמְנָה * מִתְבַּמְנֵי
 אֲמָרִים הַמְשׁוֹלִים בְּרַחֲבֵי מִיָּם * לְרַבְּתֵי עִם * וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ :
 לְמַעַן בְּאֵי לָךְ חַיִּים בְּכָל־לֵב * שׁוֹפְכִים לָךְ שִׁיחַ
 בְּלֵא כֵּב וְלֵב * שׁוֹאֵלִים מִמֶּךָ עוֹז מִמְּרוֹת מִיָּם * לְשׁוֹרְדֵיךָ בָּיִם *
 וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ : לְמַעַן אוֹמְרֵי גִדֵּל שְׁמֶךָ *
 וְתֵם נִחְלָתְךָ וְעַמֶּךָ * צִמְאִים לִישׁעָךָ בְּאַרְצֵן עֵיפָה לְמִיָּם * לְתַרְתֵּי
 לְמוֹ מְנוּחָה * וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֵתָהּ :

וְהוֹשִׁיעָה נָא * אֲנָהּ הוֹשִׁיעָה נָא :

וְהוֹשִׁיעָה סִלַּח נָא וְהַצִּילֵתָהּ נָא

וְהוֹשִׁיעָה אֵל מַעֲזוֹנוֹ :

לדושענא רבה

תענה אמונים שופכים לה לב כמים * למען בא באש ובפנים *
 גור ונס יקח נא מעט מים * והגליחה נא והושיענו אל
 מעוננו : תענה דגלים גזו גזרי מים * למען הנעמד בשער השמים *
 ולשב וחרב בארות מים * והושיענו אל מעוננו : תענה זבים מתחננים
 עלי מים * למען דלק מפצל מקלות בשקרות המים * מען וגל אבן
 מבאר מים * והושיענו אל מעוננו : תענה יודים נוחלי דת משולת
 מים * למען פרו במשענותם מים * להבין לנו ולצאצאינו מים *
 והושיענו אל מעוננו : תענה מתחננים פבישימון עלי מים * למען
 נאמן בית מספיק לעם מים * סלע הק וזוובי מים * והושיענו אל
 מעוננו : תענה עונים עלי באר מים * למען פקד במי מדיבת מים *
 צמאים להשקותם מים * והושיענו אל מעוננו : תענה קדושים
 מנסכים לה מים * למען ראש משוררים פתאב שתות מים *
 דגילה פיץ ונסף לה מים * והושיענו אל מעוננו : תענה שואלים
 ברבוע אשלי מים * למען תל תלפיות מוצא מים * תפתח ארץ
 ותרוץ שמים * והושיענו אל מעוננו :

נתם-נא קהל עדת ישראל * סלה ומחל עונם *
 והושיענו אלהי ישענו :

אז פעני עבדים אל יד אדונים * באנו לפניה נדונים * נאח
 אדוני האדונים * נחגרו בנו מדנים * דשונו ובעלנו וולתה
 אדונים * והושיענו אלהי ישענו : הן גשנו היום בתענו * עדיק
 דהום ותנון * וספרנו נפלאותיה בשנון * והושיענו אלהי ישענו :
 זבת חלב ודבש * נא אל תיבש * חשרת מים באייה תחבש *
 והושיענו אלהי ישענו : מענו בשמנה * ביד שבעה ושמנה *
 אשר צדיק אל אמונה * והושיענו אלהי ישענו : פרט ברית לארץ *
 עוד כלימי הארץ לבלתי פרץ בה פרץ * והושיענו אלהי ישענו :
 מתחננים עלי מים * בערבים עלי יבלי מים * נא זכור לנו נסוד
 המים * והושיענו אלהי ישענו : שיתים בדרך משעתם עומסים
 בשועתם * ענם בקול פגיעתם * והושיענו אלהי ישענו : פועל
 ישועת

להושענא רבה

ישועות פנה לפלולם שעות צדקם אל למושעות והושיענו
אלהי ישענו: קול רגשם תשע תפתח ארץ ויפרו לשע רב
להושיע ולא תפץ רשע והושיענו אלהי ישענו:

שערי שמים פתח ואוצרך המזב לנו תפתח
תושיענו וריב אל תמתח והושיענו אלהי ישענו:

קול מבשר מבשר ואומר:

אומץ ישעך בא קול דודי הנה זה בא מבשר ואומר: קול
בא ברבבות פתים לעמוד על הר הזיתים מבשר ואומר:

קול גשתו בשופר לתקע תחתיו הר יבקע מבשר ואומר: קול
דפן והציון וזרח ומש חצי החר ממזרח מבשר ואומר: קול

הקים מלוא נאמו ובא הוא וכל קדושי עמו מבשר ואומר:
קול ולכל באי העולם בת קול ישמע בעולם מבשר ואומר:

קול ירע עמוס רחמו נולדו בגלד מפעי אמו מבשר ואומר:
קול הלה וילדה מי זאת מי שמע בואת מבשר ואומר:

קול סודור פעל בל אלה ומי ראה באלה מבשר ואומר: קול
ישע וזמן היחד היחל ארץ ביום אחד מבשר ואומר: קול

כבוד רום ותחת אם יולד גוי פעם אחת מבשר ואומר: קול
לעת יגאל עמו נאור והיה לעת ערב יהיה אור מבשר ואומר:

קול מושיעים יעלו להר ציון כי הלה גם ילדה ציון מבשר
ואומר: קול נשמע בכל גבולך הרהיבי מקום אהלך מבשר

ואומר: קול שימי עד דמשק משכנותיך בגלי בגוד ובגותיך
מבשר ואומר: קול עלוי תבצלת השרון כי קמו ישיני הברון

מבשר ואומר: קול פנו אלי והושעו היום אם בקולי תשמעו
מבשר ואומר: קול צמח איש צמח שמו הוא דוד בעצמו

מבשר ואומר: קול קימו בפושי עפר הקיצו ורגנו שוכני עפר
מבשר ואומר: קול רבתי עם בהמליכו מגדל ישועות מלכו

מבשר ואומר: קול שם רשעים להאביר ועשה תסוד למשיח

קניד

להושענא רבה

לְדוּד • מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר : קוֹל הַגֶּהֱזוּת לְעַם עוֹלָם • לְדוּד וְלִדְרֵעוּ
עַד עוֹלָם • מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר :

גַּם קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר :

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת־נְהַלְתֶּךָ וְרַעַם וּנְשִׂאֵם עַד־הָעוֹלָם :
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלֶיךָ אֲשֶׁר הִתְהַנַּנְתִּי לְפָנָי וַיְהִי קְרוֹבִים
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מוֹשָׁפֶט עִבְדוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ : קָמְעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הֵיא
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : ק"ש

ואח"כ מסל כדו סערכה ומונפ סי חכסות נקרקק כדי למחק סי נטרות וואמר :

דדי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו הבורח בנביאים טובים • ומנענו
טובים שתקבל ברחמים וברצון את תפלתו והקפותיו וזכר לנו זכות
שבעת תמימים • ותסוד סודות הברזל המפסק בינו ובנינו ותאזין שועתנו
ותמיב לנו התמימה • תולה ארץ על בלימה • ותחמנו בספר היום טובים • והיום
הזה תתן בשכינת עוזך חמשה נברות מסותקות על ידי תביעת ערבה מנהג נביאך
הקדושים • ותתעורר האהבה ותגשקנו בגשיקת פיד מסתקת כל הנברות וכל הדינין
ותאיר לשכינת עוזך בשם (י"ד ה"א וא"ו) שהוא מל אורות מלך ומשם תשפיע
שפע לעבודך המתפלל לפניך שתאריך ימי ותמחול לי המאי ועונתי ופשעי ותפשוט
ימינך וידך לקבלני בתשובה שלמה לפניך ואוצרך הטוב תפתח להשביע כים נפש
שוקקה כמו שכתוב "יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך
בעתו ולברך את כל מעשה ידך אמן :

סדר הקפות בשמחת תורה

מנהג ותיקון כול לעשות יום שמיני סדרה ג"כ כמו בשמחת תורה ולסקוף גליל שמיני סדרה סגפ
הקפות עם הסמרים טובי סהיכה בשמחה גדולה ולרקף כמייסה ולרקף ולסגב סהסה בשמחה רבה וגם
כי עשה כן כנסת"ג שלו אם סולך לנסת"ג אחר סלג נמדו ירק וישמח ג"כ סהסה • וכן גליל סמחת תורה •
ויש טובין ג"כ כיום סמחת תורה :

אֲתָהּ הַרְאָתָּ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד
מְלַבְדוֹ : לַעֲשׂוֹה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדוֹ כִּי
לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ : אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ :
יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו : יְהִי שֵׁם

הַדוּד
(א) דניס כח ע. כ. (ב) סד ד. ל. (ג) סוליס קניד ד. (ד) סס ס. (ה) סס ק. (ו) סס ק. ג.

לשמחת תורה

יְהִי מִבְרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ
 כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל יִמְשְׁנוּ: וְאָמַר:
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶכְךָ: יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה
 מֶלֶךְ יְהוָה יְמֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהוָה עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 זִכְרֶךָ אֶת־עַמּוֹ בְּשֵׁלוֹם: וַיְהִי נָא אֲמַרְיִנוּ לְרִצּוֹן לִפְנֵי
 אָדוֹן כָּל: וַיְהִי בְּנִסְעַת הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קִיְּמָה יְהוָה
 וַיִּפְצָנוּ אֵיבֶיךָ וַיְנַסֵּי מִשִּׁנְאֶיךָ מִפְּנֶיךָ: קִיְּמָה יְהוָה
 לְמַגִּיתֶךָ אֶתְּהָ וְאֶרֶץ עֲזָרָה: כַּהֲנִיף יִלְבְּשוּ צַדִּיק
 וְחֹסְדֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעֵבִיר דְּוַד עֲבָדְךָ אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי
 מִשְׁחָךָ: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוְיֵנוּ לוֹ
 וַיִּוָּשִׁיעֵנו זֶה יְהוָה קִוְיֵנוּ לוֹ נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בְּיִשׁוּעָתוֹ:
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים וּמַמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל־דָּוָר
 וְדוֹר: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדִבַּר יְהוָה מִירוּשָׁלָיִם:
 אֲב תְּרַחֲמִים הַיְמִינִיכָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם:
 כִּי בָהּ לְבַד בְּמַתְּנוּ מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂא אָדוֹן עוֹלָמִים:

חז"ל מוסיפין כל סמכיי תורות שטיכל ומסבבין סגנל ז"ס ואומרים אנה וכו'. ועוד מוזכרים כפי המנהג:
 אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא * אָנָּה יְהוָה הַצִּילָתָה נָא * אָנָּה יְהוָה
 עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ:

אֱלֹהֵי תְרוֹחוֹת הוֹשִׁיעָה נָא * בּוֹחֵן לְקַבּוֹת הַצִּילָתָה נָא * נוֹאֵל
 תּוֹךְ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ: תּוֹרַת יְהוָה תְּמַיְמָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ:
 מְזוּמָד לְדוֹד הִבּוּ לִיתְהָ בְּנֵי אֱלִים הִבּוּ לִיתְהָ כְבוֹד וְעוֹ: הִבּוּ
 לִיתְהָ כְבוֹד שְׂמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹ לִיתְהָ בְּהַדְרַת קַדְשׁ: קָל
 יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְבוֹד תְּרַעֲמִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: לְמַנְצַח
 בְּנֵינֹת

(א) מל"ח מ. ט. (ב) זכ"ח מו. לו. (ג) תהלים כט. יז. (ד) במדבר י. ט. (ה) תהלים קלב. ט. (ו) ט. קלב. ט. (ז) ט. קלב. ט. (ח) ישעיה כה. ט. (ט) תהלים קמח. יז. (י) ישעיה כ. ג. (יא) תהלים נח. כ. (יב) ט. קמח. ט. (יג) ט. קלב. ט. (יד) ט. קלב. ט. (טו) ט. קלב. ט. (טז) ט. קלב. ט. (יז) ט. קלב. ט. (יח) ט. קלב. ט. (יט) ט. קלב. ט. (כ) ט. קלב. ט. (כא) ט. קלב. ט. (כב) ט. קלב. ט. (כג) ט. קלב. ט. (כד) ט. קלב. ט. (כה) ט. קלב. ט. (כו) ט. קלב. ט. (כז) ט. קלב. ט. (כח) ט. קלב. ט. (כט) ט. קלב. ט. (ל) ט. קלב. ט.

לשמחת תורה

בנגינות מזמור שיר: אלהים יתנו ויברכנו יאר פניו אתנו כלה:
אנא בבח גדלת ימינה תמיד צרותה:
פי אפרתי עלים חסד יקנה * עד כאן הקפה א * :

דובר צדקות הושיעה נא * הדור בלבשו הצליחה נא * ותיק
החסד עננו ביום קראנו: עדות יהוה נאמנה מהקיימת
פתי: קול יהוה בכח: לדעת בארץ הרפה בכל גוים ישועתך:
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא:
לו זרוע עמי נביתה מעוז ידך מיום יסודך * עד כאן הקפה ב * :

יד וישיר הושיעה נא * חומל דלים הצליחה נא * טוב ומטיב עננו
ביום קראנו: פקודי יהוה ישרים מעמחי לב: קול יהוה
בדוד: יודוך עמים אלהים יודוך עמים ככס: נא גבור הורשי
יהודה בככת שמרם:
חסון אמת לעקב חסד לאברהם * עד כאן הקפה ג * :

ידוע מחשבות הושיעה נא * כבוד ונאור הצליחה נא * לובש
צדקות עננו ביום קראנו: מצות יהוה ברה מאירת עינים:
קול יהוה שובר ארזים וישבר יהוה את דאריו הלגיון: וירקודם
כמו ענל לגיון ושריון כמו בן ראמים: ישמחו וירננו לאמים
כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנתם כלה: ברבם
טהרם רחמי צדקתך תמיד נמלים:
געמות כיסודך גצח * עד כאן הקפה ד * :

מלך עולמים הושיעה נא * נאור ואהרד הצליחה נא * סומך
נפלים עננו ביום קראנו: יראת יהוה מהורה עומדת
לעד: קול יהוה הוצב להבות אש: יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כולם: חסון גדול ברוב טובך ויהל עדתך:
יהוה אהרנו סה אהרן אשר יתנה הודך עלינו שמים * עד כאן הקפה ה * :

עוזר דלים הושיעה נא * פודה ומציל הצליחה נא * צוד
העולמים עננו ביום קראנו: משפטי יהוה אמת צדקו
ידוך

(א) מלכים סו כ. (ב) עס י ט. (ג) עס כט ד. (ד) עס סו ג. (ה) עס י ט. (ו) עס סו ד. (ז) עס סו ד.
(ח) עס י ט. (ט) עס סו כ. (י) עס סו כ. (יא) עס סו כ. (יב) עס סו כ. (יג) עס סו כ. (יד) עס סו כ.

לשמחת תורה

יהוה : קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדוש : ארץ
נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו : יהוה באה לעמך פנת
זכרי קדשתך :

צדיק יהוה בקל דרכיו ותמיד בקל מעשיו * ער כאן תקפה * :

קדוש ונרא הושיעה נא * רחום ותנון תגליחה נא * שומר
הברית ענגנו ביום קראנו : תומך תמימים הושיעה נא *
תקוף לעד תגליחה נא * תמים במעשיו ענגנו ביום קראנו :
תתקדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים : קול
יהוה יחלל אילות ויחושף יערות ובהיכלו בלו אומר כבוד : יהוה
למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם : יהוה עז לעמו יתן יהוה
יברך את עמו בשלום : יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי
ארץ : שועתנו קבל ושמע צעקתנו ידע תעלמות :

לה יהוה הגלה ותגברה ותתפארת ותנצח ותהוד כירכל בשמים ובארץ : לה יהוה
סמכתה ותהגשאל לכל לראש : ותלה יהוה למך על קול סתרי ביום שהוא יתת
יהוה אתו ושמו אחד : ובתורהך כבוד לאמר שמע ישראל יהוה אלוהינו יהוה אחד :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד * ער כאן תקפה * :

בספרים אחד קריאה ספרים אמרים * :

עישו ושמתו בשמחת תורה * והנו כבוד לתורה כי טוב סתרה
מכל סתורה : מפז ומפנינים יכרה * נגיל ונשיש בזאת
התורה * כי חיים היא לנו עוז ואורה : אהלל אלהי ואשמחה
בו ואשימה תקותי בו * אהורנו בסוד עם קדונו * אלהי צור
אחסה בו * על : בקל לב ארנן נבורותיך * ואספרה תהלתך *
בששון השובנו לביתך * על חסדך ועל אמתך * על :

התקבצו מלאכים זה אל זה * זה לקבל זה ואמר זה לזה * מי
הוא זה ואי זה הוא מאחו פני כסא פרשו עקיו ענגנו :
מי עלה למרום * מי עלה למרום * מי עלה למרום * והוריד עוז
מבטחה * והקבצו : משה עלה למרום * משה עלה למרום * משה
עלה למרום * והוא הוריד עוז מבטחה * והקבצו :

אגיל

(א) מלאכים (ב) עלה למרום (ג) הוריד עוז (ד) משה עלה למרום (ה) משה עלה למרום (ו) משה עלה למרום (ז) והקבצו

לשמחת תורה

אָנִיל וְאַשְׁמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה: בּוֹ יִבֹּא צְמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה:
 תּוֹרָה הִיא עֵין חַיִּים לְכֹלֵם חַיִּים * כִּי עִפְף מְקוֹד חַיִּים:
 אֲכַרְהֶם שְׂמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * יִצְחָק שְׂמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה *
 יַעֲקֹב שְׂמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * מֹשֶׁה שְׂמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * אֶהְרֹן
 שְׂמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * אֱלִיָּהוּ שְׂמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * שְׁמוּאֵל
 שְׂמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה: דָּוִד שְׂמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * שְׁלֹמֹה שְׂמַח
 בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה:

אֲשֶׁר־יִכְרֹם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יִכְרֹם יִשְׂרָאֵל * אֲשֶׁר
 בָּחַר בְּכֶם אֵל וְהִנְחִילְכֶם הַתּוֹרָה מִמֶּדְבָּר מִתְּנָה:
 אֲשֶׁר־יִיְהוּ יִהְיוּ.

דיני חנוכה

יֵרָךְ כָּל לַיְלָה לְהַדְלִיק נֵר חֲנוּכָה וְעֵשֶׂה נְסִים וּבִלְבָב רַחֲמוֹת יִבְרַךְ גַּם סְהִיטוֹ. וְאִין לְהַדְלִיק שֵׁי
 טַיְמוֹר כֹּל הַבְּרִטּוֹת. הַטְּנֵם טַיְמוֹר לְדַבֵּק הַבְּרִטּוֹת אִלּוּ לְהַלּוֹת הַטְּנֵם בְּשׂוֹי הַטְּנֵם כַּחַל הַטְּנֵם וְיִתְחַיֵּי
 לְהַדְלִיק בְּלַיִל רִאשׁוֹן מִבְּרִיטּוֹן וְעַל שְׁנֵי וְאִלֵּין יֵבְרַךְ עַל הַטְּנֵם וְיִלֵּךְ חֲסִמָּל לִימִין:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיִךְ
 וְצִוְּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנוּכָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעֲשִׂה נְסִים לְאַבּוֹתֵינוּ
 בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁתְּחַיֵּנוּ וְתַקְּנוּ וְתַעֲנֵנוּ
 לְזִמְן הַזֶּה:

וְאִךְ טִדְלִיק טְנֵם יִאֵמַר אֵם:

הַבְּרִיטּוֹת הַלָּלוּ אֲנִי מִדְּלִיקוֹן עַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּסִים וְעַל
 הַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה עַל
 יְדֵי בְּרִיטְנֵךְ הַקְּדוֹשִׁים * וְכִּי־שְׂמֹנֶת יָמֵי חֲנוּכָה הַבְּרִיטּוֹת הַלָּלוּ קִדְּשָׁ
 חֵם וְאִין לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן אֲלֵא לְדַאֲתָן בְּלִבְךָ כִּדִּי לְהוֹדוֹת
 וְלְהַלְלֵךְ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל * עַל נְסִיךָ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ:

כדר קריאת המגלה

היני אלס נקרא את המגלה בלילה ולמחרת ביום . ודרך למסות המגלה כמנרת ומנרין שנים
שלש נרסות כלל אך אין מנרין שהחייט אלא בלילה ולא ביום . וסמך לומר בלילה קדים שלם
אחר המלה י"ח קדם קריאת המגלה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על מקרא מילה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו
במים רבים בזמן הזה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שדדונו וקנינו והציענו
לזמן הזה :

מקורן המגלה נצטר מנרין לאחריה נרסות ש אכל לא ביחד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו ותדן את
דיננו והנזקם את נקמתנו והנפרע לנו מצרינו והמשלם
במול לכל איבי נפשנו : ברוך אתה יהוה הנפרע לעמו ישראל
מכל צריהם האל המושיע :

שושנת יעקב צהלה ושמחה * בראותם יחד תבלת מרדכי *
תשועתם היית לנצח * ותקותם בכל ידור ודור *
להודיע שכל ידור לא יבושו ולא יקלמו לנצח כל החרוסים בך *
אדור המן אשר בקש לאבדי ברוך מרדכי היהודי אדורה זרש
אשת מפתחי ברוכה אשתר בעדי אדורים כל הרשעים ברוכים
כל הצדיקים * וגם דרבונה זכור לטוב :

ואר קריאת המגלה בלילה למחרת קדוש (ואם הל נמלאי שנת אומרים ודו נרסות ואתה
קדוש) קדים בלא תחבול :

ביום למחרת אר קריאת המגלה אשרי ובא לציון קדים שלם וקדם קריאת הסורה והמגלה אר
המלה י"ח אין למחרת אלא הני קדים :

סדר הנהגות של פסח

שמעתי נאמר פתיתי חמץ קודם מה קודם הכניקה כדי שיתלחם בטרוק וע"ס הקבלה י"א נסמך
פסחה פתוחין. וקודם שיתחיל לבדוק יגדל :

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו
ויצונו על בעור חמץ :**

ואריך לחסם לאור הכר בכל המתנוולות גם בסדקים שנקרקו. ולא ידבר בין הנכנס לתחלת הכניקה
לפניו מעניני הכניקה ונטן שלא. ישיח שלא מעניני הכניקה כל זמן ידיקה ויעמיד מנ"כ אלולו לשמש
הנכנס שיבדקו איש במקומו ולא ישיחו ביניהם ויהרו לבדוק תחלה נחמד בסמוך למקום שחשבו
הנכנס ולא ילם לבדוק חייף אחר הנכנס למדל אחר. ואחר הכניקה יזהר בחמץ שחשייד להנישו
למחר לשרסק או לאכילה לשמרו שלא יוליטאו אנה ולאנה שלא יחסר והנדר ממנו פ"ו העוקות או
פסכרים. וגם צריך לבטל אחר הכניקה ולאמר :

**כל-המירא והמיעא דאבא ברשותי דלא חמיתיה ודלא בערתיה
ודלא ידענא ליה לבטל ולתתי הפקר בעפרא דארעא :**

כיום י"ד נכסה ה' יעשה לו מדורס כמני טלמו ויכרסנו ויבטלנו ובניטול היום יאמר :

**כל-המירא והמיעא דאבא ברשותי דחזיתיה ודלא חזיתיה
דחמיתיה ודלא חמיתיה דבערתיה ודלא בערתיה לבטל ולתתי
הפקר בעפרא דארעא :**

ויס לפרוק פסחה פתוחין וכסחה פריסת חמץ יאמר זה :

**דדי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלחי אבותינו כשם שאנו מבער חמץ מביתו
ומרשותי כך תבער את כל הרצונים ואת רוח הפסוקים תעביר מן הארץ ואת
יצרנו הרע תעבירו מאתנו ותתן לנו לב בשר לעבדך באמת וכל ס"א וכל הקליפות
וכל הרשעה בעשן תחלה ותעביר מסשלת וזון מן הארץ וכל המעיקים לטביעת
הערים ברוח בער וברוח משפט כשם שבערת את מצרים ואת אלהותם בימים
ההם ובזמן הזה אמן סלה :**

סדר קרבן פסח

שמעתי נאמר פתיתי חמץ קודם מה קודם הכניקה כדי שיתלחם בטרוק וע"ס הקבלה י"א נסמך
פסחה פתוחין. וקודם שיתחיל לבדוק יגדל :

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו
ויצונו על בעור חמץ :**

ואריך לחסם לאור הכר בכל המתנוולות גם בסדקים שנקרקו. ולא ידבר בין הנכנס לתחלת הכניקה
לפניו מעניני הכניקה ונטן שלא. ישיח שלא מעניני הכניקה כל זמן ידיקה ויעמיד מנ"כ אלולו לשמש
הנכנס שיבדקו איש במקומו ולא ישיחו ביניהם ויהרו לבדוק תחלה נחמד בסמוך למקום שחשבו
הנכנס ולא ילם לבדוק חייף אחר הנכנס למדל אחר. ואחר הכניקה יזהר בחמץ שחשייד להנישו
למחר לשרסק או לאכילה לשמרו שלא יוליטאו אנה ולאנה שלא יחסר והנדר ממנו פ"ו העוקות או
פסכרים. וגם צריך לבטל אחר הכניקה ולאמר :

**כל-המירא והמיעא דאבא ברשותי דלא חמיתיה ודלא בערתיה
ודלא ידענא ליה לבטל ולתתי הפקר בעפרא דארעא :**

כיום י"ד נכסה ה' יעשה לו מדורס כמני טלמו ויכרסנו ויבטלנו ובניטול היום יאמר :

**כל-המירא והמיעא דאבא ברשותי דחזיתיה ודלא חזיתיה
דחמיתיה ודלא חמיתיה דבערתיה ודלא בערתיה לבטל ולתתי
הפקר בעפרא דארעא :**

סדר קרבן פסח

לעומת העצה וגותגים בכלי שרת ומולחם ומקטירם הכהן על גבי המזבח כל אחד לבדו והשחיטה והזריקה ומתי קרביו והקטר חלבו דוחין את השבת ושאר עניני אינם דוחין את השבת וכן אין מוליכין את הפסח לבית כשחל בשבת אלא כת"ל אחת הם מתעכבים עם פסחיהם בדר הבית והכת השניה יושבת לה בחלל הדג' במקובה עובדת השכה יצאו ויצלו פסחיהם . בשלשה כתות הפסח נשחט ואין כת פחותה משלשים אנשים נכנסה כת הראשונה בתמלאת העזרה געלין אותה ובעוד שהם שוחטין ומקריבין את האימורים קוראין את החלל אם נסרו אותו קודם שיקריבו כולם שונים אותו ואם שנו ישלשו על כל קריאה תוקעין ג' תקיעות תקיעה תדועה תקיעה נסרו להקריב פותרין העזרה יצאה כת ראשונה נכנסה כת שניה געלין דלתות העזרה נסרו פותרין יצאה כת שניה נכנסה כת שלישית ומעשה כולן שוין ואחד שיצאו כולן רוחצין העזרה ואפילו בשבת מפני לכלוך הדם שהיה בה וכיצד היתה הרחיצה אמת המים היתה עוברת בעזרת והיה לה מקום לצאת סמנה וכשרוצין להזיח את הרצפה מותמין מקום יציאתה והיא מתמלאת על כל גדותיה ספה וספה עד שהמים עולים וצפים מכאן ומכאן ומקבץ אליה כל דם וכל מנוקה ומשופה וזה כבוד הבית ואם הפסח נמצא מריפה לא עלה לו עד שמביא א"י

ד"ר הענין בקטור גדול . ולריך האדם הירא והרד על דבר ה' לקחת אותו כמות שחטלה קריאתו במקום הקרבנו וידלג על מרבץ הכניח ויתחנן לפני ה' ברחל שולם סיגנה אותו במכרס גימט פמן :

סדר הגדה

סדר על שולחן קטרים ג' מלות מוחזקים על של ז' . ה' ישראל ועליו הלוי ועליו הכהן ועליו למין הכהן זוכנו ונמלא כליה החיים בלמנה המורד והחת הכוזב הכרוסת וכענדו תחת כבי'לה סכרסם והחת סמורד הכוזב ששטין טוך :

סימו סדר של פסח

קדש • ורחץ • ברפס • יחין • מגיד • רחצה • מוציא •
 מצה • מרור • טורח • שלחן עורך • צפון • ברה •
 הלל • נרצה :

קידוש לשלש רגלים

ארתקנו סעודתא דמלפא עלפאה דא היא סעודתא דקדושא
 בריך דא ושבכינתיה :

קדש

כסל י"ט בשנת אומרים תחלה יום הששי :

יום הששי : * ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ב ויכל אלהים
 ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
 מכל

קעח

קידוש לשלש רגלים

מְבַלְמֵלֵאכֶתּוּ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְיָ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְבַלְמֵלֵאכֶתּוּ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

כחול מתחילין כאן

סבוי מינו בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּתֵּר-
בָּנוּ מִכָּל־עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל־לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתַי וְהִתְקַלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת) שְׂבֻחוֹת
לְקַדְּשָׁהּ (א) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן
אֶת־יוֹם (לשבת) הַשְּׁבֻת הַזֶּה (וְאֶת־יוֹם)

נג המצות | נג השבועות | נג הקפוח | שמעי עצרת הנג

הַזֶּה • וְאֶת־יוֹם טוֹב מְקַרָּא קִדְּשׁ הַזֶּה

וְזִמן חַרוֹקוֹ | וְזִמן טַפְסֵן וְתַרְתֵּנוּ | וְזִמן שְׂמִיחָנוּ | וְזִמן שְׂמִיחָנוּ
(בְּאַהֲבָה) מְקַרָּא קִדְּשׁ זָכַר לְיִצְיָאֵת מִצְרָיִם • כִּי בָנוּ
בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים • (קִשְׁפָּה א) מוֹעֲדֵי
קִדְּשָׁהּ (לשבת) בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַגְּדֻלָּתָנוּ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ הַשְּׁמַיִם וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתַי
וְצִוְנוּ לֵישֵׁב בְּסִפְכָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֲחַיְנוּ וְנִמְנְנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְזִמְן הַזֶּה : בְּלֵיל בִּי דְסוּכוֹת מְבֻרְכִים שֶׁהֲחַיְנוּ וְחַיֵּנוּ לֵישֵׁב בְּסוּכֹת.

במנצח טבת מקדשין יקס"ו • יין • קידוש • גר • הבדלה • זמן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבַדִּיל בֵּין
קִדְּשׁ לְחוֹל • בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ • בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים • בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׂשְׁתַּיִם יוֹם הַמַּעֲשֵׂה • בֵּין

קדשת

יהיה

קדוש לשלש רגלים

קדשת שבת לקדשת יום טוב הבקלת * ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קדשת * הבקלת
וקדשת את יעקב ישראל בקדשתך : ברוך אתה יהוה
המבדיל בין קדש לקדש : שד"ח

בספת שחה סוכה בישיבה כהסנת סמאל דרך חרות :

ורחץ וטבל ידיו ואינו מברך :

כרפס טפל סחת מכוח כרפס ויטבל כמי מלה או חומץ ויברך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה :

ישין להוציא גם המרור בכרסה זו :

יהין ויקה מלה האמצעית וארסה לשמש חלק אחד גדול מחציו וחלק הגדול יניח לאסימון והקטן מניח בין כ"ב מלות :

בגיד ומגזיה הקטנה שיש בה המלות ויאמר :

הא להמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים
בל דכפין ייתי וייכול * כל דצריך ייתי ויפסח *
השתא קא * לשנה הבאה בארעא דישראל * השתא
עבדין לשנה הבאה בגי חורין :

מלכין הקטנה עם המלות ללא אחר ומזיין לו סוס כ' וכאן סין אהל מה נשתנה :

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות * שבכל הלילות
אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת * הלילה הזה
שתי פעמים : שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה
הלילה הזה בלא מצה : שבכל הלילות אנו אוכלין שאר
ירקות הלילה הזה מרור : שבכל הלילות אנו אוכלין
בין יושבין ובין מסבין הלילה הזה בלגו מסבין :

ומחזיין הקטנה ומגזיין מקלת הסת ואומרים עבדים וכו' :

עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה אלהינו
מישם ביד חזקה ובזרע נטויה * ואלו לא

הוציא תקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים הרי
 אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים
 ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו יודעים את
 התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים וכל
 המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח :

מעשה ברבי אלעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן
 עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבים
 בבני ברק ודיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו
 הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו
 הגיע זמן קריאת שמע של שחרית :

אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה
 ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד
 שדרשה בן זומא שנאמר למען תזכר את יום צאתך
 מארץ מצרים כל ימי חייך ימי חייך תזכר את יום צאתך
 מארץ מצרים כל ימי חייך להביא הלילות ותחכים ואמרים ימי חייך
 העולם הזה כל ימי חייך להביא לימות המשיח :

ברוך המקום ברוך הוא ברוך שנתן תורה לעמו
 ישראל ברוך הוא בנגד ארבעה בני דברה
 תורה אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד
 שאינו יודע לשאול :

חכם מה הוא ואמר מה העדות ותחכים ותמשפטים
 אשר צוה יהוה אלדניו אתכם ואף אתה אמור
 לו בהלכות הפסח אין מפטירין אתר הפסח אפיקומן :

רְשַׁע מַה הוּא אוֹמֵר מַה הָעֲבוּדָה הַזֹּאת לָכֶם • לָכֶם
 וְלֹא לִי • וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת־עַצְמוֹ מִן הַקֶּלֶל
 כִּפְרָ בְעַקְר • וְאִם אַתָּה הִקְטַח אֶת־שִׁנּוּי וְאָמַר לוֹ
 בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם • לִי וְלֹא לִי
 אֵלֹהֵי הַזֶּה שֵׁם לֹא הָיָה נִגְאָל :

הֵם מַה הוּא אוֹמֵר מַה זֹאת • וְאִמְרַת אֱלֹהֵי בְּחֻזֵּק יָד
 הוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים :

וְשִׁאיִנוּ יוֹדְעֵי לְשִׁאוֹל אֶת פֶּתַח לוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ
 לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה
 לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם :

יְכוּל מֵרֵאשִׁי הַדָּשׁ תִּלְמוּד לֹמַר בַּיּוֹם הַהוּא אֵי בַּיּוֹם
 הַהוּא יְכוּל מִבְּעוֹד יוֹם תִּלְמוּד לֹמַר בְּעִבּוֹר זֶה •
 בְּעִבּוֹר זֶה לֹא אִמְרַתִּי אֶלָּא בְּשַׁעֲה שְׁשִׁישׁ מִצָּה וּמְרוֹר
 מִנְחִים לְפָנֶיהָ :

מִתְחַלְלָה עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה הֵיוּ אֲבוֹתֵינוּ וְעַכְשָׁיו
 בְּרַבְּנוּ הַמָּקוֹם לְעֲבֹדָתוֹ • שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּעִבְרַת הַנְּהַר יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תִּרְחַ אֲבֵי אֲבֹתְכֶם
 וְאֲבֵי נְחוֹר וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים :

וְאִמְרָה אֶת־אֲבֵיכֶם אֶת־אֲבֹתְכֶם מֵעִבְרַת הַנְּהַר וְאוֹלָךְ
 אוֹתוֹ בְּכָל־אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַרְבֶּּ אֶת־זֶרְעוֹ וְאִתָּן לוֹ
 אֶת־יִצְחָק : וְאִתָּן לְיִצְחָק אֶת־עִשְׂקָב וְאֶת־עֵשָׂו וְאִתָּן

א) אֶת־עֵשָׂו ב) עֵשָׂו ג) וְאִתָּן ד) וְאִתָּן ע) וְאִתָּן ו) וְאִתָּן ז) וְאִתָּן ח) וְאִתָּן ט) וְאִתָּן י) וְאִתָּן
 לעש

לַעֲשׂוֹ אֶת־חַדְשׁוֹ שֶׁעִיר לְרֵשֶׁת אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו
יָרְדוּ מִצְרָיִם:

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּמִחְתּוֹ לְיִשְׂרָאֵל • בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִקְדִּישׁ
בְּרוּךְ הוּא הַשֵּׁב אֶת־הַקֶּץ לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר
לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים • שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר
לְאַבְרָם יְדַע תְּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
וַעֲבָדוּם וְעַנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה • וְגַם אֶת־חַדְשׁוֹ
אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ בָּן אֲנֹכִי וְאַחֲרָיו כֵּן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גָּדוֹל:

לֶרֶךְ נִסְגִּים סִסִּים וְנִסְגִּים סִסִּים קַן כִּתְּבֵהוּ סִסִּים יצ:

וְהוּא שֶׁעֲמָדָה לְאַבְוֹתֵינוּ וְלָנוּ שְׁלֹא אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד
עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ אֶלֶּא שֶׁבְּכָל־דָּוָר וְדָוָר עוֹמְדִים
עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ • וְתִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם:

יִשְׁמַד סִסִּים וְעַל סִסִּים:

צֵא וְלָמַד מִהַבְּקֵשׁ לְבֵן הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת לַיַּעֲקֹב
אָבִינוּ • שֶׁפָּרְעָה לֹא גָזַר אֶלֶּא עַל הַזְּכָרִים וְלְבֵן
בְּקֵשׁ לַעֲקוֹר אֶת־הַכֹּל • שֶׁנֶּאֱמַר אָרְפֵי אֲבִי
וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגְדַּל שָׁם בְּמִתִּי מִעַט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל
עֲצוּם וְרַב:

וַיֵּרֶד מִצְרַיִם אָנֹכִים עַל פִּי הַדְּבָר • וַיִּגְדַּל שָׁם מִלְּפָד
שְׁלֹא יֵרֵד יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֶלֶּא
לְגוֹר שָׁם • שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמְרוּ אֵל פָּרְעָה לְגוֹר בְּאֶרֶץ
כְּאֵנוּ כִּי אֵין מִרְעָה לְצֹאֵן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי כִבֵּד הָרַעֲב
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יָשׁוּבוּ נָא עִבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּישׁוֹן •
בְּמִתִּי מִעַט כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּשִׁבְעִים גִּישׁוֹן יָרְדוּ

אֲבֹתֶיךָ מִצְרִימָה וְעַתָּה שְׂמֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּבוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לְרֹב : וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי מְלֻמָּד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל
מִצְיָנִים שֵׁם : גְּדוֹל עֲצוּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמָאד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ
אֹתָם : וְרַב כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ
מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמְיָךְ וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיָךְ חַיִּי וְאָמַר לְךָ
בְּדַמְיָךְ חַיִּי : רַבְּבָה כְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ וַתִּרְבֵּי
וַתִּגְדְּלִי וַתְּבוֹאֵי בְּעַדֵי עַדְיִים שְׂדֵיִם נִכְנֹו וַיִּשְׁעֲרֶךָ צִמְחַת
וְאֵת עָרֹם וְעֵרְיָה :

וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲזִיבוּ וַיְהִי עֲלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה : וַיִּרְעוּ
אֶתְנוּ הַמִּצְרִים כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר הִכָּה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה
וַיְהִי כִי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ וְנִלְתָם בְּנוֹ
וְעָלָה מִן הָאָרֶץ : וַיַּעֲזִיבוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׂיֻמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים
לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּכֵּן עָרֵי מִסְבְּנוֹת לְפָרְעֹה אֶת־פִּתְחָם וְאֵת־
רַעֲמִסָּם : וַיְהִי עֲלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ : וַיִּמְרְדוּ אֶת־חַיִּיתָם בְּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר
וּבִלְבָנִים וּבְכֹל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ
בָּהֶם בְּפָרֶךְ :

וּנְצַעֵק אֱלֹהֵי יְהוָה אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־
קִלְגוֹ וַיִּרְא אֶת־עֲנִיָנוּ וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ :
וּנְצַעֵק אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי
בַיָּמִים הַרְבִּיִם הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֶּאֱנָחוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל שְׁוַעְתָּם אֶל־הָאֱלֹהִים
מִן הָעֲבֹדָה :

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְגוֹ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם

וַיִּזְכֹּר

(א) וַיִּזְכֹּר (ב) וַיִּזְכֹּר (ג) וַיִּזְכֹּר (ד) וַיִּזְכֹּר (ה) וַיִּזְכֹּר (ו) וַיִּזְכֹּר (ז) וַיִּזְכֹּר (ח) וַיִּזְכֹּר (ט) וַיִּזְכֹּר (י) וַיִּזְכֹּר (יא) וַיִּזְכֹּר (יב) וַיִּזְכֹּר (יג) וַיִּזְכֹּר (יד) וַיִּזְכֹּר (טו) וַיִּזְכֹּר (טז) וַיִּזְכֹּר (יז) וַיִּזְכֹּר (יח) וַיִּזְכֹּר (יט) וַיִּזְכֹּר (כ)

וַיִּזְכֹּר (כא) וַיִּזְכֹּר (כב) וַיִּזְכֹּר (כג) וַיִּזְכֹּר (כד) וַיִּזְכֹּר (כה) וַיִּזְכֹּר (כו) וַיִּזְכֹּר (כז) וַיִּזְכֹּר (כח) וַיִּזְכֹּר (כט) וַיִּזְכֹּר (ל)

סדר הגדה

דָּבָר אֶחָד בְּיַד הַזֶּקֶה שְׂתִימִים * וּבְיַד הַיָּמִין שְׂתִימִים * וּבְמִזְרָא
גְּדוּל שְׂתִימִים * וּבְאֵתוֹת שְׂתִימִים * וּבְמִפְתֵּי שְׂתִימִים :
אֵלּוּ עֶשֶׂר מִבוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִים
בְּמִצְרַיִם * וְאֵלּוּ הֵן :

ואלו עשר מכות יוסף עשר מכות מהיום טלמו כלי (ויסין בשסיס נס כן כלי) ומה שמאל בטפ
(גמ' סוד יין סממח) לכך לא יוסף אלא יוסף יין :

דָּם * צְפָרְדֵּי * כְּנִים * עָרוֹב * הַבֶּר * שְׁחִין * בָּרָד
אֲרָבָה * הַיֶּשֶׁב * מַכַּת בְּכוֹרוֹת :
רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם כַּמָּנִים :
דְּבַר * עֲרִישׁ * בְּאֲחִיב :

רַבִּי יוֹסֵי הַגָּלִילִי אוֹמֵר מִנֵּן אֵתָּה אוֹמֵר שְׁלָקוּ הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם
עֶשֶׂר מִבוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ הַמַּיִם מִבוֹת * בְּמִצְרַיִם מִה הוּא
אוֹמֵר וְאוֹמֵר תַּחֲרַטְמִים אֶל פְּרֻעָה אֲצַפֵּעַ אֱלֹהִים הוּא * וְעַל הַיָּם
מִה הוּא אוֹמֵר וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה הַקָּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבַמַּשֶּׁה עֲבָדוּ :
כִּמְהָ לָקוּ בְּאֲצַפֵּעַ עֶשֶׂר מִבוֹת * אֲמֹר מַעֲתָה בְּמִצְרַיִם לָקוּ עֶשֶׂר
מִבוֹת * וְעַל הַיָּם לָקוּ הַמַּיִם מִבוֹת :

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מִנֵּן שְׁבַל־מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם הַיְתָה
שֶׁל אַרְבַּע מִבוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עִבְרָה
וְנָעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלְּאכֵי רַעִים : עִבְרָה אֵת * וְנָעַם
שְׂתִימִים * וְצָרָה שְׁלֹשׁ מִשְׁלַחַת מִלְּאכֵי רַעִים אַרְבַּע
אֲמֹר מַעֲתָה בְּמִצְרַיִם לָקוּ אַרְבָּעִים מִבוֹת * וְעַל הַיָּם
לָקוּ מֵאַתְנָס מִבוֹת :

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִנֵּן שְׁבַל־מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם הַיְתָה

של חמש מצות * שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה
 ונעם וצרה משלחת מלאכי רעים * חרון אפו אחת *
 עברה שתים * ונעם שלש * וצרה ארבע * משלחת
 מלאכי רעים חמש * אמור מעתה במצרים לקו
 חמשים מצות * ועל חים לקו חמשים ומאתים מצות :

במה מעלות טובות למקום עלינו :

- אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים דינו :
- אלו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיהם דינו :
- אלו עשה באלהיהם ולא הרג את צבואיהם דינו :
- אלו הרג את צבואיהם ולא נתן לנו את ממונם דינו :
- אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את דתם דינו :
- אלו קרע לנו את דתם ולא העבירו בתוכו בדרך דינו :
- אלו העבירו בתוכו בדרך ולא שקע צרינו בתוכו דינו :
- אלו שקע צרינו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה דינו :
- אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את הסוף דינו :
- אלו האכילנו את הסוף ולא נתן לנו את השבת דינו :
- אלו נתן לנו את השבת ולא כרבו לפני ה' דינו :
- אלו כרבו לפני ה' ולא נתן לנו את התורה דינו :
- אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל דינו :
- אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא כנה לנו את בית הבחירה דינו :

על אהת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו *
 שהוציאנו ממצרים * ועשה בהם שפטים * ועשה באלהיהם *
 והרג את צבואיהם * ונתן לנו את ממונם * וקרע לנו את דתם *
 והעבירו בתוכו בדרך * ושקע צרינו בתוכו * וספק צרכנו
 במדבר ארבעים שנה * והאכילנו את הסוף * ונתן לנו את השבת *
 וכרבו לפני ה' * ונתן לנו את התורה * והכניסנו לארץ
 ישראל * וכנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו :

רָבֵן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר כּל־שָׁלָא אָמַר שְׁלוֹשָׁה דְּבָרִים
אֱלוֹ בְּפֶסַח לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבְתוֹ • וְאֵלוֹ הֵן : פֶּסַח •
מַצָּה • וּמְרוֹר :

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אַבּוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזֶמַן שִׁבְיַת־הַמְּקֻדָּשׁ מִיָּם עַל־שׁוֹם
מָה • עַל־שׁוֹם שֶׁפֶסַח הַמְּקוֹם עַל־פְּתֵי אַבּוֹתֵינוּ בְּמַצָּרִים •
שֶׁנֶּאֱמָר וַאֲמַרְתֶּם וּבַח פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פֶּסַח עַל־כַּתֵּי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּמַצָּרִים בְּנָפְלוּ אֶת־מַצָּרִים וְאֶת־כַּתֵּינֵנוּ הִצִּיל וַיַּקְדֵּ
הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ :

טעל סמרוס כידו וילמר :

מַצָּה זוֹ שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִים עַל־שׁוֹם מָה • עַל־שׁוֹם שְׁלֹא הִסְפִּיק בְּצַקָּת
שֶׁל אַבּוֹתֵינוּ לְהַחְמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מַלְאָךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּגְאֻלָּם • שֶׁנֶּאֱמָר וַיֹּאפּוּ אֶת־הַצֶּמֶךְ
אֲשֶׁר הוֹצִיאֹו מִמַּצָּרִים עַנּוֹת מַצּוֹת כִּי לֹא הִמִּץ כִּי גָרְשוּ מִמַּצָּרִים
וְלֹא יִכְרְוּ לְהַתְמַהֵמָה וְגַם צַדִּיק לֹא עָשׂוּ לָדָם :

טעל סמרוס כידו וילמר :

מְרוֹר זֶה שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִים עַל־שׁוֹם מָה • עַל־שׁוֹם שֶׁמְרֹרוּ הַמַּצָּרִים
אֶת־יְדֵי אַבּוֹתֵינוּ בְּמַצָּרִים • שֶׁנֶּאֱמָר וַיִּמְרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם
בַּעֲבֹדָה קֹשָׁה בַחֶמֶד וּבְכַבְּבָנִים וּבְכַל־עֲבוּדָה בַשָּׁנָה אֵת כָּל־
עֲבֹדְתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בְּתָם בְּפָרָה :

בְּכַל־יְדוֹד וְדוֹר תָּרֵב אָדָם לְרֵאוֹת אֶת־עַצְמוֹ כְּאֵלוֹ הֵיא יֵצֵא
מִמַּצָּרִים • שֶׁנֶּאֱמָר וְהִזְדַּתְתָּ לְבַנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר
זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמַּצָּרִים : לֹא אֶת־אַבּוֹתֵינוּ בִלְבַד נֶאֱלָ
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמַּצָּרִים אֲלָא אַף אוֹתֵנוּ נֶאֱלָ עִמָּם • שֶׁנֶּאֱמָר
וְאוֹתֵנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן תְּבִיא אוֹתֵנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבּוֹתֵינוּ :

כסס סת ונבסי סת כסס ולומו כידו מד סוס נרכה למר נלמט :

לְפִיכָּה אֲנֵחֵנוּ חוֹבִים לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר
לְחַסֵּם לְהַגִּיד לְבְרָךְ לְעֲלָה וּלְקַבֵּם • לְמִי

שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו • הוציאנו
 מעבודת לחרות • מינון לשמחה • ומאכל ליום טוב •
 ומאפלה לאור גדול • ומשעבוד לגאולה • ונאמר
 לפניו הללויה :

א הללויה | הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה :
 ב יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם :
 ג ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה : ד רם על
 כל גוים | יהוה על השמים כבודו : ה מי כיהוה אלהינו
 המנבדו לשבת : ו המשפילי לראות בשמים ובארץ :
 ז מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון : ח להושיבי
 עם נדיבים עם נדיבי עמו : ט מושיבי | עקרת הבית
 אם הבנים שמחה הללויה :

א ביצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז :
 ב היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :
 ג הים ראה וגם הירדן יסב לאחור : ד החרים רקדו
 כאילים ובעות כבגד צאן : ה מה לה הים כיתנים הירדן
 תסב לאחור : ו החרים תרקדו כאילים ובעות כבגד
 צאן : ז מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלה יעקב :
 ח ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעיני מים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר גאלנו
 וגאל את אבותינו ממצרים והגיענו הגילה
 הזה לאכל בו מצה ומרור • כן יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו יגיענו למועדים ולתקלים אחרים תבאים
 לקראתנו לשלום שמחים בבגן עינה ושישים

סדר הגדה

בְּעִבּוּדְתֶךָ וְנֹאכַל שָׂם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים
(במזלו) שֶׁמֶן מִן הַפְּסָחִים וּמִן הַזִּבְחִים) אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר
מִזְבִּיחֶךָ לְרִצּוֹן וְנוֹדָה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתֵּנוּ וְעַל
פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ נְאֻל יִשְׂרָאֵל:

הגדה וטוחה בהסנינה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

וְאַחַר כֵּן נוֹטֵל יַיִץ וּמַבְרֵךְ עַל נְסִילַת יָדָיו:

מִצִּיא וְיָקָח מִתּוֹת כְּסֵדֶר שְׁתֵּימָהּ הַפְּרוּסָה בֵּין שְׁתֵּי הַסְּלִימוֹת וְיֹאחֵז בְּיָדוֹ וְיַבְרֵךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפּוֹצֵיא לָרֶם מִן הָאָרֶץ:

מִצָּה זֶלַת יִבְעֵה מִתּוֹן אֱלֹהֵי יִמֵּךְ הַמַּלְאָה הַסְּלִישִׁית לְהַשְׁמֵם מִיָּדוֹ וְיַבְרֵךְ עַל הַפְּרוּסָה עִם הַסְּלִישִׁית פֶּסַח
שְׂמֵרָם בְּרַכָּה ז'. וְיִסֵּין לַפְּסוֹר גַּיַץ אֲבִילַת הַכְּרִיסָה שְׁמַלְמַלָה הַסְּלִישִׁית וְגַם אֲבִילַת הַחֲמִישִׁית
יִשְׁמֵר בְּבִרְכָה ז':

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל
אֲבִילַת מִצָּה:

וְאַחַר כֵּן יִבְעֵה כּוֹיֵת מִכֵּל אֶחָד מִשְׁתֵּיכֶן וְיֹאכַלֵּם בֵּיחַד וּבְהַסְּנִינָה:

בְּרוּךְ וְאַחַר כֵּן יִקַּח כּוֹיֵת מִדּוֹר וְיִסְגַּל בְּחַרוֹסָת וְיַשְׁמֵר הַחַרוֹסֶת מִעֲלָיו כְּדֵי שֶׁלֹּא יִחַבְּסֵם
הַמַּר רוֹחַ וְיַבְרֵךְ בְּרַכָּה ז':

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל
אֲבִילַת בְּרוּךְ: וְיֹאכְלוּ בְּלִי הַסְּנִינָה

בְּרוּךְ וְאַחֲרָיִךְ יִקַּח מִלֵּךְ הַיָּד וְחֹדֶרֶת עִמָּה כְּשִׁשּׁוֹר כּוֹיֵת וְיִסְגַּל בְּחַרוֹסֶת וְיַכְרִסֵם בֵּיחַד וְיֹאמְרוּ זֶה:

בֵּן עֲשֵׂה הַלֵּל בְּזִמְן נְשִׁיבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָדֵם הָיָה בּוֹרֵךְ פָּסַח מִצָּה וּמִדּוֹר
וְיֹאכַל בְּיָדֵי קְבוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַל מִצּוֹת וּמִדּוֹרִים יִאֲכַלְהוּ:

וְיֹאכְלוּ בֵּיחַד (וּבְהַסְּנִינָה . שׁוֹשׁ"ש סוּיָם תַּעֲ"כ . כְּהֵנָּה מַסְדֵּר אֲדוֹמ"ר עַל צ"צ ו'ג):

שִׁלְחוּ עוֹרֵךְ וְאַחַר כֵּן לֹאֵל וְטוּחָה כְּדֵי לָרֶם וְיִטֵּל לְמַתּוֹת יַיִן בֵּין טוֹם ב' ל'ג':

צִפּוֹן וְאַחֲרָיִךְ יִקַּח הַחֲמִישִׁית וְיִסְגַּל לְכָל בְּנֵי בֵּיתוֹ לְכָל אֶחָד כּוֹיֵת וְיֹאכַר שֶׁלֹּא יִשְׁחָה אַחַר אֲפִיקִסָן
וְיֹאכַל בְּהַסְּנִינָה וְיִרְךָ לְאֵלֵינוּ קֹדֶם הַמַּת:

בְּרוּךְ וְאַחֲרָיִךְ שׁוּגֵן טוֹם שְׁלִישִׁי וְאֹמֵר עֲלֵי כְהֵמ"ל וְאַחַר כְּהֵמ"ל קֹדֶם שְׁמִיִת טוֹם שְׁלִישִׁי וְיַבְרֵךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן: וְטוּחָה בְּהַסְּנִינָה

על סדר פ' י"ב

מועין כס ד וסותחין סלנה ולומר :

**שָׁפוֹךְ הַמַּתָּה אֶל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. וְעַל
מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בִּשְׁמֶךָ לֹא קָרְאוּ: כִּי אָכַל אֶת-
יַעֲקֹב וְאֶת-נְדָוְהוּ הַשְּׂמוּי: שָׁפַךְ-עֲלֵיהֶם וְעַמְּךָ נִתְרוֹן אֲפָה
יְשׁוּגִים: תִּרְדְּדוּף בְּאָף וְתִשְׁמַדִם מִתַּחַת שָׁמַיִ יְהוָה:**

הלל נרצה

א לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תָּן כְּבוֹד עַל-חַסְדֶּךָ עַל-אֲמִתְּךָ:
ב בְּלִמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיזְהָנָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֵלֵהֵינוּ בִשְׁמִיִם
ד כֹּל אֲשֶׁר-תִּפְּיֵן עֲשֹׂה: ה וְעֲצָבִיָּתְךָם בָּסָף וְזָדָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:
ו ה פֹּה לֵהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינָיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: ז וְאַזְנוֹת לָהֶם וְלֹא
יִשְׁמְעוּ אָף לָהֶם וְלֹא יִרְחֹמוּ: ח וְיָדֵיהֶם וְלֹא יִמְיָשׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא
יִהְיֶכּוּ לֹא-יִהְיֶגּוּ בְּגִרּוֹנָם: ט כִּמּוֹתֵם יִדְּרוּ עֲשִׂיתֶם כֹּל אֲשֶׁר-בִּקִּשְׁתָּ
בָהֶם: י ישראל בְּמַח בִּיתוֹהָ עֲזָרָם וּמָגְנָם הוּא: יא בֵּית אֲהֲרֹן
בְּמַח בִּיתוֹהָ עֲזָרָם וּמָגְנָם הוּא: יב יִרְאוּ יְהוָה בְּמַח בִּיתוֹהָ עֲזָרָם
וּמָגְנָם הוּא:

יג יְהוָה זָכְרָנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת-
בֵּית אֲהֲרֹן: יד יִבְרַךְ יִרְאוּ יְהוָה הַקְּטָנִים עִם-
הַגְּדֹלִים: טו יִסַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל-בְּנוֹיֶכֶם:
טז בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֲשֵׂה שְׂמִיִם וְאַרְצִי: טז השִׁמְיִם
שְׂמִיִם לַיהוָה וְהָאַרְצִי נָתַן לְבְנֵי-אָדָם: יז לֹא-תִמָּתִים
יִתְלַלְתִּי וְלֹא כֹל-יָרְדֵי הַדּוּמָה: יח וְאַנְחַנוּ וְנִבְרַךְ יְה
מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

א אַהֲבַתִּי בְּיִשְׁמָע וַיְהוָה אֶת-קוֹלִי תִהְיוּני: ב בִּיהָסָה אֲזִינוּ
לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנִי וְתִבְלִי-מוֹת וּמַצְרֵי שְׂאוּל
מַצְאוּנִי צָרָה וְגֵזֶן אֶמְצָא: ד וּבְשֵׁם-יְהוָה אֶקְרָא אֵינָהּ יְהוָה
מִקְטָה נִפְשִׁי: ה חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֵלֵהֵנוּ מִרְחָם: ו שְׁמוֹ כְּתָאִים

יב"ד"י כבוד וסותחין ו יולי מעד יח"י

יְהוָה דַּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: וְשׁוּבֵי נַפְשֵׁי לִמְנוּחֵיכִי כִּי יְהוָה נִמְלֵךְ
 עָלַיְכִי: ח כִּי חֲרָצְתָּ נַפְשֵׁי מַמְנוֹת אֶת־עֵינַי מִן־דְּמָעָה אֶת־דַּוְלִי
 מִדָּמָיו: ט אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: י הֲאִמְנָתִי כִּי
 אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:
 יב מָה־אָשִׁיב לַיהוָה כָּל־תַּגְּמוֹלוֹתַי עָלַי: יג בּוֹסֵי־יְשׁוּעוֹת
 אִשָּׁא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יד גְּדַרְי לַיהוָה אֲשֶׁלֶם
 נְגִיד־הַנָּא לְכָל־עַמּוֹ: טו יִקַּר בְּעֵינַי יְהוָה הַמּוֹתֵת
 לְחַסְדָּיו: טז אָנָּה יְהוָה בְּרֵאֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בְּךָ
 אֲמַתְךָ פִּתְחֵת לְמוֹסְרֵי: יז לָךְ אֲזַבַּח וְזָבַח הַתּוֹרֵת
 וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יח גְּדַרְי לַיהוָה אֲשֶׁלֶם נְגִיד־הַנָּא
 לְכָל־עַמּוֹ: יט בְּחַצְרוֹת | בֵּית יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלָּיִם
 תִּלְלוּיָהּ:

א תִּלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִיּוֹת: ב כִּי
 גָּבַר עָלֵינוּ | חֲסִדוֹ וְאֲמַת־יְהוָה לְעוֹלָם תִּלְלוּיָהּ:
 ג הוֹדוּ לַיהוָה בְּרֵטוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 ד יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 ה יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 ו יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 ז מִן־הַמַּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְתַּב יְהוָה: ו יְהוָה לִי
 לֹא אֶרְאֶה מִה־יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם: ז יְהוָה לִי בְּעוֹרֵי
 וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי: ח טוֹב לְחַסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח
 הָאָדָם: ט טוֹב לְחַסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח בְּגִדְיָבִים:
 י כָּל־גּוֹיִם סִבְבּוֹנֵי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם: יא סִבְבּוֹנֵי
 גַּם־סִבְבּוֹנֵי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם: יב סִבְבּוֹנֵי כְּדַבְרֵי־ם
 דַּעֲבוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם: יג דַּחַח

דחיתני לנפל יהודה עורני : י עזי וזמרת יה יהודלי
 לישועה : ט קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין
 יהודה עשה חיל : טו ימין יהודה רוממה ימין יהודה עשה
 חיל : יז לא אמות כראחיה ואספר מעשייה : יח יסר
 יסרני יה ולמות לא נתנני : יט פתחולי שערי צדק
 אבא-בם אודה יה : כ זה השער ליהודה צדיקים
 יבאו בו : כא אודה כי עניתני ותחילי לישועה אידו :
 כב אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה אבן : כג מאת
 יהודה היתה זאת היא נפלאות בעינינו מאת : כד זה
 היום עשה יהודה נגילה ונשמחה בו : ה

כה אנא יהודה הושיעה נא : אנא יהודה הושיעה נא :
 אנא יהודה הצליחה נא : אנא יהודה הצליחה נא :
 ט ברוך הבא בשם יהודה ברכנוכם מבית
 יהודה ביד : כז אל יהודה ויאר לנו אפרוחנו
 בעבתים עד קרנות המזבח אל : כח אלי אתה ואודה
 אלהי ארוממה אל : כט הודו ליהודה כירמוב כי
 לעולם חסדו יהו

יתלוק יהודה אלונו (על) כל מעשיה וחסדיה צדיקים עושי
 רצונה וכל עמקה בית ישראל ברנה יודו ויברכו וישבחו
 ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו * כי לה
 טוב הודות ולשמך נאה קומר כי מעולם ועד עולם אתה אל :
 * הודו ליהודה כירמוב : כי לעולם חסדו :
 * הודו לאלהי האלהים : כי לעולם חסדו :
 * הודו לאדני האדנים : כי לעולם חסדו :
 * לעשה נפלאות גדלות לבדו : כי לעולם חסדו :

- ח לעשה השמים בתבונה
- ו לרוקע הארץ על המים
- ז לעשה אורים גדלים
- ח את השמש לממשלת ביום
- ט את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
- י למכה מצרים בכבודיהם
- יא ויצא ישראל מתוכם
- יב ביד חזקה ובזרוע גמויה
- יג לגזר ים סוף לגזרים
- יד והעביר ישראל בתוכו
- טו ונער פרעה וחילו בים סוף
- טז למוליד עמו במדבר
- יז למכה מלכים גדלים
- יח ויהרג מלכים אדירים
- יט לסיחון מלך האמרי
- כ ויעוג מלך הכשן
- כא ונתן ארצם לנחלה
- כב נחלה לישראל עבדו
- כג שבשפלטנו זכר לנו
- כד ויפרקנו מצרינו
- כה מנתן לחם לכל בשר
- כו הודו לאל השמים

גשמות כל ימי תהיך את שמך ידוע אלקינו * ורוח כל בשר
 תפאר ותרוםם זכרה מלכנו תמיד * מן העולם ועד
 העולם אתה אל * ומבלעדיך אין לנו מלך נואל ומושיע פודה
 ומציל

חֲצִיל וּמְפָרְנִים וְעֹנָה וּמִרְחֵם בְּכֹל־עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מִלֵּךְ
 אֵלֶּה אֵתָּה: אֵלֹהֵי תְּרַאשׁוּנִים וְהֶאֱחָדְוִנוּם אֵלֹהֵי כָּל־בְּרִיּוֹת אַחַד
 כָּל־תְּלֻדוֹת הַמְּהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת * הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
 וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיְהִי־הַנֶּהָל לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן הַמְּעוֹרָר יְשׁוּנִים
 וְהַמְּקַיֵּץ נִרְדָּמִים וְהַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְהַזּוֹכֵף כְּפוֹפִים * לֵךְ לְבִדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים * אֱלֹהֵינוּ מִלֵּא שְׂרֵיהַ
 כּוֹס וְלִשׁוֹנֵנוּ רֶנֶּה כְּהַמּוֹן נִלְוֵי וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח כְּמִתְחַבֵּי רְקִיעַ
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ וְיָדֵינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם
 וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאַיִלוֹת: אֵין אָנוּ מְסַפְּקִים לְהוֹדוֹת לֵךְ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְלְבָרְךָ אֶת־שִׁמְךָ עַל־אֶתֶת מַאֲלֶךְ אֱלֹפֵי
 אֱלֹפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נָסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשִׂית
 עִמָּנוּ וְעַם־אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים: מִמְּצָרִים נֶאֱלַתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית
 עֲבָדִים פְּדִיתְנוּ * בְּרַעַב וְנִתְּנוּ וּבְשִׁבְעַ כְּלִפְלִתְנוּ מִתְּרֵב הַצִּלְתְנוּ
 יַמְדֵּבֶר מִלִּטְתְנוּ וּמִחַלְדֵּי־רַעִים וְנִאֲמַנִּים דְּלִיתְנוּ: עַד־הַנֶּהָ עֲזוּרְנוּ
 רַחֲמֶיךָ וְלֹא־עֲזוּבֵנוּ חֶסְדֶיךָ * וְאַל־תִּפְּשָׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח:
 עַל־כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלַנְתָּ כֵּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שִׁנְפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן
 אֲשֶׁר שִׁמְתָּ בְּפִינוּ: הֵן חֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ
 וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּמְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ: כִּי כָּל־פֶּת לֵךְ יְהוָה
 וְכָל־לִשׁוֹן לֵךְ תִּשְׁבַּע * וְכָל־עֵין לֵךְ תִּצְפֶּה וְכָל־בֶּרֶךְ לֵךְ תִּכְרַע
 וְכָל־קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה * וְכָל־דֹּלְבָבוֹת יִירְאוּךָ וְכָל־קֶרֶב
 וְכָל־זוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ כְּדָבָר שֶׁכָּתוּב כָּל־עֲצָמוֹתַי הֵאֱמַרְנָה יְהוָה
 מִי כְמוֹךָ מִצִּיל עֵינִי מִחֻזַּק מִמֶּנּוּ וְעֵינִי וְאֶבְיֹן מִגּוֹלוֹ: מִי יִדְמֶה־לֵךְ
 וּמִי יִשׁוּדֶה־לֵךְ וּמִי יַעֲרֶךְ־לֵךְ * הָאֵל תִּגְדֹּל תִּגְבוֹר וְתִגְדָּא אֵל עֲלִיוֹן
 כֵּנֵה שָׁמַיִם וְאָרֶץ: נְהַלְלֶךָ וְנִשְׁבַּחֶךָ וְנִפְאֲרֶךָ וְנִבְרַךְ אֶת־שֵׁם קְדוֹשֶׁיךָ
 כְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכָל־קֶרְבִּי אֶת־שֵׁם קְדוֹשׁוֹ:
 הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזֶךָ תִּגְדֹּל בְּכַבוֹד שִׁמְךָ תִּגְבוֹר לְנֶצַח וְתִגְדָּא
 בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ * הַמִּלֵּךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רֵם וְנִשְׂא:
 שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ * וְכָתוּב רַגְנוּ צְדִיקִים בִּיתוּחַ לַיְשָׁרִים
 נִאֲוֶה תְהַלֵּךְ: בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמֵם * וּבִשְׁפִתַי צְדִיקִים

החבר

(177)

סדר הנהגה

תתקבץ * ובלשון חסידים תתקבש * ובקרב קדושים התהלל :
 ובמקלות רבבות עמך בית ישראל ברנה ותפאר שמך מלפני
 בכל ידוד ודור שכן חובת כל היצורים * לפניה יהיה אלהינו ואלהי
 אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה
 ולקדם על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחה :
 ובכן ישתבח שמך לעד מלפני האל המלך הגדול והקדוש בשמים
 ובארץ * כי קד נאה יהיה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד
 שיר ושבתה הלל ומרה עז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה
 ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
 ומעולם עד עולם אתה אל : ברוך אתה יהוה אל מלך גדול ומהלל
 בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות בורא כל היצומות רבון
 כל המעשים * הבורר בשירי ומרה * מלך יחיד חי העולמים :

טוטנים לומר פוטנים אין להסתיק כנס בין נרכס וזוין נרכס סטוס אלמא מד לח"כ ינכר על סוד *
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן : ושום נכסנס

נרכס אחרונה על הגפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן
 ועל תנובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית
 ותתלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה רחם נא יהוה
 אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך
 ועל מוצקתך ועל היקףך * ובנה ירושלים עיר הקדוש במהרה
 בימינו והעלנו לתוכה * ושמענו כה ונברכה בקדשה ובמורה *
 (כנה ורצה ותדליצנו ביום השבת הזה) : ונברנו לטובה ביום
 נע המצות הזה * כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל ונודה לך על
 הארץ ועל פרי הגפן : ברוך אתה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן :

נרכס נביר על סדר מסקין :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות ותכונן
 על כל מה ישראת להחיות בהם נפש כל חי * ברוך חי העולמים :

לשנה הבאה בירושלים : והוא יומר

ספירת העומר

קפו

כליל שני של ספר מתחילין לספור ספירת העומר תי"ק אחר חמלת ערנית אך יש מי שחומר סהלא
 נסוד ה' י"ג לספור אחר סגמך כל הסדר נח"ל והמקדים לנגד ולספור מד ארר החפלה מוקדם
 לברכה [לפי דין אסור לאכול עד שיספור ומה גם דבכל אורך הסדר קרוב הדבר שיסנה חלספור או
 שיספור אחר הזות. (ע"כ הנה"ס מנדור אדמו"ר בעל ז"ג ז"ל)]. ואם סנה ולא ספר כלילה ספר
 כיום בלא ברכה כטוע וזמן ההחלת עמוד הכהר מח"י איר וחי"ך במדינות אלו האמיות הוא בחמלת
 כלילה לכן אין לספור אחר הזות אלא בלא ברכה וזמן זה של פ"ה נמשך כך עד י"ו בתמוז ועד בכלל
 ולכן משהי"ג הזות ליל י"ו בתמוז אסור לאכול:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר :**

יסין לספירה של אותו כלילה ולחניה אחת של אגא בכח וחניס אחת של מומור אלהים יתנו
 ולזות ה' מספוק ישמרו :

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר : הסד שנחסד * אגא אלהים *

**תִּרְחֹמֶן הוּא יִחְזֹר לָנוּ עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָה בְּמַדְרָה
 בְּיָמֵינוּ אָמֵן סָלָה :**

א לְמַנְצַחַת בְּנֵינֹת מְזֻמֹּר שִׁיר : ב אֱלֹהִים יִתְנֶנּוּ וְיִרְכְּבוּ יְאֵר פְּנֵי אִתְּנוּ
 סָלָה : ג לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָבָה בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתָה : ד יוֹדֶה
 עַמּוּם אֱלֹהִים יוֹדֶה עַמּוּם בְּלָם : ה יִשְׁמְרוּ וְיִרְנְנוּ לְאִמּוּם כִּי הַשְּׁפוֹט עַמּוּם
 מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאִמּוּם בְּאֶרֶץ תַּנְחֵם סָלָה : ו יוֹדֶה עַמּוּם אֱלֹהִים יוֹדֶה עַמּוּם
 בְּלָם : ז אֶרֶץ נִרְגָה יְבוֹלָה יִרְכְּבוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : ח יִרְכְּבוּ אֱלֹהִים
 וְיִרְאוּ אֹרֹתוֹ בְּלֵ אֶפְסֵי אֶרֶץ :

אָנָּה בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינָה תִּמְחֹר צְרוּרָה *
 קָבַל רַחַם עַמָּה שְׁנֵבְנוּ מִרְנְנוּ נִרְא *
 נָא נְבוֹר דּוֹרְשֵׁי יְרוּחָה בְּכַבֵּת שְׁמַרְם *
 בְּרַחֵם מַרְבֵּם רַחֲמֵי אֲדַמְתָּה סְמִיד גְּמֵלָם *
 חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוּב מוֹבָה נִהַל עֲדָתָה *
 יָדוּד גְּאֹה לְעַמָּה פָּגַה וּזְכָרֵי קִדְּשָׁתָה *
 שְׁמַעְתֶּנוּ קָבַל וְשִׁמְעֵנוּ צַעֲקָתֵנוּ יוֹדַע הַעֲלוּמוֹת *
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

רְבִיבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה צִוִּיתֵנוּ עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָרָה לְסַפֵּר סְפִירַת הָעוֹמֵר
 כִּדִּי לְמַחְרְנוּ מִקְלַפּוֹרֵינוּ וּמִשְׁמָאוֹתֵינוּ כְּמוֹ שְׁכַחְתָּהּ בְּחַרְחָה
 וּכְפָרְתָם לָכֵם מִקְרַבַּת הַשְּׁפָת כַּיּוֹם הַבּוֹאֵבְם אֶת עוֹמֵר הַתְּנוּפָה לְעֵבֶר
 שְׁבִיבוֹת הַמִּיּוֹבוֹת הַתְּנוּנָה : עַד מִקְרַבַּת הַשְּׁפָת הַשְּׁבִיבוֹת הַסְּפִירָה
 רַמְבַּם

ספירת העומר

הקמים יום * כדי שיצטרכו נפשות עמך ישראל מזוהמתם * וכן יהי
 רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספירת העומר
 ששפירתי היום יתקן מה ששפגמתי בקפירה (מלני השיך לזוהי הילול) * ואשר
 ואמרש בקדושה של מעלה געל ידי זה ישפע ישפע רב בכל העולמות
 לתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמחנו מכל סיג ופגם ולתקן
 לתקשנו בקדושה העליונה אמן סלה :

היום השני ימים לעומר :
 הרחמן נתינו נכח
 היום שלשה ימים לעומר :
 הרחמן ויכוננו גדול
 היום ארבעה ימים לעומר :
 הרחמן ילד ישוע
 היום חמשה ימים לעומר :
 הרחמן טיב אסור
 היום ששה ימים לעומר :
 הרחמן חטא לזרע
 היום שבעה ימים לעומר :
 הרחמן יודון זרעו
 היום תשעה ימים לעומר :
 הרחמן טמא יסוד
 היום עשר ימים לעומר :
 הרחמן טוב כנע
 היום יג עשרים ימים לעומר :
 הרחמן יבא זרע
 היום יד עשרים ימים לעומר :
 הרחמן ויבנו נגיד ימים
 היום טו עשרים ימים לעומר :
 הרחמן ואלוסי נרס
 היום טז עשרים ימים לעומר :
 הרחמן כי טמא
 היום יז עשרים ימים לעומר :
 הרחמן טמא זרעו
 היום יח עשרים ימים לעומר :
 הרחמן טמא זרעו
 היום יט עשרים ימים לעומר :
 הרחמן טמא זרעו

ש
 נבחר שבחר
 ז
 המארת שבחר
 ח
 נבחר שבחר
 ו
 נבחר שבחר
 ו
 יסוד שבחר
 ו
 מלכות שבחר
 א
 חסר שבבחר
 א
 נבחר שבבחר
 ב
 המארת שבבחר
 ג
 נבחר שבבחר
 ד
 המארת שבבחר
 ה
 נבחר שבבחר
 ו
 המארת שבבחר
 ז
 נבחר שבבחר
 ח
 המארת שבבחר
 ט
 נבחר שבבחר
 י
 המארת שבבחר
 יא
 נבחר שבבחר
 יב
 המארת שבבחר
 יג
 נבחר שבבחר
 יד
 המארת שבבחר
 יו
 נבחר שבבחר
 יז
 המארת שבבחר
 יח
 נבחר שבבחר
 יט
 המארת שבבחר
 כ
 נבחר שבבחר

הגהות לסדר הישן

העתק מן הגהות הכתובות על גליון הסדר שהתפלל בו אדמו"ר הגדול הנאמן
האמיתי חסידא קדישא אור עולם נ"י בו' סרגא ורבנא מנחם מענדיל נב"ם
ז"ע פליובאוויטש בעל צ"צ ז"ל :

<p>(כב) כגונא וכו' לקבילי * ניב * לקבל * וְאֵתְּעַקְרַת תְּדַמִּין : (כג) מוריד הקל * ניב * הקל : (כד) בקדושת שחרית שבת * ניב * תיבת תשכון נמשך למטה : (כה) בבהמ"ז לא חקר * ניב * חקר : (כו) אוד * ברכת הכוס בברהמ"ז * מצויין * הרחמן * לברית סילה : (כז) בברכה מעין שלש * רחם נא * ניב * כציל : (כח) בברכת נשואין * חתנים * ניב * חתנים : (כט) בברכת הפסיל * פן אישן * ניב * אישן : (ל) קדם הלל * התיבות (ויסיד ל"ט מנחם ז"ל נסח ז"ל נב"ם כ"ד ס"ג) לא נמצא שם כלל : (לא) יהלוק * על כל מעשיך * ניב * תיבת על מוסגר * בחצאי עינול : (לב) בחוכרת נשמות * בעבור שאני נדרתי צדקה נמחק * וניב * בעבור שכלי נדר אתן צדקה בעדו * בעדה : (לג) געילה * באתה הברלה * ותתן * לנו ה' אלהינו באתה * ניב * השיץ * שאומר היודי בתוך התפלה צריך להזכיר * של שבת באתה הברלה כדרך שמוזכר * של יום הכפורים (ט"ז כ"ג כ"ד) : (לד) הגדה * של פסח * קודם לפיכך * יכסת את הפת * וינביה את הכוס * ניב * ויאחזנו בידו עד * שיחתום נאל ישראל * והמעם מבואר * כמור בשם המדרש : (לה) ואוכלם ביחד * ניב * ובהסבה (ט"ז ט"ח כ"ג כ"ד) : (לו) קודם * ספירת העומר * מוקדם לברכה * ניב * דלפי הדין אמור לאכול עד שיספור וסח * גם דבכל אורך הסדר קרוב הדבר שישבח * מלספור או שיספור אחד הצות :</p>	<p>(מ) בפמ"ם הקמרת * מנה * ניב * קנה : (נ) כפת הירדן כל שהוא * ניב * שהיא בורד : (ז) זכר רחמיך * ניב * זכר זכר בחולם : (ח) בברוך שאמר * נזר * ומקיים * ניב * ומקם בחד יוד בצירי * (ט) בברוך שאמר * בין תיבת מלך * לתיבת משבח * נקודה להפסק שאמר * שתיבת מלך נמשך למעלה : (י) בקדיש * (כ"ג) ולעילא מבל * ניב * מיותר (ויאמר * לעילא מן כל * כבכל השנה) : (יא) בקדיש * ניב * לעלם יתברך וישתבח ייתפאר * ויתרוקם ויתנשא ויתקדר ויתעלה ויתתקל * כציל : (יג) בודיו ולא שוה * ניב * ולא * קנה : (יד) בתפוח יד * את זכר * ניב * את * זכר : (יז) שם תפלת עבדך * ניב * עבדך * (יח) שם * לשפך טקה * ניב * מקה : (יט) ובא לציון * ונמלטני * ניב * ונקלטני : (כ) בקדיש צלותהון וקעותהון : (כא) בתפלה לדוד * שמת נפש עבדך כי * אליך אדני נפשי אשא * ניב * (כ"ג) הוידה : (כד) ותתנו להן * ניב * ותתני בלשון * יחד * ניב * מנחם ז"ל נסח ז"ל נב"ם כ"ד ס"ג) : (כה) בסדר המילה * ושבעת ליצחק * ניב * לישהק בשין * כציל * פסוק הוא בתהלים קיה : (כז) בפדיון * הבן * ניב * דפתיקתא תילך דפתיקתא : (כח) בפתח אלוה * ניב * עלמין חד ברושקין * כהן קאן דאתקריאו : (כט) דאיהו חיים * ניב * (כ"ג) דאיהו חיים : (ל) וקראת * דאקציעיקא : (לא) מדר ארוב * ניב * ירוב :</p>
---	---

גם וגשלם הלך ראשון בסדרו שערי תורה אור ושערי תפלה

וקרין כ"ח לחמשה כ"ט לחמשה כ"י גכ"ד כחמשה כ"ב גכ"ד כחמשה כ"ג גכ"ד כחמשה כ"ד גכ"ד כחמשה כ"ה גכ"ד כחמשה כ"ו גכ"ד כחמשה כ"ז גכ"ד כחמשה כ"ח גכ"ד כחמשה כ"ט גכ"ד כחמשה ל' גכ"ד כחמשה ל"א גכ"ד כחמשה ל"ב גכ"ד כחמשה ל"ג גכ"ד כחמשה ל"ד גכ"ד כחמשה ל"ה גכ"ד כחמשה ל"ו גכ"ד כחמשה ל"ז גכ"ד כחמשה ל"ח גכ"ד כחמשה ל"ט גכ"ד כחמשה ל"י גכ"ד כחמשה ל"יא גכ"ד כחמשה ל"יב גכ"ד כחמשה ל"יג גכ"ד כחמשה ל"יד גכ"ד כחמשה ל"טו גכ"ד כחמשה ל"טז גכ"ד כחמשה ל"יז גכ"ד כחמשה ל"יח גכ"ד כחמשה ל"יט גכ"ד כחמשה ל"כ

ובקרא לא האלו שלעמם היום הוא עד
רובאבם את-קרבן אלוכם תרת שלם
לדתיכם בכל משבתכם: ס יחול וכסת ה
וספרתם לכם מספרת משבת סיום הקבאים
את-עקר הקטורה שבע שבתות מספרת
תקונה: עד מספרת השבת השביעית מספר
משיש יום ותקרבם כנחה תלשה לידה:
משישבתכם תבואו לכם תשעה שנים שני
ששלים סלה תרעה הקץ תאספה בפרים
לידה: ותקרבם עליהם שבעת בששים
המיכל בני שנה ופר גדדקר אתה ואלים
שנים ידעו עלה לידה וינתתם וספיתם אשה
היחידה לידה: ושיתם ששיתים את
לחטאת ושני בששים בני שנה תבא ששים:
ותקן הקוץ ו אלה על לכם הקברים תשנה
לפני ידעו של שני בששים גדש ידעו לידה
לבן: וקראתם בשנים ויום הוא סכרא
קדש ידעו לכם כל-מלאכת שבנה לא משש
תרת שלם גדל-משבתכם לידתכם:
ובקרבכם את-קציר ארצכם לא-תכלה פאה
שדה הקציר וקצו קציר לא תלקטם לפני
ולו תעזב אלה אני ידעו אלוכם: ס יבד
וכסת ונדבר ידעו אל-משה לאמר:
דבר אלי בני ישראל לאמר בלדש הקבוי
באת לידש ידעו לכם שבתו וקרו חרות
קראתם: כל-מלאכת שבנה לא תשש
ותקרבם אשה לידה: ס ינדבר ידעו אל
סיה לאמר: אה בששור לידש הקבוי דעו
יום הקברים הוא סכרא קדש ידעו לכם
ואיתם את-שבתכם ותקרבם אשה לידה:
ודל-מלאכה לא משש בשנים היום דעו כי
יום ספרים הוא לכפר עליכם לפני ידעו
אלוכם: כי כל-משש אה לא-תשנה
בשנים היום דעו חרותה סכרה: וכל-משש
אה משלה כל-מלאכה בשנים היום דעו
ותאדשו את-עשרת סכרא סכרא-קדש: כל

ידבר ידעו אל-משה לאמר: שור או-קרבן
איש כי ידל ודעה שבעת ימים תחת
וכו וכיום השמיני ותלאת ידעה לקרבן אשה
לידה: וישור או-שדה אתו ואת-בני לא
לששני ביום אחר: וקרי-תבנה ובחזקה
לידה לקרבם סכרה: ביום סכרא וכל
אחותיהו סכנו עד-בקר אני ידעו: ושבתכם
ששור וששיתם אלה אני ידעו: ולא תחלו
את-ימים קדשי וקדשתי בידעו בני ישראל
אני ידעו קדשכם: סכרה אלהם סכרא
ששנים לידה לכם לא-תקום אני ידעו: ס
וכסת ונדבר ידעו אל-משה לאמר: דבר
אלי בני ישראל ותאספה אלהם בששני ידעו
אשר-תקראו אלהם סכרא גדש אלה הם
ידעו: ששית ימים תאספה סכרא וביום
השביעי שבת שבתו סכרא קדש כל-
מלאכה לא תשש שבת הוא לידה בכל
משבתכם: ס יב וכסת: אלה מששני ידעו
סכרא גדש אשר-תקראו אלהם סכרה:
כידש הראשון סכרה גדש ידעו בין
הקברים פסה לידה: ובחמשה ששני יום
לדש הוא כג סכרה לידה שבעת ימים
סכרה האמר: ביום הראשון סכרא קדש
ידעו לכם כל-מלאכת שבנה לא משש:
ותקרבם אשה לידה שבעת ימים ביום
השביעי סכרא קדש כל-מלאכה שבנה לא
תשש: ס וכסת ונדבר ידעו אל-משה לאמר:
דבר אלי בני ישראל ותאספה אלהם סכרה
אשר-תקראו אלהם אני ידעו לכם הקברים את
הערה והבאתם את-עשר ראשית הקרבם
אל-סכרה: ותקן את-העשר לפני ידעו
לדעתם מספרת השנה ושש סכרה:
וששיתם ביום הקצו את-העשר קדש סכרה
כידשתי לידה לידה: וינתתו לפני ששלים
סלה סכרה בששני אשה לידה היום ידעו:
בששני ימים ידעו שבעת סכרה: ואלה הם

הפסדה ליום איוב של סוכות

קצ

אלוהי כל יקרשים עמקו: והיה ביתם יהוא לא
 יהיה אור יקרות וקפאון וקפאון כחי: והיה זכר
 אשר הוא יתע ליהוה לא יחוס ולא לילה והיה
 לעת ערב יהיה אור: והיה ביום ההוא יקראו
 פסחיים סירושולם תצוים אליהם תכדמוני
 תצוים אל הים האחרון בקוץ וכדורף יהיה:
 היה יהוה לסקף על גל הארץ ביתם ההוא
 היה יהוה אהרן ושמם אהרן: יסוב כל הארץ
 בערבה נבבע לרסון נגב ירושלים והאסיה
 יאספה תחמיה לטפשו בנמון ערסקוס שער
 יראשון ערשער הפלים ומגדל תנגאל עד
 כפי המקף: והשבו בה תרים לא יהיה עד
 יאסבה ירושלים לבסח: האת: תהיה הכנפה
 אשר יקף יהוה את כל העמים אשר צבאו על
 ירושלים המקף יקרו יהוה עמד על תליו
 עתה הפסדה כתיבנו ולשוטן הפסח בפיהם:
 היה ביום ההוא תהיה סוכות יתה רבד
 ביום ותפיקו איש יד רשע וקלחיה יד עליו
 עשו: ותכתיבה תלחם בירושלים ואספ חיל
 בלתיים סכוב ורב וקפאון וכדורים לרב מאי:
 יבן תהיה נכפת היסוס תפרד תפסל ותפסל
 על תהפסדה אשר יהיה בפתחת היסוס
 בפתח תואת: והיה כל דעות סל תעוים
 תפאים על ירושלים ועלו סבי ענה בשנה
 תתקוות לסל יהוה צבאות וקל אהרד
 תסות: והיה אשר לא יתלה סות סתפתת
 ארץ אירושלים לתקוות לסל יהוה
 וצבאות ולא עליהם יהיה תשבו: ואיספפת
 סדקים לא יתלה לא סת לא עליהם תהיה
 תכננה אשר יקף יהוה את ירושלים אשר לא
 יקל לה אהרד תכפת: ואת תהיה תפסת
 כדורים תפסת בלתיים אשר לא עלו לה אהרד תכפת
 תסם ידו של יהוה תסות כבית יהוה: והיה כל ידו בירושלם
 כתיבה קרש יתה צבאות וקא בלתיים וקלחיה סתם וקלחיה ביום וקלחיה תשע
 עד כתיבה קרש יתה צבאות ביום תהוא:

ונסו הקדושים עליהן על בדין מלפניה:
 ויארכו הבדים וקראו ראשי הבדים מדינתם
 על פני תולד ולא יראו תהיה והיו שם
 עד תום היום: אין בארון רק שני לוחות
 האבנים אשר נתח שם סתה בתב אש
 סת יהוה עסדני ישראל צבאתם בארץ
 מצרים: ויהי בצאת הכהנים מדתם ויהי
 סלא אדית יהוה: ולא יכלו הפתנים לעבר
 לשבת כפני הענן וירסלא כבוד יהוה את
 בית יהוה: או אסר שלמה יהוה אסר לשון
 בערפל: בנה כעתי בירת וכל לה סכון
 לשבתה שלמים: ונסב תכלה אהרד
 ויבנה את כל העל ישראל וקלחיה ישראל
 עסד: ויאסר ברוך יהוה אלף ישראל אשר
 דברי כפיו את דוד אביו ובידו סלא לאה:
 סתתים אשר תוצאני אדעסני אהרד
 סתתים לא יבדתי בעיר סל שטני ישראל
 לכותר בית לעזרת שמי שם ואקדו ביה
 לעזרת על עמי ישראל: ויהי על לב דוד
 אביו לכותר בית לשם יהוה אלף ישראל:
 ויאסר יהוה אל דוד אביו ישן אשר היה עס
 לכה לבעת בית לשם תסיבת עי יהוה עס
 לכה: רק אמה לא תבנה בבית כי אס
 בנה תוצא סתתה הארבעה הבית לשמי
 ונסו תהיה אהרד אשר דוד וואק סת יהוה
 אהרד ואשבי על סל ישראל אשבי כפי יהוה
 וצבנה תלית לשם יהוה אלף ישראל ואשם
 יום סתם יארץ אשם יום סת יהוה
 אהרד כרת עסד אשם כדעצא אהרד
 מארץ מצרים:

הפסדה ביום תבחה

ביום תבחה: ביום ההוא יהיה להחלית
 כדורים תפסת בלתיים אשר לא עלו לה אהרד תכפת
 תסם ידו של יהוה תסות כבית יהוה: והיה כל ידו בירושלם
 כתיבה קרש יתה צבאות וקא בלתיים וקלחיה סתם וקלחיה ביום וקלחיה תשע
 עד כתיבה קרש יתה צבאות ביום תהוא:

סוכה סתים תבחה: וואסר תפסד יה אל ונסבה אסרים יקום סוכה: אשיו יתלו: תכפת
 סוכה לרוד רבו ס' : ובתול לרוד סוכה וכו' וק' : ובתולין סוכה :

לחול המועד של סוכות

יום סוכות השלישי שבו קרין נב' סימננו לכן וביום השני. לי וביום השלישי. לסוכל וביום הרביעי. ולרביעי קרין סוכל רחוק וביום השני וביום השלישי :

יום ג' וביום קרין לכן וביום השלישי. לי וביום הרביעי. לסוכל וביום החמישי. ולרביעי וביום השלישי וביום הרביעי :

יום ג' וביום קרין לכן וביום הרביעי. לי וביום החמישי. לסוכל וביום החמישי. ולרביעי וביום הרביעי וביום החמישי :

יום סוכות ככל קרין לכן וביום החמישי. לי וביום השני. לסוכל וביום השביעי. ולרביעי קרין וביום החמישי וביום השביעי :

<p>וביום השלישי פרים בגר בקר לעגים עשר : פקדלים בגר לעגה ארבעה עשר המימם : ומתנתם ומקבילם לפרים לאילם ולקדשם במקדשם כמישפט : ושעור המאת אחד סלבו עלת הקמיר ומתנתה ומקנה :</p> <p>וביום השלישי פרים ששנה אילם לעגים פקדלים בגר לעגה ארבעה עשר המימם : ומתנתם ומקבילם לפרים לאילם ולקדשם במקדשם כמישפט : ושעור המאת אחד סלבו עלת הקמיר ומתנתה ומקנה :</p> <p>וביום השביעי פרים ששנה אילם לעגים פקדלים בגר לעגה ארבעה עשר המימם : ומתנתם ומקבילם לפרים לאילם ולקדשם במקדשם כמישפט : ושעור המאת אחד סלבו עלת הקמיר ומתנתה ומקנה :</p>	<p>וביום השלישי פרים בגר בקר לעגים עשר : פקדלים בגר לעגה ארבעה עשר המימם : ומתנתם ומקבילם לפרים לאילם ולקדשם במקדשם כמישפט : ושעור המאת אחד סלבו עלת הקמיר ומתנתה ומקנה :</p> <p>וביום הרביעי פרים ששנה אילם לעגים פקדלים בגר לעגה ארבעה עשר המימם : ומתנתם ומקבילם לפרים לאילם ולקדשם במקדשם כמישפט : ושעור המאת אחד סלבו עלת הקמיר ומתנתה ומקנה :</p>
---	---

קריאה לשבת חול המועד סוכות

ויאמר משה אליהו ה'אם אלהי אבי אלהי
 תעל אלהי העם הזה ומתור לא
 תדעלני את אשר עשית עמי ואמה אלהי
 ישעיהו ב'שם ויבן סוכות ונ' געני : ועתה
 אמר נא סוכותי הן בעיניו תדעני נא אתי
 דדנה ואעלה לפני אלהיך געניך דאהר
 פי עשה נתי הודי : ויאמר פי וכלו ונתתני
 לה : ויאמר אלהי אבי און פניה וילכים אר
 פגעני סיה : ובשרי יתע אפוא כרסאחתי
 ונ' געניך אני ועתה יהיה בלכת עמנו
 תשליט אני ועדו חלילי ואלו אשר עלי
 קריאת : פ' לי ויאמר ויהי ארסיה נבא

ראה לשבת חל המועד סוכות

עליה פדיונה לטקש דקרבא: כי את
 סוכתהם תלצון ואת מצבתם תשברו ואת
 אשוריה תהרסו: כי לא תשתמחה לאל אחר
 כי יהיה קנא שמו אל קנא הוא: פדיונה
 ברית ליושב הארץ ונוי ארצו אלהים וברית
 לאלהים וקרא לה ואכלת סוכתי: והמת
 סוכתי לבניה ונוי בתינו ארצו אלהינו
 והונו את בנינו ארצו אלהינו: אלהי סוכת
 לא תעשה לה: שבעי אתה המצוה השמי
 שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למעד
 חדש האביב כי בתרש האביב יצאת סוכתי
 כלפטר רחם לי וכל מקוה חיל פטר עוד
 ושור: ופטר תסוד הפדרה בשה ומלא
 הפדרה וערפתי כל בסוד בניה הפדרה ולא
 ירא פני ריקים: ששית ימים תעבד וביום
 השביעי תשבת בתריש ובקציר השבת: ונג
 שבעת מעשר לה בסוד קציר תמים ותג
 האסוף תסופת השנה: שלש פעמים בשנה
 תראה כל זכותך את פני האלו: יהיה אלו
 ישראל: בראשית ימים ספנה והתקבלי
 את עבדך ולא יתמוי איש את ארצה
 בעלתה לראות את פני יהוה אלו שלש
 פעמים בשנה: לא תשמש על חמץ דם
 זבתי ולא יזלין לבקר זבת רג הפסח: ראשית
 בסודי אדמתך תביא בית יהוה אלו לא
 תבשר נדי בולב אסו:

בדברים אשר היו עליהם הראשונים אשר
 שפרת: ויהי נכון לבקר ועלית בבקר אל
 הר סיני ותצבת לי שם על ראש הר: ואיש
 לא יעלה עיך וגם איש אלוהא בכל הר
 גם תצאן ותבקר אלוהא אל סוד הר
 הרוא: וישו ויפטר עת לילת אבנים
 פראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר
 סיני כאשר צוה יהוה אתו ויסק בידו שני
 לתת אבנים: וחד יהוה בעניו ויתעב עמו
 שם ויקרא בשם יהוה ויעבד יהוה: על פניו
 ויקרא יהוה: יהוה אל רחום ורחן ארך אפים
 ורב רחם ואמת: נצח חסד לאלים נשאל
 עון ופצע חסאה ונקח לא ינקח פקד: עון
 אבות על בנים ועל בני בנים על ששים
 ועל רבנים: ויפטר משה ויקר ארצה
 וישתחו: ויאמר אלוהא מלאכי הו בעניה
 אלוהא וידעא אלוהא בקרבנו כי עסקשי ערף
 דעא וקדחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
 ולאמר יהוה אנכי פרת בריתנו כל ערף
 מעשה נפלות אשר לא ינבוא בכל הארץ
 ובכל תמים ודאה כל העם אשר איתו בקרבנו
 אתי מעשה יהוה ברודא הוא אשר אני עשה
 עמך: כשי שפרתך את אשר אנכי מצוה
 היום הנני נלש ספנה אתי האסוי והפגועי
 והחתי והסודי והנדי והנכס: השפר לה
 פדיונה ברית ליושב הארץ אשר איתו בא

לכפטי קודן בסוד חודה שניה כפי סוד היום

הפסחה לשבת חל המועד סוכות ביום אל לח

רוב איש בארץ הקודש: והשפטי אתו
 בדבר וברם ונשם שופר ואבני אלתיש אש
 תפליה אסור עליו ועל אפיו ועל עיניו
 רבים אשר אסו: והתנחמי והתנחמי
 ונדעמי לעמי ימים רבים ודעש כראי יהוה:
 ואמתה בראשם תבא על עונ ואמר בה אסר
 אלוהא יהוה דגני אלוהא עונשאי ראש סנה
 והכל: ולקבתי וששתי והעליתי
 ברוחי צפון וקבתי על ימי ישראל:

ויהי: ביום היום ביום בואנו על ארץ
 ישראל נאם אלוהא יהוה מעלה חסתי
 באפי: ובקאתי באש עברתי דברתי אסלא
 ביום היום והיה רעש גדול על ארמת ישראל:
 והשני כפי דני הים ושם השמים ותית
 השדה וקדש הרקש על הארץ וכל
 האלם אשר על פני הארמה והרסי הררים
 ופלו הסודות וקליתסודי לארץ פל:
 והראתי עליו לקלתי רוב נאם אלוהא יהוה

המטרה לשבת חיל המועד של סוכות

ושללו את שלליתם וכוונו את בניויהם נאם
 אדני יהוה: והנה ביום ההוא אפון לפני כסודי
 שם קבר בישראל על העבריים קרמת היום
 וקרמת הא את העבריים וקברו שם אתונג
 ואת כל המנוח וקראו ניא המונג: וקברם
 בית ישראל למען סוד את הארץ שבקור
 הרשים: וקברו בלעים הארץ והנה להב
 לשם חם הקבני נאם אדני יהוה: ואנשי
 המיד יבדלו עבריים בארץ מקברים אתי
 העבריים אתיהתרים עלפני הארץ לטהרה
 מקצה שבקיהתשים יתקו: וקברו העבריים
 בארץ ודאח עצם אדם ובה אצלו ציון עד
 קברו אתו הקבריים אלניא המון נג: ונמ
 שיעיר המנה וקברו הארץ :

והפתי קרחה כד שמאלה ותעיה סד ומנה
 אפיל: על כרו ישראל הפול אתה וקר
 אנשי ועמים אשר אקה לעים צפור כלבנה
 תות השדה נתהיה לאלה: עלפני השדה
 הפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה:
 ושלתיאש במנו ובשני האיים לבטח
 ודדש כראני יהוה: ואתי שם קרשי אודיע
 בתוך עמי ישראל ולא אתל אתי שם קרשי
 עוד ודעו הנזים כראני יהוה קדוש
 בישראל: הנה באה ונתחת נאם אדני יהוה
 היום אשר דברתי: ונאוי שני עני
 ישראל וקשו והשיקו בנשק ומנו וננה בקשת
 ובחלים ובמקל יד ובלמת ובשרו בדם אש
 שבע שנים: ולא ישאו עצים מדהשדה
 ולא יתנו מדהשעים כי בנשק ובשריאש

עני המטרה סוכה

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק
 בכל הדורות. האל הנאמן האומר ועשה המדבר ומקום
 שכל דבריו אמת וצדק:
נאמן אתה הוא יהוה אלתינו ונאמנים דבריה. ודבר אחד
 מדבריה אזור לא ישוב ריקם. כי אל מלך נאמן (והחזון)
 אמת: ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית תינו. ולעלובת נפש תושבי ותשמת
 במתרה בוינו: ברוך אתה יהוה משמת ציון ברגיה:
שמתנו יהוה אלתינו באלהי תביא עבדה ובמלכות בית דוד
 משיתה במתרה יבא ונגל לבנו על כסאו לא ישוב וד
 ולא תחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשה נשבעת לו
 שלא יבדה נרו לעולם ועד: ברוך אתה יהוה מן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל תביאים ועל יום השבת הנה
 שנתת לנו יהוה אלתינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת:

על הכל יהיה אלוהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך ותברך
שמוך בפי כל מי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יהוה
מקדש השבת וישראל והימים.

עם חרס. מי שברך לטוב ולי לא. אשר יהללו חלק ומחוללין סופק של ימים ומוביין בו של שבת.

קריאה לשמיני עזרת

ומילין ב' ס"ם ומחולין לקדש כל' כפ' רמס עשר הקשר וזין חוטק בין אם הלכנת או כשתל כחל חסד
שלו זמן משהות וכי' למספר 63 סינתם ביום השמיני עזרת :

אם שמוע השמע בקול יהוה אלוהיך לשמוע
לעשות את כל המצוות האלה אשר אנכי
מצוה היום: מידתה אלוהיך בברכה כאשר
דברתי והעבדת נזים רבים ואתה לא תעשה
ובשלה בגוים רבים ובה לא יחטא: ם
מידתה בה אלוהיך כאשר אלוהיך בארץ
שעליה בארץ אשר יהיה אלוהיך עמו
לא תאמץ את לזכרה ולא תקפץ את ידך
כאשר האביון: קדשתה תפלת אלוהיך לו
ותעבם מעבידיו די מסולו אשר יחס לו:
השטר לה פדויה דבר עש לזכרה בלעל
לאמר קדש שנת השבע שנת השמיטה וקדש
ענתה בארץ האביון ולא תמז לו וקדש עולו
אלוהיך ויהי בה תמא: נתון מסון לו וקדש
לזכה בתחת לו וי בגלל' ודבר יהוה יברכה
יהוה אלוהיך בברכה ויכל כסותה ויה:
כי לא יחל אביון מצרב הארץ עליו אביו
מקוה לאמר שנת השפחה אלוהיך לזכות
לזכות ולאבונה בארץ: ם מידתה לך אלוהי
הקדש או הקדוה וקדש של שנים ובענה
השביעית השלוש חפשי מקנה: וקדש השלוש
חפשי מקנה לא השלוש ריבים: תעניק
תעניק לו סמאנה וסמאנה וסמאנה אשר ברכת
יהוה אלוהיך תהיה: וקדש כי עבד יהיה
בארץ כעלים וסמאנה יהיה אלוהיך עליו אביו
מקוה אלוהיך יהוה היום: וקדש כי יאמר
אלה לא אמצ מקנה כי אקנה ויהי בלתי
כייסוב לו עקב: וקדש אלוהיך וקדש

לשם השמירה את כל המצוות וקדש יהוה
השנה שנה שנה וקדש לשם יהוה
אלוהיך במקום אשר יבחר לשבן שמו של
מקדש וקדש השנה וקדש וקדש בברכה
ונאמה לשמן השלש לראש אלוהיך אלוהיך
בברכה: וקדש מקה הנה כי לא
תכלי שאתו בברכה מקה המקום אשר
יבחר יהוה אלוהיך לשמן שמו של כי יברכה
יהוה אלוהיך: וקדש בברכה וקדש
קדש וקדש אלוהיך אשר יבחר יהוה
אלוהיך בו: וקדש בברכה בכל אשר תאמר
בשם בברכה וקדש וקדש וקדש אשר
תשאלה נשמה האלה של לפני יהוה
אלוהיך וקדש אמת וקדש: ומת אשר
בשעריך לא תעבד כי אין לו חלק וקדש
קדש: ם מקנה' שלש שלים וקדש אלוהיך
כשם המעלה בשנה הוא השנה בשעריך
ובא חלו כי אלוהיך חלק וקדש של וקדש
והיום והאלה אשר בשעריך וקדש
וקדש לשמן: וקדש יהוה אלוהיך בכל
מקוה ויה אשר תשעו כשבת לו מקוה וקדש
שנים מקנה מקנה: וקדש דבר השמירה
שמום כל גדול כשה יהו אשר יהו ברוכה
לא יעש את עולו ואת אשרו כי יקרא מקנה
לדעה: את עולו תש אשר יהוה את אשר
אלוהיך השלש קדש: אבם כי לא יהיה
אביו קדש וקדש יהוה בארץ אשר
יהוה אלוהיך למולת חסדו וקדש: רק

קריאה לשמיני עזרת

באזו ובולת והגרו זה עבד עולם ואף
לאמחה תשעתי יתן : לא יגדל שר בעינה
בשמה אתו הפשי בעמקה פי משנה שכן
שלי י עברה שש שנים וברכה יהיה אליה
בכל אשר תעשה : פ בשבת ישראל
כלי הנכסו אשר יתר בבקרה ובצאנה הולך
תקדוש ליהודי אליה לא תעבור בבר
שורה ולא הגו בכור צאנה : לפני יהודי
אלהיה תאכלנו שנה בשנה במקום אשר
יבחר יהוה אתה וביה : וכי יתנה בו כום
פסח או עזר מל כומרע לא תזכרנו ליהוה
אזיה : בשערה תאכלנו הסכא והסוד
יהיו צבי וכאיל : רק אתדמו לא תאכל
על הארץ תשפכו במקום פלו ובשבת ר סוד
אתדוש האבוב ועשית פסח ליהוה אליה
פי בתדש האבוב והציאה יהוה אליה
כצדדים לולה : וברכה פסח ליהודי אליה
צאן וברך במקום אשר יבחר יהוה לשכן
שכו שם : לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
האכלעניו מצות להם עני פי בתפוח צאה
סארץ כצלים לשכן תגור אתיוס צאה
סארץ מצולם מל ימי היום : שלישי ובשבת ה
ולא יראה קה שאר כל גבלה שבעת ימים
ולא יליו מנדשדש אשר תגב בערב ביום
הראשון לבקר : לא תוכל לופה אתדפסח
באחד שערי אשריותה אליה נתן קה :
פי אמאל הנקום אשר יבחר יהוה אליה

לשכן שלו שם תגב אתדפסח בערב כבוא
השמש סער צאה סכצרום : ובשלה
ואכלה במקום אשר יבחר יהוה אליה בו
ופנית בבקר ותלפת לאלה : ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
אליה לא תעשה כלאכה : פ רביעי ובשבת ו
שבעה שבעת הספרלה מנדל חרש במקח
תל לספר שבעה שבעת : ועשית דג שבעת
ליהוה אליה כסת נדבת ידה אשר תמן
פאשר וברכה יהיה אליה : ושבת לפני
יהוה אליה אתה ובנת ובמה ועבד ואמחה
ותלי אשר בשעיה והגר והגרום והאלמנה
אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אליה
לשכן שכו שם : וברך בירעב היה במ יום
ושבת ועשית אתדפסח האלה : פ חמישי
ובשבת : תג הספת תעשה לה שבעת ימים
באכה כגרה וסמקה : ושבת בגנה אתה
ובנת ובמה ועבד ואמחה ותגר ותיוס
והאלמנה אשר בשעיה : שבעת ימים תרג
ליהוה אליה במקום אשר יבחר יהוה פי
וברכה יהיה אליה בכל תבואתה וכל מעשה
ידה ותיות את שבת : יהוה אליה
יראה כל יוכרה אתדפני יהוה אליה
במקום אשר יבחר בגר המצות וברך השבע
וברך הספול ולא יראה אתדפני יהוה יום :
איש דסמעת ידו בברכה יהיה אליה אשר
גמולה :

מזרח סת חשנה אצל הראשונה : האורים חק על פניהם : וקורן לכבוד כפי שמש

ביום השמיני עצרת תהיה לכם קריאת עבדת לא תעשו : והקרבנים עליה אשתות
גדול ליהוה פי אתה אל אחד בבשים בגי שנה שבעה חסוקים : מנדרים ונספחים
לפר לאיל וכלבים בנספחים : ועשירי תסאת אתה מנדל עלת הסמיר ופנתה
ונסקה : אלה תעשו ליהוה במנדבים לבד מנדבים ונדבים לעלתים ולמנחלים
והנספים ולשלימים : ויאמר משה אלי בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתי משה :

הפמרה לשמיני עזרת במלכים א סימן דו

נדתי וכלאת שלמה להחפול אלי יהוה ארת | תגב יהוה מנדע על קרבני וכפי פישית
קריאתה ותתנה תואר קם לפני | השמים : ועשית נשורה את קריאת ישראל

קריאה לשמיני עצרת

תצאון כחה וקשרים אלה ותקבו ארבעה
 יתורה הסוף וקל בני ישראל : ביום היום
 ערש הסוף שיתקוף החזק אשר לפני בית
 יהיה פרעשה שלם את העלה ואהיה המנהיג את
 חלבי השלמים קרישום הנהיג אשר לפני
 יהיה קמן סבביל את העלה ואת הסנהלעות
 חלבי השלמים : ויעש שלכה בעת ההוא
 את הנהג וקל ישראל עט קהל גדול סכסכו
 חסתי עד עול סערים לפני יהיה אלוהי
 שבעת ימים ושבעה ימים ארבעה עשר יום :
 ביום השמיני שלח את העשוי וברט את המלך
 ונקטו לאהלים שבתים וסודי לב על קל
 המכה אשר עשה יהיה לזה עבדו לישראל
 עמו : על ויהי נבלת שלכה לנגות ארבעות
 יהיה וארבעות המלך ותר כל תשק שלח
 אשר רפח לעשות : ומסד חיים וברט

של גדול לאמר : ברוך יהיה אשר נתן כנתנה
 לעמו ישראל בכל אשר דבר לאיפול דבר
 יחד ככל דברו הטוב אשר דבר ביד משה
 עבדו : יהי יהוה אלוהינו עלט כאשר היה
 עם אבותינו אלהינו ואל משה : להסות
 לבבנו אילו ללכת בכל דרכיו ולשבר סעותיו
 תקיו וספספיו אשר עוה את אבותינו : ויהיו
 דברי אלה אשר הנהיגו לפני יהוה קריבים
 אליהו אלוהינו יוסם ולילה לשעות משפט
 עבדו ומשפט עם ישראל דבריום ביום :
 לפני בשר גדעמי הארץ כי יהיה הוא
 האלוהים אין עוד : והנה לבבכם שלם עם יהוה
 אלוהינו ללכת בתקו ולשבר בעותו ביום
 היום : והמלך וקל ישראל עם וכתום וכת
 לפני יהוה : ויזבח שלכה את וכת השלמים
 אשר וכת ליהוה בשר עשרים ושתים אף

קריאה לטובת החדה

ויקרא אשר סברת יהוה ארצו סמך שלם
 ככל וכתום רבעת חסתי : ומסד חסות
 שש ומסד ערש ידום : וסראש הדיקום
 ומסד נגשרת שלם : ומסד ארץ וקלאת
 ורצו לפני מנהלמנהל לראש יתה ולעשר
 גור אחיו : בסד שור דבר לו ורצו ראש
 סדני ביום עמים יעני יהוה אסראל ויהם
 רבבות אפלים והם אלפי מעשר : ס יד
 ולבול אשר שלח וכלן בצאתה נשטר
 בארץ עמים הר יקרא שם וזבתי וכתום
 כי שפע ימים ילש ושלמי מסעי חל : ס יעד
 אשר ברוך סדני גר גלביא שלו וספר יהוה
 ארבעה : ויג א ראשי לו ביום ולעשר
 סתק ספן וימא ראשי עם צוה יהוה עשה
 ומסד עט ישראל : ס ישי וכלן אשר הן
 טר ארבע חק סדני עין : ולספול אשר
 נספול שבע רצו וסל סרפת יהוה ס וזדום
 נשתי : ס ולאשר אשר ברוך סננים אשר ית
 רצו אלו וכלן בססו רעו : ברה ויהוה
 תגלה ארבע דקת : או ספול יהוה רש
 פנים האנה ונעויה חקום :
 ס ישי

ותאת תברכה אשר ברוך משה איש הלוים
 ארבע בני ישראל לפני כחה וראש
 יהוה סמך בא וורה משעיר לסו הפיע סר
 סאל ואתה סרברת ערש ססונו אשר נר
 אורה סלה ויה סכוב לס : אף חלב עמים כל
 קרשיו בנה וס סלבי לנהל וסא סדני חיה :
 טורה צוהילט סנה סדני סהה יעקב עתו
 קרשיו סנה ברהאסר ראשי עם יהוה שסמי
 ישראל יהו ראובן ואלימה יהו סתו כספר :
 ס וואת ליהוה וסאם שפע יהוה סל יהוה
 ואל עסו תביאנו יהו רב לו וער סערו
 סהה : לו ס הלמי אשר סנה וסנה לראש
 ססנה אשר נסוה בססר סרברת על ס
 סרבה : וסאר לאבו חלם לא ראוה ואת
 אלו לא סר וסר יעני סו סכוב לא יע עי
 ססר אסרה וסר סנה יעו : יהו סססר
 לעקב וסנהו לראש חלם ססנה כסנה
 הלמי ללסנה : ברה יהוה חל וסעל יהו
 סרנה סתו סננים ספן וססנו סססן :
 ס לנהו אשר יהו יהו לנח לבח על
 ישי עלי סרלום וכן סססן ס : ס ישי

רעות לזמן תורה

הקטין לזמן תורה ולשנים 6 מרשות חאל וקטין כטונה אלוה קים עד לעיני כל ישראל

מלשונות האל הגדול הגבור והנורא ומלשונות סגפן ומפנינים יקרה ומלשונות סגפן ריין הקדושה והקדושה ומלשונות ראשי ישיבות ואלופי תורה ומלשונות זקנים וקדושים וישבי תורה אפפת פי בשיחה ובקמרה לזוזות וזלזל לך בגבורה שחזינו וקוקנו בקראתו המהורה והגיענו לשלוח בשיחה והורה השמחת לב ושינים מאירה הנותנת חיים מעשר וכבוד והפארה המאשרת הולקיה בדרך המוכה והישרה המארכת ימים ומספת גבורה לאורכה ולשומרה בצווי ואורה לעוסקה ולנצחיה באהבה ובמנא ובגן יהי כצון סלפני הגבורה לתת חיים וחסד וגור ועשרה לרבי מלני בר מלני הגבור לזשלים תורה לאמצו לכרכו ולגדלו בתלמוד תורה לדורנו לחיים לתירו לעזו בחבורה לזכותו לחיותו למנום במים אורה לישו לכלל ללמדו לקח וקמרה למלמו לנשאו למערו במעו ברה לזערו לפתנס לזדק כעם נברא לקרכו לזחמו ולשמרו ככל צנקה וצרה לתקפו לקמכו להזככו ברוח נקמרה עמוד עמוד עמוד רבי מלני זמן תורה ותן גבור לאל גדול ונורא ובשכר זה הזכה מאל נורא לראות בגים ובני בגים עסקים בתורה וסקים מצות בתורה עם יפה וברה והזכה לשלוח בשמחת בית הפזורה ופניה לזאיד בעדקה באכפלקריא המאירה כגבא ישעיה קלא רוח עצה ונבורה שמח את יושלים וגילו בה מהרה שישו אמה קדוש כל המתאבלים עליה באבלה וצרה עמוד עמוד עמוד רבי מלני זמן תורה סדנות כל בקהל הקדוש הזה והשלם התורה יעמוד וכו

תעבי ויסת לשם משה עבד יהוה בארץ מאב עלפי יהוה ויקבר אתו בני בארץ מאב סל בית פיור ולא ידע איש את מקברו עד היום הוה ויספה בראשית וישקים שנה במנו לא כהנה עינו וזאת לזכר ויקברו בני ישראל את משה בערבית מאב שלשים יום והמנו ימי בני אבל משה ויהושע ברטן קלא רוח הכסה כרסקה ספרו איתרוו עליו וישמט עליו בני ישראל וישלו באשר צות יהוה את משה ולא יקום נביא עוד בישראל כמשה אשר ידע יהוה פנים אל פנים ללכה ארית והספתים אשר שלחו יהוה לשלוח בארץ מצרים למרעה ולקבל עמוי הקל ארץ אלמ תתי תשקה ולכל המרא הגדול אשר צפה משה לעיני כל ישראל חוק

שענה אלוה קדם ובקרה ורעה שלם ויערש ספנה אויב ראסי השער וישבן יקראל במח קדר עיושלב אל ארץ גן הקדוש ארססיו יער פרסל אשריה ישראל סי קמה עם טיפע ביהיה מן ענה ואשר צרכ נארה ונחיש איקה לה ואמרה על במתיים הורה ס ושל משה סערבת מאב אלהי גבו ראש הנקרה אשר עלפי יהוה בראוי יהיה איתו ארץ איתו גלש עדין ואת קל נספלו ואת ארץ אפרים וכנשה ואת על ארץ יהודה עד הים הארצון והתהנגב ואת הגלל נקמה ידע עד הנקרים עד צנו ויאמר יהוה אליו ואת הארץ אשר יבטחי לאברהם לזדקם ולעקב לאמר עשה אפניה וקאיתיה קעליה ופסר

רשות חזון בראשית

מַרְשׁוֹת מִדָּמָם עַל כָּל בְּרַכְתּוֹ לַשִּׁירָה * וְנֹרָא עַל כָּל הַתְּהַלָּה חֲסִידָה * חֲכָם לִבּוֹ
 וְאִמּוּן בְּחַ וּבְנִיבָה * וּמִוֶּשֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן כָּל יְצִירָה * וּבְרִשׁוֹת כְּבוֹדָה
 בַּת מֶלֶךְ פְּנִיבָה * עֲצוּדָה רֵאשִׁית קָנִינוּ אֲלֵפִים אֲצוּדָה * בְּרַה חֲמִסָּה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
 וּמְחִירָה * יִשְׁרוֹן נִתְּנָה מִרְשָׁה לְעִבְדָה וְלִשְׁמֵרָה * מְלֻסְמִיָּה נֶאֱמַר * יַעֲקֹב לִפְתָּחָה
 אֲלִסְמֵרָה * לְלִיל הַדָּד * נְשִׂיא מִרְגָּה חֲמִסְרָה יוֹשְׁבֵי עַל מִדּוֹן מְשִׁיבֵי מִתְחַסֶּה שְׁעָרָה *
 רֵאשִׁי * יְשִׁיבוֹת רֵאשִׁי נִלְוָה פְּזוּזָה * וּבְרִשׁוֹת חֲבוּרָה * צִדֵּק עֲנֵה תְּהַאֲמֵרָה * וְהַגִּים
 וְהַעֲרִים בְּכָל שְׁאֵרָה * וְשְׁאֵרָה קְבוּצִים פֶּה הַיּוֹם לְשִׁמְחַת הַתּוֹרָה וְהַעֲרִים לְכֹסִם וְלִתְהַלָּ
 כְּנִיל וּבְמִוְרָא * אִוְתָה מִתְּקַבֵּים כְּיוֹם נִתְּנָתָה בְּתִרְגָּה * מְסֻלְמִים כִּה בְּתִרְשָׁה
 וְלֹא בִישְׁנָה שְׁעֵבְרָה * צְמֵאִים לְ-וִין וְלִהְתַּעַנֵּג מִוִין יִקְרָה * קִשְׁמַחַת לֵב וְהַעֲב
 מְסִיחָה מִתְּחִסְפָּה * יִשְׁעִשְׁעוּ נֶפֶשָׁם כִּה לֹה * פֶּאֲרָה וְהַגִּים כְּמִקְרָא וְתִקְרָה בְּ-יִשְׁעָה
 וְיִקְרָא * רְצִים וּכְבִּיאוֹם סָפֵם לְבֵית הַעֲתִירָה * וְעוֹשִׂים נִם כְּעוֹשִׂים כְּפִאֲוֵרָה * לִבֵּן
 גְּדוֹל שְׁקָרָם מֵאֵת הַתְּבִירָה * עַל רֵאשִׁם שְׁחֵה עוֹלָם קְשׁוּרָה * הַאֲבִים לְרֵאוֹת
 בְּגוֹן בַּת הַתְּחִירָה * וּבְבֵן נִכְמַחֵי בַעַת כֹּלֵם לִכְרָה * בְּחַד דְּרִיטִי מִעֵם יִיף
 הַתְּבִירָה * מְצֵאֵיו לֵב גְּבוֹן לְהַתְּבִירָה * צִדֵּק וְחֵסֵד רוּחָה בִּאֲרַח יִשְׁעָה * וְנִקְרָא
 לְפִי וְתִרְבָּה רִחוֹ לְהַתְּעוֹרָה * הַתְּהַלָּה וְרֵאשִׁי הַיּוֹם לְהַתְּחִיל הַתְּהַלָּה * נִעֲשֶׂה כֹס
 דְּבִי * עֲמֹד לְהַתְּאֹרָה * בֹּא וְהַתְּצַב וְעֲמֹד לִיסִינִי וְקָרָא * מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
 לְכַבֵּוד צוּר כְּרָא * עַל זֹאת מְרַבִּיפִין הַתְּהַלָּה לְהַשְׁלֵמָה כְּתִירָה * עַד שֶׁלֹּא יִגְל
 בְּעַם זוֹ לְשִׁקְרָה * עֵן נַעֲשִׂית רֵאשִׁין לְמִצְוָה נְבוּרָה * כִּה רַב מוֹקֵה וּמְשִׁבְרָה
 יִתְרָה * מִוֹכ עֵן הַבּוֹרָה בְּגִדְתָּה מְלַעֲצָה * וּמְבִרְכּוֹת בּוֹרְאוֹה הַבּוֹרָה יִיף
 סִלְקָרָה * כְּעֲבוֹר שֶׁל הַבְּבִירָה תוֹרָה בְּצִפְרָה * יִי טַפֵּן מְבִירָה בְּכַח לְהַתְּאִשְׁרִי
 סִי * עֲמֹד עֲמֹד רֵבִי * מִי בִי * מִי תֵּן בְּרֵאשִׁית כְּרָא * מְרִשׁוֹת תְּהַלָּה
 תְּקַדְּשׁ תְּהַלָּה לְבָרָה אֵל גְּדוֹל וְנֹרָא * אֲמֵן יִשְׁעֵי אֲבֵרָה וְכָל מְרָה * יִיטוּ

בְּרֵאשִׁית כְּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת
 הָאָרֶץ * וְהָאָרֶץ הָיְתָה רֵוָה * וּבֹדַה
 נְחִלָּה * עִלְפִּי הַיּוֹם יוֹם אֱלֹהִים כְּרַחֵם עַל
 כָּל הַיּוֹם * וְיִאֲסֵר אֱלֹהִים יְהִי אֲדוֹן וְהַיְיָאוֹר *
 וְהָאֱלֹהִים אֱתִירָאוֹר כִּי מִוֹכ וּבְבִיר אֱלֹהִים
 בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ * וּבְרֵאשִׁית אֱלֹהִים * לְאוֹר
 אִים וְלַחֹשֶׁךְ כְּרָא לְלִילָה וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר * יוֹם
 אֶדְד * מְ וַאֲסֵר אֱלֹהִים יְהִי רִקִּיעַ בְּתוֹךְ הַיּוֹם
 יְהִי מְבִירָל בֵּין כֹּס לְכֹס * בַּעַשׁ אֱלֹהִים אֶדְד
 תְּקַלָּה וּבְבִיר בֵּין הַיּוֹם אֶשֶׁר מִשְׁמַחַת לְחֵלֶע
 וּבֵין הַיּוֹם אֶשֶׁר מִעַל לְחֵלֶע וְהַיְיָ * וּבְקָרָא
 אֱלֹהִים לְחֵלֶע אֶשֶׁר מִעַל וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר * יוֹם
 שְׁנִי * מְ וַאֲסֵר אֱלֹהִים יְהִי הַיּוֹם מִשְׁמַחַת

הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים אֶדְד וְהָרָאָה מִיִּשְׁעָה יְהִי
 כֵּן * וּבְקָרָא אֱלֹהִים * וְכִשָּׁה אֲרִיזִלְתָּה הַיּוֹם
 כְּרָא יִסֵּם וְרָא אֱלֹהִים כִּי מִוֹכ * וַאֲסֵר אֱלֹהִים
 תְּקַלָּה הָאָרֶץ לְכָא * עֶשֶׂב מִרְשָׁה וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר *
 עֶשֶׂה פְּרִי לְיִסְרָאֵל אֶשֶׁר וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר *
 כֵּן * וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר * וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר *
 לְיִסְרָאֵל וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר * אֶשֶׁר וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר *
 וְהָאֱלֹהִים כִּי מִוֹכ * וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר * יוֹם
 שְׁלִישִׁי * מְ וַאֲסֵר אֱלֹהִים יְהִי מֵאוֹת * כִּי מִוֹכ
 הַשָּׁמַיִם לְהַבְרִיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַתְּהַלָּה * וְהַיְיָ
 לְאוֹת * וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר * וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר *
 כִּי מִוֹכ הַשָּׁמַיִם לְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר * וְהַיְיָעֵרֵב
 וְהַיְיָבִקֵּר * וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר * וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר *
 וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר * וְהַיְיָעֵרֵב וְהַיְיָבִקֵּר *

והבדל

קריאה לשמחת תורה

השמים ובבנהיה ובכל הארץ ובכל הנפש
 הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם
 בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
 ברא אדם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם
 אלהים פרו דרכו ואלא אתהארץ ובבשר
 ודור בדגת הים ובקוף השמים ובכל החיה
 הרמש על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי
 לכם את כל עשב יבש וירע אשר על פני כל
 הארץ ואת כל העץ אשר בו פריעץ וירע ונתתי
 לכם יהיה לאכלה: ולכל חיה הארץ וכל
 עוף השמים וכל רמש על הארץ אשר בו
 נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהיו לכם
 ויברא אלהים את כל אשר עשה והנהיב סב
 סבד ויהרעוב ויהרעוב זוס השש: ויכל
 השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
 השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך
 אלהים את יום השביעי ויקרא אתו יום
 שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים וישבת

הואד תהיה למשלה ליום ואת הארץ
 תבון למשלה לילה ואת היום ואת הלילה
 אתם אלהים ברקיע השמים הארץ על הארץ:
 ולמשל ביום ובלילה והקבול בין האור ובין
 תחשך וירא אלהים ברשבו: והרעוב ויהי
 בלך זוס רביעי: ויאמר אלהים ישרצו השמים
 שרץ נפש חיה ועוף ושפף על הארץ על פני
 רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינים
 הגדלים ואת כל נפש החיה: הרמש על
 שרצו השמים למעלה ואת כל עוף בנה למעלה
 וירא אלהים ברשבו: ויברך אתם אלהים
 לאמר פרו דרכו ואלא אתהיםם ביםים והעוף
 קרב בארץ: והרעוב ויהי בלך זוס חמישי: ו
 יאמר אלהים ויצא הארץ נפש חיה למינה
 בהמה חמה ויהי הארץ למינה ויהיו: ויעש
 אלהים את צורת הארץ למינה ואת התבשה
 למינה ואת כל רמש הארץ למינה וירא
 אלהים ברשבו: ויאמר אלהים נעשה אדם
 בצלמנו כדמותנו וירדו ברגת הים ובקוף

ה' ק' למספר קרי' כ' פינים ביום חמישי

הפמרה לשמחת תורה בירושע סימן א

התורה וזה ספיה והגית בו יוםם ולילה לפעל
 השכח לעשות בקדושתו בו ברא המליח
 ארצו וזה פשקיל: ואלא צויתיה חס
 ואמץ את תשריו ואת תורתו פי עשה יתרו
 אלוהו בכל אשר פקד: ויצו וישע ארד
 ששתי העם לאמר: עברו בקרב הסנה וצו
 אתהעם לאמר הבינו לכם צדה פי בעדו
 שלשת ימים אתם עברים את החרון החר
 לבא לישת ארד הארץ אשר יהיה אלוהים
 נתן לכם ולראובני ולעזרובני
 שכם הקניזיה אשר וישע לאמר: וסור ארד
 הרבד אשר צוה אתכם סנה עברו וישת לאמר
 יהיה אלוהים סנה לכם ונתן לכם את הארץ
 והאת: ושיכם סנהם וסנהם ויבטו הארץ
 אשר נתן לכם סנה בעבר תרבו ואתם תשכרו
 חקשים לקני ארצכם על בניו תמלי עשיתם

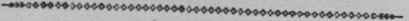
יהי ארדו סנה עבר ויהי ויאמר יהיה
 אל וישע ברגת קשת סנה לאמר:
 סנה עברו סנה קום עבר את החרון
 הנה אשה וזה העם הנה ארד הארץ אשר אנכי
 נתן לכם לקני ישראל: כל סנהם אשר תרדו
 פיר רגלם בו לכם נתתי כאשר דברתי אל
 סנה: כדסברו והלכטו החרו ושרתו:
 הגדול נהי שרת על ארץ הארץ ועתה
 הנה סנה השמש יהיה נה לכם: לא יתקרב
 אים לעוף כל ימי תנוה כאשר יהיה עבד
 סנה אהיה עבד לא ארפה ולא אעובה: וזה
 נאמן פי אשה פתול אתהעם הנה את הארץ
 אשר נשבעתי לאבותם לתת לכם: רק נתן
 נאמן כאר לקני לעשות בקדושתו אשר
 עה סנה עברו אלהים סנה יסין וסנהם
 לפעל פשקיל בכל אשר פקד: לא יסיוס סר

שבת: עַד אֲשֶׁר יִגְדַּל יְהוָה לְאַחֲזֶקְתְּם כְּכֹחַ
 וְיִשְׁוֹנְבוּ מִלְּפָנֶיךָ אֱתֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 נָתַן לָהֶם וְשִׁבְתֶּם לְאַרְצְךָ יִרְשִׁיכֶם וְיִרְשְׁתֶּם
 אֹתָהּ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מִשֶּׁנָּעַבְדוּ יְהוָה בְּעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן כִּמֹּת הַשָּׁמַשׁ: וַיֵּטֵן אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לְאַחַז
 כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתֶנּוּ בַּעֲשֵׂה וְאֵל־כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁלַמְנוּ

הַמַּסְפִּיר אוֹכֵז הַכְּרֹתוֹת וְאֵלֶּיךָ אוֹתִים שִׁמְךָ וְשִׁמְךָ

שיר השיר סדר

ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ קֹדֶשׁ הַעֲלִים צִדִּיק כָּכֵל הַרְוֹת: הַאֵל
 הַנֶּאֱמָן הַאֲמִיר וְעֹשֶׂה הַקְּדוֹר וְקֹמֵס שְׂכָל דְּכָרֵי אֶסֶת וְצֹדֵק:
 נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּכָרֵיךְ. וְדָבָר אֶחָד מִדְּכָרֵיךְ אַחֲרָיִם לֹא יֵשׁוּב
 בְּיָדֶם. כִּי אֵל קֹדֶשׁ נֶאֱמָן (וְנִרְמָן) אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַאֵל הַנֶּאֱמָן כָּכֵל דְּכָרֵי:
 רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיְיָנוּ. וְלַעֲלֹבוֹת נַפְשׁ חַיִּישׁוּעַ וְחַשְׁמַח בְּתַהֲרָה בְּחַיְיָנוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שֹׁמֵר מִשְׁמַח צִיּוֹן בְּדַגְנֶיךָ:
 שִׁבְעִינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵינוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶךָ וּבְסִלְכֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּהַרְחַק
 יָבֵא וַיֵּלֶךְ לְבָנוּ עַל כִּסְאוֹ לֹא יָשׁוּב דָּר וְלֹא יִתְחַלַּו עוֹד אֲמָרִים אֶת כְּבוֹדוֹ.
 כִּי כִשְׁם קְדוֹשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא שְׁלֹא יִכְבְּהוּ גֵרֵי לְעוֹלָם וְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה כֹּהֵן דָּוִד:
 יֵלֵךְ הַתְּהִלָּה וְעַל הַעֲבֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם שְׂחִיטָה עֲצָרַת הַיָּם הַזֶּה. וְעַל
 יוֹם טוֹב סְקָרָא קְדוֹשׁ הַיָּם שְׁבַחְתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשִׁשּׁוֹן הַלְּשׁוֹנָה
 לְכָבוֹד וְלְתַפְאֵרֶת:
 עַל הַכֵּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וְסוֹבְרִים אֹתְךָ. וְהַבְרַךְ שִׁפְךָ בְּפִי כָּל יוֹם מִסֵּד
 לְעוֹלָם וְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:
 וַיֵּטֵן אֶת־יְהוֹשֻׁעַ שִׁיחַ וְהַיָּם. וְעַד יֵלֵךְ וְהַזְּמִינִים מִכָּל כְּבוֹדוֹ:

קריאה ליום ראשון של פכה

פוציאין ב' ספרי תורות באתה קרא כפ' בא ובשניה לכפסיר בפסח פסח

בְּקָרָא מִשֶּׁנָּעַבְדוּ יִשְׂרָאֵל וְאַחַר אֱלֹהִים
 מִשְׁבָּח וְקִרְוֹ לָכֶם צִיּוֹן לְמַשְׁבְּחֵיכֶם
 וְשִׁשְׁמוֹ תַּסְפִּיר: וְהַתְּהִלָּה אֶתְּךָ אוֹיֵב וּמְבַלְתֶּם
 בְּרַחֵם אֲשֶׁר־בְּסֹף וְהַעֲבָתֶם אֶת־מִשְׁקֹפֵי וְאֵל
 וְשָׁמִי הַקְּדוֹת מוֹדֵת אֲשֶׁר בְּכֶם וְאֵלִים לֹא
 הָעֵצָה אִישׁ מִפְּתוּדֵיבוֹ עַד־בְּרַךְ: וְעֵבֶר יְהוָה
 לִנְיָ אֶת־מַעֲרֹמֵי וְרָחַם אֶת־דָּמְךָ עַל־מִשְׁקֵךָ
 וְעַל שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְקִסַּף יְהוָה עַל־הַפְּתִיחַ וְלֹא
 יִמְנוּ הַשָּׁמַיִת לְכֹא אֶל־בְּתִיבֶיךָ לִנְיָ: וְשִׁמְךָ
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה לְקַדְּשׁ וְלַגְּדוֹל עַד־עוֹלָם:
 יֵי יְהוָה קִדְּמָא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה יְהוָה

וְכֹס פְּרִיעַ לִלְחָה הוּא וְכָל־דְּכָרֵיךְ וְכָל־עַמֶּיךָ

קריאה ליום ראשון של פסח

וארבע מאות שנה : ויהי מקץ שלשים שנה
 וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו
 בלוצבות וזהו מארץ מצרים : ליל שמרים
 הוא לילה להוציאם מארץ מצרים והוא
 הלילה הזה לילה שמרים לבלבדני ישראל
 ללחם : פ חסיש בשבת ו יואמר יהוה אל
 משה ואמר זאת חקת הפסח לבלבדני לא
 יאכל בו : ובלעבר איש מקנתרספ ופלתר
 אלו או יאכל בו : תושב ושכיר לא יאכל בו :
 בבירת אחד יאכל להוציא פד הבית סד
 תבשר חצצה וצעם לא השברבו : בלערת
 ישראל יעשו אתו : בשבת ו בריגור אתה זר
 ועשה פסה ליהוה המול לו בלזכר וזו יקרב
 לעשולו והיה פאורח הארץ ובלעבר לא
 יאכל בו : תורה אתה יהיה לאורח וער הני
 בתוכם ויעשו בלבני ישראל כאשר צוה
 יהוה את משה ואת אהרן בן עשו : סויה בעצם
 היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ
 מצרים על עבבאם : פ

והיה עשה לילה במצרים בראון ליל אשר
 שרשם סת : ויקרא למה ולמה לילה
 ויאמר קיס צאו סתו עמי נסחאם נסבני
 ישראל ולכו עברו ארדוהת כפרתם : נס
 צאנם נסבנתם קתי כאשר דברתם ולכו
 ירכבם נסחאני : בשבת ותתקן ספרים על
 קנים לפר ללחם כוהאמן כי אמרו בלנו
 סקיס : וישא הקים אתבצקו סרים והמן
 ססחאם צרת קשלתם על שבתם :
 ובני ישראל עשו ככר משה וישאלו כמעלים
 בלוצבני וכלי וזה וסמלת : ויהוה נתן את
 תן הקים בעניו כהנים וישאלו ונעלו את
 כצרים : פ וביש בשבת הורסנו בני ישראל
 כרעקם סגורו כששפאות אלה וכלי
 הדברים לכר כסף : ונסערב רב ענה אתם
 יצאו וכלי כקור ככר כמד : ויאפו את
 הבעק אשר הוציא כמערים ענת מצות כי
 לא דמן כרעשו כמעלים ולא יכלו
 להסמלת נסצדה לאעשו להם : ומושב
 בני ישראל אשר ישבו כמצרים שלשים שנה

ובניחן סלת חסניה ואורים חק על שתיחן

ביום שני קורן שוד 18 כשב הסצא ביום א' דסוכות

קריאה למפסיד ליום ראשון וליום שני של פסח

ובתחילת הראשון בארבעה עשר יום לתש פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לתש הוא
 ת שבת ימים מצות יאכל : ביום הראשון מקראתיש בלסלאת עבדה לא
 תעשו : והקרבם אשה עלה ליהוה פרים בני בכר שנים ואיל אחד ושבעת כבשים בני שנה
 חסים יהיו לכם : וסלתם סלת בלילה כשמן שלשה עשרים לפר ושני עשרים לאל תעשו :
 עשרון עשרון תעשה נפש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר חסאת אחד לכפר עליכם :
 סלכר עלה הכפר אשר לעלת חסיד תעשו אתאלה : פאלה תעשו ליום שבעת ימים חס
 אשה ביהדות ליהוה עלעלת חסיד ועשה נססו : וביום השבילי מקרא קרש יהיה לכם
 בלסלאת עבדה לא תעשו :

ובתחילת הראשון בארבעה עשר יום לתש פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לתש הוא
 ת שבת ימים מצות יאכל : ביום הראשון מקראתיש בלסלאת עבדה לא
 תעשו : והקרבם אשה עלה ליהוה פרים בני בכר שנים ואיל אחד ושבעת כבשים בני שנה
 חסים יהיו לכם : וסלתם סלת בלילה כשמן שלשה עשרים לפר ושני עשרים לאל תעשו :
 עשרון עשרון תעשה נפש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר חסאת אחד לכפר עליכם :
 סלכר עלה הכפר אשר לעלת חסיד תעשו אתאלה : פאלה תעשו ליום שבעת ימים חס
 אשה ביהדות ליהוה עלעלת חסיד ועשה נססו : וביום השבילי מקרא קרש יהיה לכם
 בלסלאת עבדה לא תעשו :

הסמלת ליום שני של פסח כמלכס כ' ס' כנ

הסמלת ליום ראשון של פסח ביהושע ס' ז'

וישקח חסלה ונאסו אליו בלוצבני ויהוה
 ויהושלם : וכל חסלה ביהדות וכל
 איש יהודה וכל יושבי יהושלם אלו ותקנים
 ותנביאים וכל העם לקסו וערעול וקרא
 כאנניהם אתדברו כי סיד דבריה המסנה
 בבית יהוה : ועשה חסלה על השמיד וסרת

נאסד והעש אל העם והקשו כי כתי
 קשה יהוה בקרבם ופלאות : ויאמר
 יהושל אל הקבצים לאמר שוא אתארון
 הפליר ועברו לפני העם וישאו אתארון
 הפליר וקרו לפני העם : ויאמר יהוה אל
 יהושל היום הזה אכל לילה בעניו בלוצבני

אשר יקחו מי כאשר היו עומדים
אחיה עקב :

בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לה
תוכות צרות ושוב כל את בני ישראל
עשה : ויעשו יהושע ויהושע צרות ויבא את
בני ישראל אל נבעת השלוח : וזה הדבר
אשר אל יהושע בל העם הוצא סמצרים
הקרים כל אשר השלוחו סמו במדבר
בדרך בצאתם סמצרים : קרמים היו בל העם
הצאים ובל העם הנלכים במדבר בדרך
בצאתם סמצרים לאסוף : כי ארבעים שנה
הלכו בני ישראל במדבר ערותם בל העו
אשר השלוחו הצאים סמצרים אשר לא
שמש בקל יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי
הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם
לאת לט ארץ זבת חלב ודבש : ואת בני העם
נקים תקים אתם כל יהושע בל העלם היו
על לאסוף אותם בדרך : ויהי כאשר חס כל
תני להסוף ויסבו תקים בסתע ער חותם :
ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את העם
סמצרים מפניכם ויבא עם הסמוס והוא נלתי
על היום הזה : ויתט בני ישראל בלתי יעשו
אשר תספר בארבעה עשר יום לחדש בערב
בערות ידו : ויאכלו סעוד הארץ סמרת
הספר סמח וקלו בעצם היום הזה : וישבת
הסן סמרת האכלם סעוד הארץ ולא יהיה
עד לבני ישראל מן ויאכלו סמבואל ארץ
בלעזבועת העמו : ויהי בחרת יהושע בידו
ניא עשו ורא והנה אש עמך לערו והרבו
האשה ברו חלה יהושע אל ויאמר לו הלכו
שמה סמצרים : ויאמר לאכי אבי שר צבא
יהוה עשה כאתי ופל יהושע אל פניו ארצה
ההמה ויאמר לו סה אלו סמו אל הערו :
ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע שלקחה
פל תלמי : והסלם אשר אפה עמך עליו
סרש הוא ויעש יהושע בן : וידו סמרת
סמרת הסן בני ישראל מן ויעמו וכן בא
בעד יהוה אל יהושע ויער עקב בל העמו :

את הנבית : ומן יהוה ללקח את יהוה
ולשכל סמתי ואת עקבותי ואת דמתי
בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הנבית
הזאת הנביתים על הספר הזה ויעמד בל העם
בנבית : ויצו הסנה את חלקיה והנה הנחל
ואת נבתי הסנה ואת שפתי הסנה והעמו
סמכל יהוה את קל העלם והעמו לבעל
ולאשרה חלל צבא הסמס ויערפם סמץ
לירושלים בשדמות קריו ונשא את עשרם
בית אק : והשפית את הנביתים אשר נטו
סמכי יהוה ויבסר בנמס בערו יהוה וסמכי
ירושלים ואת הנביתים לבעל לשמש ויהי
ולסכות חלל צבא הסמס : ויצא את האשרה
סבית יהוה סמץ לירושלים אל עמל קריו
וישפר אתה בעל קריו ונדק לשפר וישפר
את עמלה על קבר בני העם : ויהי את נבתי
הקדשים אשר בבית יהוה אשר תשים ארעת
שם בתים לאשרת : ויבא את קל הנביתים
סערי יהוה ויסמא את הנבית אשר סמדי
שמה הנביתים סמבע שר צבא שבע תלמי את
במות השערים אשר פתח שער יהושע שר
העיר אשר על סמאל איש בלש העיר : שר
לא יעל קנאי הנבית אל סמבח יהוה
בירושלים כי אסאלו סמח בתוך אחרים :
ותמו וסמל את קל העם לאמר עשו סמח ליהוה
אלהיכם כקטוב על ספר הנבית הזה : כי לא
נעשה כסמח הזה סמכי הסמס אשר נשמו
את ישראל וכל ימי סמכי ישראל סמכי
יהוה : כי אסבשקת עשרה שנה לסמך
אשרו נעשה הנסח תמו כיתה בירושלם :
ונס את הנבית ואת הנביתים ואת הנביתים
ואת הנביתים ואת קל הנביתים אשר נראו
בארץ יהודה וכירושלים בעש אשר נראו
הסם את נבתי העיר והנביתים סמכי
אשר סמכי חלקיה הנבית בית יהוה : וקסו
לארעה לקני סמח אשר שוב אל יהוה בקל
לכסר הנביתים ובל סמאל : ויהי סמח
ויערו לאקים נבית : ויער סמח הנבית

(10)

הפסח לשבת חול המועד של פסח

הנבא בראים ואשר אל יהוה כדאמר
 ארני יהוה מארבע רוחות באי יהוה ופי
 בראים האלה וחיו: והנבאתי כאשר צונו
 ותבוא בהם הרוח וחיו ועמדו על ידעלהם
 חיל גדול מאד מאד: ויאמר אל בראים
 העצמות האלה כל בית ישראל הסת הנה
 אמרים וכשו עצמותי ואברה תקתנו נגודט
 לנו: לכן הנבא ואשרת אליהם כדאמר ארני
 יהוה הנה אני פתח את מקברותיכם והעליתי
 אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל
 ארם ישראל: וידעתם כראני יהוה בפתח
 את מקברותיכם ובתעלותי אתכם מקברותיכם
 עמי: ונתתי רחמי בקם חיוולם והנחתי אתכם
 על ארםכם וידעתם כי אני יהוה דברתי
 ועשיתי כאשר דברתי:

המספר אומר הבריות: וחתום מקום השבת לבר
 יום מרוב אשתי כו' יתללו בו:

הנהגה על יד יהוה ויצאנו ברחל יהוה
 ונתתי בתוך המקנה והיא מלאה
 קצוה: והעברתי עליהם סביב סביב ותנה
 רבות מאד על פני המקנה ותנה יבשות מאד:
 ויאמר אל בראים תהתינה העצמות האלה
 ואמר ארני יהוה אלה דעתי ואמר אלי הנבא
 על העצמות האלה ואשרת אליהם העצמות
 הובשות שמשו דבריהם: מה אמר ארני יהוה
 לעצמות האלה הנה אני סביב ככם רוח
 ודחיתם: ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם
 קשר וקשרי עליכם עור ונתתי כבבם רוח
 דחיתם וידעתם כראני יהוה: ונבאתי כאשר
 צונו ויהיאל מהבאי והנה דלעש ומארת
 עצמות עמי אל עצמו: וראיתי ותנה עליהם
 גידים וכשר עליהם וקשרם עליהם עור סלעלה
 ורוח און בהם: ויאמר אלי הנבא אל דברתי

קריאה ליום שביעי של פסח

עליהם הסדר: וחוקתי את לב ישראל ונתתי
 את ידעם ואנבנה בפרעה ובכל חילי וידש
 מצרים כראני יהוה ועשרתן: בשבת ויגלו
 לכה מצרים כי ברה העם ויהפך לכה פרעה
 ועבדיו אליהם ויאסרו כדואת עליוט כי
 שלחו את ישראל מעברט: ויאמר את דרכם
 ואת עמו לקח עמי: ונתח ששסמאות רכב
 בשר וכל רכב מצרים ושלשם עליהם: ויחוק
 יהוה את לב פרעה מלך מצרים ויחך ארני
 בני ישראל וכני ישראל תאמין ביהוה:
 ובשבת ה' ויחך מצרים את ידעם וישט
 אותם תמים עליהם קלסטר כרב פרעה וקשר
 וחילי עליו ותחילת לפני בעל צפן: וסרעה
 הקריב וישא בני ישראל את עיניהם ותח
 מצרים: נסע את ידעם ויוראו מאד ויעש
 בני ישראל אל יהוה ויאמרו אל משה ואל
 אהרן בןישראל במצרים לקחתנו למה במצרי
 כדואת עליוט לט לרעיואט סמנים: הא

שולחן ב' ס"ח: וקודן כולטום כפ' כלה ס' נבחר: כד כי אני ה' רמתי: וכל מל כמות מתחל ס' נבחר:
 ויהוה בשלה פרעה את ידעם ולא נתח אליהם
 ונתח ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי
 אסר אליהם פרוטום העם בראתם סדומה
 ושבת מצרופה: ויכח אליהם את העם ונתח
 הסדר יססוף ותחשים עלו בני ישראל
 סארין מצרים: ונתח ספה את העצמות וספ
 עמי כי השבע השבע את בני ישראל לאס
 ספי וספ אליהם אתכם והעליתם את עצמתי
 סה אהבם: בשבת ב' ויקשו ססלת וחתו
 כאלם כקנה הסדר: ויהוה יהוה לפניהם
 וספ כעסוד עין ונתחם הדרך וכלה כעסוד
 אס לאמר להם ללכת וספ תללה: לא
 יסס עסוד הקנו וספ וססוד האש תלה
 לפני העם: סד ובשבת ג' ונתח יהוה אל
 ססה לאס: רב"ל אל בני ישראל וישט
 וחת לפני ספי תחילת בין סגול ובין חם
 לפני בעל צפן נבחו חקש על ידעם: וספ
 פרעה לבני ישראל ונגמס חם כסרין ספ

זה הדבר אשר דברט אליך במצרים לאמר
 תל סמך ונעבדה את מצרים כי טוב לנו
 עבד את מצרים סמכתו במדבר ויאמר משה
 שלהעם אלמתיא ותרצבו הלא את ישובת
 ידעה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם
 שהמצרים היום לא סמכו לראתם עוד עד
 שלום : ידעה ילחם לכם ואמם תרששן : פ
 רצית ובשבת : ויאמר ידעה אל משה כהמצעק
 אלי נבר ארבע ישראל יוסף : ואמרו הרם
 שתדמקה ונסה אידיתך עליהם ובמשה
 ובאו בני ישראל בתוך הים ביבשה : ואני
 עתני סתק את לב מצרים ויבאו את ריתם
 ואמבדה בפשה ובקדולו ברקבו ובפרשיו :
 ורעו מצרים פראני ידעה בהקברי בפשה
 ברקבו ובפרשיו : ונסע מלכה האלמים הולך
 לפני סנה ישראל וילך מארציהם ונסע
 עמד הענין סנניהם מעמד מארציהם : ויבאו
 בן סנה מצרים וכן כנה ישראל ויהי
 הענין והלשון נאר את הלילה ולא ירבו ור
 פדחה כלה הלילה : ונס משה את הדו על הים
 ויחד ידעה את הים קרום עדים ענה על
 תלילה וישם אידיתם לרובה ויבקש הסים :
 ובאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והסים
 לרם חסיה סיסנים ומסמאלם : וירדשו מצרים
 ובאו ארציהם על סים פרשה רכבו ופרשיו
 שליווך הים : ויהי באשמדה נבדד וישקף
 ידעה אל סנהתה סנניהם בעמד אש וענין וררם
 שח סנהתה סנניהם : וישר את אמן סנהתה
 נגד העוה בקבדה ויאמר מצרים אקסה כפי
 ישראל כי ידעה נלחם להם במצרים : פ
 שיש ובשבת : ויאמר ידעה אל משה את
 דעה עליהם וישבו הסים על מצרים על רכבו
 על פרשיו : ונס משה את הדו על הים השב
 הים לקטת בקר לאירא וסנניהם סיסם לראת
 כועו ידעה אידיתיהם בתוך הים : וישבו
 הסים נקשו אידיתיהם ואת ראשם לכל
 על פרשה נפלים אידיתים בים לאת שאר

להם עראתך : ובני ישראל קטו כביבשה
 בתוך הים והסים להם חסיה סיסנים ומסמאלם :
 וישע ידעה ביום נקמו את ישראל סד
 מצרים ויבאו ישראל את מצרים סת על סנה
 הים : ויבאו ישראל את הדו תלילה אשר
 עשה ידעה במצרים ויבאו הים את ידעה
 ויאמר ביהודה ובמשה עבדו : פ אן ישר
 משה ובני ישראל את הדשירה הואת ליהוד
 ויאמר לאמר אשירה ליהודה כרנא נאר
 סים ורכבו רמה בים : עני חסיה יהודה לל
 לישועה זה אל ואנשו אלנו אבי וארסיהו :
 ידעה איש מלחמה ידעה שבו : סנהתה פרעה
 ותילו ורה בים ובכדור שלשו סנש בים
 סוף : תהסת יכסיו ירדו כמסולת כסיהן :
 וסנהת ידעה נאדרי בלח וסנהת ידעה תרע
 אויב : ויברו סנהתה סנהתה סנהתה
 תרעה ויאקלמו בקשו : ויברחו אשיר נעשט
 סים נצכו כסדר גולים קסא תהסת בלב
 ים : אחר אויב אנדף אשיר אבליה סנהת
 תסלמס נקשו אריו תרבי תורשבו ידו :
 נקסיה ברובה כסו ים עלול כעשירה כסיה
 אידיתים : סנהתה באלם ידעה ס סנהתה
 נאדד כסיה נרא תהודה עשה סא : וסנהת
 וסנהת תבלשם ארץ : נסנהת כסנהת עשו
 סנהת נסנהת העוה ארענה ערעה : סנהת
 עסם ידעו תיל אליו ישבו סנהת : פ
 נסנהת אלסו אלום איל סוב ויחוס רש
 נסנו כל ישבו כסיה : תפל עליהם אסיהו
 וסנהת נסנהת וסנהת ידעו סנהת ערעב עקה
 ידעה ערעב עשו סנהת : סנהתה וסנהת
 כדד נסנהת סנהת לסנהתה סנהת ידעה סנהת
 אדו סנהת סנהת : ידעה סנהת לסנהת נסנהת
 כי בא סים פרעה ברקבו כפרשו סים נסנהת
 ידעה עולם אידית הים ובני ישראל הים
 כביבשה בתוך הים : פ וסנהת סנהת תבכיה
 אשית אדו אידיתיהם בתוך ענא כלהת סים
 אידיתיהם סנהתם ובסנהת : וסנהת לסנהת

קריאה ליום שביעי של פסח

המים ונתקו המים עם של ח' תק ומשפט
 ושם נקרא: ויאמר אמרשבע תשבע לקול .
 והנה אליהו והיאמר בעניני העשר והאונת
 לכפרתי ושכרת כל יחיוי כל נבחה אשר
 שפתי במערים לא אשים עליה כי אני
 יהיה רפאה .

(מספר בדרש' פנחס וספרנום סוף לפי שכנס חסד' 4)

שדו ליהיה קריאה גאה סיס ורכבו רסור
 בים : ס וקע סקה אדירישראל סיססוף וקרא
 ארסכור שור וילט שלשתיים בסכר
 ולא סקרא סים : וקרא סרנה ולא יכלו לשלח
 סים ססיה כי סרים הם על גן קראיססה
 סרה : וילט הקם על ססה לאמר סדה שססה :
 נקעה אל ידה ויכרס ויהי על וישלח אל

הפסרה ליום שביעי של פסח

בשפואל ב סיס כב

כבר לגג עיני : עטרסד תרחק עכנד
 תסים תמסם : עסנדו תתבר ועסעקש
 תמפל : ואהים עני תושיע ויענה עלדים
 תשפיל : קראתה נרד יהיה ויהיה עיה ח' סה
 כי כסה ארזי נוד באלתי אדלשור : האל
 תסים דרכו אכרת יהיה ערוסה כנן ולא לכל
 הרים בו : כי סיראל ספלעתי יהיה וכי צד
 ספלעתי אלהיט : האל קשני חל ויחי תסים
 דרקי ויטוב : קשנה רנלי גלוי כי קאלות
 ועל בסתי ועסדני : כלסכ די לסלחה ונתח
 קשה וישור ורפלי : ושמדלי בני ישוע
 ועל חק סרבני : פרחיב צערי סתתני ולא ססדי
 כרסני : ארדפה איבי תאססדס ולא אשוב עד
 פלהם : תאלס ותמססס ולא יקסני ויפלו תחת
 רגלי ויורני חדי לסלחה סכריע קסי סתתני
 ואולי תמה לי ערף סלנני ואנסיסם : יסש
 ואני סושיע אל יהיה ולא עים : ואססס
 כספ ארזי כסי סדה צורר ארסס ארקסם :
 ותפלני כריבי עס תססני לאש טים עס
 לא ידעתי עבדני כני נבר תפסלי לססע
 אנוי ססש לי כני סכר יכלו ויהי סכסרתיסם :
 חרדפה וברח צורי ורים אלה צוי יסעי :
 האל תתן נססלי ויסדי עסים תחמי
 אכרתי סאיבי וקסס תחסלני סאיני תססס
 סדילני : על גן אדה יהיה כניס וישסכ
 יוסר : סדול כיליב יסועסה סכני וישוד
 תד לסשית חני תרש עי עסלם :

נדבר חל ליהיה אדרכני השירה הארת
 גיום תחיל יהיה אתו סכף על איביו
 אכר שאל : ויאמר יהודי סלעי אכדתי
 הופסילי : אלה צדי ארסדכו כני וסר
 יסעי ססנני וכסס סלעי כרסס השעני
 סהל אקרא יהיה סכאני אדע : כי אספני
 סכסרססס תלי כילעי וכעני תכלי סאל
 סכני כסני סקס ססה : כצולי אקרא יהיה
 וסר אלתי אקרא וססע ססכלי סלי וססעי
 כאתני : ויהעש ויהעש ככס ויהעש הארז
 סכסדה תססס ידני ויהעש כיהדה ח'
 עלה עשן כאלי ואש סיוו תאכל תלים כערו
 כסני : וס סססם כרד וסרף וסרר רנלו
 כרעב על טוב ויעף ורא על כסרדתי וסש
 תסו סכסלחי כסה תסרה כיה עני כרססם
 סנה עש כערו כעלסו : ודעס כרסססם
 יהיה וסלוי יתו קול : וסלח ורסס כסססם
 כרה וקסס וסס ככס : וקרא אסני ים וקל
 ססדות תב כנסרה יהיה כסססה רח אכר :
 יסעה סססם יסעי כסני סססם כסני יסעי כיום
 סאיבי עי ססנני כ אססה סכני : יסעי כיום
 שדו ויהי יהיה סססלי : וסא לסרוב אנו
 יסעי כרסס כרסססלי יהיה גרדעני כר
 די יסעב כי יסעי דרכי יהיה ולא וססעי
 סאלני : כי כרססססס סססס ככס לגנני
 די קסני לא אסר סססס : ואתה תסים ח'
 שסססה סעי : וקב יהודי ח' כדסתי

סדר הקריאה ליום אדרון של פסח

אנשי כ' ט"ס וקרובי כ"י רמס כל בכבוד המלא כמשימי פנים ולמס תל יום למרון נכנסם סמולין עשר תעשר
(ולמפניי קורין כס' פינתם המלא לטל :

והקדקתם אשה עלה ליהיה פרים בגריבך שנים ואיל אוד ושבעה קבשים בני שנת
המיסס יהיו לכם : ובתולם סלה בלילה בשמן שלשה עשרים לפור ושני עשרים
לאיל תעשו : עשרון עשרון תעשה לצבש האוד לשבעה הקבשים : ושעור המלא אוד
לכפר עליכם : סלכר עלות תבשר אשר לעלת המסד תעשו אתאלה : קאלה תעשו ליום
שבעת ימים לכם אשה ביהדותיה ליהיה עלילת המסד תעשו נמס : וביום השביעי
סקרא קדש יהנה לכם כל סלאכת עבדה לא תעשו :

הפטרה ליום אדרון של פסח בישועיה סימן י

ידו לקטח את שאר עמו אשר ישאר מאשר
וכמקדמים ובתהרום וכפוש ומקילם ומקשיל
ומסלח ומאיר הים : ועשאו נל לטים ומסר נדתי
ישאל מעות יהודה קמץ סארבע נפשות
הארץ : וסדה קארית אמלים תדרי יהודת
וברתי אפרים לא יקמו את יהודה ויהודה לא
על את אפרים : ועשו דברם פלטים יסר
יהודת יבנו את בנינקים ארום ומאב סלוח
ולסוקנו עכסן פלטיקם : והרעים יהיה את
לשון יספצלים והערף ידו על הערף בעינם
וחוה הקדו לשבעה נולים והדרה בנעלים :
והיתה סלה לשאר עמו אשר ישאר מאשר
מאשר היתור ל ישראל ביים עלות סארץ
ספרים : ואסרת ביים הלא אודת יהיה כל
אנפת בי יסב אפה והתמני : תנה אל יקשתי
אכסח ולא אספר כי עני ומסרת יה יהיה ויהי
לי לישועה : וסאבת סיסם בששון ספעני
הישועה : ואסרת ביים הלא הודו ליהודת
קרא בשבש הדדיש בשסם עליהיו והגידו כי
ושלב שסו : וסרו יהיה כל גאח עשת סקעת
פרעת כי ואת בקלהארץ : צדלי ודני יקבת
צדו קדחול בצרפת קדש ישראל :

עוד היום בגב לשמי ינפף ידו תר בתדית כ'
ציון נבשת ירושלים : הנה הארון יהיה
צבאות סקעף פאיה בקסערה ורסי הקוסרה
נעלים והגבוים יספלו : ונקה סבכי תיער
בברול והקבנו בקדרי יפול : וצא חסר כנע
ישו ונער סששיו יקדו : ונהה עליו רוח
יהיה רוח הקמה ובינה רוח ענה ונבורה רוח
דשת ורצת יהיה : והרדף בקרנת יהיה ולא
לסואר עניו יספוט ולא לסקסע אגיו
יחיה : וספם בלנד ללים והקיה במישור
לעני הארץ והקדארץ בשכסם סו וברוח
ספתי יסיר רשע : והיה צדק אוד סרעף
והאסנה אוד תליו : ונב זאב עס קבש
תסר עס עני ירצח ועלי וספיר וסריא יהיו
ונער קסן נקב סם : וסרה רוב תרענה יהיו
ירבעו ליהיה וואריה בבסר יאכל קבן ושעשע
ינה עליד סהן ועל סארית צסטני נסל ידו
הנה : לא ירש ולא יסחשו בקלדר קרשו
בי סלואר הארץ וסה את יהיה סמים לים
סכסם : והנה בוס הלא שרש ישו אשר עס
לסם סלים עליו נים דרשו והתורה סנהו
בבד : והנה ביום הלא יסרף אדני שערית

הנפסר אפיר הכוסת * ככשת יקם פרוק * ומכירין בשמותי * אב תרשמי * אפירי יחלו והחללון סוס *

פיוט אקדמות לשבועות

פיוט סו יסן סול לכו סנה רטון סולא כנריאל סולוס וכלתס סולס וסכס ידו לנלות סס * סודיש
סולן סולונס נוד סמטיס כנרלי סמסוכס לסס וככוכן לנד סוכ סולון יקול סו סו וסוסו כניס וסול
סמכר נכסון ארשו לחס סמיס סוסס :
נפס קדוסיס סיס ונך כוכ סולס וקלס סולן רלסן כל כוסס סולס וסר * קדוסיס * סל סל סמסוס
סכס * חמו קדוסיס קוד סינוך כל סוסס :

פדום אקדמות

הא :	ה דרא דלא אפשר למפרט בשפן
הא :	ולא אפשרתע ודמי גבואן חזו
הא :	ה לא שלטא ביה עין גנו עדן גנ
הא :	מטולי ביה הנגא לכתרי דשכינ
הא :	ה ליה רמזי דין הוא פרס באמתו
הא :	ה שפרנא ליה בשבון חסוף הקנו
הא :	ה דפר לן יעלמין עלמין מנמו
הא :	ה מנת דילן דמלקדמין פרש בארמו
הא :	ה לולא דליתתן ותור טור רמו
הא :	ה ודר ברד כי סביה ועבדי קרט
הא :	ה קרטוהי מננת בהמות פרבו
הא :	ה קרטע נון לקבליה בציצוי בגבוך
הא :	ה קרב ליה פריה בדרביה בדרבכו
הא :	ה ארסמון לצדיקי חמון ושרו
הא :	ה סררין עלי חפי דרכוד ונטר
הא :	ה גידין קמיהון אפרסמון ערב
הא :	ה סתפמון ורני בנסי חזי
הא :	ה מטר מרה דמבראשית גסיר בי נש
הא :	ה פאין בר שמקתון שבת דא שר
הא :	ה קביעין פן פתרון בהגרו חכור
הא :	ה חובון די תיתבון בעילא דר
הא :	ה צרי תציתון למלי דנפקון בתר
הא :	ה רומס הוא אלהין בקרמא וברר
הא :	ה צבי וארצעי בן וקסר לן אורי

ונדלש האיש למת גזירתא של סנה
 סנהים בים תהא כט דער סני :
 מנע סנהים ובלא סנה סני תנע סנה
 סנהים ובלא ונן נדך : מנע עלי אל
 סנהים ובלא אלע ויהי סנה סנה סנה
 סנה לבית סנה ונני לנע סנה : סנה
 סנהים אלע סנהים וסנה סנהים אל
 סנה סנהים ובלא סנהים אל : וסנה סנה
 סנה סנהים סנה וסנהים סנה סנה

קדמה ליום ראשון של שבועות

ר

השם כונה לה' ולא העברם כי אנכי והעדר
 אלהיך אל קמא פלד עון אבת עליבנים על
 שלשים ועל דבשים לזנא נעשה לה'
 לאלים לאהבו והשגרי סיותי: ׀ לא השג'
 את השם ידעה אלהיך לעשו כי לא ידעה ידעה
 זאת אשר יקרא את שמו לשוא: ׀ נזר את
 יום השבת לקדשו עשית ימים קטבד ועשית
 כדלסלמקה יום השביעי שבת ולדעה אלהיך
 לא תעשה כדלמקה אקרו ונקדוברה
 עברה ואמרתה ובהסמה ונה אשד בשערה
 פי השבת ימים עשה ידעה את השמים ואת
 הארץ את דעם ואת קל אשר קים ונת ביום
 השביעי מלפני בנה ידעה את יום השבת
 ונתד שיהו: ׀ בנה את אמה ואת אמה לזנא
 הארבע ימה על האמה אשר ידעה אלהיך
 עמו לה: ׀ לא תרצה: ׀ לא תנא: ׀ ׀ לא
 תנגב: ׀ לא תעשה בנה עד אשר: ׀ לא
 תחזק בית בנה ׀ לא תחזק אשת רגה
 ונכדו ואבתו ושרו ונכדו וכל אשר לרגה:
 ׀ הסי וכל העם ראם את תהלה ואת
 השפים ואת קול השער ואת ידע עמו ורא
 העם ונעש ונשדו בנה: ונאמר אל משה
 בדראתי עמי ונשערה ואל ידבר עמי
 אלהים שדנסות: ונאמר משה אליהם אל
 תיראו כי לעבוד נסח אתכם בא האלהים
 ובקבדו פתחו דעתו מלפניכם לבלתי
 תחטאו: ונשדו העם בנה וישיה נש אל
 הערפל אשר ישם האלהים: ׀ ונאמר ידעה
 אל משה פה האמר אל בני ישראל אתם
 ראיתם כי כד השפסם דברתי עמכם: לא
 תשיחו אפי אלו כפם ואלו נהב לא תשיחו
 לכם: סוכה אדקה פשעיהל תבנת עלי
 את גליתו ואת ילמקה את ידע ואת
 פתה פלד הספסם אשר אפני את ידעו אבוא
 אלה וברכסיה: ואם סוכה אבנים פתעה
 לי לא תבנה אלה גיה כי תבנת תבנת
 גלה ונסמלה: ונאמר משה פתעה על
 סוכה אשר לא תבנה אלה גיה: ׀

בדברי גסד ונסדה ואפני לאלם ונר משה
 את דברו העם איוותה: ונאמר ידעה אל
 משה לה אלהים ונשקם ביום ונכדו ונכדו
 עמלתם: ודעו ונכנס ליום השלישי כי ונכנס
 השלישי בנה ידעה לעשי כל העם עליה סיו:
 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם
 גלות בנה ונעש פתעה פליהגע בנה סוח
 יוסת: לא תהגע בו יד פתעה וכל או
 נדה ידעה אמר בנה אמאיש לא ידעה בנה
 סיו בנה פתע על בנה: שלישי ונכדו משה כד
 דבר אל העם ונכדו את העם ונכדו
 עמלתם: ונאמר אליהם ודעו ונכנס לשבת
 ימים אלה השם אלהיך: ודעו ביום השלישי
 בנות הבקר ודעו קול וברכסם ועגו פנה על
 סיו וכל אשר תנח סוד ונכדו כל העם אשר
 פתעה ונאמר משה את העם לקראת האלהים
 פתעה ונאמר ונכדו פתעה בנה: ונר סיו
 עלו כלו פתע אשר ער עלו ידעה פאש ונעל
 עשנו פתעו נכדו ונכדו פתעה פאד: ודעו
 קול השער ונעל ונעל סוד משה ונכדו
 האלהים ונעל בקול: ונכדו ידעה עליו
 סיו אלהיך סוד ונכדו ידעה למשה אל
 ראש בנה ונעל משה: ונאמר ידעה אל משה
 בד השם פתעה את ידעה לראות ונעל
 כסו רב: ונכנס העם ונכנס אל ידעה
 ונכדו פתעה פתע ונכדו: ונאמר משה אל
 ידעה לא יוכל העם לעלה אלהי סיו כד
 אלה תנכדו: נט לאמר תבנה את העם
 ונכדו: ונאמר אלו ידעה לנכדו ונכדו
 אלה ונכדו עמו ונכדו ונכדו ונכדו ונכדו
 לעלה את ידעה פתעה פתעה: ונכדו משה אל
 העם ונאמר אלהים:
 ונכדו אלהים את כל העם ונכדו ונכדו ונכדו:
 ׀ אנכי ידעה אלהי אשר היצאתי
 סארז פתעה פתע ונכדו לא ידעה לה
 אלהים אלהי שלי לא תשיח לו פסל ו
 ונכדו משה אשר פתעה: ונכדו ונכדו ונכדו
 פתעה אשר פתעה: ׀ פתעה לארץ לא

קריאה למפטיר יום ראשון של שבועות

וביום המבורים בהקריאתם מנחה ונדשה ליהיה בשבעה ימים סקראקילי ויהי לכם על
 סלמית עבודה לא תעשו והקרבנם שלה ליהי נזחה ליהיה פרים גר בקר שנים
 על אחד שבעה קבצים גז עשה ובתחום סלה בלילה בשלשן שלשה עשרים לפי הארץ
 שני עשרים לאל הארץ עשרון עשרון לבשר הארץ לשבעת הקבצים ששיר עום את
 לכר עליכם סלר עלת הספר ומנחתו מעשו המים והיה לכם והקבצים:

הפטרה ליום ראשון של שבועות

במקום סוף ה'

האמן בתוך האמן: על ארבעת רבנות
 בלכתם ילכו לא יסבו בלכתו: ובפיתו ונה
 להם ויראה להם ונתתם סמאת עיניו סביב
 לארבעתו: ובלכתו וביאות ילכו האמנים
 אצלם ובאשמה נסוות מעל הארץ גשמי
 האמנים: על אשר יהיה עם היום ללכת
 ילכו עשה נדיות ללכת והאמנים גשמי
 לעולם כי רוח הנה באמנים: בלכתם ילכו
 ובקצתם יספדו ובקצתם מעל הארץ גשמי
 האמנים לעולם כי רוח הנה באמנים:
 וסדרת על ראש ונדוה רוע בעין תכרח
 נהרא נפוי על ראשיתם סלמלה: וסדרת
 ונדוה נפיתם יסוות אשה אל אשתה
 לאיש שמים כסדר לנה לאיש שמים
 כסדר לנה את נחיתים: ואשבע את קול
 נפיתם קול סם רבים קול לנה בלכתם
 קול הקנה קול כנה בעקבם תפסו
 נפיתו: והיה קול מעל לרצה אש על
 ראשם בעקבם תפסו נפיתו: וסדרת
 לרצה אש על ראשם כמראה אברסו
 דמות כסא ועל דמות כסא דמות כמראה
 אדם על סלמלה: ונרא געון סלמלה
 כמראה אש ביה לה סביב כמראה רצה
 ולמלה ובכמראה כמראה תפסו ראוה
 כמראה אש ונה לו סביב: כמראה תפסו
 אשר יהיה געון געון תפסו כן כמראה ונה
 סביב הוא כמראה דמות כמראה ונראה
 נאפל על פני ואשבע סוד כמראה: והשקט
 רוח ואשבע אפיו קול רצה גדול כנה כמראה
 ונה כמראה: והפסד אש וסדרת

נה בשלשם ונה ברובי בחמשה לידוש
 ואני בתוך נדוה על נדוה כמראה נפסו
 השלשם ונראו כמראה ארזים: בחמשה
 לידוש הוא השנה בחמשה לללות סלמלה
 ונראו: היה הנה דבר ונה אל סלמלה כן
 ביה כנה כמראה על נדוה כמראה ונה
 עליו שם ידוה: ונרא ונה רוח סערה
 כנה כמראה געון: גדול ונרא סלמלה ונה
 לו סביב ונראה געון סלמלה כמראה האש:
 ונראה דמות ארבע נדוה ונה כמראה דמות
 אדם לנה: ונראה נפיתם ונראה ונראה
 נפיתם ונראה להם: ונראה נדוה ונה
 נדוה כמראה נדוה ונראה נדוה ונה
 נדוה: ונה יום אדם כמראה נפיתם על
 ארבע רביתם ונפיתם ונפיתם לארבעתם:
 תכרה אשה אל אשתה נפיתם לא יסבו
 בלכתו איש אל עבר פניו ילכו: ודמות נפיתם
 שני אדם ונרא אשה אל תפסו לארבעתם ונרא
 שור כמראה אל לארבעתו ונרא נדוה
 לארבעתו: ונפיתם ונפיתם סלמלה
 לאיש שמים ונפיתם אש ונפיתם כסדר את
 נחיתתה: ואיש אל עבר פניו ילכו על אשר
 נדוה ונה נדוה ללכת ילכו לא יסבו בלכתו:
 ודמות נדוה כמראה כמראה כמראה
 כמראה נפיתם הוא כמראה כן כמראה
 ונה לאש וכמראה יצא כמראה ונראה נדוה
 לנכב כמראה כמראה: ונרא נדוה ונה אפיו
 אש כמראה אש כמראה לארבעתם פניו: כמראה
 האמנים ונפיתם געון כמראה ונראה אש
 לארבעתו ונפיתם ונפיתם האש ונה

קריאה ליום שני של שבועות

והוא זה שיהיה נגדי כי נגדי נמי לא כל הבכור (ובכמה מהחוקין עבר תשרי) הנהא כהנים ולמסור סדר נמי סימם וכיום הבכורים :

הפסדה ליום שני של שבועות בתרי עשר בתבוק סוכן ג

ויהיה בתבוק קריאתם הם הפסדו פלהאריז :

תפלה לתבוק תבוא על שיענות :

יהיה שיענותי שיענה יראתי יהיה פקלה בתבוק

עמך ובלה לאור חציה ותלטי לנה

הנהיה : גועם הפעוראריז גאף תרוש נים :

תבואת לישע עקה לישע אתי משיחה בתבוק

ראש סבות לישע ערות יסוד עד צואר סלה :

גבוקת בספוי ראש פרוזי פרו סוכן יסוד :

תפסיעני עליעום כמלאכל עני כססער :

תבוקת בגם סוקה חסר סוסרבים : שיענותי

ותרעו בסוי לאל עליו עשתי יבוא בקב

בשעצמי ותרעני ארעו אשר אטח ליום צרה

עשית לעם יענט : פירמעה לא תהיה ופח

יבול בגפלים כחש כשערה עת ולעדות לא

עשה אבל עד כמבולה צא וצא גר ברשעים :

ואני ביהיה אשערה אלה פאני עי ישיע : יתח

אלני חילו ונעלם רגלי האלמות גאל בוסטי

עדיני לקצום פגעעטי :

שנים תהיה בתבוק שיענם תודיע ברעו

בתם תוסר : אלה ספסוק יבוא ועדוש ספר

פאן סלה פקה שמים הרוז ותהרעו סלה

הארץ : ונהא פאור תהיה כרעם סודו לו ושם

תבוקו עזו סוכן : לפניו יהיה גבר וצעה

לשף תגלו : עמד ויפחד ארזו ראיה ופני

ניום ותפסיעני הדידעו עתה נעשת שיעם

הליכות שיעם לו : פתח לא ראיתי אהרן

סוכן יהיו וישת ארץ סוכן : בהגדרים תהיה

יהיה אסר בנגעים אשה אסרבים עברתה פי

תרכב על סוקה סוכבונה ישענה : עתה

סער קשעה שיעשת סמות אשר סלה נעדות

תבוקע ארץ : ראיה יחילו רעים ערם סוכן עבר

עמו תהיה סילו חם עתה נשוא : שיעש עת

ועוד חסרה סוכן

ברוך אמה יהיה אלתינו קלה העולם צד כל העולמים צדיק בכל הרוחות : סא

הנאמן האומר ועשה סוכפר וסגנים דברך . ודבר אהי סוכרך אהור לא יסוב

נאמן אמה הוא יהיה אלתינו ונאמנים דברך . ברוך אמה יהיה האל הנאמן בכל דבריו :

רמס . פי אל קנה נאמן (נודקו) אמה : ברוך אמה יהיה האל הנאמן בכל דבריו :

דכם על ציון פי היא בית סוכנו . ולעלות גפול תשיגע ותשמה בסוכה הטיט :

ברוך אמה יהיה ששקם ציון דבנטי :

שוכננו יהיה אלתינו כאלתינו תבוא עקרה ובסלכות בית נוד שיענה בסוכה

יבא ונל לבנו על כסאו לא ישב ור ולא יחלו עוד אחרים את כבודו

פי בשם קדשך נשבעתי לו שלא יבנה נרו לעולם ועד : ברוך אמה יהיה סוכן נוד

קל סוכנה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (השבת חת ועל יום) נע השבעות סה

ועל יום סוכן סוכה קדש סנה שיענה לנו יהיה אלתינו (כס לקדשה ולסודה) לקשון

השבעות לקבול ותפארת :

אל הכל יהיה אלתינו אנחנו סודים קד ויפגרים אותנו . תפוד שיעד כפי כל סוכן

לעולם ועד : ברוך אמה יהיה קדוש ישראל ותוכנים :

כמה יום פרוק . פי סוכן סוכן קול . וסוכים נסמת א"ה . וסוכן סוכן סוכן יתח וסוכן סוכן

סדר הפרשיות

שקרוין בשבת למנחה ובשני יבדמישי

אתה שלש סמות אמר ארך התנה המסים
 אמר רחבה ולשלים אמר סומתה: עזר
 מעשה לתבה ואר אמר תבלה מלמעלה
 ופתח המכה בצדה תשים פתחים שנים
 ושלושים מעשה: לוי ואזי הגני מביא את
 המבל סים על הארץ לשחת כל בשר
 אשר בו רוח חיים סמת השמים כל
 אשר בארץ יגע: והקמתי את בריתי אתך
 ובאת אל התבה אתה ובניה ואשתך
 ובשר בניה אתך: ובכל ימי מלכותך
 שנים סמל תבא אל התבה לרחות אתך
 זכר ומכה ידוי: יראי מהקוף לסנה יסר
 הברכה לסנה סמל רמש האדמה לסנה
 שנים סמל כבא אלה לרחות: ואתה סדלקה
 סמל סמל אשר יאכל ואספ אלה והיה
 לך ולחם לאכלה: ויעש נח ככל אשר
 צוה אתו אלהים בן עשה:
 ואמר יהוה אל אברהם לה לך סאדקה
 וסמולדתה ומבית אבה אל הארץ אשר
 אראה: ואעשה לני נולד ומברכה ואגידלה
 שמה ותיה ברכה: ומברכה מברכה וסמולדת
 אבר וברכו כל כל משפלה הארסה:
 לוי נלקח אברהם כאשר דבר אלי יהוה
 ונלקח את לוח ומברס בן חמש שנים
 ושבעים שנה בעאתו סחון: ונקח אברהם
 את שרי אשתי ואת לוח בן ארלו ואת
 מלכישם אשר רלשו ואת הנפש אשר
 עשו ברחו וקמו ללכת ארצה כנען וכבא
 ארצה כנען: ובעב אברהם בארץ עד
 מקום שנים עד אלו סרה והכנעני אז
 בארץ: וקרא יהוה אל אברהם ויאמר
 לך לך אתו את הארץ והאח וכן שם
 סומת ליהוה הנראה אלו: ויעמק סים
 הנה סקדם לביהוה עם אלה ביהוה
 סס

בראיה ברא אלהים את השמים
 והארץ: והארץ היתה תלו ובלו והשם
 על פני המים ורוח אלהים סרחת על
 פני המים: ויאמר אלהים יהי אור והיה
 אור: וקרא אלהים את האור כר טוב
 ויבול אלהים בן האור ובן החשך: ויקרא
 אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה והיה
 ערב והיה בקר יום אחד: לוי ויאמר אלהים
 יהי רקיע בתוך המים ויהי סכיל בין סים
 למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבול בין
 המים אשר סמתה לרקיע ובין המים אשר
 סמל לרקיע והיה בין: ויקרא אלהים לרקיע
 שמים והיה ערב והיה בקר יום שני: וישאל
 ויאמר אלהים וקו המים סמתה השמים
 איסוקם אדך ותרעה תכסה והיה בין:
 וקרא אלהים לבישה ארץ ולמקו המים
 קרא ימים וקרא אלהים כר טוב: ויאמר
 אלהים פדשא הארץ ופשא עשב סורע ורע
 עץ פרי עשה פרי לסנה אשר פדשו על
 הארץ והיה בין: והוצא הארץ ופשא עשב
 סורע ורע לסנה וצץ עשה פרי אשר
 פדשו לסנה וקרא אלהים כר טוב: והיה
 ערב והיה בקר יום שלישי:
 אלה תולדה נח עם איש צדיק המים
 היה בדתיו את האלוים והתקו נח:
 ויולד נח שלשה בנים אתישים אתם ואת
 שם: והשתת הארץ לפני האלוים והסמל
 הארץ חס: וקרא אלהים את הארץ והנה
 נשתתה כיהשתת כל בשר את דורו על
 הארץ: ויאמר אלהים לנח קח לך בשר בא
 לפני כרמלה הארץ חס ספנים והגני
 סחוקם את הארץ: עשה לה סבת צדי
 ופדש מעשה אדמתה ופדת אתה
 סנה וסרוין כפדש: ויה אשר מעשה
 סס

סוים ותמי סלדס וכו' וכו' סויה ליהוה
 נקרא בשם יהוה : וישע אברהם הלך
 ונסע הנגבה : וירא ויהי רעב בארץ
 ועד אברהם מצרופס לטור שם פרקבו הרעב
 בארץ : ויהי כאשר הקרב לבוא מצרופס
 לאמר אל-שיר אשתו הערמא וישתי פי
 אשה וסת-סראה אה : והיה כירדא אתה
 סמפלים וסכרו אשתו ואת ודרט אתי ואתה
 יהי : אקרימא אתנו את למען יסבלי
 בעבורך ודחתה נפשי בגללה :

וקרא אליו יהוה בארץ כסרא והוא ישב
 פתח-הארץ קום היום : וישא עיניו וירא
 והנה שלטה אנשים נעבים עליו וקרא וקרא
 לקראים כפתח הארץ וישתדו ארעה :
 ויאמר אדני אסמא סמאתי בן בעינה אל-
 נא תעבר סעל עבדך : וקרימא סעס-סוים
 ונהניו רגליכם והישעט פתח העין : ואקחה
 סת-לחם וסערו לבכם אתה מעברו כיעל
 בן עבדכם על-עבדכם וקאכו בן העשה
 כאשר דברת : וי וספר אברהם האהלה
 אל-שיר ויאמר סדרי שלש סאים ססח
 לכה לחשי ויש עשת : ואל-תבדר רין
 אברהם וקח בדבדר בה וסוב ויתן אל-
 בוגר וספר לשירת אתו : וקח והסאה
 והלב וכו' וקבר אשר עשה ויתן לפניכם
 והוא עסר עליהם פתח העין ויאבדו :
 וי-אל ויאסר אליו אתה שרה אשתה ויאמר
 דנה כאלה : ויאמר טוב אשוב אליך בערת
 סיה ותגדו בן לשרה אשתה ושרה שפכת
 פתח הארץ והוא ארעה : ואברהם ושרה
 זלום סאים בסים תול ליהוה לשרה אשה
 כסשים : ותזקק שרה כסרבה לאמר אתנו
 בלתי ויהיה לי עדתה ואדני זמן : ויאמר
 יהוה אל-אברהם לפני ה' וקחה שרה לאמר
 כסא אסמא אתי ואני וקחתי : ויסלא סתיה
 דבר לומר אשוב אליך בעת סיה
 לשרה בן :

וקחתי חיי שרה מאה שנה ושערים שנה
 ושבע שנים שני חיי שרה : וקחת שרה
 כסרבה ארבעת הוא תרדון בארץ כגזון ובלא
 אברהם לכסד לשרה ולקחה סתיה : וקח
 אברהם סעל פני סרו ועדבר אל-כסרבה
 לאמר : ערו וסוב אנכי עקמס סת לי אשתי
 סכר עסמס ואקחה סתי סלפני : וישע
 כסרבה את-אברהם לאמר לי : שישע
 אדני נשיא אלהים אתה כחוטט כסרבה
 כסרבה סכר את-סמקה איש סמט את-
 סכרו לאדלה סקה סכרו סקה : וקח
 אברהם וישקחו לעס-הארץ לכסרבה :
 וי ועדבר אהם לאמר אס-יש את-נפשיכם
 לקבר את-סתי סלפני שסעתי וסעל-לי
 כסררין כסררתי : ויסר-לי את-ססערת
 סס-ספלה אסר-לי אשר כקחה סדוה כססר
 סלא וסנגה לי כחוקכם לאת-סכר :
 וסררין ישב כסרו כסררתי וכו' עשרון סתי
 את-אברהם באוני כסררתי לכל כסא שרה
 שיה לאמר : לאראוני שסעתי ססדה כסתי
 לה וססערה אסר-בו לה וססתי לעני כסר
 עסר וססתי לה כסר סקה : וישסעה אברהם
 לפני עסר-הארץ : וירא ועדבר אל-סררין
 באוני עסר-הארץ לאמר את אס-אשה לי
 שסעתי כסתי כסר ססדה כסלמי ואקחה
 את-סתי שסה : וקח עסרין את-אברהם
 לאמר לי : אדני שסעתי ארץ ארבע ססות
 שסל-כסס בני ובינה סדוהא ואת-סמקה
 סרר : וישסע אברהם אל-סררין וישאל
 אברהם לעסר את-כססר אשר דבר באוני
 כסררתי ארבע ססות שסל כסס עטר לסרר :
 וסלה וסללה וקח כסררתי אברהם
 וסלתי את-סמקה : ויהי וקח כסררתי ארבעים
 שנה כסרתי ארבעה כסר-סמאל וסלמי
 ססרין אסם אשת לבן וסלמי לי לאשה :
 וסעתי וסמל לשרה לנשי אשתו כסררתי
 והא וסעתי לי וסלה וסמל כסרתי אסתי :

תולדות ויצא וישלח

ויהי צהר היום בקרב ויאמר אלהים
 למה זה אנכי ומלך לרש את־יהוה :
 ויאמר יהוה לה שני טיט בבמקד ושני
 לאסם כמקד יפרד ולאם כלאם יאמץ
 רב יעבד צעיר : וישלח יסיה ללדה והנה
 חטם בבמנה : ויצא הראשון אדמוני כלו
 פארה שער וקרא שמו עשו : והצטרפו
 תא אלו ונדו אהיה בקרב גשו וקרא שמו
 עקב ויעקב בן־ששים טנה בלדת אהם :
 ישאל ויגדלו הנעשים וידו עשו איש ידע
 צד איש שדה ועקב איש חם ישב אדלים :
 ויאהב יעקב את־ישו פרדו בפי ורבקה
 אהבה את־עקב : וידו עקב נידו ויבא עשו
 בן־השדה הוא ע : ויאמר עשו אל־
 עקב הלשימי נא קד־האלם האלם הזה
 כי ע : ויאמר עקב קרא־שמו ארום : ויאמר
 עקב מברה כיום את־בנתה לי : ויאמר
 עשו הנה אנכי חלף לפות ולסדהו לי
 בברה : ויאמר עקב השבעה לי פהם
 בשבע לי ויסט את־בנתה לעקב :
 ויעקב טן לעשו חסותו עד־שיום־אבל
 שיה ויגס וילך ויבו עשו את־העברה :
 ויהי רעב בארץ סלבו רב־עב־הראשון אשר
 טה גיש אברהם וילך יעקב אל־אביסלח
 כל־שלושים־נדה : וירא אלו דלה ויאמר
 ערפד סנהיה טלן בארץ אשר אפר
 פנה : ויר בארץ הזאת אהיה עסק ואמכר
 ברה לעקב אלו את־מל־הארצות האל
 בקמתי את־השבעה אשר ישבעתי לאברהם
 אהי : והיביתי את־הרעה בקרבי השמים
 ויהי לרעה אה מל־הארצות האל והתברס
 ברה כל בני הארץ : עקב אשר־שבע
 אברהם בללו בשמי סנהיה סנהיה
 קמתי והורתי :
 ונא עקב סנהיה שבע וילך הרה :
 והגעבסום קלן עם קרמא השמש ויהי
 סנהיה חסום גיש סנהיה ויהי חסום

והוא : ויהלם והנה סלם סנה ארדו ראש
 סנה השססה והנה סראנו אלוהי עלים
 ויריס בו : לי והנה יהיה נצב על־האבן
 אני יהיה אלוהי אברהם אהי ואלוהי יעקב
 הארץ אשר אהיה שוב עליה לה אהנה
 לרעה : והנה רעה בעפר הארץ ופרדת
 סנה וקדכה ופנה ונגבה ונברס קה כל
 סנהיה הארסה ונברקה : והנה אנכי עקב
 וסנהיה בכל אשר־מלך והשליח אל
 הארסה הזאת כי לא אהנה עו אשר אסר
 עשיתי את אשר־דברתי לה : ויעקב עקב
 סנהיה ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה
 ואנכי לא ידעתי : וירא ויאמר סנה־טרא
 חסום הזה אין זה כי אסרית אללים ויהי
 שער חסום : ישאל וישכם עקב בללו
 ויגס את־האבן אשר־שם סנהיה וישם
 אהי סנהיה ויעקב שסן על־ראשה : ויקרא
 את־שם־חסום הזאת בית־אל והאלם לח
 סנהיה לראשונה : וידו עקב נדו לאמר
 אס־יהיה אללים עסוי וסנהיה ברה הנה
 אשר אנכי חלף ותתלי לחם לאכל ויבד
 ללש : ושכתי בשלום אל־בית אבי והנה
 יהיה לי לאלהים : והאבן הזאת אשר־שכתי
 סנהיה יהיה בית אללים וכל אשר־תתלי
 עשיר אשרט לה :
 וישלח עקב סנהיה לפניו אל־עשו
 אהי רעה שיעיר שדה אהם : ויצו אהם
 לאמר כה הארצות לאדני לשנו כה אפר
 עברה עקב עסלכו לפני ויאמר ערעה :
 ויהי שור האפר זאן ועבר ושפה ואשפחה
 להדי לאדני לסנארן בעניה : לי וישם
 חסללים אל־עקב לאמר באנו אל־אהי
 אל־עשו ונה חלף לקראתה וארבע סנות
 איש עם : וירא עקב סנה ויער לו ויסח
 את־העם אשר־אלו ואת־העמאן ואת־הנבר
 והעמלים לשני סנהיה : ויאמר אסרמא
 עשו אל־הבעה הזאת והפד והנה חסמה

ישלח וישב מקץ רגש

תִּשְׁלַח לְעֹלְיָהּ : יִשְׂרָאֵל וְיָאֵבֶן וְעָבַד אֱלֹהֵי
אֲבוֹת אֲבוֹתֵם וְאֱלֹהֵי אֲבוֹת יִזְחַק הַזֶּה הַאֲסֹר אֵלַי
שׁוֹב לְאַרְצוֹ לְמִלְחָתוֹ וְאִשְׁכַּח עִקְבוֹ :
כִּסְתִי מִלִּפְנֵי הַיָּמִים וּמִלִּפְנֵי הַחֹמֶת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדְּךָ כִּי יִמְלִי עֲבָדֶיךָ אֶת־
עֶרְוָתְךָ הַזֶּה וְעַתָּה הִתִּי לְשֹׁב מִתּוֹת :
הַעֲלֵנִי נָא מִדֶּם אֲדָם מִדֶּם עַשְׂרֵי כִּרְעָא אֲנִי
אֲלוֹ פְּרִיכָא וְהִנְנִי אִם עַל־כֵּנִים : וְאַתָּה
אֲסִרְתָּ הַיָּטֵב וְאִשְׁכַּח עִקְבוֹ וּשְׁמִי אֶת־יִזְחַק
דְּעֵל הַיָּם אֲשֶׁר לְאִי־סַפֵּר מִרֵב :

וְשָׁב יַעֲקֹב בְּאַרְצוֹ כִּמְעוּ אֲבוֹת בְּאַרְצוֹ
לְעַז : אֱלֹהֵי הַלְלוּת וְעָבַד יִזְחַק כְּדִשְׁבַּע
עֲשִׂיתָ שָׁנָה הִיא רַעַה אֶת־אֲדָמָה בְּעֵזָא וְהָא
לְעַד אֲתִיבְנֵי הַלְלוּת וְאַתְּבְּנֵי לִפְתֵי לְשֵׁי אֲבוֹת
בְּכַא יִזְחַק אֶת־דִּבְרֵיכֶם רַעַה אֶת־אֲבוֹתֵם :
יִשְׂרָאֵל אֲדָב אֶת־יִזְחַק מִלִּבְנֵי כִּרְעָא
בְּגַיִם הָאֵל לֹא וְעִשְׂתָּ לֹא כִּתְנֵת פְּסִים :
לִי גִדְתָּ יְהוָה כִּי־לִי עֵינֵי אֲבוֹתֵם מִלִּבְנֵי
אֲלוֹ וְיִשְׁמָא אֲלוֹ וְלֹא יִכַּח דְּבִרְוֹ לְשִׁלְמֵ :
בְּהַלֵּם יִזְחַק וְהָלֹם עַד לְאַחֵי וְיִזְחַק עַד
שָׁנָא אֲלוֹ : וְיָאֵבֶן אֱלֹהֵם שְׁמֵיכֶם נָא הַלְלוּם
הוּא אֲשֶׁר הִלְמִי : וְהִנֵּה אֲנִיטְס מִלְּמִיטִים
אֲלִימִים כְּתוּךְ הַשְׁמָה וְהִנֵּה קִסְמָ אֲלִימִי
וְגַם יִצְבֵּה וְהִנֵּה חֲסִבְתָּה אֲלִימִיכִים
וְהַשְׁתַּחֲוִי וְלִאֲמִרְתִּי : יִשְׂרָאֵל וְיָאֵבֶן לֹא אֲלוֹ
הַבְּהֵן הַמִּבְרָךְ עֲלִיט אִם־מִשְׁלֵי הַמִּשְׁלֵי כִּי
וְיִזְחַק עַד שָׁנָא אֲלוֹ עַל־הַלְלוּתִי וְעַל־
דְּבָרֵי : וְהָלֵם עַד הַלֹּם אֲלֵי וְיִזְחַק אֲלוֹ
לְאִתְּוִיאֲבֵר וְהִנֵּה הַלְמִי הַלֹּם עַד וְהִנֵּה
וְהַשְׁתַּחֲוִי וְעִשְׂתָּ וְאֲשֶׁר שְׁמֵיכֶם מִשְׁתַּחֲוִי
לִי : וְיִזְחַק אֶת־אֲבוֹתֵי וְאֶת־אֲלוֹ וְיִזְחַק
עֲלֵי וְיָאֵבֶן לֹא מִהַ הַלֹּם הוּא אֲשֶׁר הִלְמִי
כְּכַא נְבִיא אֲנִי וְיָאֵבֶן וְאֲלוֹתֵהּ לְהַשְׁתַּחֲוִי לָהּ
פְּרִיכָא : וְיִזְחַק־יָבֵן אֲנִי וְאֲבוֹתֵי אֲשֶׁר
הַיָּדְבִיר

וְהִי כְּכַא שְׁמֵיכֶם : פְּסִים וְפְרִיכָה הַיָּם
וְהִנֵּה לְשֵׁי עַל־הַיָּם : וְהִנֵּה כְּדִשְׁבַּע עַל־

שָׁבַע פְּרִיכָה וְהוּא כְּרִיכָה וְכִרְיָאָה כְּשֵׁי
וְהַרְעִינָה בְּאֵי : וְהִנֵּה שָׁבַע פְּרִיכָה אֶת־
עֵלוֹת אֲבוֹתֵיכֶם כִּי־יָאֵבֶן רַעַה כְּרִיכָה וְכִרְיָאָה
בְּשֵׁר וְתַשְׁבְּחֵנָה אֶת־עֵלוֹת הַפְּרִיכָה עַל־הַשְׁתַּחֲוִי
הַיָּאֵבֶן : וְתַאֲבִלְתָּה הַפְּרִיכָה רַעַה כְּרִיכָה
וְכִרְיָאָה הַבְּשֵׁר אֶת שָׁבַע הַפְּרִיכָה יִפְתָּ וְכִרְיָאָה
וְהַרְיָאָה וְיִזְחַק פְּרִיכָה : לִי וְיִשְׁוֹן וְהָלֵם
שְׁנֵיתָ וְהִנֵּה שָׁבַע שְׁבָלִים עֵלוֹת בְּכַח
אֲדָב בְּרִיכָה וְכִרְיָאָה : וְהִנֵּה שָׁבַע שְׁבָלִים
כְּרִיכָה וְשִׁדְחָתָה קָרִים עֲשִׂיתָ אֲבוֹתֵי :
וְתַבְלַלְתָּה הַשְׁבָּלִים הַכְּרִיכָה אֶת שָׁבַע
הַשְׁבָּלִים הַבְּרִיכָה וְהַמִּלְאוּת וְיִזְחַק פְּרִיכָה
וְהִנֵּה הַלֹּם : יִשְׂרָאֵל וְיָבֵן בְּכַח וְהַפְּסִים רַעַה
וְיִשְׁלַח וְיִקְרָא אֶת־לִי הַרְסִיטִי מִכְּרִיכָה
וְאֶת־לִי הַכְּסִיבָה וְיִזְחַק פְּרִיכָה לְחֵם אֲדָב
הַלֵּל וְאֶת־פְּרִיכָה אֲתֵם לְפְרִיכָה : וְיִזְחַק
הַשְׁבָּלִים אֶת־פְּרִיכָה לְאֲבוֹתֵיכֶם אֲנִי
כְּסִיבִי הַיָּם : פְּרִיכָה עֲנִי עַל־עַבְדְּךָ
וְעִשְׂתָּ אֵלַי כְּמִשְׁכֵּר בְּיַד עַד הַשְׁבָּלִים
אֲלֵי וְהִנֵּה עַד הַכְּסִיבִים : וְעַל־הַיָּם הַלֵּל
אֲדָב אֲנִי וְהוּא אֲשֶׁר כְּפִתְרוֹן הַלֵּל הַלְמִי :
וְכִסֵּם אֲתֵנִי עַד עַבְדִּי עַבְדִּי לְשֵׁר הַשְׁבָּלִים
וְכִסְפִּי לֹא וְיִזְחַק לֵט אֶת־הַלְמִיטִים אֲשֶׁר
כְּרִיכָה פְּרִיכָה : וְהִנֵּה כְּאֲשֶׁר פְּרִיכָה לֵט בְּן הַיָּם
אֲתֵי הַשִּׁיב עַל־בְּנֵי וְאֲלוֹתֵהּ הַלֵּל : וְיִשְׁלַח
פְּרִיכָה וְיִקְרָא אֶת־חֲסִיבֵי וְיִזְחַק כְּרִיכָה
עַל־הַיָּם וְיִזְחַק שְׁכַלְתִּי וְכַא אֶת־פְּרִיכָה :
וְעַל־אֱלֹהֵי הַיָּם וְיָאֵבֶן כִּי אֲנִי וְיִזְחַק
נָא עַבְדְּךָ דְּכִי בְּאֵי אֲנִי וְאֲלוֹתֵי אֲשֶׁר
בְּעַבְדְּךָ כִּי כְּסִיבֵי פְּרִיכָה : אֲנִי שָׁלַח
אֶת־עַבְדְּךָ לְאֲבוֹתֵי הַיָּם לְכֵם אֲנִי אֲרִיכָה :
וְיָאֵבֶן אֶת־אֲנִי יִשְׁלַח אֲבוֹתֵי וְהַיָּם
כְּכַא וְאֲנִי לֹא וְיִזְחַק הוּא לְבִיר לְכֵם
וְאֲבוֹתֵי אֲנִי : לִי וְיָאֵבֶן אֶת־עַבְדְּךָ
וְהַרְעִינָה אֶת־הַשְׁבָּלִים עֲנִי עַל־יָם : וְיָאֵבֶן
אֶת־אֲנִי לְאִי־יִזְחַק הַיָּם לְכֵם אֶת־אֲנִי
וְעַבְדִּי אֶת־אֲנִי וְהוּא אֶת־אֲנִי

דגש וידו שמת וארא

לה יהו על שם אחיהם יראו בנחלתם :
 ואני בבואי כפון מטה עלי רחל בארץ
 כנען בדרך בעוד בברית ארץ לבא אפרתה
 ותקברה שם בדרך אפרתה היא בית לזם :
 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר סר
 אלה : ויאמר יוסף אל אחיו בני לזם
 אשר נתן לך אלוהים בזה ויאמר קחם נא
 אלי תברכם :
 ואלה שמות בני ישראל הבאים
 מצרימה את יעקב איש וביתו באו : ראובן
 ששון לוי ויהודה : וששבר ובקן ונחש :
 דן ונפתלי גר ואשר : ויהו כל ענש ואז
 יהו יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים :
 וסוה יוסף וכל אחיו וכל הרוח והוא :
 ובני ישראל פרו ויורדו וירבו ויעצם במצ
 ראד ותמלא הארץ אדם : לוי יוסם מלך
 חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף :
 ויאמר אל עצמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
 מסו : הבה נתחכמה לו פרוצרה ויהי כר
 תמראה מלחמה ונאסר גם הוא על ענש
 ונלחם בגו ונלה סוד הארץ : והיוט עליו
 שרי מסים למען עלתו כבבלתם וכן ער
 מסגות לפרעה את פהם ואת דעמסם :
 ובאשר יעט אלו בן ירבה וכן יפרו וקצו
 מסני בני ישראל : ישאל ועבודו מסים
 את בני ישראל בפרה : ויסרה את חיהם
 בעבודה קשה בלס וכלכלים וכל עבודה
 בשמה את כל עבדלם אשר עבדו כזם
 בפרה : ויאמר מלך מצרים למלחה העבריה
 אשר שם הארז ספיה ושם השנה פעה :
 ויאמר גלדכן את העבריות דאיתן על
 האבנים אסין הא וספן : אלו וסבת הוא
 ויהי : והיוא תכלית את האלוהים לא
 עלו סאשר דבר איתן מלך מצרים וספיה
 את הילדים :
 ונבר אלוהים את ישראל ויאמר אלו אני
 ויהי : ונרא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב

וסלא דר אדכום תקון אהבם לא תספון
 לראות פני יהו כי עליט אל עבודה אבן
 ונא לו את דברי ארני : ישאל ויאמר
 אבתי שבו שברדלט מסע אכל : ויאמר
 לא טבל לרדת אס' יש ארזת תקון אקט
 נודט ג' לא טבל לראות פני האיש
 וארזת תקון אינט אקט : ויאמר עבודה
 אבן אלוט אהם דעלם כי ענים ליהוה
 אשקי : ונרא הארז מאלי ויאמר אר טרף
 סרף ולא ראיתו ע' נהה : הלעתם גם
 אהיה מעם פני ונרא אסן ותרדקם את
 שבתו ברעה שאלה : ונערה כבא אל
 עבודה אבן והגשר אינט אקט ונפשו
 קסאה בנפשו :
 יהו יעקב בארץ ספנים שבע עשרה
 שנה יהו וס' יעקב שני חיו שבע שנים
 ותדעום וסאת שנה : וברכו יס' ישראל
 לסת וקרא : לבנו לזספ ויאמר לו אמר
 אה סנאיתו ון בעליהו ש' ס' נא יהו סרת
 תבן ועשית עס'ו סר וסאת אל נא
 תהבתי במצרים : ולבבתי עם אבתי
 קסאיתו סמצרים קברתי בקברתם
 ויאמר אבני אעשה סכרה : ויאמר
 ה' נכבדה לוי וסכנה לו וסכנה ישראל על
 ראש הסכה : לוי יהו ארזי הדברים
 האלה ויאמר לזספ הנה אביה הלה וסח
 ס' ס' בני עלו איהנשה ואתאסרם :
 ונר לעלב ויאמר הנה בנה יוסף בא
 אלה ונתתק ישראל וסב על הסכה :
 ויאמר יעקב אל יוסף אל ער גראחאל
 בזה בארץ כנען וסרה אמי : ישאל ויאמר
 עלו יהני ססרה ותדעיהה סססיה לעל
 עסם וסתי אתאסרן ססאת לרעה אסרה
 אדה סלם : וסתי ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 בארץ ספנים ע' ס' אלה ס' ס' ס'
 ל' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 ס' ס' : וס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'

בשלח יתרו משפטים תרומה

ואלה המשפטים אשר תשים לפניך:

כי תקנה עבד עקרו עש לנפשו עבד
והשבעת וצא להנפשו תום: אם בנפו
נצא בנפו וצא אם בשל אשה הוא ותצא
אישו עמו: אם אדונו ויתן לו אשה
ולנהל לו בנים או בעות האשה וילדת
תהיה לאדונו והוא וצא בנפו: ואם אבד
אבד העבד אהבתי את אדונו את אשתו
ואת בני לא אצא הנפשו: והישו אדונו
אל הארץ ואישו אל העדה או אל
המקוה ורצע אדונו את אדונו בפרצו
ועבדו לעם: כי וכי יספר איש את בנות
לאשה לא תצא בעאת העברים: אם
לכה בעמך אדוניה אשר לו ובעת ההנהגה
לעם נכחו לא יושלל למקרה בבעדו ככה:
ואם לבנות העדה כמשפחם הקנות תשועה
לה: אם אהבת בחר לו שגורה כמותה
ולעמה לא תרע: ואם שלש אלה לא
תעשה לה תצא תום מן המס: ואל סבה
איש וסר מה יוקח: ואשר לא נזכה
והאלהים ינהגו וישפיקו קח כלום אשר
תום נשקח: וכי ינתן איש מלכדוהו להנהג
דערסו סנים טובוהו תהנהג לומו: וסבה
אביו ואביו סות יוסת: ונכב איש וקברו
והנצא בנה סות יוסת: ונכב אביו ואביו
סות יוסת: וכי ינתן אנשים והנהג איש
את רשעה דאבו או דאמיהו ולא ישת תצל
למשפח: אם תום ותחנהו בחייו על
משפחתי ונתנה הסבה בך שפיקו ויש
נרסו ונרסו:

סביר ומקושי את לכת פרעה ונתן
אשרתם ואקחה בפרעה ובקלותו ונתנו
סערים קראי ונתנו ומשפח: ואל ינתן
לעלה סערים כי כרה העם ונתנה לכל
פרעה ועבדיו אלה העם ונאמר סו ונת
שנית כי ינתנו את ישראל סעקתו:
ונאמר את דברו ואת עמו לקח עמו:
ונאמר לשם סעות רכב קחור וכל רכב
סערים ואלהם עליו: ונתנו ונתנו את
לב פרעה קחו סערים ונתנו אהבו בני
הקנה ונתן ישראל ונאם בני רפה:

משפח יתרו כהן מדין חתן משה את
פרעה אשר עשה אלהים למשה ולישראל
עמו כי הוציא ונתנו את ישראל סעקתם:
ונאמר יתרו חתן משה את צפורה אשת
משה אתו ולאחיו: ואת שני בנות אשר
יש להם האבד נתנם כי אשר ער היתנו דאמרי
נערה: ושם האבד אלהיך כי אלהי אבי
דנחיה ונתנו סערים פרעה: כי ונתנו יתרו
חתן משה ונתנו האשה אל משה אל
סביר אשר היא הנה עמו בני הארץ:
ונאמר אל משה בני ונתנו יתרו בן אלה
ואשתו ונתנו בנות עמו: ונתנו משה
לקחת ונתנו משפחה ונתנו ונתנו
איש לרעהו ולעמו ונתנו האשה: והספר
משה לו נתנו את כל אשר עשה יתרו
לפרעה למשפחה על אדונו ונתנו את כל
הסערים אשר קראתם בלחם ונתנו יתרו:
וינתן יתרו על קרבנותיה אשר
נתנה יתרו לישראל אשר היתה בה
במצרים: ונאמר יתרו קרוה יתרו אשר
היה אהבם סן סערים ויסך פרעה אשר
היה אהבם סערה ונתנו סערים: ונתנו
באשר כי ינתנו ונתנו סערים ונתנו כי סביר
אשר בני הארץ: ונתנו יתרו חתן משה ונתנו
תקחם לארץ ונתנו אהבו ונתנו ישראל
נתנו חתן סערים משה ונתנו הארץ:

ועבד יתרו אל משה לאמר: רבה
אל בני ישראל ונתנו יתרו חתן משה על
איש אשר רובו רבו למו תקוה את ישראל:
ותה תקוה אשר תקוה סאם ונתנו ונתנו
ותחשת: ונתנה ותחשת ונתנה שני ונתנו
ונתנו: ונתנו חתן סערים ונתנו חתנים
ונתנו חתנים: כי שמו לך דערסו

תרומה תצוה כי תשא ויקד

רח

לצפן הספירה ולקטורה הססים: אבנר
 שנים ואבנר סלעים לאפד נחשון: תעשו
 לו סבטש וסבטש בתוקם: קבל אשר אני
 סדאה אלה את סבנות הספון ואת
 סבנות כל צליו וכן תעשו: יחזאל תעש
 ארון עצי שטים אסמים ותעו ארס ואכה
 ותעו רתבו ואכה ותעו סכרו: וצפית אתו
 ערב סודר סכרת וסודן תעטב ועשית
 עליו דר ורב סכרב: וצפית לו ארבע
 סבטת ורב וצפית על ארבע פסנתו
 וצפית סבטת על צלע הארת וצפית סבטת
 על צלע השנית: ועשית ברז עצי שטים
 וצפית אתם ורב: ותבאת ארז-הבדים
 במבטת על צלע הארון לצאת ארז-הארן
 פוקם: במבטת הארון יהיו הבדים לא
 יסרו סכט: ונתת אל-פארן את הערת
 אשר אמן אלה:

ואכה תצוה: את בני ישראל ויקדו
 אליה שכתו וכן סתות לסאור ותעלה צו
 ססיד: באות סעז סעז לפרסת אשר
 על הערת שרה אתו ארון ובני סעזב עד
 בעד לפני יהוה ונתת סלם לרוחם
 סאת בני ישראל: ואכה תרב אלה
 את ארון אלה ותבנו את ססוד בני
 ישראל לרבט ל ארון ערב ואכה
 אלעד ואכה בני ארון: ועשית בני
 צפית לארון אלה לכתב ותפארת:
 ותעו רפר אל-תקס לב אשר סלאתי
 וכן תעו תעו את בני ארון לעש
 לרבט ל: ואלה תבנו את אשר יעשו וכן
 תפוד וסל וכתב סככז סככז ואכה
 ויש בני-עש לצפן אלה ורבני
 לרבט ל: ותם סוד את-הרב ואת
 סככז את-סככז ותעלה ותעו
 את-סככז: וי תעו את-סככז ורב
 סככז ויתעו סככז ויש סככז
 סככז ויתעו: ועו סככז ויתעו ויתעו

לו אל-שני סככזו ויתעו: ותעו סככז
 אשר עליו סככזו סככז יהוה ורב סככז
 ויתעו ותעו שני ויש סככז: ותעו
 את-שני אבני-שנים וסככז עליו סככז
 בני ישראל: יחזאל ששה סככזם על
 האבן הארת ואת-שנת הששה סככזים
 על-האבן השנית סככזם: סככז יהוה
 אבן סככז ויתעו ויתעו את-שני האבנים
 על ששה בני ישראל סככז סככזות ורב
 תעו אתם: וישק את-שני האבנים על
 סככז האבן אבן וכן לבני ישראל
 וישק ארון את-סככזם לפני יהוה על
 שני סככזו לוקח:

ונדבר יהוה אל-סככז לאבן: כי תשא
 את-ראש בני-ישראל לסככזם ויתעו אשר
 קבר וסכז ליהוה בפקד אתם לא-יהוה כום
 נגד בפקד אתם: ויהי יתנו כל-העבר על
 הפקדים סככזת סככז בשל סככז עשרים
 עדה סככז סככזת סככז סככז ליהוה:
 וי כל העבר על-הפקדים סככז עשרים
 סככז וסככז וכן סככז יהוה: תעו
 לא-יהוה וסל לא סככז סככזת
 סככז לכת את-שני סככז לפר על-
 סככזם: ותעו את-סככז סככז
 סככז בני ישראל ויתעו אתו על-סככז
 אלה סככז ויתעו לבני ישראל לוקח ויש
 יהוה לפר על-סככז: ויתעו
 יהוה אל-סככז לאבן: ועשית בני-סככז
 ויתעו ויתעו ויתעו אתו כן-אבל
 סככז וכן סככז ויתעו סככז: ויתעו
 ארון בני סככז את-יהוה ויתעו ויתעו:
 ויתעו אל-אלה סככז יהוה סככז ולא סככז
 ויתעו אל-יהוה ליהוה ויתעו
 אלה ליהוה: ויתעו יהוה ויתעו
 ולא סככז ויתעו ויתעו ל
 אלה ליהוה:

ועל סככז ויתעו בני-ישראל

בדר בהקוטי במדבר נשא

והפירתי אהבם והרבייתו אהבם והקיסתי
 את־בריתי אהבם : ישראל ואכלתם יין
 גזעו וישן ספני חישו הוציא : ונתתי ספני
 בתוככם ולא תגועל נפשי אהבם : והתהלכתי
 בתוכם והייתי לכם לאלוים ואהם תהיו
 לי לעם : אני יהיה אלהיכם אשר הוצאתי
 אהבם סארין סערום סהיל להם עברום
 ואשבר סמח עלכם ואולף אהבם קססיה :
 נדבר יהיה אליסיה במדבר סני
 באהל סיעד באהל לחישו חשני בשנה
 השנית לצאתם סארין סערום לאכו :
 שאו את־ראש מלך ענת בנ־ישראל
 למספתהם לבית אבתם במספר שמות מל
 זכר לגלגלתם : מן עשרים שנה ופעלה
 מל־יצא צבא בישׂראל מספרו אהם
 לצבאתם אתה ואחריו : ואהבם יהו איש
 איש למסח איש ראש לבית־אבותיו הא :
 לי ואלה שמות האנשים אשר יסמו אהבם
 לראובן אליעזר בן־שריאו : לשמעון
 שלחאל בן־צושיד : ליהודה נחשון
 בן־עסננדב : ליששכר נחאל בן־עזע
 לובין אליאב בנדחן : לבני זכר לאפרים
 אלישמע בן־עסדור למנשה גמליאל בן
 פדהצור : לבנימן אבדן בן־עזע : לזן
 אחיעזר בן־קסידו : לאשר פנעאל בן־
 זכור : לדן אליסף בן־דשאל : לגלגלי
 אחיעזר בן־עזען : אהל סיואי העלה נשיאו
 סמות אבותם ראשי אלפי ישראל הם :
 ישראל וקח סנה וארחן את האנשים האלה
 אשר נקבו בשמות : ואת מל העדה הקדוה
 באהל לחישו חשני ותהלדו על־ספתה
 לבית אבתם במספר שמות מן עשר
 שנה ומעלה לגלגלתם : באשר צה ויהי
 את־סיסה וקסס במדבר סני :
 נדבר יהיה אליסיה לאכו : נשא אד
 ראש בני גישון נסידם לבית אבתם
 למספתהם : מן עשרים שנה ומעלה עד

דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו
 אל־הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
 שבת להיות : שש שנים תרע שנה ושש
 שנים קסר סמקת את־קטואתה :
 לי ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה
 לארץ שבת להיות שנה לא תרע וסמקה
 לא תחיר : את ספתי סעידה לא תקטור
 ואת־ענבי גינה לא תבצר שנת שבתון
 יהיה לארץ : ויהיה שבת הארץ לכם
 לא־לה לה ולאדה ולאספה ולשכידה
 ולהושבה הגרים עקר : ולכהמקה ולחיה
 אשר בארצה תהיה כלתבואתה לאכל :
 יראו וספתי לה שבע שבת שנים שבע
 שנים שבע פעמים ותה לה וסי שבע שבת
 השנים משע וארבעים שנה : והעברת שופר
 הירועה בחדש השבועי בעשור לחישו ביום
 הכפרים ומכיר שופר בכל־ארצכם
 ומשילם את שנת הנסיונים שנה וסראתם
 דרוו בארץ לגלישכיה וכל הא תהי
 לכם וסבתם איש אל־אחיותו ואיש אל־
 סספיהו השם : ויכל הא שנת הנסיונים
 שנה תהיה לכם לא תחיש ולא תקטור את
 ספוליה ולא תבצר את־גינה : כי ויכל הא
 עש שנה תהיה לכם סתהסדה האכל את־
 קטואתה : בשנה השבת האאת השבו איש
 אל־אחיותו
 אם ברחמי מלס ואת־ספתי השסוד
 וספיתם אהם : ונתתי נסיונים בעתם
 ונתתה הארץ יסילה מן השדה יתן פרו :
 והשני לכם דיש את־בליד וכצור ישני את־
 עץ ואכלתם לחםם לשבע וישבתם לחם
 פארצכם : לי ונתתי שלום בארץ וסבתם
 ואת סעידו והשבתי סה רעה סדרארץ
 חרב לאת־עמרי פארצכם : ודססם את־
 איביכם ונפלו לפניהם לדרב : ודשו סס
 חסיה סיה וסיה ססם רכבה דישו תפלו
 לפניהם לפניהם לדרב : וסעודו אליכם

עלה קרח הקת

הקעט ע העליתו סאח ונת הלז
 דכלס להסתנו בחדר קרהשפר עמי
 גם השפר :

נדבר הנה אלמשה ואל אהרן לאמר :
 ואת הקת התדה אשר צוה הנה לאמר
 דבר אל בני ישראל וקחו אליה פרה
 אדסה חסיסה אשר אנדבה סום אשר לא
 עלה עליה על : ונתתם אתה אל אהרן
 הפקן והוציא אתה אל סוחר לסתנה ושחם
 אתה לפני : וקח אלעזר הפקן סדסה
 באצבעו והנה אל נכס פני אהל סועי סדסה
 שבע פעמים : וספר את דפרה לעיני את
 ערה ואת בשרה ואת דסה על פרשה יסורף :
 וקח הפקן עץ אהר וטוב וטני תלעס
 והשליה אליהו שפת הפרה : לי וכבס
 בגדיו הפקן ונתח בשרו בסיס וסר יבא
 אל הסתנה וססא הפקן שדה ערב : והספר
 אלה וכבס בגדיו בסיס ונתח בשרו בסיס
 וססא שדה ערב : וספי וספי איש סודר את
 אפר הפרה והניח סוחר לסתנה בסיס
 סודר והיתה לעדת בני ישראל לסכתה
 לס גדה הסאת דסא : וסאל וכבס האפר
 את אפר הפרה את בגדיו וססא עד
 הערב והיתה לבני ישראל ולגר הנה בתוכם
 להקת עולם : דנגע בסת לכל נפש אדם
 וססא שבעת יסם : דס ויתקמטו ביום
 השלישי וביום השביעי יסור וססא לא
 יתקמט ביום השלישי וביום השביעי לא
 יסור : כל דנגע בסת בנפש האדם אשר
 וססא לא יתקמט את סססן הנה סססא
 ונתרחה הנפש והס סססאל כי ס גדה
 לארצק עליו סססא ויהי עד סססאנו בו :
 ואת התודה אדם כרסות באהל כל דבא
 אל דסאל וכל אשר באהל וססא שבעת
 יסם : וכל כל סתח אשר אנדסיד סתל
 עליו סססא דסא : וכל אשר יגע על פני
 הסדה בליל יסרב או בסת שבעים אדם

וסי : לססה לו נסאל בוססי : אלה שסיה
 סאנסיס אשר שלח ססה להח את הארץ
 מברא ססה להשיע בדרגן ושיעע :
 וסאל ושלח אתם ססה להח את ארץ
 כנען וססר אלהם עליו זה בנגב ועליתם את
 הנה : וראיתם את הארץ סה הוה ואת
 העם הישב עליה הרוק הוה הרפה הסעס
 הוה אסרוב : וסה הארץ אשר דסא יסב
 בה הסוכה הוה אס רעה וסה הערים אשר
 הוה יסב בהנה הכסעיס אס סססערים :
 וסה הארץ הססנה הוה אסרה וססרה
 עז אסאלו והתקססם לתרתם ספרי הארץ
 ותססס יס בפר ענבים :

ובסר ערס בריצור בריצור בדרגן ונתן
 סוכסס בגי אליב וסאל בדרסלה בגי ראובן :
 וקסו לפני ססה וסנסיס ססגן ישראל
 ססססס וסאתים וסאל עדה קרצו סועד
 אססיס : וססלו על ססה ועל אהרן
 וססר אלהם וכל ססס פי כל העדה כלס
 קססיס וכוונסס ויהי וסרע התנעסא על
 קר הנה : לי וססס ססה וסל על פני :
 נדבר אל ערה ואל מל עדה לאמר בקר
 ונדע ונהי את אשר לו ואת הקדוש הקרוב
 אליו ואת אשר יסר בו קרוב אליו : ואת
 עשו קר לכם סססנה קרס וכל עדה : ונה
 בנה אש וססיס עליה קסרה לפני ונה
 סוד ונהי וססיס אשר יסר ונה הוה וס
 נקדוש וכל ססס בגי לוי : וסאל וססר
 ססה אל ערה שסססא בגי לוי : הסעס
 ססס כרהבול אליו ישראל אתכם סעדה
 יסאל להקרוב אתכם אליו לעבד את
 עדה סססן ויהי וססס לפני העדה
 לסרתם : ויסרב אלה ואת מל אהרן בגר
 לוי אהר וססססס נסססס : לכן אסססכל
 עדה הנעסס על יססס וססס ססססא פי
 הלטי עליו : ושלח ססה להח לתת
 וסססס בגי אליב וססס לא עולה :

אתה נקב

י

תעבד את אלהים כי יתקש הוא לך :
 כי תאמר בלבבך רבים היום האלה כמי
 אלה אכול לחושים : לא תורא מהם
 וכל תופר את אשר יעשה ויהי אלהיה
 לפרעה ולכל מצרים : הסטת הדלת אשר
 ראו עיניה והאלות והספחים ומגד קהלה
 והזלע הנטילה אשר הצאקה ויהי אלהיה
 כויצשה ויהי אלהיה לכל העמים אשר
 אתה ירא מפניהם : וגם אתה עולה ויפת
 ויהי אלהיה במ ער אבד השארים
 והנסתרים מפניה : לא תשרן מפניהם כי
 יהיה אלהיה בקרבה אל גדול ועזא :
 לוי וישראל ויהי אלהיה אלהי העמים האל
 מפניה מעט מעט לא תוכל בלתי סוד כי
 תרבה עליה מעת השדה : והגם יתה
 אלהיה לפניה והגם סחיהה בלתי סוד
 השתקם : וגם סחיהה ביה וקאבדת
 את ישימם סחיהה השתקם לא יתעב
 איש בקניה עד השמדה אהם : פסוק
 אלהים השרפן באש לא יתעבד בפה
 ויהי עליהם וקאבדת להם והגם בוי כי
 תושבת יהיה אלהיה הוא : ולא יתביא
 תושבה אל ביה ויהי תהם כפשו שקין
 תשקעו ותעב : תתעבט ביהם הוא :
 כל המעולה אשר אנכי מעות היום השדה
 לעשות לשון תחיו ודיבליהם וקאבדת
 וירשתם את הארץ אשר יושבע יהיה
 לאבותיכם : חכרת את כל הורה אשר
 והליקה יהיה אלהיה זה ארבעים שנה
 בסדור לשון עתה לשתה לשת את
 אשר בלבבך תחשב מעותי אמילא :
 וישנה ורעבה וקאבדת אתה אשר לא
 ידעת ולא ידעו אבתה לשון הורה כי
 לא על העולם לבדו יהיה תהם כי על כל
 סוצא פיריה ויהי תהם : ישאל סחיהה
 לא בלתי קעליה ויהיה לא בלתי יה
 ארבעים שנה : וקאבדת על לבבך כי באשר

ואמעהו ידוע יעבר לפני העם הזה והוא
 יגדיל אותם את הארץ אשר תראה :
 ונשב ביום מל בית פעור : ועתה ישראל
 ישבע אלהי העמים ואלי המושפלים אשר אנכי
 קלמד אתכם לעשות לפני תחיו וקאבדת
 וירשתם את הארץ אשר יהיה אלו
 אבותיכם נתן לכם : לא הספו על הדבר
 אשר אנכי מעוה אתכם ולא הגדעו סכנו
 לשמר את מעוה ויהי אלהיכם אשר אנכי
 מעוה אהבם : ענינים הראות את אשר
 עשה יהיה כבעל פעור כי בלתי איש אשר
 יהיה אנכי כבעל פעור השמידו ויהי אלהיה
 כהרבה : ואתם תדבקים ביהיה אלהיכם
 היום כלכם היום : ישראל ראה : למתתי
 אהבם היום ומשפלים כאשר צוני יהיה
 אלהי לעשות פן בקרב הארץ אשר אתם
 באים שמה לרשתה : ושמדתם ועשיתם
 כי הוא חסרתם ובעתלם לעני העמים
 אשר ישמעו את בלתי העמים האלה ואמרו
 רק עשיתם וגבון גדול יהיה הנה : כי
 סיענו גדול אשר ילו אלהים קרבים אלו
 ביהיה אלהי בקל יראנו אלו : ופי גו
 גדול אשר ילו היום ומשפלים צדקים ככל
 הנהיה הואת אשר אנכי נתן לפניכם היום :
 ויהי : עבד השמעון את המשפטים
 האלה ושמרתם ועשיתם אהם וישר יהיה
 אלהיה זה את הדבר ואת הנהיה אשר
 נשבע לאבותיך : וקאבדת וקרה ויהיה
 וקרה פיריה בסנת וקרה ארבעה דגנה
 וירשת וירשת שש אלהיה ועשית
 צאנה על הארץ אשר יושבע לאבותיך
 לזה קה : ביהיה תהיה סכל העמים לא
 יהיה בה עקר וקרה ובסנתה : והספר
 יהיה סנה בלתי ובלתי מעוה וקרה
 אשר יהיה לא ישימם קה ויהם ככל
 שנתה : וקאבדת את העמים אשר יהיה
 אלהיה נתן זה קאבדתם עתה עליהם ולא

עקב ראה שו טים

יש איתבנן יהוה אלהיה סברה :
לשמה את סנות יהוה אלוהיה ללכת
בדרך הלאה אתו : כי יהוה אלוהיה
סברה אל ארץ סבה ארץ נתלי טים
צניח ויהיה לתאם בבקעה ובר : ארץ
הטהר ויעלה נתון והאנה ורסון ארצות
לשם ורש : ארץ אשר לא כסבנה
האכל בה להם לא יתסר כל בה ארץ
אשר אכניה כרל וסבריה התצב נחשת
ואכלת חבבנה וברכה את יהוה אלוהיה
אל ארץ הטבה אשר נתנה :

ופסלי אלהיהם הגדעו ואזהרם את שמם
כיהקום יהוא : לא תעשו פן ליהוה
אלהיכם : כי אם אל הקום אשר יבר
יהוה אלהיכם סגל שששכם לשום את
שמו שם לשכנו הדרשו ובאת שמה :
ישראל והבאתם שמה עלהיכם והביתם
ותא סעשלתים ותא תרומת ודכם
ונדריכם ונדבתים ובטלה בפרכם
ותאנכם : ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם
ושבתכם בכל משלח דכם אתם וביתכם
אשר ברכה יהוה אלוהיה : לא תעשו
ככל אשר אנחנו עשום פה היום איש כל
הישר בעיניו : כי לא באתם עדעתה אל
הקטחה ולא הבלה אשר יהוה אלוהיה
נתן לה : ושבתם את מעודן וישבתם
בארץ אשר יהוה אלהיכם כטיל אתכם
והגית לכם סגל אוביכם ססביב
וישבתם בכם :

יהוה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
הקלה : את הברכה אשר תשקעו אל
סנה יהוה אלהיכם אשר אנכי סנה
אתכם היום : והקלה אם לא תשקעו
אל סנה יהוה אלהיכם וחסם סתורה
אשר אנכי סנה אתכם היום ללכת אתי
אלהים אדום אשר לא ידעם : והיה כי
יבאה יהוה אלוהיה אל ארץ אשר אתה
כא שמה לרשותה ונתתה את הברכה על
בר גרים ואת הקלה על בר שכל :
הלא חסו בעבר מעודן אברורה כטא
השטם בארץ הנעלי השב בערבה סל
הגלגל אצל אלוני סרה : כי אתם לגרים
את מעודן לבא לרשת את ארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה
וישבתם בה : כי וסבתם לשש את כל
הקום ואת הששפים אשר אנכי נתן
לפניכם היום : אלה הקום והששפים
אשר תסביו לשש בארץ אשר נתן
יהוה אלני אבתיה לה לרשתה כל היום
אשר אתם היום על הארצה : אבר
האבדו את כל הסכות אשר עבדשם
היום אשר אתם וישום אתם את אלהים
על הדרים הקום ועל הגבולה ותנה כל
עין רעון : ונתעום את סברתם ושבתם
למביתם וישוים השרפן קאש

ששפים וסורים תתורה בכל שעריה
אשר יהוה אלוהיה נתן לה לשבתה וסמס
את העם ששפדוק : לא יסמה ששפם
לא סבר פנים ולא יתקו שרד כי השרד
תשר שיעי חכסם ויסלף דבר צדיקים :
צדק צדק הרדף למנו תחיה וירשת את
הארץ אשר יהוה אלוהיה נתן לה : כי לא
הטע לה אשרה גלעין אצל סוכה יהוה
אלוהיה אשר תעשה לה : ולא יתקום לה
סוכה אשר שגא יהוה אלוהיה : לא
הופה ליהוה אלוהיה שור ושה אשר יהוה
בו טים כל דבר רע כי תעבת יהוה
אלוהיה הוא : קריקא כרנה באד
שערה אבריהוה אלוהיה נתן לה איש אד
אשה אשר תעשה את רע בעיני יהוה
אלוהיה לעבר בריתו : ונה וסברו אלהים
אדלים וישתה להם ולשמש או לרת או
לכל צבא השטם אשר לא צויה : והג
לה וסמט נרשית טיסב ותנה אתה נתן

תבקר לשנאה : והיה ביום ההוא את
 בלוי את אשר יהיה לו לא יוכל לבקר את
 בן הארצה על פני בן השנאה הבקר :
 כי את הבקר בן השנאה יביר לתת
 לו פי שנים בכל אשר יצאו לו פי
 הוא ראשית אלו לו משפט הבכרה :
 ישראל ברוחה לאיש בן סור וסורא אינו
 שלמע בקול אביו ובקול אמו וסור אלו ולא
 יאסע אלהים : והמשל בו אביו ואמו והענין
 אלו אלוקי עירו ואלו שער מסו : והכו
 אלוקי עירו בנט זה סור ולזה איש
 שלמע בקולו ואלו ולבא : והמשל כל
 איש עירו באבנים ואלו ובשרת הרת
 סורקה וכל ישראל יאסע וראו :
 והיה בן תבוא אל הארץ אשר ידע
 אלוהי עמו לה נחלה ורשתה וישבת בה :
 ולקחה כראשית : כל שר הארצה אשר
 תביא בארצה אשר ידעה אלוהי עמו לה
 וישבת במנא ולקחה אל תפוס אשר
 יבקר ידעה אלוהי לעפו שמי שם :
 ובאת אל תבנו אשר ידעה בסיס
 דמס והשרת אלו העותי היום לידעה
 אלוהי כי באתי אל הארץ אשר נשבע
 ידעה לאבותי לתת לט : לי וקח הפקו
 הסנא סורה והגידו לפני סנה ידעה
 אלוהי : וגניח והשרת לפני ידעה אלוהי
 איש אבד אפי תוד סורקה גער שם
 בסיס סעס והרשם לני גדול עניס דב :
 גרש אתם הסערים ונעטו ויהי עליס
 עבדה חשה : ותעלס אל ידעה אלוהי
 אבתיט וישמע ידעה את עלט ורא את
 עניט והתעלסו והתלעטס : והעניט ידעה
 סעוריס ביה חקה וכוניע נפיה ובסורא על
 ובאתוה ובסערים : ובאט אל תפוס תח
 גיש לט את הארץ הוה את גת ונת הל
 דבש : ושלח תח הכאתי את דאשה פח
 הארמה אשר נתתה לי ידעה והגידו לפני

תבקר בשנתה ותעבה האת בן ישראל :
 והצאת את דאשה הוה או את דאשה
 הוה אשר עלט את הדבר הרע הוה אל
 שעליה את דאשה או את דאשה וסקלתם
 באבנים ומתי : על פני שנים עדים או
 שלשה עדים ידעה חבת לא יוסת על פני
 ער ארד : יד העדים תהיה בו כראשונה
 להסילו עד מלהעם בארצה ובשרת הרע
 סורקה : כי יפלא סקה דבר למשפט בן
 רם : לם פון דין ללוי ובן נעע לנעע דברו
 רבת בשערה ומקט ועלית אל תפוס
 אשר יבקר ידעה אלוהי ס : ובאת אל
 הכניסם הלום ואל השפט אשר ידעה
 בסיס הרת ורשת והגידו לה את דבר
 המשפט : ועשית על פי דבר אשר יגיד
 לה כד תפוס הוה אשר יבקר ידעה
 ושרת לעשות בכל אשר ידעה : ואל על
 פי הוה אשר ידעה ואל המשפט אשר
 יבקר לה תעשה לא חסור כד דבר אשר
 יגידו לה יסור ושמאל : והאיש אשר יעשה
 כדוה לבלתי שלמע אל תבנו העטר לשרת
 שם את ידעה אלוהי או אלה השפט ונת
 האיש הוה ובשרת הרע כד ישראל : וכל
 העם יאסע וראו ולא ידע ער :
 כד תצא ללחמה על איבה ונתת
 ידעה אלוהי כדוה ושבת שבת : וראית
 בשבתה אשת ופחיתאר ותשבת בה ולקחה
 לה לאשה : ובאתה אל תוד ביה ונלחה
 את דאשה ועשיתה את ערניה : והסירה
 את שמלת עבה סעליה ותשבה בביתה
 כבתה את איבה והתאמה ידעה בסיס ואר
 זו תבוא אלוהי ובגלתה ונתתה לה לאשה :
 הוה אס לא תפנה בה ולחמה לנפשה
 סר לאי חקונה בסיס לא תהפסר בה
 חנה אשר עניתה : לי כד תהיון לאיש
 אפי שים האמת דאכה והאמת שטאה
 יגורו בים הארצה והשנאה ונתה נתן

כי תבוא נצבים וילך

ידעה אלויה והשתחויה לפני ידעה אלויה :
 וספרת בכל השבוע אשר נגדלת ידעה
 אלויה ולבינה אמה והלוי והגר אשר
 בקרבך : ישראל כי הכלה לעשר את כל
 סגור תביאנה בשנה השלישית שנת
 המעשר ונתתה ללוי לגר לתום ולאמנה
 ואכלו בשעריך ושבעו : ואסרת לפני יהוה
 אלויה בשעריך הקדש מדינות וגם נתתו
 ללוי ולגר לתום ולאמנה בכל מצותה אשר
 צויתני לא עברתי מצותה ולא שכחתי :
 לא אכלתי באי סגור ולא בערתי סגור
 בסגור ולא נתתי סגור למת ששעתי בקול
 ידעה אלויה עשיתי בכל אשר צויתני :
 השקפה מסעון קדשך מדינות וגר את
 עסק את ישראל ואת הארץ אשר נתתה
 לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת
 חלב ודבש :

עשר פרה ראש ולשנה : והיה עשית
 את דברי האלה הזאת והתקנה בלבב
 לאמר שלום יהיה לי כי בשורות לבי אלה
 למען ספוט הרהר את העממה : לא יאבה
 יהוה סלה לו כי או יעשן אף יהוה ונאמל
 באיש תלוא ורבעה בו כל האלה התקנה
 בספר הזה וספה יהוה את שמו מתחת
 השמים : והבדילו יהוה לרעה מכל שבמי
 ישראל ככל אלות הגויות התקנה בספר
 התורה הזה : ואמר העור הארצו בניכם
 אשר יקום סאריכם ותבדלו אשר יבא
 סארץ רחוק וראו את סבות הארץ הזוא
 ואת פתחיה אשר חלה יהוה בה : נפרח
 וסלה ערפה כל ארצה לא תזעזע ולא
 תצטח ולא יעלה בה כל עשב כספהפת
 סוס ועמרה ארמה וצבויס אשר עפה יהוה
 באפו וכתסו : ואסרו כל העוים עליה

אהם נצבים היום בלכם לפני יהוה
 אלהיכם ראשיכם שבטיכם וגויכם וסאריכם
 כל איש ישראל ספקם נשיכם וגר אשר
 בקרב סעריך ססיב עזיף עד סאב ססיה :
 דערה בקרית יהוה אלויה ובאלתו אשר
 יהוה אלויה כרת עסק היום : לי למען הקום
 אהה היום : לי לעם וראו יהוה לך
 לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע
 לאבותיה לאברהם ליתחק ויעקב : ולא
 אהבם לבדכם אנכי כרת את הברית
 הזאת ואת האלה הזאת : כי את אשר ישע
 פה עמט עבר היום לפני יהוה אלויה ואת
 אשר איננו פה עמט היום : ישראל כר
 אתם ועמט את אשר יסגו סארץ סאריים
 ואת אשר עברת בקרב גוים אשר
 עברתם : וסראו את ססעצילם ואת גליליהם
 עז ואבו ססר והרב אשר עסקם : פדוש סבם
 איש או אשה או סספחה או שכם אשר
 לבנו פנה היום משם יהוה אלויה ללכת
 עבר את אלויה היום והם פורשו סבם

עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה דברי האף
 גדול הזה : ואסרו על אשר עזבו את
 ברית יהוה אלויה אבתם אשר כרת עמם
 בהוציא אתם סארץ סאריים : וילכו ועבדו
 אלהים אחרים וספחו להם אלהים אשר
 לא ידעו ולא חלק להם : גרעאף יהוה
 בארץ הזוא להביא עליה את כל האלה
 התקנה בספר הזה : ויהי עמט יהוה מעל
 אדמים באף וכתסה וססר גדול וסאלבם
 אל ארץ אחרת גוים נוד : וססרלה ליהוה
 אלויה והגללה לנו וקבנו ערשילם
 לעשות את כל דברי התורה הזאת :
 וילך משו ודבר את דברי כרים האלה
 אל כל ישראל : ויאמר אלהם סוספה
 ועשרים שנה אנכי היום לא אובל עוד
 לצאת ולבא ויהוה אפי אלי לא תעבר את
 דודן הזה : יהוה אלויה נאי עבר לפניך
 הוא יססר את העוים והאלה סלפיה
 וירשטם יהושע נאי עבר לפניך כאשר דבר
 יהוה : לי ועשה יהוה להם כאשר עשה
 לסווח

דרך האזינו וזאת הברכה

לספרו השג שליכו תאכר להצאם אשר
השקיד אתם: תקנם דעה לנפחם ונשיחם
לכם קבלו סכונה אשר צויתו אתכם:
דוקו ומסנו אל תיראו ואל תפחדו כפניכם
ע: דעה אלוהי הוא ודעו עמו לא ירפה
ולא יעזוב: יחלו ויקרא משה ליהושע
ויאמר אליו לעזי ללתינא חוק ומסן עי
אשה סבא אתקנים סנה אל תארו אשר
ושבע דעה לאתכם לתת להם ואתה
סגורלת אתם: ודעה הוא ודעה לפניה
הוא דעה עמו לא ירפה ולא יעזוב לא
מקרא ולא מרת: ויקרב משה את ישראל
סומת ויקנה אל התבגים בני לו התבגים
אתארו פניה דעה ואל ילוננו: ויראל:
בנו משה אתכם לאמר סקן ויבע עינים
בכנה ונת השקפה בני הסבות: בבוא
לתינא לארא את ארסו דעה אלוהי
סדקם אשר יבנה סקרא אתדמורה הואת
גד לתינא לארא באענים: וקבל אתקנים
תבגים ותבגים ונפח סנה אשר בלתינה
להם וישפס תקנו ידכו וקרא אתדמורה
אלוהי ונתו לשמות את גלדגדו סמורה
במאת: ותקנים אשר לא ידעו ידעו וקרא
לדעה אתדמורה אלוהים בלתינים אשר
אתם סנים על סמורה אשר אתם יתקנים
את סמורה וקרא דמורה:

שאל אכיה גדרה וננה ואמר לה:
בבואו עיניו טים בבשרו בני אתם יעב
גבלת עינים לספסר בני ויראל: עי מלק
ודעה עמו וקרב תכל גמלו: יעצא
הארץ סקרי וברח: על ליתו ית: ה
ויבנה ירנה סאישן עמי: בלתי עמי
קו על סמורה דתק ויראל קנשו קנשו
יעצא על אכרה: דעה בני סקו ואת
עמי אל נכר:

וזאת הברכה אשר בנה משה אשר
תאזנים את בני ישראל לפני סומו: ויאמר
דעה ססעו בא וננה סמורו לט דמורו
סנה שאלו ואתה סרבנה קנשו סיסט אשר
נה לט: אף תבג עינים לתינא סנה
ונם קנשו לנלה קרא בדימורה: סנה
עיה סקו סנה סמורה סמלה סקו:
ועד בלתינה סנה בדימורה קנשו סקו
סדקו ויראל: עי ראשו ואליתו ועי
סמו ססור: וזאת לתינא ואת סנה
דעה סל ודעה ואליתו סמורו עי רב
לו עמי סמורו סמורה: י ודעו אשר סנה
ואתה אשר סמורה אשר סמורו ססור
סרבנה על ס סרבנה: סאמר לאכו
לאכו לא ראשו ואתארו לא רבי ואת
בני לא בני עי דעה אתמה וברות
קנשו: עי סמורה לתינא ותינא
ויראל עינים סמורה באשר ודעה על
סמורה: בנה דעה סיל וסל ותינא סמורה
סמור סמורם עמי וקנשו סמורה סמורה:
לתינא אשר עי דעה ידעו לתינא עמי
סמור עמי סמורה וכן סמורו לתינא:
סמור קנשו אשר סמורה דעה אתם
סמור קנשו סמור וקנשו ודעה סמור:
וסמור סמורה סמור וקנשו סמור וקנשו
וסמור סמורה סמור וקנשו סמור וקנשו
אין וסמור ודעה עמי סמור סמורה וקנשו
דעה וקנשו עמי סמור: סמור סמור סמור

סמור סמורה וקנשו סמורה וקנשו
סמורה: סמור סמור וקנשו סמור וקנשו
סמורה סמורה סמורה וקנשו סמור
סמור: עי סמור סמור סמור על
לתינא: סמור סמור סמור עי סמור
דעה סמורם אל סמורה וקנשו סמור
סמור סמור: סמור סמור סמור סמור
סמורה: סמור סמור סמור סמור סמור
סמורה סמורה סמורה סמורה סמורה
סמורה סמורה סמורה סמורה סמורה

קריאת החורה לתענית צבור

לעונת ולקראתך ותקלקט: ואמר רבה אמר
פ'רת קריית נגד קל' ערקו אנשיה וקלאח
אש'ה לא נהרוא בקל' נאמרין וקבל' נהוים ונאה
קל' תקים אשר אשתה בקרבן את' משעלה וזה
קיינא דהא אש'ה אפי' עש'ה עקה :

תנן ראם מלני בתם עפים ונח' ידיו אפ'רי
אריז ובה רבבות אפ'רים ובה מלני בעש'ה :

דנפיש לנור קרין ויהו תמיס ומתס: כמתים לומר
ח'ק קודם סוף ס'ים: והנחי ס'קל'ס ג'ר ח'ק ויהו
אש'ר: כמתים לומר ח'ק קודם קריס ומספיקין דרשו
ומנכרין כ'ר מן דוד :

קריאה לתענית צבור

תתל כ'שה אחר'תן ידעה אלתו ואמר
ל'ה ידעה ונחה אפה בעקה אשר הוצאת
סארן מצרים בכה גדול וק'ד תוקה :
ל'ה יא'קרו מצרים לאמר ב'שה הוצאתם
ל'ה אתם ב'תלים וכל'תם מ'של פני
הארצה ל'וב ס'תרון אפה וד'תם עלי' תענה
לע'נה: ותר' למ'תכם ל'ענות ול'ע'נה
ע'בדו אשר ו'ע'ש'ת ל'תם כ'ה ו'תעבר
אל'תם אר'בה א'ת' ו'תע'תם כ'קובו ה'ש'מים
וקל' תאריז ה'את אשר א'ת'תו א'תן ל'ר'ע'תם
ונ'לו ל'ע'תם: ונ'תם ידעה על' תע'נה אשר
ד'בר לע'ש'ת לע'ס: י' ואמר ידעה אל'

ברכות הפטרה

קודם קריאת ספסרו יומר כוכב מ :

ברוך אתה יהוה אל'הי ס'לה ק'ש'ל'ת
אשר ב'רת ב'נדי'ע'תם ט'ובים וד'עה ק'ד'בר'ת'ם
ה'תא'ב'ר'תם ב'א'ב'ת :

ברוך אתה יהוה ה'ב'ת'ר כ'ה'ת'ר
וב'מש'ע'ה ע'בדו ו'ב'י'ע'ר'אל ע'מ'ו וב'ג'ב'ע'ו
ה'א'ב'ת ו'צ'ד'ק :

הפטרה לתענית צבור

בשבת נה ר

וד'שו ידעה ב'ה'צ'ע'ו ק'ראת ב'ה'ת'ת
ה'ר'וב: ת'וב ר'ש'עו ד'ר'פו וא'יש א'תן ס'ת'ב'ת'תו
ו'ה'ש'ב אל' ידעה ו'ת'ס'ת'ה ו'אל' אל'ת'ת כ'ר
י'בה ל'ס'ת'ת: כ'י לא ס'ת'ב'ת'ו ס'ת'ב'ת'ת'ם
ו'לא יד'ב'תם ו'ד'ב'ר ו'אם ידעה: כ'ר י'ב'ר'ת
ל'ע'ת'ם כ'א'ר'ז ב'ן נ'ב'תו ד'כ'י ס'ת'ב'ת'ם
ו'ה'ת'ב'ת'ו ס'ת'ב'ת'ת'ת'ם: כ'י פ'א'ש'ר י'ד
ה'ל'ת'ם ו'ה'ש'ל'ג ס'ת'ב'ת'ת'ם ו'ל'ע'ה לא י'ת'וב
כ'י א'ת' ידעה א'ת' ה'א'ר'ז ו'ה'ל'ת'ה ו'ה'ס'ת'ת'ה
ו'נ'ת'ו ו'ר'ע ל'ד'ע ו'ל'ת'ם ל'א'ב'ל: ב'ן ידעה ד'ב'ר
א'ש'ר י'צ'א כ'פי לא י'ת'וב א'ל' ר'ת'ם כ'י א'ם
ע'ש'ה א'ת' א'ש'ר ס'פ'ע'תי ו'ה'ת'ל'ת'ם א'ש'ר
ל'ע'ת'ת'ו: כ'ר כ'ש'ת'ת'ה ס'ת'ו ו'י'ש'ל'ת'ם
ה'י'ב'ל'ת'ן ת'ב'ר'ים ו'ת'ב'ע'ת'ה ו'פ'ע'ת'ה ל'ע'ת'ת'ם
ו'ה' ו'קל' י'ע'י ה'ש'ת'ה ו'ק'א'ר'ב'ת: כ'ה
ת'ב'ע'ת'ו ב'לה כ'ר'ש ו'ת'ב'ת'ה ה'ס'פ'ר י'ש'ת'
ו'ת'ם ו'נ'ת'ה ל'ד'עה ל'ע'ם ל'א'ות ע'ת'ם לא
י'ב'רת: כ'ה א'ש'ר ידעה א'ש'ר ס'פ'ע'ת' י'ש'ת'
א'ת'ה כ'ר'ב'ת'ה ו'ל'ע'ת'ה ל'ב'וא ו'ת'ב'ת'
ל'ע'ת'ת'ה: א'ש'ר א'ש'ת י'ש'ת'ה ו'ת'ב'ת'
א'ת'ם י'ת'נ'ת' כ'י י'ש'ר י'ש'ת' ס'ת'ל'ו ו'ת'ב'ת'

כ'ה פ'ס'ת'ת'ה ל'ע'ר ל'ת'ת א'ת'ת'ם כ'רא'ת'ת'ם
ו'ת'ב'ת'ת'ה ל'ע'ר ל'ת'ת א'ת' ס'ת'ב'ת'ת'ם א'ש'ר
כ'י ל'ע'ר ל'ת'ת ת'רא'ת'ת'ם א'ש'ר ש'ב'ת'ת'
נ'ת'ת' ו'ת'ב'ר ל'ג'ב'ר ו'ש'ת'ה ב'כ'ר א'ל'ת'ר ס'ע'
ו'ת'ב'ת'ת'ת' ל'ע'ם ע'ר'ר'א'ש'ת' כ'ר: וא'יש ל'א'ת'ע'לה
ע'קה ו'ת'ס' א'יש א'ל'י'ב'א כ'ב'ל'ת'ת'ת' ו'ת'ס' ה'צ'א'
ו'ת'ב'ר א'ת' י'ש'ר א'ל'י'ב'א ד'ד'ר כ'ה'א :
כ'ה ו'ת'ס'ת'ה ל'ע'ר ל'ת'ת א'ת'ת'ם ו'ת'ב'ת'ם
כ'ה ב'כ'ר ו'ש'ל א'ל'ת'ר ס'ע' כ'א'ש'ר ע'ת'
ידעה א'ת' ו'ת'ס'ת'ה כ'ר ל'ע'ר ל'ת'ת א'ת'ת'ם :
ו'ב'ר ידעה ב'ת'ן ו'ת'ע'ב'ב ע'ת' ל'ע'ם ו'ת'ב'ר
ד'ש'ת'ת'ת'ה: ו'ב'ג'ב'ר ידעה: ו'ל'ע'ת'ה ו'ת'ב'ר
ידעה: ו'ת'ת'ה א'ל' ר'ת'ם ו'ת'ת'ן א'ת'ה א'ת'ם ו'ב'ב
כ'ר ו'ת'ב'ת': כ'ר כ'ר א'ל'ת'ת'ם ו'ש'ת'ה ו'ת'ב'ת'ת'
ו'ת'ס'ת'ת'ה ו'ת'ת'ה ל'א'ת' ע'ת': ו'ע'ן א'ת'ת' א'ל'
ב'ת'ם ו'ת'ב'ת'ת' ב'ת'ם ל'ע'ת'ת'ת'ם ו'ת'ב'ת'ת'ת'ם:
ו'ת'ב'ר כ'ה'ת' ו'ת'ב'ר א'ת'ה ו'ת'ב'ת'ת'ה: ו'א'מר
א'ת'ה ו'ת'ב'ת'ת'ה כ'ה ו'ת'ב'ת'ת'ת'ה א'ת'ה ו'ת'ב'ת'ת'
א'ת'ה ו'ת'ב'ת'ת'ת'ה כ'ה ו'ת'ב'ת'ת'ת'ה ו'ת'ב'ת'ת'ת'ה

עור פליהטלטים צדיק בקלסוחות * האל
 תאמן האמר וישעיה * תכפר וקנס *
 לשלדכרו אסת תצוק : מאן אסת הא
 ידע איתקט ומאנים ובריה ודבר אסת
 סדברה אחר לאילשוב רקס כי אל סדו
 מאן ונדקן אסת : ברוך אסת ידע האל
 תאמן בקלדכרו :

רמס גלציון כי הא בית סגן ולקכות
 נפיש תושע בקברה נקסו : ברוך אסת
 ידע קשכס ציון בקנה :

שקנע ידע איתקט פאלדו תבא
 עברה * וקכות בית דוד קשנה * בקנה
 נבא וקל לבט גלכסו לאילב ער * לא
 תקלו עד אמנים אתדבדו * כי קלס
 קלשע ולקשע לא שלא קבה נדו לעלס
 נש : ברוך אסת ידע נדו דוד :

קד פשעות קלדע : ואליאמר גרדנבר
 בקלה אלדעה לאמר בקבל וקלע ידע
 פעל עס ואליאמר הקיס תו אן ען
 נבש : קרבה אסר ידע לקיסים אשד
 לקרו אתשקולו וקרו באשד סקעתי
 וקחוקים בקרתי : וקחיל לרם קבית
 וקחמיל קד ולס טוב קנים וקנהת נש
 עקם אמלו אשד לא קרת : וקע דקד
 תאנים גלדעה לקרו וקנהת אתשס
 ידע לקוח לו לעקדים קלשער שקת
 סקלו וקחוקים בקרתי : וקחמילס אל
 נד קדש וקסחתיס קבית סקלתי עולתיס
 וקחתיס לקיון גלסוכתי כי בתי ביתהסלה
 קבא לקלדשקיס : נאס אדע ידע קבנן
 קדע וקאל עד אקנן אלו לקשעו :
 ברוך אסת ידע איתקט קלו השלס

סימן לקריאת חול המועד פסח

- סשך • תורא • קדש • בכסמא • פסל • במדברא • שלח • בוטרא •
- וח כחל יס א' מ סה ככח א סחז ככח א מ' ככח *
- וח מ סה ככח סכס סכס סוד סקילס מ דק מ *
- סשך • תורא • פסל • קדש • בכסמא • במדברא • שלח • בוטרא •

לשום ככח סכס סכס קרן רחא וחה אשד אלו מ' פסל ק' מ' מ' סחז אס ילספוד וקשעו

ליום ראשון הדול המועד פסח

סעול אמל את שקנה תקים ולמקנה
 זה סמז ולמקנה זה קלא קבילדקלה :
 וקרת לבנה בים נהא לאמר קבכד זה
 קשע ידע לו קצאני סכסכס : ונה לא
 לאת גלדעה וקשיון בוגלעו ולסן סתע
 תנה ידע קשע כי קד תלש וקשע ידע
 סכסכס : ולקרת אתשקנה נהא לקרת
 סכסכס קשע : יסל ונה קרנא ידע
 אילקרו סקעלי פאלע נקעו זה ולמקנה
 ונה זה : וקרת בלשסכסכס ליעה
 וקשע וקשע אשד ידע זה האנים
 ליעה : וקשע נסר וקשע קשע אס

וידע ידע אלמקנה לאמר : קדש לו
 קלדבור פסר קלדחם בנע וקאל בנס
 וקבנה לו הא : ויאמר קשע אל תעס
 וקד אתדעום נהא אשד קאסם סכסכס
 סכית עקלים כי קשע קד וקשע ידע
 אקסם סה ולא אמל סמז : סה אס
 וקשע קדש סכסכס : י ונה קרנא
 ידע אלקרו סקעלי וקשע וקשע
 וקשע וקשע אשד נקעו לאסכיה ונה
 זה ארו ונה נלע וקשע וקרת את
 וקרת נהא קדש נהא : שקנה תקים
 אמל בנה ובים סקעלי קד ליעה :

קריאה ליום ראשון על הודמם

עו חסם : לא יתהיה אחר דברים ליעה
 ולא יתענה על רוב לנסת אחר רבים
 להסות : חל לא תהדר בריבו : מי הפוע
 שור אבן או חסח פעה חשב תשיבט
 לו : קריאה חסד שגאה רבץ תחת
 כסאו ודלת מעובל עוב תעוב עס :
 י-אל לא תטה משפט אבונה בריבו :
 כדבר אשר תתקן וגמי ונדק אל תהדר
 כי לא יאצדק רשע : וחסד לא תקח כי
 חסד יער פקדים וסלה דבר עוקים :
 ובר לא תלחץ ואמם דעתם את נפש הור
 קרעים הייהם בארץ ספרים : ויש
 שנים תורע את ארצה ואספת את
 תבואתה : והשבעת תשכמתה תשכמה
 ואכלו אבלי עקה ויתרם תאכל תת
 תהיה בדתה לברכה ליתק : שבת
 ימים תעשה קצוה וכיום השבועי תשבת
 לקעו יום שורה וסלה ונפש בראתה
 ותר : וכל אשר אסרתי אליכם תסור
 ושם אלהים אחרים לא תזכיר ולא יסע
 ערפה : שלש רגלים תעל לי בשנה :
 אתיד תסות תשם שבעת יום האבל
 סנה כאשר עזתה לסעד תיש האבל
 קים תאת ספרים ולא ירא פני רבים :

יום שני
 רב תצד בסור סעשה אשר הרע
 בשנה ות האפי בנאת השנה באספה
 את סעשה סיהורה : שלש פעמים
 בקנה דאה מל-הורה אל פני הארץ
 דת : לא תחנף על תפא דסיהור ולא
 על תכל-הי ערפס : ראשית בפר
 אדמתה תביא בית דעה אלוה לא תביא
 נר בלב אס : אבי (והשנים)

ליום שלישי
 ואת דעה אלסיה סאלה תעלה
 אבנים בראשם וקבתי עליהם את
 ספרים אשר עי עליהם תאשנים

לא תהיה ערפתי וכל בכור אדם בבנה
 הפנה דעה קריאתה בנה סור לאסר
 סד את ואת אליו בלוק די הציאני דעה
 ספרים ספית עברים : חל בדתה פעה
 לשלח ותר דעה מלבסר בארץ ספרים
 סכר אדם ועד סכר בטה עליו אג וס
 ליהיה מלפסר רחם תכרים וכל בכור בני
 אמה : וזה לאות עליה ולספת בני
 ענה כי בלוק די הציאני דעה ספרים :

לרביעי

והקביתם אשה מלה ליהיה פרים בני
 בקר שנים וכל אד ושבעת כבשים בני
 שנה חסם ויה לבם : וסנהם סלה
 בלילה כסן שלשה עשרים לפר ושני
 עשרים לאל תעשה : עתה עשרון תעשה
 לכש האד לזבעת הנכשים : ועוד
 הסאת אד לכר עליכם : מלכו עלה
 תכר אסר עלה תסוד תעשה את אלה :
 סלה תעשה ליום שבעת יום להם אשה
 כתיבה ליהיה עלעלה תסוד תעשה
 תסם : וכיום השבועי ספרא קרם וזה
 לכם מלמאת עזרה לא תעשו :

ליום שני

יום שני
 אס כפי מלה ארשם אתה יעלי עלי
 לא תהיה לו בנה לא יתחיסון עליו נסח :
 אסדבל תחבל עליה רעה ערפא תסס
 תשיב לו : עי תא סתה לכה תא
 סלתי לעד כסה תשג דעה כתיבה
 על וסעתי דתקן אני : די אלהים לא
 תפל וסיה דעה לא תא : סאתה
 תסנה לא תאד כור בנה תת-הי :
 תהענה ליהיה לציאני שבעת יום דעה
 וסאם בים תסבי תת-הי : תגש-
 עיש תתק ל וסר בקנה סנה לא
 תאכל לבל תסדק את : לא תא
 עש סא ארשה בנה אסדע ליה

קריאה ליום שלישי של החמס

תיש האביב כי תיש האביב תיש
 סמנים: כל פטר רום ל וכל סמנה
 הטר פטר שור וזה: ופטר רסור הפרה
 בשה ואם לא הפרה ופטר כל בשר
 בנה הפרה ולא יראו פני ריבם: שבת
 יום הערב ויום השביעי השבת בריש
 ובקרי השבת: ות שבת פשה לך
 בבשר קצר חסם ונה האסף הקשת
 השנה: שלש פקסם בשנה דנה לך
 ופרה ארבע האון: וזה ארבע
 ישראל: קראויל טים ספנה וזרבה
 אי גבלה ולא יחסד איש את ארדו
 בעלה לראות את פני וזה ארבע
 שלש פקסם בשנה: לא תשם לך
 רכז רם ובער ולא ילך לבקר רם
 רב הפסח: ראשה בבשר ארבעה
 תביא ביה וזה ארבע לא תבשל עד
 בלבב אש: לביע (תקיים)

ליום רביעי

בשר וזה אל סנה בשר ויש
 בשנה השנה לזאקם פטר חרבה
 בריש הראשון לאור: וזה כר
 ישראל את הפסח בסוד: בארבע
 עשר יום בריש כהן המזבחים תיש
 את בשרו כל ימיו וכל סמנה
 תיש את: ובשר סנה אל בני ישראל
 לישת הפסח: בריש את הפסח בראש
 בארבעה ישי ים לריש כהן המזבחים
 בשרו סנה כל אשר עת וזה ארבעה
 בו דש בני ישראל: ל ויהי אשים ישי
 המסאים תיש יום ולא ילך לישת
 הפסח יום סנה ופרה ליש סנה לא
 ארבע יום סנה: ואמר המזבחים
 הפסח ישי וישת סמנים לישת אים
 וזה ירע ולכל המזבחים ישי
 בשרו בריש בני ישראל: ליש ארבע

אשר שבת: וזה נסן לבקר וזה לבקר
 ליש סנה וזכנה ל שם על ראש
 היר: ואיש לא יעלה עקר ומסאיש אל
 ברא בקר וזה נסן ופטר אל ירש
 אל סנה היר החמס: ל ויסל שני
 לזה אבנים קראוילם וישם סנה בבקר
 בעל ארבע סנה כאשר עת וזה את
 ויקח ברו שני לזה אבנים: עוד וזה
 ברו ויתעב עם שם וקרא בשם וזה
 ויקר וזה: על פני וקרא וזה וזה
 אל רום ורען ארד אפים ובהסד ואמת:
 גר חסר לאלים נשא עין ופשה וסמנה
 ונה לא ילה פטר: ען אמה על בני
 ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים:
 ובשר סנה וקד ארעה וקשר: ואמר
 אסרם סמאיתו חן בעיניה אדני לך נא
 אדני בקרבני כי עסקו שדעך הוא וכלת
 לעונת ולקשתת וקלחת: ואמר וזה
 אכר כרה ברה נה כל עקה ארעה
 נסלה את לא יברוא בכל הארץ וכל
 רעים וראה כל העם אשר אתה בערב
 אתה יענה וזה בירטרא הוא אשר אין
 עשה עק: לישתו את אשר אבני סנה
 היום בני ער סנה את הארץ והעני
 וזה ופטר וזה ופטר: הפטר לך
 פרה כהן ברה לישת הארץ אתה אתה כהן
 עלה פרה למקד ברה: כ את
 סמנים הארץ את סמנים השבת
 את הארץ סמנים: כ לא השמנה לאל
 נה כ וזה כהן שם אל כהן הוא: פד
 סנה ברה לישת הארץ ויש ארבע
 וישתם ונה לא יעלה וקרא לך וזה
 סנה: ולשם סמנים לנה נה
 בנה ארבע ארבע ויש את הנה ארבע
 וישתם: ארבע סנה לא יעלה לך:
 ישי את רב וכוונת הפסח שבת
 יום הארבע סנה אשר וזה לישת

קריאה יום רביעי של הוהמ פסח

שמה עמדי ואשקעה סוד יצונה יהיה לכם :
 ישראל ודבר יהיה אלימשה לאמר : דבר
 אל דבני ישראל לאמר איש איש ביינתוה
 שקמו לנפש או בדרך רחלה לכם או
 לדתכם ועשה פסח ליהוה : בהדש
 השני בארבעה עשר יום בין הערבים
 יקשו אתו על מצות וסדרים ואקלוה : לא
 ישעוהו סמנו עד בקר ועצם לא ישברו

ולאזרח הארץ : לרביעי (וה' זכחה)

קריאה לראש חדש

ונהי' הדיבס קורין ד' אבסין אין סוחטין מהם ולתן מוסיבס עליהם ולתן מנצטין נגויה . כד' קורלא נפרסס סוחטין
 (סיעת כ"ח) עד סוף ונחלמי מוסיבס . ולפי שיש נחלמי מוסיבס קטנה על גויה כבנת האין כס רק כ' סוכים (וישעין
 לביס כ' סוכים סתון נפרסס) לפי קול סתן ג'ם ודכ' לו וסמרת . וכלי סתן קולת מן וסמרת . וזה כנס .
 וסמרת סוכס . וסמרת קולת סולת סמרת עד ונחלמי מוסיבס . ונכסי קולת ונחלמי מוסיבס עד סוף :
 בחדר כח

וידבר יהוה אלימשה לאמר : צו את דבני ישראל ואמרת אליהם את
 דברני לחמי לאשי רים גיהו השמרו להקריב לי במעוהו ואמרת
 להם זה האשה אשר הקריבו ליהוה בבשים בני ישנה המיכם ושנים ליום
 עלה הקוד : את דבבש אתה מעשה בבקר ואת הבבש השני מעשה בין
 הערבים : ועשירית האפה סלת למנהה בלולה בשמן בתחת רביעת התין :
 עלה הקוד מעשה בנה סני גרים גיהו אשה ליהוה : ונסכו רביעת התין
 לבבש האחד בלדש הסך גסד שכר ליהוה : ואת הבבש השני מעשה
 בין הערבים במנהה הסך ונסכו מעשה אשה רים גיהו ליהוה :
 וביום השבת ושני בבשים בני ישנה המיכם ושני עשירית סלת מנהה
 בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשפתו על עלת הקוד ונסכה :
 ובראש השבת הקריבו עלה ליהוה ברים בני בקר ושנים ואל אחד
 בבשים בני ישנה שבעה המיכם : ושלשה עשירית סלת מנהה בלולה
 בשמן לפר האחד ושני עשירית סלת מנהה בלולה בשמן לאל האחד :
 וגשון עשירית סלת מנהה בלולה בשמן לבבש האחד עלה רים גיהו
 אשה ליהוה : ונסכיתם רצין יהוה יהוה לפר ושלשית התין לאל ורביעת
 סתון לבבש גון : ואת עלת הדש בנדשו דדש השנה : ושליד ענים אתה
 לרפאת ליהוה על עלת הקוד מעשה ונסכו

קריאה לימי תשובה

יום ולשון של חטוב קרין נסמן מן וימי יום כלת סכס פד (מסכת כהונה) . לוי עד מלח קודש . לישראל פד נחמן
ק פרישט . כיום מי של הטוב קרין נסמן כיום כמי פד מולח קודש . לוי עד ק טשי . לישראל כיום ככשי .
וכן כבוד כזה כבאר ביתם . כיום כלמי קרין כיום כלמי וכיום רביעי . כיום כמי קרין כיום ככשי וכיום
כמישי . כיום חמישי קרין כיום כמישי וכיום רביעי . כיום כמי קרין כיום ככשי וכיום רביעי .
כיום . לוי עד מלח . לישראל מ לרמ טוב . כמי קרין כיום כמישי . כיום קרין כיום ככשי עד מלח
כמישי . ולס כול רמ קרין כולהמל ולימי כיום ככשי . כיום כמישי קרין נסמן כיום ככשי עד מלח
כיום . לוי עד מלח . לישראל כיום ככשי עד ק טשי עד מלח :

לחמאת : ולכות השלמים בקר שנים אלה
תספה שתיים תספה תספה בקרשנים בגרשנה
תספה זה קרבן גדשון בקרשנה קרבן
כיום השלי הקריב נתגאל בקרשנה
נשיא ושכר : הקריב את קרבנו קערת
בספה אלה שלשים וסאה ספקלה סוק ארז
בספה שבעים שקל בשקל הקדש שנים
כלאים סלה בלילה בשמן למענה : קר ארז
קערה והב סלחה קערת : פר ארז בקר
ארז ארז בקרשנה בקרשנה לעלה : קר
ענים ארז לחמאת : לכות השלמים בקר
שנים אלים תספה שתיים תספה תספה בקרשנים
בגרשנה תספה זה קרבן נתגאל בקרשנה :
כיום השלשי נשיא לבני זבולו אליאב
בדחלן : קרבנו קערת בספה אלה שלשים
וסאה ספקלה סוק ארז בספה שבעים שקל
בשקל הקדש שנים כלאים סלה בלילה
בשמן למענה : קר ארז קערה והב סלחה
קערת : פר ארז בקרשנה ארז ארז בקר
ארז בקרשנה לעלה : קרשנה ענים ארז
לחמאת : לכות השלמים בקר שנים אלים
תספה שתיים תספה תספה בקרשנים בגרשנה תספה
זה קרבן אליאב בדחלן :
כיום דכילי נשיא לבני ראובן אליאב
בדחלן : קרבנו קערת בספה אלה שלשים
וסאה ספקלה סוק ארז בספה שבעים שקל
בשקל הקדש שנים כלאים סלה בלילה
בשמן למענה : קר ארז קערה והב סלחה
קערת : פר ארז בקרשנה ארז ארז בקר
ארז בקרשנה לעלה : קרשנה ענים ארז
לרמאת

ויהי בזמן פלוח משה להקים את
המקדש ויספה ארז וקרבש אתו ואת כל
כליו ואת הסופות ואת כל כליו ויספם
ויקרבש אתם : וקריבו נשיא ישראל ראשי
בית אבתם הם נשיא המלח הם העמדים
על המקדים : וקרא את קרבנם לפני
יהוה ששענול עב ושני עשר בקר עולה
על שני הנשיאים ושור אחד וקריבו אותם
לפני המזבן : ואמר יהוה אל משה לאמר
קח ספאת יהוה לעבד את עבדת יהוה סועד
ונתתה אותם אל יהוהם איש קר עבדתו :
ויקח משה את העולה ואת הבקר נתן
אותם אל יהוה : את שתי העולות ואת
ארבעת הבקר נתן לבני גרשון קר עבדתם :
והבן ארבע העולות ואת שבעת הבקר נתן
לבני סודי קר עבדתם בני אהרן בקר
אשר נתן : והבן קרה לא נתן קר עבדת
יהוה עלים בספה נשיא : וקריבו
הנשיאים את קרבן המלח כיום תספה
אתו וקריבו הנשיאים את קרבנם לפני
המזבן : ואמר יהוה אל משה נשיא ארז
ליום נשיא ארז ליום קריבו את קרבנם
לכות המזבן : ויהי הקריב כיום
הראשון את קרבנו נתתו בקרשנה
לכות יהוה וקרבנו קערת בספה אלה שלשים
וסאה ספקלה סוק ארז בספה שבעים שקל
בשקל הקדש שנים כלאים סלה בלילה
בשמן למענה : קר ארז קערה והב סלחה
קערת : פר ארז בקרשנה ארז ארז בקר
ארז בקרשנה לעלה : קרשנה ענים ארז

ס וקרא : וכל יום יום מן רמ וקרא פד רמ כיום כיום סרין כיום אים : וכיום לר ואת תבונה
סופות וסאה מ לר ספ סה כל סטי יום יום סרין רמון כל ספ סרין :

קריאה לימי הנוכה

רמז

את-משה בן עשה אתה-משה

הי רצון מלפניו למה לפניהם הניחם מן
 והי רצון מלפניה זהה אליו ואלו אבותי
 שתאור היום בקרנה הגדול על נשמתו
 בדישון דמיתולוגיהו קצפרים וסופוסין
 וקשבתיו וקולאין על עמא בדישא ישראל
 רבוט של עולם סגנים והגל הנה עיפוי
 בדישי לאמר בדישא דאיהו-הגלית עין
 לא ראתה אלוהים ולהק' הי רצון מלפניה
 זהה אליו ואלו אבותי שבאם אני עקרה
 מישבם (פלוגי) שקראתי בתורה פרשה של
 הנשיא נחם אני יאירו נא עלי כל גזעין
 בדישון וכל האורות הקדושות הגלולות
 בקדושת זה השבם להבין ולהשכיל בתורה
 וקראתה לעשות רצונה כל ימי חי אני
 ורעי נרע רעו פשעה ועו עולם אמן

קריאה לפורים

שבת יז
 ויבא עמלק וילחם עם-ישראל בפרדים :
 ויאמר משה אל-יהוה בחרטום אנשים
 וצא הלחם בעמלק כחך אינך נעב על-ראש
 הנבעה וספה האלוהים בניו : ויגש יהוה
 באשן אסרו משה ואלהם בעמלק וספה
 אהרן וזרעו על-ראש הנבעה לי והיה
 כאשר דרם-משה ידו בבר ישראל הנער
 ינה ידו והגר עמלק : ויהי משה בדרם
 וישראבו גישים טהורין ושב עליה ואהרן
 והזר המסב בדריו סוה אוד וסוה אוד ויהי
 דיו אסנה עדיבא הקסם : והגלם והעני
 אתה-עמלק ואתה-עם לשרדוב : ויאל ויאמר
 זהה אר-משה קרב-אמא וקרב בלשר וקום
 באני והעני קרמה וסוה אהרן
 עמלק סוהה הקסם : וכן סוה מוסם
 וקרא-עם זהה גמי : ויאמר קרדי על
 כס יה מוסם ליהוה בעמלק סוד קד

והרע בדישון : קרבנו קצרה-כסף אתה
 שלשים וסאה משקלה סוהק אוד לסקף
 שבעים שקל בשקל הקדש שנידים : מלאים
 כלה גלולה בשמן למתנה : בנה אתה
 עשרה והב סלוא קמח : פרי אוד
 בוד-בד אל אוד כבש-אוד בוד-שנת
 לעלה : שגיר-ענים אוד למסאת : ולובת
 השלטים בקר שנים אולם חמשה עשרים
 חמשה כבשים בנרשנה חמשה יד קרבן
 וזרע בוד-עין :

ואת רגעת המופת בזה המסע אליו
 סוה נשאי ישראל קצרה כסף שנים
 עשרה סוה-כסף שנים עשר פנות והב
 שנים עשרה : שלשים וסאה הקערה
 הארת לסקף ושבעים סוהק האוד כל כסף
 הכלים אלפים וארבע-סאה בשקל הקדש :
 כפות והב שתים-עשרה סלוא קמח
 עשרה עשרה בנה בשקל הקדש בל-הב
 הכפות עשרים וסאה : בל-בד-לעלה
 שנים עשר פרים אולם שנים-עשר כבשים
 בנרשנה שנים עשר וסוההם וסגרי ענים
 שנים עשר למסאת : וכל בדי וסוה
 השלטים עשרים וארבעה פרים אולם ששים
 עשרים שלשים כבשים בנרשנה ששים ואת
 רגעת המופת אודי חמשה אודי : ויבא
 משה אל-אהל מועד לדבר אלו וישמע
 את-הקול מפי אלו מעל הכפרת אשר על
 און העדה סכין עני הרבים ודבר אלו :
 ודבר זהה אל-משה לאמר : דבר אל-
 אהרן ואמר-אליו בהעלוקה איד-נערה אל
 סל פני הסוהה יאוד שבעת הברות :
 ג-גש בן אהרן אר-סל פני כסוהה העלה
 קרמה באשן ענה זהה את-משה : ויהי
 סוהה הסוהה חמשה והב ער-עכה עד
 קרמה סוהה נא כסוהה אשר הראה-יהוה

סליחות לשני וחמישי ושני

<p>אל מלך יושב על כסא רחמים • מתנהג בחסדות מוחל עונות עמו • מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשור ורוח • לא ברעתם תגמול יי הורית לנו רומר (מדות) שלש עשרה • זכר לנו היום ברית שלש עשרה • כמו שהודעת לענו מקדם • כמו שבתוב ירד ידוה בענו ויתיצב עמו שם ייעבר ידוה על פניו ויקרא :</p>	<p>אל ארך אפים אתה • ובעל רחמים נקראת • וירד תשובה הורית • ונדלת רחם ותסדיק תזכר היום ובכל יום לזרע ידידך • תפן אלנו ברחמים • כי אתה הוא בעל הרחמים • בתחנון ובתפלה פניך נקדם • בהודעת לענו מקדם • מתרון אפק • שוב כמו בתורתך כתוב • ובצל כנפך נחסה ונתלונן כיום וירד ידוה בענו • תעבר על פשעות מחה אשם • כיום ויתיצב עמו שם • תאזן שועתנו ותקשיב מנו מאמר • כיום ויקרא בשם ידוה ושם נאמר :</p>
---	---

ייעבר ידוה | על פניו ויקרא :

ידוה | ידוה אל רחום ותנון ארך אפים ורחיחסד ואמת : נצד
חסד לאלפים נשא עון ופשע ותטאה ונקה : וסלחת
לעוננו ונתקאתנו ונתלקנו :

סלח לנו אבינו כי חטאנו • מחל לנו מלבנו כי פשענו : כיר
אתה אדני טוב וסלח ורחיחסד לכל יראיך :

סלח לנו אבינו • כי ברב אצלתנו שגינו • מחל לנו מלבנו כי
רבו עוננו :

וּדְשִׁיעָה יְהוָה כִּי־נָמַד הֵסִיד כִּי־פָסוּ אַמּוּנִים מִבְּנֵי אָדָם : לוֹלִי יְהוָה
שְׁתַּעֲה לְנָו בָּקוּם עָלֵינוּ אָדָם־אִנִּי חַיִּים בָּלָעוּנוּ בְּדַרְזוֹת אָפֶס בְּגוּבָה
כִּרְחֹם אַב על בָּנִים בֶּן הַרְהֵם יְהוָה עָלֵינוּ : לַיהוָה הַיְשׁוּעָה
עַל עַמֶּךָ בְּרַבְתָּהּ סִלָּה : יְהוָה צַבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁנָב לְנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה : יְהוָה צַבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹמֵט בְּךָ : יְהוָה
הַיְשׁוּעָה חַמְלָךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם כְּרָאֵנוּ : סִלְחָנָא לַעֲזֵן תַּעֲם הַזֶּה
בְּגִדְרֵי חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לַעֲם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנְּהַה :
וְשֵׁם נֹאמֵר * וַיֹּאמֵר יְהוָה סִלְחָתִי בְּדַבְּרֶךָ : נָשָׂא אֱלֹהֵי אֲנָךְ
וְשָׁמַע פִּתְּךָ עֲיִינֶךָ וּרְאָה שְׂמֻמָּתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ
עָלֵינוּ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אָנֹחְנוּ מִפְּלִיָּם תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי
עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדֹנָי שְׁמִעָה אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי תִּקְשׁוּבָה
נַעֲשֶׂה אֵל תְּאַתָּר לְמַעֲנֶךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עֵינֶךָ וְעַל עַמְּךָ :

אלהינו ואלוהי אבותינו

יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ תַּחֲנֶנֶה עוֹרְכִים * שָׂחָם מִצְרַיִם וּלְהַיְשָׁע צְרִיכִים *
צְרִידָהּ עָלֵיהֶם עַל מַאֲדִיכִים * כֵּל זֹאת הַגִּיעַתָּם וְשְׁמֶךָ
מְבָרְכִים : חָלִי וּמְכָאוֹב לַהֲתֻבַת לֹא נִמְכַר * עַל־בִּיבִים מַנְעַר וּמִתָּם
לֹא הוֹכֵר * קְדוֹשׁ בְּיַדְךָ לַפְתָּח מוֹסַר * כֹּאמְנוֹתֶךָ הַנִּקְיָה וְלֹא
כְּאִמְנוֹת בְּשׁוֹר : הַלְלוֹשׁ צְדָקָה וּלְבִמְעִיל עֲטוּיָה * וּמִפְּקֹה עֲצוּמָה
מִתַּנְּוֹן רַמְיָה * קוֹמָם עֲדַתְךָ מִנְּפִילְתָּה הַמַּטְוּיָה * בְּכֻתְךָ הַנְּרוֹל
וּבִוְרֵעֶךָ הַנְּטוּיָה : מוֹעִים אִמְרִים נִחְלָתְךָ לַחַבֵּל * בְּבוֹדְךָ לְהַמִּיד
וּכְהִלֵּל לְהִתְבַּלְבֵּל * כָּל וְגִבּוֹ לַאֲלוֹת לְקַבֵּל * יְדֵאתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
לְנִטְוֹשׁ וּלְגַבֵּל : בְּאֻהַבְתָּךְ וּבְחַמְלַתְךָ מִנִּשְׂאָ וּמִנְטוּל * עֲצָתָם
הַסַּכָּל וּמַחְשֻׁבָּתָם הַבְּטוּל * רוּחַ תִּנְרוֹת מַבְיַעֲתָם הַטָּל * וּמִלְאָךְ
אֲבִוְרֵי דַתְּהָ וּמִלְטָםל : בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְשֵׁם קָדְשֶׁךָ הַמִּהְלָל *
נוֹרְאוֹת הַפְּלֹא לְבַל בְּגוּיָם יִתְחַלָּל * יוֹעֲצֵי רַעַת תּוֹלִידֵי שׁוּלָל *
וּבְהֵם תַּעֲזוֹל כְּאֲשֶׁר כִּי נַתְעוֹלָל : מַקִּים מַעֲפָר דָּל וְאִבְיוֹן מֵאִשְׁפָּה *
בְּנִסְתָּךְ אַל תִּתֵּן לְכַלּוֹת וְלִתְרַפָּה * אִם בִּפְסוּדֶךָ מַתְעַצֵּלַת וּמִרְפָּה *
עַל כָּל פְּשָׁעֶיךָ אֲהַבְתָּךְ הִנָּה מְרַפָּה : יִתְרַה חַתְּוָם לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
הָאֲדוּנִים * בִּין כְּךָ וּבִין כְּךָ קְרוֹאִים לְךָ בְּנִים * נְחַמֶּיךָ יְקַדְמוֹנוּ

אלהינו

א ב כ ד ה ו ז ט י כ ל מ נ ס ע פ צ כ ח טו יט כג כד כה כו כז כח כט לו לז לט לך
מחמס יז כב ג ד ה ו ז ט י כ ל מ נ ס ע פ צ כ ח טו יט כג כד כה כו כז כח כט לו לז לט לך

סליחות לשני

אלהי עליונים ותחתונים * טרם ישמפוני המים הזורגים: תפצי
קרבתך על כל תפאות * תחיישה לנו ישועות הנפאות * קדוש
עשה עמכם לטובה אותי חוק ואמין גואלם יהיה צבאות: אל מל ובי
נשא לבבנו אל בפים אל אל בשמים: תבוא לפניך אגת אסור כגדל
ורעה הוטר בני המותה: לאדני אלתינו הברכים והסליחות כי
מרגנו ב: טרם אבוי

אלהים בישראל גדול נודעת * אתה יהוה אבינו אתה: בכל
קראנו אליך קרבנו: רם ונשא אתה בקרבנו: גמלתנו
הטובות בחובינו * לא בצדקותינו וביושר קרבנו: דודנו גם כי
זנחנו * נאלנו פי עבדיך אנחנו: הננו בעוננו עד דכא * ותקצר
נפש לך מתכה: ואיה חסדיך הראשונים עמנו * מעולם ועד
עולם נאמנו: זעף נשא ותש פתנו * יהוה אל באפה תוכיחנו:
הלקלות רבות בלו בשרגנו * נא אל באפה תישרנו: מורה הצרות
אין להספר * איה שוקר ואיה ספר: ידענו רשענו כי פשענו כי
אמת עשית ואנחנו הרשענו: כעם וחרון מנו יחדל * כי קטון יעקב
ודל: לחץ יוסר ועול מנו יחבל * כי כשל פח הסבל: מנת מדתנו
לא חננה * כי נשארנו מעט מדרבה: נחם על הרעה לאמתך *
מטה כלפי חסד אמנותך: סלחת אם עזיני ענו בנו * עזרנו כי
עליך נשענו: ערפנו כוף קי להשתעבר * באהבה וביראה
אותך לעבוד ולכבד: פוקדיך קדשו צומות לקבוע * דעתם קצרה
צרכם לתבוע: צקון לחשם אליך תבא * חתל לאיש איש נגעו
ומכאובו: קול יעקב נחם מתחומותיה * תשמע השמים מכון
שבתך: רודה רוחך באף תכלה: שנת שלומים לריב ציון תגלה:
שרת ודת מנער קנותנו * ואל תשליכנו לעת זמנתנו: העינו
לשמאל וימינה תקרבו * ככלות כחנו אל תעוכנו: תביט ותציץ
ותשגיח להחיות * התאזר בחנינותך תחלבש בצדקותיה *
תחפסה ברחמיך ותתעטף בחסידותך * ותבא לפניך מנת טובה
וענותותך: אל מל ובי

מלאכי רחמים משרתי עליון * חלו נא פני אל במיטב

הַיּוֹן • אוֹלֵי יְחוּם עִם עֵנִי וְאַבְיוֹן • אוֹלֵי יְרַחֵם : אוֹלֵי
 יְרַחֵם שְׂאֵרֵי יוֹסֵף • שְׂפָרַיִם וְנִבְזִים פְּשׁוּטֵי שְׂסֻפָּה •
 שְׁבוּיֵי חַנּוּם מְכוּרֵי בְּלֹא כֶסֶף • שׁוֹאֲנִים בַּתְּפִלָּה
 וּמְבַקְּשִׁים רִשׁוֹן • אוֹלֵי יְרַחֵם מֵעַנִי כְּבֹל • מִלְּמַדְי
 מִכּוֹת בְּעַנְיִי סֶבֶל • מְנוּד רֹאשׁ נְתוּנִים בְּיוֹשְׁבֵי תַבַּר
 מִשָּׁל בְּעַמִּים בְּקֶצֶף וּבְיוֹן • אוֹלֵי יְרַחֵם וְיָרָא בְּעַנְי
 עַמּוֹ • וַיִּקְשִׁיב וַיִּשְׁמַע הַצְּנִינִים לְעַמּוֹ • וְעוֹדִים בְּלַחַשׁ
 מוֹסֵר לָמוֹ • וְעֵינֵיהֶם הַזְּלוּם לְמִצּוֹא רִצְיוֹן • אוֹלֵי : אוֹלֵי
 יְרַחֵם אוֹמְרֵי סֶלַח נָא • אוֹמְצֵי שְׂבָחוֹ בְּכָל עֵת וְעוֹנֵה
 אֲנֻדִים בְּצָרָה לְשִׁפּוֹךְ תַּחֲנֻה אֶת פְּנֵי אֱלֹהֵיהֶם
 שׁוֹפְכִים לֵב דַּוְיוֹן • אוֹלֵי יְרַחֵם לְקַתָּה בְּכַפְלָיִם •
 לְעוֹמְה אַרְיוֹת כְּמוֹ בְּפִי שְׁחָלִים • לָקָה וּמִשְׁתַּקֵּמַת
 בְּעוֹן שׁוֹרְרִים לֹא שְׂבָחָה בְּכָל זֹאת מִכְּתַב עוֹן חֲבִיבֹן • אוֹלֵי :
 אוֹלֵי יְרַחֵם כְּבוֹשֵׁי פְּנִים • הַשּׁוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְלֹא
 מְשִׁיבִים וְעוֹנִים • נִצְחוּ מִקָּדִים וּלְיִשְׁעוֹ גִּשְׁעָנִים • כִּי לֹא
 כָלוּ רַחֲמוֹ בְּכַלְיוֹן • אוֹלֵי : אוֹלֵי יְרַחֵם יְחִלֵּן עֵנִי בְּעַנְיִי •
 חֲבוֹשׁוֹ יִתִּיר מֵאַרְצֵן שְׁבִי • יִגְהַה מְזוּרוֹ וַיַּחְבּוֹשׁ חֲלִיו •
 צַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע וַיַּחֲיֵשׁ עֵת פְּדוּיוֹ • אוֹלֵי : אֵל מִדָּ • יַעֲבֹר •

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה : וּכְרַטְנוּ יְהוָה בְּרַצוֹן
 עַמּוֹ וּפְקַדְנוּ בִּישׁוּעָתָה : זְכוֹר עֲדַתְךָ קָדִישׁ קָדִים נְאֻלֵּת
 שְׂבַמְנוּ נִחְלָתְךָ דָּר צִיּוֹן נַח שְׂכֵנֶיךָ בּוֹ : זְכוֹר יְהוָה חַפְּת יְרוּשָׁלַם
 אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁפַח לְנֶצַח : אֲתָה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עֵת
 לְהִנָּנֶה כִּי בָּא מוֹעֵד : זְכוֹר יְהוָה לִבְנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם
 הַאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד תִּסְמוֹד בָּהּ : זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְאַחָז וּלְיִשְׂרָאֵל

א) סוּלַם כִּי בּוֹ (ב) סוּלַם דָּר (ג) סוּלַם כִּי (ד) סוּלַם כִּי (ה) סוּלַם כִּי (ו) סוּלַם כִּי (ז) סוּלַם כִּי (ח) סוּלַם כִּי (ט) סוּלַם כִּי (י) סוּלַם כִּי

סליחות לשני

עבדי אשר נשבעת להם בך ותדבר אלם ארצה את זרעכם
 ככוכבי השמים וכל הארץ הוואת אשר אמרתי אתן לזרעכם
 ונחלו לעולם: זכור לעבדי לאברהם ליצחק וליעקב אלהיך
 אשר קשי העם הזה ואליך שעו ואליהם אתו: זכור לנו ברית אבות
 כאשר אמרת וזכרתי את בריתי יעקוב ואה את בריתי יצחק ואה
 את בריתי אברהם אפוד ווארץ אפוד: זכור לנו ברית ראשונים
 כאשר אמרת וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הצאתי אותם
 מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: עשה
 עמנו כמו שהבטת לנו ואה צמ צמאת בהיותם בארץ אויביהם לא
 מאסתים ולא געלתים לכלותם להפיר בריתי אתם כי אני יהוה
 אלהיכם: השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב ושב יהוה אלהיך
 את שבותך ורחמך ושב ומצדק מפל העמים אשר הפיצה יהוה
 אלהיך שמה: קבץ נדחינו כמה שכתוב אם יהוה נדחה בקצת
 השמים משם יבקצה יהוה אלהיך ומשם יתקה: מחה פשעינו
 כעב וכענן כמה שכתוב מחיתי כעב פשעיך וכענן הפאתיך
 שובה אלי כי נאלתיך: מחה פשעינו למענה כאשר אמרת *
 אנכי אני הוא מודה פשעיך למעני והפאתיך לא אפוד: הלבן
 המאני בשלג וכצמר כמה שכתוב * לכו נא ונזכרה יאמר יהוה
 אם יהיו המאכים בשנים בשלג ילבינו * אם יאדימו בתולע בצמר
 יהיו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרונו כמה שכתוב * וזרקתי
 עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאתיכם ומפלג זולתיכם
 אמר אלהים: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב * כי אל
 רחום יהוה אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישכח אר ברית
 אבתיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאתבה את שמך כמה
 שכתוב ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאתבה את
 יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען תיך: המצא לנו
 בבקשתנו כמה שכתוב ובקשתם משם את יהוה אלהיך
 וקצאת פי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: תביאנו אל הר

ויהי

(א) זכור פ ט טו (ב) וקול ט טז (ג) טז טז טז (ד) טז טז טז (ה) זכור פ ט טו (ו) זכור פ ט טו (ז) זכור פ ט טו (ח) זכור פ ט טו (ט) זכור פ ט טו

קדשך ושמתנו בבית תפלתך כמה שקתוב ותביאותים אל תר
קדשי ושמתים בבית תפלתי עולותיהם וזבוחיהם לרצון על
מוזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים :

שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יהוה |
אלהך ונשובה חדש ימינו בקדמך :

אל תשליכנו מפניך ורוח קדשך אל תפח ממנו : אל תשליכנו
לעת זקנה ככלדות כחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יהוה אלהינו
אל תרחק ממנו : עשה עמנו אות למזבח וזרא שונאינו וקשו
פי אתה יהוה עזרתנו ונחמתנו: אמרינו האזינה יהוה בונה
הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו ודגין לבנו לפניה יהוה צורנו
וגואלנו: פי לה יהוה הוחרלנו אתה תענה אדני אלהינו :

אלהינו ואלהי אבותינו * תבא לפניך תפלתנו ואל התעלם
מתחנתנו שאין אנו עוי פנים וקשי ערה לומר לפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אכל
אנחנו ואבותינו חטאנו :

אשכננו * בגדנו * גולנו * דברנו רפי : העונו * ותרשענו *
ודנו * חמסנו * טפלתו שחר : יעצנו רע * כזבנו * רצנו *
מדרנו * נאצנו * בררנו * עוינו * פשענו * צדדנו * קשינו ערה :
רשענו * שחתנו * העכנו * תעינו * תעתענו : סרנו מפצותיך
וממשפטיך המזכים ולא שוה לנו : ואתה צדיק על כל תבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

תרשענו ופשענו לכן לא נושענו ותן בלבנו לעזוב דרך רשע
וחיש לנו ישע: בכתוב על יד נביאך יעזוב רשע
דרך ואיש און מחשבותיו וישוב אל יהוה וירחמוהו ואל אלהינו
כי ירבה לסקות :

מישו

רה"ח

(*) יבשה ט ז . ב) חכב ס טא . ג) חכסס טא יט . ד) טס טא ט . ה) טס טא טט (בש"ט) . ו) טס טא ט
(בש"ט) . ז) טס ט ט (בש"ט) . ח) טס ט טט . ט) טס ט טט (ב) יבשה טא ז

סליחות לשני

מְשִׁיחַ צְדָקָה אָמַר לְפָנֶיךָ • שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְּסֻתֹת נַקְנִי :
 נִקְנֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וּמִהֲרַנוּ מִכָּל מַמְאֹתֵינוּ
 וְיִזְרַק עָלֵינוּ מַיִם מְהוֹרִים וּמְהוֹרֵנוּ • בְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָךְ יִזְרַקְתִּי
 עֲלֵיכֶם מַיִם מְהוֹרִים וּמְהוֹרֹתֶם מִכָּל מַמְאֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם
 אֲמַתֵּר אֶתְכֶם : עֲמֶה וְנַחֲלֶתָהּ רַעֲבֵי מוֹבֵקָה צְמֵאֵי חֲסָדָה תֵּאבִי
 יִשְׁעָהּ • יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ תִּרְחַמִּים וְהַפְּלִיחוֹת :

אֵל רַחוּם שְׂמֶךָ • אֵל תַּנּוּן שְׂמֶךָ • בְּנוּ נִקְרָא שְׂמֶךָ • יְהוָה עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׂמֶךָ : עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתָּךְ • עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּה וְתַפְאֶרֶתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן
 הַזְּכָרָה • עֲשֵׂה לְמַעַן וְעִידָהּ • עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּרָה • עֲשֵׂה לְמַעַן
 חֲסִדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן מוֹבֵקָה • עֲשֵׂה לְמַעַן יְחִידָהּ • עֲשֵׂה לְמַעַן
 כְּבוֹדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדָהּ • עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ • עֲשֵׂה
 לְמַעַן נִצְחָהּ • עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן עֵדָהּ • עֲשֵׂה לְמַעַן
 פְּאֶרְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן
 רַחֲמֵיךָ הַרְבִּים • עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכֵנֶתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהַלְלֶתְךָ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן אֹהֲבֶיךָ שׂוֹכְנֵי עִפְרָיִם • עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבֹרָהֶם יִצְחָק
 וְיַעֲקֹב • עֲשֵׂה לְמַעַן מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן • עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה •
 עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַם עִיר קִדְשֶׁךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵמוֹת הַיַּבֵּלְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן תְּרִיסוֹת מוֹבֵקָה • עֲשֵׂה
 לְמַעַן הַרְוֵגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִידָהּ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׂמֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי
 שָׂדִים שְׁלֵא הָמְאֵי • עֲשֵׂה לְמַעַן נְמוּלֵי הַדָּב שְׁלֵא פָשְׁעוּ • עֲשֵׂה
 לְמַעַן תֵּיטַקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבָּן • עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ •
 עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו :

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ
 בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ נוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ דוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ
 הָאֵל הַנְּאֻמָּן עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ וְתִיק וְחִסֵּד עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ זֶה וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ טוֹב וּמְסוּיָב עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יִצְרָע עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ כֹּבֵשׁ פְּעֻסִים עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ לֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ מֶלֶךְ

מלכי המלכים עננו : עננו נורא ונשגב עננו * עננו מולח ומוחל
 עננו * עננו עונה בעת צרה עננו * עננו פודה ומציל עננו * עננו
 צדיק וישר עננו : עננו קרוב לקראיו עננו * עננו קשה לבעוס
 עננו * עננו רך לרצות עננו * עננו רחום וחנון עננו : עננו שומע
 אל אביונים עננו * עננו תומך תמימים עננו * עננו אלהי אבותינו
 עננו * עננו אלהי אברהם עננו * עננו פחד יצחק עננו * עננו אביר
 יעקב עננו * עננו עזרת השכמים עננו * עננו משגב אמהות
 עננו * עננו עונה בעת רצון עננו * עננו אבי יתומים עננו *
 עננו דין אלמנות עננו :

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו * מי שענה
 ליצחק בנו בשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו * מי שענה
 ליעקב בבית אל הוא יעננו * מי שענה ליוסף בבית האסורים
 הוא יעננו * מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו * מי
 שענה למשה בחורב הוא יעננו * מי שענה לאהרן במתתה הוא
 יעננו * מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו * מי
 שענה ליהושע בנגל הוא יעננו * מי שענה לשמואל במצפה
 הוא יעננו * מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושתם הוא יעננו *
 מי שענה לאליהו בהר הפרמל הוא יעננו * מי שענה לאלישע
 זיריתו הוא יעננו * מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו * מי
 שענה לחזקוני מלך יהודה ברחלו הוא יעננו * מי שענה לחנניה
 מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו * מי שענה לדניאל
 בגוב אריות הוא יעננו * מי שענה למרדכי ואסתר בשושן
 הבירה הוא יעננו * מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו * מי
 שענה לכל הצדיקים והתמידים והתמימים ודושרים הוא יעננו :
 רחמנא דעני לעני עניא * רחמנא דעני לתבירי לפא עניא *
 רחמנא דעני למביבי רחמא עניא * רחמנא עניא
 רחמנא חוסי רחמנא פרוק * רחמנא שויב * רחמנא רתם עלן *
 השתא בעגלא ובזמן קריב :

סליחות לחמישי

למחרת סליח לנו אל ארך אפים עד ורב חסד לכל קראוך

הַאֲזִינָה יְהוָה הַפְּלִגְנוּ וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תְּרַגְנוּתֵינוּ: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל
שׁוֹעֲנֵנו מִלְּבָנוּ וְאֲלִמְנוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּקֵּל: שְׁמַע יְהוָה וְנִשְׁמָע
יְהוָה נְתַה עוֹז קָנוּ: ט"ז אב ו'ט'

אלהינו ואלהי אבותינו

תַּעֲנִית צְבוּר קָבְעוּ הַבּוֹעַ צָרָכִים * שׁוּב עֲדִיף חַפֵּשׁ חֲקוֹד
דְּרָכִים * בָּךְ לְרִצּוֹת בְּשִׁלֵּשׁ עֶשְׂרֵה עָרָכִים * קִשָּׁה
לְכַעֲסוֹת תַּת לְאִפִּים אָרָכִים: צְדָדֶיךָ מִקְשָׁטִים עֲדִים בְּלִי תַפְשִׁיט *
פָּאָר הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת הוֹד תַּכְשִׁיט * עֲטַרְת כְּלִילֹת קָלוּם וּפְלוֹל
תַּקְשִׁיט * סִדֵּר הַחַיִּים וּפְרִנְסָה לִיצְרִים תוֹשִׁיט: נִסְתַּמָּה הַפִּירָה
וְנִתְרוֹמֵן מִדֵּר הַשְּׁלֵחֵן * מִזִּין מִזִּיחַ סִתֵּר מַעֲבֹדַת פְּלִחָן * לְשִׁפְכוֹת
הַנֶּפֶשׁ חֲשׁוֹב בְּבִשְׂוִית וְלִחָן * כַּמְעַמֵּד וּמְשַׁבֵּעַ גּוֹאֵל רוּפָא וְסִלְחָן:
יֵאוֹת לֵךְ יַעַן מִמְּנִתְךָ נִשְׁנֶמֶת * מִיֵּב רוּחֶךָ הַיּוֹת נִזְוֹנֵת וּמִתְפַּרְנֶסֶת *
חֲלָף לָךְ נִשְׁאֵלֶת קוֹבֵלֶת וּמִתְגַּוֶּסֶת * זָכַר דְּאֲגוּתֶיךָ לְפָנֶיךָ
מִשְׁחַת וּמְכַנֶּסֶת: וְאֵלֶיךָ הוּא נִשְׁוִיָה וּבָךְ חֲסִיָה * הַיּוֹתֶיךָ הַעֲבֵר
מִי כְמוֹךָ חֲסוּן יְהי * הִדְדֵךְ אֲמֵנוּתְךָ בְּחֻלְקֶךָ לְלִגְיוֹנֶיךָ אֲבִסְיָא
גְּמוּל חֶסֶד לְעֵלְזוּבָה הִלְוֵו אֲבִסְיָא: בְּקִיָּאִים וּמִשְׁבִּים לְרִצּוֹתֶיךָ
בְּדָרָכִים עָרְבִים * אֲפָסוּ פָּסוּ בְּכַתָּם כַּמְגוֹר מְעַרְבָּבִים * מֵאֲתָבִי
לְאָבִי שֶׁבְּשָׂמִים וְרִזִּיּוֹם מְעַרְבָּבִים * יִרְאוּ נִדְבָרֵי דְתוֹ שְׁתֵּר
וְעַר בִּים: הִקְבְּשֵׁנוּ צוּם עוֹלָלִים וְזֻקְנֵי אֲסָפוֹת * יִשְׁרְנוּ רִנָּה וְתַפְלָה
שְׁקַדְנוּ סָפוֹת * חֲשֵׁךְ לְמִסְדָּה מְעוֹן וּשְׁלוֹמֵנוּ תִשְׁפֹּת * זֻקוֹף דֵּל
מְעַפֵּר וְאֲבִיוֹן מֵאֲסָפוֹת: בְּתוֹר הַמַּעֲלָה וּבְמִדּוֹת הַנְּנוּת הַרְוֵמוֹת *
אֲרַבְתֵּנוּ שִׁים לְמוֹט יוֹשֵׁב מְרוֹמוֹת * וּבְמִקְוֵה סִדֵּר תְּרִיחַ קְלוֹת
וְרֵמוֹת * מִצּוֹא תַפְלִתֵנוּ חֶסֶד לְאֲדָרְךָ רוּבְמוֹת: אֵל מִלֵּד וַיַּעֲבֵר וְכוּ

הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי־נִבֵר חֶסֶד כִּי־פָסוּ אֲמוּנִים מִפְּנֵי אָדָם: כִּי אָדָם אֵין
צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַס: הוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת־עַמּוֹךָ
אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בַּיְהוָה הַשְׁעַת עוֹלָמִים: ט"ז אב ו'ט'

י"ח ו'י"ח
(א) סגלים י"א (ב) סגלים כ"ג (ג) סגלים כ"ד (ד) סגלים כ"ה (ה) סגלים כ"ו (ו) סגלים כ"ז (ז) סגלים כ"ח (ח) סגלים כ"ט (י) סגלים ל"א

אנשי
י"ח ו'י"ח

סליחות להמישי

אלהינו ואלהי אבותינו

רמב

אֱנֹשִׁי אִמְנָה אֲבָדוּ * בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם : גְּבוּרִים לַעֲמֹד
 בַּפְּרִץ * דוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת : הָיוּ לָנוּ לְחֹמֶה * וּלְמַחֲסֵה
 בַּיּוֹם זַעַם : וּזְעָקִים אַף בְּלִחְשָׁם * חֲמָה עוֹצְרִים בְּשׁוֹעָם : מָרָם
 קִרְאוּךָ עֲנִיתָם * יוֹדְעִים לַעֲמֵךְ וּלְרַצְוֶךָ ^(י"ג) : פָּאֵב רַחֲמֶיךָ
 לְמַעַנָם * לֹא הִשְׁבֹּת פְּנֵיהֶם רִיקָם : מֵרַב עֲוֹנוֹנוּ אֲבָדְנוּם * נֶאֱסַפוּ
 מִנוּ בַחֲטָאֵינוּ : סָעוּ חֲמָה לְמַנוּחֹת * עֲזְבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת : פָּסוּ
 גִזְרֵי גְדֵר * צָמְתוּ מִשִּׁבֵי חֲמָה : קָמִי בַפְּרִץ אֲנִי * רֵאוּיִם לְרַצְוֹתֶיךָ
 בַּעֲתֵךְ ^(י"ד) בַּעֲתֵרִי : שׁוֹמְטֵנוּ בְּאֶרְבַּע פְּנוֹת * תְּרוּפָה לֹא מִצָּאָנוּ :
 שָׁכְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׂת פְּגִיעֵנוּ * לְשִׁתְּרֶךָ אֵל בְּעַת צְרָתָנוּ : אֵל מֶלֶךְ וְיָי

יִשְׂרָאֵל ^{י"ה} נוֹשַׁע בֵּיתוֹהָ תִשְׁנַעַת עוֹלָמִים * גַּם הַיּוֹם
 וַיִּשְׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים * כִּי אַתָּה רַב

סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים : שְׁעָרֶיךָ הֵם הַדּוֹפְקִים בְּעַנְיֵים
 וְנִדְלִים * צָקוֹן לַחֲשָׁם קָשׁוּב יְהִי שׁוֹכֵן מְעַלִּים * כִּי אַתָּה :
 פְּחוּדִים הֵם מִכָּל צָרֵיהֶם * מִמְּחַרְפֵיהֶם וּמִמְּגַדְפֵיהֶם *
 גַּא אֵל תַּעֲזֹבֵם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם * כִּי אַתָּה : טוֹבוֹרֶיךָ
 יִקְדְּמוּ לָהֶם בַּיּוֹם תּוֹכַחְתָּ * וּמִתּוֹךְ צָרָה הִמְצִיאָם פְּדוּת
 וְדַוְחָה * כִּי אַתָּה : וַיִּשְׁעוּ לְעֵין כָּל וְאֵל יִמְשְׁלוּ בָם רְשָׁעִים *
 כִּלְהֵ שַׁעִיר וְחֹתְנוּ וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים * כִּי אַתָּה :
 הִקְשִׁיבָה אָדוֹן לְקוֹל שׁוֹעַתָם * וְלִמְכוֹן שִׁבְתֶּךָ הַשָּׁמַיִם
 תַּעֲלֶה תַפְלָתָם : כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים :

אל מלך * ויעבור * זכור רחמיה *

סליחות לשני הניינא

סלח לנו אבינו * אל איך אפיס מד לכל קראיך

אֵלֵי תִקְדָּשׁ דְּעָה עַד-מֵאֵד * וְאֵלֵי-לְעַד תִּזְכָּר עֵין הַן תִּבְטְרָא עִמָּה בְּלֵטוּ :
 העל

סליחות לשני תניינא

מַלְאָכָה תְּרַאֲפֵק יְדֵהָ תַּחֲשִׁיב וְתַעֲנֵנּוּ עַד-מָאֵד : שְׁכֵבָה יְדֵהָ עַד-מִקְרֵי
וְתִשָּׁבֵם עַל-עֲבֹרֶיךָ : כוּדָם אַב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲפָפוּנו מֵיָם עַד נַפְשׁ • בָּאֵנוּ בְּעַמְקֵי מִצְלוּחַ • גְּלוּיִם עָבְרוּ עָלֵינוּ •
דְּכִיּוֹת תְּרוּם כְּסָתָנוּ • הוֹדְנוּ נְדָפֵךְ לְמַשְׁחִית • וְעוֹד לֹא
עֲצַדְנוּ כְחַיֵּי וְלַעֲפָנוּ עַל חַמְאֵתֵינוּ וְחִלְתָּנוּ עַל רֹב פְּשָׁעֵינוּ מִכְּסָנוּ
עֲזָה מִה לַעֲשׂוֹת • יוֹעֵץ בְּמַרְבְּנוּ אֵין • בּוֹנֵנוּ בְּלֵב מַחֲשׁוֹבוֹת •
לְמַרְחֹק שְׂאֵת דַּעַה • מְסוּרַת בְּיָדֵינוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ • נֶאֱמָרָה תְּשׁוּבָה
וְצַדִּיקָה • סוֹתְרוֹת רוּע גְּזוּרוֹת : עוֹד מַעֲנוֹת עִם • פְּעָנֵנוּ בְּחַסְדְּךָ
אֶתֵת • צוּם שְׁנֵי תַחֲמִישֵׁי וְשְׁנֵי • קוֹדֵשׁ אוֹלֵי יִשְׂרָאֵל • רַחֲמֵינוּ לְקַדְּם
לְדוֹנוּ • שְׂדֵי עֲשִׂינוּ אֶת שְׁלָנוּ • תַּמְקֵךְ עֲשֵׂה אֶת שְׁלֵךְ • אֵל תֵּשֵׁב
עִמָּנוּ בְּדִין • מַדְבַּר וּמִתְרַב וּמִרְעַב מִלְּפָנֵינוּ • תִּיכַר נַפְשֵׁנוּ בְּעֵינֶיךָ •
יֵה סֵלָה לָנוּ • מַחַל לָנוּ • כִּפָּר לָנוּ • בְּיָוִם רַדְתָּהּ בְּעֵנֵנוּ : אַל סוֹד וכו'

מֵאֲזַנְתָּה יְדֵהָ תַּפְלַתְנוּ וְתַקְשִׁיבָהּ בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ : שְׁמַע יְדֵהָ קוֹלְנוּ
נִקְרָא תְּנֵנוּ וְעַנְנוּ : שְׁמַעְהָ יְדֵהָ צְדָק תַּקְשִׁיבָהּ רַחֲמֵנוּ סוֹדֵנוּ
תַּפְלַתְנוּ : שְׁמַע יְדֵהָ וְרַחֲמֵנוּ יְדֵהָ עוֹד לָנוּ : כוּדָם אַב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲזוּן תַּחֲנוּ וְחַסְבַּת עֲתִידָה • אֵיךְ הִפָּר וְשִׁבְךָ עֲבָרָה • בָּאֵי לְחַלּוֹתְךָ
בְּנַפְשׁ מֵרָה • בְּשִׁמְךָ תִּגְדּוֹל יִמְצְאוּ עֲזָרָה : גַּעֲיֵת נֶאֱמָרוּם
עֲנוּתָם חוּה • נְחִינֵת קוֹמְתָם נָא אֵל תִּבְוֶה • דְּרוּשׁ עַלְבוּנָם מְצוֹר
וּבְוֶה • דְּרוּךְ פּוֹרָה וְנִצָּתָם יֵה : הֵלֵא אֶתְהָ הֵייתָ וְהִנֵּה הֵיוּ תַּחֲתָה
בְּהַרְדָּ גְאוּנָה • וְנִמְתָּ יִבּוֹן זֶרַע אֲמוּנֶיךָ • וְהָם פְּלִים מַתְגַּרְת
חִזְנוּךָ : זֶעֱמוּ בְּעוֹנִים וּמִמְאֵאִים נִסְחוּ • זוֹרוּ בְּאַפְסִים וְלֹא נָתוּ •
חֲבָלָה רוּתָם וְלַעֲפָר שָׂחוּ • תְּרִישׁוּ חוֹרְשִׁים וּמַעֲנִית הַמְתִּירוּ :
מְבַעוּ כְּבוֹן וְאֵין פּוֹצְחָ • טוֹרְפִירָם שְׁלוּ מִקְצָה אֵל קֶצֶה • יוֹם יוֹם
לוֹחֲמָם מַעֲזָה • יָד פּוֹרְשִׁים מִקְחֵן לִיצָא : בְּלוּ תַיִרָם בְּיָנוּ וְאַנְחָה •
בּוֹשֵׁר רַבָּה וְעַרְבָה שְׂמִחָה • רִישַׁע חוֹכִים וְתַנָּה צְנוּחָה • לְבָטוּם
קָמִים וְקָרוּ שְׂוָחָה : מַשְׁרִימִים סוֹד מַמָּה לְהַדְיָתָם • מַכְבִּידִים עַל

רַחֲמֵינוּ

(א) סוֹדֵנוּ סוֹד (ב) סוֹדֵנוּ (ג) סוֹדֵנוּ (ד) סוֹדֵנוּ (ה) סוֹדֵנוּ (ו) סוֹדֵנוּ (ז) סוֹדֵנוּ (ח) סוֹדֵנוּ (ט) סוֹדֵנוּ (י) סוֹדֵנוּ (יא) סוֹדֵנוּ

לְחַשְׁלֵי כַחֲסִים • נוֹאֲקִים אֵלֶיךָ בְּהִתְעַמֵּף רוּחִם • נַחַת לְמַצּוֹא
 מְקוּבֵד מִרְחִם: שִׁית צָקִים בְּמַעַמְד צָפוּף • סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים
 בְּקִדְקֹד בְּפוּף • עוֹשְׁמֵיכֶם יִקְנִיאוּם וְנִתְנוּם לְשִׁסּוּף • עוֹשִׂים יִמְסְבוּ
 וְהִיוּ לְסַפּוּף: פֶּדָה דְּבִקּוּךְ מִתְרַץ וְכִלּוּי • פְּלִטָם מִצּוֹרֵר וְהִנֵּם
 לְעֵלּוּי • צוּה יִשׁוּעוֹת מִשְׁחַרְרֵךְ בְּהִלּוּי • צוּר עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנּוּ
 בְּגִלּוּי: קִנְאָ וְנִזְקִים קִנְאָ לְשִׁמְךָ • קִצְיָן עֲלֵם מִצּוֹרֵר עִמָּךְ • רֵאזָה
 עֲמַלְנֵנוּ וְשׁוּב מִזְעַמְךָ • רִיבָה רִיבְנוּ מֵעַם חֲרָמְךָ: שְׂכִינְתְּךָ הַשֵּׁב
 לְחֵיק אֲרִמּוֹנֵי • שְׁאֲנָן הוֹשֵׁב לְיָמֵי וְכִהְנֵי • תִּסָּה אֲזַנְךָ לְקוֹל תְּהַעֲנֵנִי •
 תִּרְצָנִי בְּקִרְאֵי יְהוָה יְהוָה: אֵל סֹד וְעֵבוֹר וְכוּ

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם • וְחַנּוּן • אֲרַךְ אַפַּיִם • וְרַב חַסֵּד •
 וְאַמֶּת • נִצֵּר חַסֵּד לְאַלְפִים • נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע •
 וְחַטָּאָה • וְנִקָּה • וְסִלְחָתָה לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתֵנוּ: •
 אֲזַכְרֶה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה • בְּרֵאוֹתַי כֹּל עִיר עַל תֵּלָה
 בְּנִיָּה • וְעִיר הָאֱלֹהִים מִשְׁפֶּלֶת עַד שְׂאוֹל תִּתְחַיֶּה
 וּבָבֶל זֹאת אֲנִי לִיָּה וְעֵינֵינוּ לִיָּה • יְהוָה: מִדַּת הַרְחָמִים
 עֲלֵינוּ הַתְּגַלְגְּלִי • וּלְפָנֵי קוֹנֵךְ תִּתְחַנְּתֵנוּ הַפִּילִי • וּבְעַד
 עִמָּךְ רַחֲמִים שְׂאֵלִי • כִּי כָל לִבִּב דְּוִי וְכֹל רֵאשׁ לְחֵלִי •
 יְהוָה: הַמְּכַתִּי יִתְרוֹתַי בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה תְּבוֹת • וּבְשֶׁעֲרֵי
 דְּמַעוֹת • כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת • לִכֵּן שְׁפַכְתִּי שִׁית פְּנֵי בּוֹחַן
 לְבוֹתַי בְּמִוֹת אֲנִי בְּאֵלָה וּבִזְכוֹת שְׁלִשֶׁת אֲבוֹת • יְהוָה: •
 יְהוּ רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיֹּת • שְׁתֵּשִׁים
 דְּמַעוֹתֵינוּ בְּנִאֲדָךְ לְהוֹת • וְתִצְלַנּוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת
 אֲבִירֹת • כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תִּלְוִיֹת • יְהוָה:

מליחות לעשרה במבת

לומדים סלה לנו אל ארך אפים אתה עד ורב חסד לכל קוראך

כִּי עַם יְהוָה הִתְחַסַּר וְתִרְבַּה עַמּוֹ פְדוּת׃ פְּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּף
עֲדוּתוֹ׃ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּף עֲוֹנוֹתָיו׃ פּוֹדֶה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ
וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחַוְסִים בּוֹ׃ כִּדְמוּס אב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲזַכְּרֶה מִצּוֹק אֲשֶׁר קָרָאתִי * בְּשִׁלֵּשׁ מִכּוֹת בְּהַדְרֵשׁ הַזֶּה הַכְּנִי *
גִּדְעַנִּי הַגִּיָּאתִי הַכְּבֹאֲנִי * אֵךְ עֲתֵתָ הַלְּאֲנִי * דַּעֲכֵנִי בְשִׁמּוֹנָה
בו שְׁמֵאלִית וַיִּמְנִית * הֲלֹא שְׁלִשְׁתָּן קִבְּעֵתִי תַעֲנִית * וּמִלֶּךְ יוֹן
אֲנֹכִי לְכַתּוּב דַּת יִנְיִית * עַל גְּבִי תִרְשׁוּ חוֹרְשִׁים הָאֲרִיכוּ מַעֲנִית׃
זוֹעֲמֹתַי בַּתִּשְׁעָה בוּ בְּכַלְמֶה וְחַפֵּר * חֲשֹׁךְ מַעְלֵי מַעְלֵי הוֹד וְצַפֵּר *
מְרוֹף מְרוֹף בוּ הַנּוֹתָן אִמְרֵי שִׁפְר * הוּא עוֹרָא הַסּוֹפֵר׃ יוֹם עֲשִׂיר
צִוָּה בֵּן בּוֹיֵן הַחֹזֶה פְּתַב לֶךְ בְּכַפֵּר הַמַּחֲזֶה לְזַכְּרוֹן לְעַם נִמְסוּ וְנִבְדָּה
אֶת עֲצַם הַיּוֹם הַזֶּה׃ מִנֵּן סִדְר הַדְּרָשִׁים בַּעֲשָׂרָה בוּ הָעִיר * גָּדוּ
וַיֵּלֶךְ בָּמוֹ פִּי אֶפְעִיר * סִדְר פְּרַעֲנִיּוֹת בְּתוֹךְ לִבִּי יִבְעִיר * בְּבֹא
אֵלֵי הַפְּלִיט לֵאמֹר הַבְּתָה הָעִיר׃ עַל אֱלֹהֵי עַל פְּנֵי אֲבָק וְרִיתִי *
פִּצְתִּי עַל אֲרַבְעָתָן לוֹ חֵץ בְּלִבִּי יִרִיתִי * צְרוּת עַל אֱלֹהֵי קָבַר לִי
פְרִיתִי * צַדִּיק הוּא יְהוָה כִּי פִיהוּ מְרִיתִי׃ קָרָאתִי שְׁמֶךָ מִתְנַחֵם
עַל רַעֲשֵׁי * רָאָה עֲנִי וּשְׁמַע קוֹל פְּגִיעֵתִי * שְׁמַע תַּחֲנִנְתִּי חַיֵּשׁ נָא
יִשׁוּעֵתִי * אֵל תַּעֲלֶם אֲוִנָה לְחַחְתִּי לְשׁוּעֵתִי׃ יִרְחַ טַבַּת מֵאֵד
לְקוֹתִי בוּ * וְנִשְׁתַּנּוּ עָלַי סִדְרֵי גְתִיבוּ * סִדְרֵתִי פִּשְׁעֵתִי נִגְדָה לִי
טוֹבוּ * הָאוֹמֵר לִים עַד פֹּה תִבֹּא׃ אל סד וכו'

אלהים באו נזים בנחלתה טמאו את היכל קדשה שמו את ירושלים לעינים
אלהים ידים קמו עלינו ונענה ערצים בקוש נפשנו ולא שמנו
לנגדם׃ כִּדְמוּס אב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲבֹן הַרְאֵשָׁה׃ לְעֵיִם וְלַחֲרִישָׁה * וְנִזְחַלִּי מוֹרְשָׁה * מִנּוֹד רֵאשׁ
בְּלֵאמִים׃ בְּמִרְבֵּי רֵב נִבְאָב * נִדְחָה וְנִדְאָב * נִשְׁאָרְנוּ כְּאֵין
אָב * וְהָיִינוּ כִּיתוּמִים׃ רַבָּה וְעִנְיָה בְּשׁוֹשְׁנִים סוּגָה עֲתָה הִיא
נִתְּנָה

(ה) כִּדְמוּס אב וכו' (ו) כִּדְמוּס אב וכו' (ז) כִּדְמוּס אב וכו' (ח) כִּדְמוּס אב וכו' (ט) כִּדְמוּס אב וכו' (י) כִּדְמוּס אב וכו'

סליחות לעשרה בטבת

רבנ

נונה * מסורה ביד קמים : היתה כאלמנה * קרה נאמנה * וזרע
 מי מנה נמכרו בלא דמים : מעננה ורבה * צלחה למלוכה *
 ומענייתה ארבה * זה פמה שנים וימים : בית יעקב לבזה * כלעג
 ולעזה * העיר העליונה * למטעי כרמים : רוינה תרעלה * ביד
 בני עולה * תרצויה בעולה * ובקמרת הפמים : מאסה לונה *
 תורת אבי זנות * ולא מצאה מנוח * לילות וימים : נזרא אל
 עליון * מקוה יהי צביון * להשיב לריב ציון * שנת שלומים :
 חדש ימינו בקדם * מעונה אלחי קדם * ולכן פצמר אדם * וכשלג
 בתמים : תוקנו ביראתך * ובקיום תורתך * ופקדנו בישועתך *
 מלך מלא רחמים : אל מלך וכו'

¹⁰¹
 אבותי כי בטחו בשם אלחי צורי. גדלו והגדילתי
 וגם עשו פרי. מעת הדחו והלכו עמו קרי.
 היו הלך ותסור עד החדש העשירי : בעשירי לחדש
 סמוך מלך בבל. וצר על עיר הקודש. ונקרב רב
 החובר. נפתח החדש ועניתי בכבל. ויהי מדי חדש
 לאבל כנורי. אבותי : ראשית בכורה לראשית התרם. שם
 אחרים הזכירה והעון גורם. פני אל לא הבירה ושטפה
 גורם. צרה במבירה בעת במרום תמריא. אבותי :
 אלהים הביא יום רעה ומצור. צנה צרי סביבי עוללי
 לבצור. יום הרך לבבי. ואין בתי לעצור. ודבר אל
 גביא. משול אל בית המרי. אבותי : מיושביו שער
 העביר אהרת. חמתו פאש בער והרים עמרת.
 ומלבנו נער השליך תפארת. ורוח סועה וסער תסמר
 שערת בשורי. אבותי : יפופית נמשלת. ועתה קדורנית.
 בעון כי בשלת. ולבך אחורנית. ונבך ונחשלת.
 ראשונה ושנית. והתתל לא תתלת. מעט צרי. אבותי :

סליחות לעשרה בטבת

צדיק הצור תם. נשוא עון נלאה. מברוב למפתן
 לפנת נג דאה. מעון הנכתם. וצעקתם באה. רבה
 רעתם כעין עשה פרי. אבותי: חזק כל קמי תוכן
 העלילות. כי מלאו ימי ברוע מפעלות. ומבושת
 עלומי שקחתי גמולות. נותן לחמי ומימי פשתי
 וצמרי. אבותי: קמי פיהם פערו ונחלתי בלעו. מאד
 עלי נברו ודמי שתי ולעו. נכרים עלי צרו. ואת אחי
 הרעו. האומרים ערו ערו בני שעיר החורי. אבותי:
 אמרו לכו נכלם ונשביתה וקרם. אל קנא ונוקם נמלם
 ישאו את שברם. כמעשיהם שלם ויבשו משברם.
 כאיש חלום חולם שלשה סלי חורי. אבותי: פצעו לא
 רכבה ותבורתי רצח. ועיני הוכתה צופה לדודי צח.
 העוד לא שברה חמתו לנצח. על מה עשה ככה ומה
 חרי. אבותי: רחום זה אלי אל לעד תנח. ארכו ימי אבלי
 ועוד לבי נאנח. שובה אל לאהלי מקומך אל תנח.
 שלם ימי אבלי כי תבא על שכרי. אבותי: יהוה מנת
 חלקי חושה לי לעזרה. ופתחת שקי שמחה לי
 לאורה. ותנייה את השכי באורה להאירה. את גשף
 חשך כי אהת נרי. אבותי: מיגון ואנחה פדה אל את
 נפשי. עשה לעמך הנחה. מלכי וקדושי. תהפוך
 לרוחה. את צום החמישי. לששון ולשמחה. צום
 תרביעי וצום העשירי. אבותי:

אל סד וכו'. וכו' רחמך וכו'

אמרים סלח לנו אל ארך אפים עד ורב חסד לכל קוראך

קוה קנינו אל יהוה ויט אלינו וישמע שגעתנו: אף אבך משפחה זעזע
קנינוה לשקה ולזרה סאת גפוש: כיום אב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אדם בקום עלינו חיל אהותנו לרעוד • בהסתפרו למלכות הנגף
כמעט בשלנו למעוד • נמרו למכרנו פתח ודריץ בלי
מסעוד • אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד:
דלו עיני למרום קראתיה אויבי לקוב • הכרת שם ושאר ומחה
שם לרקוב: ועד צוררי בנבליהם אשר נפלו לעקוב • ויאמרו
לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: זרוים ענה ויגה ולא מלב
לכלותם • חבו לפנים ורדם בהסרת טבעת להחלותם • טוב דבר
הקים לעיני הגוים להעלותם • בארץ אויביהם לא מאסתים ולא
געלתים לכלותם: ידע רמו הקורות לעם מעפר ומקדם • כתב
הסתר אסתיר ומר דרוד מפרדם • לשבות המן ממחרת המן
העץ קגדם • תחת הגעצוץ יעלה ברוש ותחת הפרפר יעלה
הדם: מקשיב דבר שגר כתב שטנה ועצב • נתעמף בגנדי
שךר בטעה במגין קצב • סדר להשתמש בשנים כלי בית
המחצב • ויבא גם השמן בתוכם להתיצב: עם הנמצאים
בשושן באכלם מזבח עזכרם • פער פיו להשמינם ולהסגרים ביד
נותן מחרם • צור הכבים לכתוב אגרת לאפר שברם • אמרתי
אפאיהם אשכיתה מאנוש זכרם: קדושים מלאכי שלום מר
יבקיון בצעקה • רחם הבט לברית ואל תפר לדרתיקה • שמעה
מורשה ותלבש בגדי אלמנות ומועקה • ותשם ידה על ראשה
ותלה הלזה וועקה: תשכי שם אזור שק במתניו תחבשת • מחר
והדיע יגני מכפל אבות שלשת • נחין לרועה מה לה נרדם
להתעשת • קום קרא אל אלהיה אילי יתעשת: חותם מיט אשר
געשה לבלשן ספר • מנינוה למדו לאמר גורה בעם להפר • בן
קיש הקיש דלתות בית הנספר • ויכס שק וישב על האפר: רבן

העוקח

יחא

סליחות לתענית אסתר

תינוקות לפני ימים שלשה צמאים ומכבנים * בקול יעקב להלוט
 ידי עז פנים * ידיו אמונה לאל הצילני מעלבוזים * פן יבוא ורפני
 אם על פנים * מזה אלה ומזה אלה בני איתני ורפני * כלם צעקו
 ותעל שועתם אל יהוה : יה לקול רנן כבוא שאל לפני * ומה
 קול הצאן הוה באזני : רועה השיבו הם קמני קדש ורע * יה
 הצל לקוחים למנות מאויב הרע * הנון נכמרו רחמי ויבקש
 לבבות המארע * יהי כקדוא מלך ישראל את הפקר ויקרע :
 יהוי הוקוע ילדים למטה ואביהם למעלה * איש בשלש אמות
 ותרביעית אציר מגלה * משנה נקם הוה ושמה ושא * תהלה *
 אותי השיב על בני ואותו תלה : ותכתוב אסתר תוקף לקרות
 כבהלל מהודים * מלמעלה קימו מה שקבלו למטה דודים * גם
 ינוסם לפרסם באז פלאו מכהידים * בעת הזאת רוח והצלה
 יעמוד ליהודים : אל סל וכו

כי עקה מקור חיים באודה נראה אור : כקראנו ענו אליו ישענו בעד
 הרחבת לנו תגנו ושמע תפלקנו : נעסה יגדל נא פח ארצי באשר
 דברת לאמר : כיום וכו

אלהינו ואלהי אבותינו

אתה האל עושה פלאות * בעמים הודעת עוז נראות * נאלת
 בזרע עמך מהלאות * דקית צריהם במותי תהלאות :
 ראויב בקימו לעורר מדנים * ודמה להברית פרחי שושנים *
 זמם לשקול לגני אדונים * חליפי מאת פברי אדנים : מלאך
 הוודות שקליהם לתקדים * ידעת העתידות ודרשת גשקדים *
 כפוי לתמציא לתהב יקדים * לקוחים לפנות לתחי נפקדים :
 מנכה צרה בעבדם לפנים * נמסרו להתו כנוקדות ונפנים *
 סקבום מוקשים בכל דפנים * עיניהם לה תולים ובסתרך נצפנים :
 פור נהפך באויבים לשלום * צלוב הוכן אנני לקדום * קולע
 ובלע פני הלום הלום * ריבי עם באשמנים לעלום : שלום ואמת
 נכתב לקל צד * תוקף ישע סלע ומצד * שודד השודד וברשתו
 הוצד * מלשני נסתף נצמת ונרצד : עשו שמחות ולידורות

קבעם

סליחות לתענית אסתר
 קבעים • ומקראות ילשום ולא רבעים • נסבמו ממעל ולמפדה
 טבעים • בספר נחמה על מה קבעים: רמה ידה לסלוח לפושעים •
 יהודי והרפה הקמת מושעים • צדקתם עומדת לעד לשעשועים
 חקר כבודם להזכר לנושעים: כנא לשמה נורא ונקדש • חזה
 ברמה נחם ונדש • זרנינו קבץ ושיר לה יחדש • תימם ותועם
 בבגן בית המקדש: וכעשותה נראות באותן הימים • אתנו
 הפלא תשועת עולמים • מצוא לפנהי כופר ותנחומים • אל מלה
 ישוב על כסא רחמים: אל מלך ומי

בְּמַתִּי מִסֵּפֶר חַלְיֵנוּ פְּנִיָּה. לְשׁוּעַת נִבְאִים אֵל תַּעֲלֵם
 אֲזַנְּךָ. הַקָּשֶׁב תַּחֲנַתֶּם מִשְׁמֵי מְעֻזָּךָ. כְּבִימֵי
 מוֹר וְהֵדָם הוֹשַׁעְתָּ בְּנִיָּה: תַּהֲלֹת יִשְׂרָאֵל אֵתָהּ יוֹשֵׁב.
 שׁוּעַתֶּם מֵאֲזֵן וְרַנְּתֶם קוֹשֵׁב. רַפְאוֹת לְמַחֲזֵן מִקְדָּיִם
 וּמַחֲשֵׁב. קִנְיִיךָ לְהִיטִיב וְנִוְיָהֶם לְיֹשֵׁב. בְּמֵי: צַר וְאוֹיֵב
 הִלְטִישׁ עֵינָיו. פִּיהוּ פֶּעַר לְשִׂאוֹף עֵינָיו. עֲשֵׂת בְּשֵׁל
 לְהַשְׁמִיד קֹהֵל הַמּוֹזְנִי. סָגַל לְאֵבֶר חֶרֶת בְּנִשְׁתַּעֲנִי.
 בְּמֵי: נוֹקֵם לְצָרִים וְנוֹטֵר לְאוֹיְבִים. מְדַדְתָּ מְדַתְנוּ
 כְּזֹרֵז לְאֵהוּבִים. לוֹחֵם וְנִינְיֵז הוֹתֵלֵז מוֹצֵלְבִים. כְּבַתְרוֹזֵז
 דְּנִיָּם חוֹרֵז תַּחֲוִיבִים. בְּמֵי: יוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ צוֹרְרִים.
 מִבְּחַה לְשִׁית בְּעַם גְּצוֹרִים. חִלְּפָה תְּדַת וְנִפְלוּ פְּגָרִים.
 זוֹלְעָפוּ זוּעְמוּ מוֹבְסִים מוֹגָרִים. בְּמֵי: וּבְכֵן יִתְעַלָּה
 שְׁמָךְ וְיִתְעַשֵּׂא. הוֹדָךְ שְׁמֵי שְׁמִים כְּסֵה. דְּכִים בְּרוֹמָן
 גְּתוּנִים לְמִשְׁסָה. גֵּיא וְאַפְסִיָּה תַּהֲלִתְךָ מִכְּסָה. בְּמֵי:
 בִּינָה תַּעֲנִינֵנוּ עֵתָה וְרָאָה בְּצַר. הַשִּׁיבֵנוּ לְמַנוּחָתְךָ כִּי
 יָדָךְ לֹא תִקְצֹר. אֲדוֹן קְרֵאנֶיךָ מִן הַמְצָר. אֲנֵא הוֹצִיאֵנוּ
 לְמִרְחֵב וְתִקְצְנוּ מְצָר. בְּמֵי: מֵאֵד תִּרְבֶּה לָנוּ מְחִלָּה •

סליחות לתענית אסתר

שָׁמַע תְּפִלָּה וְהַעֲבֵר תְּפִלָּה • לוחֲצֵינוּ יִשְׁלִימוּ אֶתֵנוּ
נַעֲנוּתֵינוּ תִשְׁלִיךְ בְּמִצוֹתֶיהָ • מִמֶּנּוּ רַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא :
בַּמַּי: אֵל מִיךְ • זְכוּ רַחֲמֶיךָ וְכו' :

סליחות לשבעה עשר בתמוז

סמרים סלח לנו אל אויך אפוס מד ורב חסד לכל קראיך .

אֵל תִּתֵּנוּ דְמֵי לוֹ עַד יִכּוֹנֵן וְעַד יִשִּׁים אֶת יְרוּשָׁלַם הַהִלָּלָה בְּאַרְצָךְ : כִּי עַמְּךָ
מִקּוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹדֶר : אֲלֹתֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בַּמַּעֲשֵׂינּוּ וְנִקְלַכְנוּ
בְּעֲוֹנוֹנוּ : טוֹס אב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אֶתְּאֲנּוּ לָךְ יוֹצֵר רַחוּמֵי בְּרוּב עֲוֹנוֹנוּ כְּבָדוֹ אֲנָחוֹת • גְּזֵרוֹת עֲצָמוֹ
וְרַבּוֹ צָרִיחוֹת כִּי בְּשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז נִשְׁתַּבְּרוּ הַלַּחוֹת:
גְּלִינוּ מִבֵּית הַבְּחִירָה • וְחִשְׁךְ בַּעֲדֵנוּ אוֹרָה • דִּינֵנוּ נִהַתֵם וְנִגְזְרָה
גְּזֵרָה • כִּי בְּשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז נִשְׂרַפָה הַתּוֹרָה: הִרְסוּ אוֹיְבֵינוּ
הַזֵּיכָל • וּבִרְחֹמֶה שְׂכִינָה מְנוּיַת הַיִּכָּל • וְנִמְסְרֵנוּ בְּיַד יָדַיִם
לְהַתְּאָכֵל • כִּי בְּשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז הִעֲמַד צֶלֶם בְּהִיכָל: וְרֵגֵנוּ
מֵעִיר אֶל עִיר • וְנִלְכַד מִנּוּ רַב וְצַעִיר • הִרְבָּה עִירֵנוּ וְאִשׁ בָּהּ
הִבְעִיר • כִּי בְּשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז הִבְקַעַה הָעִיר: טַפֵּשׁ
בְּמִקְדָּשֵׁנוּ צַד הַמַּשְׁמִיד • וְנִסַּל מִחֲתָן וְכִלָּה אֲצַעֲדָה וְצַמִּיד • יַעַן
בְּעַסְפוֹךָ נִתְּנוּ לְהַשְׁמִיד • כִּי בְּשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז בִּסַּל הַתַּמִּיד:
כִּלָּה מִנּוּ כָּל הַזֵּד וְשִׁבַּח • חִרְבוּ שְׁלֹף אוֹיֵב עֲלֵינוּ לְאִבָּה • לַחֲיוֹת
עוֹלָלִים וְזַנְקִים מוֹכְנִים לַטִּבַּח • כִּי בְּשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז נִתְּבַסְּלוּ
עוֹלָה וְנֶבֶח: מִרְדְּנוּ לְשׁוֹכֵן מְעוֹנוֹת • לָכֵן נִתְּפָרְדֵנוּ בְּכָל פְּנוֹת •
גִּהְפָךְ מִרוּלֵנוּ לְאַבֵּל וְקִינוֹת • כִּי בְּשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז בִּסְלָו
קָדְבָנוֹת: סִרְדֵנוּ לְפָנֶיךָ מְרִיב לְשׁוֹנוֹת • לָכֵן לְמַדָּה לְשׁוֹנֵנוּ לִמְרֵ
קִינוֹת • עֲוֹנוֹנוּ רַבּוֹ כִּדְּרֵי לְהַפְנוֹת • כִּי בְּשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז גִּרְמֵנוּ
לָנוּ עֲוֹנוֹת: פּוֹרְדֵנוּ בְּלֵי מִצּוֹא רְחֹמֶה • לָכֵן רַבְתָּה בְּנוֹ אֲנֹה • צוֹד
רָאָה נִפְשֵׁנוּ כִּי שָׁחָה • וְשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז הִפָּךְ לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן

ולישבתה

תמו

סליחות לשבעה עשר בתמו

וּלְשִׁמְחָה : קִשְׁיֵנוּ עֲזָרָה וְרִבְתָּה בְּנוּ אִסּוּן * לָכֵן נִתְּנוּ לְמִשְׁפָּה
 וּרְפָשׁוּן * רֵאֵה יְהוָה וּחֲלִצֵנוּ מֵאִסּוּן * וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוֹז הַפֶּה
 לָנוּ לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן * שְׁעֵנוּ שִׁבְן רוּמָה * וּקְבֹץ נְפֻצוֹתֵינוּ מִקְצוֹת
 אֲדָמָה * תֹּאמֶר לְצִיּוֹן קוּמָה * וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוֹז הַפֶּה לָנוּ לְיוֹם
 יְשׁוּעָה וְנִהְיָה : אֵל מֶלֶךְ וְכוּ

אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ אֵל הַתְּרַשׁ וְאֵל הַשְּׁקוּם אֵל : כִּי הִגָּה אִיבֹה יְהִי
 וּמִשְׁנֵאִיךָ גָּשְׂאוֹר רֹאשׁ : אֵל נִקְמָת יְהוָה אֵל נִקְמָת הַפֶּעַע : ייח"י

אלהינו ואלהי אבותינו

אָמַרְר בְּבָבִי מִפְּנֵי יַד שְׁלוּחָה בְּעִי * בְּנֹאצֵי בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ בְּבִגְדֵי
 וְקַבְעֵי * גַּז וּבְרַח וְנִסַּע עֶשֶׂר וְעֵלָה לְשִׁבְעֵי * דְּמֵי
 הַצִּיּוֹנִי הַסִּיקָנִי בַחֲדָשׁ הַרְבִּיעִי : הִבִּיא מוֹעֵד בְּמִלְאָתוֹ לְשִׁבּוֹר
 בַּחוּרֵי נְמוּז * וְרִבָּה בּו פְּעֻמִּים בְּמִסְמֹס וּמִזְמוֹז * זְבוּלוֹ כִּשְׁר
 שְׁאֲנָנֹת מִכְּבֹּת אֵת הַתַּמּוֹז * הִיבְנֵי אִיבְנֵי אִזֵּי בִירַח תַּמּוֹז :
 טָמְנוּ פָחוּם הַמִּשָּׁה בְּמִקְרָא תִּלְאוֹת מִשְׁלָחוֹת יָכְלוּ לִי בְּשִׁבְעָה
 עֶשֶׂר בּו בְּאַרְיֹת * כִּי נִזְקַשְׁתִּי כִכְלָה עֲלוּבָה בַחֲפֵת שְׁלוֹה
 וְהַצְלָחוֹת * לְרֹעֵי לֹא הִמְתַּנְתִּי שִׁשׁ וְנִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוֹת : מִיָּד
 עֲרִיתִי חֲלִי כְתָם וְאַצְעֵדָה וְצִמִּיד * נִגְרוֹת בְּיוֹם אַפֹּ כְּשִׁחְתִּי דְרָכִי
 לְהַשְׁמִיד * סֹדֵר עֲבוֹדָתוֹ וּקְרִץ מוֹבְחָו קֶצְתִּי לְהַעֲמִיד * עַל בֵּן
 מִלְּשִׁכַת הַמַּלְאִים בְּטַל הַתְּמִיד : פוֹר הַתְּפוֹרָרָה וְנִתְפוֹרָה סוֹעֵרָה
 עֵינֶיהָ * צִיָּה נִמְשְׁלָה מִכְּלִי חוּבֵל וְנִטְרָפָה כְּאַנְיָה * קַחֲתָה בַתְּשִׂאֲתָה
 בְּרֹאשָׁהּ וּבְכַפֶּל תְּאַנְיָה וְאַנְיָה * רִיבֹת צָרִיהָ כְּהַיּוֹם וְהַבְּקָעָה הָעִיר
 בְּשִׁנְיָה : שְׁלָחָה כְּצָבִי מִדָּח מֵאִין דוֹרֵשׁ לְהַסְתִּירָה * שְׁנֵנוּ לְשׁוֹנֵם
 וְנִתְּנָה כֶּשֶׁה צִמְרָה וְחֲלָבָה לְהַתִּירָה * תִּצְעַק עַל כְּלֵי חֲמֵדָה שְׁבו
 נִכְתָּרָה * תַּחֲמוֹד עֵינֶיהָ נִצַּל כְּשִׁרָה אַפֹּסְטִמוֹס הַתּוֹרָה : תִּרָּף
 עֲשׂוּקִים וְרִצּוּצִים בְּעֵבוֹר הַרְעִימָם סָכַל * יְרוּדִים בְּוִהִיָּה לְאָכּוֹל
 וּבַהֲסִתֵּר פָּנִים מִלְּהַסְתַּכֵּל * יַד הַשְּׁלִים מִבְּנָה שְׁקוּצִים נֹאכְלֵ עַת
 צָרָה כְּהַתְּכַנֵּם וְהַעֲמֵד צֶלֶם כְּהִיכֹל : דְּוִים סְגוּפִים בְּגִים הָיוּ
 מִקְדָּם רֹאשׁוֹנִים * סְמוּכּוֹת צְרוּתֵיהֶם זוּ לְזוֹ כְּפָה שְׁנַיִם * לֹקִים

כאשר

יהי

(א) סוליס 30 כ. 3 (ב) סס 20 ג. 1 סס 21 ב.

סליחות לשבעה עשר בתמוז

בְּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וְהַעֲקָרִים שׁוֹגִים * הַגִּים אָבֵד שְׂכָרָם
 וּבָטַל סְבוּיָם בְּאִישׁוֹנִים * אֵל קָנָא בְּהֵאֱפֵק בְּמִקְנֵי אִיךְ דְּשִׁנִּים
 רְמוּזִים * מַחֲבִים תִּקְוִים עוֹמְדִים לְעוֹלָמִים * כְּנִמְיָעִים מִחֻטָּיִם
 בְּאֵהָבִים * הָאֱמֶת וְהַשְּׁלוֹם בְּצוּמֹת הַטּוֹבִים * נִצַּח הַיּוֹתָם לְשִׁמְחָה
 וְלִשְׁשׁוֹן וְלִמְעָרִים טוֹבִים: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר וַיֵּר

פסוק

שָׁעָה נֶאֱסַר * אֲשֶׁר נִמְסַר * בְּיַד בְּכַל וְגַם שְׁעִיר * לָךְ
 יִהְיֶה * זֶה כַּמָּה * וְיִתְחַנֵּן כְּבֵן צְעִיר * יוֹם גָּבַר
 הָאוֹיֵב וְתִבְקַע הַעִיר: לְזֹאת אִבָּךְ * וְאִסְפוּךְ כֶּף *
 בְּיוֹם הַמֶּשׁ פְּזוּרֹנִי * וְעַל רֵגְלֵי הָעֶגְל * הַלּוֹחֹת יִצְאוּנִי *
 וְגַם הַשְּׂמִיד הַתְּמִיד * וּבִסְוֵגֵי הַבִּיאֲנִי * וְהַיּוֹשֵׁם אֱלִיל *
 בְּהִיבַל בְּלִיל * וּמַעֲצָתוֹ בְּלֵאֲנִי * וְהַמְנַתָּה הַוּגְחָה *
 וְדַתְךָ צָר בְּאִשׁ הַבְּעִיר * יִם: מְאֹד אֶתְחַל * וְאֶתְחַלְחַל *
 בְּיוֹם שְׂדֵי דְהַפְּנִי * מְאֹד חֲשַׁךְ * וְגַם שִׁשָּׁךְ * כְּמוֹ
 כְּדוֹר צְנַפְנִי * וְהַשְּׂפִיפּוֹן מִצְפּוֹן * כְּשִׁבּוֹלֵת שְׂטַפְנִי *
 וְהַצִּיד * שְׁלַח יָד * וְהַצִּפִּיר וְהַשְּׁעִיר * יִם: הוֹד לְבִי
 וּמִשְׁנֹבֵי הַלְּעַד אֶפְּךָ יַעֲשֵׂן * שְׂמַחְנִי וְהַעֲלֵנִי * וּמִחֲדָרְךָ
 לְקוֹט שׁוֹשֵׁן * בְּנֵה בֵּית זְבוּל * לְהַשִּׁיב גְּמוּל * הַכְּרָמָךְ
 וְהַבְּשֵׁן * וְעֵין פְּקַח * וְנֶקֶם קַח * מֵאֲצֵר וּמִדִּישָׁן שְׁפוּט
 אֵלִים * וְאֵן יִשְׁרָם * הַמְּבַעֵה וְהַמְּבַעֵיר * יוֹם גָּבַר
 הָאוֹיֵב וְתִבְקַע הַעִיר:
 אֵל מֶלֶךְ * וַיַּעֲבֹר * זְכֹר חַמְדְּךָ:

מליחות לתחלואי גדים רל

אל נא תשח עלינו תפאת • אשר נאלנו ואשר תפאט : תפאטו צדקט סלח לנו יתקט :

אל נא רפא נא תחלואי נפן פוריה • בושה וחפורה
 ואמלל פריה • נאלנה משחת וממכה מריה • עגנו
 כשענית לאברהם אבינו בחר המוריה : תפאטו דגלי עם
 פרויי בזרוע חשוף הצל מנגף ואל יהיו לשסוף • ותענה
 קריאתנו למעשה ידיך תכסוף • עגנו כשענית
 לאבותינו על ים סוף : תפאטו זכות צור הצב היום לנו
 תגל • חשכנו מאנף ונחנו ביושר מעגל • טהר טומאתנו
 ולמאור תורתך עינינו גל • עגנו כשענית ליהושע
 בגלגל : תפאטו ידה ראה דשן עקוד והצמח לנו תרופה •
 פלה שוד ושבר סער וסופה • למדנו וחכמנו אמרתך
 הצרופה • עגנו כשענית לשמואל במצפה : תפאטו
 מותמם מרחם שרשיו אל תקמל • נקנו מפתם ושמיץ
 ולא נאמל • סעדנו ונשעה וארחות חסדיך נגמל •
 עגנו כשענית לאליהו בחר הכרמל : תפאטו עודדנו
 בצדק משוי מקום וכפר זדון ומשונה • פדנו ממהומות
 מות ואחור כל נסונה • צנה ישועתנו ובעונותינו אל
 נתמוגנה • עגנו כשענית ליונה במעי הדגה : תפאטו
 קדשת איש חסדיך זכור ליפת פעמים רחמיה תעזור
 כי לקינו בכפלים • שובנו הקף ליראתך ולא נחשף
 שוליים • עגנו כשענית לדוד ולשלמה בנו בירושלים :
 תפאטו ותענה לקוראך והסבת ממעונים תשמע שועת
 צועקך • שומע אל אביונים • תרחם על בניה • פרחם
 אב על בנים • עגנו כמו שענית למרדכי ואסתר • ותלך
 על העץ חסאים האב עם הבנים) : תפאטו • זכור לנו זכר

הרחמן לברית מילה

הרחמן הוא יברך אבי הילד ואמו * ויזכו לגדלו לחנכו ולחכמו * מיום השמיני והלאה ירצה דמו * ויהי יהיה אלהיו עמו :

הרחמן הוא יברך בעל ברית המילה * אשר שש לעשות צדק בגיטה * וישלם פגעו ומשכרתו כפולה * ויתגדו למעלה למעלה :

הרחמן הוא יברך רך הנמול לשמונה * ויהיו ידיו ולבו לאל אמונה * ויזכה לראות פני השכינה * שלש פעמים בשנה :

הרחמן הוא יברך המל בשר העולה * ופרע ומצין דמי המילה * איש הורא ורף הלכב עבודתו פסולה * אם שלש אלה לא יעשה לה :

הרחמן הוא ישלח לנו משיחו הולך תמים * בזכות התן למולות דמים * לבשר בשורות טובות ונחומים * לעם אחד מפור ומפורד בין העמים :

הרחמן הוא ישלח לנו כהן צדק אשר לקח לעולם * עד הוכן כסאו כשמש ויהלום * וילט פניו באדרתו ויהלום * בריתי היתה אתו החיים והשלום :

תפלה מעולה לעצירת גשמים

לפני אל מחורי החיים החיים ס' צ' לב נא נג נב קב סה סח עו קב פה קי קד פח קבד קכו קכז קל קמה קכו קכו ס' :

יהי רצון מלפניך יהיה אלהינו ואלהי אבותינו בזכות מזמורי תהלים שכתבנו לפניך בזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות השמות הקדושים ותפלותיהם ויוצאים מהם שתכפר לנו על כל המאמינו ותמחול ותסלח לנו על כל עונותינו שהמאנו ושיעונו ושיפשיענו לפניך ותתננה עמנו במדת הרחמים ויגלו רחמך על מדותיה ותתנהג במדת רחמיה עם בניך * ועננו משימי סענך בגבורות ישעימך * ותשקנו כנהל עדנך * תהום אל

תפלה לעצירת נעמים

תהום קורא לקול צנוּרִיךָ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְהַשְׁבִּיעַ מֵאֲזַעְרֶיךָ וְאֲזַעְרֶיךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח וּפְתַח אֶת יָדֶיךָ כִּי בְיָדְךָ מִפְתַּח שַׁעַר רַחֲמִים לְפָנֶיךָ וְלוֹזֶן מִקְרָנֶיךָ רַחֲמִים עַד בִּיצֵי כַנְּיִים אֲבָר אֲנַחְנוּ אֱלֹהִים וְגִדְלָה עֲזוֹנוֹתֵינוּ נִזְרָמִים שְׁנַעְצִרוּ הַנְּשָׁמִים :

וְעַתָּה עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כִּי בֵן מִדֹתֶיךָ וְדַרְכֶךָ לְגִמּוּל לְהִיבִים הַסְדִּים טוֹבִים וְנוֹתֵן לֶחֶם לְרַעֲיִים וְהָעֵל לָנוּ עֲנָנִים וְעֵבִים כְּמַטְרָה וּמְטַר וּרְבִיבִים מִמְקוֹם שָׁמַיִם שׁוֹאֵבִים אֱלֹהֵי שׂוֹכֵן מַעֲוֵנָה עֲנֵנוּ מִבְּרַכָּה הַעֲלִינָה : אֱלֹהֵי הַמַּעְרָכָה עֲנֵנוּ בְּגִשְׁמֵי בְרַכָּה : בּוֹתֵן לְבָבוֹת עֲנֵנוּ בְּגִשְׁמֵי נְדָבוֹת : בְּזִכּוֹת יִקַּח גַּא מֵעַט מֵיִם הַשְׁתַּקְפָּה מִמַּעוֹן תִּדְשֶׁה מִן הַשָּׁמַיִם : בְּזִכּוֹת חֶפֶר בְּאַרְצוֹת מֵיִם חוּץ חֲשֵׁרֶת מֵיִם בְּזִכּוֹת גַּל אֲכָן מִבְּאֵר מֵיִם יֵצְאוּ מַעֲיֵנוֹת מֵיִם לְמַעַן מִשׁוֹי מִמֵּיִם וְדָלָה מֵיִם יוֹל מִדְּלִיֹּן מֵיִם : לְמַעַן מִבַּל חֲמִשׁ מְבִילוֹת בְּמֵיִם יַעֲלוּ מִתְּהוֹמוֹת בְּחִמְשׁ שְׁמוֹת מֵיִם נְשִׂאִים אֵד חַוִּי עֲנֵן וְעֵבִים יִמְלֵאוּ גִשְׁמֵם לְנַפְחוֹי נְשָׁם וְיִרְיָקוּ גִשְׁמֵם וְלְמַעַן שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבַטִים שְׁהֵעֲבַרְתָּ בְּגִזְרֹת מֵיִם יַעֲלוּ נְשִׂאִים מִן הָאָרֶץ וְיִרְיָקוּ מִטְרָה מִן הַשָּׁמַיִם :

וְעַתָּה בְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּלֵב נִשְׁפָּר וְנִדְבָה בְּמֵיִם וְנִשְׂא לְבָבֵנוּ אֵל כְּפִיִם אֵל אֵל בְּשָׁמַיִם כִּי אֲרִיץ עֵיפָה לְךָ לְמֵיִם וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַע יִרַד מֵיִם וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן וְיִבְלֶה לִיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּבָבֵנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיָבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וְיָקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׂכֵתוֹב וְיִקְבֵּא יְהוָה לְאַרְצוֹ וְיִחְמוֹל עַל עַמּוֹ : וְיַעַן יְהוָה וְיֵאמֶר לְעַמּוֹ הִנְנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת הַדְּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיְצֵדֵר וְשִׁבְעֵתֶם אֲחֵי וְלֹא אֶתֵּן אֶתְכֶם עוֹד תִּרְפָּה בְּגוֹיִם : וְנֵאמֶר וּמִלֵּא הַגְּרָנוֹת בְּרַחֲמֵיךָ וְהַשִּׁיקוּ הַיָּקָבִים תִּירוֹשׁ וְיַעֲדֵר : אֲנֵא נִזְרָא קְדוֹשׁ תִּרְפָּה מִחֵילֶתְךָ בְּשִׁעֵנוּ סֵלָה תִּנְגַּל מִדֹתֶיךָ פִתְחֵי סֵלִיָּה פִתַּח סֵבַב יִשַׁע מִנּוֹתֶיךָ דְרוֹשׁ יוֹדְעֵי וְעוֹדֵךָ גַא סִמְכָה יָדוֹ מִתְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁבֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֵּלָה : יְהוָה צְבָאוֹת אֱשֶׁרֵי אֲדָם בּוֹמֵחַ בְּךָ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמַּלְךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאנוּ : וְקַבֵּל

ברחמים

תכלה לעצירת נשמים

ברחמי וברצון את תפלתנו בזכות שלש עשרה מדותיה דרחמים
הבתים בתורתך כמו שנאמר ויעבר יהיה על פניו ויקרא
יהיה יהיה אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד
לאפים נשא עון ופשע והמאה ונקמה * וסלקת לעוננו
ילחמאתנו ונחלתנו: עאינן תוזרות ריקם מלפניך עוננו אלחי
ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

לעצירת נשמים בשומע תפלה

סידד יטל לאמר נחלת להם סגל נחורת הס' חן לאמר (ט"ז ס' ק"ח)

ועננו בורא עולם במדת הרחמים * בחרת בעמך ישראל להודיע
גדלה ותדרת בגודך * שומע תפלה חן סגל וקטר על פני
האדמה ותשביע את העולם כלו מטובה ומלא יחינו גבוהותיה
ימעשר מתנת ידך * שמור ותצל שנה זו מקל דבר רע ומקל מיני
משחית ומקל מיני פורעניות ועשה לה תקנות טובה ואררית שלום *
חוס ורחם עלינו ועל כל תבואותינו ופרותינו וברכנו בגשמי ברכה
וגרבה ונוקה לחיים ושובע ושלום בשנים המשובות * והסר מפני
דבר וחרב ורעב ותיה רעה ושבי ובה ויצר דרע ותלים רעים
וקשים ומארעות רעות וקשות ונזור עלינו נזרות טובות מלפניך *
תגלו רחמיה על מדותיה * ותתנהג עם בגיך במדת הרחמים
ומבל ברחמים וברצון את תפלתנו: כי אתה שומע תפלה עמך ישראל וכו':

לרבו נשמים בשומע תפלה

יהי רצון מלפניך יהיה אלהינו ואלחי אבותינו שיכבשו רחמיה
את פעמך מעלינו ויגלו רחמיה על מדותיה ותתנהג עם
בגיך במדת הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין ובטובה
תגדול רחם עליהם שאין פורענות באה לעולם אלא בשביל
ישראל והם עמך ונחלתך אשר הוצאת מארץ מצרים ואינם
יכולים לקבל לא רוב רעה ולא רוב טובה השפעת עליהם רוב
טובה אינם יכולים לקבל * פעמך עליהם אינם יכולים לקבל *
יהי רצון שיתא רוח בעולם ויכוד רחמיה: כי אתה שומע וכו':

יום ראשון

אשרי יושבי ביתך, (אין אומרים ועתה יגדל), קדיש.

לך ה' הצדקה
שומע תפלה. סלח לנו
איך נפתח מה
כי על רחמיך הרבים
אל ארך אפים

אבו חסיד
כרחם אב על בנים
סלח נא לעון העם הזה
הסה אלקי אוניך

אין מי יקרא בצדק
אל מלך יושב, יגמיה'ר
אל תבוא במשפט
כרחם אב על בנים

סלח נא לעון העם הזה. הסה.
תבא לפניך שועת חנון
אל מלך יושב, יגמיה'ר. כרחם
במוצאי מנוחה

אל מלך יושב, יגמיה'ר. כרחם
אל תוכור לנו עונות
זכור רחמיך ה' וחסדיך
אל נא השת עלינו חסאת

חסאנו צורנו
זכור לנו ברית אבות
זכור לנו ברית ראשונים
שמע קולנו *

אלקינו — תבא לפניך תפלתנו
אשמנו, בדנו
סרגנו ממצותיך
אשמנו מכל עם

ועדיין לא שכנו מטעותינו
לעיינינו עשקו פמלינו (אין אומרים הרשענו
ומשענו)

משיח צדק
דניאל איש חמודות
עזרא הסופר
אל רחום שמך

ענו ה' ענו
מי שענה לאברהם
ויאמר דוד אל גי

רחום ותנון חסאתי לפניך (אין גוסלים ע"ס)
מוי ומסי

מבניסי רחמים

מין דבשמיא כר כבר שביא

מין דבשמיא כר כעבוד

שומר ישראל

שומר גוי אחד

שומר גוי קדוש

מתורצה ברחמים

ואנחנו לא נדע, ק"ש

יום שני

אשרי יושבי ביתך. קדיש
לך ה' הצדקה

שומע תפלה. סלח לנו
כי על רחמיך הרבים
אל ארך אפים
אבו חסיד

כרחם אב על בנים
סלח נא לעון העם הזה
הסה אלקי אוניך
אם עונינו רבו להגדיל

אל מלך יושב, יגמיה'ר
כרחם אב על בנים
סלח נא לעון העם הזה. הסה
אויחך קייתוך

ישראל נושע
אל מלך יושב, יגמיה'ר. כרחם
אל תוכור לנו עונות עד גמירא כביל יום א'

יום שלישי

אשרי יושבי ביתך. קדיש
לך ה' הצדקה

שומע תפלה. סלח לנו
כי על רחמיך הרבים
אל ארך אפים
אבו חסיד

כרחם אב על בנים
סלח נא לעון העם הזה
הסה אלקי אוניך
אין כמדת בשר מדתך

אל מלך יושב, יגמיה'ר. כרחם, סלח, הסה
אני יום אירא
מלאכי רחמים משרתי עליון
אל מלך יושב, יגמיה'ר. כרחם

אל תזכר לנו עונות עד גמירא כביל יום א'

יום רביעי

אשרי יושבי ביתך. קדיש
לך ה' הצדקה

שומע תפלה. סלח לנו

סדר הסליחות

יום שביעי

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 כי על רחמיך הרבים
 אל ארך אפים
 אבד חסיד
 כרחם אב על בנים
 סלח נא לעון העם הזה
 הסה אלקי אונך
 בתולת בת יהודה
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, סלח, הסה
 אפס הוד כבודה
 אם פונינו ענו בנו
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 אל תזכר לנו עונות עד במירא כביל יום א'

ערב ראש השנה

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 ה' אלקי הצבאות
 כי על רחמיך הרבים
 אל ארך אפים
 איכבה אפגה פה
 ארון מועד
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, סלח, הסה
 מרובים צרכי עמך
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 אנא עזרדה אהבתך
 אל אמונה
 חיים ארוכים
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 מלך אהו
 ארון בפקדך
 ארון בשפטך
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 שלש עשרה מדות
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 אל תברא במשפט עמנו
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, אל תזכר לנו
 עונות
 זכור רחמיך ה' וחסדיך, אל נא תשת, חסאנו
 צודנו, זכור כי
 אבות זכור כי ראשונים
 שמע קולנו
 ובגן יחי רצון מלפניך
 אלקינו — תבא לפניך תפלתנו עד במירא
 כביל יום א'

כי על רחמיך הרבים

אל ארך אפים

אבד חסיד

כרחם אב על בנים

סלח נא לעון העם הזה

הסה אלקי אונך

אני קראתיך

אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, סלח, הסה

איה כל נפלאותיך

חוקר הכל וסוקר

אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם

אל תזכר לנו עונות עד במירא כביל יום א'

יום חמישי

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 כי על רחמיך הרבים
 אל ארך אפים
 אבד חסיד
 כרחם אב על בנים
 סלח נא לעון העם הזה
 הסה אלקי אונך
 ישראל עמך תתנה
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, סלח, הסה
 אלקים בישראל
 ישמיענו סלחתי
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 אל תזכר לנו עונות עד במירא כביל יום א'

יום ששי

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 כי על רחמיך הרבים
 אל ארך אפים
 אבד חסיד
 כרחם אב על בנים
 סלח נא לעון העם הזה
 הסה אלקי אונך
 שקרא בשמך
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, סלח, הסה
 איה קנאתך ובבודתך
 יושב בחרת עליון
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 אל תזכר לנו עונות עד במירא כביל יום א'

גהות הוד כ"ק אדמו"ר הגאון האלקי, חסידא ופרישא, כקש"ת
מנא ורבנא שלום דובער זצוקללה"ה נבנ"מ זי"ע, אשר הואיל לרשום
בעצם כתב יד קדשו על גליונות סדור תורה אור ושער הכולל
דפוס ווילנא תרמ"ז ותרמ"ט

ברכות השחר

כ' נס' נהר שלום (נע"ח דפוס ירושלים, נסופו) די"ט ע"א הח"י לתקן כלים
ואורות הז"א דעש"י שנצ"י ודעש"י ולהמשיך להם מוחין ונרנח"י דמ"ה ונ"ן דלו"י
ואו"ה. נרכת הנותן לאכ"י ופוקה עורים נלו"י ואו"ה דמ"ה ונ"ן דעתיק דכור
הנק' חכ' כר'. יעו"ש נפרטי' מנואר הכוונה הסדר שנסדרו מרבינו ז"ל.

הלכות ציצית:

האר"ז"ל ה"י נוהג ללבוש הט"ק ציתו על חלוקו נלי הפסקא שום מלבוש.
סידור קול יעקב ממהר"ק ז"ל יעו"ש הטעם ע"פ סוד.

הלכות תפילין:

וצענין הכריכות של התש"י למדני כ"ק אמו"ר * זוקללה"ה לכרוך
ז' כריכות עם הב' תלפין, והיינו חלי הכריכה העליונה וז' כריכות שלמות נקירות
זה אל זה, ואח"כ להניח מקום פניו מעט ולעשות עוד ד' כריכות שלמות וחלי כריכה
באלכסון ולכרוך פעם א' על פס היד (ומעשה כתיב ד' הפוכה) ואח"כ לכרוך הג'
כריכות על האצבע (וצענין כריכות אלו א"ך לעשות אינני זוכר צנידור. א"ך
כמוזמה לי צנור שראיתי שכך תחלה כריכה אחת על הפרק התחתון הסמוך לכף
היד, ואח"כ כריכה א' על הפרק הג', ואח"כ עוד כריכה א' על הפרק התחתון) לכף
ומוחר הרגועה לכרוך על פס היד כנ"ל (ולא כמותן שעושין שין על היד).

סדר שחרית:

נפקותא ישועה ורחמים. הדי' נפקותא דגושה, כ"כ נפע"ה שער עולם
העש"י פ"ג, וס' הכוונות, וס' עיד ומזוה, וע' נמ"ה מס' תפלת העש"י פ"ג מ"א.

ע"ה נפע"ג פרק ל"ג, וע"ש נפרקים הקודמים. ונראה שכ"ז ** ז"ל
קודם התפלה והתפלה י"ל בשמחה היינו שמתה הנפש נה' עושה ולא ננקל לו לבא
למוצת ולהסת' לרעד כמוך, כי הנו"ר מי יודע גדולתן ושרשן, ובגשם שכולן מתאיימות
ואז אחד לכולנה כר' יעו"ש מן פרק כ"ה עד פרק ל"ו, וע' נמ"ה מס' תפלת
עש"י פ"א מ"א.

ונד"ה והסדרים (רל"א) כ' דענין התפלה הוא הקדמת נה"ג שמנמי' הסוה
וכמו הקדמת לריכים להקדישו תחלה וגם לסמוך עליו וכ"ז ליתן כח שתפעלה כר'
כמ"ש נמ"א, כמו"כ עכשו נעבודה שתפעלה כנגד תמידין כר' זהו"ע קבלת מנחת
ואהבת לרעד כמוך רעד הם נמי' תהו ותקוה (הלל אח עשו ליעקב כר' אלל זה
צנינו"י זה צפנינו"י), וענין ואהבת לרעד כמו"ך לנדר נמי' תהו שתפעלה כמו
התקן כר' (וניאור הענין י"ל שיונן ע"פ מ"ש נמ"א נדרוש לרוקע הדרך כר'
וכמונאר אלנינו נד"ה ***) וידבר כר' אחריו מת שני בני אהרן נקדמם כר' והמ"י).

* כ"ק אדמו"ר מהר"ש.

** במש"ב סדרב שם בענין הסדירות.

*** נאמר בשנת תרמ"ט.

הנהות

קדיש:

כתב צנונה שערים שער הכוונות סוף כוונת הקדיש אל"ל לקום מעומד
צעניית אמן יש"ר של הקדיש. אמנם נקדיש שאחר העמידה שחרית ומנחה וערבית,
וכן נקדיש תתקבל של אחר החזרת הס"ת להיכל הי' (האריז"ל) כאשר מעומד (כ"כ
הלשון בשמ"ש, וצפע"ה כ' ה' וצאל תתקבל ושל החזרת הס"ת להיכל הי' עונה מעומד,
והנראה לומר שגם בשמ"ש ז"ל ושל אחר כ"י והוא טעות דמוכה, וצפידור האריז"ל
של הר"ש מראשקוב נתפלת חול צענין קרה"ת כ' מנהג הרב ז"ל ליבצ נשעת
קה"ת ולעמוד צעת הקדיש ויחזר ויושב עכ"ל, וכ"כ צפע"ת של קה"ת פי"א,
ובשמ"ש דרוש הס"ת ד"א, וע"ע לקון שער כ"צ). ונמור עניית הקדיש ואח"כ
הי' יושב (וע' צבו"ע אור"ה סי' כ"ו) וכ"כ צפע"ה שער הקדישים ספ"ד (ושם
הי' שיעו קנת אך ידוע דהשמ"ש מוסמך יותר ועליו סומכין) ושם הנהת הר"ש
שכמו"כ הקדיש שאחר קנלת שנת נריך לעטת מעומד ואח"כ יבצ, יעו"ש.

ה' מלך ה' מלך:

פסוקים אלו היינו המלך כ"י והי' הי' למלך כ"י ז"ל מעומד, ואם עומד
נתפלת צלזיה זמר אחר והנזור אומרים פסוקים אלו נריך ג"כ לעמוד, אך לא יפסיק
לומר עממס הפסוקים (נראה שם שאפילו הוא עומד נזוקים שומת להפסיק) אלא
יאמר איתו הזמר שהוא עומד זו. שמו"ש שער הכוונות נכוונת הי' מלך. פע"ה שער
הזמירות פ"ג סידור קול יעקב נזקקו, וסי' הרש"ב וצמ"ח מסכת תפלת העשי'
פי"א ח"א. צעה"מ ש"ו פע"ב כל דבר שהוא מעולם האני' נריכים לומר מעומד
ונפרט זה הוא אנוי שאנני' עכבר"כ שז"ל מעומד.

ברכת ישתבח:

בשנים דיאחנה נקודה קודם תי' שיר, ונקודה אחר תי' ומלכות, להורות
שלא להפסיק צי"ג שנים אלו, וכמו"ש צה"צ דקל"ב ע"א. וצפי' אור"י למהרמ"פ
כ' לאחור ננשימה אחת (ואפשר מפני שלהפסיק נדנוד צלל"ה אסור ע"פ הדין
כח"ש צבו"ע, ולכן מפרש מ"ש בזה היינו שלא להפסיק ננשימה) ונעמוד העבודה פ"ז
כ' עד מעשה ועד עולם. אך נהנסה כ' עד ומלכות (ומש"ש הט"ו שנים נראה שהוא
ט"ס וז"ל הי"ג כ"י) ובכתבים אי' ענין הט"ו שנים היינו (עד והודאות) נגד ט"ו
תיבין דלת הי' האמרת והיינו להיות ע"ד ציום ההוא יהי' אור"י אהד צ"פ י"ה שגם
ו"ה יהי' נמדדי' י"ה. והענין דנהנרואם היינו צה"י הי' זעירא וזוה נוסך כרחל
לפני נחז"י, והיינו מחמת ריבוי המזמרים, אצל הי' עילאה יוצל עלחא דחירו, וע"י
הט"ו שנים ממשכיבים צה"י י"ה צ"ה, והוא שצה"י הי' זעירא גם נמדדי' התחטות
והיינו גם נהתלצותה והיינו צעה"ז הגשמי יאיר צו צה"י הי' עילאה צה"י החירר' כ"י
והיינו ע"י שיקבל מנחי' הי"ד ענמו.

הואפנים וחיות הקדש:

עי' מק"מ נראשית ד"ב ע"ב צענין טנא אנת יאות אנת כ"י ונשנת אומרים
שרפים וחיות ולופנים, י"ל מפני שנשנת עליות העולמות שעולם התחטון עולה
עולם העליון כ"י וכמו"ש צמ"א הספרש גין הסכללות להתלנשות כ"י ד"ל.

למלך אל חי וקים:

וכן הסיודור של כ"ק אלמו"ר כ"ע זוקללה"ה זיע"א הי' נדפס למלך נפתח ונתקן למלך נקמן.

ובא לציון:

וקרא כר' ומוקבלין כר' נתו"א פי' כי תשא נד"ה שמאלו כ' שהמלאכים הם רק שלמים שע"י מושך ההשפעה למטה, והמשכה והשפעה זו היא דרך השתל' כמ"ש וקרא זה אל זה ואמר קדוש ומהרגמיק ומוקבלין דין ויון דין אלא שגלשו המוקרא נח' על הושפעים שקרא ומושיך שפע זל"ז וכל' התרגום נח' על המוקבל נח' וק' ע"כ.

קבלת שבת:

כ' נמ"ח חמ' ליל יו"ט פ"א מ"ז ואם הוא שבת ויו"ט יאמר נפזחון לכה דודי גם נשוחה נזקוקם לתורו גם נרנה עכ"ל, ומנאל דלז"ל שניהם רק גם נשוחה לנד. נכתבו כ"ק אלמו"ר האולגעי זוקללה"ה נד"ה לכה דודי כ' ח"ל נוסח קבלת שבת (שייסדו הר"ש אלקנן ע"פ קבלת הרמ"ק ז"ל ואין הפרש בינו לקבלת הארז"ל אלא שזה נסוד נקודות לבד דהיינו רק י"ם ולא שתחלק הנקודה לי"ם כמו תרש נכתמה ומסד נכתמה כר' אלו נקרא' ספי' וכשכלו' מני"ע נק' פרנף כר' שזה עיקר קבלת הארז"ל אצל נכלל מלתים מנה דמוילא יש זו כוונת הארז"ל וד"ל) הוא ע"פ סדר פסקי שה"ש כר' עכ"ל.

תפלת ערבית:

בחכמה פותח שערים, ידוע דננתי' בינה יש כ' שערים כמארז"ל תושבים שע"ז נבראו בעולם (ר"ה כ"א ז') והטעם שנק' שערים ידוע דכמו השער רחב שמשמש כניסה ויציאה, כמו"כ נתי' בינה השנה נאו"ר וע"י השערים מושך נמדות וכן על ידם העלמות המדות וכידוע נענין נודע נשערים נעלה, ונענין לך ה' הגדולה כר'. והנה ידוע דההשנה דנינה מושך מנתי' החכמה שהיא נקודה חדה, והוא דתו"ז נק' או"א שהנינה מוקבלת טפת החכמה ומוטיירת נאו"ר כר'. אמנם נל"מ כמון"כ יש לנינה מוקור נפ"ע וכידוע דנינה יונק מנזל ונקח, דכשם שיז לחכי מוקור נל"מ כמון"כ יש לנינה מוקור נל"מ (וכמ"ש נע"ה נתחלתו נענין או"א כחדל נפקין) אלא שההמשכה נהתגלות ננינה הוא ע"י החכ' (עמ"ש נפרד"ם שער ה' פי"ז) חסו נכתמה פותח שערים, דפתיחה שע"ז הם נכח הא"ם דוקא, והוא שאמר פותח סתם ולא אמר מי הוא הפותח דקאי על נתי' א"ם הנעלם (עמ"ש נח"א נתיחלתו ונמק"מ נענין נר"א סתם) אלא שמושך ע"י החכ'. והוא נכתמה ע"י החכ' פותח הא"ם נ"ה שערים דנינה כר'.

ופרוש:

נגוף (*) כ"י הק' נעלמו ועי' כר' (כ"ה נכ"ק אלמו"ר זוקללה"ה ולפי"ע חלפי הכוונה על רבינו אלמו"ר זוקללה"ה).

(*) טאי אמ"ש בשער הכולל שנמצא כתוב דנתי"ק של ארסור' סור"ש דיל בוח"ל צ"ל (ופרוש) שו"ן שמאלית בו ראתי שתמו להיות שו"ן נגוף כ"ק של ארסור' חזקו ד' כר' וכ"פ ארסור' סור"ש"ב הקיף תיבות. כ"ק של ארסור' תופ"י והגיה כנ"ל.

הגהות

קידוש לשבת :

שם *) רק מ"א תיבות כי לא גרם ת"י וצרפון ה"א.

כי ננו נחרת וגר' נמלא נכתני כ"ק אלאומ"ר **) זוקללה"ה ח"ל
מפיה"ש ***) נענין כי ננו נחרת לפי שאנו אומרים זכר ליצאת מצרים
ואומרים אפילו נראש השנה ויום הכפורים שנה אין שייך לכאף יציאת מצרים
והענין כי שנת תמועדים הכל יש למעלה אל שהשם יתחדש נתנס לנו,
ומפני מה זכינו לזה היינו ע"י גלות מצרים, וזהו זכר ליציאתנו שאלו ננו נחר ע"כ
ז"ל כי ננו נחרת אחר זכר ליציאתנו, כך שמעתי מפ"י א"י ששמע א"יך שהשיב צרנו
ז"ל למחר הנאון דנארדינו ז"ל שאלו על ענין כי ננו נחרת כ"ר. עכ"ל.

הטעם מה שאין אומרים נוסח נרכת קידוש היום דשנת וזונו כמו בכל
הנרכות, י"ל ע"פ מה דל"י נכתבים נפ"י נוסח הנרכה אקב"ו, אשר קדשנו הוא
נח"י אול"ם שמונבל מן העולם והיינו נח"י עמוות אול"ם כמו שה"י קודם שנתנו"ע,
והו"ע א"י ראשון וא"י אחרון ומנלעדי אין אלקים כ"ר זהו ממשכ"ס ע"י המלות
(וי"ל זהו אשר א"ר ראש) וסדר ההמשכה תחלה נמשך נמנתי ולא מקדש ישראל
תפילין הקב"ה מתעטף נצינית כ"ר והיינו נח"י ספ"י העליונות, ואח"כ נמשך למטה,
אך נכדי להמשך נמנתי זהו ע"י וזונו דהיינו המלות שאנו עושין למטה על יד
אנו נרומים המלות העליונות עד שיומשך האור למטה נ"כ כ"ר, ועפ"י י"ל דמלות
שנת ה"ה מיקדשי וקיימות דנו שנת כ"ר (ולכן תוספין מקדש השנת ולא מקדש ישראל
והשנת כמו ניו"ט כידוע) ולא ע"י שזונו. ולכן א"א וזונו וציו"ט י"ל דמ"ש אשר
נחר ננו היינו שנקיים תומ"ל כמו וננו נחרת (דנרכת ק"ש דקאי על מ"ת) ואומרים
זה קודם וקדשנו נמנתי דהיינו ע"י הנחירה ננו ע"י קדשנו נמנתי כ"ר ככ"ל
ועפ"י ז"ל הטעם מה שלא נתקן בקידוש יו"ט הנוסח אשר קדשנו נמנתי (כמו
בכל מלות דרננן ע"י נמנתי השם נמ"ע דרננן) כ"א אשר נחר ננו תחלה ואח"כ
וקדשנו נמנתי כ"ר ונ"ע.

מה רבו מעשיך :

נוסח אשכנז ליתא זה נרכת יולר דשנת וכן נפ"י רב עמרם ליתא. והטעם
דמ"ש מה רבו מעשיך היינו שהעולמות נהוו מהדבור של הקב"ה כמ"ש דנדר
הוי' שמים נעשו ודבורו של הקב"ה תשיב מעשה כ"ר והמהדש נזונו בכל יום תמיד
מע"ב שכל עת נח"י דבר הוי' נח"י ומהווה מעולמות מאין לי"ש. והנה ידוע דשנת
אין העולמות ונקבלים נח"י הדבור דכתוב כי זו שנת כ"ר ששנת מעדור ועש"י
שהדבור נפעלה למעלה והעולמות ונקבלים נשנת נח"י החכ"י ולכן נק' שנת נראשית,
דחכ"י הוא נח"י ראשית כמ"ש ראשית תכמה ולכן השמיטו ענין מה רבו מעשיך
ושינו מהנוסח דחול כ"ר. ורבינו ****) לא שינה את הנוסח כי אם גם נשנת למור
וזה דנו מעשיך והיא הנוסחה האמיתית (וכ"ה נסדור הר"ז ז"ל) והוא מפני שנלמח
גם נח"י חכ"י היא כעש"י נופנית נגבי דלגבי עמוות אול"ם שלמע"י מסדר השת"ל
הרי החכ"י והדבור שוין. ח"ש נרוך עושה נראשית שהוא עושה נח"י ראשית חכ"י.
והוא כלל נחמה עשית שהחכ"י היא נח"י עש"י. ונלמח גם נשנת שהעולמות ונקבלים
נח"י חכ"י שייך למור זה רבו מעשיך כ"ר (כעבים).

*) במידור ר' עמרם נאון.
**) כ"ק ארפור' בעל הצ"צ.
***) ספ"י היסודות.
****) כ"ק ארפור' חזקון.

קריאת התורה :

ע' גדה"ח ס"י ע"ו סעי' א' אם נריכים לעמוד בשעת קה"ת ונשמ"ש שער הכוונות דרושי הס"ת ד"א כ' שהאריז"ל הי' מנשא הס"ת ומלווה עד התנינה שקורין שם ולא"כ תחזר למקומו הראשון ויושב מיושב עד סיום קריאת הפרשה לא כחותן הנהגים לעמוד עכ"ל וכ"כ בפע"ח שער קה"ת פ"א וכ"כ נסדור האריז"ל הרש"ב ז"ל אך גם הוסיף ח"ל וזהו כשיש אלמורה (כ"ר צימה) נגהכ"נ דהוי רשות בפ"ע אבל כשקורין על השלחן בלא אלמורה נריכים לעמוד. ולישב בין גברא לגברא עכ"ל (וה"ש בשאל אנרהס נס"י קמ"ט סק"א כ"ל שזהו שלא בשעת הקריאה יע"ש) ונסי' שלחן הקריאה ס"י ט' בנסמרת השלחן סק"ה הביא נשם ש"א שאם הוא תלם ולא"ל לו לכוון היטב כשהוא עומד יש לו לישב אך לא ישב נגד השלחן שקורין עליו כ"ר ע"כ. ולפ"ז י"ל דאף מי שאינו נזהר לשמוע קה"ת ומתפלל בשעת קה"ת והוא תלם ועי"י העמידה א"ל לו לכוון בתפלתו מותר לו לישב כ"ר.

מ"ש בשלה"ק שם שלא ישב נוכח השלחן נוכח פני העולה כ"ל פשוט דזהו כשלין ומפסיקין אנשים בינו לבין העולה ואז אפי' רחוק מהשלחן אסור לישב נוכח פני העולה, אבל אם עומדין אנשים אבל השלחן נוכח העולה כ"ל שיותר ומ"מ נכון לנוד קנת שלא ישב נוכח פני העולה ומוש.

הפטרה :

וכ"ק אלו"ר זנוקללה"ה הי' אומר רוב ההפטרות כמותן ספרדים, ולאוס אופן הרשמות בזכרונ'י. פי נח עד מרחוק ה' פי וירא (כמדומה לי) עד ותשא את נגה ותאל. פי ויא' ועמי תלואים עד על תלמי שדי ולא"כ וינרד יעקב עד וננניא כומר (היינו צ' פסוקים הראשונים). וישלח הוון עובדי'. שנות הנאים ישרש. יתרו עד זרע קדש מנצחה. תשא מן וישלח אחא, ויקהל (כמדומה לי נרוד) וישלח המלך שלמה. פקודי אינני זוכר. לו עד ונכרתה מפייהם ולא"כ כה אומר הוי' אל יתהלל (זה אינו שייך להנוסחאות הג"ל). אחרי מות הלל כנני כושיים. כשהל ר"ח ציוס ש"ק ציוס א' הי' אומר אחר הפטרת שנת ר"ח פסוק ראשון ואחרון מהפטרות וחר חדש.

ברכות הפטרה :

שמעתי נשם כ"ק אלו"ר זנוקללה"ה וכ"ק אלו"ר זנוקללה"ה שהיו חותמין בשמות"ם ותקדש השנת וישראל והאומים והנכרה. לא היו מזכירים אל יו"ט כ"א בהתחיהם. ככ"ל.

מוסף לשבת :

רנה ותודים וכ"ר תמואל בשחרית. נהסידור עם הגהות * נדפס שם כל הנוסף רנה ותודים כ"ר עד גמירא (כמו נהסידור הזה) והג"י שם רנה ותודים כ"ר תמואל בשחרית. ונראה שדקדק שלא יהי' שום שינוי מהסידור של רבינו הגדול ז"ל אף נדבר כזה שאינו נוגע לשום דבר נעלם נעלם הנוסחא וכן הגהתי כלן כמ"ש נהסידור הג"ל (ז' ופ"א) לא טוב עשה המו"ל הזה מה ששינה נענינים האלו נהסידור הזה נכונה מקומות כמו אשרי קודם ובלג"נ ונ"ש ומסוד"ז בשחרית דשנת, וכן אשרי קודם מוסף וקוה ועלינו כ"ר וכדומה, והגם שאינו נוגע נעלם הנוסח מ"מ אין לשנות וע"ד שייך אדם לומר בלשון רבו וגם שאפשר שיש בה איזה כוונה כי נגהו דרכיו כ"ר וכאשר

הנהגות

מקובל איש מפי איש שהנהגות בהסידור הכ"ל הועתקו מההנהגות של רבינו הגדול ז"ל שהג"י בעלמו. בודאי יש בזה כוונה מיוחדת.

זמירות לשבת:

ומכ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה (בשם כ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה) שמעתי שאמור רבינו הגדול זנוקללה"ה שמה שלא העמיד בהסודר זמירות הוא שהשם שישירו נתוך הסעודה ושיר למעלה מזמורה ופ"א שמה שלא כר' הוא שהשם שידברו חסידות נתוך הסעודה ע"כ (ואיני יודע אם הכוונה על הפזמונים אמור בשבתין, אסדר, גני, הרי כתובים בהסודר, אך זה ידוע שהם לא אמרו הפזמונים הג"ל, וכמה פעמים הייתי צעק הסעודה ולא רליתיו שיאמר הפזמונים הג"ל, ופעם אחד (בהזמן שאכלנו אחר על השלחן) נזה לנו שאמר הפזמונים הג"ל אך זה נמשך זמן קצר רק לזיה שנתים ולא אמר לנו עוד שאמר כר').

קידוש לבנה:

וכן רלינו ומכ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה (**), אך לא קודם ג' ימים (מה שאמורים העולם בשם כ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה שליט יודע אי נומא הקבלה מו' ימים אלו כר' איני יודע אם אמר כן, שהרי בהוספות לתו"א פי יתרו בהגיאור לד"ה צדש השלישי כתיב טעם ע"ז ע"ד הקבלה והחסידות ונת"ח מסי' מו"ג שפ"א מי' כ' ג"כ טעם ע"ז נחו"א ע"ש. ועי' בפע"ח שער ר"ח פי' צנין צרכה לבנה י' ולנו מצרכין צרכה או צר"ח מפני שאלו היא מתחדשת כר' ונ"ע. ובהנהגות כ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה לדרוש הג"ל העיר מרע"מ כי תשא פקודת צר דל לקדש החדש כר' ולצטר דיאוסה לאורה מוצק כר' והרמ"ז שם פי' דהיינו לאחר ז' ימים, וכן צב"ז כי דהיינו לאחר ז' ימים: והאר"ך בזה, ונדרוש צדש השלישי (מכ"ק אלמו"ר האמצעי זנוקללה"ה) כי בשם פע"ח דקידוש לבנה ז"ל אחר ז' ימים דוקא, וכי מה שז"ת הי' צדשי צדש ולכאף הי' ז"ל צ' ומפני שז' שנועות של ספירת העומר הם צמקוס הז' ימים כר' יע"ש, ומ"מ למעשה רלינו ככ"ל, והיינו מפני שאנליט ע"פ הרוז השמים ומכוסים ומעננים ואם נרלית א"ל לדקדק צהזמן כ"כ. ונאור הסמה כי על רע"מ הג"ל בשם הרמ"ק דהיינו לאחר ג' ד' ימים כר'.

ברכת המזון:

כי אל מלך חנון כר' הגיתי קן ע"פ מה שהעיד לי ר' שמואל הורוץ שי שעמד אלל כ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה צעת הסדר גליל פסח ואמר בצרכת המזון כי אל מלך כר' וכ"ה צד"ע דמו"ר זנוקללה"ה סי' קפ"ח ס"ג צג"ל מלך חנון. ולפי"ד בודאי צב"ה הרלשון מרבינו הגדול ז"ל לא הי' נוסח יעו"י צפי' כ"א צו"ט אמור יעו"י, ולפי דב"הי' הנדפס כמו סי' הר"ל ז"ל נדפס ג"כ נוסח יעו"י צפי' כמו כאן, אך נצרכים כאלו מומא שינוים גם צפי' הג"ל, ועי' מ"ש לעיל שער כ"ז סי' ד' (*) וע"ש בהסידור הג"ל. ולפי שהרצ המו"ל את הסידור הזה צכמה מקומות אף שפרט הנדפס מ"מ בשאר שאלו לשנות לי רבינו ז"ל וכמו צלרי וצ"ל קודם מנהה דצנת וכדומה יעו"ש, מ"מ לצד מה שצכ"מ לא בשאר וזה וכו"ש צשער הג"ל הרי לא רלה את הסודר הרלשון, ולפטר הנדפוסים שאל"כ נעשה השינוי ונלמן עלי עדותו של ר"י"ש הג"ל ומעשה רב.

(**) שלא היה מספיק להסתיין עד אחר ז' ימים.
(*) היא החפצה בתפלת מוסף הג"ל.

ברכה מעין שלש:

ז"ע (**). וז"ל דנגד זכרה שני הוא מ"ש ועל ארץ חמדה כר והנחלת כר ורחם וננה ירושלים הוא נגד זכרה שלישי, וכ"ז טופס הנרכה דמעין ג'.

הלל:

נסידור (אור המאיר דוויולגא) שהתפלל כ"ק אלומו"ר נ"ע זוקללה"ה ז"ע קודם הסתלקותו נרשם על זה נבי"ק ח"ל שמעתי וכו"ק אלומו"ר נ"ע זללה"ה ז"ע א שכתומה לו שכוונת המדפיס 'על דודינו מהרי"ל נ"ע מיאנאוויטש ומתחת הנליון נסי"ה הכ"ל נרשם נבי"ק נדפס פ"ר נווארשא כמדומה ע"י ר"ז נר"י זעלווער ע"ה עכ"ל. ואני שלנתי מכו"ק אלומו"ר זוקללה"ה אס לנרד תחלה וסוף ביתיד וא"ל שאל זאת מכו"ק אלומו"ר זוקללה"ה והשיב לו איכולים לעשות כמו שרונים. אמילס נפתח הלמ"ד כ"ה ע"פ מסורה, ועי' במכלול יופי נמוקו, ונעם סופר לרד"ק נבינוי אפקום ונס' השרשים לרד"ק ונקונק' כ' אמילס נקונן הלמ"ד והאנן עורא כ' הלמ"ד קמונה, אך כמ"ש נמסורה הוא העיקר. קראתי י"ה וכן יסרני י"ה ע"פ המסורה היודי"ן דגושים וז"ע שכלן הן רפויים.

תשליך:

כתוב נפע"ח שער השופר פ"ה וינער שולי הנגדים כשאוורים ותשליך נמולות ים כר ונסדור הארז"ל מהרי' שנתי ז"ל כ' דדוקא נגד נזיית כי היא נגד השכינה וכן נסי' שער השמים מהשל"ה כ' דדוקא נגד נזיית וכן מהגיטו, נענר את הט"ק אך אחר גמורים את סדר התשליך וכ"כ מסדור השל"ה ז"ל.

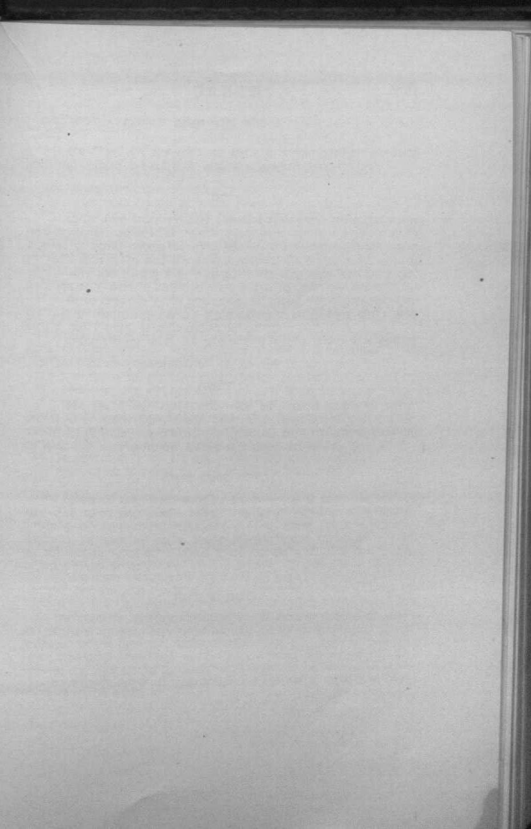
קידוש לשלש רגלים:

נכוכות כר לכארי מדלח ומחלק בין ליל אי לליל ז' יש ללמוד שנס נליל ז' מנרד לישנ נכוכה תחלה ואח"כ שהחיינו. אך שמעתי דנר נרור דכו"ק אלומו"ר זוקללה"ה הי' מנרד שהחיינו תחלה נליל ז'. וכן שמעתי נשס כ"ק אלומו"ר זוקללה"ה, וכן משמע מלי' השו"ע אלומו"ר סי' תרת"ג סי"א שהוסיף תי' נליל אי מה שלא מנחא נזרי"ע של הצ"י. והלגוש כ' הלי' כמו נזרי"ע ולי' שו"ע אלומו"ר הוא כלי הלגוש והוסיף תי' הכ"ל.

הגדה של פסח:

וכ"ק אלומו"ר זוקללה"ה הי' מנניה זידו את הכוס תן השלחן ואמר לפיכך והי' אחרו זידו עד ואלמד לפניו הללו"י ומעמידו, ולזכרת נפס"ג הי' נטטלו על ידו ונירד כר.

(** סאי אמ"ש בשער הכולל דטופס ברכת מעין ג' (הוא מעין ג' דברכה"ו) על המח"י נר רחם נא כר' וננה ירושלים כר'.

מהזור

לראש השנה ויום הכפורים.

כפי הנהוג אצל החסידים המתפללים בסידור האריזל-
נוסח רבינו הקדוש כ"ק אדמו"ר מלאדי ג"ע זיע"א
בעל התניא והשו"ע.

יצא לאור בהנהגה מדויקת ע"י אנודת חסידי חב"ד העולמית

ברוקלין, ניו יארק

תש"א

פיוט זה אומרים במוסף יום א' דר"ה קודם הפיוט מלך עליון

אומין אדירי כל חפץ. בהתבוננך בדיון. חיבו לנפץ. כלא נמצא קהם.
חפץ: אדם. יציר עפר. מאדמה. לאילי מרום. אותו דמה. לא כן.
ולתכל דמת: לעבוד. ולשמוך בן. הפרישו. ועבר על ציון. ויגרשו. ויום זה.
ליושר רשיו: לשת. האיר אורה. סמאפל. עולם. היה תהו. ומאפל. עשרים
דור. קזוי וקפץ: עקשים. באורה מישור. מסדול. ידעו. ועל נאמו. בפה אדע.
נדון. בקו. ידוע תדע: עכרים. בעמק הפכא. להבדק. אם בפעלים. בריב ודקדק.
לפני שופט. מי יצטרק: זה המשלים. בעמק נפש. בזמן. לא מצא. גופש.
תכתיו. עניו. בעשן טפש: זרעו רגל. באהלי תורה. ועל אפרו. ברפי נסתרה.
נקסה כנו. פורת בסתירה: לשע. אשר במחפא. יחפר. צדק. לפניו יתקן
ונתר. אולי. ביום אף. יסתר: רעים. שנים עשר. להבדק. בריב. אותם לא
הצדיק. על סכרם בפספס. צדיק: בגי כלי שם. במקרם עמוסים. בזונה ובנון.
ובשוד חססים. איה בדיון. יהיו נעמסים: בהתיצבו לריב. בעמדו לדיון. על
זאת. אותם דיון. למען ידעו. שדון בדיון: ירד אשר תוריד. אמרים. ותדרי.
כבוד שוד. מחמרים. ונעשש. בשמעו נא. הפורים: יען. אשר נאקש. בעשר.
נחרתו בו. מיתות עשר. וכנע נבול. ככל באוסר: ראשיה. אשר בשוחד.
ישפוטו. איה. בקו צדק. ישפוטו. כי אם. כמו שפוטו: רובים. עלי אש זרה.
פגעה כם באף. גזרה. ללמד כם. פושעי פזירה: בשר. חמד מן החכם. ונלמד
הוא. וכל אשר לו. בחכם. מנדיש ועד קהה וכרם: בוגד ושודד. מה פועיל.
דון בעבירה. לא יועיל. כי אם לחיות. פני סלמד. להועיל: יד שגח. אחז
בארון. נעשה בו. משפט וחרון. מה יעשו. עכרי בגי טרון: יודע גגן. בגיץ
בדגני. ובתן. ונס הנם חגני. ולא תבא במשפט. בדגני: קורא בגרון. וכל
שופר. אם פשעם. בדיון יספר. בסתנת חנם. חיוס יספר: קצין בנאות. קבול
לשם. נגע במצחו. ורח להרשם. וישפט. בלא ידע ואשם: לעת המוט. רגל
ודים. אשר באו להיכל. מידים. ישפטו. במכונע ודים: לעת יבקר. פועלי
שקר. להשפט. בדין. אף ותקד. יספר פי. דוברי שקר: אשר סתהנה לפניו.
באמת. איה. אחרי הדברים. והאמת. חשב פעלו. אלוים אמת: ידד. אשר
לפניו. ואחריו. לא קם פקוהו. בכחיריו. ואחרי כל זאת דקבא אחריו: יבינו.
כל יצורי ארץ. אם כף. במצונו ארץ. מה יעשו. רשעי ארץ: ראה ירא.
יערי שחיים. אם אש. אחזה בלחים. אז ינועו. ויבשים פסותים: ראה. כי אין
איש. להפגיג. בעד בגי איש. ואתה אל. ולא איש: חו לשום בכתב אמת.
אשננה. טעשה. כל ימות השנה. לרעותה בשופר. כשפת אמרים (בזכרון שופר).
בזה ראש השנה:

במחזורים טובא שהרחיק ר' אהרן מקארלון ג'ע זי"עא ומנדולי תלמידו הח"ס ג'ע זי"עא פ"א כשהתחיל
לזכר הסדר נתעלה סמו ואח"כ שאלוהו מה ה"ו זה והשיב שהתבונן בתמאמר הטובא כרח"ל נכס"י נוסף
אי מליכא אנא עד השתא אמאי לא אתית לנבאי כו'. ואנן מה נענו אבתרי :

הַמֶּלֶךְ

יושב על כסא רם ונשא :
 שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב רננו
 צדיקים ביהוה. לישרים נאווה תהלה :
 בפני ישרים תתרומום :
 ובשפתי צדיקים תתברך :
 ובלשון חסידים תתקדש :
 ובקרב קדושים תתהלל :

ובמקלות רכבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו
 בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים. לפניה יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר
 לברך לעלה ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן
 ישי עבדך משיחך :

ובכן ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ .
 כי דך נאווה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד שיר ושבחה הלל ומרה
 עז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות
 לשמך הגדול והקדוש ומעלם עד עולם אתה אל : ברוך אתה יהוה אל מלך
 גדול ומהלל בתשבחות אל ההודאות ארון הנפלאות פורא כל הנשמות רבון
 כל המעשים הבורח בשירי ומרה מלך יחיד חי העולמים :
 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה : אדני שמעה בקולי תהינה אוניך
 קשובות לקול תחנוני : אם שונות משמר יה אדני מי יעמד : כי שמך
 הסליחה למען תנא : קניתי יהוה קתה נפשי ולדברו הוהלתי : נפשי לאדני
 משומרים לבוקר שומרים לבוקר : חל ישראל אל יהוה פי עם יהוה הקסד
 ותקבה עמו פדות : והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו : ח"ק וברט
 יוצר אור. וכשבת הכל יודוך. עי גאל ישראל. שמו"ע דרת' תמצא בסיוד :

תפלה לשליח צבור בקול

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אליו אברךם אליו יצחק ואלהי יעקב
 האל

פוחתין

הארץ

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נטול חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא נטאל לבני בנייהם למען שמי באהבה :

מסוד חכמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולחנן
פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים :

ביום א' ד'ה אומר הש"ן זה .

יִרְאֵנִי בַּפְּצוֹתַי שִׁיחַ לְהִשְׁחִיל . קוֹמִי לְחַלוֹת פְּנֵי נוֹרָא
וְדַחֵי . וְקַמּוֹנְתִי מַעַשׂ לָכֵן אֲזַחֵל . תְּבוּנָה
חִסְרֹתִי וְאִיךָ אֲזַחֵל . יוֹצְרֵי הַבְּיָנִי מוֹרְשָׁה לְהַנְחִיל .
אֵילֵנִי וְאֲמַצְנֵי מִרְפוּיִן וְחֵל . לְחַשֵּׁי יִרְצָה כַּמְנַטִּיף
וּמִשְׁחִיל . בְּטוּיִי יוֹמֵתֵךְ כְּצוּף נָחִיל . רְצוּיִי בְּיוֹשֵׁר וְלֹא
כַּמְכַחֵל . מִשְׁלַחֵי לְהַמְצִיא כּוֹפֵר וּמַחִיל . שְׂאֵגֵי יַעֲרֹב וְלֹא
כַּמְשַׁחֵל . הַעֲתֵר לְנַחֲשָׁבִים כְּזַחֵל . חֲנוּן כְּהַבְטִיחֵךְ
לְבַגְקֶרֶת מַחִיל . זַעֲקוּ קָשׁוּב בַּעַת אֲתַחֵל . קָרְבִי יַחְמְרוּ
בְּחֶקְךָ חִלּוּחִיל . וּמֵאֵימַת הַדִּין נִפְשֵׁי תְּבַחֵל . אִם כְּנִמּוּל

הלב

ביום ב' ד'ה אומר הש"ן זה .

אֲתִיתִי לְחַנְנֵךְ בְּלֵב קְרוֹעַ וּמִוֶּרְתַּח . בְּקֶשׁ רַחֲמִים כְּעֵנִי
בַּפֶּתַח . גִּלְגַּל רַחֲמֶיךָ וְדִין אֵל תִּמְתַּח . אֲדֹנָי
שְׁפַרְתִּי תִפְתַּח : דָּבָר אֵין בְּפִי וּבְלִשׁוֹנִי מִלָּה . הֵן יְהוּה
יִדְעַת כֻּלָּה : וּמִמַּעַמְקֵי הַלֵּב לְפָנֶיךָ אֲזַחֵלָה . אַחֲסֶה
בְּסֹתֵר כְּנִפְיֶךָ סֵלָה : זִלְעָפָה וּפְלִצוֹת אַחֲזוּנִי בְּמוֹרָא .
חִלוֹת פְּנֵי נוֹרָא בְּנִפְשׁ יִקְרָה . טוֹב מַעַם וְדַעַת קַמּוֹנְתִי
לְחִסְרָה . עַל כֵּן זַחֲלֵתִי וְאִירָא : יִגְעַתִּי בְּאַנְחֹתִי אִיךָ לְעִמּוּד
לְפָנֶיךָ . כִּי אֵין מַעֲשִׂים לְזוֹפוֹת בְּעֵינֶיךָ . לְחַלוֹתֵךְ שְׁלַחוּנִי
מִקְהַלוֹת הַמוֹנֶיךָ . תִּכְיִן לְכֶם תִּקְשִׁיב אֲזַנְךָ : מָה אֲנִי וּמָה
חַיִּי תוֹלַעַה וְרִמָּה . נִבְעֵר מִדַּעַת וּבְאֶפֶס מוֹמָה . סַמְכֹתִי
יִתְדוּתִי בְּסֹפֵר הַחֲכִמָּה . מַעֲנֶה רַךְ יִשִׁיב חֲמָה : עֲזוּי
אִיךָ אֲשַׁמְרָה לְסַעֲדִי . פִּתַח דְּבָרְךָ תֵּאָר לְחַנְיָדִי . צַדִּיקִי

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ב

הלב יחיל . מקורו עפעפי אויל כמזחיל . צדקה אקנה
ממך ואחיל . יושר הורי זכרה להאחיל . חס לבי בהגיגי
יגחיל . יסתער בקרבי בעת אתחיל : סגרון הארון

את חיל יום פקודה . באימיו כל לחום לשקדה . גשים בו ברוך
ליקודה . דעם לישר בעל מוקדה . תווצר יחד בסל נשפט .
ישוע ודל בפלום יושפט . זכר לא יעשה משפט . חין ערכו יזכר
במשפט : מרם כל מפעל חצב . יום במחשבת צור חצב . באחור
וקדם בתוך נחצב . ליהב עליו כל המחצב : מנתו בתוים כח
דשנה . נצר להחניט לתשעים שנה . סימה אות היות לשושנה .
עבור לפניו בזה ראש השנה : פולצו פרחיה בזה יום . צנתם פני
כס אוים . קול דבובם ירחישו היום . רוגשים להריע למצוא פדוים :
שעונים עליה בה להפקדה . שואנים בלחק דלתות לשקדה :
חן תמוכים בדשן שה עקדה . תשר אשר בו נפקדה :

גלה

ליום שני של ראש השנה .

ואמצני ותן לא ידי . כי אתה משגבי אלהי חסדי :
קהליך עומדים לבקש מחילתך . רחמיך יכמרו לרחמם
בחמלתך . שופכים לב כמים לעמתך . ואתה תשמע
השמים מכון שבתך : תחוק לעמך ידם הרפה . שלח
מאתך עזר ותרופה . נואמיך ישיגו לחוק ולתקפה .
כל אמרת אלוה צרופה : סגרון הארון

אמרתך צרופה ועדותיך צדק . באי עדיך פריב אל תדקדק .
גשתך לחפש כל תעלום ובדק . דין ענייך במשפט
הצדק : הן עולמך בנית בחסד . ורב חסד מטה כלפי חסד . זכויות
הכרע ועזר תחסד . חון על גיגי מוצא מכשוד : מרם נקרא אתה
תענה . ימצא לנו חסד במענה . בפקדך היום יצוריד להמנה . לנו
מלאכיד סביב יתנה : מדת מוכך עלינו הנבר . נקנו מעון ופשעים
תעבר . שגב בזרוע למקניך בסכר . עזו חליפות כח ועלית אבר :
פעלת אורתי לפניך להזכר . צדקו יליץ בושר . ומשטין יסכר .
קבל מוצאך יחונך להכר . רץ בפקודיך לישר וליקר : שלם נמצא

גבל

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

נעלה בדין עלות בתרועה. גיא עם דריה לרועעה: חיו בשופר
אפתנו (כסכת) בוכרון שופר ארצנו) ובכרף פריעה. במגנת
רעים בגנו אתרועעה:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענה אלזים חיים:
מלך שור ומשיש ומגן: ברוך אתה יהוה מן אברתם:

אתה גבור לעולם אדני. מתיה מתים אתה רב להושיע: מזריר הטל:
מבלבל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקום אמנתו לישי עפר: מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך מלך ממת ומתיה ומצמיח ישועה:

מלך עליון ונורא. משפטנו יוציא כאורה: חיו איתלנו בתר
לעמרה. בטללי תחי בחסדו אתפארה:

מי כמוך אב הרחמן וזכר יציריו לחיים ברחמים: ונאמן אתה להחיות מתים:
ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

הארץ	בשמים	ובארץ:	וחיות	אלהינו:
מרבבה:	דגול	מרבבה:	ונערץ:	גבור

ליום שני של ראש השנה.

בכל אשר נפקד. שועשע בהיום בהנט מופקד: חיו תהלה ועז
למרחמו שקד. תמתו בעת אשר פקד:

מלכו בו שועננו מעולם ועננו נראות. ברצוי הננונו יקבל בהעלאות:
חיו יחלצנו במננו מתחלואי תוצאות. בצפרים עפות בן
יגן יהוה צבאות: זכרנו עד ומצמיח ישועה

מלשפתינו מדובבות עז ובצדקתו נחיה. ברחמים יצדקנו וזרוענו
יהיה: חיו יחינו כקדם מיזמים אהיה. ביום השלישי
יקימנו ונחיה: מי כסוד עד מחיה המתים

הארץ	במלאכות סגל תבורה.	שומרי אמונתך ומיחדך	וחיות	שלחתי
מרבבה:	במזרא.	שפכתי שיח לבקש עתידה.	שמע יהוה	קולי אקרא:

סגלן הארון יסלן. אתה הוא אלקינו.

הוא שח	ויהי :	וצוה	ונבראו :
זכרו	לנצח :	חי	עולמים :
מהור	עינים :	יושב	סתר :
פתרו	ישועה :	לבושו	צדקה :
מעטהו	קנאה :	נאפו	נקמה :
סתר	וישר :	עצתו	אמונה :
פעלתו	אמת :	צדיק	וישר :
קרוב לקוראיו באמת :	שחקים :	רם	ומתנשא :
שוכן		תולה ארץ על בלימה :	

חי וקיים וקרא ומרום וקדוש :

בשחל גדול

חי"ק תעיר ותריע. להכרית כל מריע. ותקדש ביודעי להריע קדוש :
 חי"ק מלך ממלט מרעה. ליודעי תרועה. האל קדוש :
 חי"ק מלך זכור אחוז קרן לתוקעי היום לך בקרן. נורא וקדוש :

כשחל בשבת סתהילין כאן ובסחורים כתוב שכשחל יום א' ג'כ בחול א"א זה כ"א ביום שני

ובכן ויהיה פקד את שרה באשר אמר :
 חי"ק צאצאיה בן פקוד לטוב היום. קדוש :

חי"ק שמו מפארים ערת חבלו. ונערץ באראלי קודש הלולו .

ובהיכלו כבוד אומר בלו. קדוש :

חי"ק שומרי מצותיו עוד ישוכון לבצרון. נדברים יראיו בהקשר
 ויתרון. ונקשב יהיה וישמע ויכתב ספר זכרון. קדוש :

חי"ק שפרו מעשיכם זכרית לא תופר. נאקתכם יאזין שחקים
 שפר. ותיטב ליהיה משור פר. קדוש :

חי"ק שבמי מקוראך עליה והמשל. נטישות צדיק בהתיוד לנשל .
 כי ליהיה המלוכה ומושל קדוש :

חי"ק שבותנו ממרחק עלות להר קדשו. ונפארנו תמיד בדביר
 מקדשו. כי זכר את דבר קדשו. קדוש :

חי"ק כל יושבי תבל ושוכני ארץ. יאמרו תמיד הנדיל יהיה לעשות
 בארץ. ויהיה יהיה למלך על כל הארץ קדוש :

יוצר ליום א' ובי' של ראש השנה

היו אדר והוד אתן בצביון . שוע אערוד בניב והגיון :

קהל אקרא לאלהים עליון :

היו ביום הנבחר משמי ערין . מישרים לשפוט קדשתו להעריץ :

קהל יהוה מלך תגל הארץ :

היו גאותו גדלה עולם מהביל . עווזו לספר פח מי יביל :

קהל מלך על כל הארץ אלהים זמרו משביל :

שמו מסארים עדת חבלו . ונערך באראלי קודש הלולו . ובהיקלו כבוד אומר כלו . קדוש :

היו דע ישלמו כל בריותיו . וידעו כי גדלו גבורותיו :

קהל זכר עשה לנפלאותיו :

היו הציב וירה אכן פנתו . נחליאל עבור לשעשע באמתו :

קהל זכר לעולם בריתו :

היו ודשם בחוק דת הגיוני . בכל שנה ושנה לזכור זכרוני :

קהל לזכרון בהיכל יהוה :

שוקרי מצותיו עוד ישובון לבצרין . נדברים יראו בהבשר ויתרון . ונקשב דעה וישמע וכתב ספר זכרון . קדוש :

היו ובה קודש בהוכשר אז בעיניו . רגל תמורתו איל להקריב לפניו :

קהל אחר נאחו בסכה בקרניו :

היו חכם הניטיו לתקוע בזה חודש . יום זה אם יקרה בשבת קודש :

קהל זכרון תרועה מקרא קודש :

היו טבעו אם בחול יבואכם . צו לתקוע בכל גבולכם :

קהל יום תרועה יהיה לכם :

שפרו מעשיכם וברית לא תופר . נאקתכם ואין שחקים שפר . ותיטב ליהוה משור פר . קדוש :

היו ירום צור ישעי בפי כל אמים . חשוף ורועד להושיע ממתקוממים :

קהל מלכותך מלכות כל עולמים :

היו בהגלותך לעין כל שכנגד להנער . קהלות ורכבות בפיו להנער :

קהל יהוה ימלוך לעולם ועד :

היו לך יאתה כבוד ועו הגוים . החד וכל שוכניה וכל האיים :

קהל מי לא יראך מלך הגוים :

שכטי מקוראך עלה והמשל . נמישות צריה בהתיוה לגשל . כי ליהוה תפלוכה ומישל . קדוש :

- חיו מומות צרים שבר והתחידים . זרויך קבץ ותנם תפרם :
  - קהל זכור עדתך קניית קדם :
  - חיו נדיבי עמים ינחמו בכפלים . קמיהם על פנימו גלה שולים :
  - קהל זכור יהנה לבני אדום את יום ירושלים :
  - חיו סלול מסלתנו ישר לצעוד . וכן יקירך קרסול לא ימעוד :
  - קהל כנמות זכור אזכרנו עוד :
  - שבותנו ממרחק עלות להר קדשו . ונפארנו תמיד בדביר מקדשו . כי זכר את דבר קדשו . קדוש :
  - חיו עמוסיך תוקעין ומריעין בשופר . אמרתך לקים כחוק המספר :
  - קהל תקעו בתודש שופר :
  - חיו פשעם העבר ועונם יכפר . מענם יערב בהקרבת כבשים ופר :
  - קהל בחצוצרות וקול שופר :
  - חיו צמחיהם ירבו כחול אין מספר . צבריהם יעוררו ויעלו מעפר :
  - קהל כנשא גם הרים תראו וכתקוע שופר :
  - שבת מגדול עז שם הגדול נצח בתתו למלכו עז ומגדול . ביום ההוא יתקע בשופר גדול . קדוש :
  - חיו קרית משוש היכל ואולם . מזבח ישיב וכרי שרת בלם :
  - קהל יהוה ימלוך לעולם :
  - חיו שמים וארץ ירננו לשמו . יערות ימחאו כף להנעיםו :
  - קהל כי פקד יהוה את עמו :
  - חיו תוקף אראלים וכוכבי צפר . תהלות יתנו שבח להשפר :
  - קהל הללוהו בתקע שופר :
  - כל יושבי תבל ושובני ארץ . יאמרו תמיד הגדיל יהוה לשעות בארץ . ויהו יהוה למלך על כל הארץ . קדוש :
  - חיו וקהל ישפוט תבל בצדק . ולאמים במישרים . האל קדוש :
  - חיו וקהל והוא באחד ומי ישיבנו . ונפשו אותה ונעש . נורא וקדוש :
-
- יוצר ליום בני של ראש השנה
- חיו וקהל ארון אם מעשים אין בנו . שמך הגדול יעמד לנו . ואל תבא במשפט עמנו . קדוש .
  - חיו וקהל הן לא יאמין בקדושו . ותהלה ישים באילי תרשישו :
  - ואיך יצדקו קרוצי נושיו במשפט . קדוש :

יוצד ליום א' וב' של ראש השנה

מתחין

הארון

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :

סיוסד על"ג א"ב משולש

אֲדִירי אִמָּה . יֹאדִירוּ בְקוֹל . יהוה מלך :
 בְּרֹאֵי בָרֶק . יִבְרְכוּ בְקוֹל : יהוה מלך :
 גְּבוּרֵי גֹבַהּ . יִגְבִּירוּ בְקוֹל . יהוה ימלוך :

דֹּהְרֵי דוֹלְקִים . יְדוּבְכוּ בְקוֹל . יהוה מלך :
 הַמוֹנֵי הַמֵּלֶה . יְהַלְלוּ בְקוֹל . יהוה מלך :
 וְחַיִּים וְחַיּוֹת . יִוְעֲדוּ בְקוֹל : יהוה ימלוך :

זֹכְרֵי זְמֵרוֹת . יִזְמְרוּ בְקוֹל . יהוה מלך :
 חֲכָמֵי חִידוֹת . יִחְסְנוּ בְקוֹל . יהוה מלך :
 טַפְסָרֵי טְפוּחִים . יִטְכְּסוּ בְקוֹל . יהוה ימלוך :

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :

יורשי

ליום שני של ראש השנה

מתחין

הארון

הוּ וּבָבֶן יִרְדֵי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ :

שם המכתב שמעון חתום בחירו האחרון

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן : אֲמִיץ הַמְּנַשָּׂא . לְכֹל רֹאשׁ מְתַנַּשָּׂא .
 אֹמֵר וְעוֹשֶׂה . מְעוֹז וּמַחֲסֶה . נִשְׂא וְנוֹשָׂא .
 מוֹשִׁיב מַלְכִים לְכֶסֶף . לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ :
 מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן : גִּבּוֹר בְּגִבּוֹרוֹת . קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת . גּוֹלֵה
 נִסְתָּרוֹת . אֲמֵרוֹתָיו מְהוֹרוֹת . יוֹדֵעַ סְפוּרוֹת . לְתוֹצְאוֹת
 מִזְרוֹת . לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ :
 מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן : הַמִּפְאָר בְּפִי כֹל . וְהוּא כֹל יִכּוֹל . הַמֵּרַחֵם
 אֶת כֹּל . וְנֹתֵן מַחְיָה לְכֹל . וְנַעֲלֵם מֵעֵין כֹּל .
 וְעֵינָיו מְשׁוּטְטוֹת בְּכֹל . לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ :
 מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן : זֹכֵר נִשְׁכָּחוֹת . חוֹקֵר מִשְׁחוֹת . עֵינָיו
 פְּקוּחוֹת . מְגִיד שְׁחוֹת . אֵלֹהֵי הַרוּחוֹת . אֲמֵרוֹתָיו
 נְכוּחוֹת . לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

סיוסד

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ה

י ורשי יקרה . יישירו בקול . יהוה מלך :
 פ בירי כח . יכתירו בקול . יהוה מלך :
 ל בוישי להבות . ילפכו בקול . יהוה ימלוך :
 ידעה מלך ידעה מלך ידעה ומלוך לעולם ועד :

מנעים

יוצר ליום שני של ראש השנה

מלך עליון : מהור בזבוליו . אות הוא באראליו . אין
 ערוך אליו . לפעול כמפעליו . חול שם גבוליו .
 פהמות ים לגריו . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : פונם מי הים . רונע גלי ים . סוער שאון
 דכים . מלא העולם דים . משפיהם פעים .
 ושבים אהור ואים . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : מושל בגבורה . דרכו סופה וסערה . עזמה
 אורה . לילה פיום להאירה . ערפל לו סתרה .
 ועמה שרא נהורא . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : סתרו עבים . סביבו להכים . רכובו
 פרוכים . משרתיו שביבים . מזלות וכוכבים .
 הלולו מרבים . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : פותח יד ומשביע . צורר מים ומנביע .
 יבשת להטביע . לשליש ולרביע . יום ליום יביע .
 שבחו להביע . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : קדוש ונורא . במופת ובמורא . ממדי
 ארץ קרא . ואבן פנתה ירה . וכל הנברא
 לכבודו כרא . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : שומע אל אביונים . ומאזין חנונים . מאריך
 רצונים . ומקצר חרונים . ראשון לראשונים .
 ואחרון לאחרונים : לעדי עד ימלוך :
 מטען הארון מלך אביון . בלה ורד שנת . בשאול ובתחת . בלאות בלי נזת .
 עד מתי ימלוך :

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

מ גְעִימֵי מַלְל יִמְלְדוּ בְקוֹל .
 ג וצְצֵי נוֹגַהּ . יִנְצְחוּ בְקוֹל .
 שְׂרָפִים סוֹבְבִים . יִסְלְסְלוּ בְקוֹל .
 יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

ערכי

יוצר ליום שני של ראש השנה

מְלֹךְ אֱבִיוֹן . תְּנוּמָה תְּעוֹפְפֵנוּ . תִּרְדָּמָה תְּעוֹפְפֵנוּ . תִּהְיוּ יְשׁוּפְנוּ . עַד מָתַי יִמְלֹךְ :
 וְחַוִּיִּן וְשׂוֹתִיִּן סִיר
 אֲבֵל מְלֹךְ עֲלִיוֹן . שׁוֹפֵט הָאֲמֶת . מַעֲבְדֵי אֲמֶת . עֲשֵׂה
 חֶסֶד וְאֲמֶת . וְרַב חֶסֶד וְאֲמֶת . נְתִיבְתוּ אֲמֶת .
 חוֹתְמוּ אֲמֶת .
 לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ :

יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
 מִיֹּסֵד עַל־אֵיב כַּפּוֹל וְשׂוֹמֵחַ מְרֻבֵּעַ שִׁמְעוֹן בֶּר יִצְחָק חוֹק

כָּל שְׂנְאָנֵי שְׁחַק בְּאֵמֶר מְאֹדִירִים : יְהוָה מְלֹךְ :
 כָּל שׁוֹכְנֵי שְׁקֵט . בְּבִרְכָה מְבָרְכִים : יְהוָה מְלֹךְ :
 אֵלֹה וְאֵלֹה בְּגוֹבַהּ מְנַדִּירִים
 יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל מְלֹאכֵי מַעֲלָה . בְּדַעַה מְדַגִּילִים : יְהוָה מְלֹךְ :
 כָּל מוֹשְׁרֵי מִטָּה בְּהַלָּל מְהַלָּלִים : יְהוָה מְלֹךְ :
 אֵלֹה וְאֵלֹה בְּוֵדָאֵי מוֹדִים : יְהוָה יִמְלֹךְ :
 יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל עֲרִיצֵי עֲלִיוֹנִים . בְּזֹמֶר מְזוֹמְרִים : יְהוָה מְלֹךְ :
 כָּל עוֹבְרֵי עוֹלָמִים . בְּחֵיל מְחַסְנִים : יְהוָה מְלֹךְ :
 אֵלֹה וְאֵלֹה בְּמַעַם מְמַכְסִים : יְהוָה יִמְלֹךְ :
 יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל וְעוֹדֵי וְעַד . בְּיוֹשֵׁר מְיֹפִים : יְהוָה מְלֹךְ :
 כָּל וְתִיכֵן וְסֵת . בְּבוֹשֵׁר מְכַלָּלִים : יְהוָה מְלֹךְ :
 אֵלֹה וְאֵלֹה בְּלֶהֱג מְלַהֲגִים : יְהוָה יִמְלֹךְ :
 יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל נְדִיבֵי נְדָבוֹת בְּמֵאֵמֶר מְמַלָּלִים : יְהוָה מְלֹךְ :

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ר

עֲרֵכֵי עֵז . יַעֲנֵנו בְּקוֹל .
 פְּחֹדֵי פִלְאֵיֶךָ . יַפְצֹחֵנו בְּקוֹל .
 צְבָאוֹת צִאֲנֶךָ . יַצְלִצְלוּ בְּקוֹל .
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :

קהלות

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

כָּל נִכְבְּדֵי נֹעַם . בְּנִצּוֹחַ מְנַצְחִים : יְהוָה מֶלֶךְ .
 אֱלֹהֵי וְאֵלֵי בְּשִׁיחַ מְשֻׁחַחִים : יְהוָה יִמְלֹךְ .
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :
 כָּל בְּעָלֵי בִינָה . בְּעָלוּי מְעָלִים : יְהוָה מֶלֶךְ .
 כָּל בְּרוּאֵי בְרִיָּה בְּפִצּוּחַ מְפַצְחִים : יְהוָה מֶלֶךְ .
 אֱלֹהֵי וְאֵלֵי בְּצַפְצוּף מְצַפְצָפִים : יְהוָה יִמְלֹךְ .
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :
 כָּל רִשְׁפֵי רוּמָה . בְּקוֹל מְקַדְיָשִׁים : יְהוָה מֶלֶךְ .
 כָּל רִאשֵׁי רוּן . בְּרִנָּן מְרַנְנִים : יְהוָה מֶלֶךְ .
 אֱלֹהֵי וְאֵלֵי בְּשִׁירָה מְשׁוֹרְרִים : יְהוָה יִמְלֹךְ .
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :
 כָּל יִקְרֵי יוֹפֵי . בְּתוֹקֶף מְתַנְּנִים : יְהוָה מֶלֶךְ .
 כָּל יוֹשְׁבֵי יִשׁוּב . בְּיַחֲוֹד מִיַּחְדִּים : יְהוָה מֶלֶךְ .
 אֱלֹהֵי וְאֵלֵי בְּאֲדָר מְאֲדָרִים : יְהוָה יִמְלֹךְ .
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :
 כָּל צוֹבְאֵי צְבָא . בְּלִמְד מְלַמְדִּים : יְהוָה מֶלֶךְ .
 כָּל צְנוּפֵי צְפִירָה . בְּצִדְק מְצַדִּיקִים : יְהוָה מֶלֶךְ .
 אֱלֹהֵי וְאֵלֵי בְּחֵיל מְחַזְרִים : יְהוָה יִמְלֹךְ .
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :
 כָּל חֵילֵי חוּסֵן . בְּחִרְדָּה מְחַלְלִים : יְהוָה מֶלֶךְ .
 כָּל חֲשׂוֹקֵי חֶמֶד . בְּחֻזְקָה מְחַזְקִים : יְהוָה מֶלֶךְ .
 אֱלֹהֵי וְאֵלֵי בְּנִגּוּן מְנַגְּנִים : יְהוָה יִמְלֹךְ .
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

קְהִלּוֹת קִדְּשׁ . יִקְדִּישׁוּ בְּקוֹל . יְהוָה מְלֶךְ :
 רַבּוֹת רַבְּבָה . יִרְנְנוּ בְּקוֹל . יְהוָה מְלֶךְ :
 שְׁבִיבֵי שְׁלֵהבוֹת . יִשְׁנְנוּ בְּקוֹל . יְהוָה יִמְלֹךְ :
 יְהוָה מְלֶךְ יְהוָה מְלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשֵׁלָם וְעַד :

תּוֹמְכֵי תְהִלּוֹת . יִתְמִידוּ בְּקוֹל . יְהוָה מְלֶךְ :
 תּוֹקְפֵי תְפָאֲרֶתֶךָ . יִתְמִימוּ בְּקוֹל . יְהוָה מְלֶךְ :
 תְּמִימֵי תְעוּדָה . יִתְנוּ בְּקוֹל . יְהוָה יִמְלֹךְ :
 יְהוָה מְלֶךְ יְהוָה מְלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד :
 חַיִּים וְכַבֵּל לָהּ הַכֵּל וְכִתְיָרוֹ :

מִתְחִילִין	סוּסֵר ע"פ א"ב	עוֹרָךְ	דִּין	לְבוֹחַן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין :
לְאֵל	לְגוֹלָה	עֲמוּקוֹת	בְּדִין	לְדוֹבֵר מִיִּשְׂרָאֵל בְּיוֹם דִּין :
לְהוֹנָה	דְּעוֹת	בְּדִין	לְוֹתִיק וְעֵשָׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין :	
לְזוֹכֵר	בְּרִיתוֹ	בְּדִין	לְחוֹמַל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין :	
לְטַהֵר	חֹסֶיו	בְּדִין	לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין :	
לְכּוֹבֵשׁ	כְּעֶסוֹ	בְּדִין	לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין :	
לְמוֹחֵל	עֲוֹנוֹת	בְּדִין	לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין :	
לְסוֹלַח	לְעֲמוּסָיו	בְּדִין	לְעוֹנָה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין :	
לְפּוֹעֵל	רַחֲמוֹ	בְּדִין	לְצוֹפֵה נְסִתְרוֹת בְּיוֹם דִּין :	
לְקוֹנֵה	עֲבָדָיו	בְּדִין	לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין :	

לְשׁוֹכֵר

יוצר ליום שני של ראש השנה

כָּל קְדוּשֵׁי קְדוּשׁ . בְּקִדְּשָׁה מְקַדְּשִׁים : יְהוָה מְלֶךְ :
 כָּל קְבוּצֵי קָהָל . בְּקוֹשֵׁט מְקַשְׁטִים : יְהוָה מְלֶךְ :
 אֵלֹו וְאֵלֹו בְּנוֹעַם מְנַעֲיָמִים : יְהוָה יִמְלֹךְ :
 יְהוָה מְלֶךְ יְהוָה מְלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשֵׁלָם וְעַד :

כָּל חֲשַׁמְלֵי זִיקִים . לְבַקְרִים מִתְחַדְּשִׁים : יְהוָה מְלֶךְ :
 כָּל תְּרִשְׁיָשֵׁי גוֹבָה . בְּדַמְמַה מְלַחֲשִׁים : יְהוָה מְלֶךְ :
 אֵלֹו וְאֵלֹו בְּשִׁלּוּשׁ מִשְׁרָשִׁים : יְהוָה יִמְלֹךְ :
 יְהוָה מְלֶךְ יְהוָה מְלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשֵׁלָם וְעַד :

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ז

לְשׁוֹמֵר אֶהְיֶה בְּדִין : לְתוֹמֵךְ תְּמוּיֶיךָ בְּיוֹם דִּין :

וּבְכֵן וְלֹךְ תִּשְׁלַח קְרוּשָׁה . כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ :

בְּקִיּוּשׁ וּנְעִיזוּךְ . תִּסְמַח כְּתַפְלַת שְׁחִירַת דְרִיחַ . וְנוֹסֵר הַשִּׁיחַ הַסְּמוּעַ וְאֶחָזֵק אוֹמְרִים אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ . תִּסְמַח אַחַר תְּפִלַּת שְׁחִירַת דְרִיחַ . קְרוּשׁ תִּתְקַבֵּל . וְאֶחָזֵק אוֹמְרִים שִׁיר שֶׁל יוֹם . לְדַרוֹ הִי אֹדִי . וְאֶחָזֵק אַתָּה הַרְאֵת לְדַעַת . וַיְהִי בְּנִסְעוֹ הָאֶרֶז . יֵצֵא מִדֹּת רִבּוּיוֹ שֶׁל עוֹלָם . וּמוֹצִיאִין בִּי מֵיַד וְאוֹמְרִים שֶׁמֶץ יִשְׂרָאֵל . עַל הַכֵּל וְתַנְדֵּל . אֵב הַרְחִמֵם . הַכֵּל תִּסְמַח בְּסִידוֹר :

וְקָרִין בְּיוֹם אִי בֶּשׂ וַיֵּרָא וְהִ' סָפַד אֶת שֵׁרָה בְּחֹל חֲמִשָּׁה נְכָרִי וּבִשְׂבַת נִכְרִי וּבְיוֹם שְׁנֵי קָרִין בֶּשׂ עֵקֶת הִי נְכָרִי) וְכַתוּב מִי שְׂבַךְ אוֹמֵר וַיִּכְתְּבוּ וַיִּתְחַמְּצוּ בְּסִפְרֵי הַחַיִּים וְכוּ' וּבִשְׂבַת קָרִין לְסַפְּדוֹ וְכַתֵּב הַשְּׂבִיעִי בְּפִרְשַׁת מִינָחֵם :

וְאַחַר קְרִיאַת הַתּוֹרָה יִכְּנָס לַחֲקוּעַ שׁוֹפֵר תִּסְמַח הַכֵּל בְּסִידוֹ . אִשְׁרֵי וְחַתְּמֵלִין מוֹסֵף .

כְּרֹב קְהָלוֹת אוֹמֵר הַשְּׁלִיחַ צְבוֹר תִּפְלַח וְ קִדְּם מוֹסֵף בְּרַ"ה וְיִוִּב"פ .
הִגְנִי הִעֲנֵי מִמַּעַשׂ נִרְעָשׁ וְנִפְחָד . מִפְּחַד יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּד לְהַתְחַנֵּן
לְפָנָיו עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁחַתְנִי . אֵף עַל פִּי שְׂאִינִי כְּדָאִי וְהִגְנֵן לְפָנָי .
לְבֶן אֲבִקָּשׁ מִמֶּךָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב . יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל . שְׂדֵי אִיּוֹם וְנִזְרָא הִיֵּה נָא מִצְּלִיחַ דְרַבִּי אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ
וְעוֹמֵד לְבִקְשׁ רַחֲמִים עָלַי וְעַל שׁוּלְחֵי (נָא אֵל תִּפְשִׁיעַם בְּחַטָּאתַי וְאַל תִּזְעַבם
בְּעִוְנוֹתַי וְאַל יִקְרַעוּ בְּפִשְׁעֵי אֵל יְבוֹשׁוּ בִּי וְאַל אֲבוֹשׂ בָּם) וְקַבֵּל תִּפְלָתִי
כְּתַפְּלַת זֶקֶן וְרֵעִי וּפְרִיזֵנוּ נָאִה וְזַמְּנוּ מִגְּדָל וְקִילוּ נַשִּׁים וּמְעִרֵב בְּדַעַת עַם
הַבְּרִיּוֹת . וְתִנְשֶׁר בְּשִׁטְן לְכָל יִשְׁטִינֵי וַיְהִי נָא דְגִלְטוּ (יֵי דְלוֹנְגוּ) עֲלֵיךְ אֶהְבֵּה .
וּפְשִׁיעֵינוּ תִּבְסֶה בְּאֵיבֵה . וְכָל צְרוּת וְרַעוּת הַפֶּה נָא לֵנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל לְשִׁטְוֹן
וְלְשִׁמְחָה לְחַיִּים וְלְשִׁטְוֹם וְהַאֲמֵת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבֵּנוּ . וְאַל יְהִי שׁוֹם מִכְּשׁוֹל בְּחַפְּלָתִי .
וַיְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן אֱהִיֶּה אֲשֶׁר אֱהִיֶּה לְכָל הַמַּלְאָכִים שְׁהֵם פִּיעֲלֵי תִפְלוֹת
יְבִיאוּ תִפְלָתִי לְפָנֶי כְּסֵא כְבוֹדְךָ וְיִסְיָצוּ אֶתָּה לְפָנֶיךָ בְּעִסוֹר קֶל הַצְּדִיקִים
וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיֹּשְׁרִים וּבְעִסוֹר כְּבוֹד שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תִּפְלַת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים : כְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה :

יְדַעְתִּי יְהוָה כִּי צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאִמּוֹנָה עֲנִיתָנִי :
הִקְשִׁיבָה לִי וְעֲנֵנִי אֲרִיד בְּשִׁירֵי וְאַהֲיִמָּה :

וְנַפְשִׁי תִגִּיל בִּיהוָה תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ :
הַגּוֹתֵן תִּשְׁוֶעָה לְמַלְכִים הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עֲבָדוֹ מִתְּרַב רַעָה :

הִי קְרוּשׁ . וְחַתְּמֵלִין תִּפְלַת מוֹסֵף תִּסְמַח בְּסִידוֹ .

תִּפְלַח לְשְׁלִיחַ צְבוֹר בַּקּוֹל

אֲרֵנִי שְׂמֵיחַ תִּתְּפַח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

הַזֵּקֶן

וְחַתְּמֵלִין תִּפְלַת מוֹסֵף תִּסְמַח בְּסִידוֹ . אֲרֵנִי שְׂמֵיחַ תִּתְּפַח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ : כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ יַעֲקֹב וְאַלְהֵי יַעֲקֹב

הַזֵּקֶן

הפלת מוסף לראש השנה

האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

ביום שני אומר השי"ן כאן זכרנו לחיים וכו' עד מתיח הסתים ומדלגין הפיזטים שבינתיים. ומתחילין לאל עורך דין תמצא בתפלה שחרית דיום א' ואח"כ ונתנה תוקף הכל כמו ביום א'. תמצא לקמן.

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים.
אפתחה פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן
פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים :

אֶפֶד מֵאֵז לְשֹׁפֵט הַיּוֹם. בַּחֹן מַעֲשֵׂה בַר יוֹם. גִּישַׁת יְקוּמִים פְּנֵי אִיּוֹם. דִּינָם בּוֹ לְפָלֵס לְפִדְיוֹם: הֲרֹאשׁוֹן אָדָם בּוֹ נוֹצֵר. וְצוּה חוֹק וְלֹא נֹצֵר. זֶה מְלִיץ פְּהִרְחִיב בְּצַר. חֲקִקוּ לַמִּשְׁפָּט וְלְדוֹרוֹת הַיּוֹנָצֵר: מִיַּעַת חוֹצֵב גְּבֻעוֹת וְצוּרִים. יוֹלְדוּ בּוֹ מֵרֹאשׁ צוּרִים. פְּיוֹשְׁבֵי נִמְעִים הִמָּה הַיּוֹצְרִים. לְלַמֵּד בּוֹ צְדָק לְעִצּוּרִים: מִיּוֹחַם שְׂמוּ בְשֵׁם אֵיתָנִים. גַּם לְהַתְנוּסֵם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. סִפְרִים נִפְתָּחִים וּמַעֲשִׂים מִתְנִים. עוֹבְרִים לְפָנֶיךָ וְחֹשְׁבוֹן נוֹתְנִים: פְּקִיד הַיּוֹכֵן לְתַקוּן מוֹעֲדֶיךָ. צֹאן לְהַעֲבִיר בְּשֶׁבֶט עֲדֶיךָ: חַן קָרֵן בְּמִשְׁכָּם ^(כִּסְיָהּ בְּזִכְרָם) הַיּוֹם עֲדֶיךָ.
רחום זכור שבועת עבדיך :

קול נעלה שופר עם תחנון. שדי לפתותך גם בתנון:
חן תשיב לגדן ברכת השנון. תחזק מגן לגונני בגנון:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענה אלזים חיים:
מלך עוזר ומשיש ומגן: ברוך אתה יהוה מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני. מתנה מתים אתה רב להושיע: מוריד הטל:
מכלל חיים בחסד מתנה מתים ברחמים רבים. סומך נפלים ורופא חולים
ומוריד אסורים ומקום אמלתו לישי עפר: מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך מלך ממת ומתנה ומצמיח ישועה:

תפן במבון לבם שבת. שעון ומוסר בערו במחשבת. רם תהי
אזנה קשבת. קול שופר שעות מנושבת: צרת אומר לא
ידון. פעמים לא תקום לאבדון. עולם אשר בארבעה נדון. סמוך
בחסדך ובאמתך אדון: נועדים ביום קרב ונלחמים. מול אגן

ח מוסף ליום ראשון של ראש השנה

נִגְנָה מִתְלַחֲמִים . לְבַזֵּב תְרוּעַתָם שְׁעָה מִמְרוֹמִים . כִּסֵּא דִין לְהַמִּיר
בְּשֵׁל רַחֲמִים . יְחִיד אֲשֶׁר בְּעֶקֶד נִשְׁפָּט . מְלֵאיוּ בּו יְחַנְנוּ
מִלְּהַשְׁפָּט . חֲלִילָה לָךְ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט . זְכוֹר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט .
וְאִם כָּאָדָם עָבְרוּ כְרִית . הָאֵל כָּאֵל הַבֵּט לְכַרִּית : הֵן דְּבָרוֹת אֵלֶּה
דְּכַרִּי הַכְרִית . גְּלֵה בְזִכְרוֹן שְׁלוֹשׁ כְּרִית :

עוֹלָם בְּבִקְרָךְ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה . בְּהַכְרַעַת צְדָק תִּכְרִיעַ
שָׁנָה : הֵן אֲסוּמָה מְלוּלָה נִשְׁוֹמָה אִם שְׁחוּנָה .
אֲמוּמִים לְהַחֲיוֹת בְּמַלְלֵי שָׁנָה :

מִי כְמוֹךְ אֵב הַרְחֲמִים . זְכוֹר יִצְרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים : וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים :
כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִחַיֵּה הַמֵּתִים :

יִמְלוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר נְדוּר הַלְלוּתָהּ :
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל גָּא :

הֵן וְקַח אֵל אֲמוּנָה בְּסִרְכָּךְ דִּין . אִם תִּמְצֵה עוֹמֵק הַדִּין . מִי יִצְדַּק לְפָנֶיךָ בְּדִין . קְדוֹשׁ :
הֵן וְקַח אִם לֹא לְמַעַנְנוּ יִשְׁעוּ . וְיִסֵּר מִנוּ חֲרוֹן אַף וְכַשֵּׁם . אֵין לְכַפֵּר וְלִמְצֹא כִּשְׁעוּ . קְדוֹשׁ :
סלך

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

כאן אוסרים הפיוט : אומץ, אדירי כל חפץ הנמצא בהתחלת המחזור מעבר לשער

מתחיל

חיו ובקן גיהי בישרון סלף :

הארון

- מלך עליון : אל דר במרום . אדיר במרום . אומץ יד
 תרום . לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : גבור להקים . גזור ומקים . גולה
 עמוקים . לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : המדבר בצדקה . הלוכש צדקה .
 המאזין צעקה . לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : זוכר צורים . זפות יצורים . זועם צורים
 לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : טוב שוכן עד . טובו לעד . מפח שמי עד .
 לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : בשלמה עומה אור . כל מאורי אור .
 כביר ונאור . לעדי עד ימלוך .
- מלך עליון : מלך עולמים . מפענח נעלמים . משיח
 אלמים . לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : סובל הכל . סב ומבלה כל . סוקר הכל .
 לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : פארו עוז . פועל ימינו תעוז . פודה
 ומעוז . לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : קדושי רהב . קורא מי רהב . קרוב
 לקוראיו באהב . לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : שנה אין לפניו . שקט בפנינו . שבח
 טוב במצפוניו . לעדי עד ימלוך :

סגור הארון

מלך אביון . בלה ורד שחת . בשאול ובתחת . בלאות בלי נחת . עד מתי ימלוך :

מלך אביון . תנומה תעופני . תרדמה תעופני . תודו יושפני . עד מתי ימלוך :

הארון וזוהרין סוד

אבל מלך עליון . תקפו לעד . הפארתו עדי עד .
 תהלתו עומדת לעד . לעדי עד ימלוך :

וּנְתַנֶּה תוֹקֶף קְדוּשַׁת הַיּוֹם . כִּי הוּא נֹרָא וְאִיּוֹם . וְבוֹ
 תִּגְשָׂא מַלְכוּתְךָ . וַיִּבּוֹן בְּחֶסֶד כְּסֹאֵךְ . וְתִשָּׁב
 עָלֵינוּ בְּאַמֶּת . אֲמַת כִּי אַתָּה הוּא דִּין וּמוֹכִית וְיֹדֵעַ וְעַד .
 וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֵה . וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשַׁכְּחוֹת .
 וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוֹנוֹת . וּמֵאֲלֵינוּ יִקְרָא . וְחוֹתֵם יָד
 כָּל אָדָם בּוֹ . וּבִשְׁוֹפֵר גְּדוֹל יִתְקַע . וְקוֹל דְּמָמָה דְקָה
 יִשְׁמַע . וּמִלְאָכִים יִחְפוּזוּ . וְחִיל וּרְעֵדָה יֵאֲחָזוּ . וַיֹּאמְרוּ
 הִנֵּה יוֹם הַדִּין . לְפָקוֹד עַל צְבֵא מְרוֹם בְּדִין . כִּי לֹא יִזְכוּ
 בְּעֵינֶיךָ בְּדִין . וְכֹל בָּאֵי עוֹלָם יַעֲבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי מְרוֹן :
 כִּבְקֶרֶת רוּעָה עֲדְרוּ . מִעֲבִיר צֹאנֹו תַחַת שִׁבְמוֹ . כֵּן
 תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה . וְתִפְקוֹד נַפְשׁ כָּל חַי . וְתַחֲתוּךָ
 קִצְבָה לְכֹל בְּרִיּוֹתֶיךָ . וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזֵר דִּינָם :

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִפְתְּבוּן . וּבַיּוֹם צוּם כְּפוֹר יִחַתְמוּן . כִּמְה
 יַעֲבְרוּן וְכִמְה יִבְרֹאוּן . מִי יִחִיה . וּמִי יָמוּת . מִי
 בִּקְצוֹ . וּמִי לֹא בִּקְצוֹ . מִי בַמַּיִם . וּמִי בְּאֵשׁ . מִי בַחֲרִב .
 וּמִי בַחַיָּה . מִי בְרַעֲב . וּמִי בְצָמָא . מִי בְרַעֲשׁ . וּמִי
 בַמִּגְפָּה . מִי בַחֲנִיקָה . וּמִי בַסְּקִילָה : מִי יִנּוּח . וּמִי יִגּוּע .
 מִי יִשְׁקַט . וּמִי יִמָּרָף . מִי יִשְׁלוּ . וּמִי יִתִּיסֵר . מִי יַעֲנִי .
 וּמִי יַעֲשֶׂר . מִי יִשְׁפֹּל . וּמִי יָרוּם :

וְתִשְׁוִבָה וְתִפְלָה וְצַדִּיקָה

מִעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגְּזֵרָה :

קהל' כי כְּשִׁמְךָ כֵּן תִּהְלָתְךָ . קִשָּׁה לְכַעֲסֹם וְנוּחַ לְרִצּוֹת . כִּי לֹא
 תַחְפוּץ בְּמוֹת הַמֵּת . כִּי אִם בְּשׁוֹבוֹ מִדְּרָכֹו וְהִיָּה . וְעַד יוֹם
 מוֹתוֹ תַחֲבֶה לוֹ אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ : חוֹן אֲמַת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצֵרִם .
 וְאַתָּה יוֹדֵעַ יוֹצֵרִם . כִּי הֵם בְּשׁוֹר וְדָם : אָדָם יִסְדּוּ מִעֲפָר . וְסוֹפּוֹ
 לְעֲפָר . בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לְחִמוֹ . מִשׁוֹל כְּתָרִם הַנְּשַׁבֵּר . כְּחִצִּיר יִבֵּשׁ .

מוסף ליום א' וב' של ראש השנה

וכצ"ץ נובל . בצל עובר . וכענן פלה . זכרות נושבת . וכאבק
פורח . וכחלום יעוף :

ואתה הוא מלך אל חי וקיים :

אין קצקה לשנותיה . ואין קץ לאורה ימיה . ואין לשער מרכבות בבורה . ואין
לפרש עלום שמה . שמה נאה לה . ואתה נאה לשמה . ושמו קראת בשמה :

כבר הסצא בתפלת מוסף .

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :
דוד דוד דוד המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

חמול על מעשיך ותשמח במעשיך . ויאמרו לה חוסיה . בצדקך
עמוסיה . תוקדש ארון ער כל מעשיך . כי מקדישיך
בקדשתך (נ"א בערכך) קדשת . נאה לקדוש פאר מקדושים :
ובכן יתקדש שמה יהוה אלהינו ער ישראל עמך וער ירושלים
עירך וער ציון משכן בבורה . וער מלכות בית דוד משיחה . וער
מכונך והיכלך : עוד יזכר לנו אהבת איתן אדונינו . ובכן הנעקד
ישבית מדיננו . ובזכות התם יוציא איום (נ"א חיום) לצדק דיננו .
כי קדוש היום לאדונינו : באין מליץ יושר מול מגיד פשע . תגיד
ליעקב דבר חוק ומשפט : וצדקנו במשפט . המלך המשפט :

חזרון

מיוסד על א"ב כפול

פזמון

האוחז ביד מדת משפט : וכל מאמינים שהוא אל אמונה :
הבוהן ובדק גנזי גסתרות : וכל מ"ש בוחן בליות :
הגואל ממות ופודה משחת : וכל מ"ש גואל חוק :
הדן יחידי לבאי עולם : וכל מ"ש דין אמת :
ההגוי באהיה אשר אהיה : וכל מ"ש היה הוה ויהיה :
הנדאי שמו בן תהלתו : וכל מ"ש ואין בלתו :
הזוכר למזכריו טבות זכרנות : וכל מ"ש זוכר הברית :
החותר חיים לכל חי : וכל מ"ש חי וקיים :
המזב ומטיב לרעים ולטובים : וכל מ"ש מזב לכל :
היודע יצר כל יצורים : וכל מ"ש יוצרם בבטן :
הכל יכור וכוללם יחד : וכל מ"ש כל יכור :
הלן בסתר בצל . שדי : וכל מ"ש לבדו הוא :

מוסף ליום א' וב' של ראש השנה

הממליך מלכים ולו המלוכה: וכל מ"ש מלך עולם :
הנוהג בחסדו כל דור : וכל מ"ש נוצר חסד :
הסובל ומעלים עין מסוררים : וכל מ"ש סולח סלה :
העליון . ועינו אל יראיו : וכל מ"ש עונה לחש :
הפותח שער לדופקי בתשובה: וכל מ"ש פתוחה ידו :
הצופה לרשע וחפץ בהצדקו : וכל מ"ש צדיק וישר :
הקצר בזעם ומאריך אף : וכל מ"ש קשה לבעוס :
הרחום ומקדים רחמים לרוגזו : וכל מ"ש רך לרצות :
השוה ומשוה קטון וגדול : וכל מ"ש שופט צדק :
התם ומתמם עם תמימים : וכל מ"ש תמים פעלו :

תשגב לבדה ותמלוך על כל ביהוד : ככתוב על יד נביאך והיה יהוה למלך על
כל הארץ ביום ההוא והיה יהוה אחד ושמו אחד : ובן חן פחד עי עלינו :
ובעלינו מרחמי הארון וכשמונים שלא שם חלקנו כחם סגרון הארון . ואח"כ כשמינים לואנחנו
כודעים מרחמי הארון וכודעים ונושלים על פניהם הש"ן והקהל (גם כשחל בשבת) .

קבלה בשם הרוקח כשתחון אומר הוא אלהינו אין עוד יאמרו הקהל סמוקים אלו (סידור אדמו"ר) .

אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו :
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : הן ליהוה אלהיך
השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה : כי יהוה אלהיכם הוא
אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא
ישא פנים ולא יקח שחד : כי שם יהוה אקרא הבו נודף לאלהינו :
יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :

אוחילה לאל . אחלה פניו . אשאלה ממנו מענה לשון :
אשר בקהל עם אשירה עזו . אביעה רננות
בעד מפעליו : לאדם מערכי לב . ומיתה מענה לשון :
אדני שפתי תפתח . ופי יגיד תהלתך : יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפניה יהוה צורי וגואלי : סגרון הארון

ועל כן נקח לך עי זיום החרון .
והוקעין תשרית תש"ת תרית והקהל אומרים היום אפילו כשבת שאין תוקעין הש"ן חור .
היום הרת עולם . היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים . אם
כבנים . אם כעבדים . אם כבנים רחמנו ברתם אב על בנים .

מוסף ליום א' וב' של ראש השנה

ואם פּעבְּדִים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיֹת. עַד שֶׁתִּחַנְנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר
מִשְׁפָּמֵנוּ. אִיוֹם קְדוֹשׁ: בִּשְׁבַת א"א אֲרֻשָׁת

אֲרֻשָׁת שִׁפְתֵינוּ יַעֲרֵב לִפְנֵיךְ אֵל רָם וְנִשְׂא. מִבֵּין וּמֵאֲזִין מִבֵּיט
וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעֵתֵנוּ וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן

סֵדֵר מְלִכּוֹתֵינוּ:	סֵדֵר זְכוּרוֹתֵינוּ:	סֵדֵר שׁוֹפְרוֹתֵינוּ:
אתה זוכר עך וזכר הכרית	אתה נגלית עך רצה	רצה וטודים ועל כולם
והתקעין כביל . היום וארשת	והתקעין כביל . היום וארשת	עך לעולם ועך .

אָבֵינוּ מִלְכְּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ פְּעֻסֶךָ וְכֹלֵה דָבָר וְחָרֵב וְרַעֲב
וְשׁוֹבֵי וּמִשְׁחִית וְעוֹן וּמִגְפָּה וּפְנַע רַע וְכֹל מַחְלָה וְכֹל תִּקְלָה
וְכֹל קִטְמָה וְכוּ' מִיָּנִי פּוֹרְעֵנוֹת וְכֹל גְּזֵרָה רָעָה וְשִׁנְאָת חֲנָם מַעֲלִינוּ
וּמַעֲלֵךְ כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ: וְכֹל הַחַיִּים זְכוֹר .
בִּרְכַת כְּתוּבֵי תַמְצֵא בְּסִדְרוֹ רְשִׁים שְׁלוֹם עַד בְּשִׁלּוּמֶךָ .

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה מוֹבָה יִשְׁעָה וּנְחָמָה וּגְזוֹרֹת
מִזְבוֹת גְּזָר וּנְפִתָב לִפְנֵיךְ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לַחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם: וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת
חַיִּים: לַחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ אֱלֹהִים חַיִּים. פְּתַבְנוּ בְּסִפְר הַחַיִּים
בְּכַתוּב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

הַיּוֹם תִּאֲמַצְנוּ:	אִמֵּן הַיּוֹם תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ	אִמֵּן
הַיּוֹם תִּבְרַכְנוּ:	אִמֵּן הַיּוֹם תִּקְבַּל בְּרַחֲמִים	אִמֵּן
הַיּוֹם תִּגְדַּלְנוּ:	אִמֵּן וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:	אִמֵּן
הַיּוֹם תִּדְרָשְׁנוּ לְמוֹבָה:	אִמֵּן הַיּוֹם תִּתְמַכְּנוּ בִּימִין צְדָקָה:	אִמֵּן

בְּהַיּוֹם הַזֶּה תִּבְיָאוּ שְׁשִׁים וּשְׁמֹתִים בְּבָנֵינוּ שְׁלֹם. בְּכַתוּב
וְהִבְיָאוֹתִים אֵל הַר קְדְשִׁי וּשְׁמֹתֵתִים בְּבֵית הַתְּפִלָּתִי
עוֹלֹתֵיהֶם וּנְבַחֲיהֶם לְרָצוֹן עַל מוֹבַחֵי כִּי בֵּיתִי בֵּית הַתְּפִלָּה יִקְרָא
לְכֹל הָעַמִּים: וְנֹאמַר וַיְצוּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם
הַזֶּה: וְנֹאמַר וְצְדָקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוֹת
הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּאִשֶּׁר צִוְּנוּ: וְצְדָקָה וּבְרַכָּה וּרְחֻמִּים

וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם : חוּן בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַמְּבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם : קְדוּשַׁת שָׁלוֹם

אין כאלהינו עלינו . קיי חמצא לעיל בסדר התפלה . ותוקעין לי קולות
בדי לערבב את ולשטן סיוה אינן סעככות שאם לא יעשו בן אין עכוב
בדבר שהרי בכר יצאו ידי חובתן ואח"כ נפטרים לבתיהם לשלום :

סדר ציל יום כפור

קודם כל נדרי מוציאין חס"ת ואומרים מסוק זה ..

ויש' מקסות שמתחילין מתחלת המסור ה' מלך תגל הארץ

אור זרוע לצדיק ס"ת קר"ע וְיִשְׁרִי לֵב שְׂמֵחָה ס"ת בנספריא טוב

על דעת המקום ועל דעת כל
הקהל ביישיבה של מעלה
וביישיבה של מטה אנו פתידין
להתפלל עם העברינים :

נְדָרֵי . וְאֶסְרֵי . וְשִׁבּוּעֵי וְחַרְמֵי . וְקוֹנָמֵי . וְקוֹנוֹסֵי .
וְכַנּוּיֵי . דְאֲנִדְרְנָא . וְדֵאשְׁתַּבְּעָנָא וְדֵאחְרֵימָנָא .
וְדֵאסְרְנָא עַל נַפְשָׁתְנָא . מִיּוֹם כְּפוּרִים זֶה . עַד
יּוֹם כְּפוּרִים הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה : בְּכֻלְהוֹן
אֲחַרְמָנָא בְּהוֹן . בְּלַהוֹן יְהוֹן שְׂרָן . שְׁבִיקוֹן .
שְׁבִיתִין . בְּמַלְיִן וּמְבַמְלִין . לָא שְׁרִירִין . וְלֵא
קִימִין : נְדָרְנָא לֹא נְדָרֵי . וְאֶסְרְנָא לֹא אֶסְרֵי .
וְשִׁבּוּעַתְנָא לֹא שִׁבּוּעוֹת : ג"פ

חוּן וְקַהֲל וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם
כִּי לְכָל הָעָם בְּשִׁנְגָה : ג"פ

חוּן סֵלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגוֹדֵל חַסְדְּךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה
לַעֲמֵם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָה . וְשֵׁם נֶאֱמַר :
קַהֲל ג"פ וַיֹּאמֶר יְהוָה סְלַחְתִּי בְּדַבְרְךָ :

ברכת שהיינו נבון שכל יחיד ואיכה ג"כ בלחש וחסים קודם שינסור הש"ך כדי שיענה אמן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁהַחֲיֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְיָמֵי הַיּוֹם :

בשבת אומרים כאן קבלת שבת וכנגד כמו בכל ימים שחל בשבת ואבודתה וכן מובן בסידור האריות
וסידור אדמור"ד דל שלא כתבו בחסידות אופן אחר ביוכ"א שחל בשבת. ואח"כ ח"ק זכרנו :

מעריב ליל יום כפור

חזן ח"ק בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבוֹרָךְ :

קו"ה בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד :

הפלת ערבות ואמרים בשכמליו בקול רם . ואחבת עד הפורש סוכת שלום . כמ"ש בסידור . ומתפללים הפלת יו"כ כמ"ש בסידור .

אתר הסודע מתחילין יעלה . וכשחלל יום כפור בשבת אמרים ויכולו ומגן אבות עד מקדש השבת ואח"כ יעלה .
הארזן

יעֲלֶה תַּחֲנוּנֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא שׁוֹעֲתֵנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה רְנוּנֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה קוֹלֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא צְדָקֵתֵנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה פְדִינֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה עֲנִינֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא סְלִיחָתֵנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה נִאֲקָתֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה מְנוּסֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא לְמַעַנֵנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה כְּפֹרְנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה יִשְׁעֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא מַחֲרָנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה חֲנוּנֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה זְכוּרֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא וְעִידָנוּ מִבֶּקֶר . וַיָּבֹא הִדְרָתֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה דְּפָקֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא גִילָנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה בְּקִשְׁתֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה אֲנָקֵתֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא אֱלֹיךְ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה אֱלֵינוּ .
עַד עֶרֶב :

שׁוֹמֵעַ הַפִּלֶה עֲדִיךְ בַּל בְּשׂוֹר יִבְאוּ : יִבֹּא כָּל בְּשׂוֹר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְהוָה : יִבְאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ :

בְּאוֹ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִכְרַכָּה לְפָנֶי יְהוָה עֲשֵׂנוּ : בְּאוֹ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצוֹתָיו בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ : הִנֵּה בְּרָכוּ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵי יְהוָה הַעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּלֵילוֹת : שְׂאוּ יְדֵכֶם

קְדָשׁ וּבְרָכוּ אֶת יְהוָה : נִבְואָה לְמִשְׁכַּנְתּוֹ נִשְׁתַּחֲוֶה לְהָדוֹם רְגָלָיו : רִמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהָדוֹם רְגָלָיו קְדוֹשׁ הוּא : רִמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהָר קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : הַשְׁתַּחֲוּוּ

ליהוה בהדרת קודש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב חסדך
 נבא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: נשתחוה אל
 היכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת
 על כל שמך אמתך: יהוה אלתי צבאות מי כמוך חסין יה
 ואמונתך סביבותיך: כי מי בשחק יערוך ליהוה ידמה ליהוה
 בבני אלים: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לכרך:
 כי גדור מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדור יהוה ומהלל
 מאד ולגדתו אין חקר: כי גדור יהוה ומהלל מאד נורא הוא
 על כל אלהים: כי אל גדור יהוה ומלך גדור על כל אלהים:
 אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך:
 מי לא יראך מלך הגוים כי קך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל
 מלכותם מאין כמוך: מאין כמוך יהוה גדור אתה וגדור שמך
 בגבורה: קך זרוע עם גבורה תעזו ידך תרום ימינך: לך יום אף
 לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: אשר בידו מחקרי ארץ
 ותועפות הרים זו: מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו:
 לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים
 ובארץ. לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: לך שמים אף
 לך ארץ תבל ומלואה אתה יסדתם: אתה הצבת כל גבוות ארץ
 קיץ וחורף אתה יצרתם: אתה רצצת ראשי לוייתן תתנו מאכל לעם
 לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: אתה
 פודרת בעוד ים שפרת ראשי תנינים על המים: אתה מושל
 בגאות הים בשוא גליו אתה תשבתם: גדור יהוה ומהלל מאד
 בעיר אלהינו תר קדשו: יהוה אלתי ישראל יושב הכרובים אתה
 הוא האלהים לכרך: אל גערין בסוד קדושים רבה ונורא על כל
 סביביו: ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדושים:
 לבו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
 נריע זו: צדק ומשפט מכון בסאך חסד ואמת יקדמו פניך: אשר
 יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אשר לו הים והוא
 עשהו ויבשת ידיו וצרו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
 איש: הנשמה לך והגוף פעלך: חוסה על עמלך: הנשמה לך
 והגוף שלך. יהוה עשה למען שמך: אתאנו על שמך יהוה

לערבית יום כפור

עשה למען שמך : בעבור כבוד שמך . כי אל חנון ורחום שמך :
למען שמך יהוה וסלחת לעוננו כי רב הוא :

דרכך אלהינו . להאריך אפק . לרעים ולטובים .
והיא תהלתך :

למענך אלהינו עשה . ולא לנו . ראה עמידתנו .
דלים ורקים :

תעלה ארוכה לעלה נרף . תנחם על עפר ואפר . תשליך חטאי ותחון
במעשיך . תרא כי אין איש עשה עמנו צדקה : ויד

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות . מוחל עונות
עמו מעביר ראשון ראשון . מרבה מחילה לחטאים וסליחה
לפושעים . עושה צדקות עם כל בשר ורוח . לא כרעתם תגמול .
אל הורית לנו לומר שלש עשרה . זכר לנו היום ברית שלש
עשרה . כמו שהודעת לעניו מקדם . כמו שכתוב וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבור יהוה על פניו ויקרא :

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
נוצר חסד לארפים נושא עון ופושע וחטאה ונקמה :
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

סלח לנו אבינו כי חטאנו . מחל לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה אדני מלך
וסלח ורב חסד לכל קוראיך :

האזינה יהוה תפלתנו ותקשיבה בקול תחנונינו : הקשיבה לקול
שועתנו מלכנו ואלהינו כי אליך נתפלל : תהי נא אזניך
קשבת ועיניך פתוחות אל תפלת עבדיך עמך ישראל : ושמעת
השמים מכון שכנתך את תפלתם ואת תהנתם ועשית משפטם
וסלחת לעמך אשר חטאו לך :

ברחם אב על בנים בן הרחם יהוה עלינו : ליהוה הישועה על
עמך ברכתך סלה : יהוה צבאות עמנו משנב לנו ארזי
יעקב סלה : יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך : יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו : סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך
וכאשר נשאתה לעם הזה סמצרים ועד הנה ושם נאמר : 1 אמר

יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרְךָ : הִמָּה אֱלֹהֵי אֲוֹנֶךָ וּשְׁמַע פִּקֹּחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוּמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיהֶּ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדַנִּי שְׁמַעָה אֲדַנִּי סָלַחְתָּ אֲדַנִּי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָזר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :

פּוֹתֵחִין סוּסֵד ע"פ א"ב אֲלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַאֲדִינ

סָלַח נָא אֲשֶׁמוֹת וּפְשָׁעֵי לְאִמְךָ . לְעוֹן בְּגִידֶךָ . בְּרַי יַחֲרָה וְעַמְּךָ :

סָלַח נָא גְעוּלָם וַיְחִיו מִמְקוֹר עַמְּךָ . לְעוֹן דְּגִלְיָה שְׂא וְתַנְחֵם בְּנֵאֲמֶךָ :

סָלַח נָא הַבֵּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים כְּרִשׁוֹמְךָ . לְעוֹן וּפְשָׁע מַחֵר . לְמַעַן שְׁמֶךָ :

סָלַח נָא זְדוֹנוֹת וּשְׁגָלוֹת לְבְרוּאֵי לְשִׁמְךָ . לְעוֹן חֲטָאִימו חֲטָא . בְּגִדִיבַת גִּשְׁמֶךָ :

סָלַח נָא מַפְשֵׁשׁ מַפְלֹוֹת רְשָׁעֵי עַמְּךָ . לְעוֹן יְדִידֶיךָ וּבְקִשׁ וְאִינְנוּ . בְּנֵאֲמֶךָ :

סָלַח נָא כַחַשׁ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים לְעַמְּךָ . לְעוֹן לְקִיחֶיךָ כְּפַר . בְּמִוֵּב טַעַמְךָ :

סָלַח נָא מְרֵי מִיחֲלִיךָ וּמִיחֲדִיךָ בְּעוֹלָמְךָ . לְעוֹן נִדְחִים מַחָה . וּבִנְיָה אוֹלָמְךָ :

סָלַח נָא סְלוּפִם וּגְוֹנָנָם בְּסַפַּת שְׁלוֹמְךָ . לְעוֹן עֲבָדֶיךָ עֲלָם וּכְבוֹשׁ בְּעֲלוֹמְךָ :

סָלַח נָא פֶּן יַעֲנִשׁוּ מְכֻרְמְךָ . לְעוֹן צֹאנְךָ שֶׁבַח . וְהוּא תִהְלָתְךָ וְרוֹמְמֶךָ :

סָלַח נָא קְלוֹנָם וְחֲמוּל עֲלִימוּ מְכֻרְמְךָ . לְעוֹן רְחוּמֶיךָ תִּנְשָׂא מִלְּצוֹדֵם בְּחֻרְמֶךָ :

סָלַח נָא שְׁמִיץ תַּעֲתוּעַ תַּעוּב רְחוּמֶיךָ . לְעוֹן תְּמִימֶיךָ הַעֲבֵר בְּגִדְלֵי רַחֲמֶיךָ :

לערבית יום כפור

סוסר ע"פ א"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

אָמְנָם כֵּן . יֵצֵר סוּכֵן . בְּנוּ . בָּךְ לְהִצְדָק . רַב צְדָק .
 וְעַנְנוּ : סְלַחְתִּי :
 נֶעוּל מְרַגֵּל . וְגַם פִּגְל . סִפְרוּ . דוּד שׁוֹאֵג . בְּקוֹר .
 יִתֵּן קוֹל דְּבָרוֹ . סְלַחְתִּי :
 הֵם קַטְגוֹר . וְקַח סִנְגוֹר . מְקוֹמוֹ . וְיִהי יְהוָה לְמִשְׁעָן לוֹ .
 לְמַעַן נוֹאֲמוּ . סְלַחְתִּי :
 זְכוֹת אֲזַרְח . גַּם יִפְרַח . לְשׁוֹשְׁנָה . חֵטָא הֶעֱבֵר . וְקוֹל
 הַגִּבֹּר . מִמְעוֹנָה . סְלַחְתִּי :
 טוֹב וְסִלַּח . מַחֵל וְסִלַּח . אֲשָׁמִים . יְהי הַקֶּשֶׁב . וְגַם
 הַשֵּׁב . מִמְרוּמִים . סְלַחְתִּי :
 כָּאֵב תַּחְבוּשׁ . וּבְצוּל תִּכְבּוּשׁ . עוֹנִי . לָךְ תִּהְלֶה . אֲמוֹר
 מֵלֶה . לְמַעַנִי . סְלַחְתִּי :
 מָחָה פֶשַׁע . וְגַם רָשָׁע . בְּנֵי בְרִית . נְהוּג חֶסֶדְךָ . כֵּן
 הוֹדֶךָ . לְשִׁאֲרֵית . סְלַחְתִּי :
 סְכוֹת רַחֲשֵׁי . וְגַם לְחֲשֵׁי . תִרְצָה . עוֹן נוֹשֵׂא . לְמַעַנְךָ
 עֲשֵׂה . וְתַפְצָה . סְלַחְתִּי :
 פִּנֵּה לְעֵלְבוֹן . מְקוֹם עוֹן . לְחֲשִׁים . צַחַן הָסֵר . וְגַם
 תִּבְשֹׂר . לְבָךְ חוֹסִים . סְלַחְתִּי :
 קוֹלִי שָׁמַע . וְרָאָה דָמַע . עֵינֵי . רִיב רִיבֵי . שְׁעָה נִיבֵי .
 וְהִשִּׁיבֵנִי . סְלַחְתִּי :
 שׁ מִן טוֹהַר . כְּעַב מַהַר . כְּנֶאֱמַר . תִּמְחָה פֶשַׁע . לְעַם
 נוֹשָׁע . וְתֹאמַר . סְלַחְתִּי :

אל סלך וכו'

בזרחין

אשר כל חרדו טופלים בו חנה כחומר וכי

הארון

בי הגה כחומר ביד היוצר . בְּרִצּוֹתוֹ מְרַחֵב וּבְרִצּוֹתוֹ

- מקצר . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ חֶסֶד נוֹצֵר .
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כְּאֵבֶן בְּיַד הַמַּסֵּתֶת . בְּרִצּוֹתוֹ אוֹחוֹ וּבְרִצּוֹתוֹ
 מְכַתֶּת . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ מַחִיה וּמְמוֹתֶת .
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה בְּגֵרוֹן . בְּיַד הַחֶרֶשׁ . בְּרִצּוֹתוֹ דְּבֵק לְאוֹר .
 וּבְרִצּוֹתוֹ פֶּרֶשׁ . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ . תּוֹמֵךְ עֵנִי וְרֵשׁ .
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כַּהֲנֵה בְּיַד הַמֶּלֶח . בְּרִצּוֹתוֹ אוֹחוֹ . וּבְרִצּוֹתוֹ
 שֶׁלַח . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ . אֵל מִזֵּב וְסִלַח .
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כְּזֹכֹכִית בְּיַד הַמְּזוּנֵג . בְּרִצּוֹתוֹ חוּגֵג . וּבְרִצּוֹתוֹ
 מְמוּזֵג . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ . מַעֲבִיר זֶדוֹן וְשׁוּגֵג :
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כְּפִירֵיעָה בְּיַד הַרוֹקֵם . בְּרִצּוֹתוֹ מִיֶּשֶׁר . וּבְרִצּוֹתוֹ
 מְעַקֵּם . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ . אֵל קֵנָא וְנֹקֵם .
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כְּכֶסֶף בְּיַד הַצּוֹרֵף . בְּרִצּוֹתוֹ מְסַנְסֵג . וּבְרִצּוֹתוֹ
 מְצָרֵף . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ . מְמַצִּיא לְמִזּוֹר תֶּרֶף :
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר : אֵל סֹלֵךְ וַיַּעֲבֹר וְכִי
 זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה : אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
 רְאשׁוֹנֵינוּ מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי בְּלוֹנוּ מֵאֵד : זְכַרְנוּ יְהוָה
 בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ פִּקְדוֹנוּ בְּיִשׁוּעָתְךָ : זְכוֹר עֲדָתְךָ קִנְיַת קֶדֶם גְּאֻלַּת שִׁבְט
 גְּחֻלָּתְךָ הֵרָ צִיּוֹן זֶה שְׂכֻנַּתְּ בּוֹ : זְכוֹר יְהוָה חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַת
 צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח : אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנְּנָה כִּי
 בָּא מַזְעַד : זְכוֹר יְהוָה לְכִנֵּי אֲדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עֲרוֹ
 עֲרוֹ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ : זְכוֹר לְאַבְרָהָם לַיֵּצֵק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶיךָ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבַּה אֵת זְרַעְכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכֵן הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֵן לְיִרְעָכֶם וְנִחַלְתִּי לְעוֹלָם : זְכוֹר

לערבית יום כפור

לְעִבְרִיָּה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל
רָשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ :

אֵל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִואַלְנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ :

חַטָּאנוּ צוֹרְנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצֵרְנוּ :

הוּן יַעֲבִיר וְדוּן לְמִשְׁנָה . כִּי לְכָל הָעַם בְּשִׁנְגָה : חַטָּאוּ

זְכוֹר לָנוּ בְרִית אֲבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ . וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף
אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכּוֹר וְהָאָרֶץ אֲזַכּוֹר :
זְכוֹר לָנוּ בְרִית רְאוּשׁוֹנִים בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ . וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאוּשׁוֹנִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהוֹיֹת לָהֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה : עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאֵף גַּם זֹאת
בְּהוֹיֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאִסְתִּים וְלֹא גַעְלָתִים לְכַלּוֹתָם לְהַפִּיר
בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : הִשָּׁב שְׁבוּתֵינוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה
שֶׁכָּתוּב . וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל
הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִידְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה : קִבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב .
אִם יְהִי נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם
יִקְחֶךָ : מִחָּה פִּשְׁעֵינוּ כְּעַב וּכְעַנְן כְּמָה שֶׁכָּתוּב . מִחִיתִי כְּעַב
פִּשְׁעֶיךָ וּכְעַנְן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי נִאֲלֶתֶיךָ : מִחָּה פִּשְׁעֵינוּ
לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ . אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחָה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכּוֹר : הִלָּבֵן חַטָּאֵינוּ בְּשִׁלְגַּי וּכְצֶמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב .
לָבוֹ נָא וּנְנַכְחָה יֹאמֶר יְהוָה אִם יְהִיוּ חַטָּאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשִׁלְגַי יִלְבִּינוּ .
אִם יֹאדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצֶמֶר יְהִיוּ : וְרוּק עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וּמִתְהַרְנוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב . וְנִרְקַתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּמִתְהַרְתֶּם מִכָּל
מוֹמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲמַחֵר אֶתְכֶם : רַחֵם עֲלֵינוּ וְאֵל
תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם . מוֹל
אֶת לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . וּמוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת
לְבַבְךָ וְאֶת לְבַב זֶרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ : הִמְצֵא לָנוּ בְּבִקְשַׁתְנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . וּבְקִשְׁתֶּם
מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ : כִּפֹּר חַטָּאֵינוּ בְּיוֹם הַזֶּה וּמִתְהַרְנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . כִּי בְּיוֹם הַזֶּה

יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְמַחֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יְהוָה תִּמְחָרוּ :
 תִּבְיֹאוּ אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה בְּמָה שִׁכְתוֹב :
 וְהִבְיֹאוּתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחֵתִים בְּבֵית הַתְּפִלָּה עוֹלוֹתֵיהֶם
 וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים :

^{ההיון}

שִׁמְעַ קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ . חוּם וְרַחַם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
 בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדָם :

אֶל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אֶל תִּקַּח מִמֶּנּוּ :

אֶל תִּשְׁלִיכֵנוּ לַעֲת זְקֵנָה כְּכֹלוֹת כַּחֲנוּ אֶל תַּעֲזֹבֵנוּ : אֶל

תַּעֲזֹבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ . אֶל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ : עֲשֵׂה עִמָּנוּ

אוֹת לְמוֹבָה וִירָאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבְשׂוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנוּ

וְנַחַמְתָּנוּ : אִמְרֵינוּ הֶאֱזִינָה יְהוָה בֵּינָה הִגִּיגְנוּ : יְהוּ

לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהִגִּיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ :

כִּי לֵךְ יְהוָה הוֹחֵלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ . אֶל תַּעֲזֹבֵנוּ וְאַל תִּטְשֵׁנוּ וְאַל תִּכְלִימֵנוּ .

וְאַל תִּפְרַד בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ . קִרְבֵנוּ לְתוֹרַתְךָ . לְמַדְנֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ .

חֲזַרְנוּ דְרֹכֶיךָ . הֵט לִבֵּנוּ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ . וּמֹר אֶת לִבֵּנוּ

לְאַהֲבָתְךָ . וְנִשׁוּב אֱלֹהֵי בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם . וְלִמְעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל

תִּמְחֹל וְתִסְלַח לְעוֹגֵינוּ בְּכָתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשְׁךָ . לִמְעַן שְׁמֶךָ יְהוָה

וְסִלַּחְתָּ לְעוֹגֵי כִּי רַב הוּא :

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ . סִלַּח לָנוּ . מַחֵר לָנוּ . כִּפֹּר לָנוּ . כִּי אָנוּ

עַמְּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ . אָנוּ בְּנֵיךָ וְאַתָּה אֲבִינוּ . אָנוּ עַבְדֶּיךָ

וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ . אָנוּ קֹהֲלְךָ וְאַתָּה חֲלֻקְנוּ . אָנוּ נִחְלָתְךָ וְאַתָּה

גּוֹרְלָנוּ . אָנוּ צֹאנְךָ וְאַתָּה רֹעֵנוּ . אָנוּ פְּרִמְךָ וְאַתָּה נוֹטְרָנוּ . אָנוּ

פְּעֻלָּתְךָ וְאַתָּה יוֹצְרָנוּ . אָנוּ רְעִיתְךָ וְאַתָּה דוֹדָנוּ . אָנוּ סִגְלָתְךָ וְאַתָּה

אֱלֹהֵינוּ . אָנוּ עַמְּךָ וְאַתָּה מְלַכְנוּ . אָנוּ מְאֻמֶּיךָ וְאַתָּה מְאֻמֵּינוּ .

אָנוּ עוֹי פְּנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן . אָנוּ קָשִׁי עוֹרֶךָ וְאַתָּה אֲרֵךְ

אָפִים . אָנוּ מְלֹאֵי עוֹן . וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים . אָנוּ יְמֵינוּ בְּצַל עוֹבֵר .

וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ :

לערבית יום כפור

אלחינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם
מתחנתנו. שאין אנהנו עני פנים וקשי עורף לומר
לפניך יהוה אלחינו ואלהי אבותינו צדיקים אנהנו ולא תמאנו.
אכל אנהנו ואבותינו תמאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. ודנו.
חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו.
נאצנו. סרנו. עוינו. פשענו. צרנו. קשינו עורף: רשענו.
שחרנו. תעבנו. תענו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך
הטובים ולא שנה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנהנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו ותן בלבנו לעזוב דרך רשע וחיש
לנו ישע כפתוב על יד גביאך. יעזוב רשע דרכו ואיש און
מחשבותיו וישוב אל יהוה וירחמהו ואל אלחינו כי ירבה לסלות:

אלחינו ואלהי אבותינו סלח ומחל לעונותינו ביזם (השבת הנה
וביום) הכפורים הנה מחה והעבר פשעינו ותמאיתנו מנגד
עיניך וכף את יצרנו להשתעבד לך. והכנע את ערפנו לשוב אליך
באמת. וחדש בליותינו לשמור פקודיך. ומוץ את לבבנו לאהבה
וליראה את שמך. כפתוב בתורתך ומל יהוה אלתיך את לבבך
ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלתיך בכל לבבך ובכל נפשך
למען חייך: הודנות והשגנות אתה מכיר. הרצון והאונם הגלויים
והנסתרים. לפניך הם גלויים וידועים. מה אנו. מה חיינו. מה
חסדנו. מה צדקותינו. מה ישועתנו. מה פחנו. מה גבורתנו.
מה נאמר לפניך יהוה אלחינו ואלהי אבותינו. הלא כל הגבורים
באין לפניך ואנשי השם בלא היו וחכמים בכלי מדע וגבונים
בכלי השכל. כי רוב מעשיהם תוהו וימי חייהם הבל לפניך.
ומותר האדם מן התבונה אין כי הבל הבל: מה נאמר לפניך
וישוב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות
והנגלות אתה יודע:

שמך מעולם עובר על פשע. שועתנו תאזין בעמדתנו לפניך בתפלה
תעבור על פשע לעם שבי פשע. תמחה פשעינו מנגד עיניך:

וְדוֹד עֲבָדְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ . שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְּסֻחוֹת נִקְנִי : נִקְנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכֹּל פְּשָׁעֵינוּ וּמִחַרְנוּ מִכֹּל מִזְמָאוֹתֵינוּ וְזָרוּק
 עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וּמִחַרְנוּ כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם
 טְהוֹרִים וּמִחַרְתֶּם מִכֹּל טְמָאוֹתֵיכֶם וּמִכֹּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַחֵר אֶתְכֶם :

מִיכָּה עֲבָדְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ . מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע
 לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא הִחֲזִיק לְעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ הָסֵד הוּא :
 יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבוֹשׂ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כֹּל חַטָּאתָם :
 וְכֹל חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוֹכְרוּ וְלֹא
 יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם : וְנֹאמַר תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
 לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיְּמֵי קֶדֶם :

דְּנִיָּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת שׁוֹעַ לְפָנֶיךָ . הִטָּה אֱלֹהֵי אֲוִנְךָ וְשָׁמַע פִּקְח
 עֵינֶיךָ וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהֵעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיהָ כִּי
 לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
 הֶרְבִּים : אֲדֹנָי שְׁמַעְתָּ אֲדֹנָי סִלַּחְתָּ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲר
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :

עֲזָרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ . אֱלֹהֵי בּוֹשָׁתִי וְנִכְלַמְתִּי לְהַרִים אֱלֹהֵי
 פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ : כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלְתָּ רֹאשׁ וְאֲשַׁמְתֵּנוּ גְדֻלָּה
 עַד לְשָׁמַיִם : וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב
 חֶסֶד וְלֹא עוֹבְתָם : אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ וְאֵל תִּמְשָׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ וְאֵל
 תִּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ וְאֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּלָה כְּחַטָּאוֹתֵינוּ . וְקִים לָנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבְּלָה עַל יְדֵי יְרֵמְיָהוּ הַחוֹזֵן .
 כְּאֲמוֹר בְּיָמִים הָהֵם זָבַעַת הָהֵיא נֹאם יְהוָה יִבְקֹשׂ אֵת עוֹן יִשְׂרָאֵל
 וְאִינֶנּוּ וְאֵת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאִינָהּ כִּי אִסְלַח לְאִשֶּׁר אֲשֹׁאִיר :
 עִמָּךְ וְנַחֲלִתְךָ רַעֲבֵי טוֹבְךָ צִמְאֵי חֶסֶדְךָ תֹּאבִי יִשְׁעֶךָ יִבְירוּ וְיִדְעוּ
 כִּי לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִּרְחַמִּים וְהִסְלִיחוֹת :

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ . אֵל חֲנוּן שְׁמֶךָ : בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ . יְהוָה עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׁמֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתְּךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ . עֲשֵׂה
 לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתִפְאֶרֶתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן דְּתֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן הַדָּרְךָ .
 עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן זְכָרְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ . עֲשֵׂה
 לְמַעַן טוֹבְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן יְחוּדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ . עֲשֵׂה
 לְמַעַן לְמוֹדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךָ . עֲשֵׂה

לערבית יום כפור

למען סודך . עשה למען ענד . עשה למען פארך . עשה למען
 צדקתך . עשה למען קדשתך . עשה למען רחמיך הרבים . עשה
 למען שכינתך . עשה למען תהלתך . עשה למען אוהביך שוכני
 עפר . עשה למען אברהם יצחק ויעקב . עשה למען משה ואהרן .
 עשה למען דוד ושלמה . עשה למען ירושלים עיר קדשך . עשה
 למען ציון משכן כבודך . עשה למען שממות היכלך . עשה למען
 הריסות מזבחך . עשה למען הרונים על שם קדשך . עשה למען
 טבוחים על יחודך . עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך .
 עשה למען יונקי שדים שלא חטאו . עשה למען גמולי חלב שלא
 פשעו . עשה למען תינוקות של בית רבן . עשה למענך אם לא
 למעננו . עשה למענך והושיענו :

עננו יהוה עננו . עננו אלהינו עננו . עננו אבינו עננו . עננו
 בוראנו עננו . עננו גואלנו עננו . עננו דורשנו עננו . עננו
 האל הנאמן עננו .

עננו ותיק וחסיד עננו . עננו זך וישר עננו . עננו חי וקים עננו :
 עננו טוב ומטיב עננו . עננו יודע יצר עננו . עננו כובש כעסים
 עננו . עננו לובש צדקות עננו . עננו מלך מלכי המלכים עננו :
 עננו נורא ונשגב עננו . עננו סולח ומוחל עננו . עננו עונה בעת
 צרה עננו . עננו פודה ומציל עננו . עננו צדיק וישר עננו :
 עננו קרוב לקוראיו עננו . עננו קשה לבקום עננו . עננו רך לרצות
 עננו . עננו רחום וחנון עננו :

עננו שומע אל אבותינו עננו . עננו תומך תמימים עננו . עננו
 אלהי אבותינו עננו . עננו אלהי אברהם עננו . עננו פחד
 יצחק עננו . עננו אביר יעקב עננו . עננו עזרת השכמים עננו .
 עננו משגב אמהות עננו . עננו העונה בעת רצון עננו . עננו אבי
 יתומים עננו . עננו דין אלמנות עננו :

מי שענה לאברהם אבינו בחר המוריה הוא יענו . מי שענה
 ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח הוא יענו . מי שענה
 ליעקב בבית אל הוא יענו . מי שענה ליוסף בבית האסורים
 הוא יענו . מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יענו . מי שענה
 למשה בחורב הוא יענו . מי שענה לאהרן במחתה הוא יענו .

מי ששנה לפינחם בקומז מתוך העדה הוא יעננו . מי ששנה ליהושע
 בגלגל הוא יעננו . מי ששנה לשמואל במצפה הוא יעננו . מי
 ששנה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו . מי ששנה לאלוהו
 בחר הפרמל הוא יעננו . מי ששנה לאלישע ביריתו הוא יעננו .
 מי ששנה ליונה במעי הדגה הוא יעננו . מי ששנה לחוקיהו מלך
 יהודה בחליו הוא יעננו . מי ששנה לחנניה מישאל ועוריה בתוך
 כבשן האש הוא יעננו . מי ששנה לדניאל בגוב אריות הוא יעננו .
 מי ששנה למרדכי ואסתר בשושן הפירה הוא יעננו . מי ששנה
 לעזרא בגולה הוא יעננו . מי ששנה לכל הצדיקים והחסידים
 והתמימים והישרים הוא יעננו :

רחמנא דעני לעני ענינא : רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא .
 רחמנא דעני למפיכי רוחא ענינא : רחמנא ענינא : רחמנא
 חוס . רחמנא פרזק . רחמנא שויב . רחמנא רחם ערן . השתא
 בעגלא ובזמן קריב :

אבינו מלכנו ונשבת אין אומרים . לדוד מוסר . קדיש שלם . וכשבת מוסר לדוד חי רוצי . חיך וכרכו . עלינו
 קדיש יתום . כתב הכריע נוהגים ללון בבית הננסת ולומר שירות ותשבחות כל הלילה ובר למקדש וטוב
 הדבר לכו שכתו יפה וטובכת בעצמו . שלא יטרד למדי בתפלה ולא יזיק לו בתעניתו דאלכ יצא שברו
 בחפזו ועכ"פ יאמר ד' מוסרים וראשונים שבתתלים קודם שישן כי תהת מסוגלים שלא יבא לידי קרי ח"ו :

בתפלת שהרית אומרים תלך הכל כמו מריה תמצא לעיל . ואח"כ קדיש וכרכו ויבר אוד
 וכשבת תכל יודוך עד נאל ישראל ואח"כ תפלת שמרע דיוכ"פ כמי"ש בסידור .

תפלה לשליח צבור בקול

שוחזין אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יהוה אלוהינו ואלוהי אבותינו אלוהי אברהם אלוהי יצחק ואלוהי יעקב
 האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נטול חסדים טובים קונה קנה הכל ונוקד
 חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למשן שמו באהבה :

מסוד חכמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
 אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולחנן
 פני מלך מוחל וסולח לעונים :

אימך נשאתי חין בערכי . במלאכות עמך ברך בכרכי .
 נוחי מבטן הגיה חשבי : דבר צחות ובאמתך
 תדריכי : הורני שפוך שית ערב . ולונני בצדק אותי

יוצר ליום כפור

לְקָרֵב. זַעַק יוֹפֵק בְּכוּוֹן קָרֵב. חֲלוֹתַי פָּנִיךָ וְצַדִּיקְתֶּךָ
 תִּקְרַב: מֵחֹר עֵינַיִם מֵאֵד נִעְלָה. יָדַעְנִי בֵּין עַרְךָ תִּפְלָה.
 בְּדַת לַחֲנָן בְּלִי תִפְלָה. לְהַמְצִיא לְשׁוֹלְחֵי אָרְךָ וְתַעֲלָה:
 מִפֶּתַח שִׁפְתֵי תִבְרָר וְתִישֶׁר. נִדְבוֹת פִּי רִצָּה וְהַכְשֵׁר.
 סֶדֶר הַגִּיגִי בְּשֵׁי יִתְשֶׁר. עֵתֶר פִּצְחֵי כְזִילַת חֶשֶׁר: פְּעַמֵּי
 הֶכֶן פִּצְוֹתֵי מִכְשָׁל. צוֹר תִּמְוֶה אֲשׁוּרֵי מֵהַנִּשֶׁר. קוֹמְמֵנִי
 וְחֻזְקֵנִי מִרְפִּיזוֹן וְחֻשָׁל. רִצּוֹת אֲמַרִי וְלֹא אֲכַשָּׁל: שְׁמַרְנִי
 כְּאִישׁוֹן מִפְּלִיץ וּבַעֲתָה. שׁוֹר בְּשִׁפְלוֹתַי וּלְכָה לִישׁוּעָתָה.
 תַּחֲוֹן דְּבִאֹתַי כְּלַחֲוֹךְ פִּצְתָּ. תִּרְחַם עָלַי בֶּן אֲמִצָּת:

^{הארון} אֲמִצָּת ^{סגור} עֲשׂוֹר לְכַפּוֹר תִּמְחָה. בּוֹ לְצַחְצַח צֵאוּי כְּתִמְחָה. נְהוּץ צַחְנָתָה
 עֲוֹנֵיהָ לְהִתְמַחָה. דִּינָה לְהֵאִיר לְתַחֵי לְחִתְמָה: הַוּחַרְדָּה
 מִתַּקַּע יוֹם תְּרוּעָה. וְדַבְרִים קָתָה סַרְעָף לְקַרְעָה. זֶה אֵלֵי לְצַדִּיק
 הַכְרִיעָה. חֵי חֵי יוֹדוּךָ בְּהִרְיעָה: מִטְפִּיחַ וְיִשִּׁישִׁיחַ בַּעֲנוּי עֵיפִים. יִצְיָנָתָם
 שׁוֹר בְּיַחַף יַחֲפִים. כָּלֶם צָגִים וְלוֹבֵן מוֹצַעֲפִים. לְאֶדְרָךְ בְּקוֹדֶשׁ
 כְּשֶׁרְפִים עֵפִים: מְגֹן עֲקֻרְמוֹ בְּךָ חוֹסִים. נִשְׁעָנִים בְּתוֹמָם וּבְצַלְךָ
 חוֹסִים. סְמוּכִים בְּבָרִית שְׁלֹשֶׁת יְחוּסִים. עוֹדֵדִם הַיּוֹת שׁוֹמְנִימוֹ
 הַסִּים: פָּנָה בְּצַדִּיקָתְךָ אֶת מַעֲבֵר. צֹאנֶךָ תַּחַת שְׁכֵמֶת כְּהַעֲבֵר. קִדְמָם
 רַחֲמֶיךָ בְּלִי הַתְּעַבֵּר. רַחֵם עַל פֶּשַׁע עוֹבֵר: שְׁמִיץ וְדוֹנָם הַכֶּבֶס
 וְתַמְהַר. שְׁוַעַם קָשׁוּב וְאֵל תֵּאֲחָזֵר: חֵי תְמוּכֵי יְמִינֶךָ פְּנִיחָם נְהַר.
 תַּעֲתוּעַ חֲמָאָם תִּכְפֹּר לְמַדֵּר:

בְּצַהֲרִים מִשְׁפַּטְנֵנו הָאֵר. חוֹכֵיד לְטוֹב תִּשְׁאֵר: חֵי צַדִּיקְנו תַּחֲפֵשׁ
 וְתִבְאֵר. בְּמַגְנֶךָ נִתְגַּוֵּן לְהַתְפַּאֵר:

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מִלֶּךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. וְכַתְּבֵנו בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנֶךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
 מִלֶּךְ עוֹר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגֹן אֲבֹתֶיךָם:
 אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מִחַיָּה מַתִּים אַתָּה רַב לְחַוְשֵׁי: מוֹרִיד הַטָּל:
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחַיָּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַפִּים. מוֹמֵד נִפְלִים וְרַפָּא חוֹלִים
 וּמְרִיד אֲסוּרִים וּמְקוֹם אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּי עֶסֶר: מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי
 דוֹקָה לְךָ מִלֶּךְ מַמִּית וּמַחַיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

חַיֵּי נַפְשׁ נַעֲנָה תִבְשׂוֹר סְלִיחָה. פְּלִטָּם מַעוֹמֵק שׁוֹחָה: חֵי מִתְקוֹמְמֵנו
 יְהוּ בְּסוֹחָה. הַחֲיָנוּ בְּטַל אֲמוּנָתְךָ לְשׁוֹחָתָה:

ח"ק עד יום מותו . תתקבץ לו לתשובה . להנשותו לתתיה :
 מי כמנהג אב תרחמן . וזכר יצוריו לחיים ברחמים : ונאמן אתה לתחיות מתים :
 ברוך אתה יהוה משה המתים :

ימלוך יהוה לעולם אלתיך ציון לדור ודור הללויה :
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

הארון

אתה הוא	אלהינו :	בשמים	ובארץ :
גבור	ונערץ :	דגול	מרבבה :
הוא שח	ויהי :	וצוה	ונבראו :
זכרו	לנצח :	חי	עולמים :
טהור	עינים :	יושב	סתר :
פתרו	ישועה :	לבוש	צדקה :
מעטוהו	קנאה :	נאפד	נקמה :
סתר	וישר :	עצתו	אמונה :
פעלתו	אמת :	צדיק	וישר :
קרוב לקוראיו באמת :		רם	ומתנשא :
שוכן	שחקים :	תולה ארץ על בלימה :	

ח"ק מי וקום נורא ומרום וקדוש :

הארון

ח"ק אגא סלח נא . פשע ועון שא נא . וכתה יגדל נא . קדוש :
 ח"ק אגא רחום כפר . עון צנים תדלתך למסר .
 ויחקה לחיים טובים בספר קדוש :

חיו מורה חטאים סלול להתהלך . מלמד להדריכי בדרך אלה :
 קהל ארומקה אלמי המלך :
 חיו שחר ונשף איתד להמליכה . שוכן עד ואין כערקה :
 קהל בכל יום אברכה :
 חיו רבי חרד עבודתך לתמוד . להעריץ קדשתך במשמר אעמוד :
 קהל גדול יהוה ומהלך מאד :
 אגא סלח נא . פשע ועון שא נא . וכתה יגדל נא קדוש :

חיו מנחלים לחסדך זבע עמוסיה . מלא משאלותם וישמחו חוסיה :
 קהל דור לדור ישבח מעשיך :

יוצר ליום כפור

חיו בחלוי נצום נשים לעבדה . ברואים פי תם לכבודה :

קהל הדר כבוד הודה :

חיו יקר מלכותה ברעד יאמרו . יהודה בור לא ימירו :

קהל ועוז נוראותיה יאמרו :

אנא רחום כפר . ען צנים תהלתה לספר . ויוחקו לחיים טובים בספר קדוש :

חיו רזן פגיעות לפניה ירבעו . רחש הלולה ביום ישבעו :

קהל זכר רב מזכה יביעו :

חיו בוקר אערה לה חנוני . בפנות ערב תמחה ודוני :

קהל חנון ורחום יהנה :

חיו יה צור בופר אשכול . יכבוש עווינו ויאמרו הכל :

קהל טוב יהנה לכל :

אנא סלח נא . פשע ועון שא נא . ובחך יגדל נא . קדוש :

חיו קומם אוו קרית משושף . קדשת אבני נזר בנוספה :

קהל יודוה יהנה כל מעשף :

חיו לוינה נחסידיה בנועם יזמרו . לבושי שרד רקח יתמרו :

קהל כבוד מלכותה יאמרו :

חיו ושתולים בנוף יפריחו בחצרותיו . וינובון בשיבה דשנים

קהל להודיע לבני האדם נבורותיו :

אנא רחום כפר . ען צנים תהלתה לספר . ויוחקו לחיים טובים בספר . קדוש :

חיו נצחה ינגנו המימים ושלמים . נשאף בסאף בבית עולמים :

קהל מלכותה מלכות כל עולמים :

חיו יחד בכנסך לשכנה גאולים . ילבישוף עוז כעברי גלים :

קהל סומך יהנה לכל הנופלים :

חיו מביעי מזכה בועד יתחברו . מתים חשוב תחן ידברו :

קהל עיני כל אליה ישברו :

אנא סלח נא . פשע ועון שא נא . ובחך יגדל נא . קדוש :

חיו ודוים ינחת כשי עדיה . ישולם פרים ארש עדיה :

קהל פותח את ידה :

חיו ס לה ברחמיו יציין מתרכיו . סלוח ירבה לעם מבורכיו :

קהל צדיק יהנה בכל דרכיו :

חיו חיו ישע מגי מקראיו . חון יחון קוראי מקראיו :

יוצר ליום כפור

קהל קרוב יהוה לכל קוראיו :
 אָנָּא רְחוּם כּפּוּר . שׁוֹן צְנִים תְּהַלֵּתָּהּ לְסַפֵּר . וַיִּזְחַקוּ לְחִים טוֹבִים בְּסַפֵּר . קְדוּשׁ :
 חַיִּים זֶה אֵלֵי פֶלֶא עוֹשֶׂה . זַעֲקַתְנוּ יִרְץ וְשׁוֹמְנֵינוּ יַעֲסֶה :
 קהל רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה :
 חַיִּים קוֹוֵי יִתֵּן לָלוּ מִשְׁלִיךְ יִתְּבִיו . קְדוּשׁ פִּשְׁעֵינוּ יִכְסֶה בְּאַהֲבָיו :
 קהל שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אַהֲבָיו :
 חַיִּים קַבֵּל צְקוּנֵי בְּכַמְכָּלל יוֹפֵי . קוֹלֵי תַאֲזִין וְתַצְלִיל דּוֹפֵי :
 קהל תְּהַלֵּת יְהוָה יִבְרַךְ פִּי :
 אָנָּא סֵלַח נָא . פִּשְׁעֵי וְשׁוֹן שָׂא נָא . וּבְחַדָּהּ יִגְדֵל נָא . קְדוּשׁ :

חַיִּים וְקַהֵל מְלַךְ שׁוֹכֵן עַד . לְבַדְּךָ מְלוֹךְ עַדֵי עַד . הָאֵל קְדוּשׁ :
 חַיִּים מְלַךְ מַאֲזִין שׁוֹעָה . לְעַמּוֹ מַחִישׁ יִשׁוּעָה נוֹרָא וְקְדוּשׁ :

חַיִּים תִּיּוֹם יִפְתֵּב . בְּסַפֵּר הַזְכָּרוֹנוֹת . הַחַיִּים וְהַמּוֹת . אָנָּא
 כְּפֹנֶה . עוֹרֵי נָא . הַתְּעוֹרְרֵי נָא . עַמְדֵי נָא .
 הַתְּיַצְבֵי נָא . קוֹמֵי נָא . חֲלֵי נָא . בְּעַד הַנֶּפֶשׁ חַנּוּ נָא .
 פָּנֵי דֵר עֲלִיּוֹן :

וּבְכֵן אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה נוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ :

מַתְחִין
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : אֶרֶךְ אַפַּיִם וְגִדְלָה כַח . מִכֵּין הָרִים בְּכַח .
 חֲכִים לְכָב וְאִמְיִן כַח נוֹתֵן לַיַּעֲקֹב כַח . לָכֵן יִתְנַאֲה
 גְּדוֹלָה אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַח :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : בּוֹנֵה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו . מִשְׁקַה הָרִים
 מַעֲלִיּוֹתָיו . זָכַר עֲשֶׂה לְנַפְלְאוֹתָיו . וְלוֹ נִתְכַנּוּ
 עֲלִילוֹתָיו . לָכֵן יִתְנַאֲה הַמְּקַרָּה בַמִּים עֲלִיוֹתָיו :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : גָּאָה וְגִבּוֹה בַשָּׁמַיִם מַעֲלָה . עוֹמֵת אֹר
 כְּשִׁמְלָה . לוֹ הַגְּבוּרָה וְהַגְּדֻלָּה . וְהַעוֹז וְהַמְּמַשְׁלָה .
 לָכֵן יִתְנַאֲה וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : דְּגוּל מַרְכָּבוֹת קָדֵשׁ . וְנֶאֱדָר בְּקָדֵשׁ .
 דְּרָכּוֹ בְּקָדֵשׁ . וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לוֹ בְּהַדְרַת קָדֵשׁ . לָכֵן

יוצר ליום כפור

יִתְנָאה הַלִּיבוֹת אֵלַי מִלְכִי בַקֹּדֶשׁ :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : הוֹדוּ כִסֵּה שָׁמַיִם . רוֹקַע הָאָרֶץ עַל
הַמַּיִם . יִרְעַם מִשָּׁמַיִם . לִקּוֹל תַּתּוֹ הַמּוֹן מֵיַם
בְּשָׁמַיִם . לָכֵן יִתְנָאה הַנוֹטָה כִּדְק שָׁמַיִם :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : וְכֹל בְּשָׁלִישׁ עֶפְרַר הָאָרֶץ . יְדוּ יִסְדָּה
אָרֶץ . וַיִּמְיֵנוּ מִפְּתַח שָׁמַי עֶרְוִן . וְהַעֲמִידֵם בְּלִי
פָּרִץ . לָכֵן יִתְנָאה הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : זָהָר כִּסְאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ . מִשְׁרַתּוֹ לוֹהֲמֵי
אֵשׁ . נִגְהַ לְאֵשׁ וּמִבְּרִיק הָאֵשׁ . לִפְנֵינוּ נִמְשָׁכִים
נִהְרֵי אֵשׁ . לָכֵן יִתְנָאה אֵשׁ אוֹכֵלָה אֵשׁ :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : חֵי עוֹלָמִים . צַר בֵּיתָ עוֹלָמִים . אֹהַ
בֵּית עוֹלָמִים . מִכּוֹן לְשַׁבְּתָךְ עוֹלָמִים . לָכֵן
יִתְנָאה עֲתִיק יוֹמִין :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : מְהוֹר עֵינַיִם . סְבִיבוֹתָיו חֲשַׁרְתָּ מַיִם .
עָבִי שְׁחָקִים חֲשַׁבְתָּ מַיִם . מוֹעֲנֵי מִרְכַּבְתָּ נִבּוֹתִים
מִלְּאוֹת עֵינַיִם . לָכֵן יִתְנָאה מְצוֹת יְהוָה בְּרָה
מְאִירַת עֵינַיִם :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : יוֹדַע מַה בְּסִתְרֵי חֲשֶׁךְ . לֹא יַחֲשִׁיךְ מִנּוּ
כֹּל חֲשֶׁךְ . קִץ שֵׁם לְחֲשֶׁךְ . הוֹפֵךְ לְבַקֵּר צִלְמוֹת
וְחֲשֶׁךְ . לָכֵן יִתְנָאה יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֲשֶׁךְ :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : כּוֹנֵן כִּסְאוֹ לְמִשְׁפָּט . מִכּוֹן כִּסְאוֹ צִדֵּק
וּמִשְׁפָּט . אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט . תֹּאחֲזוּ יְדוֹ בַּמִּשְׁפָּט .
לָכֵן יִתְנָאה וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : לֹא יֵאָתֶה מְלוֹכָה . שׁוֹבֵן עַד וְאֵת דָּבָא .
מְשִׁיב אֲנֹשׁ עַד דָּבָא . וְאוֹמֵר שׁוֹבֵנו בְּרוּחַ נְמוּכָה .
לָכֵן יִתְנָאה כִּי לִיהוָה הַמְּלוֹכָה :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : מוֹשֵׁל בַּגְּבוּרַתּוֹ עוֹלָם . הַכֹּל צִפְיֵי וְלֹא
נִעְלָם . זֶה שְׁמוֹ לְעוֹלָם . חֲסָדוֹ מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם .

לְכֵן יִתְנָאָה בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְף דּוֹר . לוֹחֵם קָמִי
 מְדוֹר דּוֹר . מְקִים סִפְת מְשִׁיחוֹ לְגִדּוֹר . הָאוֹר
 חוֹנֶה עִמּוֹ בְּמְדוֹר . לְכֵן יִתְנָאָה זֶה זְכוֹר לְדוֹר דּוֹר :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : סוֹבֵל עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים . שׁוֹמֵעַ אֶל
 אֲבִיוֹנִים . מְאֲזִין שִׁיחַ חֲנוּנִים . מְקַשֵּׁב שׁוֹעַ רְגָנִים :
 לְכֵן יִתְנָאָה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : עֲזוּז וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה . נוֹקֵם לְצָרוֹ
 וְנִבְעַל חֲמָה . מְכַרֵּית קָמִי בְּמַחְמָה . נוֹהֵם עֲלֵיהֶם
 בְּנִתְיָמָה . לְכֵן יִתְנָאָה יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : פָּעַל וְעָשָׂה הַפֵּל . בִּידוֹ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק
 לְכַף . אֱלוֹי יִשְׁבְּרוּ עֵינָי כֹּף . וְעֵינָיו מְשׁוּמָמוֹת
 בְּכַף . לְכֵן יִתְנָאָה עֲלֵינוּ עַל כָּף :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : צְדִיק בְּכָל דְּרָכָיו . יִשָּׁר מִצִּיץ מִחֶרֶבָיו .
 חָפֵץ בְּעַם מְמַלְכָיו . יִירָשׁוּ אֶרֶץ מְבוֹרָכָיו . לְכֵן
 יִתְנָאָה בְּרַכּוֹ יְהוָה מִלְּאֲכָיו :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : קוֹרָא הַדּוֹרוֹת מְרֹאֵשׁ . מְגִיד אַחֲרֵית
 מְרֹאֵשׁ . בְּחַר בְּעַם דָּלַת רֹאשׁ . עוֹז יוֹם יוֹם
 לְדְרוֹשׁ . לְכֵן יִתְנָאָה הַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : רֵם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן עַד . בְּמַחוּ בּוֹ עֲדֵי עַד .
 בְּבוֹדוֹ בְּסוֹד קְדוּשִׁים וְעַד . וְלַעַם קְדוּשׁוֹ נוֹעַד .
 לְכֵן יִתְנָאָה הַמְּבִיט לְאֶרֶץ וְתִרְעַד :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : שְׁבִילוֹ בְּמַיִם רַבִּים . שְׁמִי מְרַעֵף
 רְבִיבִים . שְׁמוֹ מִיַּחֲדִים שַׁחַר וְעַרְבִים . בְּשַׁעַר בַּת
 רַבִּים . לְכֵן יִתְנָאָה יְהוָה צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַפְּרוּבִים :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : תְּהַלְתּוּ מִלְּאֵה הָאָרֶץ . מַעֲבִיר בְּלִיזָן
 וְתִרֵץ . מְשִׁיב אֶף וְתִרוֹן וְקִרֵץ . שׁוֹעַ מִתְנַנְּיוֹ יִרֵץ .

יוצר ליום כפור

לכן יתנאה יהוה אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ :

ובכן גדולים מעשה אלהינו :

סוסר על א"ב

מעשה אלהינו. אין מי בשחק יערך לו. בבני אלים
ידמה לו. גבוהים עלה למושב לו. דרי גיא
בחנבים למולו. לכן יתנאה הצור תמים פעלו:
מעשה אלהינו. המשל ופחד עמו. והרבה פדות עמו.
זעק ורחש עמו. חש ומאזין ממרומו. לכן יתנאה
יהוה צבאות שמו :

מעשה אלהינו. טרף נתן ליראיו. יובילו שי למוראיו.
בתי גדודי צבאיו. לא ישורו כבוד מראיו.
לכן יתנאה הנה עין יהוה אל יראיו :

מעשה אלהינו. מלאכיו עושה רוחות. נקדש בשירות
ותשפחות. סוכת שפיכות שיחות. עונה
ומעמיד רוחות. לכן יתנאה אלהי הרוחות:
מעשה אלהינו. פודה משחת עמוסיו. צור יודע חוסיו.
קדוש מפליא נסיו. רחום למרציו ומכעיסיו.
לכן יתנאה ורחמיו על כל מעשיו : סגורין הארץ

מעשה אנוש ותחבולותיו מזמה. שבתו בתוך מרמה. רפידתו רמה. קבור
בסעף אדמה. ואיך יתנאה אדם להכל רמה : ופתיחו סוד

אבל מעשה אלהינו. שומע שועות. שועה ערך
שועות. תורותיו משעשעות. תכסיוסו פובע
ישועות. לכן יתנאה האל לנו אל למושעות : סגורין הארץ

ובכן לנורא עליהם באימה ישריצו :

סוסר על א"ב

אשר אמין תהלתך : באלי שחק. בכרך ננה. בגדודי
גבה. בדמומי דקה. וקדשתך בפיהם :
ורצית שבת : מהומי ברנש. ועורכי שוע. זועקי תחנה.
חוכי חנינה. והיא כבודך :

אֲשֶׁר אָמֵן תְּהִלָּתְךָ : בְּמַפְסְרֵי מַחַר בְּיַדְדוֹן יַדְדוֹן :
 בְּכַרְוֵי כְבוֹד . בְּלִגְיוֹנֵי לֶהֱב . וּקְדֻשַׁתְךָ בְּפִיהֶם :
 וְדַצִּית שְׂבַח : מִמְּעוֹמֵי יָמִים (נ"א עֲמִים) . נִשְׁוִי טוֹבָה .
 שְׁבַעֵי רִגְזוּ . עֲנוּמֵי נֶפֶשׁ . וְהִיא כְבוֹדְךָ :
 אֲשֶׁר אָמֵן תְּהִלָּתְךָ : בְּפִלְיֵי שִׁמּוֹת . בְּצִבְאוֹת עִירוֹן .
 בְּקִדּוּשֵׁי קֹדֶם . בְּרִכְבֵּי רַבּוּתִים . וּקְדֻשַׁתְךָ בְּפִיהֶם :
 וְרַצִּית שְׂבַח : מִשׁוֹקְדֵי דְלֹתוֹת . שׁוֹפְכֵי שֵׁיחַ . תּוֹבְעֵי
 סְלִיחָה . תְּאֵבֵי כִפְרָה . וְהִיא כְבוֹדְךָ : סוּגְרֵן הָאֵרֶץ

ובכן תנו עז לאלהים על ישראל גאותו :

עַל יִשְׂרָאֵל אֲמוֹנָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל בְּרַכְתּוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ . עַל
 יִשְׂרָאֵל דְּבָרָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל הַדְּרָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל וְעִידָתוֹ . עַל
 יִשְׂרָאֵל זְכִירָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל הַמְלָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל מְהַרְתּוֹ . עַל
 יִשְׂרָאֵל יִשְׁרָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל בְּנֵתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל לְאֻמָּתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל
 מַלְכוּתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל נְעִימָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל סִגְרָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל
 עֲדָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל פְּעֻלָּתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל צְדָקָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל קְדֻשָּׁתוֹ .
 עַל יִשְׂרָאֵל רוּמָמוֹתוֹ : הִיוּ עַל יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל תְּפָאֲרָתוֹ :

ובכן נאדרך חי עולמים : (נ"א ובכן נאדר לחי עולמים)
 ואח"כ האדרת והאמונה תמצא בסודו .

הייק ליושב תהלות . לרובב ערבות . קדוש וברוך :

ובכן שרפים שומדים ממעל לו :

הייק זה אל זה שואלים . איה אל אלים . אנה שוכן מעלים .
 וקלם מערצים ומקדושים ומגדלים :

סיי וכן לה הכל יתירו :

לאל	עורף	דין :	לבוהן	לבבות	ביום דין :
לגולה	עמוקות	בדין :	לדובר	מישרים	ביום דין :
להונה	דעות	בדין :	לדתיק	ועשה חסד	ביום דין :
לזוכר	בריתו	בדין :	לחומל	מעשיו	ביום דין :
למהר	חוסיו	בדין :	ליודע	מתשבות	ביום דין :
לכובש	פעסו	בדין :	ללובש	צדקות	ביום דין :

יוצר ליום כפור

לְמוֹחַל עֲוֹנוֹת בְּדִין : לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין :
 לְסוֹלַח לְעִמּוּסוֹ בְּדִין : לְעֹנָה לְקוֹרְאֵיו בְּיוֹם דִּין :
 לְפֹעַל רַחֲמָיו בְּדִין : לְצוּפָה נְסִתְרוֹת בְּיוֹם דִּין :
 לְקוֹנָה עֲבָדָיו בְּדִין : לְרַחֵם עִמּוֹ בְּיוֹם דִּין :
 לְשׁוֹמֵר אֲהָבָיו בְּדִין : לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין :

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה . כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחַל וְסוֹלַח :

נִקְרִיבְךָ בִּי חֲסָא כְּחַסְלָה שְׁחִית לִשְׁבַת בְּסִידוּר .

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַוְךָ מְלַח :
 כְּדוּר וְדוּר הַמְּלִיכֵי לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ :

חֲמוּס עַל מַעֲשֵׂיךָ וְהִשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ . וַיֹּאמְרוּ לֵךְ חוֹסֵיךָ . בְּצַדִּיקָךְ
 עִמּוּסֵיךָ . תוֹקֵדֵשׁ אֲדוֹן עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ : כִּי מִקְרִישֵׁיךָ
 בְּקִדְשֶׁתְךָ (י"א בְּעֶרְבֶךָ) קִדְשֶׁת . נֶאֱחָ לְקְדוֹשׁ פֶּאֶר מִקְדוּשִׁים :
 בְּאִין מְלִיץ יוֹשֵׁר מוֹל מְגִיד פִּשְׁעֵךְ . תִּגִּיד לְעֵשֶׂקֵךְ דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט .
 וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט :

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אֲהַבְתָּ אֵיתָן אֲדוּגֵינוּ . וּבְכֵן תִּנְעַקֵּד יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ .
 וּבְזִכּוֹת הַתָּמָס יוֹצִיא אִיוֹם (י"א הַיּוֹם) לְצַדִּיק דִּינָנוּ . כִּי קְדוֹשׁ
 הַיּוֹם לְאֲדוּגֵינוּ :

הַחֵן כְּחִזְלֵי וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ עַד תַּעֲוֹן וְרַחוּם אַתָּה וְאֵדֵר כִּךְ מִתְחַלְלִין כַּאֵן :

זְכוֹר רַחֲמֵיךָ יְהוָה וְחַסְדֵיךָ כִּי מַעֲלָם הַמָּה : אֵל תּוֹכֵר לָנוּ עֲוֹנוֹת
 רֵאשׁוּנִים מִהַר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֵיךָ כִּי כְלוּנוּ מְאֹד : וְזָכְרָנוּ יְהוָה
 בְּרִצּוֹן עִמְךָ פִּקְדָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ : זְכוֹר עֲדַתְךָ קִנִּיתָ קָדָם נְאֻלֶּתֶךָ שְׂכָמָ
 גִּחְלַתְךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׂכַנְתָּ בוֹ : זְכוֹר יְהוָה חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ
 צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנִצְחָה : אַתָּה תִּקּוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי
 בָא מוֹעֵד : זְכוֹר יְהוָה לְבָנֵי אֲדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ
 עָרוֹ עַד הַיּוֹם בֵּה : זָכֵר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם כִּךְ וְתִדְבַר אֱלֹהִים אֲרַבָּה אֵת זֶרְעֶכֶם כִּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתֵן לְזֶרְעֶכֶם וְנִחַלְוּ לְעַלְמֵם : זְכוֹר
 לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְעֵשָׂקֵךְ אֵל תִּפְנֵן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה
 וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ :

אֵל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ :

חַטָּאנוּ צוּרְנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצְרָנוּ :

יוצר ליום כפור

כב

קול גדול כהשמיע לרחומים. קבלו מלכותי ממקורי רחמים. יזכור היום לסביב מותחמים. אל מלך יושב על כסא רחמים: חסדו

זכור לנו ברית אבות תמצא לעיל בעשית עד כל דברי התורה הזאת. ורוד עבדך עד אשתך אחכם. ואח"כ סתחילין כגון.

אל תירא יעקב שובו בנים שובבים שובה ישראל. הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל. בכתוב על יד נביאך שובה ישראל עד יהיה אלהיך כי כשלת בעונך. ונאמר קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשוא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו. ואתה רחום מקבל שבים כי על התשובה מראש הבטחתנו. ולתשובה עינינו מיתלות לך:

ומאהבתך יהוה אלהינו שאהבת את ישראל עמך. ומחמתך מלכנו שחמלת על בני בריתך נתת לנו יהוה אלהינו (את יום השבת הזה) ואת יום צום הכפורים הוה למחילת חטא ולסליחת עון ולכפרת פשע:

יום אשר אשמינו ויצלל ויוסגר. היום תסלח לכל עדת בני ישראל ולגד הגד. בכתוב בתורתך ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגד הגד בתוכם כי לכל העם בשננה:

יום בגדנו תשוא ותסלח. היום שמך יאמן אל טוב וסלח. בכתוב בדברי קדשך. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: יום געלנו חסדך שפח ועזוב. היום רחמנו ונשוב. ודרך רשע נעזוב. בכתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: יום דפינו אגא שא גא. היום קשוב תחנונינו. ובתחנון סלח גא. בכתוב בתורתך סלח גא לעון העם הוה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הוה סמכרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יהוה סלחתי בך בך: בעבור כבוד שמך המצא לנו מחל וסלח. סלח גא למען שמך:

יום תנגך עניו בעדנו תזכור. היום סלח לעונינו וחסא אל תזכור. בכתוב בדברי קדשך אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמך כי דלוננו מאד:

יום סעוחנו יבקש ואין. היום נאם הקם יבקש עון ואיננו. בכתוב על יד נביאך בימים ההם ובעת הדין נאם יהוה יבקש את

יוצר ליום כפור

עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אספת
לאשר אשאר :

יום ידרשוך מצרף ומטהר . היום מכל חטאתינו אותנו תטהר .
כפתוב בתורתך . כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו :

יום כל תשא עון בתחנון אכטה . היום לשועתנו אוון הטה .
כפתוב בדברי קדש הטה אלתי אונד ושמע פקח עיניך
זראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה . כי לא על
צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים .
אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך
אלתי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : בעבור כבוד שמך
המצא לנו שומע תפלה . שמע קול תפלתנו למען שמך :

מי אל כמוד : אהללך בקול רם . מגן אברתם . מי אל כמוד :
בידך ממתים . מחיה המתים . מי אל כמוד : גדלך אדרוש .
המלך הקדוש . מי אל כמוד : דורש אמרי דעת . חונן הדעת .
מי אל כמוד : האומר טובה . הרוצה בתשובה . מי אל כמוד :
ומוחר וסולח . המרבה לסלוח . מי אל כמוד : קול רנה ותודות .
הטוב לך לתודות . מי אל כמוד : רם בך קהל המוני . יברכך
יהוה . מי אל כמוד : שכינתך שלום . עושה השלום . מי אל
כמוד : תבא ברכה אליכם . ונאמר תפלה עליכם . מי אל כמוד :
תעבור על פשע . לעם שבי פשע :

כפתוב על יד נביאך מי אל כמוד נושא עון ועובר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא :
ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם :
וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא
יפקדו ולא יעלו על לב לעולם : ונאמר תתן אמת לעקב חסד
לאברתם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

אלהינו ואלהי אבותינו חול לעונותינו . רצה ומרדים .
שים שלום על עושה השלום . הכל הטוב לעיל . כשתל יום כפור בחול אומרים אבינו סלכנו . קיים
שלם : ואומרים אין כבוד . אב הרחמים . ומצאין ב' ספרי תורות ואומרים ויהי כנסע הארון שלם
עשרה מות רבנו של עולם הטוב כסודו . ואח"כ קורין במית ראשונה בפרשת אחרי מות משה
בבוי ובשבת ר' ובתוך כי שוכר אומרים וכתבתו ויתחמתו כספר החיים לחיים טובים וכו' . ובשנית
קורין לספיר בפרשת סינחם ובעשור לחוד השביעי . ומסתיין סלו סלו :

תפלה לשליח צבור בקור

כב

הארץ

אדני שפתי תפתח ופי יגיד זעהלתי :
 ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גמול חסדים טובים קונה הכל וזוכר
 חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למשן שמו באהבה :

מסוד חכמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
 אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולחנן
 פני מלך מוחר וסולח לעושים :

שושן עמק אומה . שבת שבתון לקומה . שורש וענף
 סימה . שוים יחד לצימה . בעת ממו יסודותיה .
 במחה בחין מוסדותיה . במ תקעה יתדותיה . בכפל
 להשעין ידותיה : תמכה בפועל צורים . תמת המה
 היוצרים . תרופה תת לעצורים . תבל להאפיר לצורים :
 שתירי נבעות ארבע . שאג ספר המרבע . שוע פגיעות
 ארבע . שעה צדקם לתבע : ביטה במתהלך תמים .
 במוסר לחומו חתומים . בצדקו תדיח כתמים . באפס
 אורים ותומים : תמור תשלומו פר . תבן הגג המספר .
 תוקעי בחודש שופר . תלאובם בכפור יכפר : ושכך
 חמת זעמך . ותחון שרידי עמך . ועלינו יהי נועמך .
 ונחיה ממקור עמך : נאור עמך הסליחה . נכון מהר
 לסלחה : חן ניב שפתינו הצליחה . נאק שמעה וסלחה :
 קהל שפתינו מדובבות ישנים . ינצחוך פעל שושנים :
 חן חדשים ונם ישנים . במקנת אב נשענים :

זכרנו לחיים סלך חפץ בחיים . וקחבנו בספר החיים . למשנה אלוים חיים :
 סלך עזר ומשיש ומגן : ברוך אתה יהוה מן אברהם :
 אתה גבור לעולם אדני . מתנה מתים ברחמים רבים . סומך נפלים ורופא חולים
 מכלכל חיים בחסד מתנה מתים אמתו לישי עפר : מי קמוך בשל גבורות ומי
 ומתיר אסורים ומקום אמתו לישי עפר : מי קמוך בשל גבורות ומי
 דוסה לך סלך סמית ומנחה ומאמית ישועה :

יום מימים הוחם . יום כפור המיוחס . יודעיו חמול וחס . יוקשיו
 לפוערת הם : ובו בתחבולות יועצו . ודוי בתחן יאיצו . ושוכני

מוסף ליום כפור

עפר יקיצו. ומראש הרים יליצו: מפעלות עוקד ועקוד. מאז
 בידם פקוד. מופת הכמוס לפקוד. מוקש להבעית לסקוד:
 כהבטחת סביבת איל. כפרו הנצור לחיל. בן תעצום חיל.
 כורעיד בעצם ולי: פחדו יחיל שוממים. פיותם היות אטומים:
 פרחיו במשענותיו חתומים. פלטם מרכל פטומים: ואם אין
 מעשים. וזבח מבלי משים. זכרה לנבזים ומאוסים. ומגזעם הפך
 בעסים: רם קושט מעבדיך. ראח תראה עובדיך. רעים באי
 עדיך. רחום זכור לעבדיך: יבקש עון ואיננו. ימה במצולות
 תגנו. יחד בשעשועיו תעננו. יושר מליץ יחננו: מברק חרב
 השנון. מלט מאריכי רגון: מן מלא משאלותם בתחננון. מלך
 רחום ותנון:

קל כופר פדיון נפש. פדה מטביעת רפש: מן מיחליך בענוי
 וכופש. החיים במללי נופש:

חיה עוד בו נשמתו. יקו תשובת יציר אדמתו. לתחיותו להיטיב אחריתו:
 כי כמודק אב הרחמים. זכר יציריו לחיים ברחמים: ונאמן אתה לתחיות מתים:
 ברוך אתה יהוה מחה המתים:

ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

י"ח נחשב כצג באיתון. דחות בפלולי עקלתון. ונקדישה בשבת שבתון. קדוש:
 היום בפתחך ספרים. חון (אום) שמה מפארים. ונקדישה ביום הכפורים. קדוש:
 מסמין כקבל אסור. ותקנת אסירי בטור. ונקדישה בצום העשור. קדוש:
 מן אשא דעי למרחוק. שעון באת מרחוק:

קל בפעלו צרי דחוק:
 אספרה אל חוק. מסכו בלי לרחוק:

קל חיים לי לחוק:
 לשוד כחתף ימחוק. לוחמי לכל ישחוק:

קל וימלא פי שחוק: נחשב
 עורכי שוע קרוב. חין ערפם יערוב:

פני אלהים מקרוב:
 שתירתי אז תקרוב. עברתי לכל תארוב:

קל אלי לכל קרוב:

זומם אם יזרוב . עַד־תֵּל אֵלֶּיךָ חָרוֹב :

קהל אֲשַׁעֵן בְּמִצְדִיק וְקָרוֹב חַיִּים :

רָשַׁע אִם הִכְרִיעִי . זָכוֹר לִי רוּעִי :

קהל בְּצַדִּיק עֲתִיד לְרוּעֵי :

רָעָה צֵאֵן מִרְעִי . בְּמִרְעָה טוֹב לְהִרְעִי :

קהל וּבְאוֹר חַיִּים לְזִרְעִי :

בְּעֵזֶן אֶרֶח רִבְעִי . וּבִקּוֹ נְטִית מִרְעִי :

קהל נָא אֵל יִאֲרְעִי : 1000

יִסְכִּיתוּ שׁוֹבוֹ לְבִצְרוֹן . גִּשִּׁים פָּנֵי אֲרוֹן :

קהל לְהַעֲצִים אֶרְשֶׁת רוּן :

יִחַדוּ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן . מִשְׁבִּית אֵף וְחֲרוֹן :

קהל בּוֹזֵאת יְבֵא אֶהְרֹן :

רוּגְשִׁים קְרוֹא בְּגֵרוֹן . פְּלוּשׁ אֲמוּמֵי חֶבְרוֹן :

קהל מִצֵּא מַחִילֵת וְחֲרוֹן : 1000

בְּשִׁבְתוֹ בְּכֶם רִיב . יְרִיבֵי לְעֵינֵי יְרִיב :

קהל יֵה נָצַב לְרִיב :

בוֹזוּי חָרוֹב יִחְרִיב . כְּמוֹ קְדֻמוֹנִים הַחֲרִיב :

קהל וְנִאֲקִי לְפָנָיו יִקְרִיב :

יִצַּג אֶתִּי בְּרִיב . מְלִיצֵי שֵׁי לְהַקְרִיב :

קהל וְשִׁיתִי לְגוֹחֵי יַעֲרֵב : חיים

קוֹל אֲרִים כְּשׁוֹפֵר . בְּמִתֵּן אִמְרֵי שֹׁפֵר :

קהל לְפָנָי חֲזָקִים שֹׁפֵר :

קָצַב שְׁעִירִים וּפֵר . בְּגִיב שִׁפְתַּיִם יִסְפֵּר :

קהל וּבִכֵּן סוֹטֵן יוֹחֲפֵר :

לְפִלוֹסִים כְּבוֹכְבֵי מִסְפֵּר . וְשִׁחִים עַד עֵפֶר :

קהל בְּצַעֲם וְעוֹוִים יִכְפֹּר : 1000

יוֹשְׁלֵגוּ אוֹדְמֵי שָׁנִים . שֶׁל כָּל יְמוֹת הַשָּׁנִים :

קהל חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים :

יִזְלַבְנוּ כְּתָמֵי שׁוֹשְׁנִים . וְיוֹשְׁבוּ לְתַעֲרֵם שָׁנֹנִים :

קהל בְּפִלוֹל אֲשֶׁר מִשְׁנָנִים :

רָחֲצוּ וְהִנֹּכּוּ מַעֲשׂוֹנִים . לְאוֹלֶת מְהִיזוֹת שׁוֹנִים :

קהל וְעַל מִבְּטָחֵימוֹ שְׁעוֹנִים : 1000

מוסף ליום כפור

הוּן וְהֵל אֶת לַחֲשֵׁי עֵנָה נָא . וְשָׂקֵי רִצְהָ נָא . הֲאֵל קְדוֹשׁ :

הוּן וְהֵל אֲדוֹן לִקְוֵל עֲמִקָּה . זְכוּר בְּחַמִּיף . נוֹרָא וְקְדוֹשׁ :

וּבְכֵן אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה נוֹרָא מְעַשִּׂיף :

^{הַיָּד} אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ . מַחִישׁ פְּדוּת עַמּוֹ .

לְקִים דְּבַר נוֹאֲמוֹ . כִּי סְלִיחָה עַמּוֹ . הוֹדוּ לִיהוָה

קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : בְּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרֹב גְּדָלוֹ . מַחִישׁ

סְלִיחָה לְקַהְלוֹ . לְהַרְאוֹת לְכָל גְּדָלוֹ . מְדַד מִים

בְּשַׁעֲלוֹ . שִׁירוֹ לוֹ זָמְרוּ לוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : גּוֹאֵל עִם קְדוֹשׁוֹ . בְּסְלִיחָה לְהַקְדִּישׁוֹ .

וּמְכוּנֵן בֵּית מִקְדָּשׁוֹ . לְזֶרַע אַבְרָהָם קְדוֹשׁוֹ .

הַתְּהַלְּלוּ בְשֵׁם קְדָשׁוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : דְּגוּל מְשַׁבַּח בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ . סוֹלַח לְעַם

זוֹ בְּזוֹ . בְּדַבֵּר עֲזוֹ וּמְעֵזוֹ . לְכֵן עֲדַת מְעוֹזוֹ .

דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעוֹזוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : הַבֵּל בְּמֵאֲמַר עֲשֵׂה . וְהוּא פֶּעַל

וְעֲשֵׂה . סוֹלַח לְאוֹם עַמּוּסָה . לְכֵן עִם בּוֹ חֶסֶה .

זְכוּר נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עֲשֵׂה :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : וּמְקִים דְּבַר עַבְדּוֹ . עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם

הוֹדוּ . סוֹלַח לְעַם מִיַּחַדוֹ . אֲשֶׁר נִקְרָאוּ בְּדַבֵּר

סוֹדוֹ . זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : זֶה רֹקַע הָאָרֶץ . הַיּוֹשֵׁב עַל הַיָּבֵשׁ הָאָרֶץ .

סוֹלַח לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ . לְכֵן אָמְרוּ לְיוֹסֵד אֶרֶץ .

הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : חַי בְּמַעֲוֹנָתוֹ . חַנּוּן וְחַוֵּנֵן עֲדַתוֹ . יֵשׁוּב

בְּרַחֲמִים לְבֵיתוֹ . לְכֵן לְבָאֵי בְּכַרִּיתוֹ . זְכוּר

לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : טַפִּי נַחֲלָתוֹ . מְלֵאֵי יְרֻשָׁתוֹ . יִקָּם

עלימו אמרתו . פחוק בתורתו . אשר פרת
את אברהם ושבעתו :
אמרו לאלהים : יועץ מישרים לחוק . יראוי לחיים
לחוק . סולח לחטא למחוק . כגשמע לרועה
מרחוק . ויעמידה ליעקב לחוק :
אמרו לאלהים : תקוף אלהי עולם . דברו נצב לעולם .
והוא מפל נעלם . ואנחנו מהללים שמו לעולם .
ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם :

ובכן גדולים מעשה אלהינו :

מיוסר ע"פ א"ב

מעשה אלהינו : אדיר בועודו . ברום ובתחת הודו .
גלה אור לעבדו . דבר מקים לעבדו . לכן
יתגאה אין עוד מלבדו :
מעשה אלהינו : המכיר עולמי עד . וסופר ומונה עדי
עד . זיו מושבו נועד . חלד צופה במסעד .
לכן יתגאה המביט לארץ ותערד :
מעשה אלהינו : מוען עולמו . יודע הדומו . כללו בנאמו .
לעד להקימו . לכן יתגאה יהוה צבאות שמו :
מעשה אלהינו : מושל במפעלו . נורא על זבולו .
סלודו בגדלו . עזו ברוב חילו . לכן יתגאה
שרפים עומדים ממעל לו :

מעשה אלהינו : פארו בשמי מעוני . צופה ומביט
לעיני . קרום שמו בהמוני . רודה בקרב מוני .
לכן יתגאה גדולים מעשי יהוה : סוגרין הארץ

מעשה אלוש ותחבלותיו מוקה . שבתו בתוך מרמה . רפידתו רמה . קבור
במקוץ אדמה . ואיך יתגאה אדם להקל רמה : ותחיון ופתחין סד

אבל מעשה אלהינו : שדי רוקע הארץ על בלימה .
שוכניה בלי היות לשמה . תפן על מים אדמה .
תקוף שמו לרוממה . לכן יתגאה עומה אור בשלמה :

מוסף ליום כפור

ובכן לטרא עליהם באיטה יתרוצו :

סוסר ע"פ א"ב

אשר אימתך . באראלי אמן . באבירי אמן . בבלולי
קרח . בבדודי קרח . ומוראך עליהם :

ואביתה תהלה . מגלומי גוש . מגרי גיא . מדלולי
פעל . מדלי מעש . והיא תהלתך :

אשר אימתך . בהמון מלאכים . בהלון מחנות . בועד
אלפים . בוכח רבבות . ומוראך עליהם :

ואביתה תהלה . מזוי שונה . מזהר כבה . מחסרי שכל .
מחורשי רשע . והיא תהלתך :

אשר אימתך . בטפות ערבות . בטבוס שחקים . בישרת
ערפל . ביריעות מעונה . ומוראך עליהם :

ואביתה תהלה . מבתומי שמין . מכמוסי כתם . מלכוודי
פח . מלעוני מר . והיא תהלתך :

אשר אימתך . במסלולי זבול . במרומי שפר . בנמית
דוק . בנחית עבים . ומוראך עליהם :

ואביתה תהלה . מסרוחי מעש . משבעי רגז . מעדורי
אמת . מעמוסי בטן . והיא תהלתך :

אשר אימתך . בפותחי קדוש . בפוצחי כרוך . בצדודי
ארבע . בצנופי שש שש . ומוראך עליהם :

ואביתה תהלה . מקרואי אין . מקוראי בחנה . מרחוקי
אמת . מריקי צדק . והיא תהלתך :

אשר אימתך . בשביבי אש . בשבילי מים . בתלולי
רום . בתלתלי גובה . ומוראך עליהם :

ואביתה תהלה . מבשר נדם . מתבל ותוהו . מחציר יבש . מצל
עובר . ומציץ גובל . ממשלימי נפש . ממפריחי רוח
וממעופפי חיה . ומחניטי נשמה . ומציאי יחידה . ונשמעים

בדין . ומתים במשפט . ותוים ברחמים . ונתנים לך פאר תי
העולמים . ותפארתך עליהם : סגרון הארון
חיי ליושב תהלות . לרוכב ערבות . קדוש וקרוד :

מוסף ליום כפור

ובכן שרפים שומרים ממעל לו :
 אלו לאלו שואלים . אלו לאלו ממקלים . אנה שוכן
 מעלים . להעריצו להקדישו בפאר מסלסלים :
 ובכן ולה תעלה קדושה . כי אתה אלהינו מלך מוחל וסולח :

זנתנה תוקף תמצא במוסף ד"ה . קדושת כתר אתה קדוש . חסול על מעשיך . האוחז ביד .
 זכבן תן פחדך עד אלהינו כו' מחול לעונותינו . ומתחילים עלינו ואנתנו כורעים כמו בריה .
 ואח"כ אומרים אוחילה לאל (תמצא במוסף ד"ה) . ואח"כ אתה כוננת וכל העבודה כמיש
 בסיוור . ואח"כ אומרים כאהל הנמחה :

פֶּאֱהָל הַנִּמְחָח בְּדַרְי מַעֲלָה .
 בְּבִרְקִים הַיּוֹצְאִים מִזֵּי הַחַיּוֹת .
 בְּגוֹדֵל גְּדִילִים בְּאַרְבַּע קְצוֹת .
 בְּדַמּוֹת הַקֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הָעֵנָן .
 בְּהוֹד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צִוֵּר לַיְצוּרִים .
 בְּיַרְד הַנִּתְּוֵן בְּתוֹךְ גִּנַּת חֶמֶד .
 בְּיַר הַנִּתְּוֵן עַל מִצַּח מֶלֶךְ .
 בְּחֶסֶד הַנִּתְּוֵן עַל פְּנֵי חֶתָן .
 בְּטוֹהַר הַנִּתְּוֵן בְּצַנִּיף טְהוֹר .
 בְּיוֹשֵׁב בְּסֶתֶר לַחֲלוֹת פְּנֵי מֶלֶךְ .
 בְּכּוֹכַב הַנּוֹגֵה בְּגִבּוֹל מִזְרַח .

כל אלה בהיות ההיכל על יסודותיו . ומקדש הקדש על
 מכונותיו . וכהן גדול עומד ומשרת . דורו ראו ושמחו :
 אשרי עין ראתה כל אלה . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי
 עין ראתה אלהנו . בשמחת קהלנו . הלא למשמע און
 דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה גילנו . דיצת קהלנו . הלא
 למשמע און דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה המשוררים . וכל
 מיני שירים . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה
 זבול המתקן . חי בו שכן . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי
 עין ראתה שמחת בית השואבה . עם שואבת רוח הקדש רוח
 נדיבה . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה פרישת
 כהן ברשם . צועק אנא השם . הלא למשמע און דאבה נפשנו :
 אשרי עין ראתה קהל קדושים . רוגשים בבית קדשי הקדשים .

מוסף ליום כפור

הלא למשמע און דאכה נפשנו : אשרי עין ראתה שני המלבן .
משעיר הקרבן . הלא למשמע און דאכה נפשנו : אשרי עין
ראתה תמידים קרבים . בשער בת רבים . הלא למשמע און
דאכה נפשנו :

אבל עונות אבותינו התריכו נוה . וחטאתינו האריכו קצו . אבל
זכרון דברים תהא סליחתנו . וענוי נפשנו תהא כפרתנו .
על פן ברחמיך הרבים נתת לנו את יום צום הכפורים הזה . ואת
יום מחילת העון הזה לסליחת עון ולכפרת פשע . יום אסור
באכילה . יום אסור בשתייה . יום אסור ברחיצה . יום אסור בסיכה .
יום אסור בתשמיש המטה . יום אסור בגעילת הסנדל . יום שימת
אהבה ורעות . יום עזיבת קנאה ותחרות . יום שתמחול לכל עונותינו .
ובשת ובעונה הזאת נלוי וידוע לפניך ולפני כסא כבודך . שאין
לנו לא מגהל פימים הראשונים . לא כתן גדול להקריב קרבן ולא
מזבח להעלות עליו כליל : ומרוב עונינו :

אין לנו לא אשים . ולא אשם : לא בדים . ולא בלילות : לא
גורל . ולא גחלי אש : לא דביר . ולא דקה : לא היכל . ולא
הזיה : לא ודוי . ולא פר חטאת : לא זבח . ולא זריקה : לא חטאת .
ולא חלבים : לא טבילה . ולא טהרה : לא ירושלים . ולא יער
הלבנון : לא כבוד . ולא כנו : לא לבונה . ולא לחם הפנים : לא
מזבח . ולא מנחה : לא נוחח . ולא נסקים : לא סולת . ולא סמים :
לא ערך . ולא עוקה : לא פרוכת . ולא כפורת : לא ציון . ולא ציץ
הזהב : לא קמורת . ולא קרבן : לא רוקח . ולא ריח נוחח : לא
שי . ולא שלמים : לא תודה . ולא תמידים :

פי בעונותינו ובעונות אבותינו חסרנו כל אלה : ומעת חסרנו כל אלה :
תקפו (י"א תקפו) עלינו צרות . תלאות עברו ראשנו : שחרנו ישועת
ואין . שלום והנה קפדה : רבו הקמים עלינו . רמו וגם נשאו
ראש : קצנו בעול עליונים . קשה עלינו סבלם . צבי ארץ חנפה
עלינו . צמחה ולא לברכה . פנינו להרבה והנה מעט . פח נפש
בא באסמינו . עשקו זיתים שמנם . עשותם ולא מלאו ספק :
סמדר אם ירבה כרם . סבאו לא ישפיע יקב . נאדרו אבי שדה .
נלקחו ממעמי אכל . ממבלאות צאן עדרים דללו . מגו וממין

מספך ליום כפור

ומהריון. לזנב ולא לראש הושתנו. לעבוב ולא העבט לנו: כחננו
לריק ובהלה. כלה מבלי שכר. יד כל עמל בכשרון. ירדה ואין
מי יחזיק. מלמלנו מים ועד ים. מרפס לא מצאו ספק (כי) מרפס
לא ספק למוז. חשכה לאין משתבר. חשב שכרו למפח: וועמו
מלוה ולוה. זה בנה שלחו מעתה. ונלאו ידי ממציאי יד. ועשיר
לא חוגן רש. הן ארץ נמכרה ביד רעים. המון בה לא מצאו
רוח. דביר בית אלהינו שמם. דרכינו מאנו להצליח. גיל נה
שבת. גילה ללכבנו מה נער. באין ארוחת אב תמיד. ככן בסן
בנים תחסר. אדון בית כאורח במלון. אפוא נמצא מנות:
ומשתכב בית מקדשנו.

תנות צרות לא נובל. שכר בכל יום ואנחה. רבתה בנו חלחלה.
קחו ירדה עד עפר. צרי עין מצאו יד. פעלי שקר חיל עשו.
עשי צדקה לא נראו. שונאי בצע לא עמדו. נדמינו ככלי ריק.
מכל נשארנו ערומים. לא ונביא ולא חוזן בנו. בעורים נגשש
ונלך. יום יום נאמר מה בסופנו. טוב מות מתים אמרנו. חיינו
תלוים מנגד. זרים לראש ואנחנו לזנב. ומה נעשה וחמאינו עשו.
הן אנו בלא היינו. דלים נבזים ושפלים. געורים מאוסים ובוזים.
בני נכר משלו בנו. אמרנו נגורנו אבדנו. אדון הקל עלנו.
ושלח ישע לנאלנו.

אלהינו ואלהי אבותינו

אל תעש עמנו כלה. תאחו ירך במשפט: בבוא תוכחה לנגדך.
שמנו מספרך אל תמח: גשתך לחתום מוסר. רחמיך יקדמו
רגוד: דלות מעשים בשורך. קרב צדק מאלריך: הורנו מה שנצעק
לפניך. צוה ישועתנו במפניע: ותשיב שבות אהלי תם. פתחו
ראה כי שממו: זכור שחת לא תשכח עדות מפי זרעו: חותם
תעודה תתיר. סודך שים בלמודה: סבור אגן הסתר. נא אל
יחסר המזג. יה דע את אשר ידעוך. מגר עם לא ידעוך: כי
תשיב לבצרון. לכודים אסירי התקוה: והן אנו עתה:

כתועים ואין לבקש. כשבוים ואין לשוכב. כרעבים ואין להאכיל.
כקנוים ואין לקנות. כצמאים ואין להשקות. כפתאים
ואין ללמד. כעופים ואין להשיב. כשנואים ואין לאהוב. כנהדפים

מוסף ליום כפור

ואין לקרב. במגדים ואין להתיר. פלקוחים ואין אדונים. ככפופים
ואין לזקוף. ביתומים ואין להם אב. בטמאים ואין לטהר.
פחסרים ואין למלאת. פגנוחים ואין לזפור. פהומים ואין להם
מנוחה. פדלים ואין לחננם. פגרים ואין לקבל. פבוזים ואין
לכבד. פאבלים ואין לנחם. פאנוסים ואין מנום:

אלהינו ואלהי אבותינו

אם תעינו לא תתענו. אם שגגנו לא תשלנו. אם רחקנו קרב
נא. אם קרבנו לא תרחק. אם צעקנו לא תעלים. אם
פשענו לא תפרע. אם עוינו לא תמור. אם סרנו לא תסור. אם
נקמנו לא תלחם. אם מרינו לא תמרנו. אם לצנו לא תלחץ.
אם פחשנו לא תכלה. אם ירדנו לא תטביע. אם טעינו לא
תטאטאנו. אם חבלנו לא תחבול. אם ודנו לא תזכור. אם נפחנו
לא תוכיח. אם הרשענו לא תהרוף. אם דפקנו לא תדחה.
אם געלנו לא תגעל. אם באנו לא תמאס. אם אשמונו לא תאבד:
ומרוב עונינו:

תאות לב לא השגנו. שקט קוינו ויבא רוגז. רום קרן והנה
שפלה. קרבה ישועה אמרנו ונתרחקה. צפינו לטובה
וברחה ממנו. פח נפש בא באסמינו. עצבון במשלח ירינו.
שמחה ערכה מארץ. נאדרו יבולי שדה (ברכותיה). מעט מהרבה
גביא. לחמה לרוון ולא לשבע. כחה לא תוסיף תת. ידי עמליה
מוטמו. טרפם לא מצאו בה. חלב משמניה לזרים. זמורות
עדניה לנכרים. ונמברה ארץ ביד רעים. הון בצע לא מצאו
בה. דמינו גם ממצוא יד. גלה שכר היוצורים. בעונינו בית
מקדש אל חרב. אסף חסד מפל אגוש:

אלהינו ואלהי אבותינו

תאמר למחות אשמינו. תבא לחדש ימינו. תגלה שנת שלומנו.
תדגיל לגדל את שמנו. תהדר עיר קדשנו. תופיע מקרום
לרוםנו. תזפור רחמיק לרחמנו. תחיש מנחם לנחמנו. תטהר
שמצת גוינו. תידע כי אתה הוא אלהינו. תכפר עון ודוינו.
תלוי ראש תתן להחיינו. תמחול עקשות מרינו. תנאום להעצים
פרינו. תספית שפיכת שיחנו. תענה עתר פצחנו. תפנה לקומם

מזבחנו . תצדיק גיב שפתינו . תקרב קץ משיתנו . תרצה רית
גיתוחינו . תשוב מקצוות גרחנו . תתמכנו וקאזור תדביקנו :

אלהינו ואלהי אבותינו

אורך תזריח לחשכה . ברחמים גדולים תשוב אליה . גלה לה
יום ישועה בלב . דברך תשלח ותרפאנו . האר פניך אלינו .
ואל תשכחנו לנצח . זכות הררי קדם זכור . חטאת נעורים אל
תזכור . טומאה מעלינו תעביר . ידידות גפשה אל תשכח .
פלולות אהבתנו תזכור . לכתנו אחריד במדבר . משכנו ונרוץ
אחריד . נחנו והביאנו אל חרריך . סעדנו וסמכנו ונחיה . עת פי
תשמיענו קולך . פצנו משאון גלים . צולה תחריב באפך . קומה
בחרונך על גאים . רומה עזך ורומם שפלים . שבור ורוע רשע .
תמלוד לבדך בקוראי שמך . תודיע לעין כל אמים . כי אין אלות
מבלעדיך . כי תביאנו להר קדשך . ותשמחנו בבית מקדשך :

אלהינו ואלהי אבותינו

אופל אלמנה תאיר . בזהו בוכיה תבתיק . גיל גלמודה תגיש .
דלף דמעתה תדמים . הר השמים תהדר . ותשוב ואליז
תופיע . זוהר זבולך תזריח . תבר חפתך תחדש . טנה סמאתה
תטהר . יופי יקרת תיסדה . בדכוד כבודה תכוננה . לאורה
לאמים תלוה . מלך מכבודך תמלאה . נצה נצחים תנוססה . שובע
שמחות תשביענה . ענן עשן תעטרנה . פנת פתחיה תפאר . צדק
צנועים תצמית . קמי קהליה תקיא . רגש רגלים תרוץ : ^מ שבמים
שבתת תשוב . תקרא תשרוק ותתקע . כי תביאם להר קדשך .
ותשמחם בבית הפלתך :

אלהינו ואלהי אבותינו

תמן אחרית לעמד . תשיב מקדש לתוכנו . תרומם הר מרום
הרים . תקומם קרן גדועה . תצהיר מחשבי אווי . תפאר
יושבת בדר . תעטה בה מלכה לבדך . תסיר חרפה מעיר .
תגער ודים מזבולך . תמציא צדקה לעדתך . תלבב את רעותך .
תכרות לה ברית חדשה . תיקר גפשה בעיניך . תמטרנה במים
טהורים . תחנה בעיר חנה דוד . תזקוף קומת תמרה . תודיע
לכל אהבתנו . תהלך בקרב סחנותינו . תרוש נאולה לגלותנו .

מוסף ליום כפור

תגלה קץ לקנותנו . תבא מהרה לרחמנו . תאמירנו לך ונאמירך לנו :
ומרוב עונינו :

תעינו מאחריך . שנגנו ממצותיך . רחקנו מבית חיינו . קלקלנו
ארחות עולם . צעדינו לא ישרנו . פשענו לשם קדשך .
עובנו תורתך . סרנו מאמרי פיך . נאצנוך במעשה ידינו . מרינו
ומרדנו בך . לא הקשבנו לדברי נביאיך . פעסנוך ולא בקשנוך .
ידאתך מלב שפחנו . טהרתך במעשה ידינו טמאנו . חטאנו לך
יהוה אלהינו . ועמנו ברוב עונינו . ואמצנו את לבבנו . הקשינו
את ערפנו . דברך אחר השלכנו . גדלתך לא הגדנו . ביותך
נהרס בעונינו . אויך נתין בחטאינו :

מה נדבר פני מישרים דובר . ומה נענה לממנו מענה . ומה
נצטרקה פני לובש צדקה . נמלנו טובות ושלמנוהו רעות .
ומה יש לנו עוד צדקה ולזעוק עוד אל פני המלך :

מתחיל החזן סלה לנו ואזכרים סליחות . ואח"כ מתחילין כאן

זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה : אל תזכר לנו עונות
ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד : זכרנו יהוה
ברצון עמך פקדנו בישועתך : זכור ערתך קניית קדם נאלת שבט
נחלתך הר ציון זה שכנת בו : זכור יהוה חבת ירושלים אהבת
ציון אל תשפח לנצח : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי
כא מועד : זכור יהוה לבני אדם את יום ירושלים האזמרים ערו
ערו עד היסוד בה : זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
זכר הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונתלו לעולם : זכור
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הנה
ואל רשעו ואל חטאתו :

אל נא תשט עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו :

חטאנו צורנו סלה לנו יוצרנו :

סוף סדר ע"פ א"ב בראשי הדורות ובסוף העולם עם הסוכר יהודה חזק

אלה אזכרה ונפשי עלי אשפכה . כי בלעונו ודים בעונה בלי
הפוכה . כי בימי השור לא עלתה ארוכה . לעשרה הרוני
מלוכה : בלמדו ספר מפי משולי ערמת . והבין ודקדק בדת

רשומת . ופתח בואלה המשפטים וחשב מזמת . ונוגב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת : חטאנו

נבה לב בגדולים . וצוה למלאות פלמירו געלים . וקרא לעשרה חקמים גדולים . מביגי דת ומעמיה בפלפולים . דינו משפט זה לאשרו . ואל תענותוהו בכוב לאמרו . כי אם הוציאואוהו לאמתו ולאורו . כי ימצא איש גונב נפש מאתיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו : חטאנו

הם כענו לו ומת הנגב החוא . גם איה אבותיכם אשר אתיהם מכרוהו . לאורחת ישמעאלים סתרוהו . וכעד געלים נתגוהו . ואתם קבלו דין שמים עליכם . כי מימי אבותיכם לא נמצא ככם . ואם היו בחיים . הייתי דגם לפגיקם . ואתם תשאו עון אבותיכם : חטאנו

זמן תנה לנו שלשת ימים . עד שגדע אם נגור הדבר ממרומים . אם אנו חיבים ואשמים . נסבול בגורת מלא רחמים . הלו וזעו וזעו בלמו . על רבי ישמעאל כהן גדול נתנו עינימו . להזכיר את השם לעלות לאדונימו . לדעת אם יצאה הגזרה מאת אלהימו : חטאנו

סחר רבי ישמעאל עצמו והזכיר את השם בסלודים . ועלה למרום ושאל מאת האיש לבוש הבדים . ונס לו קבלו עליכם צדיקים ידידים . כי שמעתי מאחורי הפרגוד כי בזאת אתם גלפדים . ירד והגיד לחבריו מאמר אל . וצוה בליעל להרגם בבח ואל . ושנים מהם הוציאו תחלה שהם גדולי ישראל . רבי ישמעאל כהן גדול ורפן שמעון בן גמליאל נשיא ישראל : חטאנו

פרות ראשו תחלה הרבה מנו לבוען . ונס הרגני תחלה ואל אראה במיתת משרת דר מעון . להפיל גורלות צוה צפעון . ונפל הגורל על רפן שמעון : לשפוך דמו מהר בשור פר . וכשנתהך ראשו נטלו וצרכו עליו בקול מר בשופר . אי הלשון הממחרת להורות אמרי שפר . ואיך עתה לוחכת את העפר : חטאנו
מה מאוד בכה עליו בחרדה . בת בליעל לקול בכיתו של רבי ישמעאל עמדה . תואר יפיו בלבה חמדה . ושאלה מאת

מוסף ליום כפור

אביה חתו להעמידה: נאץ בליעל דבר זה לעשותו. להפשיט עורו מעל פניו שאלה מאתו. ולא עבב דבר זה לעשותו. וכשהגיע

למקום הפלין צרח בקול מר ליוצר נשמתו: ^{חטאו}

שרפי מעלה צעקו במרה. זו תורה וזו שכרה. עומה בשלמה אורה. אויב מנאץ שמך הגדול והנורא. מתרחק ומגדף על

דברי תורה: ענתה בת קול משמים. אם אשמע קול אחר אהפוך את העולם למים. לתהו ונבחו אשית הדומים. גזרה היא מלפני

קבלוה משעשעי דת יומים: ^{חטאו}

פקידים נהרגו מאחרי שבת בתי כנסיות. מלאי מצות פרמון וכוונות. והוציאו את רבי עקיבא דורש בתרי אותיות.

וסרקו בשור במסרקות פיפיות: צוה להוציא רבי חנניא בן תרדיון מבית אולמו. ובחבילי זמורות שרפו גלמו. וספוגים של

צמר שמו על לבו לעבב עצמו. ובשנסתלקו מיד גשרך וספר תורה עמו: ^{חטאו}

קוננו קדושים עם לא אלמן. כי על דבר מועט נהרגו ונשפך דמן. לקדש שם שמים מסרו עצמן. בהריגת רבי חוצפית

המתורגמן: רעדה תאחזו כל שומע שמוע. ותול כל עין דמוע. ונהפך לאבל כל שעשוע. בהריגת רבי אלעזר בן שמוע: ^{חטאו}

שחתוני צרי ומעני ומלאו כרסם מעדני. והשקוני מי רוש ולעני. בהריגת רבי חנינא בן חכינאי: תקפו עלינו צרות מצות

להפר. ומאנו לקחת הון וכופר. כי אם נפשות הזנות אמרי שפר. כמו רבי ישכב הסופר: ^{חטאו}

יתונו בני עדינה השוממה. הרעו לנו מכל מלכי אדמה. והרגו מקנו כמה וכמה. בהריגת רבי יהודה בן דמא: דברת

בית יעקב אש זכות יוסף להבה. הן עתה קש אורם כבה. חי ועוד קומתם בביעור היום הבא. כי הסכימו להרוג עשרה

צדיקים עם רבי יהודה בן בבא: ^{חטאו}

ואת קראתנו וספרנו בשנון. ושפכנו לב שפל ואנון. ממרום הסבת תחנון. יהוה יהוה אל רחום ותנון: חנון הביטח

ממרומים. תשפוכת דם הצדיקים ותמצית דמים. תראה בפרגודך ותעבר בתמים. אל מלך יושב על כסא רחמים:

והחזיק אותם וכזר לנו בריה אבות וכו' . אתה יודע וכו' . על חמא וכו' . עי כפ דברי התורה הזאת .
 יודד עבדך עד אפסד אתכם . והחזיק אותם כזר אל תירא :

אל תירא יעקב שובו בנים שובבים שובה ישראל . הנה לא יגום
 ולא יישן שומר ישראל . בפתוב על יד גביאך שובה ישראל
 עד יהוה אלהיך כי בשלף בעניך . ונאמר קחו עמכם דברים
 ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב וגשלמה פרים
 שפתינו . ואתה רחום מקבל שבים כי על התשובה מראש
 הבטחתנו . ולתשובה עינינו מוחלות לך :

מנויה ונמורה . בסוד חכמי תורה . אשרי מי שלא נברא
 ומאחבתך יהוה אלהינו שאחבת את ישראל עמך . ומחמתך
 מלכנו שתמלת על בני בריתך נתת לנו יהוה אלהינו
 (את יום השבת הזה) ואת יום צום הכפורים הוה למחילת חמא ולסליחת
 עון ולכפרת פשע :

יום אתא לכפר פשעי ישנה . היום ביאתו אחת בשנה . בפתוב
 בתורתך . והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
 מכל חמאתם אחת בשנה :

יום זה נתן תעודה לעם זה . היום חל בו ציר סלח נא לעון העם
 הוה . בפתוב בתורתך סלח נא לעון העם הוה כגודל חסדך
 וכאשר נשאתה לעם הוה ממצרים ועד הנה ושם נאמר . ויאמר
 יהוה סלחתי כדברך : בעבור כבוד שמך המצא לנו מוחל וסלח .
 סלח נא למען שמך :

יום מחילה בשרת לציר ברשם . היום נתיצבת עמו וקראת בשם .
 בפתוב בתורתך ויגד יהוה בענן ויחיצב עמו שם ויקרא
 בשם יהוה : בעבור כבוד שמך המצא לנו חנון ורחום . רחם
 נא למען שמך :

יום שממות היכלך הביטה . היום תחן אוון חמה לנו להביטה .
 בפתוב בדברי קדשך חמה אלחי אוונך ושמע פקח עיניך
 וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה . כי לא על
 צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים .
 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה
 אלחי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : בעבור כבוד שמך
 המצא לנו שומע תפלה . שמע בקול תפלתנו למען שמך :

מוסף ליום כפור

מי אל כְּמוֹדָה : אֲדִיר וְנֹאֵה . בּוֹרָא דוֹק וְחֹלֵד . מִי אֵל כְּמוֹדָה : גּוֹלֵה
עֲמוּקוֹת. דּוֹבֵר צְדָקוֹת . מִי אֵל כְּמוֹדָה : הַדּוֹר בְּלִבּוֹשׁוֹ . וְאִין
פִּתְחֵלְתוֹ . מִי אֵל כְּמוֹדָה : זֹקֵף כְּפּוֹפִים . חוֹנֵן דְּלִים . מִי אֵל כְּמוֹדָה :
מְהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב שְׁמַיִם . מִי אֵל כְּמוֹדָה : שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹמֵד
תְּמִימִים . מִי אֵל כְּמוֹדָה : נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע . מִי אֵל כְּמוֹדָה :
כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ מִי אֵל כְּמוֹדָה נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע
לְשֵׁאֲרִית נְחֵלְתוֹ לֹא הִחְזִיק לְעַד אַפּוֹ מִי חֲפִיץ חֶסֶד הוּא :
יָשׁוּב וַיַּחַמְנּוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כֶּל חַטָּאתָם :
וְכָל חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוֹכְרוּ וְלֹא
יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם : וְנֹאמֵר תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קֶדֶם :

אלהינו ואלוהי אבותינו מחל לעונותינו . רצח ומורדים . אבינו מלכנו וכור רחמיך . וכתוב . וכל החיים
וברכת כהנים . שים שלום עד עושה השלום ק"ש :

מנחה ליום כפור

מוציאין ס'ת ואומרים כרך ששה גדלו וכי וקרוין ג' גברי באחרי מות ומספירין בתרי עשר כיונת :
המספיר אומר הברכות עד מגן דוד . יהללו . ח'ק . ש"ס"ע .

תפלה לשליח צבור בקול

החון מתחיל ברוך אתה עד למען שכו באהבה ואח"כ מתחילין כאן :
מסוד חקמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולתנון
פני מלך מוחל וסולח לעושים :

אֵיתָן הַבִּיר אֲמוּנָתְךָ . בְּדוֹר לֹא יִדְעוּ לְרַצוֹתֶךָ . גִּהֵן בְּךָ
וַיִּדַע יִרְאַתְךָ . דַּיִן לְהוֹדִיעַ לְכָל הַדְּרָתְךָ . הַדְּרִיךְ
תּוֹעִים בְּנִתִיבֶתְךָ . וְנִקְרָא אָב לְאַמְתְּךָ . זֶהר לְעֲשׂוֹת
דְּבָרֶתְךָ . חֲפִיץ לַחֲסוֹת בְּצַל יְשִׁיבֶתְךָ . טַעַם לְעוֹבְרִים
כְּלַבְלֶתְךָ . יִדַע לְשָׁבִים כִּי אִין בְּרִיתְךָ : כִּי הָאֱמִין בְּךָ
לַחֲלוֹתְךָ . לְטַע אֲשֶׁר וְלַהֲזַבִּיר גְּבוּרֹתֶיךָ : צְדָקָה תַּחֲשֵׁב
לָנוּ . בְּצַדֵּק אָב סֶלַח לָנוּ : חֵן לֹא כַחֲמַאיִנוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ .
מִגִּנְנוּ כִּי לָךְ יִחַלְנוּ : וְכַרַּט לְחַיִּים עַד סְמִיחַ יִשׁוּעָה

מֵאֵהָב וַיְחִיד לְאָמוֹ. נִפְשׁוּ לְטִבַּח בַּהַשְׁלִימוֹ. שְׂרָפִים צָעֲקוּ
מִמְרוֹמוֹ. עוֹנִים חוֹסֵה לֵאלֹהֵי מִרְחָמוֹ. פוֹדֶה וּמְצִיל רַחֲמוֹ.
צוּה שֶׁה תְּמוֹרָה בְּמִקוֹמוֹ. קָשַׁב אֶל תְּשׁוּבָה דָמוֹ. רַחֲפוֹ רַחוּם
לְרוּחָמוֹ. שְׁמְרוֹ וְקִיְמוֹ לְשִׁמוֹ. שִׁפְר תְּאָרוֹ כְּנוֹגֵה יוֹמוֹ: חִיו תִּרְאֶהוּ
הַיּוֹם כְּשֶׁרוּף בְּאוֹלָמוֹ. תִּזְכּוֹר עֲקֻדְתּוֹ וְתַעֲזוֹר (י"א וְתַחֲוֶן) עִמּוֹ:
לְפָנָיו יְקִימֵנו וְנַחֲיֵה. בְּצַדֵּק אָב נַחֲיֵה: חִיו יְהוָה מִמִּית וּמַחֲיֵה.
בְּמַלְאָכָיו רְדוּמִים יְחִיָּה: מִי כַסּוֹךְ עַד סַחֲתֵי הַסַּחֲתִים

אֲרָאִים בְּשֵׁם תָּם מַמְלִיכִים. לְמַלְךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. יִפְּיוֹ לְשׁוֹר
בְּכֶסֶם הוֹלְכִים. יִלְדִּיו הַיּוֹם צָנִים כְּמַלְאָכִים. הַמַּקְדִּישִׁים
וְתַחַן עוֹרְכִים. בְּיוֹם זֶה אֵיבָה מַשְׁלִיכִים. יַחַד בְּשֵׁם אֲבִיהֶם
מְבָרְכִים. רַם לְרִצּוֹת בְּדַבָּרִים רַבִּים. בְּזִכּוֹת הַתָּם יִצִּיץ מַחֲרָבִים.
יְהִי יְאִיר עֵינֵי חַשְׁכִּים. מַלְךְ נֶצֶב בְּעֶדֶת בְּרוּכִים. רוֹצֵה בְּעַמּוֹ
יִפְאַר נְמוּזִים. דוֹפְקִים בַּתְּפִלָּה לְהַשְׁכִּים. כְּטוֹב וְסִלַּח עִמָּם יִסְמְּכִים:
חִיו וְשִׁמְיֵעַ לֹא תִבְשׂוּ דָבִים. יֹאמֶר לְכֵן לְבֵית הַמַּחֲכִים:

יִמְלוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

חִי' אֲמִנַת אוֹם נוֹטֶרֶת. לְמַעַנֵּה עוֹזֵר לְנִשְׁאֲרֵת. וְעֵקֶה רִצָּה נָא בְּקַטְרוֹת. קְדוֹשׁ:
חִי' יִכְפַּר וְיִסְלַח. אֵל טוֹב וְסִלַּח. נִרְאָ וְקְדוֹשׁ:
חִי' תִפְלַתְנוּ מִמַּעֲנוֹת. יִקְבֵּל דְּקָרְבָנוֹת. הָאֵל קְדוֹשׁ:

מִיִּכְאֵל מוֹמִין מֵהַלֵּל. וְגַבְרִיאֵל מִשְׁמַאֵל מִמְלַל. בְּשָׁמַיִם
אֵין כְּאֵל. וּבְאָרֶץ מִי כְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל:

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה קְדוֹשָׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח:

קְדוֹשָׁה נִקְדִּישׁ כְּנוֹסַח הַקֶּדֶר. אַתָּה קְדוֹשׁ. חַסוּל עַל מַעֲשֵׂיךְ.
וְכֵן . . . יַעֲלֶה וְיִבֵּא עִי וְרוּחֹם אַתָּה. אַחֲכִי מִתְחַלְלִין בְּאֵן:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה: אֵל תִּזְכּוֹר לָנוּ עֲוֹנוֹת
רְאוּשׁוֹנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי נִלְוֵנוּ מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְהוָה
בְּרִצּוֹן עַמְךָ פְּקֻדְנוּ בִישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדֻתְךָ קִנְיַת קָדֶם גְּאֻלַּת שְׁכֶם
נְחֻלַּתְךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בוֹ: זְכוֹר יְהוָה חַבַּת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַּת
צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח: אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְתַנְּנָה כִּי
כָּא מוֹעֵד: זְכוֹר יְהוָה לְבִנְיָ אָדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ
עָרוֹ עַד הַיּוֹם בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר

מנחה ליום כפור

נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם : זכור
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה
ואל רשעו ואל חטאתו :

אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו :
חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו :

אל נא רפא נא תחלואי גפן פוריה . בושח וחרופה ואמלל פריה .
גאלנה משחת וממפה טריה . עגנו כשענית לאברהם אבינו

בהר המזריה : חטאנו

דגלי עם פדויי בזרוע חשוף . הצל מנגף ואל יהיו לשסוף .
ותענה קריאתנו למעשה ידיך תכסוף . עגנו כשענית

לאבותינו על ים סוף : חטאנו

יבות צור חצב היום לנו תגר . השכנו מאנף ונחנו ביושר מעגל .
טהר טומאתנו ולמאור תורתך עינינו נר . עגנו כשענית

לירושע בגלגל : חטאנו

יה ראה דשן עקוד והצמח לנו תרופה . פלה שוד ושבר סער
וסופה . למדנו וחכמנו אמרתך הצרופה . עגנו כשענית

לשמואל במצפה : חטאנו

מותמם מרחם שרשיו אל תקמל . נקנו מפתם ושמןי ולא גאמל .
סעדנו ונשעה זרחות חסדיך נגמל . עגנו כשענית

לאליהו בהר הכרמל : חטאנו

עודדנו בצדק משויי ממים וכפר ודון ומשונה . פדנו ממהומת
מות ואחור בר נמונה . צנה ישועתנו ובעונותינו אל

נתמונה . עגנו כשענית ליונה במעי הדגה : חטאנו

קדשת איש חסידך זכור ליפת פעמים . רחמיה תעורר פי לוקינו
בכפלים . שובנו תוקף ליראתך ולא נחשף שולים . עגנו

כשענית לדוד ולשלמה בנו בירושלים : חטאנו

והיח אבירים זכור לנו ביות אבות וכו' עד ולכפרת פשע חטא לעיל ואח"כ מתחילין כאן .

יום אשר הוסיף לכפרתנו . היום תבשרנו צורנו ותטהרנו . בפתוב
בתורתך והיתה זאת לכם לתקת עולם לכפר על בני ישראל

מכל חטאתם אחת בשנה :

יום מנחיל דת שוע בעד דור . היום נשא לו בבקשו סלח נא .
 בכתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר
 נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר . ויאמר יהוה
 סלחתי כדברך : בעבור כבוד שמך המצא לנו מוחל וסולח .
 סלח נא למען שמך :

יום קוראי בשמך ימלמו . היום רחם עלינו כאז קרא בשם . בכתוב
 בתורתך ונרד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה .
 ויעבור יהוה על פניו ויקרא : יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים
 ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה :
 בעבור כבוד שמך המצא לנו מוחל וסולח סלח לנו למען שמך :

יום שממות היכלך תביט . היום תעשה למען שמך . בנם איש
 חמודות בכתוב בדברי קדשך הטה אלתי אונך ושמע פקח
 עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה . כי לא
 על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים .
 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה
 אלתי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : בעבור כבוד שמך
 המצא לנו שומע תפלה . שמע בקול תפלתנו למען שמך :

מי אל כמוד : אדון אביר . במעשיו כפיר . מי אל כמוד : גולה
 עמוקות . דובר צדקות . מי אל כמוד : הצור תמים . ומלא
 רחמים . מי אל כמוד : כובש כל בעסים . להצדיק עמוסים .
 מי אל כמוד :

בכתוב על יד נביאך מי אל כמוד נושא עון ועובר על פשע
 לשארית נחלתו לא התווק לעד אפו כי תפין חסד הוא :
 ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם :
 וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא
 יפקדו ולא יעלו על לב לעולם : ונאמר תתן אמת ליעקב חסד
 לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

וכתוב . שים שלום ער עיני השלום :

ואי טעל לעונותינו . רצה ומורים .

סדר תפלת נעילה

אומרים אשרי ובה לעיון שמיע המצא כסודו רק במקום וכתבנו אומרים ותתמנו ובמקום וכתוב אומרים
 ותתם ובמקום וכתב אומרים ותתם :

תפלת נעילה לשליח צבור בקול

חזון סתחיל כיוך אתה עד למען שבו באהבה ואהב סתחילין כאן :
מסוד חקמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולחנן
פני מלך מוחל וסולח לעושים :

הארון

סתיחין

אב ידעך מנוער . בחנתו בעשר בר עבור פראש
תער : חון גש לחלותך פנער ולא פבער . דגליו
לבא בזה השער : קהל אמונים גשו לנצחך איום . נצח
כל היום : חון עבור פי פנה יום . גונגנו בצדק יושב
בחום היום : זכרט לחיים עד ומצמיח ישועה

הנקרא לאב זרע . ונפנה לסוד ממוקשי רע : חון זעק ותנן ושיחה
לא גרע . חסן ברכה באשר זרע :
יה שמך בנו יערב . וישעך לנו תקרב : חון גאולתנו לנו תקרב .
החיינו כמלך קשה לפנות ערב : סי כסוך עד סתיח הסמים

ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל גא :

חייך שמע גא סלח גא היום . עבור כי פנה יום . ונהללך נורא ואיום קדוש :
ובגן ולך תעלה קדושה פי אתה אלהינו מלך מוחל וסולח :

שערי ארמון . מהרה תפתח לבוארי דת אמן :
שערי גנוזים . מהרה תפתח לדתך אחוזים :
שערי היכל הנחמדים . מהרה תפתח לועודים :
שערי זבול מחננים . מהרה תפתח לחכילי עינים :
שערי מהרה . מהרה תפתח ליפה וברה :

שערי פתח המיומן . מהרה תפתח לעם לא אלמן : ובהם תערך
ותוקדש . כסוד שיח שרפי קודש המקדישים שמך בקודש :

קדושת כתר כסו כסוק . אתה קדוש . סמול . עוד יזכור לנו . זכבן . . . יעלה ויבא עד ורועה אתה :

חון וקהל פתח לנו שער . בעת נעילת שער . פי פנה יום :
חון וקהל היום יפנה . השמש יבא ויפנה . נבואה שעריך :

חזן וקהל **אָנָּא אֵל נָא . שֵׁא נָא . סִלַּח נָא . מַחֵל נָא . חַמֵּל נָא . רַחֵם נָא . כַּפֵּר נָא . כְּבוֹשׁ חַטָּא וְעוֹן :**

אל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מְהֻנְהַג בְּחַסִּידוֹת . מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עִמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן . מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים . עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ . לֹא כִרְעַתָּם תִּגְמּוֹל . אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה . זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה . כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעֵינָיו מִקֶּדֶם . כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַנָּן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה : וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא :

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְבֶּה אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת . נוֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפּוֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְגִקְהָה : וּסְלַחְתָּ לְעֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתֵּנוּ :

סִלַּח לָנוּ אֱמִינוּ בֵּי חַטָּאוֹנוּ . מַחֵל לָנוּ מִכִּבְנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ : כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וּסְלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ :

כִּרְחֵם אָב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחֵם יְהוָה עֲלֵינוּ : לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמֶּךָ בְּרַבְרַתְךָ סִלַּח : יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ כִּי־יִגְבַּל לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלַּח : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאֵנוּ : סִלַּח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגוֹדֵל חֶסֶדְךָ וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנּוֹה וְשֵׁם נֵאמַר : וַיֹּאמֶר יְהוָה סְלַחְתִּי בְּדַבְרְךָ : הִטָּה אֱלֹהֵי אוֹנֶךָ וְשָׁמַע פִּקּוֹחַ עֵינֶיךָ וְרָאָה שׁוֹמְמֵתֵינוּ וְהִעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . אֲדֹנָי שְׁמַעָה אֲדֹנָי סְלַחְתָּ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרֵ לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ :

וּמִי יַעֲמֹד חַטָּא אִם תִּשְׁמֹר . וּמִי יָקוּם דִּין אִם תִּגְמֹר . הַסְּלִיחָה עִמֶּךָ סְלַחְתִּי לֵאמֹר . הַרְחֵמִים גַּם לְךָ מִדַּתְךָ לְכַמּוֹר : דְּכֹדוּךָ בְּלוֹתָנוּ רָאָה וְאֵל תִּכְלִים . דַּעַת נְתִיב דְּרַבְרִיךְ תִּפְצְנוּ תְּשִׁלִּים . גְּדוֹל וְקַמּוֹן רוּחַ שִׁכְלֵ תִּחְלִים . גְּבוּרֵי כַח רְצוֹנְךָ חוֹק וְהֵאֱלִים : בְּצִלְךָ שִׁבַּת שְׁבִים קֶבֶל גְּדֻבָּה . בֵּיתְךָ יִפְרִיחוּ וְלֹא יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה . אוֹבֵד וְגִדַח תְּשִׁבִית נוֹגֵשׁ וּמִדְּחֵבָה . אוֹ יַעֲלוּ וַיִּרְאוּ בְרוּחַ גְּדֻיבָה : שְׁלוֹם פְּרִים שְׁפָתֵינוּ תִּבּוֹן אֱמֶת . לְכַתְּנוּ אַחֲרֶיךָ בְּתוֹם וַיִּוֹשֶׁר הַעֲמֶת .

הפלת נעילה

מליץ יזשר קבל . ומלשני צמת . החפץ בחיים ולא במות המת .
הקימנו באור פניך וחשבון ותמצה . קיום מרדת שחת כופר ימצא .
טרם נקרא עוד דבור יצא . נדבות פיגו יהיה רצה :

מרבים צרכי עמך ודעתם קצרה . מחסורם ומשאלותם
בל יוכלו לספרה . נא בינה הגיגנו טרם נקרא :
האל הגדול הגבור והנורא :

ספו וגם כלו יודעי פגיעה . סדר תפלות במענה לשונם
להגיעה . ערומים נותרנו ורבתה הרעה : על פן
לא השגנו ישועה :

פנים אין לנו פניך לחלות . פשענו ומרדנו והעוינו
מסלות . צדקה לך לבד נבקש במערכי תהלות :
העומדים בבית יהוה בלילות :

קדוש ראה כי פס מליץ בשורה . קבל ניבוי במרבית
תשורה . רנתי היום תהא בכתרך קשורה : אל
נאזר בגבורה :

שועתי שעה והפלת תהא נעימה . שמע פגיעתי
כפגיעת תמה . תחוקקנו לחיים ותיטיב לנו
החתימה : תולה ארץ על בלימה :

ידך פשוט וקבל תשובתי במעמדי . סלח ומחל רוע מעבדי פנה
נא ועסוק בטובת משחרריך דודי ומעודדי : ואתה יהוה מגן בעדי :
זכור ברית אברהם ועקרת יצחק . והשב שבות אהלי יעקב
והושיענו למען שמך . גואל חוק למענה פדנו . ראה כי
אזלת ידינו . שור כי אברהם חסידנו . ומפגיע אין בעדנו . ושוב
ברחמים על שארית ישראל והושיענו למען שמך : העיר הקודש
והמחוזות . היו לתרפה ולבזות . וכל מחמדיה טבועות ונגוזות .
ואין שיור רק התורה הזאת . והשב שבות אהלי יעקב והושיענו
למען שמך :

אנקת מסלדיך . תעל לפני כסא כבודך . מלא משאלות
עם מוחרריך . שומע תפלות באי עדיך :

ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים. גם היום יושעו
 מפניך שוכן מרומים. כי אתה רב סליחות
 ובעל הרחמים:

והביאנו צל ידו. תחת כנפי השכינה. חון חון כי יבחון לב
 עקוב להכינה. קומה נא אלינו עוזה. עזי נא. יהוה
 לשועתנו האזינה:

שמיענו סלחתו. יושב בסתר עליון. בימין ישע להושע עם עני
 ואביון. בשוענו אליך נראות בצדק תעננו. יהוה יהוה
 עוז לנו:

יהוה יהוה אל רחום וחנון. ארץ אפים ורב חסד ואמת.
 נצור חסד לאלפים. נשא עון ופשע. וחטאה ונקמה.
 וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

אזכרה אלהים ואהמיה. בראותי כל עיר על תלה
 בגויה. ועיר האלהים משפלת עד שאול
 תחתיה. ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה. " ":

מדת הרחמים עלינו התנגלי. ולפני קונך תחנתנו
 הפילי. ובעד עמך רחמים שאלי. כי כל לבב
 דוי וכל ראש לחלי. " ":

תמכתי יתדותי בשלש עשרה תבות. ובשערי דמעות
 כי לא נשלבות. לכן שפכתי שיח פני בוחן
 לבות. בטוח אני באלה ובזכות שלשת אבות. " ":

יהי רצון מלפניך שומע קול בכיות. שתשים דמעותינו
 בנאדף להיות. ותצילנו מכל גזרות אכזריות. כי
 לך לבד עינינו תלויות. " " : אל סלך וכו'

רחם נא קהל עדת ישורון. סלח ומחל עונם. והושיענו
 אלהי ישענו:

שערי שמים פתח. ואוצרך המוב לנו תפתח. תושיע
 וריב אל תמתח. והושיענו אלהי ישענו:

הפלת נעילה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . סֶלַח לָנוּ . מַחַל לָנוּ . כַּפֵּר לָנוּ . כִּי אָנוּ
עֹמְדִים וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ . אָנוּ בְּנִיךְ וְאַתָּה אָבִינוּ . אָנוּ עֹבְדֶיךָ
וְאַתָּה אֱרוֹמֵינוּ . אָנוּ קֹהֲלֶךָ וְאַתָּה חֲקֵינוּ . אָנוּ נִחְלָתֶךָ וְאַתָּה נִרְלָנוּ .
אָנוּ צֹאנְךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ . אָנוּ פֶּרֶמֶךָ וְאַתָּה נוֹמְרֵנוּ . אָנוּ פְּעֻלָּתֶךָ
וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ . אָנוּ רַעֲיָתֶךָ וְאַתָּה דוֹרֵנוּ . אָנוּ סִגְלָתֶךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ .
אָנוּ עֹמְדִים וְאַתָּה מְלַכְנוּ . אָנוּ מְאֹמְרֶךָ וְאַתָּה מְאֹמְרֵנוּ . אָנוּ עֵז
פָּנִים וְאַתָּה רְחוּם וְחַנוּן . אָנוּ קָשִׁי עוֹרְךָ וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם . אָנוּ
מְלֵאֵי עֵז וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים . אָנוּ יְמִינוּ כְּצֶלַע עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא
וְשִׁנְתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפַלְתָּנוּ . וְאֵל תִּתְעַלֵּם
מִתְחַנְתָּנוּ . שְׂאִין אָנוּ עֵז פָּנִים וְקָשִׁי עוֹרְךָ לוֹמֵר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אָנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ . אָבֵל
אָנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בְּנִדְנוּ . נוֹלְנוּ . דְּבַרְנוּ דוֹפִי : הָעֵינֵינוּ . וְהוֹשָׁעֵנוּ . זְדַנוּ .
חֲמִסְנוּ . מְפַלְנוּ שְׁקֵר : יַעֲצֵנוּ רַע . כּוֹבְנוּ . לְצַנוּ . מִרְדְּנוּ .
נֹאצְנוּ . סָרְרֵנוּ . עֵינֵנוּ . פִּשְׁעֵנוּ . צָרְרֵנוּ . קָשִׁינוּ עוֹרְךָ : רָשָׁעֵנוּ .
שְׁחַתְנוּ . תַּעֲבֵנוּ . תְּעִינֵנוּ . תַּעֲתַעְנוּ : סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ
הַמּוֹכִיבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ . וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת
עֲשִׂיתָ וְאָנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ : מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם . וּמַה נֹּסֵפֵר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים . הֲלֹא בַּר הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אֲחִיב אוֹסֵר הַשְׁמִיטָתָה נוֹתֵן יוֹד . אַתָּה הַבְּדִיל . אוֹיֵא מְחִיל . רַעַח וּמוֹדִים כִּי אַתָּה עִסָּה וַיִּרְאֵל בְּשׁוֹמֵם
וְאוֹמְרִים אָבִינוּ מִלִּכְנֹה אֶפְיָלוּ כִּסְחַל זֶה כְּפֹר בְּשֶׁבֶת . חֲסַצָּה בְּסִדּוּר :

מִצְוֹתֵי בְּרִיתָה כְּשִׁאוֹמְרִים בְּתַפְלָה נִעִילָה שֶׁמֶע יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל רֹם וּבְכוֹנֹת חֵלֶב יִכּוֹן כֹּל אִי יִשְׂרָאֵל לְסִדּוּר
נִסְכּוּ עַל קְרוֹעַת הַשֵּׁם יִתְיַשׁ וְנִחְשֵׁב לוֹ הַכּוֹנֵחַ כֹּאֵלוּ לִשְׂמַח בְּסוֹפֵל וּכְאֵלוּ עוֹסֵד בְּנִסּוּיָה עַל קְרוֹעִיה :

פַּעַם אַחַת **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :**

ב' פַּעַמִּים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ו' פַּעַמִּים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים :

קְרִישׁ שֶׁלם . וְתוֹקֵעִין חֲקִיעָה אַחַת וְאוֹמְרִים

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם :

אֲחִיב אוֹמְרִים קוֹה אֵין בְּאֵלֵינוּ וְעֵלֵינוּ . וּבְתַפְלָתֵינוּ מְרִיבִים וְאוֹמְרִים אַתָּה הוֹנַחְתָּנוּ קִישׁ עֵינֵינוּ קִישׁ
וּבְקִדְשֵׁינוּ הוֹנַחְתָּנוּ וּבְסִיּוּל עַל הַכּוֹס וּבְמִרְכָּזֵינוּ עַל הַגֵּר וּבְשִׁבְתֵנוּ אֵפְיָס שְׂאִינוּ חַל בְּשֶׁבֶת וְאֵם הוּא מוֹצֵא
בְּמִרְכָּזֵינוּ גַם עַל הַבְּשָׁמִים וְאוֹמְרִים וְזֵת לֵךְ . וְתוֹכֵם אַחֵר הַבְּדִיל יִתְחַל לְעִמּוֹק בְּמִצְוֹת כּוֹנֵחַ

קריאה ליום א של ראש השנה

לה

ונתת פקד את שרפה באשר אמר נישע יהוה לשרפה באשר דבר: ונתת ותלד שרה
 לאברהם בן זקנו למועד אשר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את שם
 בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: ויגמל אברהם את יצחק בנו כן שמת
 ימים כאשר צוה אתו אלהים: וי ואברהם בורטאת שנה בהולד לו את יצחק
 בנו: ויתאמר שרה צחק עשה לי אלהים פלי השמע יצחק לי: ויתאמר מי סגל
 לאברהם היניקה בנים שרה פירלתי בן זקנו: ויגדל ותלד ויגמל וישע
 אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק: ויתרא שרה את בורטך
 המצוית אשר ילדה לאברהם מצחק: ויתאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת
 בנה כי לא יירש בורטאמה הזאת עס בני עס יצחק: ויגדע הדבר מאד גשיג
 אברהם על אדות בנו: ויאמר אלהים אל אברהם אל יגע בשניה על הנער
 ועל אמתה כל אשר תאמר אלה שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לה
 נרע: וישאל ובשבת ו גם את בורטאמה לנו אשימנו כי ורעה הוא: וישמע
 אברהם בפקר ויקח להם וחמת מים ויתן אל הדג שם על שכמה ואת הילד
 נישלחה ותקח ותמע במקדש באר שבע: ויכלו המים כן החסת ומשלח את
 הילד חסת אחד השחים: ותקח ותשב לה כנגד הרחק כמסחתי קשת כי אמרה
 אל ארעה בקות תולד ותשב כנגד ותשא את ילקה ותבך: וישמע אלהים את
 קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הנער כן השמים ויאמר לה מה ילך הנער אל
 תרוא כי שמע אלהים אל קול הנער באשר דוא שם: כשבת ה קרבו שאי את
 הנער ותחזיקו את הדג בן זקנו גדול אשימנו: ויפקח אלהים את עיניה
 ותרא באר מים ותלך ותמלא את החסת מים ומשק את הדג: ויהי אלהים
 את הנער ויגדל וישב במקדש ויהי רבה קשת: וישב במקדש פארן ומקחלו
 אפו אשה מארץ מצרים: פ רביעי ובשבת: ויהי בשת ההוא ויאמר אביטלה ופיכל
 שרעבא אל אברהם לאמר אלהים עמה בכל אשר אתה עשה: ושקה השבעת
 לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנני ולנברי פחסד אשר עשיתי עמה תעשה
 עשד ועס הארץ אשר נתתה לה: ויאמר אברהם אנכי אשבע: ודוכס אברהם
 את אביטלה על אדות באר המים אשר גזרו עבדי אביטלה: ויאמר אביטלה
 לא ודעתי כי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא ידעתה לי וגם אנכי לא שמעתי
 בלתי מיום: ויקח אברהם צאן וקרן ויתן לאביטלה וקרתי שניהם ברית: ויש
 ובשבת יוצב אברהם את שבע בכשת הצאן לבדו: ויאמר אביטלה אל אברהם
 מה הנה שבע בכשת האלה אשר הצבת לבדנה: ויאמר כי את שבע בכשת
 תפק מדי בעבור תדעה לי לעדה כי ספרתי את הדבאר הזאת: עיניו קרא
 לסקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: וקרתי ברית בבאר שבע
 ויגם אביטלה ופיכל שרעבא וישבו אל ארץ פלשתים: וישע אשר בבאר
 שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ויגד אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

הפסדה ליום א שר ראש השנה

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדוש יהיה לכם פלמלאכת עבודה לא
 תעשו יום תרועה יהיה לכם: נעשיתם עלה ליום נחת ליהוה פר כן
 בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה טימים: ומנחתם סלת בלולה
 בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: ועשרון אחד לכבש האחד
 לשבעת הכבשים: ושעיר-עזים אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד עלת החדש
 ומנחתה ועלת הקמח ומנחתה ונסביתה כמשפטם ליום נחת אשה ליהוה:

(שמואל א טו"ח א)

ויהי איש אחד מן-הרמתיים צופים מתר אפרים ושמו אלקנה בן
 ירחם בן-אליתוא בן-יהוה בן-צוף אפרתי: וכל שתי נשים שם
 אחת תנה ושם השנית פגנה ויהי לפגנה ילדים ולתנה אין ילדים:
 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתפחות ולזבח ליהוה
 צבאות בשלה ושם שני בני-עלי הפני ופניהם פהגים ליהוה: ויהי
 היום ויזבח אלקנה ונתן לפגנה אשתו ולכל פגניה וכנותיה מנות:
 ולתנה יתן מנה אחת אפים כי את-תנה אהב יהוה סגר רחמה:
 וכעסתה צרתה נס-פעם בעבור הרעמה בייסגר יהוה בעד רחמה:
 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה בן חכעסנה ותבכה
 ולא תאכל: ויאמר לה אלקנה אישה תנה למה תבכי ולמה לא
 תאכלי ולמה ירע לכבד הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: ותקם
 תנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על-הכפא על-
 מזות היכל יהוה: והיא מרת נפש ותתפלל על-יהוה ובכה תבכה:
 ותידר נדר ותאמר יהוה צבאות אס-דאח תראה | בעני אמרתך
 וזכרתי ולא-תשכח את-אמרתך ונתתה לאמרתך ורע אנשים ונתתיו
 ליהוה כל-ימי חיו ומורה לא-יעלה ער-אשו: והיה כי הרבתת
 להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את-פיה: ותנה היא מדברת על-
 לבת רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויהשבה עלי לשכרה:
 ויאמר אליה עלי עדי-טתי תשתכרין הסורי את-ינגד מעליך: ותען
 תנה ותאמר לא אדני אשה קשת-רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי
 ואשפך את-נפשי לפני יהוה: אל-תמן את-אמרתך לפני בת-בליעל
 כי מרב שיתי וכעסו דברתי עדי-תנה: וישן עלי ויאמר לבי לשלום
 ואדני ישראל וימן: ויתעלתך אשר שאלת מעמו: ותאמר המצא

שפתחה הן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאלל ופניה לא
 הידלה עוד: וישבימו בפקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל-
 ביתם הרמתה וידע אלקנה את-חנה אשתו ויזכרה יהוה: ויהי
 לתקופת הימים ותדר חנה ותלך בן ותקרא את-שמו שמואל כי
 מיתה שאפתיו: ויעל האיש אלקנה וכר-ביתו לזבח ליהוה את-
 זבח הימים ואת-נדרו: ותנה לא עלתה בראמה לאישה עד-גמל
 הנער והביאתיו ונראה את-פני יהוה וישב שם עד-עולם: ויאמר
 לה אלקנה אישה עשי תשוב בעיניך שבי עד-גמלך אתו אך יקם
 יהוה את-דברו ותשב האשה ותינק את-בנה עד-גמלה אתו:
 ותעלה עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמה ונבל
 יין ותבאהו בית-יהוה שלוח-הנער נער: וישחמו את-הפר ויבאו את-
 הנער אל-עלי: ותאמר כי אדני חי נפשה אדני אני האשה הנצבת
 עמכה בזה להתפלל אלי-יהוה: אל-הנער הזה התפללתי ויתן יהוה
 לי את-שאלתי אשר שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתי-הו ליהוה כל-
 הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו עים ליהוה: ותתפלל
 חנה ותאמר עלן לפי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על-אויבי כי
 שמחתי בישועתך: איך-קדוש ביהוה כיי-אין בלתך ואין צד
 בארתינו: אלי-תרבו תדברו נבונה נבונה יצא עתק מפיהם כי אל
 דעות יהוה ולא ילי קי נתכנו עללות: קשת נברים התיס ונכשלים
 אורו חיל: שבעים ברחם נשברו ורעבים חרלו עד-עקרה ילדה
 שבעה ורבת בנים אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ועל:
 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אהמרומים: מקים מעשר דל מאשפת
 ידים אביון להושיב עסנידיבים וכפא כבוד ונחלם כי ליהוה מצוק
 ארץ וישת עליהם תבר: נגלו חסידו חסידו קי ישמר ורשעים
 בחושך ידמו כירלא בכח ונכרי-איש: יהוה יתנו מריבו מיניו קי
 ערו עלי קי בשמים ידעם יהוה ידן אפס-ארץ ויתן-עו למלפו
 ויגם קרו משיחו:

קריאה ליום ב של ראש השנה

נהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
 הנני: ויאמר מהנא את בנה את יחידה אשר אהבת את יצחק ויך
 לה אל ארצו המורה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליה:
 וישבם אברהם בבקר ונחבש את חמורו ויך את שני געריו אלו ואת יצחק

בנו ויבטע עצי עלה ויך את המקום אשר אמרו האלהים: לוי בנים
 השלישי וישא אברהם את עינו וירא את המקום מרחוק: ויאמר אברהם אל
 געריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד--בה ונשתחוה ונשובה
 אליכם: ויך אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויך את האש
 ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
 ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם
 אליו וראה ירו השה לעלה בני וילכי שניהם יחדו: ויש ונבא אל המקום אשר
 אמרו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וישך את העצים וישך את
 יצחק בנו וישם אתו על המזבח טמעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויך
 את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
 אברהם ויאמר הנני: ויאמר אלהים שחך ידה אל הנער ולא תעש לו

מאוסה כי שתה ידעתי כירא אלהים אתה ולא חשבת את בנה את יחידה
 כסמי: וישא אברהם את עינו וירא והנה אלי אדו נאחו בבקר בקרניו ויך
 אברהם ויך את האש ויעלה לעלה פחת בנו: ויקרא אברהם אל המקום
 הוה יהוה ויראת אשר יאמר היום ביד יהוה יראה יכיד ויקרא מלאך יהוה אל
 אברהם שנית מן השמים: ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי ישן אשר עשית
 את הדבר הזה ולא חשבת את בנה את יחידה: כי בך אברכה וברכה ארבה
 את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעה את אשר
 אביך: והתברכו בזרעה כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם
 אל געריו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: פ היש
 נהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם נאם ונה יהוה סלפה נסיוא בנים
 בנחור אחיה: את עין בכורו ואת בנו אחיו ואת קטואל אבי אדם: ואת בשך
 ואת חיו ואת פינהש ואת ידגף ואת בתואל: וכתואל יגד את דרגת שמנה
 אלה ילדה סלפה לנחור אתו אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד נסיוא
 את טבח ואת פלחם ואת פחש ואת מעכה:

הפטרה ליום ב של ראש השנה

ובחדש השביעי באחד לחודש מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: נעשיתם ענה לרבים יחיה ליהודה פר בן-בקר אחד אויל אחד כבשים בגי' שנה שבעה חמיסם: ומנחתם סלת בלוזה כשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: ועשורן אחד כבבש האחד לשבעת הכבשים: ושיר-עזים אחד חמאת לפר עליכם: מליכד עלת החדש ומנחתה ועלת המייד ומנחתה ומקביתם במשפטם לרית גיהם אשה ליהודה:

הפטרה ליום שני של ראש השנה (בירמיה סטו לא)

בה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרירי חרב הלוך להרגיעו ישראל: מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עלם אהבתך על-כן משמתיך חסד: עוד אנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפוך ויצאת במחול משחקים: עוד תפעי כרמים בתי שמרון נטעו

נטעים וחדלו: פי ישוים קראו נצרים בחר אפרים קומו ונעלה ציון אל-יהוה אלהינו: בירכתו אמר יהוה רנו לעקב שמחה וחדלו בראש הנזים השמיעי הללו ואמרו הושע יהוה את-עמך את שארית ישראל: הנני מביא אתם מארץ צפון ומקצתים מירפת-ארץ: גם עיר ופסה חרה וילדת יחדו קהל גדול ישבו חנה: בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אויבכם אל-נחלי מים בדרך ישר לא יבשלו בה ביהייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: טבעו דברי-יהוה גוים והעירו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל ומקצנו ושמו פרעה ערו: בירפדה יהוה את-יעקב ונאלו מד חוק ממנו: ובאו ורנו במרום-ציון ונתרו אל-טוב יהוה על-דגן ועל-תירש ועל-יצהר ועל-בגי' צאן ובקר ותיתה נפשם פגן רוח ולא-יוסיפו לדאבה עוד: אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזמנים יחדו והפכתי אכלם לששון ונזמתיים ושמחתים מיגונם: ורויתי נפש הכהנים דשן ועמני את בוכי ישבעו נאמ-יהוה: בה אמר יהוה קול פרטה נשמע נתי בכי תמדולים רחל מבכה על-בניה מאנה להתחם על-בניה פי איננו: בה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ושיגיד מדמעה פי יש כבר לפעלתך נאמ-יהוה וישבו מארץ אויב: וישתקנה לאהריתך נאמ-יהוה וישבו בנים לגבולם: שמוע שמעתי אפרים שתגודר יסרתני ואיסר בעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי:

קריאה לשחרית יום כפור

כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבֵי גִּהֹמָתִי וְאַחֲרֵי הַדַּעֲתִי כִּפְקֹתִי עַל־יְהוָה בְּשֵׁשֶׁת יָמִים
נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי הִרְפַּת נְעוּרָיִ: הֵבֵן יִמּוֹד לִי אֶפְרָיִם אִם יִלְד
שְׁעֵשׂוּעִים כִּי־מִדֵּי דַבְרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמָּו מַעֲי לֹ
רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נִאֲמִי־יְהוָה:

קריאה לשחרית יום כפור

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שֵׁנִי בְּגַן אֲדָמָה בְּקִרְבְּתֶם לַפְּגִי־יְהוָה וַיִּסְתּוּ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אַחִיךָ וְאֶל־יִבְנָאֵי כָכֶם־עַתָּה אֶל־יְהוָה
מִבֵּית לְפָרְכֹת אֶל־פְּנֵי הַכַּפְּרֹת אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲוֹן אֲרָאָה עַל־
הַכַּפְּרֹת: בְּזֹאת יִבֹא אַהֲרֹן אֶל־יְהוָה בְּכַפֵּר בְּרֹדֶף־קַדְשָׁאֲדָמָה לְעֵלְיָה: וְכִשְׁבַת ב
כַּתֹּנֶת־בִּדְמֵי־לֵבָשׁ וְשׂוֹמְכֵי־בִדְ יִדְוּ עַל־בִּשְׂרוֹ וּבִאֲבָגָט בִּד יִחַזֵּר וּבְמִצְנַפֶּת בִּד
יִצְנַף בְּגֵדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרִמְצָן בְּפִימָם אֶת־בִּשְׂרוֹ וּלְבָשִׁים: וּמֵאֵת עֲבֹת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח
שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־כָּל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־

לָּו וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲד בֵּיתוֹ: לֹא וּבַשַּׁבָּת ג' וְיִקַּח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהַעֲמִיד אֹתָם לְפָנָי
יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים נִדְרוֹת נִזְרוֹ: אֶחָד לַיהוָה וְנִזְרוֹ
אֶחָד לְעֹזֹאזֶל: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַנִּזְרוֹ לַיהוָה וְעֹשֵׂהוּ
חַטָּאת: וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַנִּזְרוֹ לְעֹזֹאזֶל יַעֲמִדֶנּוּ לְפָנָי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו
לְשֵׁנָה אֹתוֹ לְעֹזֹאזֶל הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־כָּל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לָּו וּכְפָר
בַּעֲדוֹ וּבַעֲד בֵּיתוֹ וְשֹׁחֵט אֶת־כָּל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לָּו: וְיִקַּח מִלֵּאֵי
הַחַטָּאת גִּזְלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְּפָנָי יְהוָה וּמִלֵּא חֲפָזָיו קִמְצַת סָמִים בְּקַח וְהִבִּיא
מִבֵּית לְפָרְכֹת: וְנָתַן אֶת־הַקִּמְצַת עַל־הָאֵשׁ לְפָנָי יְהוָה וְכִסְפָּה וְעֵנָן הַקִּמְצַת אֶת־
הַכַּפְּרֹת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוֹת וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִדָּם הַכֹּהֵן וְהִזָּה בְּאֶזְעָמוֹ עַל־פְּנֵי
הַכַּפְּרֹת קֹדֶשֶׁת וּלְפָנָי הַכַּפְּרֹת יִזְהַ שְׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶזְעָמוֹ: וְשֹׁחֵט אֶת־
שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לְעֵם וְהִבִּיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לְפָרְכֹת וְעֹשֵׂה אֶת־דָּמוֹ בְּאֶשֶׁר
עָשָׂה לְדָם הַכֹּהֵן וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפְּרֹת וּלְפָנָי הַכַּפְּרֹת: וּכְפָר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִחַטָּאת
בְּגֵי יִשְׂרָאֵל וּכְפָשְׂעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וּבִן יַעֲשֵׂה לְאֵלֵי מוֹעֵד הַשֶּׁבִּעַ אֹתָם בְּתוֹךְ
סָמָאֲתָם: וְכָל־אֵלֵם לֹא יִדְעָה: בְּאֵהֶם מוֹעֵד בְּכֹאז לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד־צֹאתוֹ וּכְפָר
בַּעֲדוֹ וּבַעֲד בֵּיתוֹ וּבַעֲד כָּל־קִרְבֵי יִשְׂרָאֵל: וְכִשְׁבַת ה' וְיִצְאֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנָי
יְהוָה וּכְפָר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַכֹּהֵן וְשֹׁחֵט הַשְּׂעִיר וְנָתַן עַל־מִרְצוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
וְהִזָּה עָלָיו מִדָּם בְּאֶזְעָמוֹ שְׁבַע־פְּעָמִים וְנִסְתְּרוּ וְקִדְשׁוּ סָמָאֲתָ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל:

קריאה לשחרית יום כפור

לט

וְכִלָּה מִכֹּפֶר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַיִּי וְסִפֵּף אֹהֶל אֶת־שְׂמֵי יְדֵי יְיָ עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר בְּחַזְוֵה הַתְּהוֹדָה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת דְּגַי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם לְכֹל־הַמָּאֲתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשָׁלַח בְּיַד־אִישׁ עֹתֵי הַמִּדְבָּרָה : וְנָשָׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם אֶל־אֶרֶץ צוּרָה וְשָׁלַח אֶת־הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר : וְכֹא אֲהָרֹן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדוֹ הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם : וְרִחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמַיִם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה אֶת־עֲלֹתוֹ וְאֶת־עֲלֹת הָעֵם וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ וְכֹפֶר הָעֵם : חֲמִשָּׁה וּבִשְׂבַת וְאֶת חֶלֶב הַחֲסֵמַת יִקְמִיר הַמִּזְבֵּחַ : וְהִמְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר לְעֹזָזֹל יִכְבֶּם בְּגִדָיו וְרִחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת פֶּר הַחֲסֵמַת וְאֶת שְׂעִיר הַחֲסֵמַת אֲשֶׁר דִּבְרָא אֶת־דָּמָם לְכֹפֶר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת־עֲרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פָּרָשָׁם : וְהִשְׂרַף אֹתָם יִכְבֶּם בְּגִדָיו וְרִחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ : וְהִיתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲשׂוּ אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְכֹל־מִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ הַאֲוִלָּח וְכֹהֵן הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם :

קִרְבָּיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטוֹר אֲתֵכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יְהוָה תְּסוּדוּ : חֲמִשָּׁה וּבִשְׂבַת וְשֶׁשׁ שָׁבוּתוֹן הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם : וְכֹפֶר הַכֹּהֵן הַגֵּר אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִכְלֹא אֶת־יָדוֹ לְכַתּוּב מִחַת אֲבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדוֹ הַכֹּהֵן בְּגִדוֹ הַקֹּדֶשׁ : וְכֹפֶר אֶת־מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר וְעַל הַבְּדִיעִים וְעַל־כָּל־עֵם נִקְרָה יִכְפֹּר : וְהִתְהַדְּוֹת לָכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְכֹפֶר עַל־דְּגַי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה יַעֲשֶׂה בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

וְכַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם כָּל־מִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה פֶּר בְּרִבְרֵךְ אֶחָד אֵיל אֶחָד בְּבָשִׂים בְּגִישָׁנָה שְׁבַעֲהָ מֵימֵם יְדֵי לָכֶם : וּמִנְחָתָם סֹלֶת בַּלֶּזְבֶּה בַשֶּׁמֶן שְׁלִשָּׁה עֲשָׂרִים לֶפֶר שְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיִל הָאֶחָד : עֲשָׂרוֹן עֲשָׂרוֹן לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַבָּבָשִׁים : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲסֵמַת מִלֶּכֶד חֲסֵמַת הַכַּפֹּרִיִּים וְעֹלֹת הַקִּמֹּד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבִּיתֶם : חֲמִשָּׁה אֹכֵר הַכֹּרֶת

הַפְּטִירָה לַשַּׁחֲרִית יוֹם כֹּפֶר

וְאָמַר סִלּוֹ סִלּוֹ פְּנִי־רַךְ הַרְיִמוּ מִכְשׁוֹל מִדְּרֵךְ עִמִּי : כִּי כֹחַ אָמַר רַם וְנִשְׂא שִׁבְן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁבוֹן וְאֶת־דָּבָא וְשִׁפְלֵרוֹחַ לְהַחְיוֹת רוּחַ שְׁפִלִים וְלְהַחְיוֹת לֵב נִדְבָאִים : כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לְנִצָּח אֶקְצוֹף כִּי־רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲמוֹף וְנִשְׁמֹת אֲנִי עֲשִׂיתִי : בַּעֲזוֹן בָּעֲזוֹ הַמְּצִיחִי וְאַבְרָהִי הַמְּסַר וְאַקְצוֹף וְגִלְדִּי שׁוֹכֵב בְּרַךְ לְפָנָי :

הפטרה לשחרית יום כפור

דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשקם נחמים לו ולאבליו : בורא
 עב יי כיי שפתים שלום | שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו :
 ותרשעים פים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש ומיט :

אין שלום אמר אלתי לרשעים : קרא בגרון אל תחשף בשופר הרם
 קולך ותגד לעמי פשעם ולבית יעקב תמאתם : ואותי יום | יום
 ידרשון ודעת הרבי יחפצון פגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלתי
 לא עזב ישאלוני משפמי צדק קרבת אלהים יחפצון : למה צמנו

ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל-
 עצביכם תנגשו : הן לרוב ומצה תצומו ולהכות באגרף רשע לא-
 תצומו ביום להשמיע במרום קולכם : הכזה יהיה צום אבהרהו יום
 ענות אדם נפשו הלכה פאנמן ראשו ושק ואפר יציע הלכה תקרא
 צום ויום רצון ליהנה : הלוא זה צום אבהרהו פתח חרצפות רשע
 החר אנדות מוטה ושלח רצוצים הפשים וכל מוטה תנתקו : הלוא
 פרס לרעב לחמה ועניים מרודים תביא בית כיתראה ערם וכסיתו
 ומבשרה לא תתעלם : אז יבקע פשטר אורף וארכתה מהרה תצמח

והיה לפניה צדקה כבוד יהוה יאספה : אז תקרא ויהנה יענה תשוע
 ויאמר הנני אסתסיר מתוכה מוטה שרע אצבע ודבר און : ותפק
 לרעב נפשה ונפש נענה תשביע ורחב בחשה אורף ואפלתה כצהרים :
 ונחה יהנה תמיד והשביע בצחצחות נפשה ועצמתיה יחליץ והיית
 כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו : וכנו ממה חרבות עולם
 מוסדי דור ודור תקומם וקרא לה גדר פרץ משובב נתיבות לשבת :
 אסתשיב משבת רננה עשות חפצה ביום קדשי ומראת לשבת
 ענג לקדוש יהנה מכבוד וכבודתו מעשות דרכיה ממנוא חפצה
 ובפר דבר : אז תתענג עלי יהנה והרפכתיה עלי במותי ימיו ארץ
 והאבלתיך גהלת יעקב אביך כי פי יהנה דבר :

קריאה למנחה יום כפור

קריאה למנחה של יום כפור

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 כַּמַּעֲשֶׂה אֲרִיזִים וְכַמַּעֲשֶׂה אֲרִיזֵי־כְנָעַי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מֵבִיא אֲתֵכֶם לְעָשָׂה לָא תַעֲשׂוּ וּבְחַקְתֶּימוֹם לֹא תִלְבְּנוּ: אֶת־מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת־
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתֶם הָאָדָם וְתִי בְדָם אֲנִי יְהוָה: **ס** וְאִישׁ אִישׁ אֶל־כַּף־שָׂאוֹ בְשֵׂרוֹ לֹא
 תִקְדְּבוּ לַעֲלוֹת עִירוֹ אֲנִי יְהוָה: **ס** עֲרוֹת אֲבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה אִמְךָ הִוא לֹא
 תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ: **ס** עֲרוֹת אִשְׁת־אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹת אֲבִיךָ הִוא: **ס** עֲרוֹת אַחֹתְךָ
 בַת־אֲבִיךָ אוֹ בַת־אִמְךָ מִלְּבַת בִּית אוֹ מִלְּבַת חַיִּין לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתוֹ: **ס** עֲרוֹת
 בַת־בְּנֶה אוֹ בַת־בִּתְּךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתוֹ כִּי עֲרוֹתֶיהָ נִהְיָ: **ס** עֲרוֹת בַת־אִשְׁת־
 אֲבִיךָ מִלְּבַת אֲבִיךָ אַחֹתְךָ הִוא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ: **ס** עֲרוֹת אַחֹת־אֲבִיךָ לֹא
 תִגְלֶה שָׂאֵר אֲבִיךָ הִוא: **ס** עֲרוֹת אַחֹת־אִמְךָ לֹא תִגְלֶה כִּי־שָׂאֵר אִמְךָ הִוא: **ס**
 עֲרוֹת אִחִי־אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב דְּדַתְּךָ הִוא: **ס** עֲרוֹת בִּלְתֶּךָ לֹא
 תִגְלֶה אִשְׁת־בְּנֶה הִוא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ: **ס** עֲרוֹת אִשְׁת־אִחִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹת
 אִחִיךָ הִוא: **ס** עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּה לֹא תִגְלֶה אֶת־בַּת־בְּנֶהָ וְאֶת־בַּת־בִּתְּהָ לֹא תִקַּח
 לְנָשִׁוֹת עֲרוֹתֶיהָ שְׂאֵרָה נִהְיָ וּמָה הִוא: וְאִשָּׁה אֶל־אִחֹתָה לֹא תִקַּח לְנָשִׁוֹת
 עֲרוֹתָה עֲרִיב בַּחַיִּיהָ: וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִת מִמֵּאֲתָהּ לֹא תִקְרַב לְנָשִׁוֹת עֲרוֹתֶיהָ: וְאֶל־
 אִשְׁת־עַמִּיתְךָ לֹא תִתֵּן שְׂכָמְךָ לְזָרַע לְמִסְאֲדָהָ: וּמִיָּשָׁה לֹא תִתֵּן לְתַעֲבִיר
 לְמַלְךָ וְלֹא תִסַּלֵּל אֶת־שָׁם אֶל־חִוָּךְ אֲנִי יְהוָה: וְיִשְׂרָאֵל הִוא מִסְפֵּד וְאֶת־זָכָר לֹא תִשָּׁבַב
 מִשְׁבָּבֵי אִשָּׁה תַעֲבֹבָה הִוא: וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן שְׂכָמְךָ לְמִסְאֲדָהָ וְאִשָּׁה
 לֹא תַעֲמִיד לְפָנָי בְּהֵמָה לְרִבְעָה תִכְלֵל הִוא: אֶל־תִּסָּמְאוּ בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בָכַל אֵלֶּה
 וְנִסָּמְאוּ נְבוֹטִים אֲשֶׁר־אֲנִי מִשְׁלַח מִפְּנוּיֶכֶם: וְתִסָּמְאוּ דַאֲרֵי וְאִפְקֹד עֲרִיבָה וְתִקַּח
 דַּאֲרֵי אֶת־יִשְׁבִּיחָהּ: וְשִׁמְרֶתֶם אֹתָם אֶת־חֻקְתּוֹ וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל
 בְּהִיעָבַת הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה וְהֵנָּה הֵנָּה בְּחֻקְכֶם: כִּי אֶת־כָּל־הַתַּעֲבֹבוֹת הָאֵל עֲשׂוּ
 אֲנִי־הָאֲרִיזִי אֲשֶׁר לְפָנֶיכֶם וְתִסָּמְאוּ הָאֲרִיזִי: וְלֹא־תִקְרֹא הָאֲרִיזִי אֲתֵכֶם בְּמִסָּאֲבֵם
 אֲתָה כַּאֲשֶׁר הָאָה אֲתִדְּבֹרֵי אֲשֶׁר לְפָנֶיכֶם: כִּי כִל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתַּעֲבֹבוֹת
 הָאֵלֶּה וּבְקִרְבִי הַנְּפִשֹׁת הַעֲלִישׁ בְּקִרְבִּי עִמָּם: וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־מִשְׁפָּטֵי דְבַלְתֵּי עֲשׂוֹת
 מִחֻקֹּת הַתַּעֲבֹבוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לְפָנֶיכֶם וְלֹא תִסָּמְאוּ בְדָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

הפטרה למנחה יום כפור

נִדְהוּ דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בְּן־אֲמֵתִי לֵאמֹר: קוּם לְךָ אֶל־נִיעוֹת הַעִיר
 הַגְּדוּלָה וְקִרָא עַל־יָהּ כִּי־עָלְתָה רַעְתָם לְפָנָי: וַיִּקָּם יוֹנָה
 לְבָרֵם מִרְשִׁישָׁה מִלְּפָנָי יְהוָה וַיְרֵד יָפוֹ וַיִּקְצֹא אֹנֶה וַיָּבֵא תְרִישֵׁי

הפטרה למנחה יום כפור

ויתן שכרה ויכר בזה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה : ויהיה
 הטיל רוח גדולה אליהם ויהי סערה גדול בים והאניה השכה
 להשבר : ויראו המלחים ויזעקו איש אל אחיו וימלו את
 הפלים אשר באניה אליהם לתקף מעליהם ויזנה ירד אליהם
 הספינה וישכב וירדם : ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מהיכה
 נרדם קום קרא אל אחיך אולי יתעשת האלותים לנו ולא נאבד :
 ויאמרו איש אליהו לכו ונפילה גוללות ונדעה בשלמי הרעה
 הזאת לנו נפלו גוללות ויפל הנורל עליונה : ויאמרו אליו הנידה
 נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה

ארצה ואי מזה עם אתה : ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי
 השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה : ויראו האנשים
 יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית בי ידעו האנשים כי מלפני
 יהוה הוא ברח כי הניד להם : ויאמרו אליו מה דעשה לך וישתק
 הים מעלינו כי הים הולך וסער : ויאמר אליהם שאני והמילני אל
 הים וישתק הים מעליכם כי ידע אני כי בשלי הסער הנדול הזה
 עליכם : ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים
 הולך וסער עליהם : ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא
 נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא ימי א כי אתה
 יהוה באשר הפצת עשית : וישאו את יונה וימלחו אלהים ויעמד
 הים מועפו : ויראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח
 ליהוה וידרו נדרים : וימן יהוה דג גדול לבצע את יונה ויהי יונה
 במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות : ויתפלל יונה אל יהוה
 אלתיו ממעי הדגה : ויאמר קראתי מצרה לי אלהי יהוה ונענני ממסן

שאל שועתי שמעת קולי : ותשליכני מצולה בלבב ימים ונדד
 יסבבני ברמשפריה ונגיה עלי עברי : ואני אמרתי נגרשתי ממנו
 עיניך אך אוסיף להביט אליהיכל קדשך : אפפני מים עד נפש
 תהום יסבבני סוף הבוש לראשי : לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחמי

בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי : בהתעפף עלי נפשי
 את־יהוה זכרתי ותבוא אליך תפילתי אֶל־יְהוָה כְּדָשָׁךְ : משפְּרִים
 הַבְּלִיָּשׁוֹת חֲסִדִים יַעֲזֹבוּ : וְאֲנִי בְּקוֹל הַתּוֹדָה אֲזַבְּחָה־לְךָ אֲשֶׁר נִדְרָתִי
 אֲשַׁמְעָה יִשְׁמְעֶתָ לִּיהֵאָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקַּח אֶת־יוֹנָה אֶל־
 הַבֶּשֶׁת : וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית לֵאמֹר : קוּם לֶךְ אֶל־נִינְוָה
 הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקִרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵיךְ :
 וַיָּקָם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוָה כְּדָבַר יְהוָה וַיְנַיֵּה הַיָּתֵה עִיר־גְּדוֹלָה
 לְאֱלֹהִים מִחֲלָף שְׁלֹשֶׁת יָמִים : וַיְחַל יוֹנָה לְבֹא בְּעִיר מַחְדָּךְ יוֹם אֶחָד
 וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וַיְנַיֵּה נִהְפָּכֶת : וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי נִינְוָה
 בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרְאוּ־צוּם וַיִּלְבְּשׂוּ שָׂקִים מִגְּדוֹלָם וַעֲרִקְטָנִים : וַיַּעַן הַדָּבָר
 אֶל־מֶלֶךְ נִינְוָה וַיָּקָם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אֶת־רֹאשׁוֹ מֵעֲלָיו וַיָּכֶס שָׂק וַיֵּשֶׁב
 עַל־הַיָּמִר : וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנִינְוָה מִכָּעַם הַמֶּלֶךְ וַגְּדָלוֹ לֵאמֹר הָאֲדָם
 וַתִּבְחָהּ הַכֶּהֱן וַחֲצָאן אֶל־יָמָעֵמוּ מֵאִמָּה אֶל־יָרְעוּ וּמִים אֶל־יָשָׁתוּ :
 וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים הָאֲדָם וַתִּבְחָהּ וַיִּקְרָא אֶל־אֱלֹהִים בְּחֹקָה וַיִּשְׁבוּ אִישׁ
 מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה וּמִן־הַהֶמְסָם אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם : מִי־יִדְעַ יָשׁוּב וְנָתַם
 הָאֱלֹהִים וַיִּשָׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאכַד : וַיִּרְא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם
 כִּי־שָׁבוּ מִדְּרָכָם הָרָעָה וַיִּנָּתֶם הָאֱלֹהִים עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דָּבַר לַעֲשׂוֹת־
 לָהֶם וְלֹא עָשָׂה : וַיַּרְע אֶל־יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה וַיַּחֲרֵ לוֹ : וַתִּפְקַד אֶל־
 יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה הֲלוֹא־יְהוָה דָּבָרִי עַד־הַיּוֹתִי עַל־אֲדָמָתִי עַל־בְּנֵי
 אֲדָם וַיִּבְרַח חֲסֵד וְנָחַם עַל־הָרָעָה : וְעַתָּה יְהוָה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִכָּנִי
 כִּי טוֹב מוֹתִי מַחְיִי : וַיֹּאמֶר יְהוָה הַחַיִּימְכָה חַרָּה לָךְ : וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־
 הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׂם סִפֵּה וַיִּשָׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצֹל עֵד
 אֲשֶׁר יֵרָאֵה מִדִּיהֶיהָ בְּעִיר : וַיִּמַן יְהוָה־אֱלֹהִים קוֹקִיּוֹן וַיַּעַל מֵעַל
 לַיּוֹנָה לְהַחִית צֹל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיחַ לוֹ מִרְעָתוֹ וַיִּשְׁמַח יוֹנָה עַד־הַקּוֹקִיּוֹן
 שִׂמְחָה גְדוֹלָה : וַיִּמַן הָאֱלֹהִים הַזֹּלַת בַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר לְמַחֲרַת וַתִּפֹּךְ
 אֶת־הַקּוֹקִיּוֹן וַיִּבֶשׂ : וַיְהִי כְּזֶרֶם הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמַן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים
 חַרִּישִׁית וַתִּפֹּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה וַתַּעֲלֶךְ וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוֹת
 וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מַחְיִי : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הַחַיִּימְכָה חַרָּה לָךְ עַל־

הפטרה למנחה יום כפור

תְּקַיֵּן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב הִרְחִילִי עַד־מוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חֹסֵת עַל־
תְּקַיֵּן אֲשֶׁר לֹא־עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא־נִדְּוָתוֹ שְׁבִין־זִקָּה הִיָּה וּבִן־לִיקָה אָבִד:
וְאֲנִי לֹא אֱהוּם עַל־נִינוּה הָעִיר הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר יִשְׁכְּבָה הַרְבֵּה מִשְׁתִּים־
עֲשָׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ לְשִׁמְאֹלוֹ וּבְהִטָּה רַבָּה:

מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעָבַר עַל־פְּשַׁע לְשִׂיאֲרִית נִחַלְתּוֹ לֹא־הִחְזִיק
לְעַד אַפּוֹ בִּי־הַפֶּץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבֹּשׁ עוֹנוֹתֵינוּ
וְתִשְׁלַח בְּמַצּוּלוֹת יָם כָּל־הַמַּאֲתָם: הִתֵּן אֲמֵת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאֲבֹרָהֶם
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעַת לְאֲבֹתֵינוּ מִיְמֵי קָדָם: